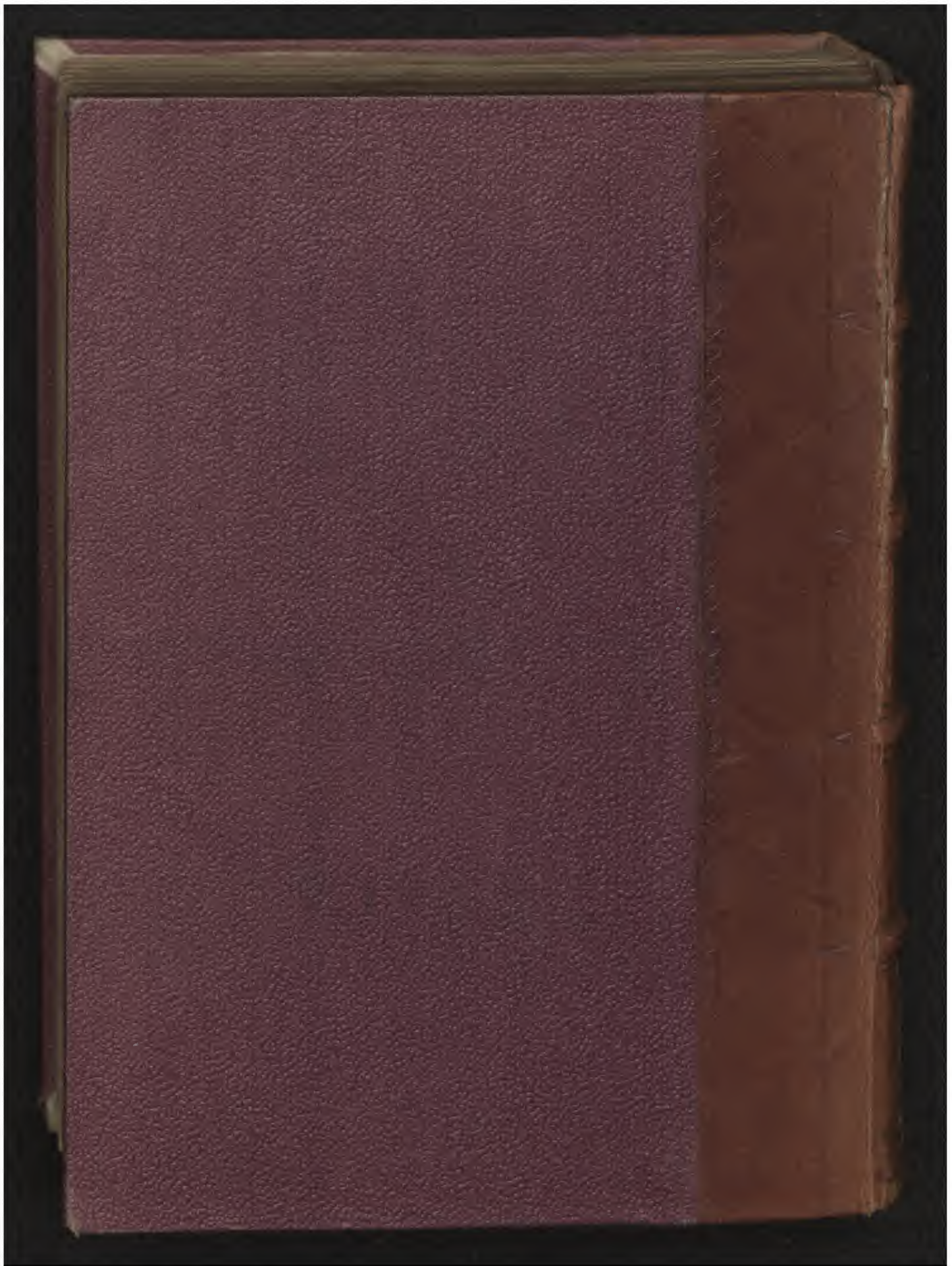
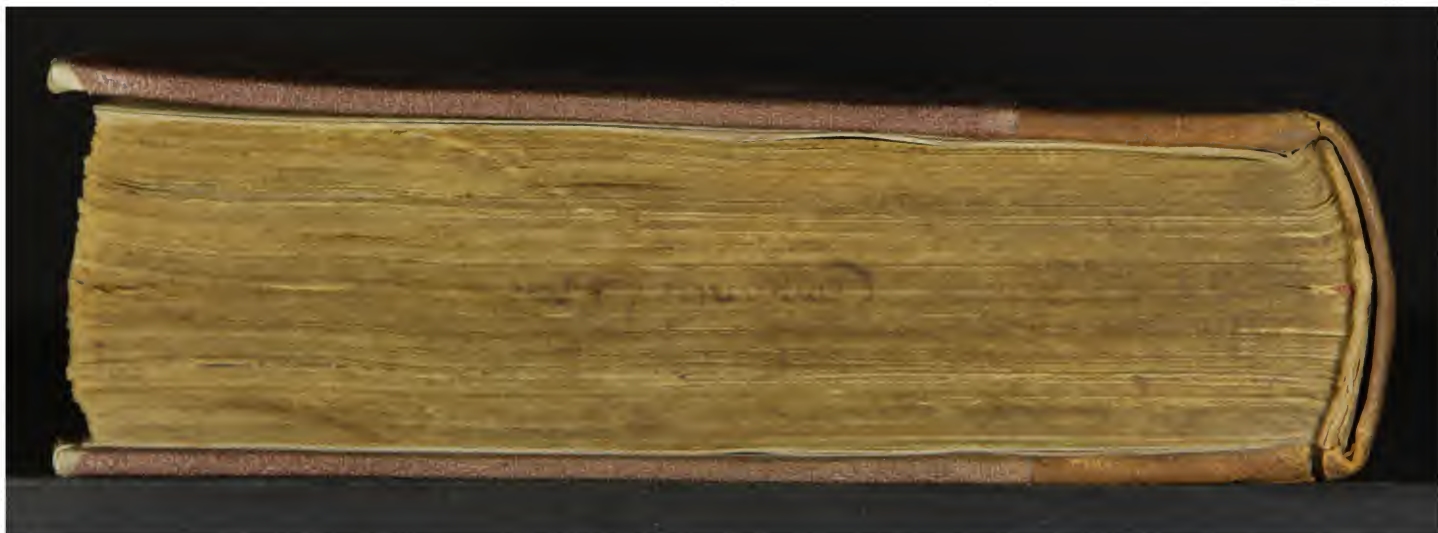

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.6.10/a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.6.10/a

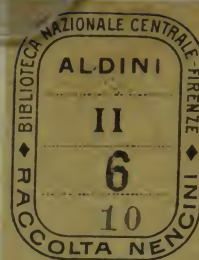

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.6.10/a

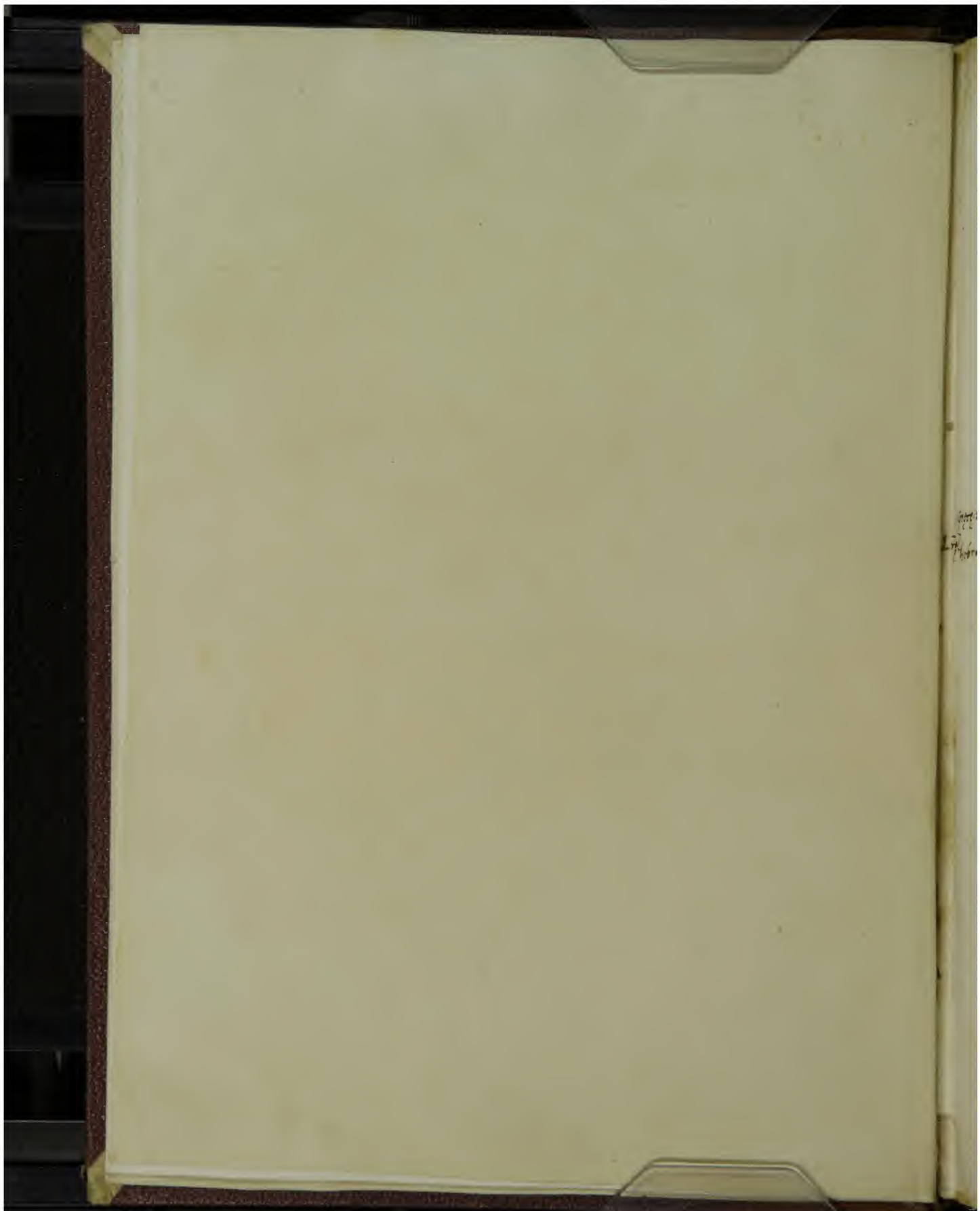
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.6.10/a

Ald. 2/6

Ex Libris Joannis Nencini
1874

Gia Benini
1802

Constantini Lascaris Byzantini de octo partibus orationis
Liber Primus. 1.

Eiusdem de Constructione Liber secundus. 73

Eiusdem de nomine & uerbo Liber tertius. 94

Eiusdem de pronomine secundum omnem linguā, & poeticū
usum opusculum.

Hæc omnia habent e regione latinam interpretationem ad uer-
bum fere propter rudes, ita tamen ut & amoueri, & addi
possit pro cuiuscunq; arbitrio.

Cebetis tabula & græca & latina, opus morale, & utile omni-
bus, & præcipue adolescentibus. a. iij.

Græc. 208

De literis græcis ac diphthongis & quæadmodū ad nos ueniāt 208.

Abbreviationes, quibus frequentissime græci utuntur. 216.

Oratio Dominica & duplex salutatio ad Beatiss. Virginem. 218.

Symbolum Apostolorum. 219

Euangelium diui Ioannis Euangelistæ. 220

Carmina Aurea Pythagoræ. 220.

Phocylidis Poema ad bene, beate q; uiuendum. 225.

Omnia hæc cum interpretatione latina.

Introductio perbreuis ad hebraicam linguam. 231.

Homericæ Græcæ, & Latinæ Tabula libri primo.

Aldus Manutius Ro. Angelo Gabrieli Patritio Veneto . S.
P. D.

Cum plurimis i rebus Angele hūaniss. noui te pleniss. amo-
ris. humanitatis. officii diligentia, tū praeipue tua in Cōstanti-
num Lascarem Byzantinū praeceptorem tuū pietate, quē aequē
semper amasti, coluisti. obseruasti, ac patrem, non nescius longe
magis praeceptorib⁹ debere nos, q̄ parētib⁹, qđ a magno Alexā-
dro dictū memorant. Nā ex quo Messana, ad quā erudiēdi gra-
tia, pfectus fueras, reduisti Venetias linguā græcæ peritissimus,
(erat n. eo tēpore Messana studiosis literarū græcæ Athenæ al-
terā propter Constantinum) me nunq̄ dextitisti rogare, ut se-
cundum de cōstructione librum, & de nōie, & uerbo Tertiū, nec
non de pronomini- *bus κατὰ τὰ συνδιάλεκτον, καὶ ποιητικὴν χρῆ-
σιν* opusculum Constantini nostri, nunq̄ ante impressos, typis
nostris excudendos curarē. Quapp, qđ saepe me recepi facturū,
en exeunt tandē in publicū tuo rogatu & ii, quos uolebas secū-
dus, & tertius, & primus ter ante impressus. Interpretationem
etiam latinam sic addidimus, ut & amouerī A græco & inser-
tari eidem facile possit pro uniuscuiusque arbitrio. Sed illud
non possum non dolere, non licuisse Constantino lucubratio-
nes suas omnes cura nostra impressas ante uidere, q̄ e uita di-
scederet. qđ si accidisset, uisus sibi fuisset superare omnium for-
tunas. Id ego & ex epistolis, quas ad me super ea re scripsit, faci-
le perspexi, & quia librum tertium *περὶ ὀνόματος, καὶ ῥήματος*
sic finiuit, *εἰς ὅτι τυχὲς ἄσπερ τὸ πρῶτον*, quasi praeſagiens futu-
rum, ne non secūdum, & tertium libros suos, ante, q̄ moreretur,
impressos uideret, ut primum uidit. Atq; hoc illud est, quod
mihi maxime dolet, et si quicquid in illius interitu mali acci-
dit, non ipsi, sed nobis accidit orbatis uiro optimo, & parēte lite-
rarum græcarum. Quando quidem haudquaquā dubito, quī cū
bene semper, beateq; uixerit, quiescat cum superis, fruaturq;
aeternum diuinis. Tu uero mi Angele ignoscas mihi uelim, si
grammaticos hosce Constantini libros apprime utiles studiosis
futuros, non tā cito, ut optabas, & ipse uolebā, imprimendos cu-
rarim. Non n. te fugit, ne id facere possem, multa mihi fuisse
impedimento, & praeſter cætera, dura hæc tempora, qbus longe
magis studetur armis, q̄ literis. Vale, & me, ut facis, ama.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ, ΚΑΙ
 ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΩΝ, ΣΥΝΤΕΘΕΪΣΑ
 ΠΑΡΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑ-
 ΡΕΩΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Latini contrariis
 bñ mpa a nca me-
 dū hūmē opatū
 post solū 242.

Περὶ διαρέσεως τῶν γραμμάτων.
 βιβλίον πρῶτον.

1208

γ

Γράμμα ὅστι μέρος ἐλάχιστον, φωνῆς ἀδιαίρετον.
 εἰσὶ δὲ γράμματα εἰκοσιτέσσαρα. α β γ δ ε
 ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω. τοῦ
 τῶν φωνήεντα μὲν, ἐπὶ α· α. ε. η. ι. ο. μικρόν. υ·
 ψιλὸν καὶ ω μέγα. Σύμφωνα δὲ, διὰ ἐπὶ α·
 β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ. τῶν
 δὲ φωνηέντων, μακρὰ μὲν, δύο. η, ω μέγα.
 βραχέα δὲ, δύο. ε, ψιλόν, καὶ ο μικρόν.
 Δίχρονα δὲ, τέσσα. α. ι. υ. ε. ξ ὧν διφθοροῖσι κυ-
 εῖως μὲν, ἐξ γίνονται. αι. αυ. οι. ου. ει. ου. καταχρηστικῶς δὲ, τέσσα
 ροῦ. α. η. ω. ι. τῶν δὲ συμφωνῶν, ἡμίφωνα μὲν, ὅκτω. ζ. ξ. ψ. λ.
 μ. ν. ρ. σ. ὧν διφθῶ μὲν, τέσσα. ζ. ξ. ψ. λ. μετὰ βόχα δὲ, τέσσα-
 ρα. λ. μ. ν. ρ. Ἄφωνα δὲ, ἐννέα. β. γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ. ὧν ψιλά
 μὲν, τέσσα. κ. π. τ. Δασέα δὲ, τέσσα. θ. φ. χ. μέσα δὲ, τέσσα. β. γ.
 δ. Ἐκ τῶν διηρημένων δὲ τῶνδε γραμμάτων, αἱ συλλαβαὶ γίνον-
 ται, οἷον, πε. ὅθεν αἱ λέξεις, οἷον, πέζος. ὅξ ὧν ὁ λόγος, οἷον, ὁ πέζος
 ἀναγινώσκει. Περὶ συλλαβῆς.

Συλλαβὴ ὅστι σύμληψις τοῦ ἐλάχιστον δύο γραμμάτων, κατὰ χρῆ-
 στικῶς δὲ καὶ τὰ φωνήεντα συλλαβαὶ λέγονται. Διαίρεται δὲ ἡ
 συλλαβὴ, εἰς τέσσα. εἰς μακράν, οἷον, ἥρωσ. εἰς βραχείαν, οἷον, λόγος.
 εἰς κενὴν, οἷον, ἀρης. Περὶ λέξεως.

Λέξις ὅστι μόρος ἐλάχιστον τῶν σωτακτικῶν λόγων διαίρετικόν.

Περὶ λόγου.

Λόγος ὅστι λέξεων σωθεῖς, διανοίαν αὐτοτελήν δηλοῦσα. τοῦτο δὲ
 μέρη, ὅκτω. ὄνομα. ῥῆμα. μετοχή. ἄρθρον. ἀντωνυμία. πρόθεσις. ἐ-
 πὶ ῥῆμα. σωδεσμός. τοῦτων κλιτὰ μὲν, πέντε. ὄνομα. ῥῆμα. με-
 τοχή. ἄρθρον. ἀντωνυμία. ἄκλιτα δὲ, τέσσα. πρόθεσις. ἐπὶ ῥῆμα.
 σωδεσμός.

κ ii

Περὶ ὀνόμαρος.
Ὀνομάδ' ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν, οὐσίαν ἰδίαν ἢ κοινὴν σηματοῦνον.
Παρέπονται δὲ αὐτῷ, πέντε γένος. εἶδος, χῆμα, ἀριθμός, πῶσις.

Περὶ γένων.
Γένη μὲν, εἰσὶ πέντε. ἀρσενικὸν, διὸν ὁ ἀγαθός. θηλυκὸν, διὸν ἡ ἀγαθή. οὐδέτερον, διὸν τὸ ἀγαθόν. κοινόν, διὸν ὁ καὶ ἡ ἀνθρώπος. ἐπίκοινον, διὸν ὁ ἀετὸς, καὶ ἡ χελιδὼν. ὁ πρὸς μὲν φωνῇ καὶ ἐν ἁρσενικῷ ἢ θηλυκῷ δὲ λατὶ τὰ δύο γένη.

Περὶ εἰδῶν.
Εἶδη δὲ, δύο. πρῶτόν τε, διὸν μέγας. παρὰ γον, διὸν μεγαλὺ ψυχρῶς.

Περὶ χημάτων.
Σχήματα δὲ, τρία. ἀπλῆ, διὸν, ἴσως. συνθετον, διὸν φίλιππος. παρασυνθετον, διὸν φιλιππίδης.

Περὶ ἀριθμῶν.
Ἀριθμοὶ ὅ, τρεῖς. ἀνικῶς, διὸν ὁ ἀγαθός. δυνικῶς, διὸν τὸ ἀγαθόν. πλῆθυστικῶς, διὸν οἱ ἀγαθοί.

Περὶ πῶσεων.
Πῶσεις δὲ, πέντε. ὀνομαστική, γνική, δοτική, αἰτιατική, καὶ κλητική. ὧν ὁρθαὶ καὶ διθεταὶ δύο καὶ λαμβάνονται. ὀνομαστική, καὶ κλητική. ὁρθῶς γὰρ ἰσάμεναι, ὁρθὴν τὴν οὐσίαν σηματοῦναι. αἱ ἄλλαι δὲ, ἀπλάγιαι.

Περὶ προσωδίων.
Προσωδία δὲ τίνος φωνῆς ἐγγραμμάτευ. εἰσὶ δὲ προσωδία δέκα καὶ ὀξεία. βαρεῖα. πῶσις μὲν. μακρά. βραχεῖα. διασεία. ψιλή. ἀπώσσοφος. ὑψύ. καὶ ὑποδιασολή.

Περὶ ἀρθῶν.
Ἀρθρον δὲ μέρος λόγου κλιτὸν, προτασόμενον τῇ ἐκλίσει ἢ ὀνομαστικῶν, ἢ ὑποτασόμενον. τούτῳ ὅτι τὰ μὲν, προτακτικὰ. διὸν, ὁ. ἢ. τό. τὰ δὲ, ὑποτακτικὰ. διὸν, ὅς. ἢ. ὅ. Παρέπονται ὅτι αὐτῷ, τρία γένος. ἀριθμός. πῶσις.

Ἀρθρα προτακτικὰ, ἀρσενικὰ.
Ἡ ὀνομαστική, ὁ. ἡ γνική, τὸ. ἡ δοτική, τῷ. ἡ αἰτιατική, τῷ. ἡ ὀνομαστική, καὶ αἰτιατική, τῷ. ἡ γνική, καὶ δοτική, τῷ. Ἡ ὀνομαστική, οἱ. ἡ γνική, τῶν. ἡ δοτική, τοῖς. ἡ αἰτιατική, τοῖς.

Ἀρθρα θηλυκὰ. Ἡ. τῆς. τῇ. τῇ. τῇ. αἰ. τῇ. τῇ. τῇ.

Ἀρθρα οὐδέτερα. τό. τῶ. τῷ. τῷ. τῷ. τῷ. τῷ. τῷ.

Ἀρθρα ὑποτακτικὰ, ἀρσενικὰ. ὅς. οὐ. ὅ. ὅ. ὅ. ὅ. ὅ. ὅ. ὅ.

Θηλυκὰ. Ἡ. ἡς. ἡ. ἡ. ἡ. ἡ. ἡ. ἡ. ἡ.

Οὐδέτερα. ὅ. οὐ. ὅ. ὅ. ὅ. ὅ. ὅ. ὅ. ὅ.

Επεὶ διαίρεσιν τῶν ὀνομάτων.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΚΛΙΣΙΣ.

Ὁ καὶ ἡ ληστὴς. τῷ καὶ τῇ ληστῇ. τὴν καὶ πλὴν
ληστῆν. ὧ λησά. τῶ καὶ τὰ λησά. ὅτῃν καὶ ταῖν λησταῖν. ὧ λησά. ὅ
καὶ λησταί. τῶν ληστῶν. ὅτῃς καὶ ταῖς λησταῖς. ὧ καὶ τὰς λη-
σταῖς. ὧ λησταί.
Δουτὸς καλίστης.

Ἡ πμή. ὁ ἕμ. Ἡ πμή. τὴν ἕμῳ. ὁ ἕμῳ. τὰ πμά. τὰν π
μαῖν. ὁ πμά. ἡ πμά. ὁ ἕμ. ὁ πμά. τὰ πμά. ὁ ἕμῳ.

α iii

·πείνης, πείνη.

Τεῖτη κλίσις.

Τεῖτη κλίσις ὅτι τῇ ἰσοσυλλαβῶν ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, κοινῶν, καὶ ἐπικλίνων ὀνομασιῶν ἀτήκων ληγόντων εἰς ὦρ, καὶ οὐδέτερον, εἰς ὦν. ὦν ἡ γυνικὴ καὶ δοτικὴ, εἰς ὦ. ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ὦν μὲν τῇ φωνῇ τῆς ὀνομαστικῆς.

Ὁ μυνέλειος. τοῦ μυνέλειω. τῷ μυνέλειω. τὸν μυνέλειον. ὡς μυνέλειος. τῷ μυνέλειω. τοῖν μυνέλειων. ὡς μυνέλειω. οἱ μυνέλειοι. τῇ μυνέλειον. τοῖς μυνέλειοις. τοῦ μυνέλειος. ὡς μυνέλειω.

Ἡ ἀλῆ. τῇ ἀλῶ. τοῖς ἀλῶ. τῷ ἀλῶν. ὡς ἀλῆ. τὰ ἀλῶ. ταῖν ἀλῶν. ὡς ἀλῶ. αἱ ἀλῶ. τῇ ἀλῶν. ταῖς ἀλῶσι. ταῖς ἀλῶσι. ὡς ἀλῶ.

Ὁ καὶ ἡ δύγω. τοῦ καὶ τῆς δύγω

τὸ δύγων. τοῦ δύγω. τῷ δύγω. τὸ δύγων. ὡς δύγων. τὸ δύγω. τοῖν δύγων. ὡς δύγω. τὰ δύγω. τῇ δύγων. τοῖς δύγωσι. ταῖς δύγωσι. ὡς δύγω.

Τετάρτη κλίσις.

Τετάρτη κλίσις ὅτι τῇ ἰσοσυλλαβῶν ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, κοινῶν, ἐπικλίνων ὀνομασιῶν ληγόντων εἰς ὦρ, καὶ ὅδε τῶν, εἰς ὦν. ὦν ἡ γυνικὴ, εἰς οὔ. ἡ δοτικὴ, εἰς ὦ. ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ὦν μὲν τῇ φωνῇ τῆς ὀνομαστικῆς.

Ὁ λόγος. τῇ λόγου. τοῖς λόγῳ. τῷ λόγον. ὡς λόγε κοινῶν, καὶ ὡς λόγος ἀτήκων. τὰ λόγῳ. τοῖν λόγων. ὡς λόγῳ. οἱ λόγοι. τῇ λόγον. τοῖς λόγοις. τοῦ λόγου. ὡς λόγῳ.

Ἡ ὁδός. τῇ ὁδοῦ. τοῖς ὁδοῦ. τῷ ὁδόν. ὡς ὁδὸς κοινῶν, καὶ ὡς ὁδὸς ἀτήκων. τὰ ὁδῶ. ταῖν ὁδοῖν. ὡς ὁδῶ. αἱ ὁδοί. τῇ ὁδῶν. τοῖς ὁδοῖσι. τοῖς ὁδοῖσι. ὡς ὁδοί.

Ὁ καὶ ἡ ἀνθρώπος. τῇ καὶ τῆς ἀνθρώπου. τῷ καὶ τῇ ἀνθρώπω. τὸν καὶ τὴν ἀνθρώπων. ὡς ἀνθρώπου. καὶ ὡς ἀνθρώπου.

Ὁ αἰτόρ. τοῦ αἰτοῦ. τῷ αἰτῶ. τὸν αἰτόν.

τὸ ξύλον. τῇ ξύλου. τοῖς ξύλῳ. τῷ ξύλον. ὡς ξύλον. τὰ ξύλῳ. τοῖν ξύλων. ὡς ξύλῳ. τὰ ξύλα. τῇ ξύλων. τοῖς ξύλοις. ταῖς ξύλα. ὡς ξύλα.

σημείωσαι ὅτι τῇ ὁδοῖσι ὀνόμασι δεῖται πῶς εἰσὶν ὁμοίαι ἀπαντὶ ἀριθμῷ. ὀνομαστικῇ, αἰτιατικῇ, καὶ κλητικῇ.

Πέμπτη κλίσις.

Πέμπτη κλίσις ὅτι πᾶν τῇ πᾶσι τῇ ἰσοσυλλαβῶν ὀνομαστικῶν, ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ ὅδε τῶν κοινῶν, καὶ ἐπικλίνων, διαφόρου σημασίας ἔχοντες. ὦν ἡ γυνικὴ, εἰς ὦσ. ἡ δοτικὴ, εἰς ὦ. ἡ αἰτιατικὴ, εἰς α.

Ὁ αἰῶς. τοῦ αἰῶρος. τῷ αἰῶντι. τὸν αἰῶντα. ὡς αἰῶν κοινῶν, καὶ ὡς αἰῶς ἀτήκων. τὰ αἰῶντι. τοῖν αἰῶντι. ὡς αἰῶντι. οἱ αἰῶντες. τῇ αἰῶντων. τοῖς αἰῶσι. τοῖς αἰῶσι. ὡς αἰῶντες.

Ἡ βυζάν. τῇ βυζάνος. τοῖς βυζάνι. τὴν βυζάν. ὡς βυζάν. τὰ βυζάν.

iii

ὁ κνκλθ. τῷ κνκλθ. τῷ κνκλθ. τὸν κνκλθ. πα. δ. κν-
 κλθ. Θηλυγί.
 ἡ ἀκράλας. τῆς ἀκράλαντος. ἡ ἀκράλαντι. τὴν ἀκράλанта.
 ἡ βροζιῶ. τῆς βροζιῆνος. ἡ βροζιῆνι.
 ἡ σαχαμίν. τῆς σαχαμίνος. τῇ σαχαμίνι.
 ἡ γόρτυν. τῆς γόρτυνος. ἡ γόρτυνι. τὴν γόρτυνα.
 ἡ ῥήρων. τῆς ῥήρωνος. ἡ ῥήρωνι.
 ἡ ἀηδών. τῆς ἀηδόνος. ἡ ἀηδόνι. τὴν ἀηδόνα.
 ἡ αὐλαξ. τῆς αὐλακος. ἡ αὐλακι. τὴν αὐλακα.
 ἡ χάλιξ. τῆς χάλικος. ἡ χάλικι.
 ἡ ἀλφάπεξ. τῆς ἀλφάπεκος. ἡ ἀλφάπεκι.
 ἡ κύλιξ. τῆς κύλικος. ἡ κύλικι.
 ἡ μάλσιξ. τῆς μάλσιγος. ἡ μάλσιγι.
 ἡ φλόξ. τῆς φλόγος. ἡ φλόγι.
 ἡ αὐτνξ. τῆς αὐτνγος. ἡ αὐτνγι.
 ἡ δάμψ. τῆς δάμαρτος. ἡ δάμψι.
 ἡ χείρ. τῆς χειρός. ἡ χερεί. τὴν χεῖρα.
 ἡ μήτηρ. τῆς μητρός. καὶ μητρός. ἡ μητρί. καὶ μητεῖ. τὴν μη-
 τέρα. δ. μητρί.
 ἡ λαμπάξ. τῆς λαμπάδος. ἡ λαμπάδι.
 ἡ οὐίς. τῆς οὐίτος. ὁ καὶ ἡ οὐίς. τῷ καὶ τῇ οὐιδος.
 ἡ φιλότις. τῆς φιλότητος. ἡ φιλότητι.
 ἡ μῆνις. τῆς μῆνιδος. ἡ μῆνιδι. τὴν μῆνίδα. καὶ μῆνιν.
 ἡ κύνις. τῆς κύνιος. ἡ κύνι.
 ἡ κλείς. τῆς κλειδός. τῇ κλειδί. τὴν κλειδα. καὶ κλείν.
 ἡ χαμύς. τῆς χαμύδος. ἡ χαμύδι.
 ἡ ὀριννύς. τῆς ὀριννύος. τῇ ὀριννύτι.
 ἡ γένυς. τῆς γένυος. ἡ γένυι. ἡ δάμαρς. τῆς δάμψ.
 ρος. τῇ δάμψι. ἡ ἄλος. τῆς ἁλός. ἡ πέρως. τῇ πέρωτος.
 ἡ ὀ. τῆς ὀπός. ἡ φλέ. τῆς φλεβός. τῇ φλεβί. ὁ οὐδέτορα. μεουτρά
 τὸ βῆμα. τῇ βήμαρς. τῇ βήματι. τὸ βῆμα. τὸ μέλι. τῇ μέλιρς.
 τῇ μέλιτι. τὸ πῶν. τῇ πῶνος. τῇ πῶνι. τὸ δῆρ. τῇ δῆρος. τῇ
 δουρός. τὸ πᾶν. τῇ πανός. τὸ μέλας. τῇ μέλανος. τὸ χεῖρ.
 τῇ χεῖρρς. τὸ ἰθύν. τῇ ιθύνρς. τὸ τρυῶν. τῇ τρυῶντος.
 τὸ ζυγνῶν. τῇ ζυγνῶντος. τὸ μέζον. τῇ μέζονος. τὸ ὀδαμ).
 τῇ ὀδαμόνος. τὸ δέλεαρ. τῇ δελέαρς. τὸ ἥπαρ. τῇ ἥπαρς.
 τὸ νέκταρ. τῇ νέκταρς. τὸ κῆρ. τῇ κηρός. τὸ πῦρ. τῇ πυρός.

τὸ ἔλθω. τὸ ἔλθωρος. τὸ ὕδαρ. τὸ ὕδατοσ. τὸ ἦτορ. τὸ ἦτορος.
τὸ ἄλσος. τὸ ἄλσος. τὸ σταῖς. τὸ σταῖς. τὸ τεῖχος. τὸ τεῖ-
χος. τὸ πετυφός. τὸ πετυφός. τὸ φῶς. τὸ φῶς. καὶ
ταῦτα μὲν παρὰ τῇ ἀπλῶν κλίσεων. νῦν δὲ παρὰ τῇ σωρημε-
νων λέγουμεν.

¶ Περὶ τῇ σωρημενων κλίσεων.

Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πέντε κλίσεις σωρημενῶν καλούμεναι, ἀπὸ τῆς
πέμπτης κλίσεως καὶ τὰ σωαίρεσιν καὶ κράσιν πνόμεναι.

Σωαίρεσις μελὶ ὅστις δύο φωνηέντων φυλαττομένων σωαλοιφή.
οἶ, δημοθένης, εἰ. κράσις ὅ, δύο φωνηέντων ἁλλοιζμένων σωαλοιφή.
οἶον, δέμοθένης, η. ἢ τὸ οἶον, δημοθένης, ς.

¶ Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις ὅστις τῇ σωρημενῶν ἀρσενικῇ καὶ θηλυκῇ καὶ κοινῶν
ὀνομασίων, ληγόντων εἰς ης. καὶ ὅδε τῶν, εἰς ος, καὶ εἰς ος. ὧν ἡ γλυνικὴ
ἄλφ τὸ εὖς οὐσα ἰωνικῶς, εἰς οὐς κοινῶς κερνᾶται.

Ὁ δημοθένης. τῇ δημοθένης, ς. ὅ δέμοθένης, δ. τῇ δημοθένης, η.
ὁ δημοθένης, καὶ ὁ δέμοθένης. τῶ δημοθένης, η. τοῖν δημοθένοι,
οἶν. ὁ δημοθένης, η. οἱ δέμοθένης, ς. τῇ δέμοθένων, ὧν. ὅτις δέ-
μοθένης. τῶν δημοθένης, ς. ὁ δέμοθένης, ς.

Ἡ τελέρης. τῇ τελέρης, οὐς. τῇ τελέρεϊ, δ. τῷ τελέρεα, η.

Ὁ ἁλῆθης. τῇ ἁλῆθης, ς. ὅ καὶ ἡ ἁλῆθῆ, εἰ. τῇ τῷ
ἁλῆθῆ, η. ὁ ἁλῆθης, καὶ ὁ ἁλῆθης. τῶ καὶ τὰ ἁλῆθῆ, η. ὅτιν καὶ ταῖν
ἁλῆθῆσιν, οἶν. ὁ ἁλῆθῆ, η. οἱ ἁλῆθῆς, εἰς. τῇ ἁλῆθῶν, ὧν. ὅτις
καὶ ταῖς ἁλῆθῆσι. τοὺς καὶ τὰς ἁλῆθῆς, εἰς. ὁ ἁλῆθῆς, εἰς.

τὸ ἁλῆθῆς. τῇ ἁλῆθῆς, ς. τῷ ἁλῆθῆ, εἰ. τὸ ἁλῆθῆς. ὁ ἁλῆθῆς.
τῶ ἁλῆθῆ, η. τοῖν ἁλῆθῆσιν, οἶν. ὁ ἁλῆθῆ, η. τὰ ἁλῆθῆα, η. τῇ ἁ-
λῆθῶν, ὧν. τοῖς ἁλῆθῆσι. τὰ ἁλῆθῆα, η. ὁ ἁλῆθῆα, η.

τὸ τεῖχος. τῇ τεῖχος, ς. ὅ τεῖχεϊ, εἰ. τὸ τεῖχος. ὁ τεῖχος. τῶ τεῖ-
χε, η. τοῖν τεῖχοιν, οἶν. ὁ τεῖχε, η. τὰ τεῖχα, η. τῇ τεῖχῶν, ὧν. τοῖς
τεῖχεσι. τὰ τεῖχα, η. ὁ τεῖχα, η.

¶ Δυτῆρα κλίσις.

Δυτῆρα κλίσις ὅστις τῇ σωρημενῶν ἀρσενικῇ καὶ θηλυκῶν, κοι-
νῶν ὁ ἐπικρίνων ὀνομασίων εἰς ἰσ ληγόντων. καὶ ὅδε τῶν, εἰς ἰ. ὧν ἡ γλυνικὴ
ἄλφ τῇ ἰος κοινῶς, καὶ εὖς ἰωνικῶς, καὶ εὖς ἀπῆκῶς γίνεται.

Ὁ ὄμις. τῇ ὄμις κοινῶς, ὁ ὄμις ἰωνικῶς, καὶ ὄμις ἀπῆκῶς. τῷ
ὄμι, ἰ. καὶ ὄμι, εἰ. τὸν ὄμιν μῖνωσ. ὁ ὄμις κοινῶς, ὁ ὄμις ἀπῆκῶς.
τῶ ὄμι, καὶ ὄμι, η. τοῖν ὄμοιν, καὶ ὄμοιν, καὶ ὄμι, η. ὁ ὄμι, καὶ ὁ ὄμι, η.
οἱ ὄμι, ἰς. ὁ ὄμις, ς. τῇ ὄμι, καὶ ὄμι, ὁ ὄμι, ς. τοῖς ὄμοσι, καὶ
ὄμοσι. τῶν ὄμοις, ς. καὶ ὄμοις, ς. ὁ ὄμις, ς. καὶ ὁ ὄμις, εἰς.

Ἡ πόλις. τῇ πόλις κοινῶς, καὶ πόλις ἰωνικῶς, καὶ πόλις ἀπῆ-

synecrisis

p²

27

[illegible]

Σημειώσωμεν δι' οὗ σωαίρου μὲν ἡς τῆς ἀνικῆς ἡλικίης ὡς περ ὑπὸ
τῆς πηλίκης κλίσσεως, σωαίρεται ὁ ἡλικίης ἀνικῆς καὶ πηλικῆς
κλίσσεως ἡ μὴ σωαίρου μὲν ἡς ὡς περ ὑπὸ τῆς ἀνικῆς κλίσσεως,
καὶ δι' αὐτῶν σωαίρουσιν.

ὁ βασιλεύς. ἡ βασιλεία καὶ ὁ βασιλεὺς ἰσχυρὸς, ὁ βασιλεὺς
ἐπικύς. ὁ βασιλεὺς, ἡ βασιλεία. ἡ βασιλεία, καὶ βασιλεὺς. ὁ βασι-
λεὺς, καὶ ὁ βασιλεὺς. τὸ βασιλεὺς, ὁ βασιλεὺς, ἡ τοῖν βασιλείῳ, καὶ βα-
σιλείῳ. ὁ βασιλεὺς, καὶ ὁ βασιλεὺς, ἡ. οἱ βασιλεῖς, εἰς, καὶ βασιλεῖς. τῶν
βασιλέων, καὶ βασιλέων. τῶν βασιλέων, καὶ βασιλέων. τῶν βασιλέων, εἰς,
καὶ βασιλεὺς. ὁ βασιλεὺς, εἰς, καὶ βασιλεῖς. **Ε** ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΙΣ.

Η ΛΗΤΩ. ΤΗΣ ΛΗΨΟΣ, ΣΟ. ΤΗ ΛΗΨΙ, ΘΙ. ΤΩ ΛΗΤΟΑ, Ω. Ω ΛΗΤΟΙ. ΤΑ
 ΛΗΤΩ. ΤΑΙΝ ΛΗΨΙΝ. Ω ΛΗΤΩ. ΑΙ ΛΗΤΙ. ΤΨ ΛΗΤΩΝ. ΤΑΙΣ ΛΗΨΙΣ. ΤΑΙΣ ΛΗ
 Η ΑΙΔΩΣ. ΤΗΣ ΑΙΔΟΣ, ΣΟ. ΤΗ ΑΙΔΩΙ, ΘΙ. ΤΙ ΑΙΔΩΑ, Ω. (ΟΥΣ. Ω ΛΗΤΙ.
 Ω ΑΙΔΩΙ. ΤΑ ΑΙΔΩ. ΤΑΙΝ ΑΙΔΩΙΝ. Ω ΑΙΔΩ. ΑΙ ΑΙΔΩΙ. ΤΨ ΑΙΔΩΝ. ΤΑΙΣ
 ΑΙΔΩΙΣ. ΤΑΙΣ ΑΙΔΩΙΣ. Ω ΑΙΔΩΙ.

11 τὸ κρέας· τοὺ κρέας κοινῶς, καὶ κρέας ἰωνικῶς, καὶ κρέας ἀπ' ἡκστ. ὃ κρέατι, καὶ κρέατι, καὶ κρέα τὸ κρέας, ὃ κρέας. τῶ κρέατι, καὶ κρέατι, καὶ κρέα τὸ τῶ κρέατι, καὶ κρέατι, καὶ κρέατι, ὃ κρέατι, καὶ ὃ κρέατι, καὶ ὃ κρέα. τὰ κρέατα, καὶ κρέα, καὶ κρέα.

¶ περὶ τῇ ἀριθμητικῶν ὀνομάτων.

οἱ δύο. αἱ δύο. τὰ δύο. ἡ δύο. τοῖς δύο. ἐν δύο. πρὸς δύο. πὰρ δύο.

Τέσσαρτος. τεσσάρων. Τέσσαρσι. Τέσσαρας. Τέσσαρα. τεσσάρων.

Ἄρ' δὲ τ' τεσσάρων μέτρι καὶ ἐκκαθόν, πᾶς ἀριθμὸς ἄκλιτος τυ-
χάνει. ἀρ' ὅτ' ἀρθρῶν ἢ διακρίνομεν τὰ γνήη, καὶ τὰ σπώσεις. οἶον
οἱ πέντε. ἦ πέντε. ἦ πέντε. ἦ πέντε. ἦ πέντε. ἦ πέντε. τὰς
πέντε. τὰς πέντε. τὰς πέντε. ἦ πέντε. ἦ πέντε. ἦ πέντε. ὁμοί-
ως καὶ ἐξ. καὶ ἐπὶ α. καὶ ὁκτώ. καὶ εἰνέα. καὶ δέκα. καὶ τὰ λοιπὰ. Ἄρ' ὅτ'
διακοσίων κλίνεται πᾶς ἀριθμὸς πληθυντικὸς τελευτῶν. οἶον,
οἱ διακοσοί. ἦ διακοσίων. ἦ διακοσίοις. ἦ διακοσίων. ἦ διακοσί-
αι. ἦ διακοσίων. ἦ διακοσίων. τὰς διακοσίων. τὰς διακοσίων. ὁμοίως ὅτε τελευτῶν. τελευτῶν.
πεντακοσίων. ἐξήκοσιν. ἐπὶ α. ὁκτακοσίων. εἰνακοσίων. χίλιοι.
χιλίοι. τεταχίλιοι. πενταχίλιοι. πενταχίλιοι. καὶ τὰ λοιπὰ.

περὶ τῶν κατὰ λέξεων τῶν ἐπιθέτων.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.6.10/a

Τὰ δὲ εἰς ὅς, ὅσον ὁ ἀνδροεῖος, ἢ ἀνδρείς, ἢ ἀνδρεία, τῆς ἀνδρείας. ὡς
ἀνδροεῖον, ἢ ἀνδρείς. ὅσπος, ἡ ἑρῆ, τὸ ἑρόν. καὶ ἀπικῆς, ὁ καὶ
ἡ φιλόσπος, καὶ τὸ φιλόσπον. ὁ καὶ ἡ φιλόσπορος, καὶ τὸ φιλό-
σπορον. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς ὅς κινθαρὸν ἐπὶ δευτέρῃ, ὡς δευ-
τερον εἰς α. ὅσον, ἀνδροεῖος, ἀνδρεία. λόπος, λόγια. πλὴν ἢ ὁδός,
ὁδός. Τὰ δὲ μὴ εἰς ὅς κινθαρὸν εἰς ἡ. ὅσον, σοφός, σοφή. ἄγαθός,
ἀγαθή. πλὴν ἢ ἐχόντων τὸ ρ. ὅσον φοβόρος, φοβόρα. Τὰ δὲ εἰς
οὐς, ὅσον ὁ καὶ ἡ πολύπος, τίς καὶ τῆς πολύποδος. καὶ ὡς πολύποδος,
τίς πολύποδος. ἀπλοῦς δὲ ἀπλή, ἀπλοῦν, οὕτω κλίνεται.

Προὶ ὁμήλιτος

Περὶ προσώπων.

Πρόσωπα ὅ, τεία. πρῶτον, ὄιον, τυπῶ. δαύτδρον, ὄιον τυπῆς. ῥί-
ρον, ὄιον, ἰύπῃ.

Περὶ χρόνων.

Χρόνοι δὲ, ἐξ. ἔνεως, ὄιον, ἰύπῃ. // Παραταπῆς, ὄιον, ἔτυ-
πῆον. // Παρακείμελος, ὄιον, τέτυφα. // Ὑπέρσω τέλικος, ὄιον, ἐπε-
τύφειν. // Ἀόριστος, ὄιον, ἔλυα. // Μέλων, ὄιον, ἰύψω.

Περὶ συζυγῶν.

Συζυγίαι δὲ, δευτέραις. ἐξ τῶν βαρυτόνων ῥημαίων. ῥῆς ἢ πῶρι-
σσω μελῶν. καὶ τέσσαρες τῇ εἰς μι.

Γρατή.

Πρώτη συζυγία ὅτι τῇ βαρυτόνων ῥημαίων, τῶν ληγόντων εἰς
β. π. φ. πῆ. ὄιον, λέβω. τῶρσω. ῥάφω. ἰύπῃ. ὦν ἰ μέλων, εἰς ἰ.
ὄιον, λείψω. τῶρψω. ῥάψω. ἰύψω. ὁ παρακείμελος, εἰς φ. ὄιον, λεί-
ψω. τέτρωφα. γύρωφα. τέλυφα.

Δευτέρα.

Δευτέρα ὅτι τῇ ληγόντων εἰς γ. κ. χ. κ. ἰ. ὄιον, λέρω. πλέκω. ῥέχω.
τίκτω. ὦν ὁ μέλων, εἰς ξ. ὄιον, λέξω. πλέξω. ῥέξω. τέξω. ὁ παρακεί-
μενος, εἰς χ. ὄιον, λείλεχα. πέπλεχα. τέπεχα. τέτεχα.

Τρίτη.

Τρίτη ὅτι τῇ ληγόντων εἰς δ. θ. σ. τ. κοινῶς, κῆ δὲ οὐ πῇ ἀπῆκτο. ὄι),
ἄδω. πλῆθω. ἀνύψω. ὦν ὁ μέλων, εἰς σ. ὄιον, ἄσθω. πλῆσθω. ἀνύσθω. ὁ
παρακείμελος, εἰς κ. ὄιον, ἤσθω. πῆσθω. ἤνυσθω.

Τετάρτη.

Τετάρτη ὅτι τῇ εἰς ζ. κῆ δὲ οὐ κοινῶς. ὄιον, φράζω, ὀρύσσω. κῆ τὰ
μελὲς εἰς ζω, πρὶν μὲς εἰς ζω, ὦν τῶ μέλων πῇ ἐχρῶν. ὄιον, παίξω. παύξω.
κράζω, κρᾶξω. σφάζω, σφᾶξω. σίζω, σίξω. ῥύζω, ῥύξω. οἰμώξω,
οἰμώξω. σενάξω, σενᾶξω. σπείζω, σπείξω. αἰάξω, αἰᾶξω. ἀχρά-
ζω, ἀχράξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω. ὦν ὁ παρακείμελος, εἰς χ. ἔχει. πρ-
τὲ ὅς οὐ τῶ μέλων πῇ ἐχρῶν. ὄιον, φράξω, φράσθω. κίλιζω, κτίσω. κο-
μίξω, κρμίθω. βαδίξω, βαδίθω. ἀρνίξω, ἀρνίσω. ἐλινίξω, ἐλιν-
νίθω. φιλίπῳξω, φιλίπῳσω. ὦν ὁ παρακείμελος, εἰς κ. ἔχει. τὰ δὲ εἰς
σσω, ὡς ἐπὶ τῶν πλείστον εἰς ξω ἢ μέλωντα πρῶτον. ὄιον, ὀρύσσω, ὀρύξω.
πλῆσσω, πλῆξω. ὦν ὁ παρακείμελος, εἰς χ. ἔχει. ὄι), ὀρύσσω. πῆσσω.
ἐξαιρείται τὰ εἰς θω τὸν μέλωντα πρῶτον. ὄιον, ἰμάσσω, ἰμάσθω.
ἰνάσσω, ἰνάσθω. πλάσσω, πλάσθω. πᾶσσω, πᾶσθω. λούσσω, λούθω.
ὀρέσσω, ὀρέσθω. ὦν ὁ παρακείμελος, εἰς κ. ἔχει.

Πέμπτη.

Πέμπτη ὅτι τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. λ. μ. ν. ρ. ὄιον, ἰάλλω.
νέμω. κρῖνω. σπείρω. ὦν ὁ μέλων, διὰ τῇ αὐτῇ ἀμεταβόλου πῶρι-
σσω μελὸς ὅτι, τῇ πῶρισσω βραχέως ἔχων. ἀμεταβόλου, ἢ εἰς
πῆς διφθόγγας ἐκβάλλων. ὄιον, ἰαλῶ. νεμῶ. κρῖνω. σπερῶ. ὁ παρακεί-

μενος, εἰς κ. δῖον, ἐλάληα. νενέμηναι. κέκριναι. ἐπαρῆα. **Ε**κτῇ.
Εκτῇ δὲ ἴ' εἰς ω καὶ θαρόν. δῖον, ἰππεύω. παλέω. βασιλεύω. ἀκούω.
ὦν ὁ μέλλων, εἰς σ. δῖον, ἰππεύσω. παλεύσω. βασιλεύσω. ἀκούσω. ὁ πα-
ρακείμενος, εἰς κ. δῖον, ἰππεύει. βασιλεύει. ἡκούει. κρινῶς, κῆ-
κήκω ἀπῆλθες. τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰδέναι δὲ ὅτι πᾶν
ῥῆμα ἢ εἰς ω βαρύνον ἡγήμι, δῖον, ἰύπτω, γράφω, ἢ εἰς ω πῶμι, πῶ-
μενος, δῖον, ποιῶ, βῶ, ἢ εἰς μι, δῖον, τίθημι, ἵστημι. πῶμι δὲ ὦν λεκτέον.
καὶ πῶμι πῶμι τῆς κλίσεως τῶν βαρυντόντων.

**Ῥῆμα ὀριστικόν, ἐνεργητικόν, συζυ-
γίας πρώτης τῶν βαρυτόνων.**

Ἐνεσῶς.

τύπτω. ἰύπτεις. ἰύπτει. ἰύπτειτον. ἰύπτειτον. ἰύπτομεν. ἰύπτε-
τε. ἰύπτεσι. // παρατακτός. ἔλυπον. ἔλυπθε. ἔλυπε. ἔλυπε-
τον. ἔλυπέτην. ἔλυπτομεν. ἔλυπέτε. ἔλυπον. // παρακείμενος.
τέλυφα. τέλυφας. τέλυφε. τέλυφαρον. τέλυφαρον. τέλυφαμεν. τέλυ-
φατε. τέλυφαι. καὶ μέσος διὰ π. τέλυπα. τέλυπας. τέλυπε.
τέλυπαρον. τέλυπαρον. τέλυπαμεν. τέλυπατε. τέλυπαι. // ὕ-
πωμι τέλειος. ἔτελυφει. ἔτελυφεις. ἔτελυφει. ἔτελυφαι. ἔτελυφει-
την. ἔτελυφάμεν. ἔτελυφατε. ἔτελυφαι. καὶ μέσος διὰ π.

ἔτελυπει. ἔτελύπει. ἔτελύπει. ἔτελύπει. ἔτελυπείτην. ἔτε-
τύπειμεν. ἔτετύπειτε. ἔτετύπει. // ἄοριστος πῶμι. ἔτυψα.
ἔτυψας. ἔτυψε. ἔτύψατον. ἔτυψάτην. ἔτύψαμεν. ἔτύψατε. ἔτυψαν.
ἄοριστος β. ἔτυπον. ἔτυπες. ἔτυπε. ἔτύπετον. ἔτυπέτην. ἔτύπη-
μεν. ἔτύπητε. ἔτυπον. // μέλλων πῶμι. τύψω. τύψεις. τύψει. τύψαι-
ρον. τύψαρον. τύψομεν. τύψατε. τύψοι. // μέλλων β. τυπῶ. τυ-
πείσ. τυπεί. τυπείτον. τυπείτον. τυπύμεν. τυπείτε. τυπούσι.

Ἐνεσῶς. τύπτει. τυπείτω. τύπτειρον.
τυπείτων. τύπτειτε. τυπείτω. // παρακείμενος. τέτυφε. τετυ-
φέτω. τετύφετον. τετυφέτων. τετύφετε. τετυφέτω. // καὶ μέ-
σος διὰ π. τέτυπε. τετυπέτω. τετύπειρον. τετυπέτων. τετύπε-
τε. τετυπέτω. // ἄοριστος πῶμι. τύψον. τυψάτω. ἰύψαρον.
τυψάτων. τύψατε. τυψάτω. // ἄοριστος β. τύπε. τυπέτω. τύ-
πειρον. ἰυπέτων. τύπετε. ἰυπέτω. // ἔνεκ μὲν ἀδργητικῶς. Ἐνεσῶς.

τύπτοιμι. ἰύπτοις. ἰύπτοι. τύπτοιρον. τυπτοίτην. τύπτοιμεν. ἰύ-
πτοιτε. ἰύπτοι. // Γαρ, καὶ ὕ-
πτοι. τετύπτοιμι. τετύ-

φοις. τετύφοι. τετύφοι ρν. τετύφοίτην. τετύφοιμεν. τετύφοιτε. τε-
 τύφοιεν. καὶ μέθ' δια π. τετύποιμι. τετύποις. τετύποι.
 τετύποιρν. τετύποίτην. τετύποιμεν. τετύποιτε. τετύποιεν.
 Ἄορις α. τύψαιμι. τύψαις. τύψαι. τύψαιρν. τυψαίτηι. τύ-
 ψαιμεν. τύψαιτε. τύψαιεν. Ἀιολικός. τύψα. τύψας. τύψαιε.
 τυψάκτον. τυψάτην. τυψάμεν. τυψάτε. τυψάεν. Ἄορις β.
 τύποιμι. τύποις. τύποι. μέλων α. τύποιμι. τύποις. τύ-
 ποι. μέλων β. τυποῖμι. τυποῖς. τυποῖ. Ὑψταν ἡν καὶ ἄνδρ
 γηπιός. Ἐνεσῶς. Ἐὰν τύπῃ. τύπῃς. τύπῃ. Ἐὰν τύπῃ ῥν. τύ-
 πῃ ῥν. Ἐὰν τύπῃ μεν. τύπῃτε. τύπῃσι. Παρακείμενος.
 Ἐὰν τετύφω. τετύφης. τετύφη. Ἐὰν τετύφητον. τετύφηρν. Ἐὰν τετύ-
 φωμεν. τετύφητε. τετύφωσι. καὶ μέθ' δια π. Ἐὰν τετύπω.
 τετύπης. τετύπῃ. Ἐὰν τετύπῃρν. τετύπῃρν. Ἐὰν τετύπωμεν. τε-
 τύπῃτε. τετύπωσιν. Ἄορις α. Ἐὰν τύψω. τύψῃς. τύψῃ. Ἄο-
 ρισ β. Ἐὰν τύπω. τύπῃς. τύπῃ. Ἀπαρέμφατα ἄνδρ γηπιός.
 Ἐνεσῶς, τύπῃν. Παρακείμενος, τετυφάει. καὶ μέθ'
 δια π, τετυφάει. Ἄορις α, τυψαί. Ἄορις β, τυ-
 πείν. μέλων α, τυψάει. μέλων β, τυπείν. Σημείωσαι
 ὅτι τῶ πηλυθνητικῷ ἡρώτου προσώπου τῇ ἄνδρ γηπιῷ καὶ οὐδε-
 τῶν ῥημάτων εἰς μεν λήγοντες, ἀπολείπει δ' ὀνικὸν ἡρώτου πρό-
 σωπον. Ἐπὶ τῶ πηλυθνητικῷ τείτου προσώπου λήγοντες εἰς ἡ
 εἰς αἰ, τὰ ὀνικὰ διδύτερα καὶ τέτα προσώπα ὁμοία εἰσίν. ὅτε δὲ ἄλ-
 λος ἔχει, ἄνόμοια διατελοῦσιν. Ἐπὶ μέλλοντες ἄνδρ ῥος α-
 κτικῶς καὶ ὑποτακτικῶς οὐκ εἰσίν. οἱ ἄορις δὲ, τῷ τῇ μελόν-
 των σιμασίαν ἔχουσιν. Περὶ μεροχῆς.
 μεροχῆς μέρους λόγου κλιτὸν, τῆς ιδιότητος τῆς ὀνόματος καὶ τῆς
 ῥήματος μετέρην. Γαρεύεται ὅ αὐτῇ, ὀκτώ. γένος. εἶδος. ἡμῶς.
 ἀριθμός. πῶς. χρόνος. διαίτησις. καὶ συζυγία.
 μεροχῆς ἄνδρ γηπιῷ καὶ. Ἐνεσῶς.
 ὁ γυπῶν, τῶ γυπῶντος. Ἡ γυπῶσα, τῆς γυπῶσης. τὸ γυ-
 πῶν, τῶ γυπῶντος. Παρακείμενος, καὶ ὑποτακτικῶς τελικός.
 ὁ τετυφῶς, τῆς τετυφῶς. Ἡ τετυφῆ, τῆς τετυφῆς. τὸ τε-
 τυφῶς, τῶ τετυφῶς. καὶ μέθ' δια π, ὁ τετυπῶς, τῶ τετυπῶ-
 ρος. Ἡ τετυπῆ, τῆς τετυπῆς. τὸ τετυπῶς, τῶ τετυπῶς.
 Ἄορις α. ὁ γυψῶς, τῶ γυψῶς. Ἡ γυψῶσα, τῆς γυψῶσης.
 τὸ γυψῶς, τῶ γυψῶς. Ἄορις β. ὁ τυπῶν, τῶ τυπῶντος.
 Ἡ τυπῶσα,

μελή, τὸ τυφλόμενον. Ἀόριστος α. ὁ τυφθεῖς, τὸ τυφθέντος. ἢ τυφθεῖσα, τὸ τυφθείσης. τὸ τυφθῆναι, τὸ τυφθέντος. καὶ δούτερος δὲ τ. ὁ τυπείς, τὸ τυπέντος. ἢ τυπείσθαι, τὸ τυπείσης. τὸ τυπέν, τὸ τυπέντος. μέλλων α. ὁ τυφθισόμενος, ἢ τυφθισομένη, τὸ τυφθισόμενον. καὶ δούτερος δὲ τ. ὁ τυπθισόμενος, ἢ τυπθισομένη, τὸ τυπθισόμενον. μέσος ἀόριστος α. ὁ τυφάμενος, ἢ τυφάμενη, τὸ τυφάμενον. μέσος ἀόριστος β. ὁ τυπόμενος, ἢ τυπόμενη, τὸ τυπόμενον. μέσος μέλλων α. ὁ τυφόμενος, ἢ τυφόμενη, τὸ τυφόμενον. μέσος μέλλων β. ὁ τυφύμενος, ἢ τυφύμενη, τὸ τυφύμενον. Σημείωσαι ἵπαιμεν χαί παθίμῃ καὶ, καὶ κριναι, ὡς ἀποθεπκαί, ὡς ἀρσενικῶ καὶ δευτέρῳ γένει κλίονται κατὰ τὴν τετάρτην ἀπὸ κλίσην, χωρὶς τῆς πρῆς καὶ δευτέρῃ ἀορίστου, πρὸς τὴν μακάβωσ κλινομένην ὡς ἀρσενικῶ καὶ δευτέρῳ γένει. αἱ θίλυκαὶ δὲ κατὰ τὴν δευτέραν ἀπὸ κλίσην. καὶ πρὸς τὴν κλίσειος τῆς βαρυντῶν, ἄλλῃ. νῆ δὲ πρὸς τὴν πρὸς αὐτῶν μέλλων λέγεται.

Περὶ τῆς πρὸς αὐτῶν μέλλων ῥηματικῶν.

Τὰ πρὸς αὐτῶν ῥήματα ἀρχὴν τῆς ἐκ τῆς συζυγίας τῆς βαρυντῶν κατὰ σωαίρεσιν γίνετ', ὅσον, ἀρχὴν τῆς θιέω, ποιῶ. Ἐῖσι δὲ τούτων αἰσυζυγίαι, θιέω, ὡς ἢ πρὸς τῇ, θιέω, τῆς εὐ προφθέρῃ, ὅσον, θιέω, ποιῶ. ὡς ἢ τῇ πρὸς ἀληπούσῃ τῆς μέλλοντος καὶ πάντων τῆς πρὸς χι μέλλων, πρὸς τῇ πρὸς αὐτῶν τῆς ἢ ἔχει. ὅσον, περὶ ἡμέτε, ἐπεποιήκην. ἐπρήσκα, θιήσω. πρὸς τῇ πρὸς αὐτῶν τῆς εὐ τῆς μέλλοντος θιέντ', ὅσον, τελέω, τελέσω. ὁλέω, ὁλέσω. φρονῶ, φρονέσω, καὶ φρονήσω. αἰνῶ, αἰνέσω, καὶ αἰνήσω. ἀρκῶ, ἀρκέω. καλῶ, καλέσω. φορῶ, φορέσω, ὡς φορήσω. θνῶ, πονέω, καὶ θνήσκω.

Ὁρεστικῶς ἀνδρῶν ἡμέτε. Ἐνεσώσ.

Ποιέω, ὡς ποιέεις, εἴς. ποιέει, εἰς. θιέετον, εἴην. ποιέετον, εἴην. ποιέομαι, οὐ μὲν. θιέετε, εἴτε. θιέουσιν, οὐσι. // Παρατακτικῶς. Ε' θιέει, ὡς ἐποθέω, ὡς ἐποθέει, ἐποθέον, εἴην. ἐποθέτην, εἴτην. ἐποθέομαι, ὡς ἐποθέετε, εἴτε. ἐποθέον, οὐν. // Παρακείμενος. Περὶ ἡμέτε, πεποήκην, πεποήκει. // Ὑπὸς αὐτῶν τῶν λικῶς. Ε' πεποήκειν, ἐπεποήκεις, ἐπεποήκη. // Ἀόριστος α. Ε' ποίησα, ἐποίησας, ἐποίησε. // Μέλλων, Ποιήσω, ποιήσεις, ποιήσει.

Παρακτικῶς ἀνδρῶν ἡμέτε. Ἐνεσώσ.

Ποίει, εἰς. ποιέει, εἴπω. ποιέον, εἴην. ποιέων, εἴπων. ποιέετε, εἴτε. ποιέετε, εἴτε. // Παρακείμενος. Περὶ ἡμέτε, πεποήκην, πεποήκει. // Ἀόριστος. Πόισον, ποιήτω.

Εὐκτιθεὶς ἀνδραγαθίῃ. ἔνεσώσ.

[illegible]

Ἰ ποτακτικῇ σὺν ὀρθότητι. Ἐνεστώς.

Εάν ποίεω, ὦ. ποιήσω, ἦσ. ποιήη, ἦ. εἰ ποίητον, ἦτον. ποιήητον, ἦτον. εἰ ποίεωμεν, ὦμεν. ποιήητε, ἦτε. εἰ ποίωσι, ὦσι. Παρακείμενος. Εάν πεποιήκω, πεποιήκησ, πεποιήκη. Αόριστος ᾤ. Εάν ποιήσω, ποιήσης, ποιήσῃ. Απαρτίμεν φτασμένη. Ενεστώς.

ποιέτω, εἶν. Γαφακίμνωσ. Γεποικίμαι. Λόρετος α. ποι
ῆται. μέμων. ποιήσιν. **δ** μετὰ χεῖ σὺδρῃται. ἔνεσῶ.

[illegible]

Ροῖός μοι, ὄ μοι, ποίη, ἦ, κηρέει, εἴται. ποιεόμενον, ὅ μενιον. ὡς ἐ-
 ἴδον, εἴδον. ποιεῖδον, εἴδον. ποιεόμεθα, ὅ μεθα. ποιεῖσθε, εἴσθε. ποιε-
 ονται, οὔνται. Πάρατα τιγός. ἐ ποιεόμην, οὐ μιν. ἐ ποίει, οὐ.
 ἐ ποίει, εἴη. ἐ ποιεόμενον, οὐ μενιον. ἐ κηρέειδον, εἴδον. ἐ ποιεῖσθην,
 εἴσθην. ἐ ποιεόμεθα, οὐ μεθα. ἐ ποιεῖσθε, εἴσθε. ἐ ποίειον, οὔνιον. Πάρα
 κεί μενος. Πε ποίημαι, πε ποίηται, πε ποίηται. πε ποίημενον, πε-
 ποίηδον, πε ποίηδον. πε ποίημεθα, πε ποίησθε, πε ποίησθαι. μετ' ὅ
 λίγον μέλων. Ρε ποίημαι, πε ποίησθαι, πε ποίησθαι. ὕ ποίησθαι
 λικος. ἐ πε ποίημιν, ἐ πε ποίησθαι, πε ποίησθαι. λείοντος ποίησθαι.
 ἐ ποίησθαι, ἐ ποίησθαι, ἐ ποίησθαι. μέλων α. Ροιησθαι, ποιη-
 σθαι, ποιησθαι. μέλων α. Ροιησθαι, ποιησθαι, ποιησθαι. ἐ ποιησθαι, ἐ ποιησθαι,
 ἐ ποιησθαι. μέλων α. Ροιησθαι, ποιησθαι, ποιησθαι.

Προσάκλεισθαι παθητικῶς. Ἐνέσωρ.

Ποιῶ, ὧ. κατέλιπ, ἔλιπ. κατέλιπον, ἔλιπον. κατέλιπον, ἔλιπον. ποιεῖ-
 ῶ, ἔτι. κατέλιπον, ἔλιπον. Παράκλησις. Περὶ τῆς πίστεως. Αὐτοῦ α. Ποιῶ, ὧ. κατέλιπ, ἔλιπ. κατέλιπον, ἔλιπον. Αὐτοῦ α. Ποιῶ
 ὧ, κατέλιπ.

Ποιείμην, οίμην, πρέσιον, θίον. πρέσιον, θίον. ποιείμεντον, οίμεντον.

ἐβεβοήκῃς, ἐβεβοήκη. Ἀόριστος α. ἔβοήσα, ἐβόηξας, ἐβόησε.
 μέλων. βοήσω, σεῖς, σεις. Προσакτιкὰ ἐνδρῆγν τιχῶ. Ἐνεσῶς.
 Βόαε, α. βοάετω, ἄτω. βοάετον, ἄτων. βοάετων, ἄτων. βοάετε, ἄτε.
 βοάετωσιν, ἄτωσιν. Παρακείμενος. βεβόηκε, βεβονήκετω. Ἀό-
 ριστος α. βόησον, βοήσάτω. Ἐνικτικὰ ἐνδρῆγν τιχῶ. Ἐνεσῶς.
 βοάοιμι, ὦμι. βοάοις, ὦς. βοάοι, ὦ. βοάοιτον, ὦτων. βοαοίτην, ὦτ].
 βοάοιμεν, ὦμεν. βοάοιτε, ὦτε. βοάοισιν, ὦσιν. Παρακείμενος. βε-
 βοήκοιμι, βεβοήκοις, κοι. Ἀόριστος α. βοήσωμι, βοήσαις, βοήσῃ.
 Ἀιολικῶς. βοήσεια, βοήσειας, ει. μέλων. βοήσοιμι, βοήσοις,
 σοι. Ὑποτακτικὰ ἐνδρῆγν τιχῶ. Ἐνεσῶς.
 εἰάν βοάω, ὦ. βοάῃς, ἄς. βοάῃ, ἄ. εἰάν βοάοντον, ἄτων. βοάοντην, ἄτον.
 εἰάν βοάωμεν, ὦμεν. βοάωτε, ἄτε. βοάωσι, ὦσι. Παρακείμενος.
 εἰάν βεβοήκω, κῆς, κῃ. Ἀόριστος α. εἰάν βοήσω, σῆς, σῃ.
 Ἀπρέμφακτα ἐνδρῆγν τιχῶ. Ἐνεσῶς.
 βοάην, ἄν. Παρακείμενος. βεβονήκειναι. Ἀόριστος α. βοή-
 σαι. μέλων. βοήσιν. Μετωχὲς ἐνδρῆγν τιχῶ. Ἐνεσῶς,
 ὁ βοάων, ὦν. τοῖ βοάοντες, ὦντες. ἡ βοάουσα, ὦσα. τῆς βοαοῦ-
 σης, ὡσης. τὸ βοάον, ὦν. τῶ βοάοντος, ὦντος. Παρακείμενος.
 ὁ βεβονήσας. ἡ βεβονήκῃσα. τὸ βεβονήκας. Ἀόριστος α. ὁ βοή-
 ξας, ἡ βοήξασα, τὸ βοήξας. μέλων. ὁ βοήσων, ἡ βοήσουσα,
 τὸ βοήσων. Ὁόριστικὰ παθητικὰ. Ἐνεσῶς.
 βοάομαι, ὦμαι. βοάῃ, ἄ. βοάεται, ἄται. βοαόμην, ὦμην.
 βοάετον, ἄετον. βοάετον, ἄετον. βοαόμεθα, ὦμεθα. βοάεθε,
 ἄθε. βοάονται, ὦνται. Παρατακτικῶς. ἐβοαόμην, ὦμην.
 ἐβοάετον, ἄετον. ἐβοαόμην, ὦμην. ἐβοάεθε, ἄθε. ἐβοάοντες, ὦντες.
 Παρακείμενος. βεβόημαι, βεβονήθει, ται. μετ' ὀλίγον μέλων.
 βεβοήσομαι, βεβοήσῃ, σε ται. Ὑπερσυντέλικος. ἐβεβοή-
 μην, ἐβεβόησον, ἐβεβόησιν. Ἀόριστος α. ἐβοήθην, ἐβοήθεις, θι.
 μέλων α. βοηθήσομαι, βοηθήσῃ, ται. μέσος Ἀόριστος α.
 ἐβοήθην, ἐβοήσω, τ. μέσος μέλων α. βοήθηναι, βοήσῃ,
 εται. Προσакτιкὰ παθητικὰ. Ἐνεσῶς.
 βοάω, ὦ. βοάετω, ἄτω. βοάετον, ἄετον. βοάετων, ἄετων. βο-
 αέθε, ἄθε. βοάετωσιν, ἄτωσιν. Παρακείμενος. βεβόησιν, βε-
 βοήτω. Ἀόριστος α. βοήθηκ, βοηθήτω. μέσος Ἀόριστος α. βόη-
 ξαι, βοησάτω.

βοαοίμω,ώμω.βοαοιο,ώο.βοαοιτω,ώτο.βοαοίμωον,ώμεθον.
βοαοιωον,ώωον.βοαοίωην,ώωην.βοαοίμωα,ώμωα.βοαοιωα,
ώωα.βοαοιτω,ώτω. Παρακείμενος. βεβοήμω,βεβοήο,βεβοή-
το. μετ'όλιγον μέλων. βεβοησσίμω,βεβοήσιο,βεβοήσιτω.
Αόριστος α. βοηθείω,βοηθείς,βηθείη. μέλων α. βοηησσί-
μω,βοηήσιο,βοηήσιτω. μέσος αόριστος α. βοηγέμω,βοή-
σαιο,σαιτω. μέσος μέλων α. βοησσίμω,βοήσιο,σιτω.

Υποτακτικά παθητικά. Ένεσως.

Εάν βοάωμαι,ώμαι. βοάη,α. βοάηται,αται. εάν βοαώμωον,
ώμωον.βοαήωον,ααον.βοαήωον,ααον. εάν βοαώμωα,ώμωα.
βοαήωα,ααα.βοαώνται,ώνται. Παρακείμενος. Εάν βεβοά-
μαι,βεβοή,βεβοήται. Αόριστος α. Εάν βοησώ,βοηής,η. μέ-
σος αόριστος α. Εάν βοήσωμαι,βοήση,σηται.

Απρέμφατα παθητικά. Ένεσως,

βοάεαζ,ααζ. Παρακείμενος, βεβοήαζ. μετ'όλιπον μέλ-
λων, βεβοήσεαζ. Αόριστος α, βοηήναι. μέλων α, βο-
ηήσεαζ. μέσος αόριστος α, βοήαζ. μέσος μέλων α, βοή-
σεαζ.

Μεταχια παθητικά. Ένεσως.

Ο βοαόμενος,ώμενος. τὸ βοαομύνου,ωμύνου. ἡ βοαομύνῃ,
ωμύνῃ.τὸ βοαομύνει,ωμύνει. τὸ βοαόμενον,ώμενον. τὸ βοαομέ-
ναι,ωμύναι. Παρακείμενος. Ο βεβοημύνος, ἡ βεβοημύνῃ, τὸ
βεβοημύνου. μετ'όλιπον μέλων. Ο βεβοησόμενος, ἡ βεβοησο-
μύνῃ, τὸ βεβοησόμενον. Αόριστος α. Ο βοηθείς, ἡ βοηθείσα, τὸ
βοηθέν. μέλων α. Ο βοηησόμενος, ἡ βοηησομύνῃ, τὸ βοηησό-
μενον. μέσος αόριστος α. Ο βοησόμενος, ἡ βοησομύνῃ, τὸ βοησό-
μενον. μέσος μέλων α. Ο βοησόμενος, ἡ βοησομύνῃ, τὸ βοησο-
μύνου.

Περί τῆς τρίτης συζυγίας.

Ἡ τρίτη συζυγία τὴν πρῶτην μὲν,ὅτι τὸ οὐκ προφέρεται. ὅσον,
χρυσώ,ω. καὶ τῇ πρῶτῃ μὲν τὸ μέλλοντος τὸ μέγα ἔχει. ὅσον, χρυ-
σώσω. πᾶσι τὸ αἰνῶ,αἰνῶσω. ὁμῶ,ὁμῶσω. ἐνόω,ἐνόσω. βόω,βόσω.
ὀνόω,ὀνόσω.

Οριστικά ενεργητικά. Ένεσως.

Χρυσώ,ω. χρυσώσθαι,οἶσ. χρυσώθαι,οἶ. χρυσέτον,οὔτον. χρυσέρον,
οὔρον. χρυσόμεν,οὔμεν. χρυσέτε,οὔτε. χρυσόουσι,οὔσι. Παρα-
τακίως. ἔχρυσον,οὐν. ἐχρύσθαι,οὐς. ἐχρύσε,οὐ. ἐχρυσέρον,
ἔρον. ἐχρυσέτην,ἔτην. ἐχρυσόμεν,ἔμεν. ἐχρυσέτε,ἔτε. ἐχρύσον,
ον. Παρακείμενος. κεχρύσθη,ηα,κα. ὕπνισεν τέλειος. ἔκε

β iiiii

χρυσώκην, κήσ, κή. Ἀόριστος α. Ἐχρύσωσα, ἐχρύσωσαο, ἐχρύσω-
σε. μέλων. χρυσώσω, χρυσώσεις, χρυσώσει.

Προσακτινὴ ἀόρην τιγί. Ἐνεσώσ.

χρύσει, ου. χρυσέτω, ἔτω. χρυσεῖν, ἔειν. χρυδέτ, ούτ. χρυσέ-
τε, ούτε. χρυδέτωθιν, ἔτωθιν. Παρακείμενος. κεχρύσωκε, κε
χρυθκέτω. Ἀόριστος α. χρύσωσον, χρυθσάτω.

Ευκτινὴ ἀόρην τιγί. Ἐνεσώσ.

χρυσόοιμι, οἶμι. χρυσόοις, οἷς. χρυσόοι, οἶ. χρυσόοιν, οἶτον. χρυθοί-
τ], οἶτην. χρυσόοιμεν, οἶμεν. χρυσόοιτε, οἶτε. χρυσόοισι, οἷσι. Παρα-
κείμενος. κεχρυσώκοιμι, κεχρυσώκοις, κεχρυσώκηι. Ἀόριστος α.
χρυσώσαιμι, χρυσώθαι, χρυσώθαι. Ἀπολιθῶ, χρυσώσεται,
σειας, σειε. μέλων. χρυσώθωμι, χρυσώσῃσι, χρυσώσῃ.

Υποτακτινὴ ἀόρην τιγί. Ἐνεσώσ.

Ἐάν χρυσώω, ὦ. χρυσήσ, οἷς. χρυσή, οἶ. Ἐάν χρυσήθην, ἦρον. χρυσή-
θην, ἦρον. Ἐάν χρυσώμεν, ὦμεν. χρυσήτε, ἦτε. χρυσώσι, ὦσι. Παρα-
κείμενος. Ἐάν κε χρυσώκω, κε χρυσώκησ, κε χρυσώκη. Ἀόριστος α.
Ἐάν χρυσώσω, χρυσώσῃς, χρυσώσῃ. Ἀπ' ἐμφατὶς ἀόρην τιγί. Ἐνε-
χρυσόφην, ἔφην. Παρακείμενος, κεχρυθκέναι. Ἀόριστος α, (ἔφ).
χρυσώθαι. μέλων, χρυσώσῃν. Μετοχὴ ἀόρην τιγί. Ἐνεσώσ.

Ὁ χρυσών, ὦν. Ἦ χρυσώντος, ἔντος. Ἦ χρυσάσθαι, ἔσθαι. Ἦ χρυσού-
σῃς, ἔσῃς. τὸ χρυσόν, οὖν. Ἦ χρυσόνθῃς, ἔνθῃς. Παρακείμενος.
Ὁ κεχρυθῆσθαι, Ἦ κεχρυθῆσθαι. Ἦ κεχρυσώσῃς, Ἦ κεχρυθῆσθαι.
τὸ κεχρυθῆσθαι, Ἦ κεχρυθῆσθαι. Ἀόριστος α. Ὁ χρυσώσας, τῷ
χρυσώθῃς. Ἦ χρυσώσῃς, Ἦ χρυσώσῃς. τὸ χρυσώθῃς, Ἦ χρυσώ-
θῃς. μέλων. Ὁ χρυσώσων, τῷ χρυσώσῃς. Ἦ χρυσώσῃς,
τῷ χρυσώσῃς. τὸ χρυσώσῃς, τῷ χρυσώσῃς.

Ὁ ὀριστικὰ παθητικά. Ἐνεσώσ.

χρυσόομαι, ἔμαι. χρυσή, οἶ. χρυσέται, ἔται. χρυθόμην, ἔμε-
νον. χρυσέσθην, ἔσθην. χρυσέσθην, οὐσθην. χρυσόμην, οὐμην. χρυ-
σέσθην, οὐσθην. χρυσόνται, οὐνται. Παρατακτινὴ. Ἐχρυθόμην,
οὐμην. Ἐχρυσέσθην, οὐσθην. Ἐχρυθόμην, ἔμην. Ἐχρυσέ-
σθην, οὐσθην. Ἐχρυσέσθην, οὐσθην. Ἐχρυθόμην, οὐμην. Ἐχρυσέσθην,
οὐσθην. Ἐχρυσέσθην, οὐνται. Παρακείμενος. κεχρύσωμαι, κεχρύ-
σῃς, ἔται. μετ' ὀλίγον μέλων. κεχρυσώθωμαι, κεχρυσώ-
σῃς, κεχρυσώσῃς. Ὑπὸ ὀλίγον τέλειος. Ἐκε χρυσώμην, ἔκε χρύ-
σῃς, ἔκε χρύσῃς. Ἀόριστος α. Ἐχρυσώθην, ἐχρυσώθῃς, ἐχρυσώ

23
θι. μέλων α. χρυσωθήτωμαι, σή, σε ται. μέσος ἀόριστος πλη-
ρης. ἐ χρυσωσάμην, ἐ χρυσώω, ἐ χρυσάω. μέλος μέλων α.
χρυσώσομαι, χρυσώσῃ, χρυσώσεται.

Γροσκιτικὰ παθητικά. ἔνεώς.

χρυσός, οὗ. χρυδέω, ἔω. χρυσέω, οὗω. χρυδέων, ἔω.
χρυσέω, οὗω. χρυδέω, οὗω. Παρακείμενος. κε-
χρύσω, κε χρυσάω. Ἀόριστος α. χρυσώθητι, χρυσώθητω.
μέσος ἀόριστος ᾶ. χρύσθαι, χρυσάω.

Εὐκτικὰ παθητικά. ἔνεώς.

χρυσοίμην, οίμην. χρυσόοιο, οἶο. χρυσόοιτο, οἶτο. χρυσοίμην, οίμην.
χρυσοίω, οἶω. χρυσοίω, οἶω. χρυσοίμην, οἶμην. χρυσοίμην, οἶμην. χρυ-
σοίω, οἶω. χρυσόοιτο, οἶτο. Παρακείμενος. κε χρυσώμην. κε-
χρύσω. μετ' ὀλίγον μέλων. κε χρυσώοιμην, κε χρυσάοιο, κε-
χρυσώοιτο. Ἀόριστος α. χρυσθήμι, χρυσθήσῃ, χρυσθήσῃ.
μέλων α. χρυσωθήσοιμην, χρυσωθήσοι, χρυσωθήσοιτο. μέσος
ἀόριστος πληρης. χρυσώσοιμην, χρυσώσοι, χρυσώσοιτο. μέσος
μέλων πληρης. χρυσώσοιμην, χρυσώσοι, χρυσώσοιτο.

Υποτακτικὰ παθητικά. ἔνεώς.

ἔαν χρυσώμαι, ὦμαι. χρυσῇ, οἶ. χρυσῇται, ὦται. ἔαν χρυσώ-
μην, ὦμην. χρυσῇω, ὦω. χρυσῇω, ὦω. ἔαν χρυσώμην, ὦμην.
ὦμην. χρυσῇω, ὦω. χρυσῇω, ὦω. Παρακείμενος. ἔαν
κε χρυσώμαι, κε χρυσῶ, κε χρυσῶται. Ἀόριστος ᾶ. ἔαν χρυσῶ, χρυσῇ, χρυσῇ.
μέσος ἀόριστος α. ἔαν χρυσώωμαι, χρυσώ-
σῃ, χρυσώσῃται.

Ἀπρέμφατα παθητικά. ἔνεώς.

χρυσέω, οὗω. Παρακείμενος, κε χρυσάω. μετ' ὀλί-
γον μέλων, κε χρυσάσῃ. Ἀόριστος ᾶ, χρυσθήναι. μέλ-
α, χρυσωθήσῃ. μέσος ἀόριστος α, χρυσώσῃ. μέσος μέ-
λων α, χρυσώσῃ. μετοχὴ παθητική. ἔνεώς.

ὁ χρυσόμενος, ἔμηνος. τὸ χρυσομένον, ἔμηνον. ἡ χρυσομένη,
ἔμηνη. τὸ χρυσομένης, ἔμηνης. τὸ χρυσόμενον, ἔμηνον. τὸ χρυσομέ-
νου, ἔμηνου. Παρακείμενος. ὁ κε χρυσόμενος. ἡ κε χρυσωμέ-
νη. τὸ κε χρυσόμενον. μετ' ὀλίγον μέλων. ὁ κε χρυσώσομενος.
ἡ κε χρυσωσμένη. τὸ κε χρυσώσομενον. Ἀόριστος α. ὁ χρυσω-
θείς. ἡ χρυσωθείσα. τὸ χρυσωθῆναι. μέλων α. ὁ χρυσωθησόμε-
νος. ἡ χρυσωθησόμενη. τὸ χρυσωθησόμενον. μέσος ἀόριστος α.
ὁ χρυσωσάμενος. ἡ χρυσωσάμενη. τὸ χρυσωσάμενον. μέσος

Εἰς μι

μέλων α. ὁ χρυσωσόμενος. ἢ χρυσωσμένη. τὸ χρυσωσόμενον.
Δεῖ δὲ εἰλέναι ὅτι ἀπανίως δύνεισθαι μέσοι πᾶρακείμενοι. ὁ δὲ
τόροι ἀόριστοι ὑπὸ τῆς πῶτης. ὁ δὲ τόρος συζυγίας τῆς πῶτης
μελίων. δῖον, κτυπῶ, ἐκτυπα, ἐκτυπον. δουπῶ, δέδουπα, ἐδουπῶν.
μυκῶ, μέμυκα, ἐμυκον. χρασιῶ, ἐχρασιμον. ὀλιῶ, ὠλιῶν. ἄ-
μῦρῶ, ἡμῦρῶν. βλαστῶ, ἐβλαστον. ἀχλαστῶ, ἡχλαστον. ἐπὶ τῇ τῆς
πῶτης, οὐδαμῶς.

Περὶ τῆς εἰς μι ῥηματιῶν.

Τὰ εἰς μι ῥήματα, ἀπὸ τῆς πῶτης μελίων ῥηματῶν γίνονται. Εἰσὶ
τὴν ῥύπων αἰ συζυγίαι, τέσσαρες. ὧν ἡ πῶτη, ἀπὸ τῆς πῶτης τῆς πῶτης
μελίων γίνονται. δῖον, πῖθω, δῶ, τίθειμι. ἔχει δὲ τὸ ἡ ἐν τῇ παραλη-
γρῶσι τῆς ἐν ῥήματι. δῖον, πῖθω, δῶ, τίθειμι. δῖον, πῖθω, δῶ, τίθειμι.

Ὁ εἰς τὴν ἐν ῥήματι. ἔνεσῶς.

τίθειμι. τίθης. τίθεισι. τίθων. τίθον. τίθειμι. τίθειμι. τίθειμι. τίθειμι.
κὺ ἰωνικῶς, πῖθωσι. Παρακείμενος. ἐτίθω, ἐτίθης, ἐτίθει. ἐτί-
θων, ἐτίθον. ἐτίθειμι, ἐτίθειμι, ἐτίθειμι. Παρακείμενος.

τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε. Ὑπὸ τῶς τέλειος. ἐπείκειν, ἐπεί-
κεις, ἐπείκει. ῥάφον) δὲ δῖον τῆς εἰς διφθόρου ἐπείκειν.

Ἀόριστος α. ἔθην, ἐθης, κε, ἀντὶ ἐθης ἐξω τῆς ἐκτόνου. ὁμοίως
κὺ ἰωνικῶς, κὺ ἡνικῶς, ἔθην, ἐθης, κε, ἀντὶ ἐθης ἐξω τῆς ἐκτόνου. ὁμοίως
φώνον τῆς οἰκείας μέλωντος. Ἀόριστος β. ἔθην, ἐθης, ἐθῆ. ἔθον,
ἐθέτην. ἔθειμι, ἔθειμι, ἔθειμι. μέλων. ὀθῶ, ὀθῆσις, ὀθῆσι.

Προσκειμένη ἐν ῥήματι. ἔνεσῶς,

τίθειμι, τίθειμι. τίθειμι, τίθειμι. τίθειμι, τίθειμι. Παρα-
κείμενος. τέθεικα, τέθεικας. Ἀόριστος β. ὀθῶ, ὀθῆς, ὀθῆσι.

Ἐν κτιῶ ἐν ῥήματι. ἔνεσῶς,

τιθείω, τιθείης, τιθείη. τιθείων, τιθείη. τιθείμι, τιθείμι, τι-
θείμι, κὺ ἰωνικῶς. Παρακείμενος. τιθείμι, τιθείμι, τιθείμι.

Ἀόριστος β. ὀθῶ, ὀθῆς, ὀθῆσι. μέλων. ὀθῶμι, ὀθῶσι.

Ὑπὸ τῶς ἐκτόνου ἐν ῥήματι. ἔνεσῶς.

ἐὰν ἴδω, πῖθω, πῖθῃ. ἐὰν πῖθῶν, πῖθῶν. ἐὰν ἴδωμι, πῖθω-
μι, πῖθωσι. Παρακείμενος. ἐὰν πῖθῶμι, πῖθῶμι, πῖθῶμι. Ἀόρι-
στος β. ἐὰν ἴδω, πῖθω, πῖθῃ. Ἀπὸ τῆς ἐκτόνου ἐν ῥήματι. ἔνεσῶς,

τίθειμι. Παρακείμενος, τέθεικα, τέθεικας. Ἀόριστος β. ὀθῶμι,
μέλων, ὀθῶσι.

Μετὰ τὴν ἐν ῥήματι. ἔνεσῶς.

ὁ πῖθω, τῆς πῖθω. ἢ πῖθω, τῆς πῖθω. τὸ πῖθω, τῆς πῖθω.
Παρακείμενος. ὁ πῖθω, τῆς πῖθω. τὸ πῖθω, τῆς πῖθω.

Λόριστος β. ὁ θές. ἡ θέσα. τὸ θέν. // μέλων. ὁ θήων. ἡ θή
σουσα. τὸ θήσον. **Ε**νεσώσ. ὁ ριστιχὲ παθητικῆς. ἔνεσώσ.

τίθεμαι, ἔθεσμαι, ἔθεται. πείθεμαι, πείθεσθαι, πείθεσθαι. ἔ-
θεσθαι, πείθεσθαι, ἔθεσθαι. // παρακείμενος. ἔπιθεμι, ἐπιθεσομαι, ἐπιθεσθή-
μαι, ἐπιθεσθήσεται. // παρακείμενος. τέθειμαι, τέθεισμαι, τέθει-
σθαι. μετ' ὀλίγον μέλων. τεθείσμαι, τεθείσθαι, τεθείσθαι. // ὑπὸ

πρωτέλικος. ἔπιθεμι, ἐπιθεσομαι, ἐπιθεσθήσεται. // Λόριστος α. ἔ-
θεσθαι, ἐπείθεσθαι, ἐπείθεσθαι. // μέλων α. τεθίσθαι, τεθίσθαι, τεθίσθαι. μέ-
σος ἄριστος β. ἔθεμι, ἔθεσομαι, ἔθεσθαι. // μέσος μέλων
α. ὁ θέμι, θέσθαι, θέσθαι. // ἑρσικτιχὲ παθητικῆς. ἔνεσώσ.

τίθεσθαι, τίθειν, τίθειν. πείθεσθαι, πείθεσθαι, πείθεσθαι. ἔθεσθαι, τίθειν, τίθειν.
// παρακείμενος. τέθεισθαι, τέθεισθαι. // Λόριστος α. τέθει-
τι, τέθειται. // μέσος ἄριστος β. θέμι, θέμι, θέμι.

Ενεσώσ. ἔνεσώσ.

τίθειμι, τίθειμι, τίθειμι. πείθειμι, πείθειμι, πείθειμι. πείθειμι, πείθειμι, πείθειμι.
// παρακείμενος. τεθείμι, τεθείμι, τεθείμι. τεθείμι, τεθείμι, τεθείμι. // Λόριστος
α. τεθείμι, τεθείμι, τεθείμι. // μέλων α. τεθείμι, τεθείμι, τεθείμι.

μέσος ἄριστος β. θέμι, θέμι, θέμι. // μέσος μέλων α.
ὁ θέμι, θέμι, θέμι. // ὑπὸ παθητικῆς παθητικῆς. ἔνεσώσ.

ἐάν τιθεμαι, πείθειμι, πείθειμι. ἐάν τιθεσθαι, πείθειμι, πείθειμι.
// παρακείμενος. ἐάν τιθεσθαι, πείθειμι, πείθειμι. // Λόριστος α. ἐάν τιθεσθαι, πείθειμι, πείθειμι.

μέσος ἄριστος β. ἐάν τιθεσθαι, πείθειμι, πείθειμι.

Ενεσώσ. ἔνεσώσ.

τίθειμι. // παρακείμενος, τεθείμι. // μετ' ὀλίγον μέλων,
τεθείμι. Λόριστος α, τεθείμι. μέλων α, τεθείμι.
// μέσος ἄριστος β, θέμι. μέσος μέλων α, θέμι.

Ενεσώσ. ἔνεσώσ.

ὁ πείθεμι. ἡ πείθεμι. τὸ πείθεμι. // παρακείμενος.
ὁ πείθεμι, ἡ πείθεμι. τὸ πείθεμι. // μετ' ὀλίγον μέλων.

ὁ πείθεμι. ἡ πείθεμι. τὸ πείθεμι. // Λόρι-
στος α. ὁ πείθεμι. ἡ πείθεμι. τὸ πείθεμι. // μέλων α.

ὁ πείθεμι. ἡ πείθεμι. τὸ πείθεμι. // μέσος ἄ-
ριστος β. ὁ πείθεμι. ἡ πείθεμι. τὸ πείθεμι. // μέσος μέλ-
λων α. ὁ πείθεμι. ἡ πείθεμι. τὸ πείθεμι.

Περὶ τῆς Διδυγίας συζυγίας τῆς εἰς με.
Διδυγία συζυγία τῆς εἰς με, γίνεται ἀπὸ τῆς Διδυγίας τῆς πρὸς αὐτῶν. οἷον, ἰσάω, ὦ, ἰσημι. ἔχει δὲ καὶ τὴν παραληγομένην τῆς εἰς ὀρθητικοῦ, ὡς αὐτὴ τῆς παθητικοῦ. οἷον, ἰσημι, ἰσαμαι.

Ὁ δὲ συζυγισμὸς ὀρθητικῶς. ἔνεώς.

ἰσημι, ἰσημις, ἰσησι. ἰσαρον, ἰσαρον, ἰσαμεν, ἰσάται, ἰσάσι. // Παρατατικῶς. ἰσιν, ἰσηε, ἰσι. ἰσαρον, ἰσάτην, ἰσαμεν, ἰσάτε, ἰσάθην. // Παρακείμενος. ἔσακα, ἔσακας, ἔσακε, καὶ ὅχι ἔσηκα, εἰς διαφορὰν τῆς ἔσηκα, ἀπὸ τῆς ἔσηκα γινόμενης. ὁμοίως καὶ ὁ ὑπὸρσων τέλικος, ἑσάκη, ἑσάκης, ἑσάκη. // Ἀόριστος α. ἔσησα, ἔσησας, ἔσησε. // Ἀόριστος διῦτερος. ἔσην, ἔσησ, ἔση. ἔσηρον, ἑσάτην. ἔσιμ, ἔσητε, ἔσιθεν // μέλλων. Στήσω, σήσει, σήσει.

Προστικῶς ὀρθητικῶς. ἔνεώς. ἰσαθι, ἰσάτω, ἰσατον, ἰσάτων, ἰσάτε, ἰσάτωθεν. // Παρακείμενος. ἔσακε, ἑσάκέτω. // Ἀόριστος α. Στήσον, σήσάτω. // Ἀόριστος β. Στήθι, σήτω. ἔνκτικῶς ὀρθητικῶς. ἔνεώς.

ἰσαίλω, ἰσαίης, ἰσαίη, ἰσαίητον, ἰσαίητην, ἰσαίημεν, ἰσαίητε, ἰσαίηθεν, καὶ ἰσαίον. // Παρακείμενος. ἑσάκοιμι, ἑσάκοις, ἑσάκοι. // Ἀόριστος ηὐριστός. Στήθαιμι, σήσαιμι, σήσαι. Ἀιολικῶς, Στήσεια, σήσει, σήσει. // Ἀόριστος β. Σταίλω, σταίης, σταίη. μέλλων. Στήσοιμι, σήσοις, σήσοι. Ὑποτακτικῶς ὀρθητικῶς. ἔνεώς.

ἑάν ἰσῶ, ἰσῶς, ἰσῶ. ἑάν ἰσάθην, ἰσάθων. ἑάν ἰσῶμεν, ἰσάτε, ἰσῶσι. // Παρακείμενος. ἑάν ἑσάκω, ἑσάκης, ἑσάκη. // Ἀόριστος α. ἑάν σήσω, σήσης, σήσῃ. // Ἀόριστος β. ἑάν σῶ, σῆς, σῇ.

Ἀπαρέμφατα ὀρθητικῶς. ἔνεώς, ἰσάναι. // Παρακείμενος, ἑσάκηναι. // Ἀόριστος α, Στήσαι. // Ἀόριστος β, Στήναι. μέλλων, Στήσειν.

Μετοχὰς ὀρθητικῶς. ἔνεώς. ὁ ἰσῶς, τῆς ἰσάντης. ἡ ἰσάσα, τῆς ἰσάσης. τὸ ἰσάν, τῆς ἰσάντης. // Παρακείμενος. ὁ ἑσάκων, ἡ ἑσάκων. τὸ ἑσάκων, ἡ ἑσάκων. // Ἀόριστος α. ὁ σῶς, ἡ σῶσα. τὸ σῶ, ἡ σῶσα. // Ἀόριστος β. ὁ σῶς, ἡ σῶσα. τὸ σῶ, ἡ σῶσα. // μέλλων. ὁ σῶν, ἡ σῶσα. τὸ σῶν, ἡ σῶσα.

Ὁ δὲ συζυγισμὸς παθητικῶς. ἔνεώς. ἰσαμαι, ἰσασαι, ἰσάθ. ἰσάμεθον, ἰσαθ, ἰσαδον, ἰσάμεθα, ἰσαδε, ἰσανθ. // Παρατατικῶς. ἰσάμεν, ἰσαθ, καὶ ἰσῶ, ἰσαρ. ἰσάμεθον, ἰσαδον, ἰσάθην. ἰσάμεθα, ἰσαδε, ἰσαντο. // Παρακείμενος. ἑσαμαι, ἑσαθαι, ἑσάται. // μετ' ὀλίγον μέλλων. ἑσάσομαι, ἑσάσῃ, ἑσάσεται. // Ὑπὸρσων τέλικος. ἑσάμην, ἑσασ, ἑσαρ.

Λόρισσ α. Ἐσάθην, ἔσάθης, ἔσάθη. // Μέλων α. Σταθήμααι.
σταθήσῃ, σταθήσει. // Μέσος ἀόριστος α. ἔση(ξ)μῶ, ἔση(ξ)ω, ἔση(ξ)ατο.
// Μέλος μέλων α. Στήσομαι, σήσῃ, σήσεται.

Προσθητικὴ παθητικῆ. Ἐνεσώσ.

Ἰσα(ξ)ω, ἰσάω, ἰσάωθι. ἰσαδον, ἰσάδων. ἰσαδε, ἰσάδωθεν. // Πα-
ρακείμενος. Ἐσα(ξ)ω, ἔσα(ξ)ω. // Λόρισσ α. Σταθήτω, σταθήτω.
μέσος ἀόριστος α. Στήσῃ, σήσάτω.

Ἐνυκτικὴ παθητικῆ. Ἐνεσώσ.

Ἰσαίμῶ, ἰσαῖο, ἰσαῖοι. ἰσαίμεθον, ἰσαίμεθον, ἰσαίμεθον. ἰσαίμε-
θα, ἰσαίμεθα, ἰσαίμεθα. // Παρακείμενος. Ἐσαίμῶ, ἔσαῖο, ἔσαῖτο.

μετ' ὀλίγον μέλων. Ἐσαοίμῶ, ἔσαοῖο, ἔσαοῖοι. // Λόρισσ
α. Σταθείω, σταθείης, σταθείη. // Μέλος ἀόριστος α. Στήσοίμῶ,
σήσοιτο, σήσοιτο. // Μέλων α. Σταθησοίμῶ, σοῖο, σοῖοι. μέσος
μέλων α. Στήσοίμῶ, σήσοῖο, σήσοῖοι.

Ἰσοτικὴ παθητικῆ. Ἐνεσώσ.

Ἐάν ἰσώμαι, ἰσῇ, ἰσῇται. Ἐάν ἰσώμεθον, ἰσῇδον, ἰσῇδον. Ἐάν ἰσώ-
μεθα, ἰσῇδε, ἰσῶνται. // Παρακείμενος. Ἐάν ἐσώμαι, ἐσῶ, ἐσῶ-
ται. // Λόρισσ α. Ἐάν σαθῶ, σαθῆς, σαθῇ. // Μέσος ἀόριστος α.

Ἐάν σῇσωμαι, σῇσῃ. // Ἀπ' ἐμφατῶν παθητικῆ. Ἐνεσώσ.
Ἰσαδάαι. // Παρακείμενος, ἔσαδάαι. // μετ' ὀλίγον μέλων,
ἔσασεάαι. Λόρισσ α, Σταθήναι. // Μέλων α, Σταθήσε-
άαι. // μέσος ἀόριστος α, Στή(ξ)άαι. // μέλος μέλων α, Στή-
σεάαι. // μετὰ παθητικῆ. Ἐνεσώσ.

Ὁ ἰσάμενος. Ἡ ἰσαμένη. τὸ ἰσάμενον. // Παρακείμενος. Ὁ ἔ-
σαμένος. Ἡ ἔσαμένη. τὸ ἔσαμένον. // Λόρισσ α. Ὁ σαθείς. Ἡ σαθεί-
σα. τὸ σαθέν. // μέλων πληθ. Ὁ σταθισμένος. Ἡ σταθισμένη.
τὸ σταθισμένον. // μέσος ἀόριστος α. Ὁ σῆ(ξ)μενος. Ἡ σῆ(ξ)μένη.
τὸ σῆ(ξ)μένον. // μέλος μέλων α. Ὁ σῆ(ξ)σόμενος. Ἡ σῆ(ξ)σόμενη.
τὸ σῆ(ξ)σόμενον. // Περὶ τῆς τείτης συζυγίας τῶν εἰς με.

Ἡ τείτη συζυγία τῶν εἰς με, γίνεταί ἀπὸ τῆς τείτης τῇ πδρισσῶ
μενίων. διδῶ, δῶ, δίδωμι. ἔχει δὲ δῶ μέγα αἰτὴν παραληγοῦ-
σθαι τὸ ἀνδρῆνικον. δῶ δὲ μικρὸν, αἰτὴ τῆς παθητικῆς. διον, δι-
δωμι, δίδωμαι. // Ὁ εἰσῆ(ξ) ἀνδρῆνικῆ. Ἐνεσώσ.

Δίδωμι, δίδωσ, δίδωσι. δίδον, δίδον. δίδωμεν, δίδετε, δι-
δοῦσι. καὶ ἰωνικῶς, διδώσι. // Παρατατικῆς. Ἐδίδων, ἐδίδωσ,
ἐδίδω. ἐδίδον, ἐδίδοτε. ἐδίδον, ἐδίδετε. // Παρα-

καί μενος. Δέδωκε, δέδωκε, δέδωκε. Ὑποσωτέλικος. Ἐδω-
 κην, ἐδωκε, ἐδωκε. // Ἄρειςτος α. Ἐδωκε, ἐδωκε, ἐδωκε.
 Ἄρειςτος β. Ἐδωκε, ἐδωκε, ἐδωκε. Ἐδωκε, ἐδωκε, ἐδωκε.
 Μέλλω. Δώσω, δώσεις, δώσει. // Πρακτικὸς ἀνδρῆτις. Ἐνείσως.
 Δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι. Δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι. // Πρακτικὸς
 μενος. Δέδωκε, δέδωκε. // Ἄρειςτος β. Δόσι, ἡ δόσι, δόσι.
 // Ἐνείσως ἀνδρῆτις. Ἐνείσως.
 // Δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι. Δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι. Δίδωμι, δίδωμι,
 τε, δίδωμι, δίδωμι. // Πρακτικὸς μενος. Δέδωκε, δέδωκε, δέ-
 κωσι. // Ἄρειςτος β. Δόσι, δόσι, δόσι. // Μέλλω. Δώσω, δώσεις,
 σοι. // Ὑποτακτικὸς ἀνδρῆτις. Ἐνείσως.
 // Ἐάν τι δώ, δίδω, δίδω. Ἐάν τι δώ, δίδω. Ἐάν τι δώ, δίδω.
 τε, δίδωσι. // Πρακτικὸς μενος. Ἐάν τι δώ, δίδω, δίδω. // Ἄρειςτος
 β. Ἐάν τι δώ, δίδω, δίδω. // Ἀπαρέμφατος ἀνδρῆτις. Ἐνείσως,
 // Δίδωμι. Πρακτικὸς μενος, Δέδωκε, δέδωκε. // Ἄρειςτος β, Δίδωμι.
 Μέλλω, Δώσω. // Μετὰ τὸν ἀνδρῆτις. Ἐνείσως.
 Ὁ δίδωμι, ἡ δίδωμι, τὸ δίδωμι. // Πρακτικὸς μενος. Ὁ δίδωμι,
 ἡ δίδωμι, τὸ δίδωμι. // Ἄρειςτος β. Ὁ δίδωμι, ἡ δίδωμι, τὸ δίδωμι.
 Μέλλω. Ὁ δίδωμι. ἡ δίδωμι. τὸ δίδωμι.
 // Ὁ δίδωμι, παρὰ τὸν ἀνδρῆτις. Ἐνείσως.
 Δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι. Δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι. Δίδωμι, δίδωμι,
 δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι. // Πρακτικὸς μενος. Δέδωκε, δέδωκε,
 δέδωκε, δέδωκε, δέδωκε. // Πρακτικὸς μενος. Δέδωκε, δέδωκε,
 δέδωκε. // Μετὰ τὸν ἀνδρῆτις. Δέδωκε, δέδωκε, δέδωκε.
 // Ὑποσωτέλικος. Ἐδωκε, δέδωκε, δέδωκε. // Ἄρειςτος α.
 Ἐδωκε, δέδωκε, δέδωκε. // Μέλλω α. Δόσι, δόσι, δόσι.
 μέσος ἀρειςτος β. Ἐδωκε, δέδωκε, δέδωκε. // μέσος μέλλω
 α. Δόσι, δόσι, δόσι. // Πρακτικὸς ἀνδρῆτις. Ἐνείσως.
 Δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι. Δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι. Δίδωμι, δίδωμι,
 δίδωμι. // Πρακτικὸς μενος. Δέδωκε, δέδωκε. // Ἄρειςτος α. Δόσι, δόσι,
 δόσι. // μέσος ἀρειςτος β. Δόσι, δόσι, δόσι.
 // Ἐνείσως ἀνδρῆτις. Ἐνείσως.
 Δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι. Δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι. Δίδωμι, δίδωμι,
 δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι. // Πρακτικὸς μενος. Δέδωκε, δέδωκε,
 δέδωκε, δέδωκε, δέδωκε. // Πρακτικὸς μενος. Δέδωκε, δέδωκε,
 δέδωκε. // Μετὰ τὸν ἀνδρῆτις. Δέδωκε, δέδωκε, δέδωκε.

Λόρισσ α. Δοθείην, δοθείης, δοθείη. // μέλων α. Δοθιμοί-
μην, σοιο, σοιτο. // μέσος άόριστος β. Δοίμω, δοίο, δοίτο. // μέσος
μέλων α. Δοσοίμω, δόσοιο, δόσοιτο.

6 Υποτακτικὰ παθητικά. Ένεώς.

Εάν διδῶμαι, διδῶ, διδῶται. εάν διδῶμεθον, διδῶσθ), διδῶσθ).
εάν διδῶμεθα, διδῶθε, διδῶνται. // Παρακείμενος. Εάν δεδῶ-
μαι, δεδῶ, δεδῶται. // Λόριστος α. Εάν δοθῶ, ἦσ, ἦ. // μέσος άό-
ριστος β. Εάν δῶμαι, δῶ, δῶται.

Απαρέμφατα παθητικά. Ένεώς,

Δίδασθ. // Παρακείμενος, δεδῶσθ. // μετ'όλιγον μέλων,
δεδοσθαι. // Λόριστος α, δοθῆναι. // μέλων α, δοθῆσεσθαι.
μέσος άόριστος β, δόσθαι. // μέσος μέλων α, δόσεσθαι.

Μετοχαί παθητικά. Ένεώς.

Ο διδόμενος. ή διδομένη. τὸ διδόμενον. // Παρακείμενος.
Ο δεδομένος. ή δεδομένη. τὸ δεδομένον. // μετ'όλιγον μέλων,
Ο διδοσόμενος. ή διδοσομένη. τὸ διδοσόμενον. // Λόριστος α.
Ο δοθείς, ή δοθείσα, τὸ δοθέν. // μέλων α. Ο δοθισόμενος. ή
δοθησομένη. τὸ δοθησόμενον. // μέσος άόριστος β. Ο δόμενος.
ή δομένη. τὸ δόμενον. // μέσος μέλων α, Ο διδοσόμενος. ή δι-
δοσμένη. τὸ διδοσόμενον. // Γερεῖ τ' τετάρτησ συζυγίᾳσ τ' εἰς μι.

ή τετάρτη συζυγία τῇ εἰς μι, γίνεται ἀπὸ τῆς ἐκτῆς συζυγίας
τῇ ἑκατοντῶν ῥηματων εἰς υἰα ληγόντων. διον, ζδγνύω, ζδγνυμι.
ἔχει δὲ τὸν ἐν τῇ παρακλητοῦσῃ τῷ ἀδργητικοῦ, καὶ παθητικοῦ. διον,
ζδγνυμι, ζδγνυμαι. // Οριστικὰ ἀδργητικά, Ένεώς.
// ζδγνυμι, ζδγνυς, ζδγνυσθ. ζδγνυτον, ζδγνυτον. ζδγνυμεν,
ζδγνυτε, ζδγνυσι, καὶ ἰωνικῶς, ζδγνύασι. // Παρατακίος.
Εζδγνυ, εζδγνυς, εζδγνυ. εζδγνυτον, εζδγνύτην. εζδγνυμεν,
εζδγνυτε, εζδγνυσθ. // Οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι, ὡς ἐλίσπον. τὰ γὰρ τῆς
τετάρτης μέχρι παρατακικοῦ κλίνονται. // Πρεσβυτικόν. ζδ-
γνυθι, ζδγνύτω. // Απαρέμφατον, ζδγνύσθαι. // Μετοχή.
Ο ζδγνύς. ή ζδγνύσα. τὸ ζδγνύ.

Οριστικὰ παθητικά. Ένεώς.

ζδγνυμαι, ζδγνυσθαι, ζδγνυται. ζδγνύμεθον, ζδγνυσθον,
ζδγνυσθον. ζδγνύμεθα, ζδγνυθε, ζδγνυται. // Παρατακίος.
Εζδγνύμην, εζδγνυσο, εζδγνυθ. εζδγνύμεθον, εζδγνυσθον, εζδ-
γνύσθην. εζδγνύμθα, εζδγνυθε, εζδγνυτω. // Πρεσβυτικόν.

ζεύγνυσ, ζεύγνυθω. ζεύγνυσθ, ζεύγνυθων. ζεύγνυθε, ζεύγνυθω
θεν. Ἄπαρέμφαρον, ζεύγνυθαι. μετοχαί. Ὁ ζεύγνυμε-
τος. Ἡ ζεύγνυμένη. τὸ ζεύγνυμενον.

Υ παρκαπκὸν ῥήμα. Ἐνεσώσ.
Εἰμί. εἰ. ὄν. ἐσόν. ἐσμέν. ἐστέ. εἰσίν. Παρκατακτικὸς, καὶ παρκα-
κείμενος. Ἡ γ, ἡσ, ἡν. ἡτον, ἡτην. ἡμεν, ἡτε, ἡθεν. Υ πόρσω τέλι-
κος. Ἡ μω, ἡσο, ἡτο. μέλων ἐσομαι, ἐσῃ, ἐσέται, καὶ ἐσαι.
ἐσόμεθον, ἐσεσθον, ἐσεσθον. ἐσόμεθα, ἐσεσθε, ἐσονται. Προσκαπκόν.
Ἐσο, ἐσω. ἐσον, ἐσων. ἐσε, ἐσωθεν, καὶ ἐσων. Ἐνκαπκόν. Εἰλω,
εἴης, εἴη. εἴητον, εἴητην. εἴημεν, εἴητε, εἴηθεν, καὶ εἴεν. μέλων. Ἐθί-
μω, ἐσοιο, ἐσοιτο. ἐθόμεθον, ἐθιοσθον, ἐθιοσθον. ἐσοίμεθα, ἐσοίσεσθε, ἐσοί-
σονται. Υ ποτακτικόν. Ἐὰν ὦ, ἦς, ἦ. ἐὰν ἦτον, ἦτην. ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσιν.
Ἄπαρέμφαρον, εἶναι. μέλων, ἐσεσθαι. Μετοχαί.
Ὁ ὦν, τῷ ὄντος. Ἡ οὔσα, τῇσ οὔσις. τὸ ὄν, τῷ ὄντος. μέλων. Ὁ ἐ-
σόμενος, τῷ ἐσόμενῳ. Ἡ ἐσόμενή, τῇσ ἐσόμενῃς. τὸ ἐσόμενον, τῷ
ἐσόμενῳ. Ἀλλὰ πᾶσι μετὰ τῇσ κλίσεως τῇ ῥημάτων, ἄλλῃς.
καὶ πᾶσι μετὰ τῇσ συγγενείας τῶν χρόνων, καὶ μεταβο-
λῶν τῶν φωνηέντων, καὶ διφθόγγων, καὶ
χηματισμοῦ τῶν χρόνων, καὶ π
των ἀναγκαίων κενό
των λέξε
μεν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ, ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ
ΚΩΝ ΚΑΙ ΑΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ, ΚΑΙ ΔΙ
ΦΘΟΓΓΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ
ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ, ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΚΑΝΟ
ΝΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΩΝ.

Περὶ τῆς συγγενείας τῇ χρόνῳ.

ριῶν ὄντων τῷ ἀρῆκτι φῶν χρόνων, διελονόπι, ἐν ἐστῶ τῳ,
 παρὰ κεί μιν, καὶ μέμονος, ἀφ' ὧν γίνονται ἄλλοι
 τῆς, παρὰ τα πικρῶς, ὑπὸ τῶν τελίκων, καὶ ἀόριστος, τῆς
 συγγένειαι τῇ ἐξ φαίνονται χρόνων. ἐν ἐστῶ τῳ, καὶ πα-
 ρα τα λικόν. παρὰ κεί μιν, καὶ ὑπὸ τῶν τελίκων. μέλ-
 λοντος, καὶ ἀόριστος. ὅθεν καὶ ὁ παρὰ τα πικρῶς δ' ἡ ἐν ἐστῶ τῳ φυλάττει
 σύμφωνον. διον, γράφω, ἐγχαφον. ὁ ὑπὸ τῶν τελίκων, τῶ παρὰ κεί
 νου, διον, γράφω, ἐγχαφον. ὁ ἀόριστος, τῶ μέμονος, διον, γρά-
 φω, ἐγχαφω. εἰσὶ δὲ τελικὰ τῇ μελλόντων τῆς, τ, ξ, σ, πλὴν τῇ
 ἀμεταβόλῳ. καὶ τεία τῇ παρὰ κεί μιν, φ, χ, κ. ὅθεν εἰ μὴ
 ὁ μέμωνος τὸ τ ἔχει, ὁ παρὰ κεί μιν φ. διον, γράφω, γράφω.
 εἰ δὲ ὁ μέμωνος δ' ξ, ὁ παρὰ κεί μινος δ' χ. διον, λέξω, λέλειχα. εἰ δὲ
 ὁ μέμωνος δ' σ, ὁ παρὰ κεί μινος δ' κ. διον, πλῆσω, πῶ πλῆκα. καὶ τὰ
 εἰς ἀμεταβόλῳ, δι. καὶ ἔτι τὰ συνηρημένα, καὶ εἰς με, εἰς κα, εἰς
 σι τὸν παρὰ κεί μιν.

Περὶ παντὸς ῥήματος.

Γαὺ δὲ ἔῃ μα ἢ ἀρ' φωνήεντος ἀρχεται, ἢ διφθόγγου, ἢ συμφώ-
του. εἰ μὲν ἀρ' φωνήεντος, ἢ μεταβολικοῦ, ἢ ἀμεταβόλου.

Περὶ τῇ ἀπὸ ἀμεταβόλου φωνηέντων ἀρχομένων.

Εἰ μὲν ἀπὸ ἀμεταβόλου, δὲ λονότι, η, ι, υ, ω, οὐδ' ἑμία ῥωπή γί-
νεται ἐν τοῖς πρῶχ μλύοις. διον, ἡχέω, ἡχέον, ἡχῆα, ἡχῆκν, ἡχῆσα
ἰξάω, ἰξάον, ἰξάουα. ἰξάκν. ἰξάουα. ὑβείζω, ὑβείζον. ὑβεία. ὑβεί-
κν. ὑβείσα. ὠφελέω, ὦ, ὠφέλεον, ουν. ὠφέληα. ὠφελῆκν. ὠφέλη-
α. ταῦτά τ' ἰσχυρὰ ἀμεταβόλα προσηγάρυται, ὥς μὴ περὶ μύνα.
Εἰ δ' ὅτ' ῥῆμα ἀρχεται ἀπὸ φωνῆς ὅς μεταβολικῆς, εἴτ' ὧν ῥεπῆδ',
δὲ λονότι, α, ε, ο, γίνετα ῥωπή ἐν τοῖς παραχμύλοισι, ὡς χρονικῇ
αὐξήσιν κελεύ μιν. καὶ εἰ μὲν ἀρχεται ἀπὸ τῶ α, ῥεπεται κρινῶσ
τὸ α εἰς η, διον, ἀνύω, ὡνύον. ὡνύα. ὡνύκν. ὡνύα. ὕβαιρεται δ' ἀη-
θεῶσιν, ἀήθεων, καὶ ἀηδιζομαι, ἀηδιζόμεν, δὲ τιῶ ἐπαλληλίαν

τ' οὐο ηη. κὴ ἄω, τ' πνέω, ἄον, ἵνα μῆσω μετέση ᾧ ἦον. κὴ αἴω, τ' ἀκῶω,
ἄϊον, ἵνα μῆσω μετέση ᾧ ἦιον, ᾧ ἐπορθόμην. Εἰ ὃ ἀρχὴ τ' εὐαρχέῃ,
ὁμοίως ᾧ τ' εἰς η. οἶον, ἐλέω, ᾧ. ἡλέεον, οων. ἡλέηθη. ἡλεήκην.
ἡλέησα. πάλιν τ' σεσημειώμελνών. ἐν οἷς μελόν τ' ε, προσχμβαίνει
κὴ ι. οἶον, ἐχω, εἶχον. ἔτω, εἶπον. ἔλθω, εἶλθον. εἰσῆκω, εἰσήκην. ἔφμαι, εἶ-
πόμην. ἐάω, ᾧ, εἶαον, ων. ἐστῶ, εἰσίων. ὅρπύζω, εἶρπυζον. ὅρτω, εἶρ-
πον. ἔλκω, εἶλκην. ἐλκύω, εἶλκυσθ. ὅρύω, εἶρυον. ἐθίζω, εἶθιζον. ἔθω,
εἶωθα. ἔω, εἶμαι. ὅρξαζομαι, εἰργάζομαι. Εἰ δὲ ἀρχὴ τ' ο, ᾧ τ' εἰς η
τ' ο μκρὸν εἰς ω μέγα. οἶον, ὀνομαζέω, ὠνόμαζον. ὠνόμακα. ὠνομα-
κειν. ὠνόμασα. παρὰ ποιηταῖς ὅ τ' αἰ τριαῦτα ἀναυξήτα, εἶτε ἄρε-
πτα μελόνουσι δὲ τ' μέσον ἐθεῖ ἰωνικῶ. οἶον, ἄκουσεν, ἀντί ἡκουσεν. ἔ-
λαυνει, ἀντί ἔλαυνεν. ὀνόμηνει, ἀντί ὠνόμηνε.

Περὶ τῶ ἀπικου παρακμ μέλου.

Ὅτε δὴ τ' ῥῆμα ἀρχέῃ ἀρχὴ τ' μεταβολικῶν γούτων φωνηέντων,
οἱ ἀπικὸι ποιούσιν ἴδιον πῆρακεί μενον ἐν ὀρθητικῶν, κὴ παθμτικῶν,
κὴ μέσον, τὰ ἀρκιμικῶ. οὐο γράμματα τ' εἰς τὴν πρὸς ἡδέντες ᾧ
κοινῶ παρακμ μέλῳ, κὴ τλὴν τείτην συλλαβῶν συσέλλοντες τ' τεῖσα
συλλαβῶν, εἰ μακρὰ εἴη. οἶον, ἀκούω, ἡκουθη. κοινῶς, ᾧ ἀκήκοα ἀπικ-
ης. ἀλείφω, ἡλείφα κοινῶς, καὶ ἀλήλιφα ἀπικης. ἐλδύζω, ἡλδυ-
θα κοινῶς, καὶ ἐλήλυθα ἀπικης μέσοσ παρακμεί μελος. ἐέγκω, ἡνε-
γκω κοινῶς, καὶ ἐήνοχα ἀπικης. ὁμῶ, ὠμωθη κοινῶς, ᾧ ὁμώμο-
η. ἀπικης. ὀλέω, ᾧ, ὠλεθη, κὴ ὀλώληθη. ὀρύσσω, ὠρυχε, κὴ ὀρώρυχε.
ὀμῶ, ὠχα μέσοσ πῆρακεί μελοσ. καὶ ἀπικης, ὀλρχα. ὁμοίως ᾧ ἐν
ὅτ' παθητικοῖς. οἶον, ἡλμμαι, ἀλήλιμμαι. ἡρψμαι, ὀρήμαι.
ἐν ἐνίοις ὅ μόν) πρὸς ἡ. θέασιν ε. οἶον, ὠσμαι, ἔωσμαι. ὠνημαι, ἐώνημαι.
ὠνέμην, ἐωνέμην. ὠραθη, ὠραθη. ὠρων. ἀνῶχα, ἀνέωχα. τ' δὲ ξινέ-
ηκε, κὴ εἰπε, ὠρητιμ. δύρηται δὲ καὶ ἵνα ὦν ἡ τείτη συλλαβὴ οὐ συ-
σέμει. οἶον, ἀρχάλημαι. ὀρήρημαι, ἀρχὴ τ' ὀρείδω. ᾧ ὠρηθη, ὀρώρηθη,
ἀρχὴ τ' ὀρώ.

Περὶ τ' ἀρχὴ διφθόγγων ἀρχο μέλων ῥηματῶν.

Εἰ ὃ ἀρχὴ διφθόγγου ἀρχέῃ τ' ῥῆμα, ἢ ἀρχὴ πῆρῆς, ἢ ἀρχὴ ἀπῆρῆς.
εἰ μὲν ἀρχὴ ἀπῆρῆς, δηλονότι, αὐ, εἰ, οὐδὲ μία ᾧ τ' ὀπῆ γίνεῃ. οἶον, αὐδω, αὐ-
δῶ, κὴ ἡῦδον ἀπικης. εἰμῶζω, εἰμῶζον. ἄρεω, ᾧ, ἄρεον, εν. εἰ ὃ ἀρχὴ πῆρῆς,
δηλονότι, αι, αυ, οι, γίνεῃ ἢ αὐτὴ ᾧ τ' μεταβολικῶν φωνηέντων.
εἰ μὲν ἀρχὴ τ' αι, ᾧ τ' εἰς η, κὴ τ' ἰὺ πογρῶφει. ὀθεν καὶ τ' η
διφθόγγος ὅτι κατὰ χρῆσιν. οἶον, αἶρω, ἤρον, ἤρηκα, ἤρεκα. εἰ δὲ ἀρχὴ τ' ο
αυ, ᾧ τ' εἰς η. οἶον, αὐλέω, ᾧ, ἡύλεον, οων. ἡύληθη. ἡύλη-

Ἐπειὶ οὕτως/πρὸς

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ἡ χρόνων.

τον, ἵνα πῇ τῷ εἰς οὐ, πρὸς

218.

τοπῇ τῷ ω εἰς α, καὶ τ' 1 εἰ

κοινῶς, καὶ βέβροχα ἀΐηκας. Γὰρ δὲ παρακείμενος εἰς κῆρ,
μακρὰ παραλήγουσιν, εἰ ἀποβάλλῃ τὸ κ, συσέλλῃ τὴν παραλήγου-
σιν ἔθει ἰωνικῶ. δῖον, ἔσαικα, ἔσαια. βέβηκα, βέβαα. τέθηκα, τέθηκα.
δέδοικα, δέδοα. γέγηκα, γέγαα. Περὶ τῶ μέσου.

Ὁ μέσος πᾶρακείμενος, τέτυπα δὲ π. πῶδε δὲ γέρον ὅτι ὅτε ὁ ἐνε-
στῶς δι' αὐτοῦ ἀπὸ συμφώνων ἐκφέρεται, δὲ τῶ αὐτῷ κὶ ὁ μέσος παρα-
κείμενος, δῖον, λέγω, λέλεγα. πείθω, πείποιθα. λείπω, λείλοιπα.
Ὁ τε δὲ ὁ ἐνεστῶς δὲ δύο συμφώνων ἐκφέρεται, ὅτε ὁ μέσος πᾶρακεί-
μενος φυλάττει τὸ σύμφωνον τῶ ῥηματικῶν, ὅπῃ ἀχρὶ τῶ ἐνεστῶτος
πᾶρακείμενος, δῖον, ἀχρὶ τῶ κλέπτω, κλεπῶν τὸ ῥηματικῶν, ὁ μέσος παρα-
κείμενος, κέκλεπα. ἀχρὶ τῶ τύπτω, τύπτω, μέσος πᾶρακείμενος, τέτυ-
πα. ἀχρὶ τῶ βλάπτω, βλάπτω, βέβλαπα μέσος πᾶρακείμενος. ὅς κὶ ἀχρὶ
τῶ βλάβω γίνεται. εἰ γὰρ τὸ ῥηματικῶν δύο σύμφωνα ἔχει ἐκ τῶ ἐνεστῶ-
τος, φυλάττει αὐτὰ κὶ ὁ μέσος πᾶρακείμενος, δῖον, ἀχρὶ τῶ ῥέγκω, ῥό-
γκος, ὁ μέσος παρακείμενος, ῥέρογκα. Ὁ τε γὰρ ὁ ἐνεστῶς λήγουσιν εἰς ζ
ἢ εἰς δύο αὖ εἰς ξ τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ
γ' ἔχει. δῖον, κρᾶζω, κρᾶξω, κέκραχα. πλῆσσω, πλήξω, πέπληγα.
Ὁ τε γὰρ ὁ ἐνεστῶς εἰς ζῶ λήγουσιν εἰς σ τὸν μέλλοντα ποιεῖ, δὲ ὁ μέσος
πᾶρακείμενος ἔχει. δῖον, φράζω, φράσω, πέφραδα. Ὁ τε δὲ ὁ ἐνεστῶς κῆρ
θαυρῶς προφέρει, κὶ ὁ μέσος πᾶρακείμενος ὁμοίως. δῖον, ἀκούω, ἤκουα
κοινῶς, ἀκήκουα ἀΐηκας. Παραλήγουσιν ὅ τινι αὐτὴν ἔχει ὁ μέ-
σος παρακείμενος ὅ πρὸ τῶ παρακείμενῳ. δῖον, τέτυφα, τέτυπα.
πέπληγα, πέπληγα. νένηκα, νένηθα. Ὁ τε γὰρ οὐρεθὶ εὐδισυλλάβῳ
μέλλοντι, εἰ μὴ μόνον, δέπῃ εἰς ο αὐτῷ μέσῳ παρακείμενῳ. δῖον,
λέξω, λέλογα. τέξω, τέτοκα. γένω, γέγονα. σπερῶ, ἔσπορα. φθερῶ,
ἔφθορα. Εἰ δὲ μὲν τ' ἰ αὐτῷ διφθόγῳ δ, ὁμοίως δ' εἰ δέπῃ εἰς ο, κὶ
δ' ἰ προσγράφεται. δῖον, πείθω, πείσω, πέπεικα, πέποιθα. εἶδω, εἶ-
πω, εἶκα, εἶδα. εἶκω, εἶξω, εἶκα. καὶ ἀΐηκας, εἶοικα. Τὰ δὲ δισύλλαβα
εἰς αὐτὴν πρὸς δ' εἰς αὐτῷ μέσῳ παρακείμενῳ. δῖον, μέλω, μελῶ,
μέμελα, κὶ μέμηκα, ποπῇ τ' εἰς η. ὅθεν μεμηλός. τελῶ, τέτε-
λα. Ὁ τε γὰρ ὁ ἐνεστῶς διὰ δύο ἀμεταβόλους ἐκφέρεται, ὅτε ὁ μέσος πα-
ρακείμενος δ' α ἀμεταβόλον ἔχει. δῖον, κέμνω, κένημα. τέμνω, τέ-
ταμα. Ὁ τε γὰρ ὁ ἐνεστῶς τῇ αὐτῇ διφθόγῳ πᾶραλήγει, δέπῃ τ' α εἰς η αὐ-
τῷ μέσῳ παρακείμενῳ, κὶ δ' ἰ ὑπογράφεται. δῖον, φαίνω, πέφνηα. χέ-
νω, κέχνηα. μοιῶ, μοιμήνα. θαίω, θαίδηα. Ὁ τε γὰρ ὁ μέν πᾶρακεί-
μενος συλλαβῇ τ' ἐνεστῶτος, τότε ὁ πᾶρακείμενος τ' μέσου πᾶρακείμενου.

[illegible]

Περὶ ὑπόρου τελίκου.

ὁ ὑπὸρρωσσι τέλειος ἀπὸ τοῦ παρὰ κλειμένου ῥοπήν τ' αἰσθάν, πρὸ-
τε δ' ἐν τῷ εἰρησ αὐξήσεως, διον, τέτυφα, ἐτετύφην. τέτυπα, ἐτετύ-
πειν. φυλάττει δὲ πάντα τὰ τοῦ παρὰ κλειμένου.

Περὶ ἀορίστου πρῶτον.

ὁ πρῶτος ἀόριστος ἀρχὴ τῆς πρῆς τοῦ μέλλοντος, ὥς πῃ τῷ εἰς α. δι),
τύψω, ἔτυλα. ἔχει ἢ τὴν αὐτὴν πῆραλήγουσαν ὡς μέλλοντι. καὶ ἡ φύσει
μακρὰ πῆραλήγι, οἶον, ἐποίησα, ἢ θέσει, οἶον, ἐπλεξα, ἢ φύσει καὶ θέ-
σει, οἶον, ἤμειλα, ἢ θέσει παρὰ ποιηταῖς, οἶον, ἐτέλεσα. ἔχει ἢ τε ληφθῆ-
ναι μέφωνα ἐπὶ α. ἰ, οἶον, ἔτυλα. ξ, οἶον, ἔλεξα. σ, οἶον, ἐποίησα. λ, οἶον, ἔ-
σειρα. μ, οἶον, εἵμαι. ν, οἶον, ἔκρινα. ρ, οἶον, ἔσπειρα. φυλάττει ἢ ἀεὶ δὲ
σύμφωνον τῇ μέλλοντος, οἶον, λέξω, ἔλεξα. ᾠήσω, ἐᾠήσω. σεσημέ-
ω) δὲ ἔλθωκα, ἔθνηκα, ἠύεγκαι, ἤνκα, εἶπα, ἔξω τῇ κενόνοσ. δὲ ἢ εἶξον ἀντὶ
εἰκον, σοιωτῶν, ὥς πῃ τῇ κ εἰς ξ. ὡς πῃ δὲ εἶξασιν ἀντὶ εἶναισι. σημεῖ-
ώση ἢ καὶ ὅς τῃ σέμπτῃ συζυγίᾳ ἀορίστω πρῶτος φύσει μακρὰ
πῆραλήγοντας. ὅτε ὁ μέλων αὐτῶν πῶς ἀπομένους ἔχει, ὁ ἀόριστος
προσλαμβάνει. οἶον, νεμῶ, ἐνέμα. σπερῶ, ἔσπειρα. σελαρῶ, ἔσειρα.
φθερῶ, ἐφθόρα. ὅτε δὲ δὲ α μόνον ἔχει ὁ μέλων, ὥς περὶ αὐτὸ εἰς η ὁ
ἀόριστος, οἶον, ἔλαλδ, ἐψαλδ. ἀγαλδ, ἤγηρα. ὅτε δὲ δὲ α ἀρχὴ τῆς αἰσθ-
φθόγγου τῇ ἐνέστωτος, ὁ μῶϊος ὥς περὶ αὐτὸ εἰς η, ἢ φυλάττει αὐτὸ μα-
κρόν. οἶον, φαίνω, φανῶ, ἐφηναι. χαίνω, χανῶ, ἐχηναι. σημεῖναι, ση-
μανῶ, ἐσήμηναι, καὶ ἐσήμαναι, καὶ ἐθόρμαναι, καὶ ἐχάσαναι ὅς α μακρὰ
όντος.

Γεὺ δὲ λουτῶν ἀορίστου.

Ὁ δὲ τῶρος ἀόρειτος εἰς οὐ λήγει. οἶον, ἔτυπον, φυλάττειν τὸ σύμ-
φωνον τῷ μέσῳ παρακείμελῳ. ὅσα οὕτω εἴρηται ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡ ὑπὲρ
τῷ ἀόρειτον διὰ τῶρος ῥηθῆσεται. Ὅτε ὁ ἀνέως δι' αὐτὸς ἀπλοῦ συμ-
φώνου ἐκφύεται, **αἶψ** τῷ αὐτῷ καὶ ὁ μέσος παρακείμελος, καὶ
διὰ τῶρος ἀόρειτος. οἶον, λέγω, λέγειν, ἔλιπον. Ὅτε ὁ ἀνέως δι'
αὐτὸς συμφώνων ἐκφύεται δι' οὐ τ' ῥηματικῶν ἐκφύεται, **αἶψ** τῷ
αὐτῷ καὶ ὁ μέσος παρακείμελος, καὶ διὰ τῶρος ἀόρειτος. οἶον, σκα-
πῶ, σκαφῇ, ἔσκαφα, ἔσκαφον. βλάττω, βλάβη, βέβλαβα, ἔβλα-
βον. Ὅτε δι' ὁ ἀνέως εἰς ζω, ἡ ἔστω λήγῃν εἰς ξ τὸν μέλλοντα φη-
σὶ, ὁ μέσος παρακείμελος καὶ διὰ τῶρος ἀόρειτος τὸ γ' ἐχέων. οἶον,

κρῶζω, κρῶξω, κέκρῶχα, ἐκκρῶχον. ὀρῶσσω, ὀρῶξω, ὠρῶσα, ὠρῶ-
σθην. Ὅτε δὲ ὁ ἀνέστης εἰς ζῶ λήθην εἰς ὃν τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τὸ δὲ
ὁ μέσος παρὰ κεί μενος καὶ διὰ τῶρος ἀόριστος ἐχρῶσθην. διον, φρῶζω,
φρῶξω, πέφραδα, ἐφραδον. Ὅτε δὲ ὁ μέσος παρὰ κεί μενος κταθῆς
πεφράδεται, ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος. διον, ἦκαα, ἦκον. Ἐἵ ὅτε ὁ διὰ τε-
ρος ἀόριστος ἀπὸ βαρυτόνως. ἤμαρτος γινόμενος, ἰσοσυλλαβεῖ ὅτι πη-
τῶ. διον, ἐτυψα, ἐτυπον. ἦκουσα, ἦκουον. ἀπὸ δὲ πηλυπῶ μενίου γινό-
μενος, ἐλαττοῦται. διον, δουπῶ, ἐδουπησα, ἐδουπον. μυκῶ, ἐμύ-
κησα, ἐμυκον. χρῶσιμῶ, ἐχρῶσιμησθε, ἐχρῶσιμον. ὀλιωθῶ, ὀλιώθη-
σα, ὀλιώθην. κτυπῶ, ἐκτύπησα, ἐκτυπον. ἀνωρῶ, ἠνώγησα, ἠνώ-
σθην. Ἐπὶ ὁ διὰ τῶρος ἀόριστος διούλλαβος καὶ ὑπὲρ διούλλαβος, εἴτε
ἀπὸ βαρυτόνους, εἴτε πηλυπῶ μενίου ἤμαρτος γίνεται, βραχυπαρὰ
ληκτεῖ διχρόνῳ παρὰ λήθην. διον, ἐτυπον. ἐχρῶσον. ἐλιπον. καὶ εἰ-
μενὸς ἐν διὰ φθόγγος ἀντὶ τῶ ἀνέστη, ἀποβάλλεται τὸ ε αὐτῆς
ἀντὶ τῶ διὰ τῶρος. διον, φύρῳ, ἐφυρῶν. τέλῳ, ἐτέλῳ. ἐλύθῳ, ἠλύθον.
εἰ δὲ αὖ, τὸ υ. διον, παύῳ, ἐπαον. ὁμοίως εἰ ἐστὶν φ, ἀποβάλλεται τὸ ε.
διον, λείπῳ, ἐλιπον. πείθῳ, ἐπείθον. ὀφείλῳ, ὠφίλῳ. Ἐἵ εἰ ἐστὶν αἰ-
ἀποβάλλεται τὸ ι. διον, φαίνῳ, ἐφανον. καίῳ, ἐήχον. δαίῳ, ἔδαον. Ἐἵ
ἐστὶν η, ᾄδεται εἰς α. διον, λήβῳ, ἐλαβον. πῶθῳ, ἐπαθον. λήχῳ, ἐλα-
χον. φήχῳ, ἐφακον. δήκῳ, ἔδακον. Ὅτε δὲ ὁ μέσος παρὰ κεί μενος τὸ α
ἀμεταβόλῳ ἔχει ἀπὸ ἀνέστητος οὗτο ἀμεταβόλῳ ἐχρῶσθαι γινόμενος,
ὁμοίως καὶ ὁ διὰ τῶρος ἀόριστος τὸ α ἔχει. διον, κρίμῳ, κέκρυμα, ἐκρυ-
μον. δάμῳ, δέδαμα, ἐδάμον. τάμῳ, τέταμα, ἐταμον. Ὅτε δὲ ὁ
δισυλλαβοῖς ἀνέστησιν ὑπερεῖν τὸ ε, ἢ μόνον, ἢ μετὰ τῷ ι, ἀμεταβόλῳ
πενηνταμενὸς ἢ ἐπὶ φθόρῳ μενίου, ὡς ἐπὶ πᾶσι τῶν ᾄδεται τὸ ε εἰς
α ἀντὶ τῶ διὰ τῶρος ἀορίσῳ. διον, τέλλῳ, ἔταλῳ. τέμῳ, ἐτάμον. δέρεῳ,
ἐδάρῳ. πῶθῳ, ἐπῶθον, καὶ ἐπαρῶθον. δέρεῳ, ἐδράκον, καὶ ἐδάρ-
κον. κλέπῳ, ἐκλαπον. πῶλῳ, ἐπῶλκον. ᾄεῳ, ἔσαπον. ᾄεῳ, ἔσα-
πον. βρέχῳ, ἐβραχον. κείρεῳ, ἐκηρον. φθείρεῳ, ἐφθαρῶν. ᾄειρεῳ, ἐᾄ-
ρον. τούτων οὕτως ἐχόντων. διὲνεται ἀόριστοι διὰ τῶρος ἀπὸ πη-
λυπῶ μενίων μακροπαρὰ ληκτῶν τε. διον, χρῶσιμῶ, ἐχρῶσιμον. ὀ-
λιωθῶ, ὀλιώθην. βλασῶ, ἐβλασον. ἀλαλῶ, ἠλαλῶν. ἀμαρπῶ, ἠ-
μαρπῶν. δουπῶ, ἐδουπον. ἀνωρῶ, ἠνώχον. καὶ Ἐἵ ἀπὸ βαρυτόνων.
διον, εἶπον. εἶλῳ. εἶλκον. εἶδον. ἦκον. ἔδρον. ἠλθον. ἦγον. ᾄεγκον. ἐπῶ-
χον. ὁμαλῶς, ἐπῶλκον δὲ ἰσχυρῶς, ἐπεφονος.

Περὶ τῶν πρῶτον μέλλοντος.

Ὁ μέλων πρῶτος ἀρχὴ τῆς ἐνεσῶτος, καὶ συναρχὴ αὐτῶ, οἶον, γράφω, γράψω, λέγω, λέξω, ταῦς αὐταῖς συλλαβὰς ἔχων. τὰ δὲ εἰς αὐτὸν λήγοντα βαρύνοντα, πᾶσι τῶν μέλλοντα περιῶσιν. οἶον, μέλω, μελήσω. θέλω, θελήσω. οφείλω, οφείλω. ἔτι τὸ αὐξω, αὐξήσω. περὶ, καὶ ἔλω, ἐλήσω, καὶ ἀλέξω, ἀλέξω, ὅτι παρὰ τοῖς παλαιαῖς πᾶσι μὲν ἄντα, οἱ ἀθηναῖοι βαρύνοντα περιήκονσι. φυλάττει μὲν τὴν τῶν πᾶσι μὲν κλίσιν. ἔτι πάντα τὰ πᾶσι μὲν, οἶον, θιδώ, θιήω. βοῶ, βοήσω. χρυσώ, χρυσώω. τὰ εἰς μὴ τὸν αὐτὸν πάλιν, ἀπὸ βάλωσι τὴν κατ' ἀρχὴν ἀναδίπλωσιν αὐτῶ μέλων. οἶον, ἴσημι, ἴσῃω. δίδωμι, δώσω. φυλάττει δὲ ὁ μέλων τὴν παρὰ λήγουσιν τῶν ἰδίῃς ἐνεσῶτος. οἶον, γράφω, γράψω. λείπω, λείψω. πᾶσι τῶν τῆς ἐμπίσης συζυγίας τῶν βαρυνόντων. ταύτης γὰρ οἱ μέλωντες ἀπὸ βάλωσιν αὐτῶ μετὰ βολον, ἢ τὸ ἰ τῶν διφθόγγων, ἵνα τὴν πᾶσι λήγουσιν αὐτῶν βραχεῖαν ποιήωσιν. οἶον, ἰάλλω, ἰάλλω. βάλω, βάλω. φαίνομαι, φαίνομαι. παύω, παύω. καὶ πᾶσι τῶν σημειωμένων. οἶον, πλέω, πλεύω. ῥέω, ῥεύω. χέω, χεύω. πνέω, πνέω. οἱ δὲ τῶν μέλωντες πρὸς γὰρ βαρύνουσιν αὐτῶ ἀρχαίων ἐνεσῶτων γινώσκοντες, πᾶσι, ῥέω, χέω, πνέω. ἔτι καὶ τὸ καίω καύω, καὶ κλαίω κλαύω, ἢ ἀρχὴ τῶν καύω, κλαύω, ἢ ὅτι τῶν ἀθηναίων ἐκβαλόντων τὸ ἰ τῶν ἐνεσῶτων, καὶ καὶ λέγω, πᾶσι τῶν μέλων. ἔτι οἱ ἀθηναῖοι ἰδίῃ τῶν εἰς ζω βαρυνόντων ὑπὸ δισυσλλάβων, βραχυὶ δὲ ἐχόντων, ἀπὸ βάλωσι τῶν πᾶσι μὲν μέλλοντα περιῶσιν. οἶον, νομίζω, νομίζω. κοινῶς, νομίζω. κομίζω, κομίζω. κομίζω, κομίζω. ἀπὸ νίζομαι, ἀπὸ νίζομαι, ἀπὸ νίζομαι. βαλίζομαι, βαλίζομαι, βαλίζομαι.

Περὶ τῶν δευτέρου μέλλοντος.

Ὁ δευτέρου μέλων τὴν πᾶσι μὲν ὁσ, ἀρχὴ τῶν δευτέρου ἀορίστου. ὅθεν καὶ τὸ σύμφωνον αὐτῶ ἀεὶ φυλάττει. συναρχὴ δὲ τῶν μέλων. καὶ πᾶσι τῶν ἐνεργητικῶν, ἰσχυρῶς. νῦν δὲ περὶ τῶν παθητικῶν λέγω μὲν.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν παθητικῶν.

Ὁ ἐνεσῶς, τύπτομαι, ἀρχὴ τῶν τύπτω, ἵπτομαι τῶν μεγάλων εἰς ο μικρῶν, καὶ προσθέσει μοι.

Περὶ παρατατικῶν.

Ὁ παθητικῶς, ἀρχὴ τῶν ἐνδρῶν τοῦ παρατατικῶν, προσθέσει μὴ. οἶον, ἐτύπτον, ἐτύπτομαι. τίθεται δὲ τοῖς ἀρχαῖοις οἱς ἀπὸ συμφῶτων ἐαυξήσις. οἱ ἀπὸ τῶν δὲ αὐξήσιν ἐπ' αὐξήσει περιῶσιν, ἢ βελόμην, ἀπὸ τῶν ἐβελόμην, ἢ ἡδωάμην, ἀπὸ τῶν ἐδωάμην, καὶ ἐπὶ ἡ μέλων, ἀπὸ τῶν

ἔμελλον λέγειν.

περὶ παθητικοῦ παρακείμελου.

ὁ παθητικὸς παρακείμελος, ἀπὸ τῶ ἐνδρῆ γηϊκοῦ, ὅσῳ τῶ φα
εἰς μαῖ. δῖον, τέτυφα, τέτυμμαι. ὅτε ὁ ἐνδρῆ γηϊκὸς πρὸ τῶ α φ
ἔχει, ὁ παθητικὸς λήγειν αἰ εἰς μαῖ, πρὸ τῶ μ χ μ βαίνει καὶ ἔτρη
μ. δῖον, γέγραφα, γέγραμμαι. τέτυφα, τέτυμμαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνδρ
γηϊκὸς ἔχει χ, ὁ παθητικὸς προσχ μ βαίνει γ. δῖον, πέπλεχα,
πέπλεγμαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνδρῆ γηϊκὸς ἔχει κ, εἰ μὲν μακρὰ πα
ραλήγει, ἀπὸ πδρ. αὐτῶ μλύσ. θέματα σὺν, ὁ παθητικὸς οὐδὲν προσ
χ μ βαίνει. δῖον, ποίω, πεποίηκα, πεποίημαι. βοῶ, βεβόηκα, βεβόη
μαι. εἰ δὲ βραχέα παραλήγει ὁ παθητικὸς, προσχ μ βαίνει σ. δῖον,
τέλω, τέτελεχα, τέτελεσμαι. ἔτι ὅτε εἰς κα παρακείμελος ἀπὸ
βρυχίου θέματα γίνεται τῆς τέτθης καὶ τετάρτης συζυγίας,
ὁμοίως ὁ παθητικὸς προσχ μ βαίνει σ. δῖον, πείθω, πέπεικα, πέ
πεισμαι. χ κ λίζω, λεχέκτιχα, λεχέκτισμαι. οἱ δὲ τῆς πέμπτῃς συ
ζυγίας ἀπὸ τῆς εἰς λθ καὶ ρω γινόμενοι, πρὸ τῶ μ φυλάττουσι δ' α
μετάβολ). οἱ, ἰδνῶ, ἐξάλμαι. σείρω, ἐσπαρμαι. τὰ ὅς εἰς νω ὡς
ἐπὶ τῶ πλείστον ἴε ποιοῦ δ' ν εἰς γ ἐν τῶ ἐνδρῆ γηϊκῷ παρακείμελῳ,
ἐπειδὴ τὸ ν πρὸ τῶ γ, ἢ κ, ἢ ξ, ἢ χ εἰς γ ἴε πεται. δῖον, μείνω, με
μίκακα. μολνῶ, μεμόλυκα. οὗτο ὃ δ' ἴα πὲν γ ἀπὸ τῆς ν, ἴε πεί
νω εἰς μ ἐν τῶ παθητικῷ πρὸ παρακείμελῳ. δῖον, μεμίκακα, μεμίκαμ
μαι. μεμόλυκα, μεμόλυμμαι. οἱ ὃ ἀπὸ τοῦ μ εἰς ε ἴε ποντες,
μεμίκαμαι. μεμόλυμαι λέγειν. τῶν ὃ τῆς ἑκτῆς συζυγίας
πρὸ παρακείμελων, οἱ μὲν, πρὸ χ μ βαίνουσι σ, δῖον, σβέω, ἐσβεσμαι.
ζέω, ἐζεσμαι. κελδύω, κέκλυσμαι. κρούω, κέκρυσμαι. οἱ ὃ, δ' οἱ,
βασίλδω, βεβασίλδμαι. αἰὲ ὁ παθητικὸς παρακείμελος ἀπὸ τῆς
εἰς ω γινόμενος, τὴν αὐτὴν παραλήγουσιν ἔχει τῶ ἐνδρῆ γηϊκῷ.
δῖον, τέτυφα, τέτυμμαι. πεποίηκα, πεποίημαι. πέπεικα, πέπεισμαι.
πλήν τ' ἀπὸ διουλλάων τ' πρὸ τῆς δ' αὐτῶς συζυγίας τ' βα
ρυτόνων. ὅρι γὰρ ἀναχ μ βαίνει σ τὴν παραλήγουσιν τ' ἐνεσῶρος, ἢ
ἴσ ἴε πεται εἰς ο μὲν ὅν ἐν τῶ ἐνδρῆ γηϊκῷ παρακείμελῳ ὡς εἴρη
ται ἐπὶ ἀπὸ τῆς δῖον, λέγω, λέλογχα, λέλεγμαι. κλέπτω, κέκλεφα,
κέκλεμμαι, καὶ κέκλεμμαι δὴ τῆς δ'. ἔτι πλὴν τ' ἐχόντ' εἰς ρ μετ'
ἐπὶ πολλοῦς συμφώνως. τούτων γὰρ οἱ παθητικοὶ παρακείμενοι ἴε πον
σι τὸ εἰς α. δῖον, ἴε φω, ἴε σφα, ἴε σφαμμαι. ἴε φω, τέθραμμαι.
ἴε πω, τέθρα, τέθραμμαι. σέσημείωται δ' ἐρέχω, βέβροχα, βέβρε
γμαι. καὶ ἐπὶ διέδωκα, διέδομαι.

Περὶ ὑπὸρρων τε λίκου.

Ὁ ὑπὸρρων τέλικος ἀπὸ τῆς παρὰ κειμένου, Ἰοπῆ τῆς μοι εἰς μῆ.
πρὸς λαμβάνει δὲ δ' εὐξήσιν ὡς πῶρ καὶ ὁ ἀνδρῶν τικῶς, Φυλάτῶν
πάντα τὰ τῆς παρὰ κειμένου. δῖον, τέτυμμαι, ἐτετύμην. γέγραμ-
μαι, ἐγγράμην.

Περὶ παθητικῶν πρῶτον ἀορίστων.

Ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀορίστος ἀπὸ τῆς παθητικῆς παρὰ κειμένου,
Ἰοπῆ τῆς μοι εἰς θῶ, λήσων αἰ εἰς θῶ. καὶ εἰς μὲν ὁ παρὰ κειμένους
ἀρχεται ἀπὸ φωνῆων ἢ διφθόγγων κατὰ χρῆσιν, σωαρχεται
αὐτῶ καὶ ὁ ἀορίστος. δῖον, ὠπλισμαι, ὠπλίσθην. ἤρημαι, ἠρέθην. εἰ δὲ
ἀρχεται ὁ παρὰ κειμένους ἀπὸ συμφώνων, ἀπὸ αἰσθητῶν ἀορίστων δ'
σύμφωνον τῆς αἰσθητῆς αἰσθητῆς. δῖον, πεπρήμαι, ἐποπρήθην. τέτυμ-
μαι, ἐτύφθην. καὶ δὲ ὅτε σύμφωνον πρὸς τῆς παθητικῆς παρὰ
κειμένους φυλάτῃ. δῖον, κέκρημαι, ἐκέρθην. ἐλάλμαι, ἐλάλθην.
πῶλῶ ἐξίστοιμαι, ἐξέσθην. πῶλῶ εἰμὴ εἴη μὴ γ. ὅτε γὰρ ὅτε μὲν ἀπὸ τῆς
φθιγῆς, ἴσθην, ἴσθην αὐτὸ εἰς τὸ φ. δῖον, τέτυφα, τέτυμμαι, ἐτύ-
φθην. γέγραφα, γέγραμμαι, ἐγγράφθην. ὅτε γὰρ ἀπὸ τῆς χθιγῆς
βλήθην, ἴσθην αὐτὸ εἰς τὸ χ. δῖον, λέλεχα, λέλεγμα, ἐλέχθην. τὸ δὲ
ἐμολύνθην καὶ ἐμολύθην, ἔχειν δὲ τὴν ἐπιφορὰν τῆς θ. τὴν αὐτὴν
ἢ παρὰ λήγουσιν ἔχει ὁ ἀορίστος τῆς παθητικῆς παρὰ κειμένους. δῖον, τέ-
τυμμαι, ἐτύφθην. πεπρήμαι, ἐπρήθην. πῶλῶ τῆς ὀρημαι, ὀρέ-
θην, ὅθεν καὶ ὀρεπῆς, καὶ ἐπρήμαι, ἐπρήθην, καὶ ῥῶ, ἐρῆμαι, ἐρῆ-
θην, καὶ τὸ μέμνημαι, ἐμνήσθην πρὸς λαμβάνοντος δ' σ, καὶ σέ-
θσμαι, ἐσώθην, ἀπὸ βάλοντος αὐτοῦ. δ' δὲ ἐρῶσθην, οὐκ ἀπὸ τῆς ῥῶ, ἀλ-
λ' ἀπὸ τῆς ῥῶς. καὶ πῶλῶ τῆς ῥῶς, ῥήσω, ῥήσθην, ῥήσθην, ῥήσθην. καὶ τῆς
τῆς αἰσθητῆς πῶλῶ μὲν δῖον, καθάρημαι, καθάρθην. ἀφῆρημαι, ἀ-
φῆρθην. πῶλῶ τῆς ἔχθην δ' ῥ μετ' ἐπιπληθῆς συμφώνων, καὶ ἴσθην
πῶν τὸ εἰς αὐτῶ παθητικῶ παρὰ κειμένους. δῖον, ἐσσεμμαι, ἐσσε-
φθην. τέταμμαι, ἐτέφθην. σημείωμαι, ἐμνήσθην, ἐμνήσθην,
οὐκ ἀντίον δ' σέθσμαι, ἐσώθην.

Περὶ παθητικῶν δευτέρου ἀορίστων.

Ὁ παθητικὸς δευτέρου ἀορίστος ἀπὸ τῆς ἀνερῆς παθητικῆς δευτέρου ἀο-
ρίστων Ἰοπῆ τῆς μοι εἰς λῶ. ὅθεν καὶ τὸ ἐκείνου φυλάτῃ σίμφωνον. δῖον,
ἐτύπων, ἐτύπην.

Περὶ μέσων ἀορίστων πρῶτον.

Ὁ μέσος πρῶτος ἀορίστος ἀπὸ τῆς ἀνερῆς παθητικῆς πρῶτον, προαἰσ-

μῶ.δον, ἐτυψα, ἐτυψάμην.

Περὶ μέσου ἀορίσου β.

Ἐπὶ ὁ μέσος ἀορίστος διὰ τὸν ἀρχὸν τῆς διὰ τὸν ἀρχὸν, προαδέσει μῆ.δον,
ἐτυπον, ἐτυπόμην. ἐγχαφον, ἐγχαφόμην.

Περὶ μέσου μέλλοντος α.

Ὁ μέσος μέλων πρὸ τοῦ ἀρχὸν τῆς ἐνδὲρ γη ἡκού, ἴσοπῃ τῶ μετὰ-
λου εἰς ο μικρὸν, καὶ προαδέσει μου.δον, τυψω, τυψομαι. γράψω,
γράφομαι.

Περὶ μέσου μέλλοντος β.

Ὁ μέσος μέλων διὰ τὸν ἀρχὸν τῆς ἐνδὲρ γη ἡκού διὰ τὸν μέλλον
τος, ἴσοπῃ τῶ εἰς ου, ὅ προαδέσει τῆ μου.δον, τυψῶ, τυψομαι. ψα-
λῶ, ψαλσομαι. ἀπαρῶ, ἀπαρδομαι. ἔτι ὁ μετὰ ὀλίγον μέλων ἀρχὸν
τῆς διὰ τὸν προσώπου τῆς παρὰ τὴν ἡκού παρὰ κειμένιου.δον, τέτυ-
ψαι, τέτυψομαι. καὶ ἀρχὸν τῆς ἐτύφθη ἀορίσου πρὸ τοῦ, μέλων πρὸ
τοῦ τυφθῆσθαι, σημαται. καὶ ἀρχὸν τῆς ἐτύπη ἀορίσου διὰ τὴν
ρον, μέλων διὰ τὸν τυφθῆσθαι, σημαται.

Περὶ τῆς βαρύνων συζυγίαν.

Τάτων ἔκαστος ἐκ μὲν ἰσμενίων, ῥητέον δὲ εἶναι καὶ πρὸς τῆς βαρυντό-
νων συζυγίαν, ὅς ἐξ ἴσας καὶ τὰς παλαιούτων, εἰ τις τέσσαρας ποιή-
σει, δὲ δὲ ἀμαρτῶν. τοῦτων ἡ πρὸς τὴν ὅσιν ἡ πρὸς τῶ, β, ἡ π, ἡ πτ, ἡ
χρυσ.δον, λείβω, λείβω. γράφω. κῶ πῶ. ὧν ὁ μέλων πρὸς τῶ, ψ,
ἔχει.δον, λείβω, λείβω. γράφω. κῶ πῶ. ὧν ὁ παρακείμενος, πρὸς τῶ α,
φ.δον, λείβω. γράφω. κῶ πῶ.

Διὰ τὸν ἀρχὸν.

Διὰ τὸν ἀρχὸν ὅσιν ἡ πρὸς τῶ, γ, ἡ κ, ἡ χ, ἡ κλ, ἡ ζ, ἡ δύσας ἐχρυσ.δον,
λέγω. πλέκω. ἔχω. τίκω. παίζω. ὀρύσσω. ὧν ὁ μέλων πρὸς τῶ,
ξ ἔχει.δον, λέξω. πλέξω. ἔξω. τέξω. παίζω. ὀρύξω. ὁ παρακείμε-
νος πρὸς τῶ α, ὅ ἔχει.δον, λέλειχα. πέπλεχα. εἶχα. τέτεχα. πέ-
παιχα. ὤρυχα. Δεῖ δὲ εἰδείναι ὅτι ὅσα τῆς εἰς ζω ῥημάτων ποιοῦ-
σι τὸν μέλλοντα εἰς ξω, τῆς διὰ τὸν ἀρχὸν ἐστὼς συζυγίας. ὅσα δὲ εἰς
ω, τῆς τείτης. διακρινούμεν δὲ αὐτὰ οὕτω. τὰ εἰς ζω ὑπερδι-
σύλλαβα, εἰς ω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν.δον, θανείξω, θανείω.
συνείξω, συνείω. βαδίξω, βαδίσω. κονυίξω, κονυίσω. ἐλπίξω,
ἐλπίσω. χυκτίξω, χυκτίσω. ἐτοιμάξω, ἐτοιμάσω. διὰ πῶξω, δι-
απόσω. ἀρμόξω, ἀρμόσω. ἀρπάξω, ἀρπάσω. χωρὶς τοῦ οἰμώ-
ξω, οἰμώξω. σπείξω, σπείσω. αἰαίξω, αἰαίσω. σενάξω, σενάσω. ὀλο-
λύξω, ὀλολύσω. ἀλαπάξω, ἀλαπάσω. θρυλλίξω, θρυλλίσω. τὰ ὅ
δισύλλαβα, ὅτε μὲν εἰς ξω τῆς μέλλοντα ποιοῦσιν.δον, παίζω, παίζω, καὶ

παίω, παίω. χράω, χράω. λούω, λούω. τείτω. τείτω. ὅστις ἢ πρὸ τοῦ α, λ, ἢ θ, ἢ δύο τ, ἢ ζ, ἢ δύο σ, ἢ ω κεθαρῶν εἴη. οἶον, ἄδω. πλήρω. αὐτίκω. φράζω. παρῶ. ἀκούω. ὃν ὁ μέλων πρὸ τοῦ ὅτι ἔχει. οἶον, ἄθω. πλήρω. αὐτίκω. φράσω. παλάσω. ἀκούσω. ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ α κ ἔχει. οἶον, ἦκε. πέπληκε. λύνει. πέφρακε. πέπληκε. ἦκουε. καὶ τὰ πρὸς αὐτῶν μέλη, καὶ ἐπὶ τὰ εἰς μέ, εἰς κε τὸν παρακείμενον ποιοῦσι. σημεῖωσεν δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀνύω ἐχέτω ἀνύω, ἐπειτα ἀνύτω ἀνύτω. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρύω, ἀρύτω, καὶ ἀρύτω. ὅθεν καὶ εἰς τὰ τοιαῦτα τὸν μέλλοντα ποιοῦσι. τετάρτη.

Τετάρτη δὲ τὴν πρὸς τῷ πᾶσι τὰς ἀμετάβολα λ, μ, ν, ρ, ἔχουσα. οἶον, ἰάλω. νέμω. κρινῶ. σπεύρω. ὧν ὁ μέλων ὡδινώμενος πρὸς τῷ αὐτῷ τὸ ἀμετάβολον φυλάττειν, συσέμει τὴν παραλήγουσαν, ἀμετάβολον, ἢ ἰ τὴν διφθόγγον ἐκβάλλων. οἶον, ἰαλῶ. νέμῶ. κρινῶ. σπεύδω. ὁ παρὰ κείμενος πρὸς τῷ α καὶ κ ἔχει. καὶ πρὸς τῷ κ, τὸ ἀμετάβολον. οἶον, ἔταλιν. ἔσπεριν. Σημειώσῃ τὸ νενέμηναι, πρὸς λαμβάνον. ἢ νενέμηναι γὰρ ὥσπερ ἐστὶν. ἀλλὰ διὰ τὸ καὶ φωνῶν, πρὸς ἐπέθη. ἢ ἔγωγε. τέμνω, τέμνω, τέμνημι. δέμω, δέμω, δεοδέμηναι. βρέμω, βρέμω, βεβρέμηναι. ἔπισημνύεται τὰ εἰς τὸ δι- σύμβαια, μὴ φυλάττειν τὰ ἀμετάβολον. οἶον, κρινῶ, κρινῶ, κέκριναι. πλώω, πλώω, πέλυναι. ἐν ᾧ μαινώ, μαινώ, μεμίσγηναι, καὶ μολνῶ, μολνῶ, μεμύλυναι, ὥσπερ τὸ ν εἰς γ, ἐπομνύει.

Περὶ τῶν ὡδινώμενων.

ΤΟΥΤΩΝ ΟΥΤΩΣ ΕΡΗΜΕΥΩΝ, ΚΥ ΠΟΛΙΤΗ ΠΟΛΙΤΩ ΜΕΛΩΝ ΛΕΓΩ ΜΕΛ.
 ΩΝ ΤΕΙΩΝ ΕΣΩΝ, Η ΠΙΣΤΗ ΤΗ ΕΞ ΤΩ ΕΩ ΠΕΦΟΒΟ ΜΕΛΗ, ΕΝ ΤΗ ΠΡΑΚΤΗΟΥΣΗ
 ΤΗ ΜΕΛΟΝΤΟΣ ΤΗ Η ΤΩ ΕΞΕΧΙ. ΟΤΕ ΜΟΝΕΝΕΣΤΩΣ ΜΑΚΡΑ ΠΑΡΑΛΗΓΕΙ, ΤΩ
 ΤΕ ΚΥ Ο ΜΕΛΩΝ ΤΩ Η ΠΑΡΑΛΗΓΕΙ. ΟΙΩΝ, ΤΩΙΩ, ΤΩΙΩ. ΟΥΕΩ, ΟΥΕΩ. ΟΙΩΝ,
 ΟΙΩΝ. ΤΗΕΩ, ΤΗΕΩ. ΑΘΛΩ, ΑΘΛΩ. ΕΞΑΙΡΕΤΑΙ ΤΟ ΑΡΗΩ, ΑΡΗΕ-
 ΣΩ. ΝΕΙΩ, ΝΕΙΩ. ΑΙΩΝ, ΑΙΩΝ. ΑΙΩΝ, ΑΙΩΝ. ΟΥΕΝ ΚΥ ΕΠΑΙΝΩ, ΕΠΑΙ-
 ΝΕΩ

μορον. μορμύρω, ἐμὸρμυρον. Ἐπὶ τὰ πρὸ τοῦ ὠδύο σύμφωνα
ἔχοντα κατ' ἐπιπλοκίω, ὧν τὸ δὲ τῶρον ἀμετάβολον εἴη. οἶον, μέμ-
βλω. ὀφλω. ἔγρω. δάκνω. Ἐπὶ τὰ εἰς ὠκαθαρὸν ἢ ὑδιφθόγω
παράληθ' ἔμμενα. οἶον, ὀπύω. ἀγύω. Ἐπὶ τὰ εἰς ὧ πρὸ τοῦ δ, ν
ἔχοντα. οἶον, κυλίνο. ἀπένδω.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ ὅτι μέρους λόγου κλιτῶν, ἀντὶ ὀνόματος παραχρη-
σάνομενον. ταύτης δὲ ἡ μὲν, ἡρωτόντων. ἡ δὲ, κτητική. ἡ δὲ, δει-
κτική. ἡ δὲ, ἀναφορική. ἡ δὲ, συνθετός. Παρέπονται δὲ αὐτῇ τέσ-
σερα. γένος. ἀριθμός. πῶσις. πρόσωπον.

Περὶ ἡρωτόντων τὴν ἡρώτου προσώπου.

Ἐγώ. ἐμοί. ἐμέ. ναί. νῶν. ἡμεῖς. ἡμεῶν. ἡμῖν. ἡμεῶς. // Τῷ
ἀνθρώπου προσώπου. Σὺ. σοί. σοί. σέ. σφω. σφῶν. ὕμεῖς. ὕμεῶν.
ὕμιν. ὕμεῖς. // Τῷ τρέτου προσώπου. Ὁς. οἱ. ἐ. σφέ. σφῶν. σφῆ.
σφῶν. σφῶσι. σφῶς.

Περὶ κτητικῶν.

Κτητικαὶ δὲ αὐτῶν ἡρωτόντων παραχρησάμεναι, ὁκτώ. Ἐμός. σός.
έός. νῶϊ τῶρος. σφωϊ τῶρος. ἡμέ τῶρος. ὕμέ τῶρος. σφέ τῶρος. αἰ ἱ-
χθυῶς κλίνονται. Ἐμός, ἐμή, ἐμῶν. Σός, σή, σόν. καὶ αἰ μὲν ἀρσενι-
καὶ καὶ οὐδέ τῶραι, κατὰ τὴν τετάρτην κλίνονται κλίσην. αἰ δὲ θηλυ-
καὶ, κατὰ τὴν δαυτῶν.

Περὶ δεικτικῶν.

Δεικτικαὶ δὲ οἷοι, οὐτός, ἐκεῖνος, τειχυνδός καὶ αὐτὸς κλινόμε-
ναι. οὐτός. Οὗτος. οὗτου. οὗτω. οὗτον. ὧ οὗτος. οὗτω. οὗτοιν. ὧ
οὗτω. Οὗρι. οὐτών. οὐτοῖς. οὐτοῖς. ὧ οὐρι. // Αὐτή. ταύτης. ταύ-
τῃ. ταύτην. ὧ αὐτή. ταύτα. ταύταιν. ὧ ταύτα. Αὐταί. οὐτών.
ταύταις. ταύταις. ὧ αὐταί. // Τοῦτο. οὗτου. οὗτω. οὗτο. ὧ οὗτο.
οὗτω. οὐτοῖν. ὧ οὗτω. ταύτα. οὐτών. οὐτοῖς. ταύτα. ὧ ταύτα.

Εκεῖνος, ἐκείνου. // Εκεῖνη, ἐκείνης. // Εκεῖνο, ἐκείνου.

Περὶ ἀναφορικῶν.

Αναφορική δὲ μία τειχυνδός λεγόμενή, ὧδε. Αὐτός. αὐτοῦ.
αὐτῷ. αὐτῶν. Αὐτῶ. αὐτῶν. αὐτοῖ. αὐτῶν. αὐτοῖς. αὐτούς. // Αὐ-
τή. αὐτῆς. αὐτῇ. αὐτῇ. Αὐταί. αὐταῖν. Αὐταί. αὐτῶν. αὐταῖς.
αὐτάς. // Αὐτό. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτό. Αὐτῶ. αὐτῶν. Αὐτά. αὐτῶ.
αὐτοῖς. αὐταί. // Ἰδιον γὰρ ταύτης ἡ τειχυνδός σημασία. αὐ-
τός γὰρ, ἀντὶ ἐγώ, σὺ, ἐκεῖνος.

Περὶ συνθετῶν.

Συνθετοὶ δὲ τρεῖς, ὀνομαστικῶς ἐκ ἔχουσιν.

Τῷ ἡρώτου προσώπου.

Ερωτοῦ. Ερωτοῦ. Ερωτοῦ. 100 800 1000 1500 2000

Εμαυτον. εμαυτω. εμαυτο. 100 σου τορδ ηδουα σου.

[illegible]

Πρότερον ἔχον ἑξ ἑξ λόγον ἀνελίχον, προτιθέμενον πάντων τῶν

ἡ δὲ ἀρχὴ καὶ ἡ δύναμις ἄνθρωπον καὶ τὰ ὅμαρ εἰσὶν λεγόμενα, ἡ

στα πηγά. δι' εἰς. τὰ ἕ, ἐπιτάσσ. δι' λίαν. ἄγαν. πάνυ. μάλιστα. σφό
δρα. τὰ δὲ, ἀνέσεως. διον, ἡρέμα. ἡσυχῇ. τὰ δὲ, βεβαιώσεως. δι',
δηλαδὴ. δὴ ἔρυνθεν. πάντως. ὀντως. ἡ. τὰ δὲ, κατὰ φύσιν. διον,
ναί. τὰ δὲ, κατὰ μέτρον. διον, νή. μά. τὰ ἕ, ἀπομέτρου. διον,
μά. τὰ ἕ, ἀρνήσεως. διον, οὐ. οὐδαμῶς. ἡκιστα. τὰ ἕ, ἀπαγορεύ
σεως. διον, μή. μηδαμῶς. τὰ δὲ, ἐκτασμι. διον, ἴσως. τάχα. τυχόν.
τὰ ἕ, ὀρώτῃσεως. διον, πόθεν. ἔρυν. πηνίχα. πῶς. τὰ ἕ, δειξέως.
διον, ἰδού. ἡνί. τὰ δὲ, κλήσεως. διον, ὦ. τὰ ἕ, διασαφήσεως. δι',
διον. τὰ δὲ, θέσεως. διον, ἀναγνώσειον. πλυσέον. γρηπτόν. ἰσέον.
τὰ ἕ, χυτλιασμι. διον, ὦ. ἰού. οἱ μοι. φῶ. τὰ ἕ, θαυμασμι. διον, φῶ.
βαβαί. τὰ ἕ, ἐκπλήξεως. διον, ἄ. τὰ ἕ, θειασμοῦ. διον, δῶ. δῶ. δῶ.
Παρέπεται δὲ αὐτῷ, εἰδὼς, κῆρυμα. ὁ μὲν γὰρ, πρὸ τούτου. διον,
νῦν. ὁ δὲ, παραγρησ. διον, νῦν. καὶ ὁ μὲν, ἀπλοῦν. διον, πάλαι. ὁ
δὲ, σὺν θετον. διον, πρὸ πάλαι.

Περὶ συνδέσεων.

Συνδεσμός ἐστι μὲν ὁ λόγος ἀκλίον συνδέον τὰ ἄλλα μὲν γὰρ
λόγος εἰς διάνοιαν μετὰ τάξεως. τούτου δὲ οἱ μὲν, συμπλεκτικοί.
διον, μελὶν. δὲ. τὲ. καὶ. ἀλλὰ. ἀτὰρ. ἡ δὲ, διαζευκτικοί. διον, ἡ. ἡ. ἡ. ὅι
ἕ, σωαπτικοί. διον, εἰ. εἰ. πῶς. εἰδὴ. εἰδὴ. πῶς. ὅι δὲ, παρασωαπτικοί.
διον, εἰ. εἰ. πῶς. εἰδὴ. εἰδὴ. πῶς. ὅι δὲ, αἰνολογικοί. διον, ἴνα.
ὁφρα. ὅπως. εἰ. εἰ. οὐ. οὐ. γὰρ. ὅτι. ὅτι. ὅι δὲ, ἀπρηματικοί. δι',
αὐτὰ. εἴτα. μὲν. μή. ὅι δὲ, συλλογιστικοί. διον, ἀρὰ. ἀλλὰ. ἀλλὰ μὲν.
οἷον. ἴναι. ἴνα. ἴνα. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς.
ὅι δὲ, διὰ κριτικῶν, εἰτ' οἷον ἐπιλεκτικοί. διον, γοῦν. γοῦν. ὅι ἕ, ὡς
πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς.
αὐτῷ, κῆρυμα. ὁ μὲν γὰρ, ἀπλοῦς. διον, εἰ. εἰ. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς.
ὅι δὲ, τῶν ὅπως ἐγνωσμένων, ἐπὶ μὲν ὅν ἐστι καὶ πῶς. διον, ἀλλὰ
πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς.

Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγρησ.

Εἰδὴ τῶν παραγρησ ἐπὶ ἅ. Γαζωνυμικόν. κτηνικόν. συγκριπ
κόν. ὅι πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς. πῶς.

Περὶ παζωνυμικόν.

Παζωνυμικόν ὀνομα κνίως ἐστὶ τὸ ἀπὸ παζὸς ἐχηματισμικός,
ὅν παζὸς σημαίνει. διον, ἀπὸ τῶν πτελέως, πτελέως, πτελείδης, ὁ
ἀχλὺς. κατὰ χρῆσιν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν παζῶν λέγεται. διον, αἰα-

κῆσ, αἰακοῦ, αἰακίδης, ὁ αὐτός. τοῦτο δὲ τὰ μὲν, ἀρσενικόν. τὰ δὲ,
θελυγόν. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικόν, εἰς κεταλήξει εἰς εἰς. δῆσ, κρινή. οἶ),
πηλείδης. ὦν ἰωνική. οἶον, πηλείων. αἰδῖος. οἶον, ὑβρᾶδος. ὅτε ἡ γλυ-
κὴ τὸ νόματος λήγει εἰς ὡς, ἢ εἰς ἄς, ἢ εἰς ὅς, ὅτε εἰς ἰδῆς κρινῶς χημα-
τίξει) εἰς παῖωνυμικόν. πηλεὺς, πηλέως, πηλείδης. καὶ κεταλὶ σωαί-
ρεσιν, πηλείδης. δεμοθένης, δεμοθένοιο, δεμοθένης. ἀγαμέ-
μνων, ἀγαμέμνοιο, ἀγαμέμνονος. ἔπει ἐν γλυκὴ λήγει εἰς τῆς
τετάρτης κλίσεως ὅσα, μὴ πᾶληγομὲν ἢ ἰ, εἰς ἰδῆς χηματίξει)
εἰς παῖωνυμικόν. οἶον, πρίαμος, πριάμου, πριαμίδης. τάνιαλος,
ταντάλου, τανταλίδης. εἰς αὐτὴ πᾶληγει ἢ ἰ, εἰς αἰδῖος χημα-
τίξει) εἰς παῖωνυμικόν. οἶον, ἡλῖος, ἡλῖς, ἡλιαδῆς. ἔπει τὰ τὸ πᾶλη
κλίσεως εἰς αἰδῖος χηματίξουσιν. οἶ), αἰνείας, αἰνείας, αἰνείαδης. ἰωπότης,
ἰωπότου, ἰωποτάδης. Γαῦν ἡ παῖωνυμικὴν πᾶληγει ἢ ἰ, οἶον, κρο-
νίδης, ἢ εἰ διφθόγγῳ, οἶον, πηλείδης κεταλὶ σωαίρεσιν, ἢ α, οἶον, αἰνεία-
δης, ἢ οἰ διφθόγγῳ κεταλὶ σωαίρεσιν, οἶ) πανθοίδης, πανθοίδης. τῶν
ἡ θελυγῶν εἰς κεταλήξει εἰς εἰς. ας. ις. νη. καὶ αἱ μ, εἰς ας. ω. ις, ἀπὸ
τῶν ἰδῆς ἀρσενικόν χηματίξουσιν, ἀποβολὴ τῶν δι. οἶον, ἡλῖος, ἀπὸ ἡλῖα-
δης. πριαμῖς, ἀπὸ πριαμίδης. ἢ δὲ εἰς νη αἰολικὴ ὅσα, ἀπὸ τῶν γλυ-
κῆς χηματίξει). οἶον, ἀφραστήν, ἀπὸ τῶν ἀφραστῶν. ἀκρῖσιων, ἀπὸ τῶν
ἀκρῖσίων.

Περὶ κτηνικῶν.

κτῆν τὸ ὄνομα ὅστις κτῆσιν πῖνος πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ. κεταλή-
ξει εἰς αὐτὸν δύο. κῆσ, οἶ), μισκός. εἰς πᾶληξει εἰς εἰς. ι, οἶον, μουσκός.
α, οἶον, κυπριακός. υ, οἶον, θηλυκός. καὶ ος. εἰς πᾶληξει εἰς εἰς. ι, οἶον, λῶγ-
ος. ε, οἶον, ἐκτόρεος. φ, οἶον, ἡράκλειος. αι, οἶ), ῥωμυλός. οι, οἶον, ἀλλοῖος. ω,
οἶον, παῖος.

Περὶ συγκριτικοῦ.

συγκριτικὸν ὄνομα ὅστις δι' εἰς συγκρίσεως γίνε) πρὸς ὁμοφύεις, καὶ ἐτῶς
φυεῖς. κεταλήξει εἰς αὐτὸν δύο. ὦν ἀνώμαλος, οἶον, μείζων. βελτίων.
καὶ ερος κοινός. οἶον, πλῆθος. φονιμώτορος. χηματίξει) δὲ ἀπὸ
τῶν τε γλῶσσῶν ὀνομαζόμενα, ὅσα τῶν τῶν μάλον ἐπίτασιν ἀνάδεχον). ἀπὸ δὲ τῶν
ληγόντων εἰς ὅς, ἐκβολὴ τῶν σ καὶ προθέσει τῶν πρὸς χηματίξουσιν). οἶον,
πρᾶος, πρᾶτότορος. παλαιός, παλαιότορος. ὠφέλιμος, ὠφελιμώτε-
ρος. φόνιμος, φονιμώτορος. ἔτι ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῖς τῶν εἰς ἡσ διπενδῶν. οἶ),
ἀληθής, ἀληθέστερος. ἀκριβής, ἀκριβέστερος. βύτιχός, βύτιχέστερος.
ἔτι ἀπὸ τῶν εἰς ὦν. ω. εἰς εἰς, ω. εἰς ἄς. οἶ), σῶφρων, σῶφρονος, ὠφρονέτε-
ρος. χραίφς, χραίφτορος, χραίφτορος. δύνχς, δύνχτορος. καὶ ἀπὸ μεροχῆς.
οἶον, ἐρῶμενέτορος. ἔτι ἀπὸ τῶν φεω μὴ φυλαττομένων τῶν σ. οἶ), ἡδύς,

ἢ δὴ τῶρος. δέξῃς, δέξῃς τῶρος. βαρύς, βαρύ τῶρος. καὶ τὰ ἀπὸ ῥημῶν γι-
νόμενα. δῖον, φέρῃς τῶρος, κῆλ τῶρος. καὶ τὰ ἀπὸ πρῶτων καὶ ἐπὶ ῥη-
μάτων, δῖον, ὑπὸ τῶρος. ἐπὶ τῶρος. Σιωτάσων δὲ γλῆκῃ. δῖον, ὁ ἅ-
χιλλεύς, ὁ ἀνδρότῶρος τῇ Ἀϊαντος. ὁ αὐτὸς δὲ ἰαχρό τῶρος τῇ
Ἰφίτων. ὁ τῇ δουρικῇ ὑπὸ βολῇ σιμωίνουσιν. δῖον, ὁ κροῖστος δὲ πᾶς
σιώ τῶρος κύρου ἐκ τῶν ταχύνουσιν.

Περὶ ὑπὸ τῶν θεῶν.

Ἦ τῶν θεῶν ὄνομα δὲ δι' οὗ ὑπὸ τῶν θεῶν γίνεται. καὶ ταλῆξαις ἢ αὐ-
τῷ δῖον, τατος τῇ εἰς τῶρος συγκριτικοῦ, ἀπὸ τῆς αὐτῆς χημαλίζομέ-
νη. δῖον, πρῶτος, πρῶτος, πρῶτος. φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρο-
νιμώτατος. ἀκριβής, ἀκριβέστερος, ἀκριβέστατος. χειρὲς, δι-
νούσας. ὑπὸ τῶν τατος. δέξῃς τατος. καὶ εἰς τοὺς τῶν συγκριτικοῦ
ἀνώμαλός. δῖον, καλῶς, καλῶν, καλῶς. κακῶς, κακῶν, ἢ χείρων,
κακῶς. μέγας, μέγαν, μέγας. ἀγαθός, βέλτερος, κρείττερος, ἀμεί-
νων, βέλτερος, ἀριστερός, πᾶν, πλείων, πλείους. ἡδύς,
ἡδίων, ἡδιστός. ταχὺς, ταχύν, ταχύν. μικρός, μείων, καὶ ἡτ-
των, ἐλάττω, ἐλάττω. ἐχθρός, ἐχθίων, ἐχθιστός. αἰσχύς, αἰσχύων, αἰ-
σχύν. ἐλάττω, ἐλάττω. φίλος, φίλτερος, φίλτατος. Σιω-
τάσωνται δὲ τὰ ὑπὸ τῶν θεῶν γλῆκῃ. δῖον, ὁ Ὀμηρος ἐκ τῶν σιμω-
τατος πάντων τῇ δουρικῇ. ἔπειτα τὰ δὲ τῶν οὐρανῶν, καὶ οὐρανῶν, εἰ μὴ ἐ-
χωσι τὴν πρὸς τῶν συλλαβῶν βραχύναν, δὲ τῇ ω μετὰ τὴν γράφον-
ται. δῖον, φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος. εἰ ἢ μακρὰν φῶ-
σαι ἢ θεῖται, δὲ τῇ οὐκ ἐστὶν. δῖον, πρῶτος, πρῶτος, πρῶτος. αὐτὸς
ξος, αὐτὸς ξότος, αὐτὸς ξότος.

Περὶ ὑποκοριστικοῦ.

Ἦ υποκοριστὸν ὄνομα δὲ τὸ μείωσιν τῶν πληθυντῶν διελθόν.
Τούτου δὲ τὰ μέν, ἀρσενική. τὰ δὲ, θηλυκή. τὰ δὲ, οὐδέτερον, ἀπὸ
κυρίων καὶ προσηγομένων παραγόμενα. καὶ τῇ μὲν ἀρσενικῇ,
καὶ ταλῆξαις εἰς οὐδέν. ἀσ, δῖον, μνησ, ὦν, δῖον, μνησ, ὦν. ἀξ, δῖον, λί-
θαξ, σκοσ, δῖον, ἀνθρωπίσκος. λαξ, δῖον, ναυίλαξ. τῶν δὲ θηλυκῶν
δύ, δῖον, θύραπαινίς. καὶ σκη, δῖον, παιδίσκη. τῶν δὲ οὐδετέρων
παραλήξαις ὁκτὼ εἰς οὐδέν. νι, δῖον, ὀφώνιον. κη, δῖον, μερῶν κη-
ον. θρι, δῖον, λαγύθριον. λη, δῖον, μερῶν λη. φη, δῖον, ζωφῶν. χη,
δῖον, πολίχην. πη, δῖον, ἀνθρώπων. δι, δῖον, κρεαδίον.

Περὶ παρωνύμου.

Παρωνύμου ὄνομα δὲ τὸ ἀπὸ ὀνόματος παραγόμενον. δῖον, θεῶν,
ἀπὸ τῆς θεός. Ἰφίτων, ἀπὸ τῆς Ἰφίτης. πᾶν, ἀπὸ τῆς πᾶν.

Λ ii

Ἡ μακάριον ὁμοίως δ' ἀπὸ τῆς ἐρήματος παραχόμενον. οἶον, νοήμ', ἀπὸ τῆς νενόημαι. καὶ φιλήμαρον, ἀπὸ τῆς πεφιλήμαι.

Ἐπὶ τῇ ὀνομασίᾳ ταῖς μὲν, κύρια χαλκῶνται· οἷον, Σωκράτης.

Περὶ προσωρίων.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.6.10/a

αἱ βραχίαι ἐπιλέχεται. περιπαύμεν ἡ δὲ ὅταν δὲ χόμηνον ἢ μα-
κρὸν ἀπὸ σωμαρέσεως. οἶον, ἀπὸ τῆς φάρος, φῶς. Ὁ ἀπὸ τῆς ξυνοφῶν, ξε-
νοφ. πᾶσαι ἂν σωμαρέσεις ὅς ὀξείας καὶ βραχίαι, περιπαύμεν ἡ δὲ
ἐν τῇ πᾶραληγούσῃ, ὅξείας, καὶ περιπαύμεν ἡ δὲ ὀξείας μεν, ὅταν ἢ δὲ
δεχόμενον ἢ βραχὺ ὡς λαχίσ, λόγος, ἐπὶ πᾶσι γὰρ βραχίος περιπαύ-
μεν ἡ οὐ τίθεται, ἢ ὅταν τὸ δεχόμενον μακρὸν, καὶ τὸ μετ' αὐτὸ μα-
κρὸν, ὡς αἰνείας, χρύσης. μακρὸν γὰρ πρὸ μακροῦ παροξύνεται. ἢ
ὅταν ἢ θέσει μακρὸν, οἶον, πᾶσι πᾶσι. ἐπὶ πᾶσι γὰρ θέσει μακροῦ περι-
παύμεν ἡ δὲ τίθεται. Περιπαύμεν ἡ δὲ ὅταν τὸ δεχόμενον ἢ φύσει
μακρὸν, καὶ τὸ μετ' αὐτὸ βραχὺ. οἶον, μοῖα. ταῖα. μουσα. πᾶσι γὰρ φύ-
σει μακρὸν πρὸ βραχίος κείμεν, περιπαύεται. ἔτι καὶ ἀπὸ σωμα-
ρέσεως μακρὸν εἴη. οἶον, βοᾶται. φρενέται. ἐν τῇ πᾶραληγούσῃ δὲ
αἱ ὀξείας τίθεται μεν, ὡς, φιλόσοφος. φιλόλογος. πρὸ δύο γὰρ συλλα-
βῶν αἱ ὀξείας τίθεται. εἰς χρόνος, μακρὰν καὶ βραχίαν, οἷον ἐχρῶντο
οἱ παλαιὸι τῇ διχόνοις ὡς σημείοις δηλοῦν τὸ μακρὸν καὶ τὸ βρα-
χὺ. οἱ, ἀκούω. ὁρῶ. ὁρῶ. ἀρῆς. εἰς πνύματα, διασείαν καὶ ἡλῶ,
οἷον χρῶμα τῇ φωνῇ καὶ διφθόγῃ. πᾶσαι ἂν λέξις ἀπὸ φωνῆων
ῥε καὶ διφθόγγου ἀρχόμεν, ἢ ἡλῶ, ἢ διασείαν. ὅτε γὰρ τοῦτο πένε),
εἰ δὲ περιπαύμεν πνύματων βιβλίω γεωργίᾳ τῇ χιροβοσκῇ (κτητεῖον. δια-
σείαν) καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ λέξει. οἶον, ῥήτωρ. ῥητορικῇ. δυοῖν δὲ ὄντοιν, ὅ-
που ἀνὴρ ἡ χῶσι, δὲ περιπαύμεν ἡλῶ, καὶ δὲ ἀδύτῳρον διασείαν) καὶ ταῖς
ἐν παλαιᾷ. οἷον, ἀρῶ. ἀρῶ. εἰς πᾶσι, ἀρῶ. ὅφον, ὅφον, ὅφον
διασείαν. χρῶμα δὲ τῇ ἀρῶ. ὅφον, ὅφον, ὅφον. πᾶσαι ἂν λέξεις ἐν τέλει
ἐν μεν φωνῇων, ἀντὶ τῶν ἀρῶ. ἀρῶ. ἀντὶ βραχίος, οἶον,
ἀρῶ. ἀρῶ. ἀντὶ ἀρῶ. ἀρῶ. ἀντὶ ε, οἶον, φέρει. ἀντὶ φέρει. ἀντὶ
ο, οἶον, ἡλῶ. ἀντὶ τοῦτο. ἀντὶ βραχίος, οἶον, ἐπ' ἀκταῖς,
ἀντὶ ὡδὶ ἀκταῖς. οἱ ποιηταὶ καὶ ἀντὶ αὐ καὶ οἱ διφθόγγου ταύτης
χρῶνται. οἶον, βούλω. ἐπὶ καὶ οἱ μὲν ὡς ἀρῶ. τῇ δὲ ὅφον χρῶμε-
θα ἐν σωμαφείᾳ δυοῖν λέξεων φύσει διηρημένων, καὶ ἐν τοῖς σωμα-
τοῖς ὀνόμασιν. οἶον, τῇ ἀρχῇ. περιπαύμεν. φιλόσοφος. φιλόλογος. τῇ
ὅφον διασείαν δὲ χρῶμεθα ἐν ταῖς διασείαν τῇ σωμαφείᾳ λέ-
ξεων. οἶον, ὅ, τι. τό, τε. καὶ ἐν ταῖς ὀφώθησι μετὰ σιγῆς. οἶον, σὺ
ταῦτα λέγεις;

Περὶ σιγῆς.

Σιγῇ δὲ διανοία τελεῖται σημεῖον. Διακρίνεται δὲ εἰς τελεῖαν
σιγῇ, μέσην, καὶ ὑποσιγῇ. τελεῖα σιγῇ ὅτι ἡ διανοία τε-
λεῖα ὑποσιγῇ. μέση ὅτι ἡ διανοία μεσάζουσα, καὶ ἀτελής. ὑποσι-

Α iii

propofionis

περὶ μονοσυμβάων. Ἐν.

$$E\bar{1}\sigma.$$

Εξ.

σω.

ਪੰਨਾ ੧੦੫.

κίτη

εἰ τῇ σωθῆσει δὲ, ποτὲ μὲν τὸ ἴσον σημαίνει, ὡς ἀντίθεον πολυθε-
μον, ἀντὶ ἰσοθεον. ποτὲ δὲ τὸ σωαντίον, ὡς ἀντίχριστος. καὶ ἀντίθεον
δογμα, εἰς ἀντίον τῷ θεῷ. ἔτι.

Ἡ ἔτι, γλυκὴ, καὶ δοτικὴ, καὶ αἰτιατικὴ σωτάσεται. γλυκὴ μὲν,
ὅτε τὸ ἐπάνω δὲ λατ. δῖον, τὰ ξῶα ἐντὶ γῆς ἢ χρόνον. δῖον, ἐντὶ ἀρχον-
τος πυθμελέους. ἢ τὸ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις. δῖον, ἐντὶ πολλῶν. ἢ κίνησιν αὐ-
τοῦ. δῖον, ἐντὶ τῆς χώρας. δοτικὴ ὅτι αἰτίαν. δῖον, ἐκ ἀγαθῶ ἐστὶ
μηγόρει. ἢ εἰς ἐπάνω. δῖον, ἐντὶ ἰσοπιδίῃ νῆας. ἢ εἰς ἄστρον. ὡς, ἐντὶ κύ-
ρις καὶ τὸρα διηγεῖτο. ἢ αὐτοῦ ἐξουσιότητα. ἢ ἡνία. ὡς, ἐντὶ τῷ ἀρχιερεῖ
τὰ τῆς ἐκκλησίας πλεγματά. ἢ ἐπιβουλή. δῖον, ἐντὶ τῷ δῆμῳ,
ἀντὶ κατὰ τὸ δῆμον. αἰτιατικὴ ὅτι κίνησιν δηλατ. δῖον, ἐντὶ τῷ ἀπὸ
κλῶ ἐφ' ὅτι. ἢ δὲ λατ. δῖον, ἐφ' ἡμᾶς ἀρμισε. Περὶ.

Ἡ περὶ, γλυκὴ, καὶ δοτικὴ, καὶ αἰτιατικὴ σωτάσεται. γλυκὴ μὲν,
ὅτι εἰς αἶπον δὲ λατ. δῖον, μάχουσι περὶ σοῦ. δοτικὴ ὅτι, ἡδὺν τὸ αὐτὸ
φιητικ. δῖον, δὲ δοίκα. περὶ ξανθῶ μενεχά. ἐπὶ καὶ εἰς ἐρωσὶ περὶ
δοῦναι, ἀντὶ ἐν καὶ, περὶ πύρῳ, ἀντὶ κύκλῳ. αἰτιατικὴ ὅτι, ὅτι τὸ κύκλῳ,
καὶ περὶ φιητικ. καὶ συστατικ. δῖον, περὶ τῷ πᾶσι εἰς ἑσά τευμα.
τὶ εἰς περὶ ἐμὲ πλεγμα. Ἄμω.

Ἡ ἄμω, ὁμοίωσις καὶ ὁμοιοσύ τακτός. ὅτι ἡ περὶ. σωθῆσει
ρα μὲν τοῖς ἡδὺ. πολλὰ καὶ ὅτι παρὰ φιηταῖς ὁμοῦ κένται, ὡς, ἔκ-
τωρ. Ἄμω, περὶ ἑσά καὶ μί τελεχος. ἰσως. Ἄπω.

Ἡ ἄπω, αἰτὶ τῇ γλυκὴ σωτάσεται, τῷ ἀπὸ τὸ φωνήσιν σημα-
νουσα. δῖον, ἀπὸ τῆς πᾶσι. ἀπὸ τὸ δικαίον. Ἡ ὕπω.

Ἡ ὕπω, γλυκὴ, καὶ δοτικὴ, καὶ αἰτιατικὴ σωτάσεται. γλυκὴ μὲν, ὅτι
ἢ εἰς αἶον σημαίνει, δῖον, ἄπω νόσον εἰς πᾶσι πατεῖ, ἢ τὸ ὑφ' ἡμῶν. δῖον,
ὑφ' ἡμῶν. δοτικὴ δὲ αἰτιατικὴ, τὸ αὐτὸ. δῖον, ἄπω δεινόν, καὶ ὕπω
δεινόν. καὶ ὁ σφαπώτης ἄπω τὸν σφαπτήρον. Ἦπω.

Ἡ Ἦπω, γλυκὴ, καὶ αἰτιατικὴ σωτάσεται. γλυκὴ μὲν, ὅτι ἡ
βοήθειαν σημαίνει, δῖον, Ἦπω κτησιφώνος ὁ λόγος, ἢ αἰτίαν, δῖον, εἰς,
Ἦπω ὡς ἐλεξά πᾶσι λείξω. ἢ εἰς ἐπάνω, δῖον, Ἦπω καὶ πᾶσι τίθησι
τὸ πᾶσι λατ. αἰτιατικὴ δὲ ὅτι εἰς πᾶσι ἢ ἐπὶ κείνα δηλατ. δῖον, Ἦπω
ἀνθρώπων φρονεῖ. Ἦπω τῷ θρωπύῳ ἢ μακεδονία. Γαρέπονται δὲ
ταῖς προθέσει πάντες. εἰς ὁξύνει. εἰς βραχυχρηστικ. πᾶσι
τῆς εἰς, καὶ ἔξ. τὸ μέχρι τῆς δισπλάβιας αἰξέσθαι. εἰς ἄλφ. ἢ
λατ. συμφά. εἰς ἐκφά. πᾶσι τῆς ἄμω. εἰς ἡλῶσθαι, πᾶσι
τῆς ὕπω, καὶ ὕπω. τὸ γὰρ ὕπω προηγούμενον τῆς λέξεως, διασωέ

ται. ἔισι δὲ καὶ πολλαὶ ἐπιρρήματα χυλικῇ συνταγῇ μεναδίων, ἔξω.
 χυλίδας αὖν. πολὺν. ἄλις. ἐν δὲ. εἶθι. τὰ δὲ ἀθροιστικά, δοτικῇ. τὰ δὲ
 θετικῇ, δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ, καὶ αἰσδὸν πῶς οἱ τὰ αὐτῶν συνταγ-
 αίωνται ῥήματα. δὲ δὲ καὶ νη, αἰτιατικῇ, καὶ δὲ μὲν καὶ, ὡς τα-
 πολὺ ἀποφάσκει. δὲ δὲ νη, καὶ ταφάσκει. καὶ ταῦτα μὲν ῥῖσ
 εἶσα χυλικῇ ἰσχυρὰ ὡς ἐπιτομὴς εἶναι. ἐν δὲ τῷ δουτόρῳ διεξοδῇ
 καὶ ταῦτα πρὸς οὐδέματος καὶ ῥήματος διαληφόμεθα.

τέλος τῆς ἐπιτομῆς.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ, ΕΚ ΤΩΝ
 ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

ΤΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΠΑΘΗ Εἰς δύο χυλικῶς τατα διαροῦνται, ποσὸν
 τε, καὶ ποιόν. καὶ τῷ μὲν ποσὸν εἶδη, ἐν δὲ καὶ πλεονασμός. τῷ ὃ
 ποιῶν, μετὰ θεσις, καὶ μετὰ ληψις. ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ σινελεθόν-
 των, ἡμῆς γίνεται. ἔστι δὲ ὡς ἐν κεφαλῇ εἰπεῖν, πάθη πέντε. πλεο-
 νασμός. ἐν δὲ καὶ μετὰ θεσις. μετὰ ληψις. ἡμῆς. Πλεονασμός.
 Πλεονασμός μὲν οὖν ὅτι πρὸς τοῦ χρόνων, ἢ χρόνου σοιχείων, ἢ σοι-
 χίου. ἔνδεκα.
 ἔνδεκα δὲ, τὸν ἀντίον, χρόνου, ἢ χρόνων σοιχείου, ἢ σοιχείων ἐλάττω-
 σις. μετὰ θεσις.
 μετὰ θεσις δὲ ὅτι σοιχείου μετακίνησις ἐν τῇ ἰδία στήθῳ ἐφ' ἑτέ-
 ρας. οἶον, δερταί, ἀντὶ δερταί. καρδία, ἀντὶ καρδία. κάρως, ἀντὶ
 κάρως. καλεῖται καὶ ἀλλάξις, καὶ ὑπὸ θεσις. μετὰ ληψις.
 μετὰ ληψις δὲ ὅτι σοιχείς μετακίνησις. οἶον. ἡ πίδαυς, ἀντὶ ἀπιδε-
 νός. ἀμνηστική, ἀντὶ ἀμνηστική. Τμήσις.
 τμήσις δὲ ὅτι συνθετοῦ λόγου ἀνάλυσις εἰς δύο λέξεις. οἶον, ἄκρα πῶ-
 λης, ἀντὶ ἀκρόπολις. τούτων δὲ τῶν πέντε παθῶν τα μὲν,
 εἰς εἴδη τέμνεται, ὅ, τε πλεονασμός, καὶ ἡ ἐν δὲ καὶ. τὰ δὲ λαίπα, εἰ-
 σὶν ἄτμητα. τούτων δὲ πλεονασμός εἶδη εἰσὶν ὀνεία. πρόθεσις.
 ἀναλίστασις. ἔκτασις. ἐπέκτασις. διαίρεσις. παρὰ θεσις.
 διωλπισμός. παρὰ μῆκος, καὶ παρὰ χηματισμός. τῆς δὲ
 ἐν δὲ καὶ εἶδη εἰσὶν ὀνεία. ἀφαίρεσις. ἄρσις. συζολή. συζο-
 κή. συλλογισμός. ἔλθεισις. παρὰ μῆκος. ἐκθλίψις, καὶ
 ἀποκωπή. ἀντίκειται οὖν πρόθεσις μὲν, ἀφαίρεσις. ἀναλίσ-

πλωσις δὲ, ἀρῶσι. Ἐκτασις, συστολή. Ἐπέκτασις, συζυγοπῆ.
Διαιρέσις, σωμαλοπῆ. Παρένθεσις, ἐμείλει. Διπλασιασμός, πα-
ρεμείλει. Παρέμπτωσις, ἐκθλίπει. Προσηματισμός, ἀποκη-
πη.

Πρόδεσις.

Πρόδεσις μὲν οὕτω ὅτι προοδήκη σοιχείου κατ' ἀρχὴν τῆς συλλα-
βῆς. οἶον, ἀσφαλὶς, ἀγίλισταφίς. ἀσφαλὶς, ἀντὶ σάφους. θαμά, ἀντὶ ἄμα.

Διαδίπλωσις.

Διαδίπλωσις δὲ ὅστις ἢ τῶν πρῶτων ἢ διδυτῶν συλλαβῶν ὅτε τῶν
αὐτῶν συμφώνων ἢ ἀντιθέτων ἐπαλληλοστροφῶν. γίνεταί τῃ ὑπο-
θέσει, καὶ μετὰ τὸν, καὶ ὀνομασίων. πλεονάζει δὲ παρὰ τὴν ἰσότητα
καὶ αἰολοῦσιν. οἶον, κεῖσε μῦθον, ἀντὶ κεῖσε μῦθον. λεγέμενον, ἀντὶ λέ-
μενον. ἀταρτηρὸς, ἀντὶ ἀτρήτος. ἐτήτυμον, ἀντὶ ἐτυμον. Ἐκτασις.

Ἐκτασις ὅστις ὅταν τὰ συσελλόμενα δίχρονα ἐκταθῇ, ἢ τὰ βρα-
χέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντιθέσιν αὐτῶν μεταθῇ. οἶον, κεῖσε, κεῖσε. κῶ-
ρη, κῶρη.

Ἐπέκτασις.

Ἐπέκτασις ὅστις πλεονασμός συλλαβῆς κατὰ μέσον ὁμοτόν, ὅταν
μὴ γλυνκὸν παρὰ τὴν ἰσότητα κωλύσῃ. οἶον, διδυτῶν, ἀντὶ διδυτῶν. ἀδελ-
φός, ἀντὶ ἀδελφός. πολέμια, ἀντὶ πολέμια.

Διαιρέσις.

Διαιρέσις ὅστις συλλαβῆς ἀνάλυσιν, ἢ διαιρέσιν εἰς δύο, καὶ παρὰ τὴν
ἰσότητα, καὶ διπλάσιον. οἶον, πάλιν, ἀντὶ πάλιν. κῶρη, ἀντὶ κῶρη.
βέλος, ἀντὶ βέλος.

Παρένθεσις.

Παρένθεσις ὅστις προοδήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐκ αἰσθητῶς συλλα-
βῶν. οἶον, πνεόντες, ἀντὶ πνέοντες. κῶρη, ἀντὶ κῶρη. νῆος, ἀντὶ νόος.
ξένος, ἀντὶ ξένος. ἐλληλυστος, ἀντὶ ἐλληλυστος. καὶ παρὰ τὴν ἰσότητα.

Διπλασιασμός.

Διπλασιασμός ὅστις τῶν αὐτῶν συμφώνων προοδήκη κατὰ μέσον, καὶ
ἀποτελεσθῶς συλλαβῶν. οἶον, ὅτι, ἀντὶ ὅτι. ἀδελφὸν, ἀντὶ ἀδελφόν. μέ-
σον, ἀντὶ μέσον. ἐνεπε, ἀντὶ ἐνεπε. ὁπότε, ἀντὶ ὁπότε. τὸ δὲ παρὰ τὴν
ἰσότητα.

Παρέμπτωσις.

Παρέμπτωσις ὅστις προοδήκη συμφώνων κατὰ μέσον, οὐκ αἰσθητῶς
λύσεων συλλαβῶν. οἶον, πτόλις, ἀντὶ πόλις. πτόλεμος, ἀντὶ πό-
λεμος.

Προσηματισμός.

Προσηματισμός ὅστις προοδήκη συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. εἴτι δὲ τῶν
τεσσάρων διαλέκτων ἰδίοις. οἶον, λόγισι, ἀντὶ λόγισι. μούσικισι, ἀντὶ
μουσικισι. προσώπαια, ἀντὶ προσώπαια. ἐγών, ἀντὶ ἐγώ. λεκτέον δὲ
καὶ πᾶσι ἐνδείκνυται.

Ἐν Δεία.

Ἐν Δείᾳ ὄδῳ ἀφάριεσις κατ' ἀρχὴν τοιχείου. διον, ὁρτῇ, ἀντὶ ἐορτῇ.
αἶα, ἀντὶ γαῖα. καὶ νοσ, ἀντὶ ἐκείνο. ὃ δὲ πάλῃ τοῖς ἰώνων.

Ἄρσις.

Ἄρσις ὄδῳ ἀποβολῇ κατ' ἀρχὴν τῇ ἀναδιπλωμένῃ συλλαβῇ.
διον, βλήθαι, ἀντὶ βεβλήθαι. διέχαι, ἀντὶ διέχαι. βλήμενος,
ἀντὶ βεβλημένος.

Συζολή.

Συζολή ὄδῳ ὅταν τὰ ἐκτενόμενα δίχρονα συζολῇ. ἢ τὰ μακρά,
ἢ τὰ βραχέα ἀντίστοιχα αὐτῶν μεταθῇ. διον, φυσίλοος, ἀτὶ φυσίλω-
ος. ξερὸν, ἀντὶ ξηρόν.

Συγκοπή.

Συγκοπή ὄδῳ ἀποβολῇ συλλαβῇ κατὰ τὸ μέσον. διον, καὶ μισ-
ρος, ἀντὶ καὶ μόρος. δάσκιον, ἀντὶ δασύσκιον.

Συναλοιφή.

Συναλοιφή ὄδῳ δύο συλλαβῶν κατὰ φωνήεντος ἐνώσεως κατὰ βο-
λῇ ὄντων. γίνεται δὲ κατὰ τὸ ποῦ ἐπ' ἄ. ἀπολοῦς μαν, τείε. κατὰ
θλίψιν. κατὰ κρᾶσιν. κατὰ σωμαίρεσιν. σωμαίρεσιν, τέσσαρας. κατὰ
θλίψιν, καὶ κρᾶσιν. κατὰ θλίψιν, καὶ σωμαίρεσιν. κατὰ κρᾶσιν, καὶ
σωμαίρεσιν. κατὰ θλίψιν, καὶ κρᾶσιν, καὶ σωμαίρεσιν. κατὰ θλίψιν,
ἐπ' ἐμὲ, ἀντὶ ἐπ' ἐμὲ. κατὰ κρᾶσιν, ἰάμα, ἀντὶ ἰάμα. κατὰ σωμαί-
ρεσιν, νηρηδες, ἀντὶ νηρηδες. κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν, κατὰ, ἀντὶ κατὰ
ἐγώ. κατὰ θλίψιν καὶ σωμαίρεσιν, ἐμοῖ ποδύνει, ἀντὶ ἐμοῖ ὑποδύνει.
κατὰ κρᾶσιν καὶ σωμαίρεσιν, φ' ὅλως, ἀντὶ ὁ αὐτὸς λος. κατὰ θλίψιν καὶ
κρᾶσιν καὶ σωμαίρεσιν, ἐν ἰαθιοπία, ἀντὶ ἐν τῇ αἰθιοπία.

Ἐ' λήψις.

Ἐ' λήψις ὄδῳ ἀποβολῇ φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ τριῶντος συλ-
λαβῶν. ἀμύξαι, ἀντὶ αἰμύξαι. γοράδον, ἀντὶ γοραδόν.

Γαρέ λήψις.

Γαρέ λήψις ὄδῳ ὅταν ἐν τῇ διπλοσπασομένῳ συμφώνῳ
παράλειπεται καὶ λίον, ἀντὶ καὶ λίον. θάρον, ἀντὶ θάρσον.

Ἐ' κθαίψις.

Ἐ' κθαίψις ὄδῳ ἀποβολῇ ἐνὸς συμφώνου ἐν τῷ τῇ ἡρώτῳ τε
λαυταίᾳ συλλαβῇ, ὅ τριῶντος συλλαβῶν. σκῆπτον, ἀντὶ σκῆπτρον.

Ἄποκοπή.

Ἄποκοπή ὄδῳ ἀφάριεσις συλλαβῇ κατὰ
τὸ τέλος. διον, δῶ, ἀντὶ δῶμα. ἀφ' ἃ
λφ, ἀντὶ ἀφ' ἁλωνα. ποσειδῶ,
ἀντὶ ποσειδῶνα.

ΠΕΡΙ ἈΝΩΜΑΛΩΝ ῬΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΤὰ ΣΤΟΙΧΕΪΟΝ.

Ἀρχὴ τῷ α.

Ἄζω. ὅθεν ἄοριςτος πρῶτος, ἀάθην, καὶ ἀάθην. μέ
 ἄχαμαι. μέλων, ἀχάσομαι. ἄοριςτος πρῶτος, ἡγάθην. μέ
 ὅς ἄοριςτος, ἡγάθην. μέ
 ἄζω. μέλων, ἄξω. ἄοριςτος διδύτῳ, ἡζην. καὶ ἀπῆκτος, ἡζα
 ζην. Παρακείμενος, ἡζα. καὶ ἀπῆκτος, ἀγίονχα.
 ἄζω. μέλων, ἀγορεύω. ἄοριςτος, ἡγόρευα. Παρακείμε
 νος, εἰρηνα. ἀπὸ τῷ εἶρω.
 ἄσω. μέλων, ἄσω. ἄοριςτος, ἡσα.
 ἄιρουμαι. μέλων, αἰρήσομαι. Παρακείμενος, ἡρημαι.
 ἄοριςτος, ἡρέθην. μέσος ἄοριςτος β, εἰλόμενος, ἀπὸ τῷ ἔλωμαι.
 ἄιρέω, ὦ. μέλων, αἰρήσω.
 ἄιδάομαι. μέλων, αἰδάσομαι. Παρακείμενος, ἡδηνμαι.
 μέσος ἄοριςτος, ἡδόμενος. αἰδάομαι, αἰδοῦμαι.
 ἄμαρτάνω. Παρακείμενος, ἡμαρτάνων. καὶ πλεόνον. μέλ
 λων, ἄμαρτήσω. Παρακείμενος, ἡμαρτήθη. ἄοριςτος διδύτῳ
 ῳ, ἡμαρτον. ἀπὸ τῷ ἄμαρτέω, ἄμαρτῶ.
 ἄνοίγω. μέλων, ἀνοίξω. ἄοριςτος, ἀνέωξα ἀπῆκτος.
 ἄπεχθάνομαι. μέλων, ἀπεχθήσομαι. Παρακείμενος, ἀπῆ
 χθημαι. μέσος ἄοριςτος, ἀπεχθόμενος. καὶ ἀπεχθέομαι, οὔμαι.
 ἄυξάω, καὶ αὐξέω. μέλων, αὐξήσω, ὡς ἀπὸ τῷ παλαιῷ θέμα
 ρος τοῦ αὐξέω, ὦ. ἄοριςτος πρῶτος, ἡνυξασα. αἰ
 αὐξάω. Παρα
 τακείμενος, ἡνυξανον.
 ἄλῶ, ὦ. ἄοριςτος διδύτῳ, εἰλῶ, ἀπὸ τῷ ἔλω. ἡμετοχὴ, ὁ ἀλῶν, ὁ
 τῷ ἀλόνῳ.
 ἄμυίεμι, καὶ ἄμυιέννυμι. μέλων, ἄμφιέσω.
 ἄναπνώσκω. Παρακείμενος, ἀνέγινωσκον μόνον. μέλων, αἰα
 γνώσομαι. Παρακείμενος, ἀνέγνωκα. ἄοριςτος διδύτῳ,
 ἀνέγων, ἀπὸ τῷ ἀναγνώμι. καὶ ἀναγνώω, ὦ.
 ἄναξθύνω. μέλων, ἀναξθύνω.
 ἄνακράζω. μέλων, ἀνακράξω. μέσος παρακείμενος, ἀνακρά
 κω. ἄοριςτος διδύτῳ, ἀνέκραζον.
 ἄναπνέω. μέλων, ἀναπνύσω. ἄοριςτος, ἀνέπνευσα, ἀπὸ τῷ ἀνα
 πνύω παλαιῷ.

Ἀναρρήγνυω, ἄναρρήγνυμι. μέλων, ἀναρρήξω, ἀπὸ τῆ ἀναρρήγῃ.
 Ἀναπαύω, ὦ. μέλων, ἀναπαύσω.
 Ἀλίσκομαι. μέλων, πρῶτος ληφθήσομαι, ἀπὸ τῆ λήβομαι,
 λήφομαι, ἐλήφθην. Ἀόριστος β, ἐάλον, ἀπὸ τῆ ἀλώω.
 Ἀπαναίνομαι. Ἀόριστος, ἀπενήναι μιν.
 Ἀποχρή. μέλων, ἀποχρήσει. Ἀόριστος, ἀπέχρησε.
 Ἀφίημι. μέλων, ἀφήω. Ἀόριστος, ἀφίημι.
 Ἀνίστρεφω. μέλων, ἀνίστρεψω. μέσος παρακείμενος, ἀντί-
 στρεφα.
 Ἀναπαταίνω, καὶ ἀναπαταίνυμι. μέλων, ἀναπατάσω, ἀπὸ τῆ
 ἀναπατάω, ἀναπατώ.
 Ἀπέχω. μέλων, ἀφέξω. διότι τὸ ἐξω δασιεύεται, ῥέπεται τὸ π.
 εἰς φ. Παρακείμενος, ἀπέχνημι. Ἀόριστος διδύτδρος, ἀπέχον,
 ἀπὸ τῆ ἀποχέω, ἀποχῶ.
 Ἀποφράω, ὦ. ὅθεν Ἀόριστος πρῶτος, ἀπέφρα.
 Ἀποδαικνύω, καὶ ἀποδαικνυμι. μέλων, ἀποδείξω. ἀπὸ τῆ ἀποδείκω.
 Ἀπολέω, ὦ. μέλων, ἀπολέσω. Παρακείμενος, ἀπώλειμι. καὶ
 ἀπώλησθαι, ἀπολῶ λειψα. καὶ ἀπόλω, ἀπολῶ, ἀπώλω. καὶ ἀπώ-
 λησθαι, ἀπολῶ ληψα. καὶ ἀπολλύω, καὶ ἀπόλλυμι.
 Ἀποσβέννυω, καὶ ἀποσβηνμι. μέλων, ἀποσβέω. Ἀόριστος
 διδύτδρος, ἀπέσβη.
 Ἀποτέμνω. μέλων, ἀποτέμω. καὶ ἀπομήσω. Ἀόριστος διδύ-
 τδρος, ἀπέτεμον.
 Ἀφρανύω. μέλων, ἀποτάω.
 Ἀπαυράω, ὦ. Ἀόριστος, ἀπαύρα.
 Ἀποσυφελίζω. μέλων, ἀποσυφελίξω.
 Ἀποκλαίω. μέλων, ἀποκλαύσω, ἀπὸ τῆ κλαύω παλαιῶ.
 Ἀρέσκομαι. μέλων, ἀρέσομαι. καὶ ἂν ἀπρόσπον, ἀρέσκη. Γαρα
 ταπκῆς, ἤρεσκε.
 Ἀτίξω. μέλων, ἀτίξω.
 Ἀφικνούμαι. μέλων, ἀφίξομαι. Παρακείμενος, ἀφίγημι.
 μέσος Ἀόριστος, ἀφικνύμι.
 Ἀπίπταμαι. Ἀόριστος, ἀπέπτην. μέσος αἰετος, ἀπέπταμαι.
 Ἀχθόμαι. μέλων, ἀχθήσομαι. Ἀόριστος πρῶτος, ἤχθησθην.
 Ἀρχή τῷ β.
 Βάλλω. μέλων, βαλῶ. Ἀόριστος, ἐβάλον.

Παρακείμενος βέβληται, ἀπὸ τῆ βλάβῃ, βλήσω.
 Βλαστάνω, καὶ βλαστέω, ὦ. Ἀόριστος, ἐβλαστον.
 Βόω, ὦ. Μέλων, βόσω.
 Βούλομαι. Μέλων, βολήσομαι. Παρακείμενος, βεβόλημαι.
 ἐβεβουλήμην. ἐβλήθην. Ἀρχὴ τῆς γ.
 Γάμει, ὦ. Μέλων, γάμῳ. Ἀόριστος πληθυνστος, ἐγάμησα.
 Γίνομαι. Μέλων, γινῶμαι. Μέσος ἀόριστος πληθυνστος, ἐγινάμην.
 Γήθω. Μέλων, γήθῳ. Μέσος παρακείμενος, γέγηθα. καὶ γηθέω.
 Γηρασκω, καὶ γηράω, ὦ. Μέλων, γηράῳ. (ὦ. γηθήῳ.
 Γρηγορέω, ὦ. Μέλων, γρηγορήῳ. Μέσος παρακείμενος, ἐγρή-
 γωρα. Ὑπορσυντέλικος, ἐγρηγόρειν.
 Γίνομαι, καὶ γίνομαι. Μέλων, γινήσομαι, ἀπὸ τῆ γινώσομαι,
 ὦμαι. Παρακείμενος, γένημαι. Μέσος ἀόριστος πληθυνστος,
 ἐγνησάμην. Μέσος ἀόριστος διούτερος, ἐγνόμην. Μέσος πα-
 ρακείμενος, γέγονα, ἀπὸ τῆ γίνω, γινῶ.
 Γινώσκω, ἐγίνωσκον. καὶ πλείον οὐ. Μέλων, γνώσομαι. Παρα-
 κείμενος, ἐγνώκη. Ἀόριστος διούτερος ἐγνων, ἀπὸ τῆ γνώω, ὦ, ὦ
 γνώμην. Ἀρχὴ τῆς δ.
 Δαίξω. Μέλων, δαίξω. καὶ δαίω, δαίσω. δαίξομαι.
 Δάκνω, ἐδάκνον. Μέλων, δήξω. Ἀόριστος διούτερος, ἐδάκον,
 ἀπὸ τῆ δήκω.
 Δαμάζω. Μέλων, δαμάῳ.
 Δαίω. Μέλων, δαήῳ. Ἀόριστος, ἐδάην.
 Δεῖ. Μέλων, δεήσει. Ἀόριστος, ἐδέησε.
 Δεῖ. Παρατακτικός, ἐδέη. Ἀπαρέμφατον, δεῖν.
 Δείδω. Μέλων, δείῳ. Παρακείμενος, δέδωκα. Ὑπορσυντέ-
 λικος, ἐδεδίην. Μέσος παρακείμενος, δέδωκα. Μέσος ὑπορ-
 συντέλικος, ἐδεδίην.
 Δέω. Μέλων, δέῳ, καὶ δήσω.
 Δέομαι. Μέλων, δεήσομαι. Παρακείμενος, δεδέημαι, ἀπὸ τῆ
 δέχομαι. Μέλων, δέξομαι. Παρακείμενος, (δέομαι, εἶμαι.
 δέδεγμαι. Μέσος ἀόριστος πληθυνστος, ἐδέξαμην.
 Δέδωκα ἀπὸ τῆ δαίω μέσος παρακείμενος.
 Διαζωννύω, καὶ διαζώννυμι. Μέλων, διαζώσω, ἀπὸ τῆ διαζόω, διαζῶ.
 Διαλαίχηνω. Ἀόριστος διούτερος, διέλαχον, ἀπὸ τῆ διαλήχω.
 Διδάσκω. ἐδίδασκον. καὶ πλείον οὐ. Μέλων, διδάξω, ἀπὸ τῆ δι-
 δάχω. Ἀόριστος πληθυνστος, ἐδίδαξα.

Διορᾶσκω, καὶ διαδιορᾶσκω. Ἀόριστος α, διέορᾶ, καὶ ἀπέορᾶ.
 Διαφθεύω. μέλλων, διαφθεύω. μέλλω παρακείμελος, διέφθορα.
 Δοκέω, ὦ. μέλλων, δοξέω, ἀπὸ τῆς δοκῶ. Ἀόριστος πρῶτος, ἐδόξα.
 ὃ δὲ διέδοκηναι, ἀπὸ τῆς δοκέω, δοκῶ.
 Δράω, ὦ. μέλλων, δράσω. Παρακείμελος, δέορανα. Ἀόρι-
 στος πρῶτος, ἐόρασα.
 Δύνω, καὶ δύω, καὶ δύμι. μέλλων, δύσω. Ἀόριστος δούτερος,
 ἐδύω, ἀπὸ τῆς δύμι. Ἀρχὴ τοῦ ε.
 Ἐάω, ὦ. μέλλων, ἐάω. Ἀόριστος πρῶτος, εἶα.
 Ἐοράμην, ἀπὸ τοῦ ἴεχω. οράμην. Ἀόριστος δούτερος, ἐόρα-
 μην, ἀπὸ τοῦ ορέμην.
 Ἐγκαλέω, ὦ. μέλλων, ἐγκαλέσω. Παρακείμελος, ἐγκέκληκα.
 Ἐγείρω. μέλλων, ἐγείρω. Ἀόριστος πρῶτος, ἤγειρα.
 Ἐγχεύω. μέλλων, ἐγχεύσω, ἀπὸ τοῦ ἐγχεύω. Ἀόριστος πρῶτος,
 ἐγχευα, καὶ ἐγχευα αἰολικῶς.
 Εἶδω. μέλλων, εἶδω. μέσος παρακείμελος, οἶδα. ὃ πᾶσι
 τέλειος, ἢ λειν. ὡς φέρεται δὲ εἶναι εἰδέναι. ἴεσται δὲ τὸ ε εἶσιν, καὶ τὸ
 ἰ ὑπογράφεται.
 Εἶπα Ἀόριστος πρῶτος, καὶ εἶπον Ἀόριστος β, ἀπὸ τῆς εἶπω ἀχρήστου.
 Εἰσπλέω. μέλλων, εἰσπλεύσω, ἀπὸ τῆς πλεύω.
 Εἰλύθω. μέλλων, ἐλύσομαι. μέσος παρακείμελος, ἤλυθα. καὶ
 ἀπὸ τῆς ἐλήλυθα. Ἀόριστος β, ἤλυθον, ὦ ἤλυθον, ἤλυθες, ἤλυθε.
 Ἐρομαι. μέλλων, ἐρήμην. μέσος Ἀόριστος, ἤρόμην.
 Ἐζώ. μέλλων, ἔσω. Ἀόριστος πρῶτος, εἶσα.
 Ἐκκαίω, καὶ ἐκκαίω ἀπὸ τῆς ἐκκαίω. μέλλων, ἐκκαύσω.
 Ἐλθω, ὅθεν Ἀόριστος δούτερος ἔλθω.
 Ἐμμορα μέσος παρακείμελος, ἀπὸ τῆς μορέω, ὦ, μέμορα, καὶ ἔμμο-
 ρα. ἢ ἀπὸ τῆς μείρω, μέρω, μέμορα, καὶ ἔμμορα.
 Ἐμπίπτω. μέλλων, ἐμπεσοῦμαι. Παρακείμελος, ἐμπέπτω-
 κα. Ἀόριστος δούτερος, ἐπέπεσον.
 Ἐμπίπτω. μέλλων, ἐμπεύσω. Ἐμπαύω. μέλλω, ἐμπαύω.
 Ἐολπα, ἀπὸ τῆς ἐλπω. μέσος παρακείμελος, ἤλπα, καὶ ἔολπα.
 Ἐπαινέω, ὦ. μέλλων, ἐπαινέω. Παρακείμελος, ἐπένεικα.
 Ἐίρω. μέλλων, ἐρήω. Παρακείμελος, εἶρηκα. (Ἀόριστος, ἐπένεικα.
 Ἐνείσκω. μέλλων, ἐνέσω. Παρακείμελος, ἐνένηκα. Ἀόριστος
 δούτερος, ἐνέρον, ἀπὸ τῆς ἐνέω, ὦ.
 Ἐῖω. μέλλω, εἶω. Παρακείμελος, εἶηκα. μέσος παρακείμελος, εἶα.

Ὑπὸρσων τέλικος, ἦν.
 ἔχω. μέλων, ἔξω. Παρακείμενος, ἔακηα. Ἀόριστος β, ἔχον.
 ἀπὸ τῷ ἔχω, δ. καὶ τὸ μὲν ἔχω, φηλοῦται. τὸ δ' ἔξω διασιώεται, εἰς δια-
 φορὰν τῷ ἔξω ἐπὶ ῥήματος φηλουμένου. Ἀρχὴ τῷ ζ.
 ζούγνυμι, καὶ ζούγνυω. μέλων, ζούξω, ἀπὸ τῷ ζούρω.
 ζωννύω, καὶ ζώννυμι. μέλων, ζώσω. Ἀρχὴ τῷ η.
 ἦεν ὁ ὑπὸρσων τέλικος, ἦεν, ἦ, ἀπὸ τῷ εἶω.
 ἦν χεν, ἀπὸ τῷ ἄχω.
 ἦμύω. μέλων, ἦμύω. Ἀρχὴ τῷ θ.
 θαπύω. μέλων, θαψώ. Ἀόριστος, ἔθαλα.
 θέλω. μέλων, θελήω. Ἀόριστος, ἐθέλησα. καὶ ἐθέλω, ἐθε-
 λήω. Ἀόριστος, ἠθέλησα.
 θνήσκω, ἐθνησκον. μέλων, θανοῦμαι. Παρακείμενος, τέθνηκα.
 Ἀόριστος β, ἔθανον. Εὐκλείην, τεθναίνω. Ἀπαρέμφατον, τεθναίην.
 Ἀρχὴ τῷ ι.
 ἱκνοῦμαι. μέλων, ἵξομαι. Ἀόριστος δατύτδρος, ἰκόμην. Παρα-
 κείμενος ἵγμαι, ἀπὸ τοῦ ἵκομαι.
 ἱλάσκομαι. μέλων, ἱλάσσομαι. μέσος ἀόριστος α, ἱλάσμεν.
 ἵπταμαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἵπταμην, ἵπτω, ἵπταρ.
 ἴδον ἀόριστος δατύτδρος ποιητικῶς, ἀπὸ τῷ εἶδω. καὶ ἀπὸ τῷ εἶδω, εἶδον
 ἠεθαρόος. Ἀρχὴ τῷ κ.
 καίω, καὶ καίω. μέλων, καύω.
 κατέζω, κατέζομαι. μέλων, κατεδύμαι.
 καθεύω. μέλων, καθεύομαι.
 καθαίρω, καθαίρω. Ἀόριστος δατύτδρος, καθέλω, ἀπὸ τῷ καθέλω.
 καθαίρω. Ἀόριστος δατύτδρος, ἐκαθήρα.
 καθήμι. Ἀόριστος πρῶτος, καθήμην.
 κλέγω. μέλων, κλέγξω. Ἀόριστος πρῶτος, ἐκλαγέ. Πα-
 ρακείμενος, κέκληκα.
 κάμνω, καὶ καίμην. Ἀόριστος δατύτδρος, ἐκαμον. Παρακείμενος,
 κέκμηκα, ἀπὸ τῷ κμάω. μέλων, κμήσω.
 κείρω. μέλων, κέρω. Ἀόριστος πρῶτος, ἐκειρα. Παρακείμε-
 νος, κέκηρυκα.
 κορέω κορώ, καὶ κορέννυμι, καὶ κορεννύω. μέλων, κορέω.
 κράζω. μέλων, κράξω. Παρακείμενος μέσος, κέκραγα.
 Ἀόριστος δατύτδρος, ἐκράγον.
 κρεμάζω.

κρεμάλω, καὶ κρεμάλω, ὦ, καὶ κρέμαμαι. μέλων, κρεμάλω.
κρύβεις, καὶ ἐκρύβω, ἀπὸ τῆς κρύπτομαι, ἢ κρύβομαι παλαιᾷ.

Ἀρχὴ τῆς λ.

λαγχάνω. μέλων, κληρώσομαι, ἀπὸ τῆς κληρώω, ὦ. ἄοριστος
δούτορος, ἐλαχον. μέλος παρακείμενος, λέλασχα, ἀπὸ τῆς λή-
χω. μέλων, λήξω. ἄοριστος δούτορος, ἐλαχον.

λαμβάνω, ἐλάμβανον. μέλων, λήψομαι, ἀπὸ τῆς λήβω. ὅθεν
ἄοριστος δούτορος, ἐλαβον. παρακείμενος, λέλειφα. ὅθεν
εἰληφα, ὅντορος τέλειος, εἰλήφην.

λανθάνω, ἐλάνθανον. μέλων, λήσομαι, ἀπὸ τῆς λήθω. μέσος
παρακείμενος, λέληθα. ἄοριστος δούτορος, ἐλαθον. Παρα-
κείμενος, λέλησμαι. μέσος ἄοριστος δούτορος, ἐλατόμην.

λείπω. μέλων, λείψω. ἄοριστος πρῶτος, ἐλείφα. ἄοριστος
δούτορος, ἐλιπον. Ἀρχὴ τῆς μ.

μαίνομαι. μέσος παρακείμενος, μέμηνα.

μαθάνω, ἐμαθήσανον. μέλων μαθήσομαι, ἀπὸ τῆς μαθῶ, μαθῶ.

Παρακείμενος, μεμαθήκη. ἄοριστος δούτορος ἐμαθον, ἀπὸ τῆς
μήθω.

μάχομαι. μέλων, μαχέσομαι, ἀπὸ τῆς μαχέομαι. μέσος ἄο-
ριστος πρῶτος, ἐμαχόμην.

μαίρω. μέλος παρακείμενος, μέμορα, καὶ ἔμμορα.

μέλω. μέλων, μελήθω, ἀπὸ τῆς μέλλω. Παρακείμενος, ἐμελε.
μέλων, μελήσει.

μέμνημαι, ἀπὸ τῆς μνηόμαι. ὅντορος τέλειος, ἐμεμήμην. ἄο-
ριστος πρῶτος, ἐμνήσθην. μέλων πρῶτος, μνησθήσομαι.

μνάω. μέλων, μνήω. ἄοριστος πρῶτος, ἐμείνα. Παρακείμε-
νος, μεμνήκη.

μέμνηται μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τῆς μέλω.

μέμαα μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τῆς μάω, ὦ.

μιγνύω, καὶ μίγνυμι. μέλων, μίξω.

μοργνύω. μέλων, μόρξω.

Ἀρχὴ τῆς ν.

νέω. μέλων, νέω.

νέμα. Παρακείμενος, νενέμκη. ἄοριστος ἄνθημα. Ἀρχὴ τῆς ξ.

Ξνίημι. μέλων, ξνήσω. ἄοριστος, ξυνήκη, καὶ ξυνήκη.

Ἀρχὴ τῆς ο.

ὄζω. μέλων, ὄσω. μέσος παρακείμενος, ὤδα. καὶ ἄπλητος, ὀδῶδα.

ὀϊχμαί. μέλων, οἰχίσσῃ. μέσος ἄοιτος, ὠχίμω.
 ὀϊομαι, καὶ κραταίῃ. οἶε, οἶεταί. μέλων, οἶσεται. ἄοι-
 τος, πρὸς τοῦ, ὠχίμω.
 ὀϊδα ἀπὸ τῆς εἰδῶ, μέσος παρακείμενος.
 ὀϊμῶζω. μέλων, οἰμῶξω. ἄοιτος, πρὸς τοῦ, ὠμῶξω.
 ὀμνύω, καὶ ὀμνύμι, καὶ ὀμῶω, ὦ. μέλων, ὀμῶω, καὶ ὀμοῦμαι.
 Παρακείμενος, ὀμῶω, καὶ ἀπὸ τοῦ, ὀμῶω.
 ὀλαλύζω. μέλων, ὀλαλύξω.
 ὀμῶργνυμι. μέλων, ὀμῶρξω.
 ὀνόω, ὦ. μέλων, ὀνόω.
 ὀφείλω. μέλων, ὀφείλω, καὶ ὀφλῶ, ὀφλήω. Παρακεί-
 νος, ὀφλῶ. ἄοιτος, ὀφλῶ.
 ὀπτομαι. μέλων, ὀπτομαι. ἄοιτος, πρὸς τοῦ, ὀφθῶ.
 ὀράω, ὦ. Παρακείμενος, ὀράω, ὦ. ὀραίνω, ὦ. ὀραίνω, ὦ. ὀραίνω, ὦ.
 ὀραίνω, ὦ. ὀραίνω, ὦ. ὀραίνω, ὦ. ὀραίνω, ὦ. ὀραίνω, ὦ.
 Παρίημι. Παρακείμενος, παρίημι.
 Πάρεμι. Πάρεμι. Πάρεμι.
 Πάχω, ἔπαχον. μέλων, πείσσω, ἀπὸ τῆς πείσσω. Παρακεί-
 νος, πείσσω. ἄοιτος, πείσσω, ἔπαχον, ἀπὸ τῆς πείσσω.
 Πέμνω. μέλων, πέμνω. Παρακείμενος, πέμνω. ἄοι-
 τος, πρὸς τοῦ, πέμνω.
 Πεταιύω. μέλων, πετάω. Παρακείμενος, πέττω.
 Πέττω, καὶ πέτω, καὶ πέμπτω ποιητικῶς. μέλων, πέμνω.
 Πάομαι, ὦμαι. μέλων, πάομαι. Παρακείμενος, πέπαμαι.
 Πείρω. μέλων, περῶ. ἄοιτος, πρὸς τοῦ, πείρω.
 Πέφριξα, ἀπὸ τῆς φείττω. μέλων, φείξω. Παρακείμενος ἡ μὲν
 τῆς μέλως, πέφριξα.
 Πηγνύω, καὶ πηγνύμι. μέλων, πηγνύω. ἄοιτος, ἐπείγω, ἀπὸ
 τοῦ πείγω.
 Πίνω, ἔπινον. μέλων, πίνω. Παρακείμενος, πέπωκα. ἄοι-
 τος, πίνω, ἔπινον.
 Πίπτω. μέλων, πέσσω. Παρακείμενος, πέπωκα. ἄοι-
 τος, πίνω, ἔπινον.
 Πίπτω. μέλων, πέσσω.
 Πλάττω, ἄτω. μέλων, πλάττω. ἄοιτος, πρὸς τοῦ, πλάττω.
 Πλύνω. μέλων, πλύνω, ἀπὸ τῆς πλύνω. οὐ τὸ πλύνω. μέλ-

λαον, πνύσω.

Γράψω, τὸ πωλῶ. μέλλων, πρᾶξω. Παρακείμενος, πῶς πρᾶξι.
Γράμμαι. προημέμω μέσος ἀόριστος πρῶτος.

Πετάω, ῶ. μέλλων, πετάσω.

Προστέχω. μέλλων, προσοβραμοῦμαι. Ἀόριστος διδύτδρος, προ-
σοβραμον, ἀπὸ τῆς προσοβέμω.

Γόρθω. Ἀόριστος διδύτδρος, ἐπράθον.

Γτάω, ῶ. μέσος ἀόριστος ηλθῶρσ, ἐπτάμω.

Γτήσσω. μέλλων, πτήξω.

Πνύθαι. μέλλων, πνύσομαι, ἀπὸ τῆς πνύθωμαι. Παρακεί-
μενος, πίπτωμαι. Ἀόριστος β, ἐπνύθωμαι. Ἀρχὴ τῆς ρ.

ῥέζω. μέλλων, ῥέξω.

ῥήγνυμι, καὶ ῥήγνυμι. μέλλων, ῥήξω.

ῥώννυμι, καὶ ῥώννυμι. μέλλων, ῥώω.

ῥώννυμαι. μέλλων, ῥώσομαι. Παρακείμενος, ἔρῶμαι. ἔρ-
ῶμαι. ἔρῶται. Πρὸς τακτικὸν, ἔρῶσο, ἔρῶσθω, ἔρῶσθε, ἔρῶ-
σθω. Ἀρχὴ τῆς σ.

Σβεννύω. μέλλων, σβέσω, καὶ σβήσωμαι. Ἀόριστος διδύτδρος,
ἐσβίω, ἀπὸ τῆς σβήμι.

Σθύομαι. Ἀόριστος ηλθῶρσ, ἐσύθην. Ἀόριστος διδύτδρος, ἐσθενα.

Σήπομαι. μέλλων, σήψωμαι. Ἀόριστος, ἐσέπην.

Σπένδω. μέλλων, σπείσω. Ἀόριστος ηλθῶρσ, ἐσπεισα.

Στάζω, καὶ σαχάζω. μέλλων, στάξω.

Στένω, καὶ σενάζω. μέλλων, σενάξω.

Στίξω. μέλλων, σίξω.

Στρεάννυμι. μέλλων, στρέσω. Ἀόριστος ηλθῶρσ, ἐστρέφα.

Στῶνύω. μέλλων, στῶώ. Ἀόριστος ηλθῶρσ, ἐστῶσα.

Συγκερανύω. μέλλων, συγκεράσω. Παρακείμενος, συγκεράσθω.

Συμβαίνω. μέλλων, συμβήσομαι. Παρακείμενος, συμβέ-
βηκα. Ἀόριστος διδύτδρος, σωβέβω.

Σχέω, ῶ. μέλλων, σχίσω. Ἀόριστος διδύτδρος, ἔχον. ὅθεν τὸ πρὸς τα-
κτικὸν, σχίσω, σχίστω. Ἀρχὴ τῆς τ.

Παρακείμενος τέθνηκα, καὶ τέθνηκα, ἀπὸ τῆς θνήσκω.

Τέμνω. μέλλων, τμήσω. Ἀόριστος διδύτδρος, ἐταμον.

Τεύχω. Ἀόριστος διδύτδρος, ἐτυχον.

Τάξω. μέλλων, τάξω. Ἀόριστος διδύτδρος, ἐταπον. ὅθεν ὁ τατών.

τήκω. μέλων, τήξω. Παρακείμελος, τέττηκα.
 τίκτω. μέλων, τέξω. Λόριστος δούτορος, έτεκον.
 τίττωσκω, έτίττωσκον. μέλων, τίττω. Λόριστος ηρωτος, έτίττω.
 Παρακείμελος, τέττωκα, άρχο τήττω, ώ.
 τίνω, και τίω. μέλων, τίω.
 τλάω, ώ. μέλων, τλήσω. Λόριστος β έτλω, άρχο τήτλωμι.
 τρέφω. μέλων, θρέψω. Λόριστος ηρωτος, έθρεψα. μέσος πα
 ρακείμελος, τέττωκα.
 τρέω. μέλων, τρέω.
 τυγχάνω, έτύγχανον. μέλων, τύξομαι, άρχο τήτυνχω. Πα
 ρακείμελος, τετύγχηκα, άρχο τήτυνχέω, ώ. Λόριστος δούτορος,
 έτυχον. Άρχο τήτυνχέω.
 ύπέχω. μέλων, ύπέξω. Παρακείμελος, ύπέχηκα. Λόριστος
 δούτορος, ύπεχον.
 ύπικνούμαι. μέλων, ύποσκήομαι. Παρακείμελος, ύπέχημαι.
 μέσος λόριστος δούτορος, ύπεχόμενω.
 ύποδύω. μέλων, ύποδύω. Λόριστος ύπέδω, άρχο τήύποδύμι.
 ύποδρίσκω. μέλων, ύποδρίσκω.
 ύπνώττω. μέλων, ύπνώττω.
 ύψω. μέλων, ύψει. Λόριστος ηρωτος, ύψεν. Άρχο τήύψω.
 φάσκω. Γαραταπικήσ, έφασκον. και πάλεον ου.
 φάω. μέλων, φάω. μέσος παρακείμελος, πέφωκα.
 Λόριστος δούτορος, έφωκον.
 φέρω. μέλων, οίω, άρχο τήοίω. Παρακείμελος, ενήνοχα. Λό
 ριστος ηρωτος, έννεχα. Λόριστος δούτορος έννεκον, άρχο τήένεκα.
 φημί. φήσ. φησί. φάτον, φάτον. φάμι. φάτε. φάσι. μέλων, φήω.
 Λόριστος ηρωτος, έφησα. Λόριστος δούτορος, έφίλω. Άπαρέμ
 φατον, φάται.
 φθαίνω, έφθανον. μέλων φθάω, άρχο τήφθαίω, ώ. Παρακείμι
 νος, έφθακα. Λόριστος ηρωτος, έφθακα. Λόριστος δούτορος
 έφθλω, άρχο τήφθίμι. Ημετοχή, όφθασ.
 φθείρω. μέλων, φθέρω. Παρακείμελος, έφθακα. μέσος
 παρακείμελος, έφθονα.
 φθίνω. μέλων, φθίω.
 φοινίκα, και φοινίζω. μέλων, φοινέξω.
 φύω. μέλων, φύω. Παρακείμελος, πέφυκα. Λόριστος δού

τῶρος, ἐφιν, ἀπὸ τῆς φύμι.

Ἀρχὴ τῆς χ.

καίρω. μέλων, χαρήσομαι. Ἀόριστος, ἐχάρην.

καλεπαίνω. μέλων, χαλεπανῶ. Ἀόριστος, ἐχαλέπηνα.

κέω. μέλων, χέλω, ἀπὸ τῆς χέλω. Ἀόριστος, ἐχέα.

χρώνω. μέλων, χρώω.

Ἀρχὴ τῆς ψ.

τάλλω. μέλων, τάλω. Παρκαίμενος, ἐτάληα. Ἀόριστος

πρῶτος, ἐψηλα.

Ἀρχὴ τῆς ω.

ὄζω, καὶ ὠθέω, ὠ. μέλων, ὠθώ, καὶ ὠθήω.

ὀνέομαι, ὄμαι. μέλων, ὀνήσομαι. Παρκαίμενος, ὀνημαι,
καὶ ὀνημαι ἀπὸ τῆς ὄν. ὀνεν ὀνημένος.

ὄρω, ἀπὸ τῆς ὀρούω. μέλων, ὀρούω. Ἀόριστος πρῶτος, ὄρουα.
καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὄρσα. ἢ ὄρω, ὄρω, ὄρσα ἀολιχῶς.

ΤΕΛΟΣ Τῶν Ἀ

ΝΩΜΑΛΩΝ

ῬΗΜΑΤ

ΤΩΝ.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

ΡΩΣΑ πνύματα; δύο. ἡ δασεία, καὶ ἡ ψιλή. πᾶσα λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομένη, δασεύεται, ἢ ψιλεύται. ἀπὸ δὲ τῆς συμφώνων, μόνον τὸ ρ ἀρχὴν λέξεως ὄν, δασεύεται. ὅτιον, ῥήτωρ. ὅτε δὲ ἔστι δύο, τὸ μὲν πρῶτον, ψιλεύται. τὸ δὲ δεύτερον, δασεύεται κατὰ παλαιούσ. ὅτιον, ἐπὶ ῥήμα. Σημείωσαι καὶ τὸ λανθόντι τὸ τῆς οὐθείας πνύμα φυλάσσεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσι. καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ τὸ πνύμα τῆς δέμας φυλάσσεται, καὶ ἐν τοῖς ἀπ' ἐκείνου κλινομένοις. ὅτιον, ἀμαρτάνω, ἡμαρτανον. ἔλκω, ἔλκον. πολλὴ τῆς ἐχέω, ἐξέω. ὅτιον ἐν μὲν ἐνέωπι, ψιλεύται. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, δασεύεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἐξέω, ὅτιον ἐπὶ ῥήμα. Ἐπὶ τῆς ῥηματικῆς τὸ ἀντιστοίχον μὲν εἰς προδρόμνον καὶ ἀποπίπτον, ψιλεύεται. ὅτιον, ἐρχομαι, ἔρχομαι. Ἐἰ δὲ προδρόμνον, οὐκ ἀποπίπτον δὲ, τὸ πνύμα τὸ ἐνέωπι ἐχει. ὅτιον, ἵσμεν, σήσω, ἔσται, ἐσθίει.

Πᾶν ἀρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη, δασεύεται. ὅτιον, ὁ. ἡ. οἱ. αἱ.

Πᾶσα ἀντωνυμία ἀπὸ τῆς ἀρχομένη, ψιλεύται. ὅτιον, ἐγώ. πολλὴν

εἰς iii

ρημνή, δασιώει. διον, οὔτως. αὐτῇ. πολλὴ τ' αὐτῶς, ἐπὶ τ' ἀπ' αὐτῆς.
 οἷ, αὐτὸ χεῖρ, καὶ αὐτόμαχος. πᾶσα πρόσθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομέ-
 νη, μελοῦται. διον, ἀπὸ αἰά. πολλὴ τῆς ἑσπέρ, καὶ ὑπέρ. Πᾶς συνδε-
 σμος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένος, μελοῦται. οἷ, ἀλλά. εἰ. ἐπεὶ. πολλὴ
 τῇ αἰτιολογηθῆν. οἷ γὰρ αἰτιολογηθῆν ἅπαντες δασιώοντες. οἷ, ἵνα. εἴ-
 κα. ὁπῶς. πολλὴ τ' ὄφρα. τὰ πρὸ ἄρχου εἰσώζει τὴν ἀρχὴν, τὸ πνύ-
 μα τῆς ἰδίῃς πρὸς τὴν ἑσπέρ. διον, ἀπὸ αὐτῶς, ἀπὸ αὐτῆς. ἑλκός, ἑλκος.
 πολλὴ τ' ἰσθμῶς, ἀπὸ τῆς ἰδίῃς ἐκπύ. ἀμύδης, ἀπὸ τῆς ἁμα. εἰρμῶς,
 ἀπὸ τῆς εἰρῶ. εἰρική, ἀπὸ τῆς εἰρῶ. τὰ κατὰ ἀφαίρεσιν τ' μελοῦ συμφῶ-
 νου γινόμενα ἀναφορικῶς, δασιώονται. διον, ὅσος. πηνίκα, ἡνίκα.
 πολλὴ τ' τόφρα, ὄφρα. τῆμος, ἡμος. τὰ αἰολικῶς πάντα μελοῦται.
 οἷ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασιῶν. τὰ ἀριθμητικῶς πάντα δα-
 σιών. οἷ, εἰς. ἐξ. ἐπὶ α. πολλὴ τ' ὀκτώ, καὶ ὀνεία, καὶ τ' ἀπ' αὐτῶν. οἷ,
 ὁ γόνηντα. ὀνεία. τὸ α. εἴτε ἐπίτασιν δηλαῖ, εἴτε σόρησιν, εἴτε
 ὁμοῖ, εἴτε κακῶν, εἴτε ὀλίγων, εἴτε πλεονάζει, μελοῦται. πολλὴ τῆς
 ἀλυσῶς, ἐκ τῆς σόρηπικῶς α, καὶ τῆς λύω. καὶ τῆς ἁδύς, ἐκ τῆς σερηπικῶς
 α, καὶ τῆς ἰδῶ. δ' αὖ ἀθροιστικῶν α, δασιώεται. ἁμα. ἅπας.

Ἀρχὴ τοῦ α.

τὸ α πρὸ τῆς α, μελοῦται. διον, ἀπὸ αὐτῶν. ἁπῶς.
 τὸ α πρὸ τῆς β μελοῦται. διον, ἀπὸ βλαβή. εἰμὴ δ' εἰς ἐπιφθόροιο. οἷ,
 ἁβρα.
 τὸ α πρὸ τῆς γ μελοῦται. διον, ἀπὸ γ. πολλὴ τῆς ἀγνός, καὶ ἁπός, καὶ
 τῇ ἀπὸ γύπον παρὰ γρμύων. διον, ἀγνότης.
 τὸ α πρὸ τῆς δ μελοῦται. διον, ἀπὸ δ. πολλὴ τῆς ἁδύς, καὶ ἁσφόδ.
 τὸ α πρὸ τῆς ε μελοῦται. διον, ἀπὸ ε. ἁέρα.
 τὸ α πρὸ τῆς ζ μελοῦται. οἷ, ἀπὸ ζ. πολλὴ τῆς ἁζομαι, τὸ σέβομαι.
 τὸ α πρὸ τῆς θ, ι, κ, μελοῦται. διον, ἀπὸ θ. ἁάστω, δ' ὀρμῶ. ἁκρά.
 τὸ α πρὸ τῆς λ μελοῦται. διον, ἀπὸ λ. ἁλλοσ. ἁλείφω. εἰμὴ δ' ἐπὶ παύσει.
 διον, ἁλμυρός. καὶ πολλὴ τῆς ἁλς, ἁλός. ἁλός, δ' κρῶ. ἁλίσ.
 ἁλίζω. ἁλός. ἁλυσίς. ἁλινχριστός. ἁλόμε.
 τὸ α πρὸ τῆς μ μελοῦται. διον, ἀπὸ μ. πολλὴ τῆς ἁμα. ἁμαρτάνω.
 ἁμλῶ. ἁμμα, δ' ὀρνίον. ἁμης. ἁμίσ. συμφῶν δι' ἐπιφθόρομε-
 νου μὲν τὸ μ, αὖ μελοῦται. διον, ἁμῶ. ἁβροσία. ἁμπεχόν.
 τὸ α πρὸ τῆς ν μελοῦται. διον, ἀπὸ ν. πολλὴ τῆς ἀνδάνω, τὸ ἀρέσκω.
 τὸ α πρὸ τῆς ξ καὶ ο μελοῦται. διον, ἀπὸ ξ. ἁξός. ἁξός, τὸ εἶφος.
 τὸ α πρὸ τῆς π μελοῦται. διον, ἀπὸ π. πολλὴ τῆς ἁπῶς. ἁπλῶς, ἁπῶς.

ἀπαλός. ἀπφομαι.

Τὸ α πρὸ τς ρ φιλοῦται. διον, ἀρ' α. εἰ μὴ δ' μ ἐπείγειτο, ἢ δ' π. δ' οῦν,
ἀρ' μα. ἀρ' πάλω. πολλὴ τς ἀρ' αἰόν.

Τὸ α πρὸ τς σ φιλοῦται. διον, ἀσιν. ἄσιν.

Τὸ α πρὸ τς τ φιλοῦται. διον, ἀτδρ. πλὴν τς ἀτ' α, ἀντὶ ἀπ' ινα. καὶ
ἀτδρ. ἀντὶ ἐτδρ.

Τὸ α πρὸ τς χ, φ, κ, φιλοῦται. διον, ἀφροδίτη. ἀχαιός. ἀκρος.

Τὸ α πρὸ τς ς φιλοῦται. διον, ἀτ. πλὴν τς ἀτ' ις. ἀτ' ις, τὰ μέλη.

Τὸ α πρὸ τς ω φιλοῦται. διον, ἀωρος. κανόνος τς ε.

Τὸ ε πλεονάζον ἀντὶ ἀρχῆς λέξεως, δ' τς ἀντὶ τος πνύμα χαμβάνει.
διον, ὀράω, ὥρων, ἑώρων. εἰκοσιν, εἰκοσι.

Τὸ ε πρὸ τς α διασώεται. διον, ἐαυτὴν. πολλὴ τς ἐαρ. ἐάων. ἐάν.

Τὸ ε πρὸ τς β φιλοῦται. διον, ἐβαλον. πλὴν τς ἐβδμορ. ἐβδμήκον
τα. ἐβράος.

Τὸ ε πρὸ τς γ φιλοῦται. διον, ἐγείρω.

Τὸ ε πρὸ τς δ φιλοῦται. διον, ἐδω. πλὴν τς ἐδωρ, δ' ἐδωφ. ἐδεῖται,
ἀντὶ καθεδεῖται. ἐδρα.

Τὸ ε πρὸ τς ε φιλοῦται. διον, ἐετῶσ, ἀντὶ τς ἐετῶσ. πλὴν τς ἐέλ-
δωρ, ἢ ἐπιθυμία.

Τὸ ε πρὸ τς ζ διασώεται. διον, ἐζομαι.

Τὸ ε πρὸ τς η διασώεται, πλὴν ἀρχὴ κλίσεως. διον, ἐηοσ, ἀντὶ τοῦ
ἀρχαίου, ἀρχοῦ δ' οἶσ.

Τὸ ε πρὸ τοῦ θ φιλοῦται. διον, ἐθωρ.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ι φιλοῦται. διον, ἐϊκός.

Τὸ ε πρὸ τς κ διασώεται. διον, ἐκίβη. πλὴν τοῦ ἐκυρῶσ, ἐκεχυεία.

Τὸ ε πρὸ τοῦ λ ἢ ἀντὶ τς διττῆς, φιλοῦται. διον, ἐλέγχω. ἐλλόγιμος. εἰ
μὴ δ' κ ἐπείγειτο. διον, ἐλκω. καὶ πλὴν τοῦ ἐλμην. ἐλη. ἐλήπων
ρος. ἐλενος. ἐλένη. ἐλθω. ἐλθω. ἐλίσσω. ἐλίσφω. ἐλμω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ μ φιλοῦται. διον, ἐμπεδοκλής.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ν φιλοῦται. ἀντὶ τς δὲ, καὶ ἀντὶ τς, ἐξαίρεται.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ξ φιλοῦται. διον, ἐξείσι. πλὴν τοῦ ἐξ. ἐξω. ἐξείσι. ἐξω.
ἐξήσ.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ο διασώεται. διον, ἐορτή.

Τὸ ε πρὸ τοῦ π φιλοῦται. διον, ἐποσ. πλὴν τοῦ ἐπομαι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ρ φιλοῦται. διον, ἐρ' ιζω. πλὴν τοῦ ἐρ' ικος. ἐρ' ιμης. ἐρ' ιση.
ἐρ' ιω.

τὸ ε πρὸ ρυ σ φιλοῦται. διον, ἔρατος. πλὴν τῇ ἐχόντων αὐτῶ μῦ
 ρυ τ. διον, ἐστίαω.
 τὸ ε πρὸ του τ φιλοῦται. διον, ἔρος. πλὴν ἔριμος. ἔτροος. ἐταῖρος.
 τὸ ε πρὸ του υ φιλοῦται. διον, εὐύς.
 τὸ ε πρὸ ρυ χ καὶ φ, φιλοῦται. δι, ἐφελος. ἔχω. πλὴν ρυ ἐφθός.
 τὸ ε πρὸ του Ϛ διασώεται. διον, ἔλω.
 τὸ ε πρὸ ρυ ω διασώεται. διον, ἔωθεν. πλὴν ρυ ἔω, ὁ ὑπάρχω,
 καὶ ἔω. κανόνος περὶ ρυ η.
 τὸ η πρὸ ρυ α ἀρχὴ κλίσεως μόνον θύεσκεται. διον, ἦα, ἀντὶ ρυ ἐ-
 πορεύθην.
 τὸ η πρὸ του β διασώεται. διον, ἦβη. πλὴν ρυ ἦβαιδον, ἀντὶ τοῦ
 βαιδόν. ὁ πρὸ ἀρχὴ πλεονασμοῦ γίνεται. ὁ γὰρ η πλεονάζει.
 τὸ η πρὸ ρυ γ διασώεται. διον, ἦγυμαι. πλὴν ἦγάθεος.
 τὸ η πρὸ ρυ δ φιλοῦται. διον, ἦδη. πλὴν ἦδδμαι. ἦδδνῃ. ἦδύς.
 τὸ η πρὸ ρυ ε, ζ, η, θ, ι, φιλοῦται. διον, ἦελιος. ἦθος. ἦΐθεος.
 τὸ η πρὸ ρυ κ διασώεται. διον, ἦκισα. πλὴν τοῦ ἦκη, ἀντὶ ρυ ἦ-
 σύχωσ.
 τὸ η πρὸ ρυ λ φιλοῦται. διον, ἦλίθιος. πλὴν ἰούηλος. ἦλιος.
 τὸ η πρὸ ρυ μ φιλοῦται. διον, ἦμῶ. πλὴν ἦμέραι. ἦμερος. ἦμιν.
 ἦμερον, ὁ ἀκοντιστής.
 τὸ η πρὸ του ν φιλοῦται. διον, ἦν. ἦνίκα.
 τὸ η πρὸ του ξ εχὼ θύεσκεται, πλὴν ἀρχὴ κλίσεως. διον, ἄξω, ἦξα.
 τὸ η πρὸ ρυ ο φιλοῦται.
 τὸ η πρὸ του π φιλοῦται. διον, ἦπειρος. πλὴν ἦπαρ.
 τὸ η πρὸ ρυ ρ φιλοῦται. διον, ἦρέμα. πλὴν ἦρώδης. ἦρα. ἦρωδιανός.
 ἦρων. ἦρακλῆς. ἦρόδοτος. ἦρωσ. ἦρόφιλος.
 τὸ η πρὸ ρυ σ διασώεται. διον, ἦσίοδος. ἦσυχία. ἦσις. ἦσθην. πλὴν ἦ-
 ἦσι, ἀντὶ φησὶ, καὶ τῇ ἀρχὴ κλίσεως, ἦσθιον, ἦσθα.
 τὸ η πρὸ ρυ τ φιλοῦται. διον, ἦτορ. πλὴν ρυ ἦτῶ, ὦ.
 τὸ η πρὸ ρυ υ φιλοῦται. διον, ἦύς, ὁ ἀγαθός.
 τὸ η πρὸ ρυ φ φιλοῦται. διον, ἦφλοισμός, ὁ ἀφός. πλὴν ρυ ἦφαι-
 σος. ἦφαισίων.
 τὸ η πρὸ του Ϛ οὐχ ὀφείσκειται. διον, ἀπῶ. ἦψα.
 τὸ η πρὸ ρυ χ φιλοῦται. διον, ἦχέω, ἦχω.
 τὸ η πρὸ ρυ ω φιλοῦται. διον, ἦώσ.

κανόνον δὲ τῶν ἰ.

Τὸ ἰ πρὸ τῶν α, β, γ, φελοῦται.

Τὸ ἰ πρὸ τῶν δ φελοῦται. διον, ἰδῶ. εἰμὴ δ' εἰ ἐπαγοίτο. διον, ἰσφύω.
 πηλὴ τῶν ἰδῶ.

Τὸ ἰ πρὸ τοῦ ε φελοῦται. διον, ἰέναι. πηλὴ τῶν ἰδῶ. ἰδῶ. ἰδῶ.

Τὸ ἰ πρὸ τοῦ ζ διασυνέται. διον, ἰζῶ.

Τὸ ἰ πρὸ τοῦ η φελοῦται. διον, ἰηπῆρ, οἰαζός. πηλὴ τῶν ἰημε.

Τὸ ἰ πρὸ τοῦ θ φελοῦται. διον, ἰθάκη.

Τὸ ἰ πρὸ τῶν ἰ οὐχ εὐρίσκεται.

Τὸ ἰ πρὸ τοῦ κ φελοῦται. διον, ἰκθῆρ. πηλὴ τῶν ἰκθῆρ. ἰκθῆρ. ἰκθῆρ.
 ἰκθῆρ. ἰκθῆρ.

Τὸ ἰ πρὸ τῶν λ φελοῦται. διον, ἰλιον. πηλὴ τῶν ἰλεω.

Τὸ ἰ πρὸ τῶν μ εἰ μὴ ἐπιφύεται φωνῆν, διασυνέται. διον, ἰμδρ.

εἰ δὲ σύμφωνον, φελοῦται.

Τὸ ἰ πρὸ τῶν ν φελοῦται. διον, ἰνδρ.

Τὸ ἰ πρὸ τῶν ξ καὶ ο, φελοῦται. διον, ἰξός. ἰόλαος.

Τὸ ἰ πρὸ τῶν π ἀνὰ μὲν, φελοῦται. ληθῶ δὲ, διασυνέται.

Τὸ ἰ πρὸ τῶν σ φελοῦται. διον, ἰσός. εἰμὴ δ' τ ἐπαγοίτο. διον, ἰσέμε.
 πηλὴ τῶν ἰσός.

Τὸ ἰ πρὸ τοῦ τ, υ, φ, χ, ψ, φελοῦται. διον, ἰταλῖα. ἰνγξ. ἰφη.
 ἰχθῆρ. ἰλ. ἰω.

κανόνον δὲ τῶν ἰ ο.

Τὸ ο κατὰ πλεονασμόν πρὸς ἑξῆς μένον, διασυνέται. ὁποσοῦν. ὁπο-

πλεον.

Τὸ ο πρὸ τῶν α, β, γ, φελοῦται. διον, ὀαρος. ὀβελίσκος. ὀγκος.

Τὸ ο πρὸ τῶν δ φελοῦται. διον, ὀδναυός. πηλὴ τῶν ὀδός.

Τὸ ο πρὸ τῶν ζ, θ, φελοῦται. διον, ὀζώ. ὀθόνη.

Τὸ ο πρὸ τῶν κ φελοῦται. διον, ὀκνος. πηλὴ τῶν ὀκοῖος, ὀπός.

Τὸ ο πρὸ τοῦ λ φελοῦται. διον, ὀλῶ. πηλὴ τῶν ὀλος. ὀλμος. ὀλ-
 κή. ὀλκός.

Τὸ ο πρὸ τοῦ μ φελοῦται. διον, ὀμνύω. πηλὴ τῶν ὀμοῖ. ὀμοῖος. ὀμοῖος.
 ὀμοῖος. ὀμῶ.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ν φελοῦται. διον, ὀνοσ.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ξ φελοῦται. διον, ὀξύς.

Τὸ ο πρὸ τοῦ π φελοῦται. διον, ὀπώρα. πηλὴ τῶν ὀπλον.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ρ φελοῦται. διον, ὀρος. πηλὴ τῶν ὀρῶ, ὀρος. καὶ πηλὴ
 ἐφ' ὧν τὸ κ ἢ τὸ μ μετὰ τῶν ρ ἐπαγοίτο. διον, εἰρμός. ὀρμῶ. ὀρμῶ.

ζω. ὁρμαθός.

Τὸ ο πρὸς τ̃ σ, εἰ μὲν φωνῆεν ἐπὶ ῥοι, διασώεται. διον, ὅσιος. πάλιν
ὅσιος. εἰ δὲ σύμφωνον, ψιλευται. διον, ὅσπειον.

Τὸ ο πρὸς τ̃ τ ψιλευται. διον, ὅτοβος. πάλιν τ̃ ὅπ. ὅταν. ὅτε.

Τὸ ο πρὸς ρ ϛ φ, χ, ψ, ψιλευται. διον, ὅφισ. ὅχημα. ὅψε.

Τὸ ο πρὸς τ̃ ο, υ, ω, οὐχ ἀείσκεται.

Κανόνες περὶ τ̃ υ.

Τὸ υ διασώεται ἅει, εἴτε πρὸ φωνήεντος, εἴτε πρὸ συμφώνου. πάλιν
τῇ αἰολικῇ. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν διαστείαν.

Κανόνες περὶ τ̃ ω.

Τὸ ω ψιλευται ἅει. διον, ὠθέω. ὠμος. καὶ τὰ λοιπά. πάλιν τ̃ ὠρα,
καὶ τῇ ἀπ' αὐτοῦ. διον, ὠραῖος. ὠδε. ὠρακιῶ.

Περὶ διφθόγων.

Ἡ αἰ δίφθογος ἐν ταῖς ἑπτὰ μίαν συλλαβὴν λέξει ψιλευται.
διον, αἰών. αἰκία. εἰμὴ δ' ἐμ ἐπὶ ῥοι. διον, αἶμα. πάλιν τ̃ αἶρέω.
αἰροῦμαι.

Ἡ εἰ δίφθογος ψιλευται. διον, εἶς, πρόσθεσις. εἰκῆ. πάλιν τ̃ εἰλίω.
εἰμαρμένη. εἶμα, δ' εἰδύμα. εἰμύος. εἶς. εἶας. εἶρμός. εἶρεκτῆ.

Ἡ ου δίφθογος ψιλευται. διον, οὐ. πάλιν ρ ϛ οὐ, δ' ὠπίζω, καὶ φλο
γίζω. οὐρα. οὐρίσκω.

Ἡ οι δίφθογος ἐν ταῖς ἑπτὰ μίαν συλλαβὴν λέξει ψιλευται.
διον, οἶνος. πάλιν ρ ϛ οἶμος. ὅς δ' ἐκ τ̃ ὅϊο, ψιλευται.

Ἡ ου δίφθογος ψιλευται. διον, οὐδὲ μᾶς. πάλιν τ̃ οὐνεκα αἰτιολο
γικῶν συνδέσμων. καὶ οὐ, ἀντὶ τ̃ οὐπινος. καὶ οὐτως, ἐπὶ ῥήμα. καὶ
οὐρος, ἀντωνυμία.

ΤΕΛΟΣ ΣΥΝ ΘΕΩ
ΑΓΙΩ ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΓΝΕΥ
ΜΑΤΩΝ.

Προϊμιον τῆς Διδύτου.

Μετὰ τὴν γένεσιν τῇ ὁκτώ μύρῳ τῷ λόγῳ, ἐχόμενον δὲ εἴη π
σωτάξιος τινῶν ῥηματικῶν διαχρῶν, ἵνα μὲν αὐτῷ ἐν ὁρῇ ἡ
καὶ, ἵνα δὲ παθῇ τῇ εἰπεῖν, ἵνα δὲ οὐδέ τῳ, κοινῶς, καὶ ἀποθεῖ
καὶ, ποσὰ ὡς τῇ ῥύτων μετὰ βασις γίγνεται, ἵν' αὖτὸς οἱ εἰσαγῇ
καὶ τὴν φῶσιν τῇ ῥηματικῶν μαθόντες, θεματογραφῇ ἀρξῶν
ται, καὶ τῇ σ' ἐλάδῳ φωνῇ σ' ἀπογίνονται πλὴν δὲ τῇ ποιητῶν
ἀκροατοῦσαται. ἡ δὲ τοιαύτη ὑφ' ἑσθ' ἀπολωνίῳ μὲν τῷ δυσκό-
λῳ, καὶ συγγέλῳ τῷ ἀποδοῦν ἡνικῶς πεπραγμέναι τεύται. μακί-
μῳ δὲ τῷ πλανούδῃ καὶ ἄλλοις, εἰδικῶς, οὐ κατὰ γένῃ, ἀλλὰ κατὰ
σοιχείον. πρὸς οὗς ὅτε καὶ ὁσ' ἀνάξῃ χεῖν ὅδ' μαθῇ ταῖς δέ, ἀκριβέ-
σθρον πῶδε πάντων εἰσὶ μέλῳς. ἐνταῦθα γὰρ ὁ πλῆθος ῥηματικῶν,
ἀλλ' ὁλίγων τινῶν κατὰ γένῃ μετὰ βασις ὑξέσθρ. οἷς τὰ λοιπὰ τῷ
βουλομένῳ παραβλάμειν ἐξέσθαι.

κωστανίου χασκαρέως τῆς βυζαντίου πῶδε σωτάξιος
ὡς ἡνῶν ῥηματικῶν κατὰ γένῃ. βιβλίον διδύτον.

Ἐπειδὴ ἡ μὲν ὁ λόγος πῶδε ῥήματα, διορίσθαι δὲ πρῶτον αὐτῷ,
ἔπειτα διαρίσθαι. ἡ μὲν ῥήματα ὅτι μέρος λόγου κλητὸν ἐν ἰδίῳ
μεταχρηματισμοῖς, διαφόρων χρόνων διελθῶν, μετ' ἐν ὁρῇ αἰσ' ἢ
παθῶν ἢ οὐδέ τῳ ὁρῇ πρῶτον σημαντικόν. τοῦτου ἡ δὲ μὲν,
πρῶτον δὲ ὅσον, λέγει. γράφω. τὸ δὲ, ἀπρόσθρον. οἶον, δέ. χρῆ. καὶ
τὸ μὲν, βούλησιν καὶ πρῶτον σιμῶν. οἶον, γράφω. ἀναγνώσκω.
τὸ δὲ, βούλησιν μόνον. οἶον, δέ. βούλομαι. τὸ δὲ, πρῶτον μόνον
ὡς τὰ ἀπαρέμφρατα, τύπῃ, τύπῃ. ἔπ' τῇ ῥηματικῶν τινῶν
μὲν μετὰ ὀνομαστικῶν σωτάξιος μὲν, αὐτῷ τέλει δὲ ὁδῷ. οἶον, ἄρι-
στοτέλης πῶδε πατεῖ. ὁδῶν ζῇ. ἄτινα καλεῖται ἀσώ. θετα καὶ τη γ-
ρήματα. τινῶν ἡ μετ' αὐτῆς σωτάξιος μὲν, οὐ δὲ ὁδῷ αὐτοτέλειαν.
οἶον, Σωκράτης φιλεῖ. λέγει ἵνα. ἄτινα καλεῖται ἐχθῆ ἢ ὁρῇ καὶ τη
γρήματα. ἵνα δὲ μετὰ πλάγιον πῶδε μὲν, πλάγιον τέλειον λό-
γον ἀπτελεῖ. οἶον, Σωκράτης μετὰ μέλει. ἄπρ' καλεῖται παρασυμ-
βάματα. τινῶν δὲ μετὰ πλάγιον σωτάξιος μὲν, πλάγιον τέλειον λό-
γον οὐκ ἀπτελεῖ. οἶον, Σωκράτης μέλει. λέγει γὰρ ἵνος. ἄπρ'
καλῶνται ἐχθῆ ἢ ὁρῇ παρασυμβάματα. ἔπ' ἡ γένῃ εἴτε διαρίσθαι
τῶ ῥήματος πέντε. ἐν ὁρῇ ἡνῶν. παθῇ ἡνῶν. οὐδέ τῳ). κοινόν, εἴτε

Λ

μέσον, καὶ ἀποθετικόν. καὶ εἰ μὲν ἐνδρῆ πικρὸν λῆγον ἀεὶ εἰς ὦ, ἡ
 χαλὴ δὲ παθητικὸν εἰς μου. δῖον, φιλῶ, φιλοῦμαι. ὁπδρ καὶ μετα-
 βαλὲν, καὶ ὀρθόν, καὶ ὀρασηρόν καλεῖται. τὸ δὲ παθητικὸν λῆγον
 εἰς μου, πάλθω σημαίνει ἀπὸ ἐνδρῆ πικροῦ γινόμενον. ὁπδρ ὥς τε
 πρὸς μέσον γίνεται. καλεῖται δὲ καὶ ὑπὸ πικρὸν. τὸ δὲ εἰς τὸν κυρίως
 ὡς λῆγον εἰς ὦ, οὐ χαλὴ ζει παθητικόν, οὐτε δὲ ἐνδρῆ γίαν εἰς πάλ-
 θω σημαίνει. ὁθεν καὶ ἀμετάβατον εἰς ἀπολελυμένον προσλιγ-
 ροῦται. διαίρεται δὲ εἰς ὑπαρκτικόν. δῖον, εἰμί. ὑπάρχω. τυγχάνω.
 εἰς αὐτοῦ διὰ τὸν δῖον, ζῶ. πλουτῶ. εἰς ὅλον ἐνδρῆ πικρὸν, εἴτ' αὐτὸ
 ἐνδρῆ πικρὸν. δῖον, ἀναβαίνω. κατὰ βαίνω. εἰς αὐτὸν παθητικόν, εἴτ' αὐτὸ
 παθεῖς, εἴτε ἰδιοπαθητικόν, ἢ ὅλον παθητικόν. δῖον, ἀλγῶ. πάσχω.
 τὸ δὲ κοινὸν εἴτε μέσον, λῆγον εἰς μου, ὅτε μὲν, ἐνδρῆ γίαν, ὅτε δὲ πάλ-
 θω σημαίνει. δῖον, βιάζομαι τὸν φίλον, καὶ βιάζομαι ὑπὲρ αὐτοῦ.
 τὸ δὲ ἀποθετικὸν κυρίως λῆγον εἰς μου, οὐ χαλὴ ζειται ἀπὸ ἐνδρῆ
 πικροῦ. ὡς ταπολλὰ δὲ ἐνδρῆ γίαν σημαίνει. ὁπδρ παθητικὸς μὲν
 (ἡ φάμεν) λέγεται, σημαίνει δὲ ἐνδρῆ γίαν. διὸ καὶ αὐτὸν ἐνδρῆ πικρὸν κα-
 λεῖται. δῖον, μάχομαι. αἰτίσμαι. ἐκτινύμαι. ὡς ἀντιπῶν δὲ καὶ
 πάλθω σημαίνει. διὸ καὶ αὐτὸν παθεῖς καλεῖται. δῖον, γίνομαι. οἶζο-
 μαι, εἰς φθείρομαι. ἀλλὰ πάλθω μὲν τὸν ὅλον ἐνδρῆ γίαν τὸν ὅλον
 μὲν, ὅτε τὰς εἰδησὺς αὐτῶν συντάξας διασαφῆσομεν. νῦν δὲ πρὸς
 τὸν πάλθω τῆς τῆς ὀνομασίαν τῆς ῥηματικῆς καὶ τῆς γινεῖς αὐτῶν
 συντάξας κατὰ τὸν δῖον ἄλλων ἄλλων λέγεται.

Περὶ τῆς ὀνομασίας τῆς ῥηματικῆς, καὶ γινεῖς
 καὶ συντάξας κατὰ παλαιούσ.
 τὰ εἰς αἰτιατικῶν.

τῶν ῥηματικῶν τὰ εἰς ὀνομαστικῶν διαίρεσιν ἀναφορόμενα, αἰτια-
 τικῇ συντάσσεται. δῖον, γινώσκω. τείνω. χαλῶ. νίπτω. ἐλκω.
 βιάζομαι. βρέχω. τύπτω. λύνω. δεσμεύω. πλῆθω. φονεύω.
 καίω. φλέγω. θερίζω. ζημιῶ. βλάπτω, ὁπδρ ψυχὴ καὶ σώμα-
 ῖν κοινόν. ἔπειτα εἰς ψυχικὴν εἰς θηλικὴν διαίρεσιν. φιλοῦμαι. ἀγαπῶ.
 σφύζω. δικάζω. ἀδικῶ. ὠφελέω. ὑβρίζω. ἀνίσω. λυσιτελέω.
 κακοποιῶ. ἔπειτα εἰς πᾶσι καὶ εἰς ἐγκωμιαστικῶν καλῶν μέν, αἰ-
 νώ. ἐπαινώ. ἐγκωμιάζω. διψώ. μετάνιω. ἄδω. μέλ-
 πω. δοξάζω. ὀψύζω. ἔπειτα εἰς πᾶσι καὶ εἰς ἐγκωμιαστικῶν καλῶν μέν, αἰ-
 σκώ. προσβόω. κορυμβώ. θωπεύω. αἰδοῦμαι. αἰχνοῦμαι. ἄλ-

μαι. ἔτι τὰ διακρουστικὰ, κλέπτω. παλαιῶ. παραλογίζομαι.
ὀρίζομαι. ὀζαπτῶ. φανακίζω. παίζω. πορευγῶ. ἔτι τὰ
ἐπικρατητικὰ, ἔχω. φυλάσσω. τλῶ. κρατῶ. ἀναγκάζω. εἰρ-
γῶ. ἐλαύνω. νικῶ. ἔτι τὰ ἐπινουητικὰ, καὶ δοξασιῶ, καὶ γνωσι-
κῶ. οἶομαι, καὶ οἶμαι. ὑποχρῆμαίνω. ὑφορῶμαι. δοξάζω. νομί-
ζω. ἔτι τὰ ἀνακριτικὰ, καὶ ὀρωτηματικὰ, καὶ ζητητικὰ. οἶ),
ὀξετάζω. ἀνακρίνω. ὀρωνῶ. ὀρωτῶ. ὀρῶμαι. οὐείσκω. ἔτι
τὰ οἰκτικὰ, μέρομαι. ὀδύρομαι. κλαίω. θρηνῶ. γῶ. οἰκίζω.
ἐλεῶ. ἔτι τὰ κλητικὰ, κλῶ. κελῶ. φωνῶ. προεχγορεύω. ὀνο-
μαζω. ἔτι τὰ ἐπιστεμονικὰ, οἶκδομῶ. σκυτομῶ. χρυσολῶ.
ἰαδῶ. ἔτι τὰ προτεπτικὰ, εἶτε παρορμητικὰ. οἶον, παρρησι-
αζῶ. ὀρεΐζω. προτέπω. παρορμῶ. παροξύνω. ἔτι τὰ διδα-
σκαλικὰ καὶ διὰ τελετικὰ. διδάσκω. παιδῶ. σφρονίζω. πείθω.
ψύχω. θέρμαινω. ξηραίνω. ὑγραίνω. διατίθωμι. ἔτι τὰ ἱκε-
τικὰ, λιτανεύω. ἱκετεύω. ἐκλιπαρῶ. ἀντιβολῶ. ἔτι τὰ συμ-
βολαίων σιμαντικὰ, πωλῶ. πιπρῶσκω. ἀποδίδομαι. ἀγορά-
ζω. πείαμαι. ὠνούμαι. συμβάλλω. ἔτι τὰ φιλικὰ, φῶ. αὐ-
ξάνω. γυνῶ.

τὰ εἰς γλυκῶ.

τὰ δὲ αἰσθητικὰ εἴτε κατ' αἰσθησιν ἀναληπτικὰ καὶ λυμῶνα, γλυ-
κῶ. συντάσσεται. αἰδομαι, καὶ αἰδάνομαι. ἀκνῶ. γλυομαι.
ὀσφραίνομαι. ἄπτωμαι. ἄπθω. πολυμῶ. καὶ αἰσθητικῶ. τὰ δὲ τῷ
ὀρασίᾳ μῶνα, αἰσθητικῶ. ὀρῶ. βλέπω. σκοπῶ. εἶδον. κατὰ γλῶ-
τὸν δεινὸν Ἄπολλωνιον αἰσθητικῶ. κατ' εἰς πομπὴν γινόμε-
ναι, τουτέστιν ἐκ τῶν ἐκ τὸς εἰς αὐτὰς λαμβάνουσιν, εὐδελῶσις.
ἡ δὲ ὀρασις κατ' ἐκ πομπὴν, τουτέστιν ἀφ' αὐτῆς εἰς τὰ ὀρα μῶνα τὴν
εὐδελῶσιαν πέμπει. ἔτι τὰ μετρητικὰ, πείθω, οἶον, ἐρῶ. ἐπιθυ-
μῶ. μεριμνῶ. κήδομαι. φείδομαι. ἔτι τὰ φρονετικὰ τε καὶ
κτητικὰ. φροντίζω. ἐπιμέλωμαι. ἐπιμελῶμαι. ἀποχρύνω. με-
τέχω. κοινῶ. μέμνημαι. ἔτι τὰ ἀρχικὰ, εἶτε κτητικὰ. βασι-
λεύω. δεσπάζω. ἀρχῶ. τυραννῶ. ὀξοισιάζω. κυριεύω. ἡγεμονεύω.
διωκῶ. κρατῶ, ἀρχῶ. ἔτι τὰ διαφορικὰ, διαφῶ. χρεΐ-
ζομαι. ἔτι τὰ ἀποτελεματικὰ, ἀπέχω. δίδωμι.

τὰ εἰς δουκῶ.

τὰ δὲ δουκῶ καὶ λυμῶνα, δουκῶ. δουκῶ. δουκῶ. δουκῶ. δουκῶ.
Α ii

πέμπω. φέρω. κομίζω. χαρίζομαι. δωροῦμαι. ἔπι τὰ ἀντιπε-
ριποιητικά. δῖον, ἀντιλέγω. ἀμολογητῶ. ἔπι τὰ ἀντιπεισιτικά. δῖον,
φιλονητῶ. δρῖζω. παλαίω. πολεμῶ. ἀρηνίζομαι. ἀντιδῶμαι. μά-
χομαι. τὰ δὲ πραιρετικά καὶ ἐπληρητικά ὡς πληγμάτων διελωπι-
νῶ, τοῖς ἀπαρεμφομένοις ὡς πληγμάτων δηλοῦν τοῖς σωτάσιν.
δῖον, προαιρούμαι ἀναγινώσκειν. βούλομαι γράφειν. θέλω διδά-
σκειν. ἔτι καὶ τὰ ἐφεκτικά μετὰ τῆς πρὸς λήψεως τῶ ἀρῆρου. ἐθέ-
λω καὶ ἀναγινώσκην. ἐπιθυμῶ τὸ μαθαίνειν. τούτων οὕτως ὀνο-
μαζομένων, καὶ σωτάσιν μελῶν γλυνῶσ ἔσθ' ἡν παλαίων, οἱ
νέω τῶροι πλεῖστα εἶδεν τῆς σωτάξεως τῇ ῥημαίων πεποιήσιν.
ἃ ἡμεῖς σωκαγόντες, εἰς ἕξ εἶδη συνεείλαμεν. ὧν τὸ πρῶτον εἰς αἰ-
τιατικῶν, τὸ δεύτερον εἰς δοτικῶν μεταβαίνει. τὸ τρίτον, εἰς γλυ-
κῶν. τὸ τέταρτον μὲν τὴν αἰτιατικῶν εἰς ἐτέραν αἰτιατικῶν. τὸ πέμ-
πτον μετὰ τὴν αἰτιατικῶν εἰς δοτικῶν. τὸ ἕκτον μετὰ τὴν αἰτια-
τικῶν εἰς γλυκῶν. πᾶσι δὲ λεκτέον ἐπὶ ἐπιτομῇ εἶδ' ἢ. καὶ πρῶτον πᾶσι
τῇ εἰς αἰτιατικῶν μεταβαίνοντων.

τὰ εἰς αἰτιατικῶν τῶ πρῶτον εἶδους.

ἦμα ἀδύνητικὸν κυρίως τὸ λῆγον εἰς ὧ, καὶ ῥηματίζον πα-
θητικῶν εἰς μου. δῖον, φιλέω, φιλοῦμαι. τούτων δ' ἐξαχθεῖς σωτάσ-
σομένων, τὸ πρῶτον εἶδος τῇ ἀδύνητι καὶ ἀπατεῖ πρὸς αὐτοῦ ὀνο-
μαστικὴν προσώπου ἀδύνητος, ἥτις φέρεται παθητὶ ῥηματι πρὸς
πινυται. καὶ μετὰ τὸ αἰτιατικῶν πρὸς ὅτι πάχοντος. δῖον, ὁ καὶ
δύνηται φιλεῖ τὸν μαθητήν. ἄρα πᾶσι, ὁ παρατακτικῶς, ἡ γὰρ
παθόντων. ὁ παρακείμενος, ἡ γὰρ πηγεῖ. ὁ ἀόριστος, ἡ γὰρ πηγεῖ. ὁ μέλλων,
ἀγαπήσω. σωτάσεται δὲ καὶ δοτικῇ, ὅτε ἡ ἀρκεῖται σημαίνει.
δῖον, ἀγαπᾷ τὸν πεπληγμένον, ἀντὶ ἀρκεῖται. φιλέω, ὁ. ὁ πα-
ρακείμενος, πεφίληκα. ὁ ἀόριστος, ἐφίληκα. ὁ μέλλων, φιλήσω. σω-
τάσεται δὲ καὶ ἀπαρεμφοτῶ, ὅτε τὸ εἶωθε σημαίνει. δῖον, φιλεῖ
ἀναγινώσκην, ἀντὶ εἶωθε. στέργω. ὁ ἀόριστος, ἐστέργα. ὁ μέλλων, στέ-
ξω ἀντὶ ἀγαπῶ, αἰτιατικῇ. στέργω ὃ τὸ ἐμμελῶ καὶ πρόσκειμαι, δο-
τικῇ. ποθέω, ὁ. ὁ παρακείμενος, πεποθέκα. ὁ ἀόριστος, ἐποθέκα. ὁ
μέλλων, ποθήσω. τὸ ὃ ἀγαπῶ πλεονάζει φιλεῖν σημαίνει. καὶ φιλεῖ μὴ
πρόντα, ποθῶ δὲ ἀπόντα. τὸ δὲ ἐρῶ σωάννμον ἔν, ὡς ταρτὰ ὡδὶ
διαβολῆς γαμβάρεται. ὅθεν τὸ γλυνῶ σωτάσεται φησὶν ὁ ἄφω-
λῶνιος, ὅτε δ' ἐπ' ἀγαθῶν κείται, πλεονάζει φιλεῖν σημαίνει. ὅθεν καὶ
τὸν ἀγαθὸν βασιλέα φασὶ μὴ μόνον ὑπ' ἀνθρώπων φιλεῖσθαι, ἀλλ-

λχὲ καὶ ὀρέσθαι. μισέω, ὦ. ὁ παρακείμενος, μεμίσσηται. ὁ ἄοριςτος,
 ἐμίσσηται. ὁ μέλλων, μισήσω. βλάπτω. ὁ ἄοριςτος, ἐβλάψα. ὁ μέλ-
 λων, βλάψω. τύπτω. ὁ ἄοριςτος, ἐτύψα. ὁ μέλλων, τύψω. κατα-
 λύω, ὁ παρακείμενος, κατελύθη. ὁ ἄοριςτος, κατέλυσα. ὁ μέλ-
 λων, κατελύω, ἀντὶ ἀφανίζω. κατελύω δὲ εἰς τὸ ξυνοδοχεῖον, καὶ
 κατελύω παρὰ τῷ ξένῳ, ἀντὶ τῷ ξενίζομαι. ὁ δὲν καὶ κατελύμα
 ἢ πρόσκαιρος κατοικία. ἔχω, ἀνώμαλόν. οὐδ' ὁ μέλλων, ἐξω. ὁ παρα-
 κείμενος, ἐχνη. ὁ δὲ τῶρος ἄοριςτος ἔχον, ἀπὸ τῷ ἔω, ὦ. οὐδ' ὁ μέλ-
 λων, ἐχίω. ἔχω δὲ ἐκέντημαι, τὸ κρᾶτῳ, ἐοικῶς, τὸ φορῶ, τὸ ἐλαύ-
 νω, αἰτιατικῇ. ἔχω ἐδωάμαι, ἀπαρεμφαλίω. ἔχω ποιεῖν, ἀντὶ δύνα-
 μαι. ἔχω τὸ διακείμαι, ἐπιβήματι καὶ γλυκῇ. οὐδ' ἔχω καὶ οὕτω γνώ-
 μης ἔχω. καὶ καλῶς ἔχω τὸ σῶματός. καὶ καλῶς ἔχω ἐσῶμα. καὶ
 καλῶς ἔχει μοι ὁ δεινός, ἀντὶ ἐπιτήθειός μου ὅσιν. ἔχομαι δέσπον ἀντὶ
 ἀπτομαι, κοινὸν μετὰ γλυκῆς. θαυμάζω. ὁ παρακείμενος, τεθαύ-
 μαται. ὁ ἄοριςτος, ἐθαύμαξα. ὁ μέλλων, θαυμάσω, ἀντὶ τῷ ἐπαινῶ.
 θαυμάζω δὲ τῷ ἀνθρώπῳ, ἡδὴ καὶ θεῷ. καὶ ἐν θαυμαζῶ τὸν ἀν-
 θρώπῳ. ὕμνω, ἡδὴ θεῷ. ὁ ἄοριςτος, ὕμνησα. ὁ μέλλων, ὕμνή-
 σω. ἔπαινῶ λόγῳ, ὁ ἄοριςτος, ἐπῆνεσα. ὁ μέλλων, ἐπαινέσω. ἔγκω-
 μιᾶζω χρᾶφι. ὁ ἄοριςτος, ἐγκωμιάξα. ὁ μέλλων, ἐκωμιάσω.
 ζηλώω, ὦ, τὸ ἐπαινῶ, καὶ μιμοῦμαι, καὶ φθονῶ. ὁ ἄοριςτος, ἐζήλω-
 σα. ὁ μέλλων, ἐζηλώσω. γινώσκω, ἀνώμαλόν. ὁ παρατατικῶς, ἐγίνω-
 σκον. καὶ πλέον οὐδ' ἀπὸ τῷ γινώσκω, καὶ γινώμι, ὁ παρακείμενος,
 ἐγνώκη. ὁ δὲ τῶρος ἄοριςτος, ἐγνων. ὁ μέλλων, γνώσομαι. καὶ ἐπὶ
 αἰσγινώσκω τὸ βιβλίον, καὶ διαγινώσκω, καὶ ἐπιγινώσκω. συγγινώσκω δέ-
 σοι τὸ ἀμαρτάνω. καὶ κατὰ γινώσκω σου ἀμαρτάνω. καὶ μετὰ γινώσκω
 ἢ τὸ πρὸς πρᾶγμα τοῖς. τὸ ὁ γινώσκω, ποτὲ καὶ γλυκῇ, ποτὲ καὶ αἰτια-
 τικῇ. ὀρέσθαι, ὦ. ὁ παρατατικῶς, ἐώρεον, ὦν. ὁ παρακείμενος, ἐώρα-
 κη. ἐπὶ ἐβλέπω καὶ εἶδον ἄοριςτος διότῳ. ἁπατάω, ὦ. ὁ ἄορις-
 τος, ἡπάτησα. ὁ μέλλων, ἀπατήσω. ἁπιάζω. ὁ ἄοριςτος, ἡπάμα-
 σα. ὁ μέλλων, ἀπιάσω. βάλλω. ὁ παρατατικῶς, ἐβαλλον. ὁ μέλ-
 λων, βαλῶ. ἄοριςτος διότῳ, ἐβαλον. παρακείμενος βέβληκα,
 ἀπὸ τῷ βλάω. ὁ μέλλων, βλήω. ὡσαύτως καὶ κατὰ βάλλω, καὶ διαβάλλω.
 συμβάλλω καὶ περὶ βάλλω, δοτικῇ. ὑποβάλλω δέ σοι τὸδε.
 ὁμοίως καὶ ἐβάπτω, βάπτίζω. κρῖνω, καὶ διακρῖνω, καὶ ἐκκρῖ-
 νω, καὶ ἀνακρῖνω, καὶ ἐπικρῖνω. βασιάζω. βαθμίζω. ἀγείρω. ἄγχω.
 ἀκονίζω. λυτῶ. ἀνίω. ἀλιθῶ. ἀλείφω. ἀπώω καὶ ἀνᾶπώω πύρ.

Α iii

νίπῳ ταῖς χεῖρας· πρὸ τῆς ἀρείσου. ἀπονίπῳ δὲ μετὰ τ' αὐρίσου. γλῶ
πῳ, δοκνῶ, δαμάζω, δελιάζω, διηρίζω, δικαίω, ἀδινῶ, δοκιμα-
ζώ, καὶ ἀποδοκιμάζω, καὶ ἄλλα πάμπολλα. πῶδ' ὧν εἰπεῖν οὐ γού-
παρόντος σκοποῦ. ἴκων δὲ γὰρ ἄλλοις εἴρηται καὶ τὰ σοιχεῖον, ὧ μα-
εἰ μὴ τῷ πλανούδῃ ἐν τῷ πῶδ' μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβατῶν.
ἴσεν ὅτι τοῖς τοιούτοις ῥήμασι τίθεται δοπικὴ πρὸ τῆς αἰτιατικῆς,
χάειν ἢ πῶδ' ὥρισιν δελουσα. δῖον, φιλοῦ σοι τὸν ὕον. τύπῳ σοι τὸν
παῖδα, ἢ σοι χερζόμενος. καὶ μετὰ τῷ αἰτιατικῷ τίθεται δο-
πικὴ ὀργανικῶς, φιλοῦ σε ὅλη ψυχῇ. βάλω σε μήλισσιν. πολλαίμω
δὲ καὶ γλινκὴ κατ' ἐλλείψιν τῆς ἐνεχῆς. φιλοῦ σε τῆς ἀρετῆς. μισῶ
σε τῆς κακίας. θαυμάζω σε τῆς νοῦ.

τὰ εἰς δοπικῶν τῆς δυνάμεως εἰδῶς.

τὸ δυνάμεως εἶδος τῆς ἐν ὁργῇ πικρῆς ἀπατεῖ πρὸ ἐαυτοῦ ὀνομα-
στικῶν πρὸς ὅτι ἐν ὁργῇ πικρῆς, καὶ μετὰ αὐτὸ δοπικῶν πρὸς ὅτι πᾶ-
σιν τοῖς. δῖον, ὁ σοφὸς ἄλδου ταμέγιστα βοηθεῖ τοῖς φιλέλλησιν ἐντυ-
πῶν τὰ βιβλία. βοηθέω, ὁ παρακείμενος, βεβοήθηκα. ὁ ἀό-
ριστος, ἐβοήθησα. ὁ μέλλων, βοηθήσω. πολεμέω, ὁ ἀόριστος, ἐπο-
λέμῃσα. ὁ μέλλων, πολεμήσω. ὁ πῶδ' καὶ αἰτιατικῇ σωτάσεται.
τὸ δὲ καὶ πολεμῶ, αἰτιατικῇ. καὶ ἐκ πολεμῶ ἐτῶν ἐτῶν, ἀντὶ
πολέμου ποιεῖ. βασιλεύω, ὁ ἀόριστος, ἐβασίλευκα. ὁ μέλλων, βα-
σιλεύω, ἀντὶ τῆς φθονῆς. βασιλεύω δέ σε, ἀντὶ τῆς διαβάλλω, καὶ αἰ-
τιώμαι. φθονέω, ὁ ἀόριστος, ἐφθόνησα. ὁ μέλλων, φθονήσω.
πιστεύω, ἀπιστεύω. πιστεύω, ἡ πίστις. ἀπιστήσω. λή-
γνυμι, ὁ ἐλευγνύμι. λήγνυμι, ὁ ὡσπύτω καὶ διακινέω, ὁ
κὴ ὡσπύγνυμι, ὁ κὴ ὡσπύγνυμι. ἐνοχλέω, ὁ διόχλέω, ὁ ἀό-
ριστος, ἡνώχληκα διττῶς ἀνόμενος. ὁ μέλλων, ἐνώχλησω. καὶ ἐνο-
χλήω σε. ἐμπαίζω σοι. ὁ ἀόριστος, ἐπαίξα. ὁ μέλλων, ἐμπαίξω.
ἐγκαλέω, ὁ μέλλων, ἐγκαλέω. καὶ ἐγκαλέω σοι φόνου. ἐμβλέπω.
ἐπιβουλεύω. χρηματίζω τὸν μισθόν. χρηματίζομαι ὃ ἐν συλλέγῃ
χρήματα, αἰτιατικῇ. τιμωρῶ, ὁ ἐκδιῶ. τιμωροῦμαι ὃ ἐν κολλῇ
ζώ, αἰτιατικῇ. ἄμυνω καὶ ἐπαμύνω, τὸ βοηθῶ καὶ ἐκδιῶ. Προσκέω.
καὶ ἄλλα πλεῖστα. ἴσεν ὅτι καὶ τοῖς τίθεται δοπικὴ ὀργανικῶς.
δῖον, βοηθῶ σοι ὅπλοισιν. καὶ γλινκὴ ἐλπίσιν, ὡς εἴρηται, βοηθῶ σοι
τῆς ἀρετῆς. φιλοῦ σοι τῆς κακίας. φθονῶ σοι τῆς ἐντυχίας,
ἀντὶ ἐνεχῆς.

τὰ εἰς γλινκῶν τῆς τείτου εἰδῶς.

τὸ τείτον εἶδος τῆς ἐν ὁργῇ πικρῆς ἀπατεῖ πρὸ ἐαυτοῦ ὀνομασι-

κλυὲ πρῶτον ἀνδρῶντος, καὶ μεθ' αὐτὸ γλυκὺ πρῶτον πα-
 χοντος, διόν, ἢ ἐκχαμπετάτη ἀρχὴ τῇ ἀντων ἀρχὴ τῇ σκρή-
 τῃσ. Ἄρχω. ὁ ἀόριστος, ἤρξα. ὁ μέλλων, ἀρξέω, τὸ βασιλεύω καὶ τὸ
 ἀρχὴν ποιεῖ. καὶ ἀρχομαι τὸ βιβλίον, μέσον. βασιλεύω. ὁ ἀό-
 ριστος, ἐβασίλευσα. ὁ μέλλων, βασιλεύσω. βασιλεύω δέ σε παρὰ τῇ
 θεῖα γραφῇ, ἀντὶ τῆς βασιλείας ποιεῖ. ὡσαύτως καὶ δεσπόζω σε,
 καὶ κυριεύω σε, ἀντὶ δεσποτῆς καὶ κυρίου σε καθίστω. κυριεύω. ὁ
 ἀόριστος, ἐκυρίσθην. ὁ μέλλων, κυριεύω. Ἡγεμονεύω. ἡγεμόνι-
 σα. ἡγεμονεύω. Δυνατεύω. ἐδυναύευσεν. ὁ μέλλων, δυνατεύω.
 κρατέω, ἐκυριεύω. κρατῶ δέ σε, ἀντὶ νικῶ. κατηγρῶσθαι,
 ἀντὶ κατὰ σοῦ ἀγρῶ. καὶ κατηγρῶσθαι φόνον, καὶ ἐπὶ φόνου.
 Ἀμελέω, ὡς ἡμέληται. ἀμελήσω. φροντίζω, καὶ ἐκφροντίζω σου,
 καὶ σε πολλαίμω. ὀλιγορέω, ὡς σου, ἀντὶ κατὰ φρονεῖ. ὀλιγώρη-
 σα. ὁ μέλλων, ὀλιγορήσω. τίθεται δὲ καὶ τούτοις ὁδοικὴ ὀργανι-
 κῶς, τυραννέει τὸ δῆμον ὁ πολλοῖς. καὶ γλυκὴ ἐλπιῖται, τυραν-
 νεῖ ἐκείνων τῇσ ὁμότητος καὶ ἀχαριστίας.

Τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς αἰτιατικῶς.

τέταρτον εἶδος.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῇ ἀνδρῇ καὶ ἀπαυτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομα-
 στικῶς ὁρῶσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικῶς παύουσαν. μεθ' αὐτὴν ἐπὶ τῶν
 αἰτιατικῶν. διόν, ὁ κωνσταντῖνος ἐν μεσσηνί τ' σκελίσας διδάσκει τὸν
 ἑαυτοῦ μαθητὰς ποικιλητῶν καὶ ῥητορικῶν μαθημάτων. διδάσκει
 σε γραμματικῶς, καὶ διδάσκει σοι λόγους. ὁ παρατατικῶς, ἐδίδασκε
 σκον. καὶ πολλόν οὖν. τὰ γὰρ εἰς σκῶ, μέχρι παρατατικῶν κλίνον-
 ται. ἀπὸ δὲ τῆς διδάσκω ἀχρήστου, ἐδίδασκα, καὶ διδάξω. παιδεύω
 σε παιδείαν. ὁ ἀόριστος, ἐπαίδευσεν. ὁ μέλλων, παιδεύω. νουθε-
 τῶ σε νουθεσίαν. ὁ ἀόριστος, ἐνουθετήσα. ὁ μέλλων, νουθετήσω.
 ζημιόω, ὡς σε χρυσόν, καὶ ἐν χρυσίῳ. ἐξημίωται. ζημιώσω. κλέ-
 πῶ σε τὸν ὀνύμα. ὁ παρακείμενος, κέκλεφα. ὁ μέλλων, κλέψω.
 κρύπτω σε τὰ ἐμά. Ἄποσδρῶ σε χρήματα, καὶ ἐπὶ τῇ χρημα-
 τῶν. ἀπεσδρήθη. ἀποσδρήθη. Ἀφαιρέω, ὡς καὶ ἀφαιρέομαι οὐμαί
 σε τὰ βιβλία, καὶ ἐπὶ τῇ βιβλίῳ. καὶ ἀφαιρῶ σου τόδε, καὶ ἀ-
 φαιρῶ σοι τόδε. ὁ παρακείμενος, ἀφῆρηται. ὁ μέλλων, ἀφαιρήσω.
 ἐπὶ ἀδύνα σε τὸ ἱματίον, καὶ ἀδυνάω σε. καὶ ἐκδύω, καὶ ἀρ-
 δύω. μυνέω, ὡς σε τὰ μυστήρια. εἰσπράττω σε χρήματα.

Α. iii

ἀπαιτῶ σε τὸ χρέος, καὶ ἄλλα πάμπολλα.

Πέμπτον εἶδος. τὰ μὲν τινὶ αἰτιατικῶν, δοτικῶν.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῇ ἀόριστι πηρὶ ἀπαιτεῖ πρὸ ἐαυτοῦ ὄνομα
στικῶν ἀόριστον, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικῶν. μεθ' ἑνὸς δοτικῶν, ἢ καὶ
ἀντιπροσώπων. οἷον, δίδωμί σοι βίβλον. Ἀγγέλω σοι τόδε. ἢ γὰρ
λα. ἀγγελοῦ. μνηνύω θεὸν καὶ ἀ. ἐμήνυσα. μνηνύσω. δίδωμί θεῷ
χρήματα. δέδωκα. δώσω. λέγω σοι λόγον. καὶ λέγῃς πρὸς λό-
γους πρὸς δέξιν. ἐλέξα. λέξω. Γοιῶ σοι ἀγαθὸν κοινῶς, καὶ ποιῶ
σε ἀγαθὸν ἀπ' ἑκῶς. πεποίηκα. ἐποίησα. ποιήσω. Δράω σοι ὅδε,
καὶ ὁρῶ σε ὅδε ἀπ' ἑκῶς. δέσφακα. ὁράσω. κομίζω σοι χρυσίον,
καὶ κομίζω σε εἰς τὸν ἀγρόν. κομίζομαι δέ σε κοινόν, ἀντὶ τῆς λαμ-
βάνης. ἐκόμισα. κομίσω. Φέρω σοι τὸν κύνα, καὶ φέρω αὐτὸν εἰς
τὸν σὸν οἶκον. ἀνήνοχα. ἤνεγκον. οἶσω μέλλων, ἀπ' ἑκῶς. Ἄγω σοι τὸν
ἀνθρώπον, καὶ ἄγω σε εἰς τινὲς τόλιν. ὁ δούτερος ἀόριστος ἦτον, καὶ ἀπ' ἑκῶς
ἦγαγον. μέλλων, ἄξω. σημεῖωται ὅτι μὲν φέρω, ἐντὶ ἀψύχων. τὸ δὲ
ἄγω, ἐντὶ ἐμψύχων. ὅτι κομίζω, ἐπ' ἀμφοτέρων. Ἀθήμι σοι πα-
ρακαταθήκην, καὶ ἀθήμι σε ἀπλῶς. καὶ ἀθήμι σε τῷ χρέους,
ἀντὶ τὸ ἀπολύω. ἀφήκα. ἀφήσω. Γέμω θεὸν χάσματά, καὶ πέμ-
πω σε εἰς τινὲς ῥώμην. παρακείμενος, πέρωμα. πέμψω μέλλων.
Γράφω σοι ἐπιστολὴν. καὶ ἀντιπροσώπων, γράφω σε τοῖς πολιταῖς.
καὶ γράφομαι σε, ἀντὶ τοῦ αἰνῶμαι. ὁθεν καὶ ἐγράφατο τὸν ἀνθρώ-
πον ἀσεβείας ἢ παρανόμων. Ἐπιστέλλω σοι χάσματα, καὶ
πράγματα. καὶ ἐπιστέλλω σε εἰς τὸν κῆπον. Ὁνὰ φέρεται θυσία ἀναι-
μακτον. τέθυκα. ἔθυκα. θύω.

Ἑκτον εἶδος. τὰ μὲν τινὶ αἰτιατικῶν, γνικῶν.

Τὸ ἕκτον εἶδος καὶ τελευταῖον τῇ ἀόριστι πηρὶ ἀπαιτεῖ πρὸ ἐαυ-
τοῦ ὄνομαστικῶν ὁράων, ὅ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικῶν. μεθ' ἑνὸς γνικῶν.
ἢ ὅτι αὐτῇ τῇ σφύσεως τῆς ῥήματος διαλυομένου εἰς ὄνομα, ἀφ' ὃ
ἢ γνικῶν ποιεῖται. οἷον, ἀξίω σε ἡμῶς, ἀντὶ ἀέρον ἡρῶν καὶ σε ἡ-
μῶς. γυμνῶ σε τῇ ἀγαθῶν, ἀντὶ γυμνόν σε καθεστῶ. ἢ νοουμένου
ἔξωθεν τῆς προθέσεως ἐλπιπτικῶν. οἷον, λῶ σε τῇ δισμῶν, δι-
λυνόπι ἀπ' ἑκῶς τῇ δισμῶν. διαλῶ σε τῇ σφύσεως, ἀντὶ ἐκτῆς σφύσεως.
Ἀξιώω σε πμῆς, ἀντὶ ἀέρον σε κρῖνω ἡμῶς. καὶ ἀξίω σε, ἀντὶ

παρὰ τοῦ λαοῦ . καὶ ἀείδω σε ἐν τυπώσῃ τοῦ βιβλίου . ἡ εἰσὶ . ἀείδω
 σω . Γυμνῶ δὲ σε τῇ σφύρῃ , ἀντὶ τῆς γυμνῆς σε καὶ τῆς εἰσὶ . ἐγὼ γυμνῶ
 σα . γυμνῶσω . ἔρχομαι δὲ σε τῆς ἐταίρου , ἀντὶ τῆς ἐρχομαι δὲ εἰς νῦν .
 ἡ ἐρχομαι . ἐρχομαι . ἄνω δὲ σε τῆς φόνου , ἀντὶ τῆς ἀνδρῶν σε
 ποιοῦ . Κενῶ δὲ σε τῇ πηχάματων , ἀντὶ τῆς κενῶν σε ποιοῦ .
 Γληρόω δὲ σε τῇ ἀγαθῶν , ἀντὶ τῆς πλῆρης σε ποιοῦ . Γεμίζω τὴν οὐρανὸν
 ἡ δὲ οὐρανὸν . κορυμνίμει σε βροχῆς . ἀντὶ τῆς οὐρανὸν καὶ τῆς οὐρανὸν γί-
 νεται τῆς ῥήματος διὰ λυσις εἰς ὄνομα καὶ ῥήμα , ὡς εἴρηται . ἀντὶ
 τοῖς ἐπομένους , ἀντὶ τῆς πλεονεξίας . Γαυῶ σε τῇ κακῶν . καὶ παύω
 σε παύειν , καὶ ἐπὶ τῆς παύειν . ὁ ἀόριστος , ἐπαύσα . ὁ μέλλων ,
 παύσω . Διώκω σε , ἀντὶ τῆς ζητῶ . καὶ διώκω σε τῇ οὐκίαν , ἀντὶ
 τῆς ἐρχομαι . καὶ διώκω σε κατὰ τῆς , ἀντὶ τῆς κατὰ τῆς . ὁ πῶρ καὶ διωκόμενος
 λέγεται . ἔρχομαι σε τῇ τῶν λείων , καὶ ἀπερχομαι σε τῇ βωμῶν .
 ἔκκλησας σε τῆς οὐκίαν καὶ . ἔρχομαι σε τῆς βαρύνου . Κουφί-
 ζω σε τῆς χρεῖου . ἄπαλλω τὴν σε τῇ δεινῶν , ἀντὶ τῆς ἀπολλύω .
 ἀπαλλάττω μοι δὲ ἀρῶν , ἀντὶ τῆς ἀπειμῶ . ὅθεν τὸ ὅτι τῶν ἀπαλ-
 λήττω ἀπὸ μοι , ἀντὶ τῆς ἀπειμῶ . ἔλαθον δὲ σε τῇ οὐκίαν
 τῇ ἀσεβῶν . μακρύνω σε τῇ σφύρῃ . ἄρπάζω σε τῆς πυρόσ .
 ἐγείρω σε καὶ ἔξεγείρω σε τῆς ὑπνου . καὶ θάλλω σε τῆς ῥύπου .
 κρεμάω σε τῆς ποδός . καὶ τὰ συμβολαίων δὲ σημαντικῶν , διὰ τῆς
 οὐκίαν τῶν ἰσχυρῶν δέξω , καὶ ἀποδίδωμι βοῶν σφύρῃ ,
 καὶ πιπρῶσιν τὴν οὐκίαν ἐκ τῶν ταχύντων , καὶ πλείαμα μαυ-
 ρον τεινάζοντα τῆς οὐκίαν , καὶ ὠνοῦμαι καὶ ἀρπάζω , ἡ καὶ ὁμοί-
 οτητα τῇ πλεονεξίας ὅτι τῆς πλεονεξίας καὶ ἡ πλεονεξίας καὶ ἡ πλεονεξίας
 τῆς οὐκίαν , ἡ καὶ ἡ πλεονεξίας τῆς οὐκίαν ἀπὸ τῆς οὐκίαν , ὡς πῶρ ἐδοξεν .
 ὁ πῶρ οὐκ ἀρέσκει . καὶ τὰ μὲν ἀρκύνει εἶδη τῆς σωτῆρος , ἡ αὖ-
 τα . εἰς ἀκαθάρτητάς τε καὶ μὴ ὄντα δὲ ἀνίστανται . τὸ γὰρ ἀ-
 κούω σου τῶν λόγων , ἀποδέχομαι σου τὸν δόπον , ταυτὶν ὅτι τῶ
 πῶρ τῶν εἰς αἰτιατικῶν μεταβαίνοντι . τὸ γὰρ ῥήμα εἰς αἰτιατικῶν
 κινῶ μεταβαίνει . ἡ δὲ γλυνκῆ , ἡ ἀπὸ αἰτιατικῆς ποιεῖται , ἡ ἀπὸ πλε-
 ονεξίας ἐπίπῃν , ἡ ἐπὶ πῇ . ἔπῃ τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γλυν-
 κινῶ ταυτὶν ὅτι κατ' ἐλλείπον τῆς ἐνέου . ἄγαμαι σε τῆς φρονήματος .
 ἐπαίνω σε τῆς νοῦ . θαυμάζω σε τῆς οὐκίαν . ταῦτα δὲ καὶ αἰτι-
 ολόφωσ τίθενται . ἄγαμαι σου τὸ φρόνημα . ἐπαίνω σου τὸν νοῦν .
 θαυμάζω σου τὴν σοφίαν . ἔπῃ τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικῶν ἰαυ

ῥ' ὅτι τῷ πρῶτῳ, ἢ ὀργανικῶς. οἶον, ἀμείβομαι σε δώροισι. δέλω-
 μαι σε ἱαπέλῃ. ἢ διαλυτικῶς, ὅξισῶ σε τῷ Ἡρακλεῖ. ὁμοῖω σε τῷ
 Ἀχιλλεῖ, ἀντὶ τῶ ὁμοίον σε ἐκείνοισι κρῖνω. ἔτι δ' εἰς αἰτιατικῶν
 μόνον μεταβαίνον, μεθ' ἑνὸς ἡ δὲ μετὰ γλυνικῶν μετὰ πρῶτης. οἶον,
 ἀκούω τοὺς ποιητὰς παρὰ τῶ Κωνσταντίνου. ῥῦτ' δὲ καὶ αἰτιατικῶν
 ἄλλως. μερίζω τὴν αἶραν ἀπὸ τῶ σίτου. ἔλκω τὸν κλέπτην ἀπὸ τῶ
 ἀσύλου. τὸ δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς γλυνικῶν, ταυτ' ὅτι τῷ διδυτῶ τῷ
 εἰς δοτικῶν μεταβαίνουντι. οἶον, ἀμνησθήτω σοι τῆς ἀρχῆς, καὶ
 ποδὶ τῆς ἀρχῆς. συγγνώσκω σοι τῆς ἀνομίας ἐλλειπτικῶς. διὰ δὲ
 μοι χρημάτων διαλυτικῶς, ἀντὶ ἐν δὲ μοι ἐστὶ χρημάτων. κοινωνῶ
 σοι τῆς δόξης, ἀντὶ τῶ κοινωνός σοι γίνομαι τῆς δόξης. μετέχω σοι
 τῶ πάθους, ἀντὶ μέτοχός σοι γίνομαι τῶ πάθους. καὶ ἐπὶ μετέχω
 σοι δ' πάθους. ὅθεν καὶ δ' τοῦ κωμικοῦ, οὐ γὰρ μετέχεις τὰς ἰσας
 πλῆγας ἐμοί. ῥύπων οὕτως εἰρημύων, ἐχόμενον δ' ἔφη ῥ' ἂν αὐτῷ
 ἴσπον καὶ ποδὶ τῶν παθμικῶν διαχρᾶβειν.

Περὶ τῇ παθμικῶν. πρῶτον εἶδος.

Ἡμα παθμικῶν κυρίως ἐστὶν ὁ πρὸς λήγον εἰς ματ' ἀπὸ ἐν ὀργη-
 τικοῦ ἀνματιζόμενον, πάθος σιμαίνει. ὡς λαθῶμαι, ὅτι λαθῶ.
 νικῶμαι, ὅτι νικῶ. πλεῖστα δὲ τῇ παθμικῶν κοινῶς χρᾶμαίον-
 ται ἐν ὀργῃ καὶ πάθους σημεῖοντα ἐθεῖα τῇ. καὶ μάλιστα οἱ
 κηλεύμενοι μέσοι χρόνοι αὐτῶν, εἰ καὶ πλεονεῖς δ' ἐν ὀργῇ πικρὸν ῥέ-
 ποιῶ. τοῦ δὲ παθμικοῦ ἐξαχῶς σιωτασόμενον ὡς πρὸς κὴ τὰ
 ἐν ὀργῇ πικρῶ, δ' πρῶτον εἶδος αὐτῶν ἀπατεῖ πρὸς αὐτῶν ὀνομασι-
 κῶν πρῶτον πάθους, καὶ μεθ' αὐτὸ γλυνικῶν πρῶτον ἐν ὀργῇ
 ῥῶντος μετὰ τῆς πρῆσκούσης πρῶτης. ὅτι ὑπὸ ἢ παρὰ, ἢ πρῶς.
 οἶον, ὁ μαθμὴς ὡς λαίται ὑπὸ ῥ' διδασκάλου. ἴσῃ δὲ ὅτι ὡς πρὸς
 ἐν τοῖς ἐν ὀργῇ πικροῖς πρῶτον πρῶτον ὀνομαστικῇ ὀρῶσα, ὅπως ἐν ῥ' ῥ' ῥ'
 παθμικῶν πάθους. καὶ ὡς πρὸς ἐν ῥ' ῥ' ἐν ὀργῇ πικροῖς ἢ πλεονεῖα
 πάθους, οὕτως ἐν τοῖς παθμικῶν ὀρῶ μετὰ πρῶτης. καὶ συμ-
 βαίνει ἀπὸ τῶν μελῶν τοῖς ἄλλοις. ὁ διδασκάλος ὡς λαίται τὸν μα-
 θμὴν. ὁ μαθμὴς ὡς λαίται ὑπὸ τῶ διδασκάλου, καὶ διδασκείται
 πρὸς αὐτῶν, καὶ ὡφείλειται παρ' αὐτοῦ.

Ἀγαπάομαι, ὤμαι. ἡγάπημαι. ἀγαπήσομαι.

Φιλέομαι, οὔμαι. πεφίλημαι. φιλήσομαι.

Στῆναι, ἐστῆναι. στῆναι.

Ποθέομαι, ὄμαι. πεπύθημαι. ποθήσομαι.

μισέομαι, οὔμαι. μεμίσημαι. μισήσομαι.
 βλάπτωμαι. βέβλαμμαι. βλάψομαι.
 τύπτωμαι. τέτυμμαι. τύψομαι.
 καταλύωμαι. κατελέλυμαι. καταλύσομαι.
 ἔχωμαι. ἔχημαι. ἔξομαι.
 θαυμάζωμαι. θαυμάσμαι. θαυμάσομαι.
 ὑμνέωμαι, οὔμαι. ὑμνήσμαι. ὑμνήσομαι.
 ἐπαινέωμαι, οὔμαι. ἐπαινέσμαι. ἐπαινέσομαι.
 ἐγκωμιάζωμαι. ἐγκωμιασάμην. ἐγκωμιάσομαι.
 ζητέωμαι, οὔμαι. ἐζήτημαι. ζητήσομαι.
 γινώσκωμαι. ἐγνώσμαι. γνώσομαι.
 ὁρῶμαι. ἐώραμαι. ὠράσθην.
 ἀπατάωμαι, ὦμαι. ἠπάτημαι. ἀπατήσομαι.
 ἁλίσκωμαι. ἠτίμασμαι. ἁτιμάσομαι.

βάλλωμαι. βέβλημαι. βλήσομαι. ὁμοίως καὶ τὸ βαπτίζωμαι.
 κρίνωμαι. βασιάζωμαι. βασιγνίζωμαι. λυποῦμαι. αἰδῶμαι. καὶ
 ἰάλλω ὡσαύτως κατὰ τὸν τῆν παθητικῶν τύπον. Δεῖ δὲ εἰδέναι
 ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς ἔθεται δοτική εἰς αὐτὸ σημαίνουσα ὅτι
 ἡ γλυνική μετὰ προσθέσεως. διον, φιλοῦμαι σοι, αὐτὴ ὑπὸ σοῦ. ἔτι ὀργα-
 νικῶς, βάλλομαι μήλοισι. καὶ γλυνική ἐλειπτική, ὥς περ ἐν τοῖς
 ἐνδρηντικοῖς, φιλοῦμαι ὑπὸ σοῦ τῆς ἀρετῆς, ἢ ἀφ' οὗ ἀρετῆς.
 μετοῦμαι τῆς κακίας, αὐτὴ ἐνταῦθα. ἔτι ἰδοὺ τῆν παθητικὴν
 συνεκδοχικῶς λαμβάνειν αἰτιατικῶν, ὅτε τὸν παχοντα ῥῶν δε-
 λούσιν. διον, πλῆττομαι τὸν πόδα. τέρπομαι τιῶ φένα.

Δύτῳ τῶν εἰδῶν.

Τὸ δὲ τῶν εἰδῶν τῆν παθητικὴν ἀπατεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστι-
 κῶν προσώπων παχοντες, καὶ μεθ' αὐτὸ γλυνικῶν προσώπων ἐνδρ-
 τονῶν μετὰ τῆς προσέκους προσθέσεως. βοηθέωμαι, οὔμαι.
 βοηθήσμαι. βοηθήσομαι.
 πολεμέωμαι, οὔμαι. πεπλήμηναι. πολεμήσομαι.
 βασκαίνωμαι. βασκανοῦμαι.
 φθονέωμαι, οὔμαι. ἐφθόνημαι. φθονήσομαι.
 πιστεύωμαι. πεπίστευμαι. πισεύσομαι.
 ἁπιστέωμαι, οὔμαι. ἠπίσμιμαι. ἀπιστήσομαι.
 λήττωμαι, οὔμαι. ὑπηρετέωμαι, οὔμαι.
 ἐνοχλοῦμαι. ἐνόχλημαι. ἐνοχλήσομαι.

ἐμπαίζομαι. ἐγκαλοῦμαι. ἐπιβουλεύομαι. προσκρούομαι, καὶ
ἰάλλα. ὁμοίως καὶ τούτοις ἔπεται τὰ ῥήματα. βοιδοῦ-
μαι σοι, ἀντί ᾧ σοὶ πολέμομαι ὁπλοῖς. πιστεύομαι τῇ σκε-
λεῖ καὶ θιάσῳ. ἀποσπύμαι τῇ σκελεῖ καὶ θιάσῳ. φθονοῦμαι τῇς δυνάμεως.
τέρων εἶδος.

Τὸ τέρον εἶδος τῇ παθητικῇ ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ τὴν συ-
νήθη ὀνομαστικῇ πάσχειν, καὶ μεθ' αὐτὸ γλινκῇ μετὰ προσθε-
ως. διον, ἡ σκελεῖ ἀρχεται ᾧ σοὶ βασιλέως τῇς ἀρσενείας.

Ἀρχομαι. ἡρξάμην. ἀρξομαι. βασιλεύομαι. βεβασίλευμαι.
βασιλεύσομαι. κυριεύομαι. κεκυρίδωμαι. κυριεύσομαι. ἡγε-
μονεύομαι. ἡγεμόνδωμαι. ἡγεμονεύσομαι. δυναστεύομαι. διδυ-
νάσσομαι. δυναστεύσομαι.

κρατῶμαι. κεκράτημαι. κρατήσομαι.

καταγορεύομαι. κατηγόρημαι. κατηγορήσομαι.

Ἀμελοῦμαι. ἡμέλημαι. ἀμελήσομαι.

φροντίζομαι. πεφρόντισμαι. φροντίσωμαι.

ὀλιγορεύομαι. ὀλιγόρημαι. ὀλιγορήσομαι.

τίθεται καὶ ῥήματα τὰ αὐτά. βασιλεύομαι σοι, καὶ τὴν ὑπὸ σοὶ.
τυραννίζομαι ὑπὸ σοὶ ὁπλοῖς. καὶ ἐλπειπικῶς, ὀλιγορεύομαι τῇς ἀρε-
ταῖς. ἀμελοῦμαι τῇς φιλοφιλίας. τέταρτον εἶδος.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομα-
στικῇ ὀρώσκειν, καὶ μεθ' αὐτὸ γλινκῇ ἐνδργούσκειν. μεθ' ἧν τὴν οὐρανὴν
αἰτιατικῇ ἐν ῥήσιν ἐνδργητικοῖς. διον, ἡ μαθηταὶ διδάσκονται ὑπὸ
κωνσταντίνου γραμματικῇ. διδάσχομαι παρὰ σοὶ λόγοις. διδά-
σκω. ἐδιδάχην. διδάξομαι. ἐδιδάξαμην. καὶ διδάσχομαι σοι
ἐν ῥήσιν, ἀντί ᾧ σοὶ καὶ ῥήσιν κωμικῶς, ἐδιδάξαμην μελέρι
σε νῆλ' ὧ μέλε, ἀντί εἰς διδασκαλὴν ἐπεμψα διδάσκειν. παιδύ-
ομαι ᾧ σοὶ παιδείαν. παπιδύομαι. παιδύσομαι. νηθεύομαι
πρὸς σοὶ νηθείαν σεμνὴν. ζημιεύομαι παρὰ σὸ χρυσίον, ἢ χρυσίω.
κλέπτωμαι παρὰ σοὶ τὰ χρήματα. ἀποσπύμαι παρὰ σοὶ τὰς εἰ-
βλας, ἢ τὴν βίβλιν. ἀποσπύμαι. ἀποσπρήσομαι. ἄφαιρῶμαι ὑπὸ
σοὶ τὴν ἐσθῆτα, ἢ τῇ σὺ ἐσθῆτι. ἀφίρῶμαι. ἀφαιρέσομαι. ἀφίρῶμαι
παιδείας καὶ λόγων, οὗς κτήσεται ἡ δυνάμει καὶ ἡ μέλει. ἀπεί-
ρημαι δὲ τῇ ἐμῶν ἀκῶν. ἐνδύομαι ὑπὸ σοὶ χιτῶνα, καὶ πορεύο-
μαι, καὶ ἐκδύομαι. μυθῶμαι ὑπὸ σοὶ τὰ ἰδία πράγματα. εἰς
πράττωμαι παρὰ σοὶ χρήματα. ἄπειρῶμαι παρὰ σοὶ τὸ χρῆμα.

Πέμπτον εἶδος.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἐαυτοῦ ὀνομα-
στικῶς παύχουθεν, καὶ μεθ' αὐτὸ τὴν σωήθει χνικῶς, καὶ τὴν ὄθεν
δοτικῶς ἐν τοῖς ἐνδρῆγμικοῖς. οἷον, τὸ βιβλίον ἐστὶ λημψι παρὰ σοῦ.
Ἀγγέλλομαι. ἡγγέλμαι. ἀγγελῶμαι. Μηνύομαι. μεμνήνυμαι. ἐμνη-
νύθην. μνηνύσομαι. Δίδωμαι. δέδωμαι. ἐδόθην. δόσομαι. Λέγω
μαι. ἐλέχθην. λέξομαι. Ποιῶμαι. πεποίημαι. καὶ πεποῖνται τῷ
θεῷ λόγῳ, αὐτὴ ὑπὲρ ἐκείνου σωετέθει. ποιήσομαι. Δράωμαι. ὀρώ-
σομαι. κομίζομαι. κέκομισμαι. κομίσσομαι. Φόρομαι. ἐνήνε-
γμαι. οἶδμαι. ἄγομαι. ἡγμαι. ἡχθῶμαι. ἄξομαι. Ἀφίεμαι. ἀφεί-
μαι. ἀφέθην. ἀφήσομαι. Πέμπομαι. ἐπέμφθην. πέμψομαι.
Γράφομαι. γέγραμμαι. γράψομαι. Ἐπισέλλομαι. ἐπέσαλ-
μαι. ἐπισελῶμαι. Θύομαι. τέθυμαι. θύσομαι.

Ἑκτὸν εἶδος.

Τὸ ἕκτον εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἐαυτοῦ ὀνομαστικῶς παύχουθεν, καὶ
μεθ' αὐτὸ τὴν σωήθει χνικῶς. μεθ' ἣν τὴν οὐθεν αἰπατικῶς ἐν τοῖς
ἐνδρῆγμικοῖς. ὁ δὲ αἰνῶς ἀξιοῦται παρὰ τοῦ βασιλέως τιμῆς. Ἄξι-
οῦμαι τιμῆς, αὐτὴ ἀξιοσ κρίνομαι τιμῆς. ἡξίωμαι. ἡξιώθην. ἄ-
ξιόσωμαι. Γυμνοῦμαι τῆς ἀρχῆς. πεγύμνωμαι. γυμνώσομαι.
Ἐχθίζομαι τοῦ ἐταίρου. ἡχθίζωμαι. ἐχθίζώσομαι. Ἀθωῶμαι
τοῦ ἐγκλήματος. Κονοῦμαι τῶν χρημάτων. Πληροῦμαι τῶν
ἀγαθῶν. Γεμίζεταί ἡ θαλάσσιος. Κορέννυμαι βοφῆς. ἐν πᾶ-
σι διαλυτικῶς, ὡς εἴρηται. Παύομαι τῶν κακῶν. Διώκομαι τῆς
οἰκίας. Ἐχθύνωμαι τῆς πόλεως. Ἐκκλέομαι τῆς οἰκίας.
Ἐχθρύνωμαι τοῦ βαρύνου. Κονφίζομαι τοῦ χρέους. Ἀπαλλάτ-
τομαι τῆς δουλείας. καὶ ἀπαλλάττομαι ἀπὸ τοῦ, αὐτὴ ἀπαρ-
χόμεναι. Ἐλευθεροῦμαι τῶν δεινῶν. μακρύνωμαι τῆς ὁδοῦ. Ἀρπάζο-
μαι τοῦ πυρός. Κρεμνύομαι τοῦ ποδός. Καθαίρομαι τοῦ ῥύπου.
καὶ πᾶσι μὲν τῶν παθητικῶν, ταῦτα. Ἐἰσι δὲ καὶ πῖνα ῥήματα
ἃ ἐν μὲν τοῖς ἐνδρῆγμικοῖς, τὴν προσώπων κλίνονται. ἐν ᾗ τῶν πα-
θητικῶν, κατὰ τὸ τείρον μόνον. οἷον, ἀσείρω τὴν γῆν. ἢ γῆ ἀσείρε-
ται ὑπὲρ τῶν γεωργῶν. ἀρῶ τὴν ἀγρόν. ὁ ἀγρὸς ἀρῶται ὑπὲρ
τῶν σωήθων. θείζω τὸ λήιον. τὸ λήιον θείζεται ὑπὲρ τῶν θειῶν.
σκάπτω τὰς ἀμπελούς. αἱ ἀμπελοὶ σκάπτονται ὑπὲρ τῶν σκαφέ-
ων. ῥάπτω τὸ ἱμάτιον. τὸ ἱμάτιον ῥάπτεται ὑπὲρ τῶν ῥαπτῶν. πλέω
τὴν θάλασσαν. ἢ θάλασσα πλεῖται ὑπὲρ τῶν ναυτῶν. οἰκοῦ μὲν τῶν

λιν· ἡ πόλις οἰκεῖται ὑφ' ἡμῶν· οἰκίζου μεν τόπον· ὁ τόπος οἰκί-
 ζεται ὑφ' ἡμῶν· ἔτι εἰσὶν αἰαρήματα, ὧν τεῖθον μύνον πρόσωπος
 ὄρεται· ὡδὶ θεοῦ νοοῦ μενον, νίφει· χεῖμας δὲ βέρεται· ὑφ' βρονη· κή
 βροντῶσιν αἰ νεφέλαι ὁ κωμικός φησιν· ἀστράπη· λάμπει· κε-
 ραινοῖ· Περὶ οὐδὲ τῶν ῥημάτων· ὑπαρκτιχά·

[illegible][illegible]

Ὁυδέ ποτα μεταβατική.

Τὰ δὲ, χαλρὸν ταὶ οὐδέ τδρα μεταβαλκὲς, ὅλα πρὸ ἐαυτῶν αἶπ
αλκὲς ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ' αὐτὰ αἰλκὲς μετὰ προδέσεως ἀνα
βαίνω εἰς τὸ ὄρος, χαταβαίνω εἰς τὸ πεδίον, ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, καὶ
ἐπὶ ἐπιβαίνω νεώς, ἤκον εἰς τὴν πόλιν, ἔλθον εἰς τὴν ἀγοράν.

βαλίζω εἰς τὸ φρονισηέον. δὴρηται δὲ καὶ βαδιοῦμαι καὶ βαδι-
αίμην ἀποδετιγῆ. Χωρὶς πρὸς ὄργον. Περὶ πατῶ εἰς τὸν κῆπον.
Φοιτῶ τῷ διδασκαλῷ, καὶ φοιτῶ εἰς τὸ διδασκαλεῖον. Οἶω, τὸ
ἀπλῶς ἔχω. καὶ θεῶ πρὸς τὸν διδασκαλόν. ὁμοίως καὶ δὲ ἔχω.
καὶ ἔχω ὡς δὲ βραβεῖον. Ὡς ἔχω τὸν παρὲν ψυχῆς. Ὁ δὲ δὴ εἰς τὴν
ἐλπίδα. Ἀπαντῶ πρὸς δὲ διδασκῆλον. Ἀνθρομολογῶ πρὸς τοὺς πολεμί-
ους. Οὐκ αἰζῶ πρὸς τὴν ἀγοράν. Εἶμι πρὸς τὸν ἀντὶ τοῦ ἀποδῶ-
ρμαι. Οὐδέ τδρα περιπλητῆς.

Τὰ δὲ, καὶ λαλῶται οὐδέ τδρα παρὲν περιπλητῆς, ὅσα πρὸ ἐαυτῶν ὀνο-
μαστικῶς ἀπαγορεύσι, καὶ μεθ' αὐτὰ διδασκῶ πρὸς τοὺς σὺ μαί-
νουσιν. Διδάσκω σοι. διδύλλω. διδύλλω. Εἶκω καὶ ὑπείκω,
δὲ ὑπερῶ. Ἀρέσκω σοι, καὶ ἀπαρέσκω σοι. καὶ ἀρέσκομαι δὴρη-
ται. Ἀρήρη, δὲ βοηθῶ. ἐπικουρῶ. ἀκολουθῶ. διχαιρῶ κοινός.
ἔχω σοι χεῖρ. οἰδῶ σοι χεῖρ. ὁμολογῶ σοι χεῖρ, ἐλθινός. ὁμολῶ.
πειθαρχῶ. ὁμοφρονῶ. ὑπαντῶ. ξυαντῶ. ἀντυγχέω.

Οὐδέ τδρα κτητιγῆ.

Τὰ δὲ, καὶ λαλῶται οὐδέ τδρα κτητιγῆ, ὅσα πρὸ ἐαυτῶν ὀνομαστικῶς
ἀπαγορεύσι, καὶ μεθ' αὐτὰ γλυκῶ. Χρηζῶ βιβλίων, ἀντὶ χρεῖας
ἔχω. καὶ χρηζῶ κερεῖναι, ἀντὶ θεῶ. Ἀμοιρῶ βροφῆς. Εὐφ-
ρῶ φίλων. Ἀπρῶς ἰματίων, ἀντὶ σφοδρῶς. καὶ ἀπορῶ τὸν δὲ δὲ
πρόβλημα, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀπορίαν προτίθεται. Σπανίζω χρημα-
τιῶν. Τυγχάνω τὸν σιοκῶ, καὶ ἐπιτυγχάνω. Ἀπτυγχάνω τῆς
ἐλπίδος. Ἀμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, ἀντὶ τοῦ ἀπτυγχάνω. καὶ ἀμῶ
ταῖν ἀμῶ. Ἀπολαύω τῶ ἀγαθῶν, καὶ παρὰ λαύω, ὥς παρὰ
λαύω. ἀπὸ ἀπαντίως καὶ μὲν αἰσθητικῆς. ἀπολαύω. ἀπέλαυον,
καὶ ἀπὸ λαυον ἀπὸ τῆς. Οὐδέ τδρα παρὲν τιγῆ.

Τὰ δὲ, καὶ λαλῶται οὐδέ τδρα παρὲν τιγῆ, εἴτε ἰδιοπαρὲν τιγῆ, καὶ
αὐτοπαρὲν τιγῆ, ὅσα πρὸ ἐαυτῶν ὀνομαστικῶς ἀπαγορεύσι, καὶ σὺ μαίνου-
σιν αὐτοπαρὲν τιγῆ. καὶ μεθ' αὐτὰ διαφόρους πῶσις. Πάχω
ὑπὲρ τῆς ἐχέων. Ἀλῶ, δὲ λυπούμαι. καὶ ἀλῶ τοῖς κακοῖς τῆς
ἐλπίδος, ἢ ὑπὲρ τοῖς κακοῖς. καὶ ἀλῶ τὴν κεφαλὴν, σωκευδχικῶς.
Ἀλῶ τὰν κεφαλὴν, τίνδ' οὐ μέλει. Χαίρω, δὲ ὀφθαλμοί. καὶ
χαίρω τῆς ὀφθαλμῶς τῆς ἐλπίδος, ἢ ὡς τῆς ὀφθαλμῶς τῆς ὀφθαλμῶς.
Ὡς ἀναγνώσει, ἀντὶ τῆς πρὸς κῆμαι. Χαίρω δὲ εἰς ἐχέ χαίρομαι ὡς
πρὸς δαίς ὁ δὲ δὲ οἰόμενος ἀπὸ τῆς ἐλπίδος. ἀπὸ τῆς ἐλπίδος ἀμάρτη-
(μα, οἰόμενος πρὸς ἐπὶ χαίρομαι.

νοσῶ, καὶ νοσῶ νόσον. ἀρρώστῳ ἀρρώστειαν, ἀδενῶ ἀδένει· συνεκδοχικῶς.
 λημῶ λήμμαις. πεινῶ. διψῶ. μεθύω. μεθύσκω ὃ ἐπὶ τὸν. λι-
 μώτῳ. βελιμῶ. ὀφθαλμῶ. ἀλῶ, ὃ ἀδύμονῳ. ὀρυθειῶ. ὠχρίῳ.
 γηρῶ καὶ γηρασκῶ. θνήσκῶ. κλαίω. καὶ κλαίω τὸν ἀποθάνοντα. ὡσαύ-
 τως καὶ ἐθρηνῶ, καὶ θακρῶ συνεκδοχικῶς. Φερίτῳ. Ἰέμερ. Φόβῳ.
 καὶ Φόβῳ φόβου, ἀντὶ κατηγρησμαι. ὃ καὶ Φόβῳ τοῦ ληστῆς, καὶ Ἰέμερ
 τὸν θάνατον, καὶ λέδοιχα τοῦ ἐχθροῦ, ἥτοι Διδῶ τοῦ ληστῆς, καὶ ἐχθρῶ,
 νοσημῆς ἐξωθεν τῆς διὰ πρὸς ἑσέως, συνεκδοχικῶς. οὐτω γὰρ δο-
 κεῖ λέγειν τῷ Δεινῷ Ἀπολωνίῳ. Ἰσέον ὅτι ἐπὶ τοῖς τοιούτοις καὶ
 διαφόροις συντάξις ἐνέσκειται, καὶ παρὰ τὴν κοινὴν φωναί, ἀλλ' ἕκαστος
 θεῖας γραφῆς, καὶ τῶν προηγουμένων, οἷον ἐξέστι ἐκ τῶν ἐξ ἑσέως μεταβάλλειν.

Γεῖ μέσων ῥηματων.

Κοινὸν ῥῆμα εἶτε μέσων ὅτι ἐπὶ λήγον εἰς μετὰ, καὶ ποτὲ μετὰ ἀνδρ-
 γειαν, ὅτε δὲ παρὰ τοῦ σημαινέται. καὶ ἐπὶ μετὰ ἀνδρῶν σημαινέται, ἀνδρ-
 γητικῶς συντάξις κατὰ τὰ εἶδη τῶν ἀνδρῶν. ὃ καὶ παρὰ τοῦ, πα-
 ρητικῶς. οἷον, βιάζομαι ἐν θίλῳ, ἐβιάζομαι ὑπὲρ τοῦ θίλου. ἄγ-
 μοι τὸν ἀνθρώπον, ἐάγομαι ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. κομίζομαι τὸν
 αἰσῶτα, καὶ κομίζομαι ὑπ' αὐτοῦ. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι καὶ παρὰ κοινὰ
 ὀλίγα εἰσὶ. τὰ δὲ πλεῖστα τῶν παρὰ τὴν κοινὴν λαμβάνονται ἐκ
 ἀπὸ τοῦ. καὶ μάλιστ' οἱ καλῶς μενοῦντες μέσοι χρόνοι αὐτῶν. οἷον, τύ-
 πτομαι, ἀντὶ θαύματος, καὶ θαύρομαι. ἐτυψάμην, ἀντὶ ἐτυψαί, καὶ
 ἐτύφθην. τύφομαι, ἀντὶ τυφῶ, καὶ τυφθίσομαι. καὶ ἰάλλα
 ὡσαύτως, ὡς ἢ ἡ χρῆσις ἀπαιτεῖ. Ἀιτῶμαι. αἰτήσομαι. ἡτησά-
 μην. μιᾶσομαι. μιᾶσσομαι. ἐμιᾶσάμην. ἔπεισέφομαι.
 ἐπεπείσομαι. ἐπεισέφομαι. Πράττομαι. ἐπλάσσομαι. πλά-
 σσομαι. ἔπεινομαι. ἐπηνέσσομαι. ἐπαινέσομαι. Ροιῶμαι. ἐρο-
 σάμην. ποιήσομαι. φιλοῦμαι. ἐφιλησάμην. φιλήσομαι. Γεν-
 νῶμαι. ἐγεννήσομαι. γεννήσομαι. καὶ ἰάλλα παρὰ πολλὰ ὄντα.
 ἃ συντάξις καὶ ἡ εὐνοία τοῦ λόγου ἀπαιτεῖ. Ἰσέον καὶ τοῦτο,
 ὅτι τῶν καλῶς μενῶν μέσων χρόνων οἱ μὲν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. οἷον
 ὁ τέτυπα ὁ ἐτέτυπεν. οἷον ὁ τοῖς ἐνδὲρ γυναικῶν τεταίχεται. οἱ δὲ,
 παρὰ τὴν κοινὴν καὶ ἐν παρὰ τὴν κοινὴν τεταγμένοι. οἷον ὁ ἐτυψάμην. ὁ ἐτυφ-
 μην. ὁ τύφομαι, καὶ ὁ τυφῶμαι. ἢ ὅταν διάφοροι αἱ δόξαι τῶν ἡμετέρων
 γραμμάτων. οἱ μὲν γὰρ φασι τὰ μέτρα ῥήματα αἰεὶ ἐνδὲρ γειαν καὶ

παύσας σημαίνειν. οἱ δὲ, εἰ καὶ μέγα λέγεται, ἀλλ' ὁμοῦς πινὰ μὲν,
ἐνδρῆλαιαν, πινὰ δὲ παύσας, ὡς ὁ τέτυπα, καὶ ὁ ἐτετύπειν ἐνδρῆλαιαν.
ὁ δὲ τέτυπα, καὶ ἐτετήκειν, παύσας καὶ τὸ μὲν ἐποικίμω, ἐνδρῆλαιαν.
τὸ δὲ ἐλαυγίμω, παύσας. ἄλλοι δὲ ταύτησ' ἐχρίνοντο τῆς δόξης, ὅτι
οἱ δύο μέγα χρόνοι οἱ ἐνδρῆλαιος γράφομενοι πλεονέχουσιν εἰς
τὸ παύσειν, ὡς τέτυπα, ἐτετήκειν. μέμνηται, ἐμμήνηται. οἱ ὅ γ' ἔχουσιν
ἐνδρῆλαιος παύσειν τὰς ἀσάρους, πλεονέχουσιν εἰς τὸ ἐνδρῆλαιον
κὺν, ἐποικίμω, ποικίλωμαι. ἐπικνέσσω, ἐπικνέσωμαι. ὁρῶν
ταὺς καὶ παύσειν τὰς λαμβανόμενοι. δεῖ δὲ μάλλον περιδράγναι
ἐν τούτοις ἢ τέχνης.

Γεῖ ἀποθετικῶν ἐνδρῆλαιος.

Ἀποθετικῶν ῥήματι κυρίως ὅτι τὸ παθετικῶς μὲν γράφομενον,
ἐνδρῆλαιον σημαίνει ὡς ταύτα. ἀπαιτῶν δὲ καὶ παύσας καὶ τὸ
μὲν σημαίνει ἐνδρῆλαιον, αὐτὸ ἐνδρῆλαιον καλεῖται. τὸ δὲ παύσας, αὐτὸ
τοῦ παύειν. τοῦτο δὲ ἐξ αἰτίας συντακτικῆς, ὡς πρὶν καὶ τὰ ἐνδρῆλαιον
καὶ τὸ παύειν εἶδος ἀπαιτεῖται πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικῶς ἐνδρῆλαιον
καὶ μετ' αὐτὸ αἰτιατικῶς παύειν.

Γρῶτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν.

Ἀιτιώμεναι, καὶ αἰτιώμεναι τῆς κακίας. καὶ αἰτιώμεναι τὸ δὲ
τὸ δὲ, αὐτὸ τῆς αἰτίας ἡγουμαι. μέμφομαι, καὶ διαμέμφομαι
σε τῆς ἀχρεΐας, καὶ μέμφομαι τοῖς μέμψιν δικαίαν, τὸ τοῦ κω-
μικοῦ. καὶ παμέμφομαι δέ σου. ἐνθυμούμαι. κτῶμαι. ἀπα-
ξομαι, τὸ πάλιν, καὶ προσαγορεύω. δέχομαι καὶ ἀποδέχομαι
σου τὸν βόλον. θεῶμαι. τεκμαίρομαι. ληΐζομαι. τιμω-
ροῦμαι, τὸ καλῶ. ἡγοῦμαι, τὸ νομίζω. καὶ ἡγοῦμαι σε ἀγαθὸν
εἶναι. ἡγοῦμαι δὲ τὸ ἀρχῶ. ἡλνικῶ. καὶ ἡγοῦμαι σοὶ τιμὴν ὁδὸν, αὐτὸ
τῆς προηγουμαι. ἔξομαι, τὸ γὰρ γράμματα, καὶ ὑποηγοῦμαι. καὶ
ἐπιοῦμαι τοῖς ὅδε, αὐτὸ τῆς παραινῶ. ἐπίσταμαι, τὸ γινώσκω.
λοφίζομαι. σκέπτομαι, τὸ φροντίζω. σκήπτομαι, τὸ προσά-
ζομαι. σιγῶμαι. διαχερίζομαι. καρπῶμαι. ἰῶμαι.
ἀναινομαι. ἄρτιζομαι. λυμνίζομαι, καὶ σοι. δεδίπτομαι, τὸ
ἐκφοβῶ. μηχανῶμαι. παρχαμῶμαι. μιμούμαι. γλυβά-
νομαι, τὸ νοῶ καὶ ἀκούω. πυνθάνομαι τὸ δρῶν, μετὰ ἡλνικῶ. ἔρο-
μαι, τὸ δρῶν. ἀνίπτομαι. μαυτεύομαι. διαχερίζομαι, τὸ
φονεύω.

Δύττον εἶδος.

Τὸ δὲ τὸν εἶδος τῇ ἀποθεύειν ἀπαιτεῖ πρὸς αὐτοῦ ὀνομα-
στικῶς, καὶ μεθ' αὐτὸ δοτικῶς. μάχεται σοι. ἀνίσταμαι σοι,
καὶ προσίσταμαι, καὶ παρίσταμαι. ἁμιλώμεν σοι. ἐναντιού-
μαι σοὶ τοῖς λόγοις. ἄχολοῦμαι ἐν ἀχολοῦμαι τῇ σοφίᾳ.
ἔνδοξομαι καὶ προσέχομαι τῷ θεῷ, καὶ ὄχομαι τῷ ἀνθρώπῳ,
ἔνδοξομαι τῷ δόξῃ τοῦ θεοῦ. καὶ ὄχομαι τῷ ἀνθρώπῳ σου.
ἐπύχομαι δέ σε. θυμώμεν σοι. ὀργίζομαι σοι. ἔσθωμαι
σοι. καὶ ἐπὶ μετ' ἐμοῦ παυθήσονται τὰ κωμικὰ. Συναγχαλίζο-
μαι σοι. φιλοῦμαι σοι. χρώμαι τοῖς θεοῖς, καὶ τὰ ἄλλα δὲ κε-
χημένους, πολλὰς παθητικὰς. ἄνεχομαι σοι. ἄπκρῖνο
μαι σοι δὴ ὡς θεός. ἄφολοῦμαι σοι αἰνέσεις. λοιδοροῦμαι
σοι, καὶ σε σπανίως. Σωπίζομαι σοι, καὶ προσέχομαι σοι, καὶ
ἐπιτίθεται σοι, ἐν ὧς ἔχομαι σοι τόδε. Τρίτον εἶδος.

Τὸ τρίτον εἶδος τῇ ἀποθεύειν ἀπαιτεῖ πρὸς αὐτοῦ ὀνομαστικῶς,
καὶ μεθ' αὐτὸ γνικῶς. ἐθέλω σοι. μεθίεμαι σοι. γλίχο
μαι. ἱμέρομαι, ἐπιθυμῶ. Γροῖσταμαι, καὶ ὑποδίσταμαι,
ἐδίσταμαι. ἔπιμελοῦμαι καὶ ἐπιμέλωμαι τῶν πλεοναγμάτων.
μέμνημαι τῇ πλεοναγματος, καὶ ἐν τῇ πλεοναγματος σπανίως. ὀνάντω
ἐν ἀπὸνάντω τῇ μαθιμάτῃ. ἁιδάνομαι, καὶ αἰδομαι. ὀσφραί-
νομαι. γδύομαι. ἁπτομαι. τὰ δὲ τῇ αἰσθησίων ὁμαλῶς καὶ
μετὰ αἰσθητικῶς. ἁιδάνομαι ἐν ὧς μετὰ μετὰ ἁιδάνομαι
φερόμενος ἐξ ὧς καίρου. εἰ δὲ πρὸς ἑτέρον πρόωπον φέρεται, μετὰ
αἰσθητικῶς. αἰδάνομαι σε τριδὲν ταῦτα ἔδε. αἰδάνομαι ἐν αἰσθησὶν ἔχω,
μετὰ γνικῶς. αἰδάνομαι τῇ τῇ λόγῳ ἡδύτητος. ὡσαύτως καὶ τὸ
γνύομαι, ὀσφραίνομαι. ὀρέγομαι. προμηθεύομαι. προνοέω. σοχά-
ζομαι. κήδομαι, τὸ φροντίζω. φείδομαι, τὸ ἀκριβολεῖσθαι, καὶ τὸ
ἐλεῶ. ἁκροώμαι τῇ φυσικῶν. ἁτέχομαι κρεῶν. ἔπιχαιθαίνομαι
σοι, καὶ σε. Γειρώμαί σοι. μεταποιῶμαι καὶ ἀντιποιῶμαι
τῶν σῶν. Δέομαί σοι. καὶ Δέομαί σοι τὰ δίκαια, ἢ τοῖς Δίε ταῖς δί-
καια. Τέταρτον εἶδος.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῇ ἀποθεύειν ἀπαιτεῖ πρὸς αὐτοῦ ὀνομα-
στικῶς, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰσθητικῶς. μεθ' αὐτὸ, ἐτέραν. Πράττομαι σε
χρήματα. ὧν δὲ καὶ μέσον δὴ εἴη. εἰς πλεοναγμάτων σε φέρον. ἁφί-
ρημαι ὅτι παρὰ δέσῃ ἡ λόγῳ. ἐς διωάμενος κτήσατο, ὡς λιπώρησα.
ἔσθω ἡδὲ τῶν ἐμῶν ἁκῶν. ἁφαιροῦμαι σε χρήματα ἢ χρηματῶν

των. ἔργαζομαι σε καὶ ἔτι ἀπὸ τοῦδε, ὅρα ἔργαζομαι δέ σοι καὶ ἔτι κοινῶς.

Πέμπτον εἶδος.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἐαυτοῦ ὀνομαστικῶν, καὶ μεθ' αὐτὸ ἀπαιτικῶν. μεθ' ἡν, ὁδοποιῶν, ἢ καὶ ἀπὸ τριτοφών. Δα-
ρξομαι σοι βίβλιν, καὶ δωρομαι σε βίβλιν. χαρίζομαι σοι ἵππων.
Ἀφισινομαι σοι τὸ χρῆμα. ἐναγγελίζομαι σοι ἰνίκην. Ἡτοῦμαι σοι
πλὴν ἰδόν. μέμφομαι σοι μέμψιν. Ἐπαγγέλλομαι σοι χρήματα
λίγα ἐξ ὧσιν. Ὑπάρχουμαι σοι δὲ ἴδου, καὶ ὑποχρῶμαι ἀεὶ ὡς θεός.
Ἀποδίδωμαι σοι τὸ δέ. κοινουμαι σοι, καὶ ἀνακοινουμαι σοι τὰ ἐμαυτοῦ.

Ἑκτον εἶδος.

Τὸ ἕκτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἐαυτοῦ ὀνομαστικῶν,
καὶ μεθ' αὐτὸ ἀπαιτικῶν. μεθ' ἡν, γλυκύν. Ἀιρούμαι καὶ προαι-
ροῦμαι ζωὴν θανάτου. Ἐξαίρουμαι σε τοῦ κινδύνου. Πάρα-
τοῦμαι σε τῆς διαβολῆς. Ὑψομαι σε τοῦ χρέους. Λυτοῦμαι σε
τῆς πινῆς. Ἀλλασσομαι δὲ οἶνον οἴνου. Πείσσομαι δὲ ὅλην ἐκδοσιν μὲν.
Ἐνδομαι βίβλιν λίγα χρυσῶν. Ἀπαλίδωμαι τὸ ἱμάτιον ἑταίρου.

Ἐννέα ἀποθετικῶν παθετικῶν.

Ἀποθετικῶν παθετικῶν ὅτι τὸ σημαίνει αὐτοπάθειαν, καὶ ἀπαι-
τεῖ πρὸ ἐαυτοῦ ὀνομαστικῶν παρρητικῶν, καὶ μεθ' αὐτὸ γλυκύν. καὶ
ἄλλας πῶσεις. γίνομαι ὑπὸ τῆς δεινῆς. συγγίνομαι δὲ τῷ δεινῷ,
καὶ ὁδοιποροῦμαι ὑπὸ τοῦ. Ὀϊζομαι, τὸ φθείρομαι. Ὀϊζομαι πρὸς
ἴδου, ἀπὸ τῆς φθορίας. Ἀχθομαι, καὶ ἀχθομαι τῷ ἑταίρῳ τῶν φί-
λων. Ἡδομαι, καὶ ἡδομαι τοῖς ἀγαθοῖς. Ἐφῆδομαι σοι, ἡδὴ κα-
κῶν καὶ συγγέδομαι σοι, ἡδὴ ἀγαθῶν. Ἀκαλλιδωμαι. βροντίζο-
μαι. κέκομαι. Πέσομαι. Θρύπσομαι. κοιμάμαι.
καθίσταμαι. ὀδυνάζωμαι. ὕψωνόμαι. ὑψοῦμαι ἐξ ὧν.
καὶ ὑψοῦμαι σε, ἀπὸ τῆς ἀπάτης. καταϋψοῦμαι δέ σον. φοβοῦ-
μαι. καὶ φοβοῦμαι τοὺς ἐχθρούς, ἢ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ συνεκδοχῆ
κῶς, ὡς πρὸς τὸ ἴδου οὐδε τὸ ἀποθετικῶν. ὡς αὐτῶς καὶ αἰδοῦμαι,
καὶ ὀφθαλμοῦμαι, καὶ αἰσχύνομαι, καὶ ὅσα συντάσσονται ἀπαιτικῇ.

Ἰστέον ὅτι πολλὰ τῶν κοινῶν ῥημάτων ἔχουσι καὶ ἐν ὁρῇ ἑαυτοῦ. καὶ
πολλὰ τῶν παθετικῶν κοινὰ γίνονται. Ἐν τῶν ἀποθετικῶν
ἐν ὁρῇ παθετικῶν ἐν ὁρῇ παθετικῶν ἔχουσι ἄλλο ἑαυτοῦ σημαίνοντα. ὅτε δὲ
ἐν ὁρῇ παθετικῶν σημαίνουσιν, οὐδὲ μὴ σημαίνουσιν παθος, εἰ μὴ μόνον ἐν τοῖς
παθετικῶν ἀρεῖται. εἰ δὲ ἔχουσι. ἢ ἀπαλίδωμαι. καὶ ἐν τοῖς παρρη-
τικῶν ἀρεῖται. τῶν ὧν ἡ μάστις προσηγίνεται ὅτι μέσους ἀρεῖται.

ἐχρὸν. Ἐπὶ πολλὰ τῇ ῥημάτων εἰς ἀπαρέμφατον ἀποδιδοῦσι τῷ
σωταίν. Ἀδωατῷ γράφειν διὰ τὸ γῆρας. Ἀιδῶμαι ζητεῖν νέ-
ους ὧν. Δύναμαι δεῖν. Ἐπιθυμῶ μάθαι. Ἐοικαστ' ἀγαθῶν
εἶναι. Κινδυνεύω ἀποθανεῖν. καὶ κινδυνεύει, αἰὲ τὸ δοκεῖ. Μόρι-
μῶν τὸς ἐμαυτοῦ θρέψαι παῖδας. Ἐν πολλὰ τῇ ῥημάτων
εἰς ὄνομα καὶ ἀπαρέμφατον μεταβαίνουσι. Προαιροῦμαι ζωῇ
θανάτου. καὶ προαιροῦμαι μᾶλλον ζῆν ἢ θανεῖν. Ἀγνῶμαι τὴν στρα-
τείαν, καὶ ἀγνῶμαι στρατῶν. Γινώσκω γράμματα, καὶ γινώσκω
γράφειν. Ἐν πολλὰ τῇ ῥημάτων εἰς ὄνομα μεταβαίνουσιν οὐκ
ἀνδ' ἀποδείξω. Παραγίνομαι εἰς τὴν πόλιν. καταγίνομαι εἰς
τόδε. Ἐρχομαι πρὸς σέ. Πορεύομαι πρὸς τὸν ἰωάννην. Πα-
ροινῶ εἰς τοὺς συμπτώτας. καὶ ἄλλα πλείστα. ἅμα δὲ μὲν τῇ προ-
σπικνῶν, ταῦτα. νῦν δὲ λεκτέον ὀλίγα καὶ περὶ τῇ ἀπροσώπων.

Περὶ ἀπροσώπων ῥημάτων.

Ἀπρόσωπον ῥημάλδι τὸ ἀσυνείηκον τει προσωπίαν, καὶ μὴ κα-
καλήξαι ταύτην ἀποπληροῦν. Δεῖ ἐμὲ ἀναγινώσκην. Δεῖ σε ἀκούην.
Δεῖ ἐκείνον ἀπουδέξην. ἀπαιροῦσι δὲ τὰ ἀπρόσωπα διαφόρους πῶ-
σεις μεθεαυτὰ, καὶ δύο αἰτιατικῶς πολλὰ κισ μετὰ ἀπαρέμφα-
τον. μίαν μὲν ἐκ τῆς τῷ ῥήματος φύσεως, ἐτάραν δὲ ἐκ τῆς τοῦ
ἀπαρέμφατου. οἷον, δεῖ τὸν καθεστῆναι τὴν ἐπιμελῆς διδασκῆναι τοὺς
ἐαυτοῦ μαθητάς. καὶ δεῖ τοὺς μαθητὰς φιλεῖν καὶ τιμᾶν τὸν δι-
δάσκοντα. χρή με φιλεῖν σε, καὶ χρή σε ἀπφιλεῖν ἐμέ. καὶ ἰδί τ'
ὁμοίων ὡσώτως, ὅτε μάλιστα τ' ῥήμα ἐκ αἰτιατικῶν φέρεται.

Ὁ εἰς τὸ δεῖ. ὁ παρτατικῶς, εἰ δει. τ' ἀπαρέμφατον δειν, αὐτὶ
τῷ πρέπειν. Δεῖ δέ μοι χρημάτων διαλυτικῶς, αἰὲ τ' εἰ δειά μοι
ὅτι χρημάτων. Ὁ εἰς τὸ χρή. ὁ παρτατικῶς χρίω, καὶ ἐχρίω.
τ' ἀπαρέμφατον χρῆναι, αὐτὶ τῷ πρέπειν. Ἰδὲ χρὴ φίλῃν, αὐτὶ
τῷ χρεῖα φίλῃν. Πρέπει τοὺς παῖδας τιμᾶν τοὺς γονεῖς. καὶ πρέ-
πει μοι τόδε, αὐτὶ ἀρμόζει. Ἐπρεπε. πρέπειν. μέλλει μοι αἰθερῶς,
καὶ μέλλει μοι τῷ ἀνθρώπου. καὶ μέλλει μοι γράφειν. Ἐμελλει. μέ-
λειν. Προσῆκε μοι τόδε, καὶ προσῆκε μοι καθεστῆναι. προσῆκε. προ-
σῆκειν. ὁμοίως καὶ ἀνῆκει. Ἀρέσκει μοι τ' ἡλῶν, καὶ ἀπαρέσκει
μοι τὸ ἡκόν. Ἐἀρέσκει μοι ἀπουδέξην, καὶ ἀπαρέσκει μοι παῖξην.
συμφέρει μοι τόδε, καὶ συμφέρει μοι ὑπαίνειν. ὡσώτως καὶ τ' ἀρκεί, ὅ-
(ὅζαρκεί, καὶ διαρκεί, καὶ

καταρχῇ· καὶ δ' ἀρμόζει· καὶ τὸ ἐξεστὶ· συμβαίνει μοι τόδε, καὶ συμ-
 βαίνει μοι καὶ θεύδην ἡ μὲν ἀσ'· δοκεῖ μοι τόδε, καὶ δοκεῖ μοι ἀρίστον τι
 λαοσφῆν· καὶ ὑπὸ ἄλλων πολλῶν· ἐξεστὶ μοι τόδε· πάρεστι· μέτεστι δέ
 μοι τοῦδε, ἀντὶ μετρυσία ἐστίν· ὡσαύτως καὶ ὑπὸ παθητικῆς φωνῆς·
 ἐν δὲ χεῖται αὐρεον βρέξαι· δυνάται σὴ μὲρον τόδε γινέσθαι· λέγε-
 ται τὸν το, καὶ λέγεται τὸν τίλθον ἐλθεῖν· εἴρηται μοι τόδε· καὶ τὰ πε-
 ριποιημένα· ἡκουσά μοι· ἐγνωσά μοι· καὶ ἡκουσά ὑπ' ἐκείνων· καὶ
 ταῦτα μὲν ἴκανα ὥς ἐπὶ τῆς εἰσῆς· παρ' ἄλλοις δὲ διεξοδιγόντα
 ταῦτα δύρῃσιν τε· ἔρρωθε οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ μέμνηθε· ἐν με-
 σῇ γῇ τῇ σκελίᾳ ἀσ' ἐξέδοθ', ἐτεῖ ἀπὸ θεογονίας χιλιοσῶ, τεσσακοσιο-
 σῶ, ἐξήκοντος ἐκίω.

Γερὲ αὐτὸν ποτακτων καὶ ἀνυπακτων ῥημάτων.

Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν, αὐτὸν ποτακτα καλεῖται· τὰ δὲ, ἀνυπό-
 τακτα· καὶ τῇ αὐτὸν ποτακτων τὰ μὲν, ἐν ὁρητικῆς, τὰ δὲ, παθη-
 τικῆς προσφύονται· ὡσαύτως καὶ τὰ ἀνυπότακτα· εἰσὶ δὲ αὐ-
 τὸν ποτακτα ἐν ὁρητικῇ, ὧν δ' ῥῆμα βαρύνεται, καὶ ἡ μετοχή δ-
 ξύνεται, καὶ τὸ ἀπαρέμφαρον πᾶσι ποτατα· τούτων τὰ ἐν ἰσθ' διδύ-
 τῶν καὶ τὰ πρὸς πα καὶ τὰ πληθυντικῇ πλεῖστα αὐτὸν ποτα-
 κτα λέγονται· οἶον, δάκω, δακύν, δακύν, ἐὰν δάκῃς, δάκῃ, ἐὰν δάκω
 μὲν· ὀράμω, ὀραμῶν, ὀραμῶν, ἐὰν ὀράμῃς, ὀράμῃ, ἐὰν ὀράμω
 μὲν· γράω, γράων, γράων, ἐὰν γράῃς, γράῃ, ἐὰν γράω μὲν· πῶ,
 πῶν, πῶν, ἐὰν πῶς, πῶς, ἐὰν πῶμεν· ἀνάχω, ἀναχών, ἀναχέιν, ἐ-
 ἀν ἀνάχῃς, ἀνάχῃ, ἐὰν ἀνάχω μὲν· ὡσαύτως καὶ ἄλλα πλεῖστα· τὰ
 δὲ παθητικῆς προσφύονται μὲν, αὐτὰ ἀνάχωμαι, ἀντὶ χῶμαι·
 ἀφώχωμαι· ἀφίχωμαι· γινώμαι· ἐπιγράφωμαι, ἀνυπότακτα·
 πρόσχωμαι, καὶ τὰ ὁμοία· ἐν ὁρητικῇ καλεῖται ὧν οἱ ἀόριστοι οὐ φυ-
 γάτῃσι τὸ ἦ μέλλοντος σύμφωνον· μὴ ἔχοντες δὲ, οὐ δὲ ὑποτακτικῇ
 ποιοῖσι· δώσω, δώσεις, δώσει· δώσω μὲν· δύρῃσω· ἀμαρτήσω· ἀφῆ-
 σω· θήσω· παρήσω· ἐπὶ ἀνυπότακτα τὰ δ' ἐξω, ἐξείσ, ἐξεί· ἤξω, ἤξεις,
 ἤξει· οἶσω, οἶσεις, οἶσει· ὡσαύτως δὲ οἱ παθητικοὶ μέσοι ἀόριστοι πρῶ-
 τος, οὐ δὲ οἱ μέλλοντες· αἰρήσομαι· ἀφίξομαι· βήσομαι· βουλοίσο-
 μαι· γνήσομαι· οὐ δὲ οἱ ἀπῆκοι μέλλοντες τῇ ἀπὸ τῇ εἰς ὧν ὑπο-
 τάσσονται· ἀφανιῶ· κομιῶ· γνῶμι· ἀφνιούμι· βαδιούμι· καὶ
 ἴξιμα.

Handwritten text in a single column, likely a manuscript page. The text is written in a cursive script, possibly from the 15th or 16th century. The page is aged and shows signs of wear, including discoloration and faint stains. The text is arranged in approximately 25 lines, with some lines being longer than others. The handwriting is dense and somewhat difficult to decipher due to the cursive style and fading. The page is held open by a metal clip at the bottom.

92

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΠΡΟΟΪ
ΜΙΟΝ ΤΟΥ ΓΕΡΕΠΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ν ποῖς προεκδοθεῖσιν ἡμῖν δυοῖ βιβλίοις, ἢ τε τῷ οὐκ τῷ
 μὲν τοῦ λόγου παρὰ δὲ οὐκ ἐξέδοτο, ἢ τε τῷ ῥημά
 τῶν ἐς τὰς πῶσεις μετέβαστο, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα
 τοῖς εἰσαγωγικοῖς ἐλλήσι καὶ λατίνοις. ταῦτα δὲ πᾶν
 τα βραχύτατα συνετέθη, διὰ τε τὸ τῷ λατίνων
 ἀλλόφωνον, καὶ διὰ τὸ ἐν ἡλικίᾳ ὄντας, συζῆν τοῖς οἰκείοις, καὶ
 μὴ διωκόμενοι διὰ τὰς ἡμέτερας μαθητείας. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τῆς
 σκιαγραφίας ἐς ἀληθῆ ζωγραφίαν ἀνῆλθον, οὐκ ἐξώσης φωνῆς καὶ
 ἐπιμελείας, καὶ τῆς τῆς γλώττης οὐμουσίας καὶ τακτικῆς ἐντέως, καὶ
 γινώσκονται ἐπιμελῶς εἶναι τὸ βέλτερον, εἶναι ὡς ἡμεῖς διελκύντα πάντα τὰ
 λείψανα τῆς παλαιᾶς γραμματικῆς καὶ νέας, καὶ πάντα τοὺς
 ποιητὰς, καὶ τῶν σωθέντων περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος. ἐν δὲ διε
 ξοδικώτατα τεχνολογίαν πινά ποιῶμαι περὶ τῆς κλίσεως
 πάντων τῶν ὀνομάτων, γινώσκοντες τε καὶ κατελθέμενοι, καὶ χρηματισμῶν
 τῶν πῶσεων. οὐ μόνον κατὰ τὴν κοινὴν γλῶτταν, ἀλλὰ καὶ τὰς
 ἄλλας διαλέκτους, καὶ ποιητικῶν χρῆσιν. ὁμοιοῦτως καὶ περὶ τῆς
 ῥήματος. οἶμαι δὲ τοῦτο πολυφελέστατον τοῖς εἰσαγωγικοῖς εἰς
 προκειμένῳ γραμματικῶν καὶ ποιητικῶν, πᾶσι τοῖς διὰ διὰ διὰ
 μέντοι περιέχον. εἰ δὲ ὁμοῦς τοῖς μαθηταῖς, ὁ μόνον γραμματικῆς
 ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ ποιητικῆς, καὶ μετρικῆς τέχνης, ἵνα ἀκριβῶς ἐπα
 ῖωσι. πολλὰ γὰρ περιέχει ἀειώματα τῶν ποιητῶν ἐς βεβαίωσιν
 τῆς ἀληθείας. μηδεὶς δὲ θαυμάζειτω, μήτε διασπρέτω, πρὶν ἀνὰ τὸ
 βιβλίον ἀναγνῶ. οὐτε γὰρ δόξῃ κενῇ, οὐτε χρημάτων ἐλπίδι, ὅτε
 ἐπαίνου τοσοῦτον ἀνέλκων πόνον, ἀλλὰ φελέας χάριν τῇ φιλο
 λόγων. οὐδὲ τίς ἀνὰ μένος ὠφελῆν ἀποκνοίη, φθονόρως αὐτὸ καὶ προ
 ὀφθῆς κενῇ, τὸ τέλει ἀποκρύψας. ἵνα γὰρ αὐτὸς δαίνομεν,
 ἄλλοις μὴ κοινῶντες ἀμεμαθήκαμεν. ἢ πῶς οὐ κακοὶ καὶ ὀλιγομα
 θεῖς κριθέμεν, τὰ μετὰ πόνον ἐγνωσμένα κοινὰ μὴ ποιεῖν ἐξέλειν
 λόγῳ ἢ τρυφῇ. καὶ μάστιγα ἐν τῷ παρόντι, ἐν ᾧ καὶ διδασκάλων, καὶ
 βιβλίων ἐλλείψις, διὰ τὴν δυσυχίαν τοῦ γένους. εἴ ποτε δὲ ὄνησις λα
 τῖνοις ἢ γραικοῖς ἐκ τῆς παρόντος γλώττης, τοῖς διανοῖς μὴ περὶ ταῦτα
 κενὰς τοῦτο ἀφίημι. ἐμοὶ δὲ ὡς δίδεται, οὐτὼ καὶ ἐρεχται. αὐτοῦ

διατέον δὴ, καὶ συνεχρὶς ἀναγνώσειον, τῇ πολλῶν χρησίων καὶ ἀναγ-
 καίων τῆς πρακτικῆς γραμματικῆς χάριν. μετ' ἣν εἰς τὴν θεωρη-
 τικὴν ἀναχθῆναι χρεῶν, ἣν περιέχει τὰ τέτταρα βιβλία τοῦ σοφῆ
 καὶ δυσκόλου Ἀπολλωνίου. ἃ εἰ καὶ δυσνόητα τυγχάνει γινώσκοντα, ὁ-
 μῶς ἀναγκαῖά τ' εἰσι. ἔτι τὸ περὶ σωτάξεως τῶν ὀκτὼ μέρων τοῦ
 λόγου μιχαήλ συγγέλλου τοῦ ἰδρυοσλυμίου, μικρὸν, ἡφ' ἧς, καὶ
 ὠφέλιμον. καὶ ἄλλα πολλὰ λογίων ἀνδρῶν. ἃ φ' ὧν ἀρυσάμενος
 ὁ σοφὸς Θεόδωρος, καὶ ἄλλα καὶ ἐλλογιμώτατα τὰ τέταρτον τῆς ἐ-
 αυτοῦ γραμματικῆς συνέταξε. βραχυμὲν, καὶ δηλοῦ καλυμμένη
 τοῦ θεομένου. ἐπαυνετὸν δὲ τοῖς εἰδῶσι, καὶ ἐπαφελῆς, τὰς σκιὰς
 τῶν παλαιῶν περιέχον. μετὰ τὰ πρακτικὰ δὴ, εἰς τὰ θεωρητικὰ
 ἀνακτέον. τῆς τε ὀρθομίας, καὶ ἀρμονίας, καὶ κατὰλληλότητος
 τῆς ἐλληνικῆς ὀρθομίας ἀπογυγνέον. ἣν οὐκ οἶδ' ὅπως φεῦ κακὴ
 τύχη σὺν τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς τῶν ἐλλήνων ἀποσβέσασα, ἡδὼν εἰς
 τὸ μὴ ὂν μετέβαλεν. ἀλλ' ἔτι ἀποκνηνέα τὰ κατὰ τὴν αὐτῆς συγγρα-
 φῆς. τὸ γὰρ καλὸν κατὰ τὸν εἰσάγοντα, ἔστι ὅτι ἔστι καλόν. ἄλλως τε καὶ
 τ' εἰδῶν ἀσπανάων ὄντων ὅτι τὴν δυστυχίαν τοῦ γένους, ὅσον ὀλίγοι,
 τοσοῦτ' ἐπαυνετὸν. βιβλίον τρίτον περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος.

Τμήμα πρῶτον.

Ἐπειδὴ δὲ ἡμῖν ὁ λόγος περὶ ὀνόματος, διαιρέσειον αὐτὸ εἰς πρῶτον
 αὐτὸ, ἔπειτα διαιρετέον. Ὀνομαρτίνων ὅτι μέρος λόγου πῶτικόν,
 σηματικόν οὐσίαν καὶ ἰδίαν τῇ ὑποκειμένῳ σωματικῶν
 τε καὶ πραγμάτων. τούτου δὲ τὰ μὲν, ἀπλᾶ καὶ ἀπαθῆ. τὰ
 δὲ, σωματικὰ καὶ ἐμπαθῆ. καὶ τῶν ἀπλῶν, τὰ μὲν, ἰσοσύνλλαβα.
 τὰ δὲ, περιττοσύνλλαβα. καὶ τῶν μὲν ἰσοσύνλλαβων, τέσσαρες εἰσὶ
 κλίσεις. τῶν δὲ περιττοσύνλλαβων, μία. ταῦτά τ' εἰσι καὶ πέντε κλίσεις
 εἰσὶν. ὧν ἡ μὲν, πρώτη, ἡ δὲ, δεύτερα, ἡ δὲ, τρίτη, ἡ δὲ, τέταρτη, ἡ δὲ,
 πέμπτη καλεῖται. περὶ ὧν ἐροῦμεν ἀρξόμενοι ἀπὸ τῆς πρώτης.

Περὶ τῆς πρώτης κλίσεως.

Ἡ πρώτη κλίσις, δύο κατὰ λήξιν ἔχει. εἰς ἁσὸν μόνον ἀρσενικῶν
 ἰσοσύνλλαβων ὀνομάτων, καὶ εἰς ἡσὸν ἀρσενικῶν καὶ κοινῶν. ὅσον, ὁ αἰ-
 νέας, ὁ παπίας. ὁ χρύσιος, ὁ πέριος. ὁ καὶ ἡ ληστής, ὁ καὶ ἡ θελὼν τις.
 τὰ δὲ κοινὰ, οἱ παλαῖοι διηρημένως ἐκλινον, ὁ ἐθελὼν τις, καὶ ἡ ἐθε-
 λων τις λέγοντες. Εὐρήσεις δὲ παρὰ ποιηταῖς ὀνομαστικῶς τῶν
 εἰς ἁσὸν καὶ εἰς ἡσὸν ὀνομάτων τῆς πρώτης κλίσεως ὁμοίαν ταῖς
 αὐτῶν κλητικαῖς, ληγούσας εἰς ἀβραχὺ, ἔθ' αἰολικῶ, καὶ βοιωτι-
 κῶ, καὶ θεσσαλικῶ. ὅσον, ὑβραγόρα, ἀντὶ ὑβραγόρας. θυέσα, ἀντὶ θυέ-

Διούλλαβα βαρύρνα, εἰς ου ποῖσσι τὴν γενικὴν· δῖον, αἰνείας, αἰ
νείου. κοχλίας, κοχλίου. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, ἐν τῇ πρώτῃ κεφα
λαίᾳ ἀκριβέστερον ἐροῦμεν. καὶ αἰνεία θωρηκὴς. οἱ γὰρ θωρηκῆς,
τὰς εἰς αὐτὸν ληγόντων γενικὴς εἰς αὐτὸν μακρὸν ποῖσιν. δῖον, αἰνεία, ἀντὶ
αἰνείου. κοχλίας, ἀντὶ κοχλίου. Οἱ δὲ βοιωτοὶ καὶ αἰολεῖς, αἰνείας
λέγουσι, τὸ αὐτὸ μακρὸν φυλάττοντες. καὶ οἱ ἰωνοὶ ἀπαθῶς, αἰνείας, τὸ
αὐτὸ εἰς ε, καὶ τὸ ο εἰς ω βέποντες. καὶ αἰνείας ἐμπαθῶς, ὡς παθὼν δὲ μείας,
ἀντὶ τῆς ἐρμείας. τὸ του, μακρὸν. αἰολίφθογοι γὰρ πάντα φύσει μα
κροὶ εἰσι. παρὰ ποιηταῖς δὲ, πάντα δίφθογοι, ὁμοίως καὶ τὸ κ καὶ
τὸ ω μέγα ἐπὶ τέλους ἐπομύχων φωνήεντος, κοινῇ ὄντιν. Ἐπὶ τὸ του, πε
ρισπωμένην. πάντα γὰρ γενικὴ καὶ δοτικὴ παντὶς ἀρθρος, παρὰ πάντα.
ὀνομαστικὴ δὲ καὶ αἰτιατικὴ, ὁξύνεται. περὶ τῆς δοτικῆς ἐνικῆς.

Ἡ δοτικὴ ἐνικὴ, ὅς αἰνείας κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς ἐκβολὴ τοῦ
σ. ὅθεν καὶ τὸ αὐτὸ μακρὸν ἔχει. ὁ αἰνείας, τῷ αἰνείας. καὶ ἰωνικῶς, αἰνείας.
τὸ τω, μέγα. τὰ γὰρ ἀρθρα τῆς δοτικῆς ἐνικῆς, καὶ γενικῆς πλη
θυντικῆς, ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδὲ τέρω γένει, ὅθεν τοῦ ω μεγάλου γρά
φονται. Ὑπὸ τῷ τω, ἰ. παντὶ γὰρ ἀρθρῷ δοτικῆς ἐνικῆς ὑπο
γράφεται ἰ. ὁ παρὰ τοῖς παλαιοῖς προσγράφετο, ὡς παρὰ καὶ
πάσῃ δίφθωγῃ καταχρηστικῇ. Ὑπὸ τῷ α, ἰ. πάσῃ γὰρ δοτικῇ εἰς
α καὶ εἰς κ καὶ ω ληγούσῃ, ὑπογράφεται ἰ ἀνεκφώνητον. δῖον, τῷ αἰνείας.
τῇ μουσῇ. τῷ λόγῳ. οἱ αἰολεῖς δὲ καὶ βοιωτοί, οὐχ ὑπέγραψον.
ὁ παρὰ φυλάττουσιν οἱ ποιηταὶ ἐν ταῖς πεπονηταῖς μεταπλάσσειν
δοτικῆς. ὡς ἀντὶ μακρῶς, Πάσι τε κυανοχαῖτα ποσειδάωνι πεποι
θῶς. κυανοχαῖτα, ἀντὶ κυανοχαίτη. Ἀπὸ τὸ μέγαν ἔλεξεν, ἵνα δάκ
τυλον ποιήσῃται. περὶ τῆς αἰτιατικῆς ἐνικῆς.

Ἡ αἰτιατικὴ ἐνικὴ, ὅς αἰνείας κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς βοτῇ τοῦ σ εἰς
ν. ὅθεν καὶ τὸ αὐτὸ μακρὸν ἔχει. ὁ αἰνείας, τὸν αἰνείας. καὶ ἰωνικῶς, αἰ
νείας. ὡς παρὰ δὲ μείας ἀντὶ δὲ μείας. καὶ αἰνείας ὁμοίως, ὡς παρὰ ἀ
μύντας παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ ἀμύντας. περὶ τῆς κλητικῆς ἐνικῆς.

Ἡ κλητικὴ, ὅς αἰνείας κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς αὐτὸν ἰσοσύλλαβα, ἀπὸ τῆς
ὀνομαστικῆς ἐκβολὴ τοῦ σ ποιούσι τὴν κλητικὴν. ὅθεν καὶ τὸ αὐτὸ μα
κρὸν ὄντιν. ὁ αἰνείας, ὁ αἰνείας. Πίνδαρος μάλιστα, ὅθεν τὴν ἐπαλλήλιαν
τῇ φωνηέντων, ἀναμαρτάρματι αἶαν ἔλεξεν, ἀντὶ ἀναμαρτάρματι,
ἵνα ἐκ φύγῃ τὴν ἀναμαρτάρματι. γὰρ δὲ κλητικὴ τὸν ἴσον χρόνον ἔχει
τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ, ἢ ἐλάττω. ὁ δὲ ποτε δὲ μείζονα. καὶ ὁ αἰνείας
ἀπὸ τῆς ἐνικῆς. οἱ γὰρ ἀπὸ τῆς ἐνικῆς, τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀνομαστικῆς καὶ κλητικῆς.

τὸ ω, μέγα, τὸ γὰρ ὡ τῆς κληλικῆς ἀεὶ ὅτε τοῦ ὡ μεγάλου γράφεται, καὶ φιλοῦται, καὶ περᾶται.

περὶ τῆς ὀνομαστικῆς καὶ κληλικῆς δυνικῆς.

Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυνικὴ καὶ κληλική, ἀπὸ τῆς εἰδικῆς δοικῆς. ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν φυλάττουσι. τῷ αἰνεία, τῷ αἰνεία, ὡ αἰνεία. Διαφέρει δὲ ἡ ὀνομαστικὴ τῆς δοικῆς. ὅτι ἐκείνης μετὰ τὸ τω περᾶται, καὶ ὑπογράφου μενον ἔχει τὸ ι. ὁμοίως καὶ τὸ α. ταύτης δὲ οὐ.

περὶ τῆς γενικῆς καὶ δοικῆς.

Ἡ γενικὴ καὶ δοικὴ δυνικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυνικῆς, προάγειται ὅς ι καὶ ν. τῷ αἰνεία, τοῖν αἰνείαιν. καλεῖται δὲ ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ καὶ ἡ γενικὴ καὶ δοικὴ. διότι συγκρίσαντες ἀλλήλας αἰτοῦται πῶς εἰς ἔχουσιν. ὅθεν καὶ μεταβαλλόμεναι, τὴν δὲ ναμιν αὐτῇ λαμβάνουσιν. ὅσον, τῷ αἰνεία, αὐτὶ οἱ αἰνείαι, καὶ τοὺς αἰνείας. τοῖν αἰνείαιν, αὐτὴ τῇ αἰνείων, καὶ τοῖς αἰνείαις. Ἡ δὲ δυνικὴ κληλικὴ εἰς πάσῃ κλίσσει ὁμοία ὅτι τῇ ι δία ὀνομαστικῆς.

περὶ τῆς ὀνομαστικῆς καὶ κληλικῆς πληθυντικῆς.

Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ καὶ κληλικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυνικῆς προάγειται ὅς ι. τῷ αἰνεία, οἱ αἰνείαι, ὡ αἰνείαι. Ἐπὶ τῷ νή; περᾶται. τὸ αἰ, βραχύ. ἡ γὰρ αἰ καὶ οἱ διφθογῶς εἰς τέλος τοῦτων καὶ τῶν ὁμοίων διερρηγόμεναι λέξεων, αὐτὴ βραχέων νομίζονται. ὅσον, αἰνείαι, μοῦσαι, λόγοι, ὅμηροι. πεποίημαι, πεποίησαι, πεποίηται, πεποίηται. τύποιμαι, τύπεται. εἰς γύποιμαι, γύπεται. τύπωνται, τύπεται. τύπαι. ποίησαι. ποίησε. πολλὴ τῇ δυνικῶν. ὅσον, τύποι. τύπαι. καὶ τῇ συνηρημένων δοικῶν. ὅσον, ληρῶ. αἰδοῖ. καὶ τῇ ἐπιρρημάτων. ὅσον, οἰκοί. παπαί. βαβαί. χαμαί. ὕδαρῆται τὸ πάλα, καὶ τὰ ὕδαρ τοῦ, ἐκπαλαί, πρόπαλαί.

περὶ τῆς γενικῆς πληθυντικῆς.

Ἡ γενικὴ, τῇ αἰνείων κοινῶς. πάρα γὰρ γενικὴ πληθυντικὴ παρὰ τοὺς γενούς, εἰς ὧν λήγῃ. ὅσον, τῇ αἰνείων. τῇ μεσῶν. τῇ ἐνμέσων. ὅθεν καὶ μέση ὀνομάζεται. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς ἐπιρρήματα, μεσότητος. ὅσον, χαλᾶς, ἀπὸ χαλᾶν. καὶ σφῶς, ἀπὸ σφῶν. οἱ αἰολεῖς δὲ προστιθέσιν α μακρὸν, αἰνέας ἀντὶ αἰνείων, καὶ νυμφᾶν ἀντὶ νυμφῶν λέγοντες. οἱ δὲ δωρεῖς, τὰς περᾶται μενᾶς γενικῶς ἀπὸ τῶν μακροῦ προφέρουσιν. ὅσον, αἰνέαν, ἀντὶ αἰνείων. καὶ μουσῶν, ἀντὶ μουσῶν. Ἐπὶ τῶν, περᾶται μενᾶς. πάρα γὰρ γενικὴ πληθυντικὴ

Λ iii

θωπική, ὀνομαστικῆς ληγούσης εἰς αἰ, περιωσᾶται. ὄιον, αἰνέαι, αἰ
νήων, χρῦσαι, χρυσῶν. πωλῶ τοῦ λαοῦναι, λαούνων, καὶ χρῆσαι, χρῆ
σων, καὶ ἐτήσαι, ἐτησίων. Ἐπὶ εἰς μὲν θηλυκὴ μονογενῆς εἴη, ὁμοίως
περιωσᾶται. ὄιον, μοῦσαι, μουσῶν. γλῶσσαι, γλῶσσῶν. χεῖρες τοῦ ἁ
φύαι, ἁφύων. Εἰ δὲ ζιγχνῆς, ὁμοτονεῖ τῇ γενικῇ τοῦ ἰδίᾳ ἀρσενικῆς.
ὄιον, ἅγιοι, ἁγίων. ἅγιοι, ἁγίων. δίκαιοι, δικαίων. εἰ ἡ γενικὴ θηλυκὴ δι
οίσει τῆς ἀρσενικῆς γενικῆς κατὰ τὴν φωνὴν, περιωσᾶται. ὄιον,
ταχεῖς, ταχείων, ταχεῖαι, ταχειῶν. μέλανες, μελάνων, μελαιναι,
μελαινῶν.

Περὶ τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς.

Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, προ
έρχεται τοῦ σ. ὄιον, οἱ αἰνέαι, τοῖς αἰνέαις. καὶ κατὰ προσημασίαν,
αἰνέαισι. γίνεταί δι' οὗτο παρὰ ποιηταῖς καὶ ῥήτορσιν ἰωνικὸς ἐ
ταῖς ληγουμέναις εἰς αἰο καὶ εἰς οἰο δοτικᾶς. ὄιον, αἰνέαισιν, ἀντὶ αἰ
νέαις, λόγοισιν, ἀντὶ λόγοις. Περὶ τῆς αἰτιατικῆς πληθυντικῆς.
Ἡ αἰτιατικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, ποτὶ τ
εἰς σ. οἱ αἰνέαι, τοὺς αἰνέας. τὸ ας; μακρόν. ἢ γὰρ ἰσοσυλλά
βων αἰτιατικῶν τὸ ας ἐκτείνεται. ὄιον, αἰνέας. πέρας. μούσας.
ἢ δι' ἀπαιτήσεως συλλάβων, συσέλλεται. ὄιον, αἰαντας. θάαντας. οἱ δὲ
εἰς δὲ ἐπομύου φωνήεντες, συσέλλουσι τὸ ας ἢ ἰσοσυλλάβων
αἰτιατικῶν. τοῦτου μαρτυρὸς θεόκριτος ἐν τῷ πρώτῳ ἐιδυλλίῳ,
Γάντα δ' ἐν ἄλλα γένοιτο, καὶ ἅ πίτυς ὄχλας ἐνέει. τὸ γ' ἔχας βρα
χύδιν, ἵνα ὁπέμπτως, δάκτυλος γένοιτο. Ἡ δὲ κλητικὴ πληθυντι
κὴ, ἐν πάσῃ κλίσσει ὁμοία ὅτι τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ. Ὁ αἰνέας. τοῦ αἰ
νέου κοινῶς, καὶ αἰνέας δουρικῶς, καὶ αἰνέας αἰολικῶς, καὶ αἰνέας
ἰωνικῶς. ὃ αἰνέας κοινῶς, καὶ αἰνέας ἰωνικῶς. τὸν αἰνέαν κοινῶς, καὶ αἰ
νέας ἰωνικῶς, καὶ αἰνέας. Ἡ κλητικὴ, ὃ αἰνέας κοινῶς, καὶ ὃ αἰνέας
ἁπλῶς. τὸ αἰνέας. τὸν αἰνέαν. ὃ αἰνέας. οἱ αἰνέαι. ἢ αἰνέων κοι
νῶς, καὶ αἰνέων αἰολικῶς, καὶ αἰνέων δουρικῶς. τοῖς αἰνέαις, καὶ αἰνέ
αισι. τοὺς αἰνέας, ὃ αἰνέαι.

Περὶ τῆς εἰς ἡς ἰσοσυλλάβων ὀνομάτων τῆς πρώτης κλίσεως.

Ὁ χρύσης πόθεν παρέρχεται, ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ. τὸ δὲ χρυσοῦς, ἀπὸ τῆς
ῥύομαι. τὸ χρυ; φιλόν. τὸ γ' ῥύομαι, μηνύω, ἐρύω, ἐλκύω, κωλύω,
θύω, δακρύω, ἀνύω, κωκύω, ὀφείτω. τὸν φιλοῦ γράφονται. τὸ ἡ κυλίω,
κηνίω, μηνίω, ἐθίω, ὀφείτω. τὸ χρυ μακρόν ἢ βραχύ; μακρόν.
ἢ γὰρ θύω, ῥύομαι, λύω, δακρύω, κωκύω, ἐν μὲν τῷ ἐνέστωτι, μα
κρόν καὶ βραχύ τὸ ἐν ἔρωςιν. ἐν δὲ ὃ μέλλοντι, μακρόν. Ἐπὶ ὃ χρυ;

ὁξεία μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς παροξύνεται. τὸ σὸς; ἢ τὰ γὰρ
εἰς ἡσὶ ὀνόματα, εἰς οὐ καὶ εἰς τοσὺ καὶ οὐσὺ ποιοῦνται τὴν γενικὴν,
ὅθεν ἡσὶ ἡσὶ φέρονται. τὰ δὲ εἰς ὅσος καὶ εἰς ὅσος ποιεῖνται, ὅθεν ἡσὶ ἡσὶ.
οἱ δὲ εἰς ὅσος καὶ εἰς ὅσος μακρὸν ἔχοντες, χρύσεας αὐτὴν χρύσεας λέ-
γουσιν. ὅθεν παρὰ Πινδάρου, ἑλλανοδίησος, καὶ ἀμφιδυνάμειος,
αὐτὴν ἑλλανοδίησος, καὶ ἀμφιδυνάμειος.

Περὶ τῆς γενικῆς ἐνικῆς.

Ἡ γενικὴ, ἥ χρύσου κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς ἡσὶ βαρύνοντα ἀπονομασίζονται,
εἰς οὐ ποιοῦσι τὴν γενικὴν. ὅσον, χρύσεος, χρύσου. πέρος, πέρου.
καὶ δωρικῶς, χρύσεα, ὅθεν τὴν λέξιν, αὐτὴν τὴν λέξιν. καὶ βοιωτικῶς
καὶ αἰολικῶς, χρύσεα, καὶ ἰωνικῶς, χρύσεα. Περὶ τῆς δοτικῆς.

Ἡ δοτικὴ, ἥ τῆς ὀνομαστικῆς κοινῶς, ἐκβολὴ τῆς σ. ὁ χρύσεος, τῶ
χρύσει. καὶ δωρικῶς, χρύσεα, ὅθεν αὐτὴν μακροῦ ὄντος. ὅθεν παρὰ Ἀντιμά-
χου, σὺ μὲν μόνον, Πάρις τε κυανοχαίτα ποσειδάωνι πεπορθῶς, καὶ
τὰ μεταπλάσμιον ἀπὸ τοῦ κυανοχαίτα γέγονε ὅθεν τὸ μέτρον. ὅθεν καὶ
ὁ αὐτοὺς ὅθεν.

Περὶ τῆς αἰτιατικῆς.

Ἡ αἰτιατικὴ, ὁμοίως ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, ὅθεν ἡσὶ εἰς κοινῶς. ὁ
χρύσεος, τὸν χρύσειον, καὶ δωρικῶς, χρύσειον. ὅθεν παρὰ Πινδάρου, ὅθεν
αὐτὸν, αὐτὴν δὲ αὐτὴν. καὶ ἰωνικῶς, χρύσεια. ὅθεν παρὰ Ἡρόδοτου
ξέρεια, αὐτὴν ξέρειν. Ἡ κλητικὴ, ὁ χρύσεος κοινῶς. ἡ δὲ εἰς ἡσὶ ἰσοσύλλα-
βα, εἰς ἡσὶ ποιεῖ τὴν κλητικὴν. ὁ χρύσεος, ὁ χρύσειος, καὶ ὁ χρύσεος ἀπὸ
κῶς. σὺ μὲν μόνον, ὁ λάνης, ὁ λάνης, ὁ λάνης, καὶ πυραϊχίης, πυ-
ραϊχίης, ὁ πυραϊχίης. καὶ τὸ μάχης, ὁ μάχης, ὁ μάχης, παρὰ Ἀριστοφάνους
πέποικται, καὶ Ἡράκλειδος. τὰ δὲ εἰς τῆς λήγοντα ἰσοσύλλα-
βα, εἰς αὐτὸν ποιοῦσι τὴν κλητικὴν. ὅσον, ὁ ποιητής, τοῦ ποιη-
τοῦ, ὁ ποιητής. ὁ τξότης, τοῦ τξότου, ὁ τξότης. ὁ προφήτης, τοῦ
προφήτου, ὁ προφήτης. ὁ ληστής, τοῦ ληστοῦ, ὁ ληστής. σὺ μὲν μόνον
ὁ αἰήτης, τοῦ αἰήτου, ὁ αἰήτης. ὁ ἡγετὴς, τοῦ ἡγετοῦ, ὁ ἡγετὴς.
ὁ ἡγετὴς, τοῦ ἡγετοῦ, ὁ ἡγετὴς. ὁ ἀναρέτης, τοῦ ἀναρέτου, ὁ ἀναρέτης. ὁ φιλοθερσί-
της, τοῦ φιλοθερσίτου, ὁ φιλοθερσίτης. ὅθεν παρὰ τῶν ποιητῶν, ὁ
φιλοθερσίτης φιλοκέρτομος. ὅθεν τὸ ἀπολοῦν ὅθεν τοῦ αὐτοῦ ἐλέξεν. ὅσον,
θερσίτης ἀκριτόμυθε. ἔπειτα εἰς ἡσὶ ἐθνικῶς, εἰς αὐτὸν ποιοῦσι τὴν
κλητικὴν. ὅσον, ὁ σκύθης, ὁ σκύθης. ὁ ἡγετὴς, ὁ ἡγετὴς.
ὁ πέρος, ὁ πέρος, καὶ ὁ πέρος ἀπὸ τῆς σ. ὅθεν τὸ κύριον εἶναι, εἰς ἡσὶ
ποιεῖ τὴν κλητικὴν. ὅθεν πολλὰ καὶ ἡ σίσις, ὁ πέρος εἰρηκεν.
ἔπειτα τὰ σὺν τῇ αὐτῇ τοῦ μέτρου καὶ τῶν λέξεων, εἰς αὐτὸν ποιοῦσι

Α. iiii

τῶν κλητικῶν. οἶον, μετῶ, γεωμέτρης, ὡ γεωμέτρᾳ. πωλῶ, βιβλιο-
 πωλῆς, ὡ βιβλιοπωλᾶ. βίβω, οἶον, πωδοβίβης, ὡ πωδοβίβᾳ.
 ἔτι τὰ εἰς τῆς ποιητικῆς, οἶον, ὁ κυνώτης, ὡ κυνώπα. ὅθεν καὶ ὁ
 ποιητής, τιμῶν ἀρνύμενοι μενελάω, σοί τε κωῶπα, ὁ ἐχθοδότης,
 ὡ ἐχθοδῶπα. ὅθεν καὶ σοφοκλῆς, ἐχθοδῶπ' ἀβείθαυς. ἔτι τὰ εἰς τῆς
 περὶ τοῦ ἁλῶνα, εἰ μὴ ὅτι τὸ κλίνειται, τῶν αὐτῶν ἔχει ὁρθῶν
 καὶ κλητικῶν. λάχης λάχης, ὡ λάχης. εἰ ὅτι ντ, εἰς ν ποιεῖ τῆ
 κλητικῶν. ἡμῆς, ἡμῶν καὶ ἡμῶν. ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ διυτικὴ;
 ἀπὸ τῆς ἐνικῆς δοτικῆς ἱσοπῆ τοῦ η εἰς α. ὅθεν καὶ τὰ μακρὸν ἔχουσι.
 τῶν χρύσει, τῶν χρύσει, ὡ χρύσει. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ διυτικὴ; ἀπὸ τῆς
 ὀνομαστικῆς διυτικῆς, προσδέσει τὶ καὶ ν. τῶν χρύσει, ἔτι χρύσειν. ἡ ὀ-
 νομαστικὴ καὶ κλητικὴ πηλικῆς; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς διυτικῆς, προσδέ-
 σει τὶ. τῶν χρύσει, οἱ χρύσει, ὡ χρύσει. ἡ γενικὴ; τῶν χρύσειν κοινῶς,
 καὶ χρύσειν ὁριστικῶς, καὶ χρύσειν ἰωνικῶς, καὶ χρύσειν αἰολικῶς. ἡ δὲ
 ἡλικὴ πηλικῆς; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πηλικῆς, προσδέσει τὶ σ.
 οἱ χρύσει, ἔτι χρύσεις. καὶ προσχηματισμῶ, χρύσεισι. καὶ ἰωνικῶς, χρύ-
 σεσι, ἱσοπῆ τοῦ α εἰς η, καὶ τοῦ ι ὑπογραφομένης. ἡ αἰλικὴ
 πηλικῆς; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, ἱσοπῆ τοῦ ι εἰς σ. οἱ χρύσει, τοὺς
 χρύσεις. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ας καὶ εἰς ης. ὡν τῶν καὶ ὁ
 καὶ πάντα σχηματῶσι τῆς πρώτης κλίσεως ἀρσενικῆς καὶ κοινῆς.

καὶ ὡν.

ὁ χρύσεος, τοῦ χρύσου κοινῶς, καὶ χρύσει ὁριστικῶς, καὶ χρύσει
 αἰολικῶς, καὶ χρύσει ἰωνικῶς. τῶν χρύσειν κοινῶς, καὶ χρύσει ὁρι-
 στικῶς. τῶν χρύσειν κοινῶς, καὶ χρύσει ὁριστικῶς, καὶ χρύσει ἰωνικῶς.
 ὡ χρύσει κοινῶς, καὶ ὡ χρύσει ἀφικῶς. τῶν χρύσει, τῶν χρύσειν. ὡ
 χρύσει. οἱ χρύσει. τῶν χρύσειν, καὶ χρύσειν, καὶ χρύσειν, καὶ χρύσειν.
 ἔτι σ χρύσεισι, καὶ χρύσεισι. τοὺς χρύσεις, ὡ χρύσει.

περὶ τῆς δευτέρας κλίσεως.

ἡ δευτέρα κλίσις δύο καὶ τὰ λήξει ἔχει εἰς α καὶ η θηλυκῶν ὀνο-
 μάτων. οἶον, ἡ μοῦσα, ἡ μάϊα. ἡ τιμῆ, ἡ ἐλάνη.

περὶ τῶν εἰς α θηλυκῶν.

ἡ μοῦσα τῶν παρὰ γένετα; ἀπὸ τοῦ μῶσαι. ἡ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ
 οὔσαι, ὁμοῦσαι, καὶ μοῦσαι. τὸ η; καὶ τὰ γὰρ θηλυκῶν ἀρῶρα ὅτι
 τοῦ η γράφονται. τὸ μου, μακρὸν. αἱ δὲ ἱσοπῆ τοῦ αἰ. ἔτι πὶ
 μου; περιπτωμένη. πᾶσαι γὰρ φύσει μακρὰ πρὸ βραχέος καὶ μένῃ,
 περιπτῶται. τὸ σε, βραχύ. περὶ οὗ εἰδέναι δεῖ, ὅτι πᾶν θηλυκὸν

εἰς α λήγον ὁξύνον, ἢ περιπαύμενον, ἐκτεταμένον ἔχει αὐτό. οἶον.
 χαρά. πονηρά. φοβερά. ἀθηνά. μυᾶ. ναυσίκα. ἀργυρά. σιδηρά.
 ἔπει ἐπαροξύονον διὰ τοῦ ια. οἶον, προσωδία. κοιλία. ἰαγωδία.
 κωκωδία. κωμωδία. ἔπει ἐπὶ τοῦ δυω ῥήματος γίνεται, οἶον, βασι
 λυῶ, βασιλεία. ἀριστῶ, ἀριστεία. κολακῶ, κολακεία. δουλεύω.
 δουλεία. ἔπει ἐν περιδυσύλλατον ἐκ τῆς αἰ διφθόγῃ παραλή
 γον. οἶον, ἀθηναία. σελιναία. ἔπει ἐν μονοφθόγῃ παραλή
 γον. οἶον, πῆρα. θήρα. χώρα. ἢ μετ' ἐπιτοκῆς συμφώνου. οἶον, πέτρα.
 ἄτρα. κεδέτρα. πῶλῶ τοῦ τάναγρα. κησολό πενθρα. ἔπει τὰ εἰς
 σα κη εἰς θα. οἶον, λήθα. κλαταίθα. καὶ τὰ εἰς α θηλυκὰ ἐπίθετα
 ἀπὸ τῶν εἰς ος τῇ γυνικῇ τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ ὁμοχρονούντα, ἐκτε
 ταμένον ἔχουσιν. οἶον, ἀνδρείος, ἀνδρεία, ἀνδρεία. θεός, θεός, θεός. λό
 γος, λόγιος, λογία. πῶλῶ τοῦ πέπειρος, πέπειρα. δῖος, δῖα. ἴος, ἴα.
 καὶ μίος, μία. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἐπίθετα τῇ γυνικῇ τῶν ἰδίων
 ἀρσενικῶν ὁμοχρονούντα, σιωταλμένον ἔχουσιν. οἶον, γλυκύς.
 γλυκίος, γλυκία. ἡδύς, ἡδύς, ἡδέα. ὀξύς, ὀξύς, ὀξεία. βαρὺς, βαρέος.
 βαρεία. ἔπει τὰ δισύλλαβα παραλήγοντα τῇ αἰ διφθόγῃ, συ
 νεταλμένον ἔχουσιν. οἶον, μαῖα. ταῖα. γραῖα. αἰα. ἔπει τὰ εἰς
 ρα διφθόγῃ παραλήγοντα. οἶον, πείρα. μείρα. πῶλῶ τῇ φαίρα.
 σαύρα. αὐρα. λαύρα. ἔπει τὰ εἰς ἄλλο τι συμφωνον λήγοντα. οἶον,
 μέτρα. πείρα. δῖα. ἔπει τὰ προπαροξύονα. οἶον, δέσποινα. αἰγι
 να. δασέβια. θυγύβια. θάλασσα.

περί τῆς γυνικῆς.

Ἡ γυνικὴ; τῆς μουσῆς. τὰ γὰρ εἰς α καὶ εἰς η θηλυκὰ, κοινῶς εἰς ης
 ποιεῖται τῶν γυνικῶν. δεῖ δὲ εἶδέναι, ὅτι μόνον τὰ εἰς α μακρὸν καὶ εἰς
 α κενθρον, καὶ εἰς ρα, καὶ εἰς σα, καὶ εἰς θα ὀνόματα θηλυκὰ, φυλάττειται
 τὸ α ἐπὶ τῆς γυνικῆς καὶ δὲ γυνικῆς. οἶον, ἀθηνᾶ, ἀθηνᾶς, ἀθηνᾶ. μαῖα,
 μαῖας, μαῖα. ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρα. λήθα, λήθας, λήθα. μάρ
 θα, μάρθας, μάρθα. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, ἔχουσιν κοινῶς τὸ α εἰς
 η. οἶον, μουσα, μουσης, μουση. δόξα, δόξης, δόξη. ῥίζα, ῥίζης, ῥίζη.
 οἱ ἴωνες δὲ τὸ α μακρὸν τῶν εἰς α εἰς η ἔχοντες, ἰσθρίη ἀντὶ ἰσθ
 ρία, καὶ ἡμδρῆ, ἀντὶ ἡμδρᾶ λέγουσιν. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῇ ἀνικῶν ἄλλων
 πτώσεων. οἱ δωριεῖς δὲ, τοῦ ἀντὶ τὸ α μακρὸν ἔχοντες,
 ὡς ἀντὶ ὡδῆ, καὶ ἡμᾶ ἀντὶ ἡμῆ λέγουσι. δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἶδέναι.
 ὅτι τῇ συμφώνων τὰ μὲν ἔχουσιν τελικὸν τὸ α. τὰ δὲ, τὸ η. τὰ δὲ,
 ἀμφότερα. τὸ ζε + εἴς καὶ δύο, καὶ δύο λα, τὸ α ἔχουσιν. οἶον, ῥέ
 ξα. δόξα. δῖα. μέτρα. θάλασσα. θυελλα. σκύλλα. πῶλῶ τοῦ ἑλλῆ.

καὶ πέλλι. τὸ δὲ β, γ, δ, ἐν λ, μ, π, τ, φ, χ, τὸ ἢ ἔχουσιν. διοῖον, θήβη.
 σέγη. ἰόδη. αὐλή. φυλή. πώλιω τῷ παύλα, καὶ ἀνάπαυλα. οἶμη. τῶν
 νελόπη. ἀρετή. νύμφη. ψυχὴ. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λ ἐν ἐπιπλοκῇ ἐτέρᾳ
 συμφώνῳ τὸ ἢ ἔχει. διοῖον, κίχλη. τίχλη. ὁμίχλη. ζεύχλη. καὶ ζεύχλα
 παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. τὸ ὅ θ, καὶ κ, καὶ ν, τὸ α καὶ ἢ ἔχουσιν. διοῖον, μάρεθα,
 λήθη. ναυσίχ, ἰοδόκη. ἀθηνά, εἰρήνη. ἡ δέκλα δὲ καὶ αὐγούσα, λαπι
 νική. αὐτὸ γὰρ ἐστὶ αἰολικῶς τὸ ἢ εἰς α βραχὺ ζέποντες, δέκλα ἀντὶ
 δέκλη, καὶ νύμφα ἀντὶ νύμφη, καὶ ἀφροδίτα ἀντὶ ἀφροδίτη λέγουσι.
 καὶ τὰ εἰς ρα μονογενῇ, εἴτε ἐπίθετα, τὸ α ἔχουσιν. διοῖον, ἡμδρά, φαχά
 κρα, ποδάγρα, φοβερά, χαθαρά. πώλιω τῷ ἄκρη, κόρη, κόρη, ἀθάρη,
 δέρη, κύρη, περὶ χέρη, ἐφύρη, ὀλυκρή, καὶ δὴ, ἄγρη, ἀνίχρη, ἰρη. καὶ ταῦ
 στα μὲν περὶ τῶν μονογενῶν. τὰ δὲ θηλυκὰ τῇ εἰς οσ χαθαρόν
 ἐπίθετων, τὸ α ἔχουσιν. διοῖον, λόγιος, λογία. τίμιος, ἡμία. σέση μείω
 ται ὄγδοος, ὄγδοη. τὰ δὲ μὴ χαθαρόν, δὴ διοῖον, σοφός, σοφή. καλός,
 καλή. χωρεῖς τῇ εἰς ρα ληγόντων. διοῖον, χαθαρόσ, χαθαρά. πονηρός,
 πονηρά. ὁμοίως καὶ τῶν φωνηέντων δὴ μὲν α, τὸ ἢ ἔχει τελικόν.
 διοῖον, θανάνη. δὴ δὲ ε, τὸ α. διοῖον, θέα. θεά. τὸ ὅ ι, τὸ α. διοῖον, μανία, αἰία.
 τὸ δὲ ο, τὸ α καὶ τὸ η. διοῖον, στα. ἀκοή. τὸ δὲ υ, τὸ η. διοῖον, λιβύη. ἐγύη.
 τὸ δὲ ω, δὴ η. διοῖον, ζώη. ἰωή. Ἡ δὲ τικῇ; τῇ μούσῃ, ἀπὸ τῆς γενικῆς,
 ἐκβολῇ τοῦ σ. μούσης, μούση. καὶ μούσα δωρικῶς. Ἡ αἰτιατικῇ;
 ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, προαδέσει τῷ σ. ὅθεν καὶ τὸ α βραχὺ ἔχει. ἡ
 μούσα, τῷ μούσῃ. Ἡ κλητικῇ; ὡ μούσῃ. τὰ γὰρ εἰς α καὶ εἰς
 η θηλυκὰ τῷ αὐτῷ ἔχουσιν ὀνομαστικῶ καὶ κλητικῶ. ἡ μούσα,
 ὡ μούσῃ. ἡ τιμῇ, ὡ τιμῇ. Ἡ ὀνομαστικῇ καὶ κλητικῇ διττικῇ; ἀπὸ τῆς
 ἐνικῆς δὲ τικῆς, ἴσως τῷ η εἰς α. ὅθεν καὶ τὸ α μακρόν ἔχουσι, μὴ
 ὑπογραφόμενου ι. τῇ μούσῃ, τὰ μούσα, ὡ μούσα. Ἡ γενικῇ καὶ
 δὲ τικῇ διττικῇ; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς διττικῆς, προαδέσει τῷ ι καὶ ν. τὰ
 μούσῃ, ταῖν μούσῃν. Ἡ ὀνομαστικῇ πληθυντικῇ καὶ ἡ κλητικῇ;
 ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς διττικῆς, προαδέσει τῷ ι. τὰ μούσῃ, αἱ μούσαι,
 ὡ μούσαι. Ἡ γενικῇ πληθυντικῇ; τῇ μουσῶν κοινῶς, καὶ μουσῶν
 δωρικῶς, καὶ μουσῶν αἰολικῶς, καὶ μουσαέων ἰωνικῶς. Ἡ δὲ δι
 τικῇ πληθυντικῇ; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, προαδέσει τῷ σ.
 αἱ μούσαι, ταῖς μούσαις. καὶ προσημασιμῶ, μούσαισι. καὶ ἰωνικῶς,
 μούσαισι, ἴσως τῷ α εἰς η, καὶ τῷ ι ὑπογραφόμενου. Ἡ αἰτια
 τικῇ πληθυντικῇ; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, ἴσως τῷ ι εἰς

σ. αἱ μουῖσαι, ταῖς μουσῶν.

κανόν.

Ἡ μουσα. τῆς μουσῆς. τῇ μουσῇ. τῷ μουσῶν. ὡς μουσα. τὰ μου
 (α. ταῖν μούσων. ὡς μουσα. αἱ μούσαι. τῶν μουσῶν. ταῖς μουσῶν.
 τὰς μουσῶν. ὡς μουσαι.

Περὶ τῶν εἰς ἡ ληγόντων.

Τι μὴ πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ ἴω. ὅθεν καὶ τὸ μακρὸν ἔχει.
 τὸ πι; ἴω, χρίω, κυλίω, μνήω, ἰ. χρίω δὲ, καὶ κλείω, καὶ ὀφείω, καὶ
 κεχρίω, λιφθοποῖν. τὸ μν; ἡ. πάντα τὰ εἰς ἡ ληγόντα. ἀπὸ τοῦ
 ἡ τράφονται. Ἐπὶ τῷ μν; βαρεῖα. πᾶσα γὰρ ὀνομαστικὴ καὶ αἰ
 ἡ αἰτική συνάρετος, ὅξινεται. ἐν δὲ τῇ σωπεῖα, τῷ ὀξείᾳ εἰς
 βαρεῖαν ζέπομεν. Ἡ γενική; τῆς ἱμῆς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς,
 προάδει τοῦ σ. ἱμῆ, ἱμῆς. καὶ ὀρεκῶς, τιμάς. Ἐπὶ τῷ μν;
 περιπαμεν. πᾶσα γενική καὶ δοτική μακροῦς ἀληθῆς, ὡς τέ
 λους ἔχοντα τὸν τόνον, περιπαται. τιμῆς, τιμῇ, σοφοῦ, σοφῶ.
 Ἡ δοτική; ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐκβολῇ τοῦ σ. ἱμῆς, τιμῇ. καὶ ὀρε
 κῶς, ἱμῶ. ὁρῆσεις δὲ καὶ παρὰ ποιηταῖς ριαύτας δοτικῶς
 πεπονθῆσ μετὰ πλάσμον δια ὁ μέζον. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ
 ἐν θ ἱλιάδῳ, Παυρότεροι μέμασαν δὲ καὶ ὡς ὕμνῳι μάχεσθαι,
 ἀντὶ ὕμνῳι. καὶ ἀλλὰ πεπονθῶς, ἀντὶ ἀλλῇ. καὶ παρὰ καλλιμά
 χῳ, μήμερον ἐν δωδῶνι λέγει μόνον εἵνεκα χαλκῶν. ἀντὶ δωδῶ
 νη. Ὁμοίως δὲ γίνεται αὐταῖς καὶ προσημασιμὸς παρὰ τοῦ
 ποιηταῖς. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ β τῆς ἱλιάδῳ, ὅς φησιν
 φησὶν ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοις. ἡ τοιαύτη δὲ παραγωγή γίνεται
 ἐν πολλαῖς πλάσσει ἀπὸ ὀνόματων. ἐν ὀνομαστικῇ, ὡς ἐτέρη
 φιν, ἀντὶ ἐτέρη. ἐν γενικῇ, ὡς χαλκῶφιν, ἀντὶ χαλκοῦ. ἐν δοτι
 κῇ, ὡς βίηφι, ἀντὶ βίη. ἐν αἰτιατικῇ, ὡς ἐνήφιν, ἀντὶ ἐνήλω.
 καὶ δειλόφιν, ἀντὶ δειλόν. ἐν κλητικῇ, ὡς οὐρανίαφι φίλῃ, ἀντὶ
 οὐρανία φίλῃ. Ἡ αἰτιατική; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, προάδει
 τοῦ ν. ἱμῆ, τιμῶ. καὶ ὀρεκῶς, τιμά. τῷ δὲ τοιαύτην αἰτία
 πικρὴ ὁ θεοδόσιος ἐν τῷ περὶ ῥῶν πάλαι φησὶ μετὰ πλάσμον.
 ὡς, φύλα δ' ἔβαπε μῶνυχας ἴππους, ἀντὶ εἰς φυγὴν. Λαύεται
 δὲ εἶναι φυγάδ', ἀντὶ εἰς φυγάδα, ἀπὸ τοῦ φυγάς φυγάδῳ. Ἡ
 κλητική; ὡς τιμῇ. τὰ δὲ λυγρὰ καὶ τὰ πολλωτικὰ σχηματίζονται
 τῷ κανόνι τῆς μουσῆς, καὶ πᾶν ὄνομα ληγὸν εἰς α καὶ εἰς ἡ
 λῆγον.

Περὶ τῆς τρίτης κλίσεως.

Ἡ τρίτη κλίσις δύο καταλήξεις ἔχει, εἰς ὧς ἀρσενικῶν, καὶ θηλυ-
κῶν, κοινῶν, καὶ ἐπικοινῶν ὀνομάτων ἀττικῶν, καὶ εἰς ὧν οὐδετέρων.
οἶον, ὁ μενέλειος. ἢ ἄλλος. ὁ καὶ ἡ οὐγκω, καὶ τὸ οὐγκῶν. Σημείωσις
δὲ ὅτι οἱ ἀττικοὶ τῇ εἰς ὧς καταρὼν κοινῶν ὀνομάτων τῆς τετάρ-
της κλίσεως τιῶ λήγουσιν ἐκτείνοντες, καὶ τιῶ παραλήγουσιν
συσέλλοντες, σχηματίζουσι τὰ εἰς ὧς, φυλάττοντες τὸν αὐτὸν τό-
νον. οἶον, ὁ μενέλαος, ὁ μενέλειος. ὁ νικόλαος, ὁ νικόλεος. ὁ ἰόλαος,
ὁ ἰόλεος. ὁ λαός, ὁ λεός. ὁ ναός, ὁ νεός. ὕψαιρεται ὁ καλός, ὁ κα-
λός, ὁ τάλος, ὁ τάλως, τιῶ αὐτιῶ φυλάττοντες παραλήγου-
σιν. καὶ ὁ ὄρφος, ὁ ὄφως, καὶ ὁ λαγός, λαγός, μετὰ ἁλλήλων τὸν τόνον.

Περὶ τῶν εἰς ὧς ἀττικῶν.

Ὁ μενέλειος πόθεν παράγεται; παρὰ τὸ μένος, καὶ λεός.
τὸ με; φίλον. μενῶ, φίλον. μαίνω δὲ, διφθογγον. τὸ νε; φίλον.
ἀπὸ τοῦ μένος, ὅπῃ τὸ εἰς ε. προπροξύνεται δὲ καὶ μακρῶς
οὕσης τῆς ληγούσης. οἱ γὰρ ἀττικοὶ παραβαίνουσι τὸν κοινὸν κανόνα.
Ἡ γυνικὴ; τοῦ μενέλειος. ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, ἐκβολῇ τῇ σ. προσλαμ-
βαίνῃ δὲ πολλὰκις παρὰ ποιηταῖς ὁ ἀπὸ τῆς μένον. ὅθεν καὶ ὁ ποιη-
τῆς αὐτῶν τῆς ἰλιάδος, ὃ ἔπετεώ διοξέφους βασιλῆος. πετεῶς
ἢ πετεῶ. καὶ προαδέσει τῇ σ, πετεῶ. ὁμοίως καὶ ταλαῶ, ἀντίταλαῶ.
καὶ ἀνδρογεῶ, ἀντὶ ἀνδρογεῶ. καὶ μινῶ, ἀντὶ μίνω. Ἡ δοικὴ; ὁμοίως
τῇ γυνικῇ, ὑπογραφομενὺς καὶ ι. Ἡ αἰτιατικὴ; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, ὅ-
που τοῦ σ εἰς ν. ὁ μενέλειος, τῇ μενέλειων. ὁρῆνται ὅτι αὐτὰ αἰαίλια
καὶ χρεῖς ν ἐθὶ ἀρχαίῳ ἀττικῷ. ἄθω, λατῶ, κῶ, κέω, ἔω. Ἡ ὀνομα-
στικὴ καὶ κλητικὴ δυτικὴ; ὁμοίως τῇ εἰσικῇ δοικῇ, μὴ ὑπογραφομενὺς ι
ῶ. τῶ μενέλειος, ὦ μενέλειος. Ἡ γυνικὴ καὶ δοικὴ δυτικὴ; ἀπὸ τῆς
γυνικῆς καὶ δοικῆς κοινῆς, ὅπῃ τοῦ σ μικροῦ εἰς ὦ μέγα, ὑπογρα-
φομενὺς καὶ ι. τῶν μενελάων, τοῖν μενέλειων. Ἡ ὀνομαστικὴ
πληθυντικὴ καὶ κλητικὴ; ἀπὸ τῆς κοινῆς ὀνομαστικῆς καὶ κλητικῆς
πληθυντικῆς, ὅπῃ τῇ σ μικροῦ εἰς ὦ μέγα, ὑπογραφομενὺς καὶ
ι. οἱ μενέλαοι, ὦ μενέλαοι. οἱ μενέλειοι, ὦ μενέλειοι. Ἡ γυνικὴ;
τῇ μενέλειων. Ἡ δοικὴ πληθυντικὴ; ἀπὸ τῆς κοινῆς δοικῆς πλ-
θυντικῆς, ὅπῃ τῇ σ μικροῦ εἰς ὦ μέγα, ὑπογραφομενὺς καὶ ι.
τοῖς μενελάοις, τοῖς μενέλειοις. Ἡ αἰτιατικὴ πληθυντικὴ; ἀπὸ

τῆς κοινῆς αἰτιατικῆς πληθυντικῆς, ὅπῃ τοῦ ο μικρῆς εἰς ὦ μέγα,
καὶ ἐκ βαλλομένης τοῦ υ. τοῦς μενελάους, τοῦς μενέλεως. ὁμοίως
τοῦτω τῷ κανόνι σχηματίζεις τὰ ἐκλυκὰ καὶ κοινὰ καὶ ἐπίκοινα. καὶ
τὰ οὐδέτερα δὲ οὕτω, ὧν ἴσως πῶσις εἴοιν ὅμοια, καὶ ἡ ὀνομασι
κὴ δὲ, καὶ αἰτιατικῇ πληθυντικῇ, καὶ κλητικῇ, εἰς ὦ μέγα λήγει ἅψι
κῶς, μὴ ὑποταφομένης. ὁρῆται ὅτι καὶ τὸ χρέως, τοῦ χρέω, τῷ χρέω,
τὸ χρέως ἅψι κῶς. κωνών.

Ὁ μενέλεως. τοῦ μενέλεω. τῷ μενέλεω. τὸν μενέλεω. ὦ μενέλε
ως. τῷ μενέλεω. τῶν μενέλεων. ὦ μενέλεω. οἱ μενέλεω. τῇ με
νέλεω. τῆς μενέλεως. τοῦς μενέλεως. ὦ μενέλεω.

Τὸ δῦγων. τῷ δῦγω. τῷ δῦγω. τὸ δῦγων. ὦ δῦγων. τῷ δῦγω. τοῖν
δῦγων. ὦ δῦγω. τὰ δῦγα. τῷ δῦγων. τοῖς δῦγων. τὰ δῦγα. ὦ δῦγω.
περὶ τῆς τετάρτης κλίσεως.

Ἡ τετάρτη κλίσις δύο καὶ τὰ λήγει εἶχει, εἰς οὐ ἀρσενικῶν, καὶ θη
λυκῶν, καὶ κοινῶν, καὶ ἐπικόων ὀνομάτων, καὶ εἰς ὧν οὐδέτερον.
οἶον, ὁλόγος, ἡ ὁδός, ὁ καὶ ἡ ἀνθρώπος. ὁ ἀέτος τὸ ξύλον.

περὶ τῶν εἰς οὐ.

Ὁ λόγος πόθεν παράγεται, ἀπὸ τοῦ λέγω. τὸ λο, μικρόν. ἀπὸ τοῦ
λέγω, ὅπῃ τοῦ εἰς ο. ὅτε γὰρ τὰ ῥήματα τὸ ἐξέρχεται, ὅτε καὶ τὰ
ῥήματα τῶν ὀνομάτων τὸ ἀντιπαραινέμενον ἐξέρχεται. οἶον, λέγω, λόγος.
δέω, θόας. φέτω, φότος. δέχω, ὅχος. φέρω, φόρος. τὸ γος, μικρόν.
τὰ εἰς οὐ πάντα κοινὰ μὴ ὄντα, ἀλλὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται.
οἶον, λόγος, ὁδός, ἀνθρώπος. ἅψι κῶς δὲ, ὅχι τοῦ ὦ μεγάλου. οἶον, μενέ
λεως, νεώς, δῦγος. Ἡ γλυνικὴ τοῦ λόγου. τὰ γὰρ εἰς οὐ κοινῶς, εἰς
οὐ ποιούσι τι τῷ γλυνικῷ. οἶον, λόγος, λόγου. παρθένος, παρθένου.
οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ καὶ ἰωνός, ὅχι τοῦ οἰο προφύρουσι τὰς τοιαύτας γλυν
ικὰς, λόγοι οὐ λέγοντες, ἀλλὰ τὸν λόγον. καὶ πριάμοιο, ἀλλὰ πριάμου. καὶ
σοφῆς, ἀλλὰ σοφῆς. καὶ καλῆς, ἀλλὰ καλοῦ, φυλάττοντες τὸν ῥήνον τῷ
κοινῆς γλυνικῆς. Οἱ δὲ εἰς οὐ εἰς ὦ ῥέποντες, ἀλλὰ τοῦ ὦ
προφύρουσι τὰς τοιαύτας γλυνικὰς. ὅθεν καὶ θεόκετος ἀπὸ τῷ πρῶ
τῷ εἰς ὦ ἁλῖς, ἡ κατὰ τὴν ἁλῖν καλὰ τέμπεα, ἡ κατὰ τὴν ὦν. ἀλλὰ τὴν
ἁλῖν καὶ πίνδον. Ἡ δοτικὴ, ἀπὸ τῆς γλυνικῆς, ὅπῃ τοῦ οἰς ὦ.
τοῦ λόγου, τῷ λόγῳ. εὐρήσεις δὲ τοιαύτας δοτικὰς μεταπεπλά
σμενῶς εἰς ο. οἶον, διχρήμην, ἀλλὰ διχρήμην. καὶ πολυπάταγ, ἀλλὰ
πολυπάταγ. καὶ κλαδί, ἀλλὰ κλάδω. Ἡ αἰτιατικὴ ἀπὸ τῷ ὀνομα
στικῆς, ὅπῃ τοῦ ο εἰς ν. ὁ λόγος, τὸν λόγον. Ἡ κλητικὴ, ὦ λόγε κοινῶς.

μένη ἐκὼς ὁξὺ νύκτερον ὀφρύνω. ἀντὶ λιπῶ. τὸ δὲ λίπ' ἐλαίῳ πολλά
 κισ παρὰ ποιηταῖς, ἀντὶ λιπαρῶς ἐλαίῳ κατὰ ἀποκρῶν. Ἡ ἀ-
 τιατική, τὸ ξύλον κοινῶς. πάλαι δὲ καὶ μεταπλασμόν. ὅιον,
 λίτα, ἀντὶ λίτον. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἀνατῆσ' ὀδυσαίῃς, αὐτὴν
 δι' ἐθρόνον ἔσιν ἄγων λίτα πετάσας, ἀντὶ λιτόν. ὡς ξύλον. τὸ ξύ-
 λω, ῥῖν ξύλοιν, ὡς ξύλω. τὰ ξύλα, τὰ ξύλα, ὡς ξύλα. πᾶσα δὲ ὄνο-
 μαστική πλεθυντική, καὶ ἀτιατική, καὶ κλητική, εἴτε ἰσοσυλλάβος
 εἴτε περιήσουλλάβου ὀνόμαρος, εἰς ἀβραχὺ λήγῃ. ὅιον, τὰ ξύλα,
 τὰ ἑήματα. ἐξαερεῖται τὰ εἰς ὄν συγκριτική. ταῦτα γὰρ ἐθ' ἀπὶ
 κῶ κατὰ κρᾶσιν εἰς ὡ μέγα ποιοῦσι τὰς ὀνομαστικές, καὶ ἀτια-
 κήσ. ὅιον, τὰ μέζονα, καὶ μέζω. τὰ κρείττονα, καὶ κρείττω. τὰ ἐλάτ-
 τωνα, καὶ ἐλάττω. τὰ ἀμείνονα, καὶ ἀμείνω. τὰ καλλίονα, καὶ καλ-
 λίω. τὰ χείρονα, καὶ χείρω. Ἡ γενική, τῶν ξύλων. Ἡ δοτική,
 τοῖς ξύλοις, ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἐνικῆς, ῥοπήν ῥῶ ὡ μεγάλου εἰς ὁ-
 μικρόν, καὶ ἐπειθέσει τοῦ ὑπογεγραμμένου ι καὶ σ. τῶ ξύλω,
 ῥῖς ξύλοις. πάλαι δὲ καὶ μεταπλασμόν. ὅιον, πρόσασιν, ἀντὶ προ-
 βάσις. ἀνὸρα πόδεσσιν, ἀντὶ ἀνὸρα πόδοις. προσώπασιν, ἀντὶ προ-
 σῶποισ. ἄσρασιν, ἀντὶ ἄσροις. ἔγκασιν, ἀντὶ ἐγκάτοις. καὶ ταῦ-
 τα μὲν περὶ τῆς οὐδετέρων. Δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ τοῦ το, ὅτι πολλὰ εἰ-
 σὶν ὀνόματα εἰς ὅσ' ἀρσενικῶς ἢ θηλυκῶς κληνόμενα μὲν ἐν ἐνι-
 κῶ ἀριθμῶ, οὐδετέρως δὲ ἐν πλεθυντικῶ. ὅιον, ὁ τέρταρος, καὶ ἡ
 τέρταρος, τὰ τέρταρα. ὁ ζυγός, τὰ ζυγά. ὁ νῶτος, τὰ νῶτα. ὁ σαθ-
 μός, τὰ σαθμά. ὁ μοχλός, τὰ μοχλά. ὁ κύκλος, τὰ κύκλα. ὁ χαλι-
 νός, τὰ χαλινά. ὁ ῥετμός, τὰ ῥετμά. ὁ λύχνος, τὰ λύχνα. ὁ βᾶ-
 χηλός, τὰ βᾶχηλα. ὁ δίφρος, τὰ δίφρα. ἡ κέλδυσ, τὰ κέλδυθα.

Περὶ τῆς πέμπτης κλίσεως.

Ἡ πέμπτη κλίσις διαφόρους κατὰ λήξιν ἔχει πάντων τῶν περὶ
 ῥοσυλλάβων ὀνομάτων. περὶ ὧν ἐπιμελῶς διαληφόμεθα μετὰ
 τῶν τεχνολογίαν τοῦ αἵαντος. οὗ ὁ σχηματισμὸς κοινὸς ἔστι.

Περὶ τῶν εἰς ἀσ' περιήσουλλάβων.

Ὁ αἵας πόθεν παράγεται; ἀπὸ ῥῶ αἰάζειν, ἢ ἀπὸ τοῦ αἰάζειν.
 τὸ αἰ; δίφθογον, ὡς εἴρηται. Ἐπὶ τῶ αἰ; ἡλὴ, ὡς προείρη-
 ται, καὶ ὁξεία. μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς παροξιώνεται.
 τὸ ἀσ'; μακρὸν, ὡς αἰεῖας. Οἱ δὲ ῥεῖς δὲ αἰότα πρὸς π

θέντες, θόας αὐτὶ θόας, καὶ μέλαις, ἀπὶ μέλας λείπουσιν. Ἡ πε
 νικὴ, τοῦ αἵαντος. τὰ δ' εἰς αὐτὸν μεταβαλλόμενα, ὅλα
 ἢ ντ ποιοῦσι τὴν πενικὴν. οἷον, αἰας, αἵαντος. θόας, θόαντος. ὕας,
 ὕαντος. εὐρήσεις δὲ καὶ γενικὸς εἰς αὐτὰ ποιηταῖς ὅλα τὰ μέ
 λη. αἶα, αὐτὶ αἵαντος. καὶ θόα, αὐτὶ θόαντος. τὸ αὐτὸ μακρὸν θέ
 σει. τὸ τος, βραχὺ φύσει. πάντα γὰρ γενικὴ πᾶσι τοῖς ὅλοις μέ
 λη, βραχυαταληκτεῖ. ἰσοσύλλαβος δὲ, μακροαταληκτεῖ. Ἡ δο
 κὴ, τοῦ αἵαντος. ἀπὸ τῆς πενικῆς, ὅσην τοῖς εἰς ἰ. τὸ τι, βραχὺ. ἀπὸ
 γὰρ τῆς δοκῆς τὸ ἰ βραχὺ ἔστι. παρὰ ποιηταῖς δὲ, καὶ μακρὸν δι
 ῥήσεις, κοινῆς γινόμενης συλλαβῆς. Ἡ αἰτιατικὴ, ἀπὸ τῆς δοκῆς,
 ὅσην τοῖς εἰς α. οἷον, αἵαντι, αἵαντα. πάντα δὲ αἰτιατικὴ περι
 σύλλαβος, εἰς α βραχὺ λήγῃ, εἰ μὴ ἀποκοπὴ εἴη. οἷον, ποσειδῶν, ἀπὶ
 ποσειδῶνα. καὶ ἰσθμῶν, ἀπὶ ἰσθμῶτα. γάρρυνσι δὲ καὶ κρῖον ἐπὶ ἀπὶ
 κῶ αἰ ἢ εἰς ὧν συγκριτικῶν αἰτιατικῶν. οἷον, τὸν μείζονα, καὶ μείζω.
 τὸν ἐλάττωνα, καὶ ἐλάττω. τὸν βελτίονα, καὶ βελτίω. τὸν κρείττωνα, καὶ
 κρείττω. τὸν ἡττωτά, καὶ ἡττω. τὸν ἡλίονα, καὶ ἡλίω. τὸν χείρονα, καὶ χείρω.
 Ἡ κλητικὴ, ἀπὸ τῆς πενικῆς ἐκβολῇ τοῦ τοσ, κοινῶς. ἢ αἵαντος, ὡς αἵαν.
 τὸ αὐτὸ βραχὺ. πᾶσι γὰρ κλητικῇ, τὸν ἴσον χρόνον ἔχει τῇ ἰδιόνομῳ
 στικῇ, ἢ ἐλάττωνα, ὡς ἐνταῦθα. διὸ καὶ τὸ αὐτὸ περισπᾶται. καὶ αἰας ἀτ
 τικῶς. οὐρηνται δὲ παρὰ ποιηταῖς καὶ κλητικαὶ εἰς α τῶν εἰς αὐτὸ ὑ
 περδισυλλάβων, παρὰ τὸ δέ μιν ὡς ὡς τεθῆμελυν. οἷον, ὁλαοδάμας,
 ἢ λαοδάμαντος, ὡς λαοδάμα. ὁ πολυδάμας, ἢ πολυδάμαντος,
 ὡς πολυδάμα. τὸν τοῦ μαρτυροῦ ποιεῖς ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος.
 πολυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις. καὶ ὁ πολυδά
 μαν παρ' Ἀλκιῶ, ὡς γέγραπται. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ διτικὴ,
 καὶ ἡ κλητικὴ, ἀπὸ τῆς δοκῆς ἐνικῆς, ὅσην τοῖς εἰς ε. οἷον, ὅ αἵαντι,
 τὸ αἵαντε, ὡς αἵαντε. Ἡ γενικὴ καὶ δοκῆς διτικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς
 διτικῆς, ὅσην τοῖς εἰς οἶν. τὸ αἵαντε, τὸν αἵαντιν. Ἡ ὀνομαστικὴ
 πληθυντικὴ καὶ κλητικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς διτικῆς, προαδέσει ἢ
 σ. τὸ αἵαντε, οἱ αἵαντες, ὡς αἵαντες. πάντα ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ
 ὀνόμας περιττοσύλλαβος, εἰς οὗ λήγῃ. πλὴν ἢ ἑδετέρων. εἰς αἶ
 καὶ ὡ, καὶ εἰς οἱ, ἰσοσύλλαβος. τὰ ἡ εἰς ὧν συγκριτικὰ, μετακράσιν ἐπὶ
 ἀπὶ κῶ εἰς οὐσ. ποιεῖς ὀνομαστικῶς πληθυντικῶς. οἷον, οἱ μείζοντες,
 καὶ μείζους. οἱ κρείττοντες, καὶ κρείττους. οἱ χείροντες, καὶ χείρους. οἱ ἐ
 λάττοντες, καὶ ἐλάττους. οἱ ἡττοντες, καὶ ἡττους. εἰ βελτίονες, καὶ βελτίους.
 Ἡ γενικὴ, τῶν αἰάντων. πάντα γὰρ γενικὴ, πληθυντικὴ, κοινῶς εἰς ὧν
 λήγῃ.

λήγῃ. χωρὶς τῇ μονοπύων. τῇ πέντε. τῇ δέκα. τῇ εἰκοσι. τῇ
 πενήκοντα. τῇ ἑκατὸν, καὶ τῶν ἐπέκτασιν παχόντων. δῖον, βιῶνδε.
 τοσῶνδε. τουτωνί. Ἡ δοτικὴ παληντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς ἐν
 κῆς καὶ δοτικῆς. οὕτω. πᾶσα ὀνομαστικὴ περιήσούλλα βος εἰς σ λή
 γου, προάδει τοῦ ποιῆ τὴν δοτικὴν παληντικὴν. δῖον, ὁ αἶας,
 τοῖς αἶασι. ὁ λέβης, τοῖς λέβησι. ὁ δῶς, τοῖς δῶσι. ὁ πηλὸς, τοῖς πη
 λεῦσι. ὁ βοῦς, τοῖς βουσί. ὁ βλαβεῖται τοῦς, ποσὶ, καὶ ὑδὺς, ὑέσι, καὶ
 σρομβὺς, σρομέσι παρὰ καλλιμάχῳ. ὁμοίως καὶ αἱ εἰς διὰ τῶν
 λήγουσι ὀνομαστικῆς. δῖον, ὁ ἀρπᾶξ, τοῖς ἀρπᾶξι. ὁ ἀρπᾶξ, τοῖς ἀ
 ρᾶξι. Ἐπεὶ δὲ ἡ ἐνικὴ δοτικὴ εἰς ἡθερὸν λήγῃ, προσλήγῃ τοῦ
 σ, ἡ δοτικὴ παληντικὴ γίνεται. δῖον, τῷ ὄφιϊ, τοῖς ὄφισι. τῷ ἡδῆι,
 τοῖς ἡδέσι. τῷ δημοδένει, τοῖς δημοδένεσι. Ὅτε δὲ ἡ ἐνικὴ δοτι
 κὴ νέχῃ, τοῦ ν εἰς σ, ἡ δοτικὴ παληντικὴ γίνεται. δῖον, τῷ
 πλάτῳ, τοῖς πλάτωσι. ὅ ποι μλύι, τοῖς ποιμέσι. τῇ θυγόνι, ταῖς
 θυγόσι. ὅτε ἡ ἐνικὴ δοτικὴ σύμφωνον ἔχει πρὸς τοῦ, προσλαμβά
 νει τὸ σ ἡ παληντικὴ, καὶ παρὰτεῖται τὰ μὴ δυνάμενα προσφέ
 ρεσθαι σὺν αὐτῇ σι χεῖα. δῖον, αἶαντι, αἶασι. χεῖρι, χεῖρεσι. τὸ
 α, μακρόν. ἡ γὰρ παραλήγουσα τῆς δοτικῆς, ἰσοχρονεῖ ταῖς ἄλλαις
 πλάγαις. οἷοι τε δὲ καὶ μέζονα χρόνον ἔχει. δῖον, λέοντι, λέουσι.
 γράφοντι, γράφουσι. τὸ σ, βραχὺ φύσει, εἰμὴ ὅτε κοινὴ συλλαβὴ
 γίνεται παρὰ ποιηταῖς. προστίθεται δὲ ν ταῖς εἰς ἡθερὸν,
 ὅτε φωνῇ ἐπιφύεται. δῖον, τοῖς αἶασι δέστωκε ὅδε. ὅτε δὲ
 σύμφωνον, οὐ. δῖον, τοῖς αἶασι δέστωκε ὅδε. παρὰ ποιηταῖς δὲ πολ
 λάκις τίθεται τὸ ν καὶ συμφώνου ἐπομύου. ἄλλο τὸ μέζον, ἵνα τὸ
 μακρόν γινῇται. καὶ ἰωνικῶς αἰαύτεσι καὶ ἐπέκτασιν. αὐτοὶ δὲ
 ἀπὸ τῆς ληγούσης εἰς ἐσ ὀνομαστικῆς, προάδεισι, χηματίζουσι τὴν
 δοτικὴν παληντικὴν. δῖον, αἶαντες, αἰαύτεσι. γίγαντες, γιγάντεσι.
 ἡρώδης, ἡρώεσι. θυγόνες, θυγόνεσι. ἀκρόντες, ἀκρόνεσι. εἰμὴ τὸ ἐν
 βληθεῖν ὅδε τὸ μέζον. Ἡ αἰτιατικὴ παληντικὴ, ἀπὸ τῆς αἰτιατι
 κῆς ἐνικῆς, προάδει τοῦ σ. δῖον, αἶαντα, αἰαντας. αἶε δὲ αἱ περιή
 σούλλαβοι ἀπὸ αἰτιατικῆς καὶ εἰς ἀσ βραχὺ λήγουσι, τὴν τῶν αἰ
 ατικῶν τῶν εἰς ὧν συγκεῖται. αὐταὶ γὰρ ἐπὶ ἀπὸ τῆς καὶ κρᾶ
 σιν εἰς οὐσ λήγουσι. δῖον, τοῖς κρείττονας, καὶ κρείττους. τοῖς μέζο
 νας, καὶ μέζουσιν. τοῖς ἐλάττονας, καὶ ἐλάττους. τοῖς ἡττονας, καὶ
 ἡττους. τοῖς βελτίονας, καὶ βελτίους. τοῖς χείρονας, καὶ χείρους.
 τοῖς πλείονας, καὶ πλείους. καὶ οὗτος μὲν ὁ χηματισμὸς πάντων

B

τῶν περιήσουλλάβων ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν, καὶ ἐπι-
κοινῶν ὀνομάτων.

Κανῶν.

Ὁ αἶας. τοῦ αἶαντος. τῷ αἶαντι. τὸν αἶαντα. ὃ αἶαν κενῶς, καὶ ὃ
αἶας ἀφικῶς. τῷ αἶαντι. τῶν αἶαντιν. ὃ αἶαντε. οἱ αἶαντες. τῶν αἶ-
άντων. τῶν αἶαςι. τοὺς αἶαντας. ὃ αἶαντες.

Γερεὶ γυνῶν, εἴτε ἡγεταλήξεων τῶν ὀνομάτων.

Τμήμα δούτερον.

Γερεὶ δὲ ἡμῖν ὁ σχηματισμὸς τῶν ὀνομάτων τῶν πέντε ἀπολῶν
ἐκ κλίσεων ἤνυσται, ἐπὶ μὲν οὖν αὐτῶν ἐπὶ μελῶς περὶ τῶν ἡγε-
τάληξεων τῶν περιήσουλλάβων ὀνομάτων τάξιν διαλαβείνως
οἱ ἀπορριπτόμενοι παλαιοὶ παρέδωκαν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς ἀσ-
πάντων, τίνα τε αὐτῶν ἰσοσύλλαβα ὄντα εἰς οὐ καὶ εἰς α' ποιούσι
τὴν γενικὴν, καὶ τίνα περιήσουλλάβα εἰς αὐτοσ. πρὸς τούτου δὲ
εἰδέναι δεῖ ὅτι πέντε εἰς τελικὰ πάντων τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων.
ν. ξ. ρ. σ. ι. ὄιον, δίων. φῶνι ξ. νέτωρ. αἶας. ἀρ. α. καὶ δὲ θιόσδε,
καὶ ρόσδε, καὶ ἔρσι, καὶ τιλικρσι, καὶ τ' ἐπέκτασιν γίνοντ'. καὶ ἡ δαμ,
ἀβραάμ, ἰακώβ, ἰωσήφ, δανιήλ, μιχαήλ, ἰουδαίη. ὄντα, μετὰ
σχηματισμοῦ εἰσὶν εἰς τὴν ἐλλάδα κατὰ λῆξιν. οὐ γὰρ τὰ θιούτα
σύμφωνα τελικὰ τῶν ἐλληνικῶν ὀνομάτων διέρσκονται. ταῦτά θι
ἰουδαίους ἐάσαντες καί φημι, ἄδαμος, καὶ ἄβραμος, καὶ ἰακώβος, καὶ
ἰωσήπος, καὶ δανιήλος, καὶ μιχαήλος ἐλληνικῶς λέγωμεν.

Γερεὶ τῶν εἰς ἀσ ἰσοσύλλαβων, κατὰ λῆξιν πρῶτη τῶν ἀρσενικῶν.

Τὰ εἰς ἀσ καὶ ἀρὸν ἰσοσύλλαβα, ἀπολῶ, βαρύτονα, κοινῶς εἰς οὐ
ποιούσι τὴν γενικὴν. ὄιον, ὁ αἰνείας, τοῦ αἰνείου. ὁ παπίας, τῶν πα-
πίου. πολλῶν τῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τοῦ π ἀρχὴ μελῶν. ὄιον, πικρίας, πικ-
αντος. πενικρίας, πενικτίαντος. ὁ δὲ ἀφίας, φλεγίας, σατύας,
αρίας, παρίας, ἰσοσύλλαβος καὶ περιήσουλλάβος κλίνονται.

Γερεὶ τῶν εἰς α' ποιούντων τὴν γενικὴν.

Τὰ εἰς ἀσ μονοσύλλαβα περὶ ἀπολῶν, εἰς α' ποιούσι τὴν γεν-
ικὴν. ὄιον, ὁ γράς, τοῦ γρά. ὁ λῶς, τοῦ λῶ. ὁ χῶς, τοῦ χῶ.

Εἰς ἀσ περὶ ἀπολῶν.

Τὰ εἰς ἀσ πολυσύλλαβα περὶ ἀπολῶν, ἰσοσύλλαβα μὲν ὄντα,
εἰς α' ποιούσι τὴν γενικὴν. ὄιον, θωμάς, θωμά. κοσμάς, κοσμά. μη-
νάς, μηνῶ. περιήσουλλάβα δὲ εἰς αὐτοσ. ὄιον, πελεκῆς, πελεκῆρος.

εὐρην) ἢ καὶ τινα ἰωνικὰ εἰς δύο ποιοῦντα τὴν γενικὴν. διον, ὁ βιτ
 τὰς, ἡνὶ βιττῶδης. ὁ κυρᾶς, ἡνὶ κυρᾶδου. Ἐπὶ τὰ εἰς βας πρὸ βυ
 β ἄλλο σύμφωνον ἔχοντα καὶ μὴ ρ, εἰς α ποιοῦσι τὴν χυτικὴν.
 ὁ βῆμβας, ἡνὶ βῆμβας. ὁ χάλβας, ἡνὶ χάλβας. ὁ κρίσβας, ἡνὶ κρίσβας.
 τούτοις ὁμοίως ἡνὶ ὀβας, ἡνὶ ὀβας, ἡνὶ βανέβας, ἡνὶ βανέβας, καὶ ὁ
 ἀννίβας, ἡνὶ ἀννίβας. Ἐπὶ τὰ εἰς γας δισύλλαβα μόνον κύρια, διον,
 ὁ μίγας, ἡνὶ μίγας. ὁ μέγας, ἡνὶ μέγας, καὶ ὁ μέγας, τοῦ μεγάλου ἑπερο
 ἡλίτῳς ὅτε ἐπίθετον. ὁ ἄλγας, ἡνὶ ἄλγας. ὁ ζαυρεῖται ὁ σάλγας, τοῦ
 ἑλγαντος. Ἐπὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα. διον, ὁ σατύργας, ἡνὶ σατύργας.
 χωρὶς τοῦ ἀκράγας, ἀκράγαντος, ποταμός. ἀφ' οὗ ἡ ἀκράγας τῆς
 ἀκράγαντος, πόλις τῆς σικελίας. Ἐπὶ τὰ εἰς θας δισύλλαβα
 καὶ ὑπερδισύλλαβα. διον, ὁ λάθας, ἡνὶ λάθας. ὁ ἰδθας, ἡνὶ ἰδθας.
 ὁ λεωνίθας, τοῦ λεωνίθας. Ἐπὶ τὰ εἰς ζας, ξας, φας, θας, κας.
 διον, ὁ ἀρίζας, τοῦ ἀρίζας. ὁ ἐλίξας, τοῦ ἐλίξας. ὁ ἄφας, τοῦ
 ἄφας. ὁ αὐθας, τοῦ αὐθας. ὁ πέλεθας, τοῦ πέλεθας. Ἐπὶ τὰ εἰς
 λας ἀπλά, δισύλλαβα, μονογενῆ, μὴ παραληγόμενα φύσει μα
 κροῖ, καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα δύο ἢ ἔχοντα. διον, ὁ ὕλας, τοῦ
 ὕλας. ὁ γύλας, τοῦ γύλας. ὁ ἰόλας, τοῦ ἰόλας. ὁ ἀβόλας, τοῦ
 ἀβόλας. Ἐπὶ τὰ εἰς μας ἔχοντα σύμφωνον πρὸ ἡνὶ μ. διον, ὁ
 σίλμας, ἡνὶ σίλμας. ὁ ἀκμαντοχέρμας, τοῦ ἀκμαντοχέρμας.
 ὁ ζαυρεῖται ὁ τόλμας, ἡνὶ τόλμας. Ἐπὶ τὰ εἰς μας ὑπερδισ
 υῖ. διον, ὁ σκλάμας, τοῦ σκλάμας. ὁ σπιτάμας, τοῦ σπιτάμας.
 Ἐπὶ τὰ εἰς νας. διον, ὁ πίνας, τοῦ πίνας. πλὴν ἡνὶ οὐκ αἰσ, τοῦ οὐκ
 ναντος. Ἐπὶ τὰ εἰς πας μονογενῆ. διον, ὁ πάπας, ἡνὶ πάπας.
 ὁ λάμπας, ἡνὶ λάμπας. ὁ κύπας, ἡνὶ κύπας. ὁ κύπαντος, ὁ πᾶς
 δὲ τοῦ παντός, ἐπίθετον ὄν. Ἐπὶ τὰ εἰς ρας μὴ ἔχοντα πρῶτην
 καὶ δευτέραν συλλαβὴν ἀπὸ ἡνὶ αὐτοῦ συμφώνου, ἢ ἀντιζευ
 ἀρχομένου. διον, ὁ σιμόρας, τοῦ σιμόρας. ὁ κύφας, ἡνὶ κύφας.
 Ἐπὶ τὰ εἰς σας δισύλλαβα, μὴ παραληγόμενα τῷ ε. διον, ὁ χύ
 ρας, ἡνὶ χύρας. ὁ κύρξας, ἡνὶ κύρξας. Ἐπὶ τὰ εἰς τας. διον, ὁ ἀρχύ
 τας, ἡνὶ ἀρχύτας. ὁ δῦράπας, τοῦ δῦράπας. πλὴν τοῦ ὁ τελεύτας,
 ἡνὶ τελεύταντος. Ἐπὶ τὰ εἰς φας δισύλλαβα, ἡνὶ τὰ εἰς γας. διον, ὁ
 δέλφας, ἡνὶ δέλφας. ὁ ἄφας, ἡνὶ ἄφας. ὁ κύφας, ἡνὶ κύφας. ὁ
 κελίχας, ἡνὶ κελίχας. ὁ λάχας, ἡνὶ λάχας. ὁ κελίχας, ἡνὶ κελίχας.
 ἡνὶ κελίχας. Ἐπὶ τὰ εἰς σας περιωμῆν ῥηματῶν συντεθειμένα. διον, ὁ παῖς
 λοίτας, ἡνὶ παῖς λοίτας, ἀπὸ τῆς ἀλφειᾶς, ἡνὶ ἡνὶ πῶ. Ἐπὶ τὰ εἰς σας ἀπὸ θηλυ

κῶν σιωπεθί μιν, ὅσον, ἢ φαρῆσα, ὁ δὲ φαρῆσα, τοῦ δὲ φαρῆσα.
ἢ βία, ὁ δὲ βία, τοῦ δὲ βία. ἢ ἀγορά, ὁ δὲ ἀγορά, τοῦ δὲ ἀγορά,
κὴ πυθαγόρου. ἢ αἰνία, ὁ δὲ αἰνία, τοῦ δὲ αἰνία. καὶ ταῦτα μὲν
περὶ τῶν ἰσοσυλλάβων. περὶ δὲ τῶν περιττοσυλλάβων, ἐξῆς λέγωμεν.

Περὶ τῶν εἰς ἀσ ἐν τοσ ποιούντων τὴν γυνικύ.

Τὰ εἰς ἀσ κερταρὸν ὀνόματα, διςύλλαβα, βαρύτονα, μὴ ἀπὸ δυνεῖ
δοσ διὰ λέκτου ὄντα, οὐκ ἔν τ κλίνονται. ὅσον, ὁ αἰῶς, τοῦ αἰῶντος.
ὁ δὲ αἰῶς, τοῦ δὲ αἰῶντος. ὁ βίῶς, τοῦ βίῶντος. ὁ ζῶς, τοῦ ζῶντος. ὁ φθᾶς, τοῦ
φθάντος. καὶ κρᾶσει τῶν δύο α, λᾶς, καὶ ὁ λᾶς, τοῦ λᾶου, τῶ λᾶα,
τὸν λᾶαν. ἔτι τὰ εἰς ἀσ μονοσύλλαβα ὀξύτονα, εἰς τοσ ποιούσι
τὴν γυνικύ. ὅσον, ὁ πρᾶς, τοῦ πρᾶντος. ὁ ζᾶς, τοῦ ζᾶντος. ὁ φθᾶς, τοῦ
φθάντος. καὶ τὰ πολυσύλλαβα ὁμοίως. ὅσον, ὁ ἀνδρῖας, τοῦ ἀνδρῖ
αῖος. ὁ ἰμάς, τοῦ ἰμάντος. ἔτι τὰ εἰς βασ ἐχρῆντα ἐν τῇ παρα
ληγούσῃ διὰ χρόνον συνεσταλμένον. ὅσον, ὁ βίβας, τοῦ βίβαντος. ὁ λυ
κῆσας, τοῦ λυκῆσαντος. ὁ ἀλύβας, τοῦ ἀλύβαντος. οὐ ἢ παραλή
γουσα κὴ μακρά. ὁ βαννάσας, τοῦ βαννάσαντος. ὁ λᾶσας, τοῦ
λᾶσαντος. ὁ κῆσας, τοῦ κῆσαντος. ὁ ἄσας, τοῦ ἄσαντος. ὁ ἄσας δὲ
τοῦ ἄσαντος, κύριον. ὁμοίως καὶ ἰόβας, ἰόβας, καὶ ῥῆσας, ῥῆσας. ἔτι
τὰ εἰς βασ πρὸ τοῦ β ἐχρῆντα ρ, περιττοσυλλάβως κλίνονται. ὅσον,
ὁ φόρσας, τοῦ φόρσαντος. ὁ κύρσας, τοῦ κύρσαντος. ἔτι τὰ εἰς γας
διςύλλαβα κύρια, καὶ προσσημεϊα, ἢ ἐθνικᾶ. ὅσον, ὁ γίγας, τοῦ γίγαν
τος. ὁ βεργας, τοῦ βεργάντος. ἔτι τὰ εἰς δας διςύλλαβα διφθό
γῳ παραληγόμενα. ὅσον, ὁ φείδας, τοῦ φείδαντος. ὁ οἶδας, τοῦ οἶδαν
τος. ἔτι καὶ τὰ ὑποδιδύλλια ἀπὸ βαρυνόντων ῥηματικῶν γινόμε
να. ὅσον, χεῖρομαι, χεῖρδας, χεῖρδαντος. μέιδομαι, μέιδας, μέ
ιδαντος. τὸ δὲ ὑποδιδύλλια τας ἀχειοῦς, ἢ ὀνομάδων ἀπὸ τοῦ ὑπερ
κυδάνω ὑπερκυδάνας, καὶ συγκοπῇ ὑποκυδας ὑποκυδαντος,
ἢ μετοχή τοῦ πρώτου ἀορίστου ὄσιν, ἀπὸ τοῦ ὑπερκυδάνω, ὑπερκυδα
νῶ, ὑπερκυδανῶ. ἢ μετοχή, ὁ ὑπερκυδάνας, τοῦ ὑπερκυδάναντος. κὴ
κατὰ συγκοπῇ, ὑπερκυδας, ὑποκυδαντος. ἢ ἀεὶ αἰνικῇ, τοῦ ὑπερ
κύδαντος. ἔτι τὰ εἰς ζας ἐχρῆντα ὑ πρὸ τοῦ ζ. ὅσον, ὁ βύζας, τοῦ
βύζαντος. ὁ πύζας, τοῦ πύζαντος. ἔτι τὰ εἰς λας διςύλλαβα μο
νογλή, παραληγόμενα φύσει μακρά. ὅσον, ὁ φύλας, τοῦ φύλαντος.
ὁ χήλας, τοῦ χήλαντος. ὁμοίως καὶ τὰ ἐχρῆντα σύμφωνον μετὰ τ
λ. ὅσον, ὁ ἄτλας, τοῦ ἄτλαντος. ἔτι τὰ δύο λλ ἐχρῆντα. ὅσον, ὁ πάλ
λας, τοῦ πάλλαντος. ὁ βᾶλλας, τοῦ βᾶλλαντος. ὁ μέλας, τοῦ μέ

λανος, καὶ ὁ τάλας τοῦ τάλανος, ζιγλῆ. Ἐν τὰ εἰς μασ δισύλ
λαβα καὶ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ μ φωνῆεν βραχὺ, περιτ
τοσύλλαβως κλίνονται. οἷον, ὁ ἀδάμας, τοῦ ἀδάμαντος. ὁ ἀθάμας,
τοῦ ἀθάμαντος. ὁ πολυδάμας, τοῦ πολυδάμαντος. μὴ δὲ καὶ ὁ
θαύμας, τοῦ θαύμαντος. Ἐπὶ τὰ εἰς ρας δισύλλαβα ἔχοντα
τὴν πρώτην καὶ δευτέραν συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου ἢ ἀν
τισφίχου ἀρχομένην. οἷον, ὁ βάβρασ, τοῦ βάβραντος. ὁ πρόφρασ, τοῦ
πρόφραντος. ὁ τεύθρας, τοῦ τεύθραντος. ὁ μοίως καὶ τὰ σιωπηλῶς πῶν
τα μετοχή. οἷον, ὁ πείρας, τοῦ πείραντος. ὁ ἀράς, τοῦ ἀράντος. ὁ μοί
ως καὶ τὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ ρ. οἷον, ὁ τάρας, τοῦ τάραντος. ὁ κέρας,
τοῦ κέραντος. Ἐπὶ τὰ εἰς σας ὑπερδισύλλαβα τῶν παραληγόν
των. οἷον, ὁ ἀπέσας, τοῦ ἀπέσαντος. Ἐν τὰ εἰς φας ὑπερδισύλ
λαβα. οἷον, ὁ κερύφας, τοῦ κερύφαντος. ὁ ἐλέφας, τοῦ ἐλέφαντος.
ὁ ὀνόφας δὲ, τοῦ ὀνόφα. τὰ εἰς ας σιωπῶντα, τὴν τῇ ἀπλῶν φυ
λάττουσι κλίσι. οἷον, λυκοθόας, λυκοθόαντος, ὅτε θόας θόαντος.
σύμπας, σύμπαντος, ὅτε πᾶς παντός. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν εἰς ας,
ἄλυσιν. καὶ περὶ τῶν εἰς ης τὸν αὐτὸν λέγωμεν ὁμοίως.

Περὶ τῶν εἰς ης πάντων. καὶ πρώτων περὶ τῶν ἰσοσυλλάβων.
κατὰ λήξιν δευτέρων.

τὰ εἰς ης βαρύνοντα ὡς ἀπὸ ἀπλῶν, εἰς οὐ ποιοῦσι τὴν γενικὴν.
οἷον, ὁ χρύσης, τοῦ χρύσου. ὁ ἑρμῆς, τοῦ ἑρμῆος. Ἰσχυρίζεται ὁ μάσλης,
τοῦ μάσλητος. ὁ μόρτης, τοῦ μόρτητος. ὁ ναῖς, τοῦ ναῖντος. ὁ κέρης,
τοῦ κέρητος. ὁ πύρρης, τοῦ πύρρητος. ὁ ἱσθής, τοῦ ἱσθητός, ποτα
μός, ὅς καὶ τίς τις ἱσθίδος, καὶ τίς τις ἰωνικῶς λέγεται. φάτης, τοῦ
φάτητος. μάγης, μάγητος. ἱγής, ἱγῆτος. μάσλης, μάσλητος.
μελύδης, μελύδητος. γλοῖης, γλοῖητος. Ἐν τὰ εἰς ης περισπῶμενα,
εἰς οὐ ποιοῦσι τὴν γενικὴν. οἷον, ὁ θαλῆς, τοῦ θαλοῦ. καὶ ὁ θάλης,
τοῦ θάλητος. ὁ ὄρμης, τοῦ ὄρμου. ὁ σωστής, τοῦ σωστῆ. ὁ μωστής, τοῦ
μωστῆ. καὶ ὁ μωστής, τοῦ μωστή. καὶ ὁ μωστής, τοῦ μωστή. ὁ μωστής, τοῦ
μωστή. καὶ ὁ μωστής, τοῦ μωστή. Ἐν τὰ εἰς ης βαρύνοντα ἀπὸ τῶν εἰς ης
λέξης, ὁ λέξης, τοῦ λέχου. ἢ ἀράχης, τοῦ ἀράχου. ἢ χέτης, τοῦ
χέτου. ὁ κυανοχέτης, τοῦ κυανοχέτου. Ἐπὶ τὰ εἰς ης παρὰ τὴν θέαν γραφῆ.
οἷον, ὁ ἀείδης, τοῦ ἀείδου. ὁ πηλείδης, τοῦ πηλείδου. καὶ τὰ
εἰς ης κύρια τύπον παρὰ τὴν θέαν ἔχοντα. οἷον, ὁ θουκυδίδης, τοῦ
θουκυδίδου. ὁ μιλιτιάδης, τοῦ μιλιτιάδου. ὁ πυλάδης, τοῦ πυλάδου.

Β iii

ὄντα, φυλάττουσι τὴν τοῦ παρακλέμενός σου συλλαβὴν. Ἐπὶ πινὰ
εἰς ἡσ, ἔχοντα πρὸς τὴν ἡσ ἀμεταβόλον, καὶ πρὸς τοῦ ἀμεταβόλου φῶ
νῆεν, οἶον, ἐπιάλῃς, ἐπιάλῃτος, ὑπέρης, ὑπέρητος, ἀκέλῃς, ἀκέλῃ
τος, κεφάλῃς, κεφάλῃτος. Ἐπὶ τὰ εἰς ἡσ περιπαύμενα ἀπὸ τῶν
εἰς εἰς, οἶον, θαφνῆς, θαφνῆτος, ἀπὸ τοῦ θαφνῆς. Ἰμῆς, Ἰμῆτος,
ἀπὸ τῆς πμῆς. Ἐπὶ σεσημείων τὰ ὅσα τὰ εἰς ἡσ, εἰς ἐντος ποιεῖν τε
τὴν γυνικὴν, οἶον, ὁ κλήμῃς, τοῦ κλήμενος, ὁ μάνῃς, τῆς μάνερος, ὁ
οὐάλῃς, τοῦ οὐάλεος, ὁ κρείσκῃς, τοῦ κρείσκουρος, ὑπόλοιπα ἡμῖν
τὰ εἰς ἡσ συνημμένα τῆς πρώτης τῶν περιπαύμενων κλίσεως.

Περὶ τῶν εἰς ἡσ εἰς οὐς κατὰ κράσιν ποιεῖν τὴν γυνικὴν.

Τὰ εἰς ἡσ περιπαύμενα, ἀπὸ τοῦ κλέος συνημμένα, εἰς οὐς
ποιοῦσι τὴν γυνικὴν κατὰ κράσιν, οἶον, ὁ ἡρακλῆς, τοῦ ἡρακλέος, οὐς.
Ἐπὶ τὰ εἰς ἡσ κύρια ἀπὸ ῥηματικῶν συνημμένα, εἰς οὐς ποιοῦσι
τὴν γυνικὴν κατὰ κράσιν, οἶον, ἀδύκω, ὁ πολυαδύκης, τοῦ πολυαδύ
κεος, οὐς, μῆδω, ὁ διομήδης, τοῦ διομήδεος, οὐς, φαίνω, ὁ ἀεισοφά
νης, τῆς ἀριστοφάνεος, οὐς. Ἐπὶ τὰ εἰς ἡσ ἀπὸ τῆς εἰς οὐς ὁδετέρων συ
νημμένα, οἶον, ἀθένης, δημοθένης, δημοθένης, οὐς, γλύς, διογένης,
διογένης, οὐς, τέλος, ἀεισοτέλης, ἀεισοτέλης, οὐς, ἡθός, κακοκήτης,
κακοκήτης, οὐς, μήκος, ἐπιμήκης, ἐπιμήκης, ἐπιμήκουρος. Ἰζα
ρεῖται ὁ ἀμέλῃς, τοῦ ἀμέλητος, καὶ ὁ ἀμύλῃς, τοῦ ἀμύλητος. Ἐπὶ
τὰ εἰς ἡσ ἐπὶ δευτέρῃ, κοινὰ, ὁ ξύρνα, καὶ βαρύρνα, οὐδέτερον εἰς οὐς
ἔχοντα, οἶον, ὁ καλὴ καλοκήτης, καλοκήτης, οὐς. Ἐπὶ τὰ εἰς ῥησ δισύλλα
βα, οἶον, ὁ πωλήρης, ὁ ἄρης δι' ἄρου, καὶ ἄρης ἀρητος, καὶ ἄρης, ἄρεος,
οὐς, καὶ ἄρδης, ἄρεος κοινῶς, καὶ ἄρης ἰωνικῶς, καὶ ἄρεως ἀττικῶς,
καὶ ἄρδος αἰολικῶς. Ἐπὶ τὰ διὰ τοῦ ὠρησ, καὶ ἡρησ, καὶ ὠδης.
οἶον, διώρης, τήρης, λοιμώδης. Ἐπὶ τὰ εἰς ῥησ οὐς, οἶον, ἡ φη
νῆς, γαλκνῆς. καὶ τὰ εἰς ἡσ, ἀπὸ τῆς εἰς οὐς γινόμενα, οἶον, βαρύς, ἄβα
ρῆς, ὠκύς, ποδῶκης. Δεῖ ἡ εἰς δεῖναι καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ εἰς ἡσ σύνδετα
ἀπὸ τῆς εἰς οὐς ὁδετέρων, εἰ μὴ ὡς κύρια, βαρύνονται, οἶον, δημοθένης.
διογλῆς, ἀριστοτέλης, εἰδὲ ὡς ἐπὶ δευτέρῃ, ὁ ξλῶνται, οἶον, δύμυλῃς.
δυσμενῆς, δύγενῆς, δύκλεῆς, δυσκλεῆς, διετῆς, τρετῆς, τετραετῆς, πεν
ταετῆς. τὰ ἡ παρὰ τὸ εἶναι, οἱ ἀθηναῖοι βαρύνουσι, διέτης, καὶ τρετῆς,
καὶ τετραετῆς λέγοντες. Ἐπὶ τὰ ἀπὸ εἰς οὐς δισυσλλάβων ἐπὶ δευτέρῃ σύν
δετα, καὶ τὰ ἀπὸ δισυσλλάβων ἔχοντες ὡς ἡ παρὰ λητούση, μὴ δὲ σύμ
φωνον ἔπεται, βαρύνονται, οἶον, μέγθος, παμμεγέθης, κῆρος, με

γαμήτης. ἥθος, ἡθος ἥθης. μήκος, ἐπιμήκης. Τέτων δὲ οὕτως ἐρημέ-
νων, ἐξῆς περὶ τῶν εἰς ἰσ λέγωντων. Κανών.

Ὁ λάχης. τοῦ λάχης. τῷ λάχῃ. π. τὸν λάχῃτα. ὦ λάχης. τῷ
λάχῃτε. τὴν λάχῃ. τὸν λάχῃ. οἱ λάχῃτες. τῶν λάχῃτων.
τοῖς λάχῃσι. τοῦς λάχῃτας. ὦ λάχῃτες. Περὶ τῶν εἰς ἰσ.
καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς οὐ ποιεῖντων τῶν γενικῶν. κατὰ λέξιν ἵστη.

Τὰ εἰς ἰσ μονοσύλλαβα, μακρὸν ἔχοντα τὸ ι, προαδέσει τοῦ οὐ
ποιοῦσι τὴν γενικῶν. δῖον, κῖς, κῖος. λῖς, λῖος. οὐ τὸ λι καὶ βραχὺ
δύρηται. τίς δὲ πινός. τὸ γὰρ π, βραχὺ. ἔτι τὰ εἰς ἰσ προσηγορεῖ
καὶ βραχυπαράληκτα, μὴ ὄντα παρώνυμα, ἀλλὰ καθαροῦ βῆτος
ποιοῦσι τὴν γενικῶν. δῖον, ὄφης, ὄφιος. μάντις, μάντιος. ἔχης, ἔχιος.
ἔτι ὡς φησὶν ὁ ἄριστος, καὶ ἄριστος οἱ τραυματικοὶ, δὲ καθαροῦ βῆτος
ποιοῦσι τὴν γενικῶν ταῦτα τὰ κύρια. δῖον, ζῆνις, ζῆνιος. ἴφης, ἴφιος.
σένις, σένιος. πόλις, πόλιος. ἀνάχαρις, ἀναχάριστος. σύβαρις,
συβαρίος. δάλλις, δάλλιος. τάξις, τάξιος. ἄγιος, ἄγιος, καὶ ἄγιος.
θάμνις, θαμνέλιος, καὶ θαμνέλιος. ἄγχιος, ἄγχιος, καὶ ἄγχιος.
ἄγχιος πόλιος, γάοξις, γάοξις. βέσις, βέσιος, καὶ βέσιος.

Περὶ τῶν εἰς οὐ ποιοῦντων τὴν γενικῶν.

Τὰ δὲ εἰς ἰσ κύρια ἀρσενικὰ, εἴτε εἰς ρίς, εἴτε εἰς νίς, εἴτε εἰς ἄλλο
ἢ σύμφωνον λήγοντα, εἰς οὐ κοινῶς ποιοῦσι τὴν γενικῶν. δῖον, πό-
ρις, πάριος. ἄδωνις, ἄδωνιδος. θεογνίς, θεογνιδος. ἔτι τὰ μακρο-
παράληκτα παρώνυμα. δῖον, γῶνις, γῶνιδος. λάβις, λάβιδος. εὐ-
νίς, εὐνιδος. ἔτι τὰ παρὰ τὸ πόλις σύνθετα ἀρσενικὰ μόνῃ ἢ κοινῇ.
δῖον, ὁ σὺ πόλις, τοῦ σὺ πόλιδος. ὁ ἄγχιος πόλις, τοῦ ἄγχιος πόλιδος. ὁ
καὶ ἡ φυγόπολις, φυγόπολιδος. ὁ καὶ ἡ ἀπόλις, ἀπόλιδος. φθόγ-
ις, φθόγιδος. φθόγις, καὶ φθόγιος. φθόγις, καὶ φθόγιος. ὁθεν καὶ τὸ τοῦ
ἄριστος φαίνεται, τοῦς φθόγεις ἀφαιρῶντα. οὕτω καὶ οἱ οἱ δὲ. ἔτι
τὰ εἰς ἰσ σύνθετα παρὰ τὸ μάντις κοινῶς. δῖον, κοσκινομανίς, κο-
σκινομανιδος. προμανίς, προμανιδος. ἔτι τὰ ἔχοντα πρὸ τῆς
ἰσ ἐν σύμφωνον. δῖον, κράθις, κράθιδος. τὰ δὲ ἔχοντα δύο ἀμετάβο-
λα, εἰς οὐ ποιοῦσι τὴν γενικῶν. δῖον, ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνιθος. μέρμις,
μέρμιθος. Δεῖν ἔστι δέναι ὅτι πάντα τὰ εἰς ἰσ βαρύνοντα, φύσει βρα-
χὺ τὸ ι ἔχουσιν ἐν πόσει ταῦς πᾶσι. τὸ ὄρνις, καὶ τὸ δύνῃμις,
καὶ ἄλλ' ἄλλα, οἱ ἀπὸ τῶν ἐκτείνουσιν. ἔτι αἱ ἄλλαι πᾶσι φυλάττειται
τὸ σύμφωνον τῆς γενικῆς. ἀλλὰ αὐτὴ καθαρά ἡ, ὁ μοῖος καὶ αὐτὴ.
Ὁ πάρις. τοῦ πάριδος κοινῶς, καὶ πάριος ἰωνικῶς. τὰ δὲ εἰς οὐ

ποιούντα τὴν γενικὴν κοινῶς, καὶ εἰς ὅς ποιοῦσιν ἰωνικῶς. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ γ' τῆς ἰλιάδου, ἂν ὁρόων, πάριος δὲ θῶος ἐκ κληῖρος ὄρουσε. τῷ πάριδι, καὶ πάριϊ, καὶ πάρι παρὰ ποιηταῖς. τὸν πάριδα, καὶ πάριν. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ φασὶν ὡς τὰ εἰς ἰσὺς κύρια ποιούντα τὴν γενικὴν εἰς δύο, καὶ ὅς ποιοῦσι δύο αἰτιατικῶς. εἰς δὲ τῆς εἰς δύο γενικῆς, διον, πάριδος, πάριδα. εἰς ἰν τῆς εἰς ὅς, διον, πάριος, πάριν. τὰ δὲ προσηγορικὰ ὅλ' ἐκ θαλαρῶν τοῦ ὅς μόνον ποιούντα τὴν γενικὴν, εἰς ἰν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν, διον, ὁ ὄφρις, τοῦ ὄφριος, τὸν ὄφιν. ὁ μάνις, τοῦ μάνιος, ἐν μάνιν. Ἡ κλητικὴ δὲ πάρι κοινῶς. τὰ γ' εἰς ἰσὺς ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν κλητικὴν. καὶ ὁ πάριος ἀπ' ἰσῶς. τὰ δὲ λοιπὰ χημαῖσις τῷ χημαῖσι σμῶ τοῦ αἰαντος.

κανῶν.

Ὁ πάρις. τοῦ πάριδος. τῷ πάριδι. τὸν πάριδα, καὶ πάριν. ὁ πάρις, καὶ ὁ πάρις. τῷ πάριδε. τὸν παρίδιν. ὁ πάριδε. οἱ πάριδες. τῶν παρίδων. τοῖς πάρισι. τοὺς παρίδας. ὁ πάριδες.

Περὶ τῶν εἰς ἰσὺς, καὶ τὰ λήεις τετάρτη.

τὰ εἰς ἰσὺς μονοσύλλαβα ἀρσενικὰ, ὅλ' ἐκ τοῦ ἐνός ποιοῦσι τὴν γενικὴν, διον, εἰς, ἐνός. κτεῖς, κτενός. δαῖς, δαενός. ἀφ' οὗ οὐδὲς, ἐδενός, καὶ μηδὲς, μηδενός. σπῆμειώται ἢ κλειός, τῆς κλειδός. θηλυκὴν γάρ. τὰ δὲ πολυσύλλαβα μονογενῆ, καὶ ἱεγενῆ, εἰς ἐνός ποιοῦσι τὴν γενικὴν. μονογενῆ μόν, διον, σιμόν, τοῦ σιμήνιος, σελήνιος, σελήνιος. ἱεγενῆ δὲ, διον, χαρίδης, χαρίεντος. τιμήδης, τιμήνιος. φωνήδης, φωνήεντος. ὁ μούσιος καὶ αἱ εἰς ἰσὺς μετοχῆς, διον, τυφθεῖς, τυφθέντος. τοῦ χαρίεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὁ χαρίδης κοινῶς, ἀπ' οὗ τῆς ὀνομαστικῆς ἐκβολῇ τοῦ σ, καὶ ὁ χαρίδης ἀπ' ἰσῶς, καὶ ὁ χαρίεν, ἀπ' οὗ τῆς γενικῆς ἐκβολῇ τοῦ σ, ὡς πᾶς ἀπ' οὗ αἰαντος, αἰαν. ὅθεν καὶ τὸ ἐδὲ τερον, τὸ χαρίεν.

κανῶν.

Ὁ χαρίδης. τοῦ χαρίεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὁ χαρίδης, καὶ ὁ χαρίδης. τῷ χαρίεντι. τοῖν χαρίεντι. ὁ χαρίεντι. οἱ χαρίεντες. τῷ χαρίεντι. τοῖς χαρίενσι, καὶ χαρίενσι. τοὺς χαρίεντας. ὁ χαρίεντις. Περὶ τῶν εἰς ἰσὺς ὀνομάτων. καὶ τὰ λήεις πέμπτη.

τὰ εἰς ἰσὺς μονοσύλλαβα, πᾶσι μὲν ἄντα, ὅλ' ἐκ θαλαρῶν τοῦ ὅς ποιοῦσι τὴν γενικὴν, φυλάττοντα τὸν ἐν ταῖς παλαιαῖς. διον, μῦς, μύς. σὺς, σῦς. σκύς, σκύος. ἔνι τὰ πολυσύλλαβα περιπαύμενα. διον, ὁ ἰχθύς, τοῦ ἰχθύος. ἰσῶν δὲ τὸν ἐν τῇ ὀνομαστικῇ μόνον ὅστις μακρόν. ἐν δὲ ταῖς παλαιαῖς, βραχύ. ἔνι τὰ εἰς ἰσὺς βαρύνοντα, μὲν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.6.10/a

ὀφείλονται. τῶν βουδν. τοῖς βουσί. τοῖς βόας, καὶ βοῦς κατὰ κρᾶσιν ὁμο
 φώνως τῇ ὀνομαστικῇ πληθυντικῇ. ὅτε γὰρ αὐτῇ εἰς εὐλήγησιν ἢ
 ρημελύνουσιν, ὁμοφώνον τι πᾶσι κλητικῇ καὶ κλητικῇ ἔχει. ὅιον,
 οἱ βόες, καὶ βοῦς. τοῖς βόας, καὶ βοῦς. ὡς βόες, καὶ βοῦς. οἱ ἰχθύες,
 καὶ ἰχθύς. τοῖς ἰχθύας, καὶ ἰχθύς. ὡς ἰχθύες, καὶ ἰχθύς. τοῦτων δὲ
 οὐτως ἐχόντων, ἡμαρτύνοντες καὶ τὰ εἰς οὐς συνηρημελῆς πολυπλη
 θῆ. τὰ εἰς οὐς εἴτε μονογενῆ, εἴτε ζιγενῆ συνηρημελῆς, ἀπλῶς
 τε, καὶ συνηρημελῶς κλίνονται. οὕτως. ὁ νόος, καὶ νοῦς. τοῦ νόου,
 καὶ νοῦ. τῶ νόω, καὶ νῶ. τὸν νόον, καὶ νοῦν. ὡς νόε, ὡς νοῦ. τῶ νόω, τῶ
 νῶ. τοῖν νόοιν, τοῖν νοῖν. ὡς νόω, ὡς νῶ. οἱ νόοι, καὶ νοῖ. τῶν νόων, καὶ νῶν. τοῖς
 νόοις, καὶ νοῖς. τοῖς νόοις, καὶ νοῖς. ὡς νόοι, ὡς νοῖ. καὶ ὁ νοῦς, τοῦ
 νοός. τῶ νοῖ. καὶ ὁ χροῦς, τοῦ χροός. τῶ χροῖ. ὁ δὲ σφοδρῆτος ἐν
 αἰανί, ἐνρεῖ τὸν χροῦς τοῦ χροῦς τε μὴ χροῖν πινά, ἢ ἀπὸ τοῦ χροῦς,
 τοῦ χροῦ, τῶ χροῖ, ἢ ἀπὸ τοῦ χροῦς, χροῖ, χροῖ ἀπικῶς. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ
 ὁ χροῦς, τοῦ χροῦς, τῶ χροῖ, καὶ χροῖ.

Γεῖ τῶν εἰς ὧς, κατὰ λήξιν ἐβδόμη.

τὰ εἰς ὧς μονοσύλλαβα περὶ μὲν α, ἀπὸ βολῆς τοῦ ποιοῦσι
 τῶν γενικῶν. ὅιον, ὁ σῶς, τοῦ σῶ. ὁ κρῶς, τοῦ κρῶ. ὁ κῶς, τοῦ κῶ.
 ὁ γνῶς, τοῦ γνῶ. ἔτι τὰ εἰς ὧς πάντα ἀπικῶς. ὅιον, ὁ μελέλεως.
 τοῦ μελέλεως. ὁ λεῶς. τοῦ λεῶ. ὁ ἡλῶς. τοῦ ἡλῶ. καὶ ὁ ἡλῶς, τὸ
 ἡλῶς κοινῶς. καὶ ὁ ἡλῶς, τοῦ ἡλῶς. τὰ εἰς ὧς ὅξυ ὄνα μονο
 σύλλαβα, περὶ τοῦ συλλάβως εἰς ὧς ποιοῦσι τῶν γενικῶν. ὅιον, ὁ βῶς,
 τοῦ βῶς. ὁ ἀμῶς, τοῦ ἀμῶς. ὁ ζῶς, τοῦ ζῶ. ἔτι τὰ
 εἰς ὧς μονοσύλλαβα ἔχοντα σύμφωνον πῖς δίτης συζυγίας τῇ
 βαρύνων, ἢ γινῶν, ἀ, θ, τ. ὅιον, ἀμῶς, ἀμῶς. θῶς, θῶς. βῶς, βῶς.
 τὰ δὲ μὴ ἔχοντα, εἰς τοσ ποιοῦσι τῶν γενικῶν. ὅιον, ὁ χῶς, τοῦ
 χῶς. ὁ φῶς, τοῦ φῶς. ὁ αἰῶς. ὁ φῶς, τοῦ φῶς. ἔτι τὰ εἰς
 ὧς ὅξυ ὄνα πολυσύλλαβα. ὅιον, ὁ ἀπῶς, τοῦ ἀπῶς. ὁ ἀγνῶς,
 τοῦ ἀγνῶς. ὁ ἰσῶς, τοῦ ἰσῶς. τὰ εἰς ὧς βαρύνοντα, εἰ μὴ
 βραχεία παραλήγουσιν, εἰς τοσ ποιοῦσι τῶν γενικῶν. ὅιον, ὁ ἄλως,
 γέλως, καὶ γέλω ἀπικῶς. ὁ ἄλως, ἄλως, καὶ ἄλως ἀπικῶς. καὶ ὁ ἄλως
 τὸ ἄλως ἀπικῶς, πολλὰς παρὰ ποιηταῖς. ὅθεν καὶ ἡ σίσιος ἐν ἄλ
 γονία, τῇ δ' ἄλως ἀμάρτησε, καὶ ἡ μῦθος ἔσπετο καλῶς. εἰ καὶ μακρῶς, ὅτι
 καὶ ἀπὸ τοῦ ποιοῦσι τῶν γενικῶν. ὅιον, ἡρως, μίνως, μίνως. πλὴν τὸ εἰ
 λως, εἰλως. ἔλως. ὅτι. οἱ ἀθηναῖοι, ἡρως καὶ μίνως λέγουσιν, ἰσοσύλ
 λαβον τὸν ποιοῦσι τῶν γενικῶν. τὰ εἰς ὧς σύνθετα, κοινῶς μὲν

Γερὶ τῶν εἰς ἀνὸνμάτων, κατὰ λήξιν ἐννάτη.

Τὰ εἰς ἀνὸνματα, προαδέσει τοῦ οὐ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι πανταχρῶς ἅμα μακρόν. διον, ποιαν, ποιανός. ἱππὶν, πῖπνος. πελεκαν, πελεκανός. πῶν, πῶνός. ὁ δὲ πᾶν δὲ τοῦ πᾶν τός. καὶ ἅπασι μὲν ὄντα, ὁξύνονται. διον, πῖπνος. ποιαν. σὺν δὲ ταῖς, παροξύνονται. διον, βύπαιαν. πῖπνός. ἐρμόπαν. σὺν μείωται ὁ φερέων. σὺν δὲ τὸν γὰρ ὄν, ἀπὸ τοῦ φερέος βολὴν ἔχειν ὁξύνεται.

Περὶ τῶν εἰς ἡν, κατὰ λήξιν δεκάτη.

Τὰ εἰς ἡν μονοσύλλαβα ἀρσενικὰ, προαδέσει τοῦ οὐ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, φυλάττουσι τὸ ἡν ταῖς παλαιαῖς. διον, ποιαν, ποιανός. ζῶν, ζηνός. χῖν, χηνός. μῶν, μωνός, καὶ μεῖς αἰολικῶς. ὅθεν καὶ ἡσίοδος, μεῖς γὰρ χαλεπώτατος οὐρός. ἡ φρῶν δὲ, τῆς φρενός. θηλυκὴν γάρ. ἔτι τὰ εἰς ἡν πολυσύλλαβα ὁξύνονται, εἰ μὲν ἔχωσι τὸ μ, βέπουσι τὸ ἡ εἰς ἐν ταῖς παλαιαῖς. διον, ποιαν, ποιανός. λιμῶν, λιμνός. ὑμῶν, ὑμνός. πυθμῶν, πυθμνός. ὁξύνεται δαμῶν, δαμῆνος. εἰ δὲ μὴ ἔχωσι τὸ μ, φυλάττουσι τὸ ἡ. διον, ποιαν, ποιανός. λῆχῶν, λῆχηνός. ὁξύνεται ἀξῶν, ἀξνός, ἀδὴν ἀδένος. καὶ αὐχῶν αὐχένος, ὅτι αὐχῶν ἦν. τὰ εἰς ἡν βαρύνονται, εἰ μὲν ὥς μονογενῆ, φυλάττουσι τὸ ἡν ταῖς παλαιαῖς. διον, ἑλλῶν, ἑλληνός. γέρον, γέρωνος. σέβων, σέβηνος. εἰρῶν, εἰρήνης, καὶ εἰρενός. παρὰ καλλιμάχου δὲ μέδων. εἰ δὲ ὥς ἐπὶ δεκά διγενῆ, βέπουσι τὸ ἡν ταῖς ἀλλοῖς πᾶσι. διον, ὁ καὶ ἀρσεν, ἀρσένος. ὁ καὶ ἡ τέρω, τέρενος.

Περὶ τῶν εἰς ἰν, κατὰ λήξιν ἐνδεκάτη.

Τὰ εἰς ἰν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ διηκατάληκτα, προαδέσει τοῦ οὐ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι τὸ ἰ μακρόν πανταχρῶς. διον, ὁ δελφῖν, τοῦ δελφίνος. ὁ τε λῆν, τὸ τε λῆνός. ἡ ἀκτῖν, τῆς ἀκτίνος. ἡ ἐλυσῖν, τῆς ἐλυσίνος. καὶ τὰ μὲν ἅπασι, ὁξύνονται. διον, δελφῖν. ἀκτῖν. τὰ δὲ σὺν δὲ ταῖς, παροξύνονται. διον, χρυσάκτιν. βιγλάχιν. δὲ ἀκτῖν. καλοῦνται δὲ διηκατάληκτα, ὅτι παρὰ μὲν τοῖς παλαιαῖς, εἰς ἰσ ἐλκτον. διον, δελφῖς. ἀκτίς. παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, εἰς ἰν. οἶον, δελφῖν. ἀκτῖν. ὁ χρυσοτέρα δὲ ἡ εἰς ἰσ, τῆς εἰς ἰν. ὁξύνεται πῖς, πινός. μὴ διηκατάληκτον γὰρ ὄν, σιωπῶν μὲν φύσει τὸ ἰ ἔχει.

Γερὶ τῶν εἰς ῶν, κατὰ λήξιν δυοκαίδεκάτη.

Τὰ εἰς ῶν, προαδέσει τοῦ οὐ ποιοῦσι τὴν γενικὴν. διον, μόσων, μόσωνος. πόλυν, πόλυνος. φόρῶν, φόρῶνος. φόρῶνι, φόρῶνα. καὶ ὁ φόρῶς. τοῦ φόρῶνος. τῶ φόρῶνι. τὸν φόρῶνα. καὶ ὁ φόρῶς.

τοῦ φόρκυ. τῷ φόρκυ. ὁθεν καὶ Ἡσιόδου ἐν Θεογονίᾳ, κητὸ δ' ὁπλό
 τατον φόρκυ φιλότῃ τι μιγῆται. τὸν φόρκυν. ὁθεν καὶ ὁ ὁμηρικὸς
 κοῖν' ἔσ' ἐν ἑκτῷ, ἂν δὲ πάλιν μὲν ὁσυνόντ' ἔβλαπεν, καὶ ἀγνήνορα φόρκυν.
 καὶ ὁ φόρκος, τοῦ φόρκος. τὸ δὲ υστέρησι, μακρόν. οἱ δὲ βραχὺ αἰεὶ
 ἐνόμιζεν. ὁ δὲ σοφὸς Ἡρώδιανδρος, ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ, μόνον εἶναι
 βραχὺ φησὶν. ἐν δὲ ταῖς παλαιαῖς, μακρόν. ὁ δὲ ἡ χρεῖσις τῶν ποιη
 τῶν ἐπιβεβαιῶσι. ὁ γὰρ παλαιὸς ἐκείνος Ὀρφύς ἐν ἀργοναυτικῷ
 ἔπω φησὶ, Πρωτέα, καὶ φόρκυν, καὶ Ὀρυβίλῳ βίπωνα. οὕτως ὁμοίως
 καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ α τῆς Ὀδυσσεύς, φόρκυν στυγὰ τῃ ἀλὸς ἄβυ
 χέιο μέδοντος. καὶ πάλιν ἐν τῷ ν τῆς αὐτῆς, φόρκυνος δέ τις
 ἔστι λιμὴν ἀλίοιο γέροντος. καὶ ἐν τῷ γ τῆς αὐτῆς, ἔρατι ἡ γόρτυ
 νος ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ. καὶ διονύσιος ὁ περιγῆ τῆς, Παρτίερῳ γόρτυ
 να, καὶ ἡ περὶ πιδὰ φασγόν. τοῦ ὃ φόρκυνος, φόρκυνος, δ' ἐν βραχὺ. τὰ
 γὰρ εἰς υστέρησι, βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχουσιν. ὁθεν καὶ Ἡσιόδου ἐν Θεογονίᾳ,
 φόρκυν δ' αὖ κητὸ γράειας τέκε καὶ ἄλλι παρήους.

Περὶ τῶν εἰς ὧν λήγοντων, κατὰ λήεις ιγ.

τὰ εἰς ὧν λήγοντα ὀνόματα, ἢ ὀξύνονται ὡς σαρπηδὼν, ἐλικὼν,
 ἢ βαρύνονται, ὡς θέων, πλάτων, ἢ περιπατῶνται, ὡς ξυνοφῶν, πο
 σειδῶν. καὶ τὰ μὲν ὀξύνοντα προάδει τοῦ σσ ποιούντα τὴν γνι
 κὴν, ἢ φυλάττουσι τὸ ὦ μέγα ἐν ταῖς παλαιαῖς, ὡς ἐλικὼν, ἐλικῶ
 νος, ἢ βέππουσι τὸ ὦ μέγα εἰς ὁ μικρόν, ὡς σαρπηδὼν, γόρτυ δόνος.
 τὰ δὲ βαρύνοντα, ἢ προάδει τοῦ σσ ποιούσι τὴν γνικὴν, ποτὲ ὃ
 τὸ ὦ μέγα φυλάττουσιν, ποτὲ δὲ βέπονται, ἢ ἀφ' τοῦ ντ. τὰ δὲ πε
 ριπατῶμενα, ὡς ἐπὶ πλείστον ἀφ' τοῦ ντ ποιούσι τὴν γνικὴν, φυ
 λάττουσιν τὸ ὦ μέγα. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ περὶ τούτων διδασκαλία πο
 κίλη τέ ἐστι, καὶ ὀλίγοις γινώσκῃ, λεκτέον αὖ εἴη ἀκριβέστατα κατὰ ἴδus
 παλαιῶν, μὴ φθόρου μέλανος.

Περὶ τῶν εἰς ὧν ὀξύνων φυλάττουσιν τὸ ὦ.

τὰ εἰς ὧν ὀξύνοντα μονοσύλλαβα, προάδει τοῦ σσ ποιούσι τὴν
 γνικὴν, φυλάττουσιν τὸ ὦ μέγα ἐν ταῖς παλαιαῖς. δῖον, κλῶν, κλῶ
 νόσ. πρῶν, πρῶνός. ἔτι τὰ εἰς ὧν περικλυτά. δῖον, κοιτῶν,
 κοιτῶνός. παρθέων, παρθέωνός. ἀκωνθῶν, ἀκωνθῶνός. ἔτι
 τὰ ὡς περιεκτιμῶ. δῖον, ἀτῶν, ἀτῶνός. αἰῶν, αἰῶνός. ἔτι τὰ ἴμηνων
 ὀνόματα. δῖον, βοηρομῶν, βοηρομῶνός. ἐκτομῶν, ἐκτομῶνός.
 ἔλαφνολιῶν, ἔλαφνολιῶνός. ἔτι τὰ ἀφ' τοῦ εἰς ὧν ὦ

περδισύλλαβα. διον, λεγών, λεγώνος, ηρακλεών, ηρακλεώνος. τυ
 φεών, τυφεώνος. ποσειδών, ποσειδώνος. τὰ δὲ εἰς ὧν καθαρὸν
 βραχεῖ διχρόνῳ παραληγόμενα, ἴεπουσι τὸ ὦ μέγα εἰς ὁ μικρὸν
 ἐν ταῖς παλαιαῖς. διον, ἀμφικτυών, ἀμφικτυόνος. περιηλίων, περι
 κλιόνος. τὸ δὲ κνακῶν, κνακῶνος. τὸ γὰρ κυ μακρόν. ἔτι ταῖς εἰς
 δῶν, διον, ξερπηδῶν, σαρπηδῶνος, καὶ σαρπηδῶν, σαρπηδῶντος. μα
 κεδῶν, μακεδῶνος. ἔξαιρείται ὁ ηκαλυδῶν, τοῦ ηκαλυδῶνος, καὶ ὁ ἄμν
 δῶν, τοῦ ἄμνδῶνος, ὁ νόματα κύρια. ἀφ' ὧν ἡ ηκαλυδῶν πῶλις, καὶ ἡ
 ἄμνδῶν. τὰ εἰς ὧν περιωόμενα πάντα ὅτε τ' ντ κλίνοντι, φυλάτ
 ροντα τὸ ὦ μέγα. διον, ξενοφῶν, ξενοφῶντος. ἀγλαοφῶν, ἀγλαοφῶ
 ντος. δημοφῶν, δημοφῶντος. ἔξαιρείται ὁ ποσειδῶν, τ' ποσειδῶνος,
 καὶ ταῶν, ταῶνος, καὶ τυφῶν, τυφῶνος, ὃς καὶ τυφῶς τυφῶ λέγεται
 ἀπ' ἰκῶς, καὶ τυφεῶν, τυφεῶνος, καὶ τυφῶδης, τυφῶδης, καὶ τυ
 φῶν, τυφῶνος. οἱ ποιηταὶ δὲ ὅτε δ' μέτρον προστιθέασιν ὁ πολ
 λάκις ἐνίοις ἰούτων τῶν ὀνομάτων, δημοφῶν καὶ δημοκόων λέγον
 τες. ὁ δὲ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ἐπὶ ἰλιάδης, ἅ λ' ἔχον προῖοιο νότον
 βάλε δημοκόωντα. ἀντὶ δημοκῶντα. ἔτι ὕρηται τοῖς τοῖς
 ἡ. θεμὸς F δὲ γὰρ αἰολικὸν ἐπιγράμματα παλαιῶς. τοῦ δ'
 δὲ ἦν ὡς φησι Διονύσιος ὁ ἀλικαρνασσέως ἐν τῇ πρώτῃ τ' ῥωμαϊκῶν
 ἰσοριῶν οὐ συλλαβὴν ἐνὶ σοιχείῳ γραφομένη διττῶς παλαιῶς
 ἐπιμίαν ὀρθῇ, ἐπιζυγνυμένη ἔτι F. ἐχρῶντο ὅι αἰολεῖς ἐν ταῖς
 ἀπὸ φωνῆων ἀρχὴς μάλιστα λέξεσιν. διον, F ἐλένη, F ἀνάξ. F ἀνὴρ.
 F οἶκος. ἔπειδ' ἡ πρὸ τοῦ συμφωνίαν ἐποιεῖ. ἔξέπον αὐτὸ εἰς β, τ,
 ἡ δ, ἡ κ, ὄντος ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ ὡς ἐγράφηται ἐν τῷ αἰολικῷ
 ἰδιώματι. διον, βρήτωρ, ἀντὶ ῥήτωρ. βρυτήρ, ἀντὶ ῥυτήρ. βρόδος, ἀν
 τὶ ῥόδος. βράκος, ἀντὶ ῥάκος. ἀπαξ δὲ ἅ λ' αἰολοῖς F ῥήξας ἀντὶ ῥήξας
 εἶπεν, ὡς φησι τρύφων ὁ τραυματικὸς, ὃς καὶ ἰωάνης, καὶ
 λάκωνας, καὶ βουωπύου, αὐτῷ χρῆσθαι φησίν. ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἡμεῖς
 διασεία, ἡ δ' ἡ χρώμθα. ἅ λ' ἀπὸ περὶ μὲν κύρου, ἰουανῶς. νῦν ὃ περὶ
 τῶν εἰς ὧν βαρυτόνων λέγωμεν.

περὶ τῶν εἰς ὧν βα
 ρυτόνων φυλαττόντων τὸ ὦ μέγα ἐν ταῖς παλαιαῖς.
 τὰ εἰς ὧν βαρυτόνα παρώνυμα, φυλάττονται τὸ ὦ μέγα ἐν ταῖς
 παλαιαῖς. διον, θεός, θεῶν, θεῶνος. θυφῆ, θυφῶν, θυφῶνος. παλατις,
 παλάτων, παλάτωνος. ἰδρὸς, ἰδρῶν, ἰδρῶνος. ἀκτὴ, ἀκταίων, ἀκταίω
 νος, καὶ ἀκταίονος καὶ τὰ συζολήν. ἔξαιρείται τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὧς σιω
 θεῶν γινόμενα, διον, ἀναιμος, ἀναιμών, ἀναιμόνος. καὶ ταπύγων,
 καὶ ταπύγων,

κρηταπύγων, κρηταπύγωνος. ἔτι τὰ εἰς ὧν ἐθνικῶς. οἶον, μύπων, μύ-
 πωνος, κύδων, κύδωνος, κρημείων, κρημείωνος, ἀργείων, ἀργείωνος.
 ἐξαίρεται κύκων, κύκωνος, κύκων δὲ κύκωνος, κύκλον. ἔτι τὰ εἰς
 βων, οἶον, σφάβων, σφάβωνος, βίβων, βίβωνος. ἔτι τὰ εἰς τῶν δισύλ-
 λαβα, κῆν, πωρ, δισύλλαβα. οἶον, λήτων, λήτωνος, φλέτων, φλέτωνος.
 ἀρήτων, ἀρήτωνος. ἔτι τὰ εἰς δων, οἶον, φαίδων, φαίδωνος, φείδων,
 φείδωνος, λάδων, λάδωνος, κνώδων, κνώδωνος. ἔτι τὰ εἰς δων πα-
 ρώνυμα, οἶον, κρύδων, κρύδωνος, κρύδωνος, κινάδων, κινά-
 δωνος. ἔτι τὰ εἰς ζων, ξων, σων, δισύλλαβα, κύρια. οἶον, ῥίζων, ῥί-
 ζωνος, ἄξων, ἄξωνος, θράσων, θράσωνος, αἰσων, αἰσωνος, καὶ αἰσωνος
 κρητα συσολύ. ἐξαίρεται οἰάσων, οἰάσωνος. ἔτι τὰ εἰς θων,
 φων, χων, κων, τῶν, δισύλλαβα. οἶον, μόθων, μόθωνος, βύφων,
 βύφωνος, γλήχων, γλήχωνος, γλαύκων, γλαύκωνος, δοῦπων, δοῦ-
 πωνος, πολούτων, πολούτωνος. ἔτι τὰ πρὸ τοῦ ὧν ἀμετάβολον
 ἔχοντα, οἶον, γύλων, γύλωνος, τίμων, τίμωνος, σίνων, σίνωνος, χέρων,
 χέρωνος, ναρῶν, ναρῶνος, κρητα συσολύ. ἔτι τὰ εἰς ὧν ἔχοντα
 πρὸ τῶν διίχρονον συνεσταλμένον. οἶον, ἡετίων, ἡετίωνος, διδυχαλίων,
 διδυχαλίωνος, ἀμφιζύων, ἀμφιζύωνος, ἐρδυθαλίων, ἐρδυθαλίωνος.
 διζύων, διζύωνος, ἡλεκζύων, ἡλεκζύωνος, ἡφαιζύων, ἡφαιζύωνος, ἐνδυ-
 μίων, ἐνδυμίωνος, ἀσερίων, ἀσερίωνος, ὠρίων, ὠρίωνος, γύρων, γύ-
 ρωνος, ταπώλλων, κῆραχῶν, παρῶν, ἐπὶ δὲ ἡετίων, τὰ τε ἄλλα καὶ
 τὰ ὠρίων ἀέρομαι. ἔτι τὰ εἰς ὧν παρῶν μιν. οἶον, πηλείων, πη-
 λείωνος, ἄξων, ἄξωνος, κρονίων, κρονίωνος, τὸ δὲ ἐν τῷ ξητῶν ἰλιό-
 δος οἶον, ποιητῶν, ζηνός, οὐκ αὖ ἔγωγε κρονίωνος ἄσπον, ἰκοίμην, κρητα
 συσολύ, ἀλλὰ τὸ μέτρον δὲ τὸ μικρὸν ἁρᾶται. ἔτι τὰ εἰς ὧν
 ὑποκορευτικῶς. οἶον, βάκχων, βάκχωνος, σίμων, σίμωνος, λάκων, λά-
 κωνος, μορίων, μορίωνος.

Περὶ τῶν εἰς ὧν ἵππων τὸ ὦ μέγα εἰς ο μικρόν.

τὰ εἰς ὧν ῥηματικῶς ἡ κοινὰ, ἵππουσι τὸ ὦ μέγα εἰς ο μικρόν ἐπὶ αἷς
 παλαίαις. οἶον, φιλῶν, φιλήμων, φιλήμωνος, νοῶν, νοήμων, νοήμο-
 νος, ἐλεῶν, ἐλεήμων, ἐλεήμωνος, ὁ καὶ ἡ σῶφρων, σῶφρονος, ὁ καὶ ἡ
 γείτων, γείτονος, ὁ καὶ ἡ τέκτων, τέκτονος, ἐξαίρεται ὁ καὶ ἡ αἰθων,
 αἰθωνος, ὁ καὶ ἡ εἶρων, εἶρωνος. ἔτι τὰ εἰς ὧν διίχρονον ἐκτεταμένον
 παρᾶ λητόμενον. οἶον, μαχῶν, μαχῶνος, ἱκετῶν, ἱκετόνος, ἀρε-
 τῶν, ἀρετόνος, ἀμφίων, ἀμφίονος, ὑπερίων, ὑπερίονος, ἐχίων,
 ἐχίωνος, πανδίων, πανδίονος, δουρίων, δουρίονος, ὀπάων, ὀπάονος.

Γ

κίων, κίονος. πίων, πίονος. πρίων, πρίονος. Ἐπὶ τὰ εἰς ὧν ὑπερδιδύλλαια, μακρὰ παρὰ ληρόμενα. δίων, παιήων, παιήονος. Ἐπὶ τὰ εἰς ὧν συγκρίλλαια. οἶον, μείζων, μείζονος. κρείσσων, κρείσσωτος. καλλίων, καλλίονος. Ἐπὶ τὰ εἰς ὧν διδύλλαια, μὴ παρὰ νύμα, δῦο σύμφωνά καὶ τὰ σύλληψιν ἔχοντα. δίων, τέκτων, τέκτονος. ἰδμῖ, ἰδμονος, ἄκμων, ἄκμονος. Ἐπὶ τὰ παρὰ τὸ φεῶν συνήτετα. δίων, ἄφρων, ἄφρονος. δαίφρων, δαίφρονος.

Περὶ τῶν εἰς ὧν διττὸ τοῦ ντ κλινόμενων.

Τὰ εἰς ὧν ἔχοντα διττὸ τοῦ αἰνα, διττὸ ντ κλίνονται βέπονται τὸ ὦ μέγα εἰς ὁ μικρόν. δίων, λέων, λέοντος, ὅτι λέαινα. θεράων, θεράωντος, ὅτι θεράπεινα. σφάκων, σφάκοντος, ὅτι σφάκαινα. ὁ λάκων δὲ, λάκωνος. ὑποκρεσικὸν γάρ. Ἐπὶ τὰ εἰς δὴν ὑπερδιδύλλαια, μὴ παρὰ νύμα. δίων, κελάδων, κελάδοντος. φερπήδων, φερπήδοντος. Ἐπὶ τὰ παρὰ τὸ οδους σύνθετα. δίων, θερμώδων, θερμώδοντος. χαλκώδων, χαλκώδοντος. χαυλιώδων, χαυλιώδοντος. ταῦτα δὲ καὶ διττὸ τοῦ ὦνος δύρηται κλινόμενα. οἶον, ἄμφώδων, ἄμφώδοντος. Ἐπὶ τὰ εἰς θων ὑπερδιδύλλαια μετὰ χηψ. δίων, φάεθων, φάεθοντος. πυριφλεγέθων, πυριφλεγέθοντος.

Περὶ τῶν εἰς ὧν συνήτετων.

Τὰ εἰς ὧν συνήτετα πάντα τὴν ἀπὸ τῶν φυλάττειται κλίσιν. δίων, χαλκοχίτων, χαλκοχίτωνος. ἀρχιτέκτων, ἀρχιτέκτονος. μισποσειδων, μισποσειδωνος. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ὧν. ὧν ἡ αἰτία κτὴν πάλαι πολλὰς ἀποκοπὴν. δίων, ποσειδῶ, ἀπὸ ποσειδῶνα. ἀπὸ λῶ, ἀπὸ λῶνα. Περὶ τῶν κλητικῶν τῶν εἰς ὧν.

Περὶ δὲ τῶν κλητικῶν ἀπὸ τῶν καὶ θόλου εἰδέναι δεῖ, ὅτι τὰ εἰς ὧν ὀξύθονα τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀνομαστικὰς, καὶ κλητικὰς. δίων, ὀξυθαῖον, ὀξυθαῖον. ὁμοίως καὶ τὰ περὶ πώμενα. δίων, ὀξυνοφῶν, ὀξυνοφῶν. πῶν τὸ ὀποσειδῶν, ὀποσειδῶν. τὸ δὲ παρὰ Πινδάρῳ ὁ ποσειδάων, ἀπὸ τοῦ ὀποσειδάων, τοῦ ποσειδάωνος ἐγένετο. τὰ δὲ βαρύθονα, ἀπὸ τῆς γλυκῆς, ἐκβολὴ τῆς ἐσχάτης ποιδοῖ τὴν κλητικὴν. δίων, ὀξύφων, ὀξύφωνος, ὀξύφων. ὁ λέων, τοῦ λέοντος, ὀλέων. Σημειώσμεν τοὺς ὅτις αἱ τῶν ὑπερδιδύλλαιων συνήτετων εἰς οὐ προπαροξύθονον ποιοῦσι τὴν κλητικὴν. δίων, ὀγαμέμνων, τοῦ ὀγαμέμνονος, ὀγαμέμνον. ὁ ἀπόλλων, τοῦ ἀπόλλωνος, ὀπόλλων. ὁ καὶ ἡ κακοδαίμων, κακοδαίμονος, ὀκακοδαίμων. καὶ οἱ αἰολεῖς ὁμοίως ὡς γίγγραπται ἐν τῷ αἰολικῷ ἰδιώματι, συσέλλουσι τὸ ὦ μέγα

ἐν ταῖς κλητικαῖς. διοῖν, ἡ ἀκρόων, ὡ ἀκρόων. ἡ χελιδὼν, ὡ χελιδὼν.

Περὶ τῶν εἰς ξ καὶ λ λήγοντων ὀνομάτων. Τμήμα βίβλιν.

Τὰ εἰς ξ καὶ λ λήγοντα ὀνόματα, φυλάττουσιν ἐν ταῖς παλαιαῖς τὸ τῆς ὀνομαστικῆς φωνήεν. διοῖν, ὁ νακρόθης, ὁ νακρόθικος. ὁ σκώληξ, τοῦ σκώληκος. ὁ κύκλω, τοῦ κύκλωπος. πολλὴν ἰνῶν, ἃ ἐν ὅττις ἰδίῳις ὅποις σημεῖωσόντο. Πᾶν δὲ ὄνομα εἰς διπλοῦν λήγον, ἐν ταῖς παλαιαῖς ἢ ἀσὺ ἔχει, ἢ λὼν, ἢ μέσον. καὶ τὰ μὲν εἰς ξ λήγοντα, ἔχουσι τὰ τῆς διπλοῦσας συζυγίας σύμφωνα. γ. κ. χ. τὰ δὲ εἰς λ, τὰ τῆς πρώτης. β. π. φ. ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων ποιητικῶν ὄντων, εἰδικῶς λεκτέον. καὶ πρώτων περὶ τῶν εἰς αξ.

Περὶ τῶν εἰς αξ. καὶ τὰ ληϊσ πεντεκαδεκάτη.

Τὰ εἰς αξ ἀπὸ πολλῶν συλλαβῶν, τὰ ἔχουσιν ἐν ταῖς παλαιαῖς. διοῖν, θώραξ, θώρακος. φαίαξ, φαίακος. κόραξ, κόρακος. φύλαξ, φύλακος. ἀνάξ, ἀνάκος. καὶ παλαιονομῶν τ, ἀνάκος. ὁ βαιοῦνται τὰ ἀπὸ τοῦ ξω παραλήγουσα, ἀπὸ τοῦ γ ἔχουσιν. διοῖν, ἀρπάζ, ἀρπαγος, ἀπὸ τῆς ἀρπαζω. κέκραξ, κέκραγος, ἀπὸ τοῦ κράζω. ἀπόσφαξ, ἀπόσφαγος, ἀπὸ τῆς σφάζω. τοῦτο ὁμοίως καὶ ἄλλαξ, ἄλλατος, καὶ λάλαξ, λάλαγος. Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς αξ συνδέεται, τὴν τὰ παλῶν φυλάττουσι κλίσην. διοῖν, λινοθώραξ, λινοθώρακος. φιλοαῤῥπαξ, φιλοαῤῥπαγος. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς αξ δις συλλαβὰ ἀρσενικῶν, φύσει μὲν μακροῦ παραληγουσά, ἐκτεταμένον τὸ ἔχουσιν. διοῖν, θώραξ. φαίαξ. οἶαξ. ἰλαξ. πολούταξ. ὅθεν καὶ βαρύνονται. ὁ βαιοῖται ὕλαξ, κύαξ, σὺαξ. Δεῖσι δὲ μακροῦ παραληγουσά, σιωπῶσα μὲν αὐτὸ ἔχουσιν. διοῖν, ἀρπάζ. κέκραξ. ὁ νέαξ ὃ, καὶ φονάξ, καὶ κόρδαξ, ἐκτεταμένον τὸ ἔχουσιν. ὁ κάβαξ ὃ, καὶ μακρόν, καὶ βραχύ. τὰ δὲ ὑποδις συλλαβὰ, καὶ βραχείας ὅσης τὸ παραληγουσά, ἐκτείνουσι τὰ. διοῖν, ἰέραξ. οἰκοφύλαξ. πολλὴν εἰμὴ συνδέεται εἶναι, ἀπὸ ἀπὸ τὸ α συσέλλωντος. διοῖν, ἰππώναξ ἀρχαίαξ. ἐξαιρείται ἀσπράλαξ συνεσπάλμενον ἔχον τὸ α, διότι σπράλαξ ἦν δις συλλαβόν. Τὰ ἀπὸ παλῶν ἐκτείνοντων τὸ α γινόμενα, φυλάττουσι τὸ α μακρόν. διοῖν, λινοθώραξ. φιλοφαίαξ. ὁ θώραξ. τοῦ θώρακος. τῶ θώρακι. τὸν θώρακα. ὁ θώραξ. τὰ γὰρ εἰς αξ, τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀνομαστικῶν καὶ κλητικῶν, εἰ μὴ ἀποβολὴ τοῦ ξ γινώσκοντο. Διὸ δὲ μέσον, ὡς παρὰ τὴν ἀπὸ πολλῶν παρὰ ποιητικῶν, ἀντὶ τῶ ἀνάξ. ὅθεν καὶ οἱ ποιητῆς ἐν τῷ π τῆς ἰλιάδος, Ζεὺς ἀναδιδωνάϊε πελασγικέ. καὶ ὁ μέγας ὄφθαλμος ἐν ὕμνῳ ἡλίου, κλῦθι φάους ταμία ζωαρκέος

ὡς αὖτε πηγῆς, αὐτὴ δ' αὖτε ἀνὰ ἑξ. ὁ αὐτὸς ἀρχόμενος τῇ ἀρίστων αὐτῶν,
 ὡς αὖτε πηγῆς μετέωρος, αὐτὴ δ' αὖτε ἀνὰ ἑξ ἔρκε.

Γερὶ τῇ εἰς ἑξ, κατὰ λήεις ἐκκαθεύδεται.

Τὰ εἰς ἑξ ἀπλᾶ, πολυσύλλαβα, καὶ ἐν ταῖς πλαγαῖς ἔχουσιν.
 ὅσον, μύρμηξ, μύρμηκος. ναρθηξ, ναρθηκος. σκώληξ, σκώληκος. ὁ καὶ
 ἡ βῆξ, βηξ. μονοσύλλαβον γάρ. Τὰ δὲ εἰς ἑξ σὺν ἑτα, κοινὰ, ὅσον
 να, φυλάττοντα συλλαβὴν τῇ ιδίῳ ῥήματος, καὶ γ' ἔχουσιν. ὅσον, οἶσσο
 πλῆξ, οἶσσο πλῆγος, παραπλῆξ, παραπλῆγος, ἄλλο τὸ πλῆξω.
 ὁ μύρμηξ. τὸ μύρμηκος. τῷ μύρμηκι. τὸν μύρμηκα. ὁ μύρμηξ.

Γερὶ τῶν εἰς ἑξ, κατὰ λήεις ἐκκαθεύδεται.

Τὰ εἰς ἑξ ἀπλᾶ, ὑπερμείαν συλλαβῶν, καὶ ἐν ταῖς πλαγαῖς
 ἔχουσιν. ὅσον, πέριξ, πέρικος. φοῖνιξ, φοίνικος. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῇ σὺν
 ἑτα ὁμοίως. ὅσον, λιθοφοῖνιξ. ὅσον, ἀνὰ ἑξ. ὅσον, ἀνὰ ἑξ. ὅσον, ἀνὰ ἑξ.
 ἡ ὀρνιξ, ὀρνιξος. ὅσον, ἀνὰ ἑξ. ὅσον, ἀνὰ ἑξ. ὅσον, ἀνὰ ἑξ. ὅσον, ἀνὰ ἑξ.
 ἀπλῶν ἐφύλαξαν κλίσιν. ὅσον, ὁ καὶ ἡ καλλίθριξ, καλλίθριξος, ὅσον
 θεῖξ, θριξ. ὁ μύσσιξ, ὁ μύσσιξος, ὅσον, ὅσον, ὅσον. περὶ δὲ τῆς ποσότητος
 τοῦ ἑξ διαφορά πρὸς φαίνεται παρὰ τοῖς μετὰ γένεσις. οἱ μὲν,
 γὰρ αὐτὸ μακρόν, οἱ δὲ, βραχὺ εὐομιθεῖν. οἱ γ' παλαιότεροι μιμηταὶ
 ἀπὸ λωνίαν ἐκείνου, καὶ ἡρωδίου, τοιαύτης ἐχόντων δόξης, ὅσον
 καὶ πέριξ, καὶ τέπιξ, καὶ θρίνιξ, καὶ φοῖνιξ, καὶ ὅσα μακρὰ παραλήγῃ,
 αἱ μὲν τῇ ὀνομαστικῇ, βραχὺ καὶ ἔχουσιν. αἱ γ' ταῖς ἄλλαις πῶς τε,
 φύσει μακρόν. ὡφελον δὲ κατὰ τὸν κατὰ τὸν ὀνομαστικὴν ἐκ
 τείνῃ καὶ ἑξ. καὶ εἰς ἑξ ἀπλᾶ, φύσει μακρὰ πα
 ραληγόμενα, μακροκαταληκτοῦσιν. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ὑπερμείαν
 οὐδὲ ποτε εἰς φύσει μακρὰ, ὅσον, πνίξω, λύξω, ὅσον, ὅσον τῇ ἐπιφορᾷ
 ὅσον φύσει συσέλλονται. ὅσον καὶ ἡ δοικὴ πληθυντικὴ αὐτῶν ὅσον
 φοῖνιξ ἐπομύου καὶ ἑξ, θέσει καὶ φύσει καὶ διὰ χρόνον μακρόν ἔχει. τῷ
 αὐτῷ λόγῳ καὶ τὸ ἑξ ὅσον θέσει μακρόν. καὶ διὰ ἑξ ὅσον, φύσει, τῷ λόγῳ
 τῆς ἀρχῆς τῇ παρωχημένων. σιμφοῦνται δὲ τὰ εἰς ἑξ πα
 ταχὺ καὶ ἡ σιωπασαλμύον ἔχοντα. ὅσον, ἡ λῆξ, ἡ λῆκος. ὁ μήλιξ, ὁ μήλι
 κος. ὁ πέριξ. τοῦ πέρικος. τῷ πέρικι. τὸν πέρικα. ὁ πέριξ.

Περὶ τῶν εἰς ἑξ, κατὰ λήεις ἐκκαθεύδεται.

Τὰ εἰς ἑξ ἀρσενικῇ, ἀπλᾶ, δισύλλαβα, φύσει μακρὰ παραλη
 γόμενα, καὶ ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγαῖς. ὅσον, κήρυξ, κήρυκος. ὁ δὲ δὲξ,
 ὁ δὲ δὲκος. αἰθὺξ, αἰθὺκος. θράνυξ, θράνυκος. ἔπειτα θέσει μακρὰ
 παραληγόμενα, ἔχοντα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ, ἡ γ', ἡ δ', ἡ π'.

διον, βόμβυξ, βόμβυκος. καὶ τὰ παραληγόμμενα ὅ ε. διον, ὄρνυξ, ὄρνυ
 κος. καὶ τὰ ἔχοντα ἐν τῇ παραληγούσῃ α. χωεῖς γ. πρὸ γ. ὄρνυξ.
 διον, ὄρνυξ, ὄρνυκος. γόνυξ, γόνυκος. τὰ δὲ ἔχοντα γ, ὄρνυξ τοῦ γ. κλί
 νονται. διον, φάρυγξ, φάρυκος. λάρυγξ, λάρυκος. τὰ δὲ μὴ οὐ
 πὼς ἔχοντα, ὡς ἐπὶ πάλαιον ὅ γ. ἔχουσιν. διον, ὄρνυξ, ὄρνυκος. ἔπ
 τὰ εἰς υξ ὑπερδισύλλαβα, παραληγόμμενα τῷ α, δ' γ. ἔχουσιν.
 διον, τερβαρύξ, τερβαρύκος. ἔπ τὰ παραληγόμμενα τῷ ο μὴ ἐ
 πιφερομένους ν, ἢ β. διον, κόκκυξ, κόκκυκος. μόρτυξ, μόρτυκος. ὄρνυξ,
 ὄρνυκος, καὶ ὄρνυκος κατὰ φιλήμονα. ἔπ τὰ παρὰ ὅ φεύγω,
 καὶ ξύγω, ζεύγω. διον, πρόφυξ, πρόφυκος. ὁμόζυξ, ὁμόζυκος. τὰ
 ὅ ἔχοντα ν, ὅ χ. ἔχουσιν ἐν ταῖς παλαιαῖς. διον, ὄρνυξ, ὄρνυκος. γόνυξ,
 γόνυκος. ὄρνυξ καὶ τὰ παρὰ ὅ ὄρνυξ καὶ νυξ γινόμενα, δ' χ. ἔχουσιν.
 διον, μονώνυξ, μονώνυχος. διώνυξ, διώνυχος. μεσώνυξ, μεσώνυχος. ἀ
 κρώνυξ, ἀκρώνυχος. ἔπ τὰ παρὰ ὅ ὀρύσσω. διον, ἢ διώνυξ, τῆς
 διώνυχος. τὰ εἰς υξ σώζεται τὴν ἄπαλιν φυλάττειται κλίσι.
 διον, τανυπτήρ, τανυπτήρ. δὲ δὲ εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς υξ ἄπαλιν
 μακρὰ φύσει ἢ θέσει παραληγόμμενα, κατὰ τοὺς ἀκριβετέρας ἐν
 τῇ ὀνομαστικῇ μόνῃ ὅ ν φύσει συσέλλουσιν. ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πᾶσι
 σεσι, φύσει ἐκτείνουσι. τὰ δὲ σώζεται καὶ τὰ παραληγόμμενα βρα
 χεία, πανταχῶς συσέλλουσιν τὸ υ. διον, σύζυξ, σύζυκος. πρόφυξ, πρό
 φυκος. ὄρνυξ, ὄρνυκος. ἔρυξ, ἔρυκος, ἐ μὴ ἐκτασις γινέοιτο παρὰ πᾶσι
 ταῖς, ὡς παρὰ καὶ συσολῇ τῇν φύσει μακρῶν, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ,
 κήρυκε ἡ πυτῆρ. ὅ γὰρ εἰς φύσει μακρὸν, συνέσειλε. καὶ ὅ βέβρυ
 κος δ' βρυ, ποτὲ μὲν ὡς ἔχει, μακρὸν φυλάττει. διον, βεβρύκων βρα
 σιλῆος ἀγῆνορος. ποτὲ δὲ, συσέλλει. διον, οὐδ' ἄρα βέβρυκεσ ἀνθρώπος
 ἀκῆνηθεν βρασιλῆος. ὁ κήρυξ. τοῦ κήρυκος. τῷ κήρυκε. ὅ ν κήρυκε.
 ὁ κήρυξ.

περὶ τῇν εἰς ὦξ, κατὰ λήξιν ἐνεακαίδεκάτη.

τὰ εἰς ὦξ ἄπαλιν ἐκ ἔχουσιν ἐν ταῖς ἄλλαις πᾶσι. διον, πῶξ,
 πῶκος. βῶξ, βῶκος. πῶξ, ὅ ῥῶξ, ῥῶκος. ἔπ τὰ σώζεται ἀπὸ
 τοῦ πῶξ, καὶ διώκω, ὅ κ. ἔχουσιν. διον, πολύπῶξ, πολύπῶκος.
 θηροδίωξ, θηροδίωκος. ἀγροδίωξ, ἀγροδίωκος. κυαμοδίωξ ὅ, κυα
 μοδίωκος. ἀπὸ τοῦ δῶτω γάρ. ὁ πῶξ. τοῦ πῶκος. τῷ πῶκι. ὅ ν
 πῶξ. ὁ πῶξ.

περὶ τῇν εἰς αρ, κατὰ λήξιν εἰκοστή.

τὰ εἰς αρ πάντα προθέσει τοῦ οσ ποιοῦσι τὴν γενικὴν. καὶ
 εἰ μὲν ὅτι μονοσύλλαβα, μακρὸν ἔχουσιν ὅ α. διον, καρ, καρός. παρ,
 παρός. φαρ, φάρος. ὅτι ὁ ποιητὴς ποτὲ μὲν, φαρ, φάρος.

φέρει δῖον, τὰρ δὲ νέφος ὄρεται. ποτὲ δὲ ὄρεται δῖον, κολοιοῦς
τε, τὴν ῥάε τε, καὶ ὁ φάρος. τοῦ φάρου. εἰ δὲ σὺν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν,
βραχὺ δ' αὖ ἐχρυσιν. οἶον, μάκαρ, μάκαρος. ὄναρ, ὄναρος. καίσαρ,
καίσαρος, λαπνικόν. Ὁ μάκαρ. τοῦ μάκαρος. τῷ μάκαρι. τὸν μά
καρα. ὦ μάκαρ. Περὶ τῇ εἰς ἡρ, κατὰ ληϊσ εἰκοστὴ πρώτη.

Τὰ εἰς ἡρ μονοσύλλαβα προαῖσει τοῦ οο ποιεῖσι τὴν γενικὴν,
καὶ φυλάττεισι τὴν ἐν ταῖς ἄλλαις πῶσι. οἶον, θῆρ, θηρός. φῆρ, φη
ρός. σῆρ, σηρός. φύτοις ὁμοίως καὶ ἡ κῆρ, τῇ κηρός. τὰ δὲ πολυσύλλαβα
ὀξύτονα, εἰ μὴ ἐχρυσιν τὸ τ πρὸς τῇ ἡρ, φυλάττεισι τὴν πανταχρῶ. οἶον,
λουτῆρ, λουτῆρος. σωτῆρ, σωτῆρος. ὀλετῆρ, ὀλετῆρος. ὕμναιρεται
ὁ ἄστηρ, τοῦ ἄστερος, καὶ πατήρ, πατέρος, καὶ παῖς. εἰ δὲ μὴ ἐχρυσιν τὸ
τ, ἔπειτα σὺν τῇ σ ὀνομαστικῇ εἰς ἐν ταῖς ἄλλαις πῶσι. οἶον,
αἰθῆρ, αἰθέρος. αἶψα, αἶψος. δαῖς, δαΐς. αἶψα, αἶψος. καὶ προαῖσει
τοῦ δι καὶ συγκοπῇ, αἰσθῆρ, αἰσθητός. ὕμναιρεται αἰσθητός, καὶ ἐλθ.
θῆρ, ἐλθθῆρος. Ἐν ταῖς εἰς ἡρ βαρύτονα, εἰ μὴ μακροῦ παραλή
γη, ἔπειτα σὺν τῇ εἰς ἐ. οἶον, τῆρ, τῆρος. φράτῆρ, φράτερος. εἰ δὲ βρα
χέα, φυλάττεισι τὴν ἡ. οἶον, ἴβηρ, ἴβηρος. εἰς ἡρ, ὄρηρος. καὶ ὁ πᾶν
θηρ δὲ πάνθηρος, τὴν τοῦ ἀπλοῦ ἐφύλαξε κλίσιν. ἵστεον δὲ ὅτι τὰ
εἰς ἡρ πολυσύλλαβα ἀπλᾶ, μὴ κύρια, μὴ δὲ ἐθνικὰ, ὀξύτονα.
οἶον, αἶψα, αἶψος. τὰ δὲ ἐθνικὰ καὶ κύρια προσηγορικῶς σιωπεῖται πῶσι
τα, βαρύνονται. οἶον, ἴβηρ. αἰσθῆρ. αἰσθῆρ. αἰσθῆρ. αἰσθῆρ. αἰσθῆρ. αἰσθῆρ.
ἡρ λήγοντα ὀνόματα, τὰς αὐτὰς ἐχρυσιν ὀνομαστικῶς καὶ κλητικῶς.
οἶον, ὁ ἴβηρ, ὁ ἴβηρ. πᾶσι τῶν ἐν τῇ σ ἀρσενικῶς. οἶον, ὁ πατήρ, ὁ πα
τέρ. ὁ σωτήρ, ὁ σωτήρ. ὁ αἰσθῆρ, ὁ αἰσθῆρ. ὁ δαῖς, ὁ δαῖς.

Ὁ αἰσθῆρ. τοῦ αἰσθῆρος, καὶ αἰσθητός. τῷ αἰσθῆρι, καὶ αἰσθητοί. τὸν αἰσθῆρα, καὶ
αἰσθηρά. ὦ αἰσθῆρ. τῷ αἰσθῆρι, καὶ αἰσθητοί. τοῖν αἰσθητοῖν, καὶ αἰσθητοῖν. ὦ αἰσ
θηρ, καὶ αἰσθηρ. οἱ αἰσθητοί, καὶ αἰσθητοί. τῇ αἰσθητῶν, καὶ αἰσθητῶν. τοῖς
αἰσθητοῖσι μόνως, ἀπὸ τῇ δοτικῆς ἐνικῆς, ποτὲ δὲ εἰς α, καὶ προαῖσει
δι καὶ σ. ὁμοίως καὶ παῖς. τοῖς αἰσθητοῖς, καὶ αἰσθητοῖς. ὦ αἰσθητοί, καὶ αἰσθητοί.

Ὁ πατήρ. τοῦ πατέρος, καὶ παῖς. τῷ πατρί, καὶ πατρί. τὸν πα
τέρα, ὦ πατέρ. τῷ πατρί, καὶ πατρί. τοῖν πατέροιν, ὦ πατέρ. οἱ πατέρες.
τῶν πατέρων. τοῖς πατέσι. τοῖς πατέρας. ὦ πατέρες.

Ὁ αἰσθῆρ κοινῶς, καὶ ἡ αἰσθῆρ αἰολικῶς. ὁμοίως καὶ ὁ αἰσθῆρ κοινῶς, καὶ ὁ
αἰσθῆρ αἰολικῶς. ὁ αἰσθῆρ πολλαῖς ὁρήσεις παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

Περὶ τῶν εἰς ὑρ, κατὰ ληϊσ εἰκοστὴ ἦν.

Τὰ εἰς ὑρ, κατὰ ἀποκοπὴν ἐχρυσιν. οἶον, ὁ φίθυρ, τοῦ φίθυρος,
ἀπὸ τῇ ὁ φίθυρος, τοῦ φίθυρου. ὁ μαρτύρ, τοῦ μαρτύρος, ἀπὸ τῇ ὁ

μαρτυροσ, τοῦ μαρτύρου. ὅθεν καὶ ὁ μέγας Ὀρφύς ἐν ἀργοναυτι-
κῶς, τοῦτου δ' ἐπιμαρτύροι ἐσὼν. καὶ ὁ ποιητὴς, τῷ δ' αὖ τῷ μαρ-
τύροι ἐσὼν. καὶ ὁ μαρτύρ τοῦ μαρτύρος παλαιόν, ὃ πρὸ οἱ λαοὶ
ἐφύλαξαν. καὶ ὁ μαρτύρ, τοῦ μαρτύρος. καὶ τὸ νῦν εὐχρηστον, ὃ καὶ ἐν
μαρτύρ, μαρτύρος. μαρτύρι. μαρτύρα.

Περὶ τῶν εἰς φρ, κατὰ ληξὶς εἰκοστὴ τετάρτη.

Τὰ εἰς φρ μονοσύλλαβα ὀξύτονα, προαδέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν
γνικυλῶ. δῖον, φθεῖρ, φθέρως. εἶρ, εἶρός. ὁμοίως καὶ τὰ πολυσύλλαβα
βαρύτονα. δῖον, ἀντίχειρ, ἀντίχειρος. πολύχειρ. ἐκχρηστον. ταίχειρ. λαί-
χειρ. ἑμφθρ. βέχειρ. τὰ δὲ ἰουδαϊκὰ, ἀκλιτα.

Περὶ τῶν εἰς ωρ, κατὰ ληξὶς εἰκοστὴ πέμπτη.

Τὰ εἰς ωρ ὀξύτονα προαδέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γνικυλῶ, καὶ φυ-
λάττουσι τὸ ὦ μέγα πανταχῶ. δῖον, φῶρ, φῶρός. ἰχώρ, ἰχώρος.
ἔτι τὰ βαρύνοντα εἰμὲν ἔχουσι πρὸ τοῦ ὦ λ, φυλάττουσι τὸ ὦ μέ-
γα. δῖον, κέλωρ, κέλωρος. πέλωρ, πέλωρος. εἰ δὲ οὐκ ἔχουσι, δέπουσι τὸ
ὦ μέγα εἰς ὁ μικρόν. δῖον, νέσωρ, νέσωρος. ἐκτωρ, ἐκτορος. μελύτωρ,
μελύτωρος. μνήσωρ, μνήσωρος, κύριον. μνήσωρ ἢ μνήσωρος, ἐπί. δε. ὅθεν
καὶ ὁ ποιητὴς, μνήσωρος φόβοιο. δύρλωται ἢ καὶ ἄλλα παρὰ ποι-
ηταῖς ἐκτάσει ἔχοντα ὦ μέγα, ὡς ῥυμνάντιον συσλή. δέποντα, δῖον
οὐδὲ χρῆσθαι ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ. τὰ δὲ ῥωμαϊκὰ, φυλάττουσι τὸ ὦ
μέγα. κοίεσωρος. πραιτωρος. μανθάτωρος. δικτάτωρος. Ἰσέον ἢ ὅτε
τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα, φυλάττουσι τὸ ἀμετάβολον ἐν ταῖς
παραγίαις. δῖον, νέσωρ, νέσωρος. δῖον, δῖωνος. ταῦτά τοι καὶ ἀμετά-
βολον προσηγόρευται. οὔτε γὰρ ἐν ταῖς παραγίαις μεταβάλλον-
ται, οὔτε ἐν τοῖς μέλλουσιν τῶν ῥημάτων. ὁ νέσωρ. τοῦ νέσωρος. τῷ
νέσωρ. ὃν νέσωρ. ὁ νέσωρ. Περὶ τ' εἰς τ' πάντων, κατὰ ληξὶς κς.

Τὰ εἰς τ' πολυσύλλαβα, ἢ β, ἢ π, ἢ φ ἔχουσιν ἐν ταῖς παραγίαις.
κατὰ ληξὶς εἰ πῖν, πάντα τὰ εἰς τ', ὅτε τ' κλίνονται, εἴτε μονοσύλ-
λαβα εἰν, εἴτε πολυσύλλαβα, εἴτε ἀπλά, εἴτε συνθετα. δῖον, ὦ τ', ὦ
τῶς. θῶ τ', θῶτῶς. κύκλω τ', κύκλωτῶς. δύρῶ τ', δύρῶτῶς. ἔξαιρείται τέσ-
σερα μονοσύλλαβα, ὅτε τ' κλινόμενα. δῖον, φλέ τ', φλεβός. φά τ',
φάβός. νί τ', νιβός. λί τ', λιβός. καὶ τέσσαρα πολυσύλλαβα. δῖον, ἄρα τ',
ἄραβος. χαλυ τ', χαλυβός. χέρνι τ', χέρνιβος. θάρυ τ', θάρυβος. καὶ ἵα δὲ
τ' φ κλινόμενα. οἶ τ', κίνυ τ', κίνυτος. κατὰ ληξὶς, κατὰ ληξὶς. σκίρα τ',
σκίρατος. τὰ ἢ σύνθετα ἀπὸ τ' ἵβω, ἀπὸ τ' κλίνον. οἶ τ', πωιδό τ',
πωιδόβος. οἰκό τ', οἰκόβος, ἀπὸ τ' ἵβω. Ἰσέον ἢ ὅτι τὰ εἰς ο τ'

Γ iii

νικίω, ὁμοίως γὰρ ἀρσενικοῖς μακρὸν τὸ ὑπὸ ταῖς παλαιοῖς φυλάσσοντα. δῖον, ἡ γόρτυν, τῆς γόρτυνος.

Περὶ τῶν εἰς ὧν, κατὰ ληγεῖς τετάρτη.

Τὰ εἰς ὧν θηλυκὰ ἢ ὀξύγονται, ὡς βυγῶν, ἀκιδῶν, ἢ βαρυμῶνται, ὡς βήρων, μήκων, ἔξτε ποτε δὲ περιπαῶνται, πάλιν ἐνός. ἡ κτησιφῶν, τῆς κτησιφῶντος. ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως περὶ δὲ, φυλάξαι καὶ τὸν γόνον καὶ τὴν κλίσιν τοῦ κυρίου ὀνόματος ἀφ' οὗ προσηγορεύου.

Εἰς ὧν βαρύγονα.

Τὰ εἰς ὧν θηλυκὰ βαρύγονα προῖκεται τοῦ ὅσ' ποιούσι τὴν γενεὴν κίω, καὶ φυλάσσουσι δ' ὡς μέγα ἐν ταῖς ἄλλαις πῶσεσιν. δῖον, ἡ μήκων, τῆς μήκωνος. ἡ βήρων, τῆς βήρωνος. ἔστι καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων, εἴτε ὀξύγονα εἴεν, εἴτε βαρύγονα. δῖον, ἡ πυθῶν, τῆς πυθῶνος. ἡ σιδῶν, τῆς σιδῶνος. ἡ χαλυδῶν, τῆς χαλυδῶνος. ἡ πολυδῶν, τῆς πολυδῶνος. ἡ κρώτων, τῆς κρώτωνος. ἡ ἴτων, τῆς ἴτωνος. ἡ βαρεῖται ἡ λακεδαίμων, τῆς λακεδαίμονος. ἐφύλαξε γὰρ τὴν τοῦ ἀπλῶς κλίσιν, τὴν δαίμων, δαίμονος.

Εἰς ὧν ὀξύγονα.

Τὰ εἰς ὧν ὀξύγονα μὴ ὄντα ὀνόματα πόλεων, ἴεπονσι τὸ ὡς μέγα εἰς ὁ μικρὸν ἐν ταῖς ἄλλαις πῶσεσιν. δῖον, ἡ βυγῶν, τῆς βυγῶνος. ἡ χαλυδῶν, τῆς χαλυδῶνος. ἡ ἀκιδῶν, τῆς ἀκιδῶνος. ἡ εἰκῶν, τῆς εἰκόνοσ. ἡ χιδῶν, τῆς χιδῶνος. ἡ ἀμαζῶν, τῆς ἀμαζῶνος. ἡ βαρεῖται ἡ μελεδῶν, τῆς μελεδῶνος, καὶ ἡ τυφεδῶν, τῆς τυφεδῶνος κατ' ἕκτασιν. ἔτι καὶ τὰ εἰς ὧν ὀνόματα πόλεων τῶν ἢ παραλήγοντα, ἴεπονσι τὸ ὡς μέγα εἰς ὁ μικρὸν. δῖον, σιδῶν, σιδῶνος. ἀπληδῶν, ἀπληδῶνος. ἀθηδῶν, ἀθηδῶνος. σερηδῶν, σερηδῶνος. καρχηδῶν, καρχηδῶνος, ἡ ἐν λιβίῃ. καὶ χαλχηδῶν, χαλχηδῶνος, ἡ ἐν Ἰκρυ τοῦ νῦν διουστρου βυζαντίου, τῆς ἐμῆς πατρίδος. ἡ πισ καὶ χαλχηδῶν χαλχηδῶνος λέγεται. οἷς ὁμοίως καὶ ἡ ὀρμηδῶν, ὀρμηδῶνος. βιδῶν, βιδῶνος. ἡ ἰδῶν, ἡ ἰδῶνος. ὀλακῶν, ὀλακῶνος. καὶ οὐτως μὲν ὁ τῶν παλαιῶν καὶ περὶ τῶν εἰς ὧν. ὅταν δὲ ἄλλως εὐρεθῇ παρὰ ποιηταῖς, κατ' ἕκτασιν ἢ συσπλῶ γίνεται.

Περὶ τῶν εἰς αἶθ' θηλυκῶν, κατὰ ληγεῖς πέμπτη.

Τὰ εἰς αἶθ' θηλυκὰ ἀπλῶς πολυσύλλαβα, διὰ τοῦ ἡ κλίνονται, καὶ βαρὺ τὸ αἶθ' ἔχουσιν. ὅθεν καὶ προπεριπαῶνται ὅσα τὴν παραλήγουσιν φύσει μακρὰ ἔχουσιν. δῖον, ἡ αὐλαξ, τῆς αὐλακος. ἡ πιδαξ, τῆς πιδακος. ἡ κλιδμαξ, τῆς κλιδμακος, ἡ θριδαξ, τῆς θριδακος.

τούτοις ομοίως καὶ ἡ γλαυξ, τῆς γλαυκός. καὶ γλαυξ ἄχρηστον, γλαυκός. ὅθεν ὁ ἐπερόκλητον, ἡ γλαυξ. τῆς γλαυκός. τῇ γλαυκί. τῷ γλαυκί. ὡς γλαυξ. τὰ δὲ εὐεριστόμενα δύο κοινὰ εἰς αἶξ, ὅθεν τὸ γλαυκί νουνται. ὅιον, ὁ καὶ ἡ αἶξ, αἰγός. ὁ καὶ ἡ γραῖξ, γραῖγός. ὁ θραῖξ δὲ, το παλαιὸν θραυκός ἐπὶ ὁ. ὅθεν νῦν ὁ θραῖξ τὸ θραυκός λέγομεν, τὸ ἰὺ πογραφομελίου. καὶ ὁ αἶξ, τὸ σαυκός.

Περὶ τῶν εἰς ηῖς, κατὰ ληκίς ἐκτε.

Τὰ εἰς ηῖς ἀπὸ αἰθλητικῶν ἀπὸ τῆς κλίνοινται. ὅιον, ἡ πῆληξ, τὸ πῆληκος. χαλῆξ, χαλῆκος. ὑπὸ ληξ, ὑπὸ ληκος. καὶ ἀνὶ ὑπὸ ληξ, ἀντὶ ὑπὸ ληκος. καὶ ὁ καὶ ἡ βῆξ, βῆχος. φυλάττουσι δὲ πάντα τὰ κ' ἐν ταῖς ἀλλαις πῶσι, πῶσι τῇ παραληγομελίων τῶ. ταῦτα γὰρ βῆπουσι ὁ κ' εἰς ε. ὅιον, ἡ ἀλώπηξ, τῆς ἀλώπηκος.

Περὶ τῶν εἰς ιξ, κατὰ ληκίς ἐβδόμη.

Τὰ εἰς ιξ πολυσύλλαβα θηλυκῶς, ὡς ἐπὶ τοῦ πῶσι εἶπον ὅθεν τὸ κ' κλί νουνται. ὅιον, κύλιξ, κύλικος. ἐλιξ, ἐλικος. ἡ μάστιξ δὲ, τῆς μάστιγος. τῇ μάστιγι, καὶ μάστι, κατὰ ἀποκοπὴν. μάστιγα καὶ μάστιν. ὅθεν μάστιν αἰὲν ἔλαινεν. ἡ καὶ ἐφ' ἡ πῆλιν μάστιν βάλει. καὶ ἡ σίξ, τῆς σιγός. ὅθεν ὁμόσιξ, ὁμόσιγος. καὶ ἡ θριξ δὲ, τῆς θριγός. ὅθεν καὶ τὰ κοινὰ, καλλί θριξ, καλλί θριγος. καὶ τανύ θριξ, τανύ θριγος. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἶδέναι ὅτι τὰ εἰς ξ, εἰ μὴ ἔχουσιν πρὸ τῆς γ, ὅθεν τὸ γ κλίνονται. ὅιον, ἡ σφιγξ, τῆς σφιγγός. ἡ σάλπιγξ, τῆς σάλπιγγος. λυγξ, λυγγός, τὸ πάλιστος. λυγξ δὲ λυγκός, ὁ θηρίον, ὡς παρὰ καλλιμάχω, ὃ ἡ κρέα λυγκὰς ἔταμνον. εἰς πρὸ τῆς ξ ἔτερον σύμφωνον ἔχουσιν, ὅθεν τοῦ κ' κλίνονται. ὅιον, ἡ ἄρξ, τῆς σαρκός. ὁλξ, ὁλκός. ἄλλξ, ἄλλκός, ἄλλκί. ὅθεν καὶ ὁ μήρξον ἐκείνο, ἡ ἀλκί πεποιθώς, ἡ ἀρχὴ τῆς ἀλξ, ἀλκός, ἀλκί ὡς αἰοῖς δοκεῖ, ἡ ἀρχὴ τῆς ἀλκῆς, τὸ ἀλκῆς, τῇ ἀλκῆς. καὶ κατὰ μεταπλασμόν, ἀλκί. ὁ πρὸ ἀλκῆς. Περὶ τῶν υῖς, κατὰ ληκίς ὁγδόη.

Τὰ εἰς υῖς θηλυκῶς πολυσύλλαβα ὅθεν τοῦ γ κλίνονται, εἰ μὴ λόγος ἑτέρος κωλύσῃ. ὅιον, ἀντιξ, ἀντιγος. πομφόλυξ, πομφόλυγος. πῖρρυξ, πῖρρυγος βαρύτονον, τὰ πῖρρυγια. πῖρρυξ δὲ πῖρρυγος ὀξύτονον, ὁ δὲ μέρους ἐν φύονται τὰ πῖρρυγια. ὅθεν καὶ παρὰ τῶν ὀριγῶν ἐν τῷ β' ἰλιόδοσ, τῷ δ' ἐλελίσταμενος πῖρρυγος λάβων ἀμφιαχῶν. παροξυτόνως γραπτέον, ὁ παροξυτόνως. ἔπ' καὶ τὰ μονοσύλλαβα ὀξύτονα, ὡς ταῦτα ἄλλα ὁ γ' ἔχουσιν. ὅιον, ἡ βύξ, τῆς βυγός. ἡ σὺξ, τῆς συγός. ἡ νύξ, τῆς νυχός. καὶ ὁ πῆρρυξ σαυκός εἰς λίλον, καὶ προαδέσει τοῦ τ, νυκτός. νυκί. νύκτα. καὶ ἡ ἀμπυξ δὲ, ἀμπυκος.

15
Εἴ τι παρ' ἀπὸ τῆς εἰς υἱὸς οἰώμετα τὴν τῆς πρωτοτύπων φυλάττειν
κλίσην. Περὶ τῶν εἰς ἀρ, κατὰ ληξιν ἐνάτη.

Εἰς ἀρ θηλυκὸν δ' δάμαρ ἐχόμεν, ὁποῦ προαδέσει τοῦ ος ποιεῖ
τὴν γυνικῶ. δῖον, ἢ δάμαρ, τῆς δάμαρος, καὶ ἡ δάμαρ, τῆς δά
μαρως παλλιών. ὅθεν καὶ εὐριπίδης ἐν Ἡλέκτρᾳ, εἴτε ὀρέσῃ, φιλεῖν
δάμαρτα παῖσιν ἐλλήσι δοκεῖ. καὶ τοῦ ποιητοῦ, ὁ ἄρων ἐν ἑκστῇ
τεράων, ἢ ἀπὸ τοῦ ὅαρ ὅαρος, ὅαρδ, ὅαρων, ὅαρσι, καὶ ὁ ἀρεσιν ἰώνι
κῶς, καὶ κράσει ὀρεσιν, ὡς παρ' αὐτῶ ἐν τῷ ἐ τῆς ἰλιάδῃ, καὶ ἀμυ
θέμεναι ὀρεσιν, ἢ ἀπὸ τοῦ ὅαρος, ὁάρου, ὅαροι. καὶ ἡ κατὰ μεταβολὰ
σμὸν, ὅαρδ, καὶ ἀπὸ τῶν ἐξ ἡς.

Περὶ τῶν εἰς εἰρ, κατὰ ληξιν δεκάτη.

Εἰς φρ μονοσύλλαβον θηλυκὸν ἢ χεῖρ ὅτι κοινὰ δὲ πολυσύλλαβα
πολλά. δῖον, ἀντίχειρ. πολύχειρ. ἅτινα προαδέσει τοῦ ος ποιοῦσι
τὴν γυνικῶ. ἢ χεῖρ. τῆς χειρός. τῇ χειρί. τὴν χεῖρα. τῷ χεῖρε,
οὐ τὰ χεῖρε λέγομεν. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, εἰπὼν δὲ τῷ
χεῖρ ἀνεκρότη (ἐν φ' ἡδονῇ, καὶ φιλόστρατος ἐν ἡρώϊκόῃ, τῷ χεῖρε
ἄμφω προτείνασ' ὁμοίως καὶ τὸ γυναικῆ, οὐ τὰ γυναικῆ. τὸ ὁδῶ.
καὶ τοῦ τῷ τῷ πόλει, παρὰ Πλάτωνι καὶ αἰσχίνᾳ τῷ σωκράτει καὶ
ἰδοτε τῷδε τὸ καὶ σπῆντα, ἀντὶ τὰδε τὰ ἀδελφὰ περὰ σοφοκλεί.
καὶ ἄλλα πολλὰ δῖον αἰσώ. ἐθεὶ οὐτῷ γινόμενα. τὰ ἐν χερσὶν
ὡς ἐπὶ πολλοῖς. ὡ χεῖρε. αἰ χεῖρδ. ἢ χερσίν. τὰς χερσί. τὰς χεῖ
ρας. ὡ χεῖρδ. παρὰ ποιηταῖς ὅ, κατ' ἐλλείπον δῖον αἰσώ. χερσὶ, χερσί,
χέραι, ὡς παρ' ἐπείρος, ἀντὶ ἐπείρος. Περὶ τῆς εἰς ηρ, κατὰ ληξιν ἰα.

Τὰ εἰς ηρ θηλυκῆ πολυσύλλαβα προαδέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν
γυνικῶ, καὶ δέπουσι δ' ἢ εἰς ε. δῖον, ἐνάτηρ, ἐνάτερος. δὴ μήτηρ, δὴ
μήτερος. θυγάτηρ, θυγατέρος. μήτηρ, μητέρος. γαστήρ, γαστέρος. πα
χυσι δὲ καὶ συγκοπὴν ἐν τοῖς θηλυκοῖς ταῦτα ἐνικῶς. ἢ μήτηρ. τῆς
μητέρος, καὶ μηδός. τῇ μητέρι, καὶ μηδί. τὴν μητέρα, ὡ μήτερ. ἢ δὴ
μήτηρ. τῆς δὴ μήτερος, καὶ δὴ μηδός. τῇ δὴ μήτερι, καὶ δὴ μηδί. τὴν
δὴ μήτερα, καὶ δὴ μηδα. ὡ δὴ μήτερ. ἢ θυγάτηρ. τῆς θυγατέρος, καὶ
θυγαδός. τῇ θυγατέρι, καὶ θυγαδί. τὴν θυγάτερα, καὶ θυγαδα
πικόν. ὡ θυγάτερ. ὅπου μόνον ἢ κλητικὴ εἰς ερ. ἢ γαστήρ. τῆς γα
στέρος, καὶ γαστός. τῇ γαστέρι, καὶ γαστί. τὴν γαστέρα, ὡ γαστήρ. ἢ δὴ
καὶ ὅτι πολλὰ ἐνικῶς ἀπὸ τῆς δὴ καὶ ἐνικῶς γίνονται, προαδέσει τ' ας. οἷ,
μηδί, μηδάσι. θυγαδί, θυγαδάσι. Περὶ τῆς εἰς ὦρ, κατὰ ληξιν ἰβ.
Εἰς ὦρ κοινὰ ἐχόμεν, ἅτινα προαδέσει τ' ος ποιοῦσι τὴν γυνικῶ. οἷ, ὅκα

ἢ ἀπ' ἄνω, ἀπ' ἄνω, ὁ καὶ ἡ ἀμὴ τωρ, ἀμὴ τωρ, ὁ καὶ ἡ πανδομάς
τωρ, πανδομάς τωρ. Γερεῖ τ' εἰς αὐτὸν ὁ ξυτόνων, καὶ τὰ λήεις 15.

Τὰ εἰς αὐτὸν θηλυτὸ καὶ κοινὰ ὁ ξυτόνων, ὁ καὶ τ' αὐτὸν κλίνοινται,
καὶ συσέλλουσι πανταχῶς τὸ α. ὁῖον, ἡ μονὰς, τῆς μονάδος. ἡ δυὰς,
τῆς δυάδος. ἡ παλλὰς, τῆς παλλάδος. ἡ λαμπὰς, τῆς λαμπάδος.
ὁ καὶ ἡ φυγὰς, τῆς φυγάδος. ὁ καὶ ἡ ἀρκὰς, τῆς ἀρκάδος. ἡ κρὰς δὲ τῆς
κράτος, ὁ ξυτὸν μόνον θηλυτὸν βαρύνοντα ὀνόματα πόλεων
ἔχοντα, ἢ τὴν κλίσι τ' ὀνομάτων ἀφ' ὧν ὀνομάσθησαν ἐφύλαξαν.
ἡ ἀκράγας, τῆς ἀκράγαντος, πόλις τῆς σικελίας, ἀπὸ τῆς ἐκείσε πο
ταμοῦ ὀνομασθεῖσα. καὶ ἡ τάρας, τῆς τάραντος. Τὰ εἰς αὐτὸν
περιήσοι λαβὰς ὄντα, μετὰ ἰδιωματων κλίνοινται. ὁῖον, ἡ
ναῦς, καὶ νηῦς. τῆς ναὸς, καὶ νηὸς, καὶ νάος. τῆς ναῖ, καὶ νηί. τὴν νῆα,
καὶ νέα, καὶ ναῦν, καὶ νηῦν. ὡς ναῦς, καὶ νηῦς. αἱ νάος, καὶ νῆος, καὶ νέος.
τῆς νῆας, καὶ νῆων. τὰς ναυσι, καὶ νηυσὶ, καὶ νήεσσιν. τὰς νῆας, καὶ ναῦς,
καὶ νέας. ὡς νέος, καὶ νῆος. οὐτὼ καὶ ἡ γράς, τῆς γράδος, καὶ γράδος.

Γερεῖ τῶν εἰς αὐτὸν, καὶ τὰ λήεις τὰς ἀρεσκαιδεύει.

Εἰς αὐτὸν θηλυτὸν μόνον ἡ δαῦς, τῆς δαυτός, ὁ καὶ τὸν τοσ. τὸ δὲ
ὁ καὶ ἡ παῖς παιδός, ἀπὸ τῆς παῖδος, καὶ κατὰ συναίρεσιν παῖς.
καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν δὲ ὁμοίως κοινὰ τὸ α ἔχουσιν. ὁῖον, ὁ καὶ ἡ δῶπας,
δῶπας δός. ὁ καὶ ἡ ἀπαις, ἀπαιδός. Γερεῖ τ' εἰς αὐτὸν, καὶ τὰ λήεις 16.

Τὰ εἰς αὐτὸν θηλυτὸν μονογενῆ προαδέσει τὸν τὸν ποιούσι τὴν γε
νικλῶ, καὶ φυλάττουσι πανταχῶς τὸ η. ὁῖον, ἡ ἐσθῆς, τῆς ἐσθῆτος. ἡ ἔσ
της, τῆς ποτῆτος. ἡ φιλότης, τῆς φιλότης. ἡ κακότης, τῆς κα
κότητος. ἡ πάρνης, τῆς πάρνητος. καὶ ἡ πῆτος τοῦ τ εἰς θ, πάρνητος.
ὁ καὶ καὶ ἡ εὐφάνης ἐν νεφέλαις, βλέπει ναῦς διδυρὶ πρὸς τὴν πᾶρ
νηθα. ὅτε δὲ εἰς δι γλῆν, εἰς οὐς ποιεῖσι τὴν γενικλῶ κατὰ κράσιν.
ὁῖον, ὁ καὶ ἡ προπετὴς, προπετέος, οὐς. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τέσσαρα
τῶν εἰς τῆς ὑπερδισυλλάβων ὁ ξυώνται. ὁῖον, ταχυτής. βραδυ
τής. ἀσφροτής. δηϊότης. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, βαρύνονται. ὁῖον, πο
σότης. ποιότης. λογιότης. κουφότης. βραχύτης.

Γερεῖ τῶν εἰς αὐτὸν ὁ ξυτόνων, καὶ τὰ λήεις ἐκκαταδεύει.

Τὰ εἰς αὐτὸν ὁ ξυτόνων θηλυτὸν πολυσύλλαβα, μὴ διηγετὴ ληται,
εἴτε ἐκτείνονται, εἴτε συσέλλονται, ὁ καὶ τ' αὐτὸν περιήσοι συλλάβως κλίνονται).
οἷον, κνημὶς, κνημίδος. κρημὶς, κρημίδος. σφραγὶς, σφραγίδος. ἀλῆς, ἀ
λίδος. ῥανὶς, ῥανίδος. δαῖς, δαίδος, δαῖδι. καὶ κατὰ ἀσφαλὴν, δαῖ.
ὡς, ἐν δαῖ λυτῆ. ὁ ξυτὸν ἀγλὶς, ἀγλίδος, ὁ καὶ ἡ μακρόν. Γερεῖ τ' αὐτὸν

(ποσότητος)

τοῦ ἰ τῇ ριούτων ὀνομάτων διαφοράς φαίνεται. οἱ λογώτεροι
 μὲν γὰρ ταύτης τῆς δόξης εἰσὶν, ὅτε τὰ εἰς ἰς ὀξύτονα, θηλυτὰ, δις ὅλ
 λαβα, φύσει μακρὰ παραλήγομενα, μὴ κύρια ὄντα, μὴ δὲ ὑποκο
 ριστὰ, ἀλλ' ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς, τὸ ἰ βραχὺ ἔχουσιν. ἀλλ' ὅτε τὰ πλα
 γίων, μακρόν. ὅθεν καὶ προπεριπαύονται. δῖον, κνημῖς, κνημίδος. κη
 λῖς, κηλίδος. κληῖς, κληίδος. κρηπῖς, κρηπίδος. βαλῖς, βαλίδος.
 τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, βραχὺ πανταχῶς τὸ ἰ ἔχουσιν. δῖον, θέμι
 δος. μήνιδος. δαείδους. κερωνίδος. νησίδος. ἔτι τὰ ὑποδιδις ὅλα
 βα ἐπίθετα, τὸ ἰ βραχὺ ἔχουσιν, εἴτε μακρὰ, εἴτε βραχεῖα παραλή
 γονται. δῖον, στρατηγίς, στρατηγίδος. αὐλητῖς, αὐλητίδος. τότε μὲν
 πλοημῖς πλοημίδος καὶ ἀλλ' ἄλλα, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῇ
 ριῶν βραχέων ἐκτείνουσι τὸ ἰ. οἱ ποιηταὶ ὅτε ῥυτὶς ἢ προστιθέντες,
 ὅτε τὸ μέτρον συσέλλουσι τὸ ἰ, ποταμίδος, κὴ παρασηίδος λέγοντες.
 ὅθεν καὶ τὸ ἀναρριπτικὸς ἐκείνο ὀρφικῶς ἔπος, λατρηίδος ποδέεσσιν
 ὑπὲρ παρασηίδα ἀκταῖς, ἀλλ' ἐπὶ παρασηίδα. ταῦτα δὲ τὰ εἰς ἰς ὀ
 ξύτονα, κοινῶς μὲν εἰς α ποιεῖσι τὴν αἰτιατικὴν. δῖον, κρηπίδα.
 σφραγίδα. βολία. ἀλῖδα. ὅταν δὲ δύρεθ' αἰτιατικῇ εἰς ἰν, αἰολέων
 ὅτιν. δῖν, σφράγιν. ἀλῖν. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος, τριπύθαμον δ' ἀλῖν τὰ μνῆν
 δευκατέρω ἀμάξῃ. ἀλλ' ἐπὶ ἀλῖδα. τὰ εἰς ἰς περιπαύμενα θηλυτὰ,
 ὅτε τὸ ἰς ποιεῖσι τὴν γενικὴν, καὶ εἰς ἰν τὴν αἰτιατικὴν. δῖον, βεν
 δῖς, βενδίδος, βενδῖν. μολῖς, μολίδος, μολῖν. τὰ εἰς ἰς κύρια
 βαρύτονα θηλυτὰ, εἴτε εἰς ρις, εἴτε εἰς πος, εἴτε εἰς μισ, εἴτε ἀλλότῃ
 σύμφωνον πρὸ τοῦ ἰς ἔχουσι, κοινῶς εἰς δος ποιεῖσι τὴν γενικὴν.
 δῖον, κύπρις, κύπριδος. θέπρις, θέπριδος. θέμις, θέμιδος. μέμφρις,
 μέμφριδος. ἰωνικῶς δὲ, εἰς ος. ὁζαρέται δὲ ταῦτα τὰ κύρια, καὶ
 μή. χάρυβδεις, χάρυβδεις. σάρδεις, σάρδεις. ἰάλλεις, ἰάλλεις. σκήπεις,
 σκήπεις. ἐπίσκηπεις, ἐπίσκηπεις. λάχρυσος, λαχρύσιος. νέμεσις, νέμε
 σος. ἐπίκτησις, ἐπίκτησις. ξόεις, ξόεις. ἀδλίβεις, ἀδλίβεις. σόεις,
 σόεις. Αμώεις, Αμώεις. ταμιάεις, ταμιάεις. ἔτι τὰ παρὰ τὸ πό
 λιν σύνθετα θηλυτὰ, μόνως τὴν ἰ ἀπλοῦ φυλάττεισι καὶ σιν. δῖον,
 ἡ ἀκρόπολις, τῆς ἀκροπόλιος. τὰ εἰς νος θηλυτὰ βαρύτονα, εἰ
 μὲν μακρὰ παραλήγουσι, ὅτε τὰ ἀκλίνονται. δῖον, νεάνις, νεάνιδος.
 ὀνῶνις, ὀνῶνιδος. μήνις, μήνιδος. τὸ δὲ αὖ τῷ γ τῆς ὀδυσσεύς ἰού
 ποιητῶν, μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτης, ἰωνικῶς ὅτιν,
 ὥς τὸν θέλιος, καὶ μέμφιος. εἰδὲ βραχεῖα παραλήγουσι, ὅτε. κίθα
 ροῦ τῶς ποιοῦσι τὴν γενικὴν. δῖον, κόνις, κόνιος. ἀσάνις, ἀσά

νιος, ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνιθός κοινῶς. τὰ γὰρ πρὸ τοῦ ἰσ λυό αὐμετάβο-
 λα ἔχοντα, εἰς τοσοῦτο ποιοῦσι τὴν γενικὴν ὄρνιθιν, μέρμυρος.
 ἄλλισ, δὲ λλιν, τοσοῦτο αἰρεῖται ἱάλλισ, ἱάλλισ. ὄρνις δὲ ὄρνιχος, ὡς
 εἰκέν. ὁθεν καὶ ὁ δῖος Πίνδαρος ὠρεῖται ὡς ταῦτα, διὸς πρὸς
 ὄρνιχα θεῖον εἶρηκε. τὰ εἰς εἰς θηλυτὰ, ὅθεν τοῦ τοσοῦτο ποιοῦσι τὴν
 γενικὴν ὄρνιθιν, ὄρνις, ὄρνιθος. κίθαρις, κιθαρίδος. ἴρις, ἱριδος. χάρις,
 χάριδος, καὶ χάριτος, καὶ χάριτος ποιεῖται. ὁμοίως καὶ θέμις,
 θέμιδος, καὶ θέμιτος, καὶ θέμιτος. ὁθεν καὶ ἡ σόδοξ, δίκη δὲ ἴσυνε
 θέμισας. αἰρεῖται ὕβρις, ὕβριος. ἀκρίς, ἀκριος. γῆρις, γήριος, καὶ
 τὰ ἀπὸ αὐτοῦ, πανήγυρις, πανηγύριος. ὁ μήγυρις, ὁμηγύριος. κίσ-
 σιρις, κισήριος. τὰ εἰς εἰς θηλυτὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ἀρσενικῶν γε-
 νομένων, ὅθεν ἔχουσιν ὄρνιθιν, ὁ γέδοξ, ἡ γέδοξ, τῆς τοξόουδος. ὁ πο-
 λίης, ἡ πολίτις, τὸ πολίτιδος. ὁ δὲ αὐτό, ἡ δὲ αὐτοῦ, τὸ αὐτοῦ πιδος.
 ὁ παρὰ τῆς, ἡ παρὰ τῆς, τὸ παρὰ τῆς. ὁ κωνήτης, ἡ κωνή-
 τίς, τὸ κωνήτιδος. δέχονται δὲ πάντα τὰ θηλυτὰ τὸν τόνον ἐν
 τῇ παραληγούσῃ, τὴν τῶν ἀπὸ τοῦ τῶν λῶ καὶ κοίτη συντεθειμέ-
 νων. ταῦτα γὰρ προσπαροξύνονται, τὸ ἰσίων ἀρσενικῶν παροξυ-
 νομένων. ὄρνιθιν, ὁ ἀπὸ τῶν λῶ, ἡ ἀπὸ τῶν λῶ. ὁ λαχνοπῶλης, ἡ λα-
 χνόπῶλης. ὁ ἀκοίτης, ἡ ἀκοίτις, καὶ παρὰ κοίτις. τούτων ἡ γε-
 νική ὅταν ὠρεθῇ ὅθεν ἴσος, ἰωνική ὅθεν, ὡς εἶρηκε. καὶ ἡ δοτικὴ ὁμοίως,
 πάχου, καὶ ἀποκοπὴν. ὄρνιθιν, ἀντὶ θέτι. καὶ ἰσόπι, ἀντὶ ἰσό-
 πιδος. ὁθεν καὶ ὁ ὀρφικὸν ἐκείνο ἐν ἀργοναυτικῇ, αἱ οἱ τὸ ἰσόπι
 κέντο μιᾶς ὁρίνοιο ταθεῖται, ἀντὶ ἰσόπιδος ὅθεν δὲ μέσον. καὶ παρὰ
 ἡ σόδοξ ἐν ἀπὸ τῶν, ἔνθεν ὅθεν δώματ' εἶπε συν ἀπὸ τῆς παρὰ κοίτις, ἀντὶ
 παρὰ κοίτις. περὶ δὲ τῆς ἀπὸ τῆς ἰσίων, αἱ οἱ φασὶν ὅθεν τὰ εἰς
 ἰσὶ ὅθεν τοῦ ἀκλινόμενα κοινῶς, εἰς ἰν ποιοῦσι τὴν ἀπὸ τῆς.
 ὄρνιθιν, μῆνις, μῆνιδος, μῆνιν. ὁθεν καὶ ὁ ποιητὴς, μῆνιν ἄφδε θεά. χρυ-
 σό θεμις, χρυσοθέμιδος, χρυσοθέμιν. ὅταν δὲ ὠρεθῇ εἰς α, ποιεῖται
 ὅθεν ὄρνιθιν, ὡς δὲ ὅθεν προῖαλε. καὶ ἡ λῶ δῖαν.

Περὶ τῶν εἰς εἰς, καὶ τὰ λῶ εἰς ἡς ἀπὸ τῆς.

τὰ εἰς εἰς θηλυτὰ πολυσύλλαβα ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, ὁμοίως τοῖς ἀρ-
 σενικαῖς κλίνονται. ὄρνιθιν, ἡ ὁ πόδος, τῆς ὁ πόδος, πόλις. ὁθεν, τρηχίην
 ὁ πόδος τῶν, ὁ ὀρφικὸς εἶρηκε. καὶ ὁ μῆνις ἐν τῶ σ τῆς ἰλιᾶδος,
 φῶ δὲ οἱ εἰς ὁ πόδος τῶν ὀρφικῶν ὅθεν ἀπὸ τῶν. σεσημείωται δὲ ἡ
 κλῆς, τῆς κλῆδος, τὴν κλῆδα, καὶ κλῆν ἀπὸ τῶν. ὁθεν καὶ ὁ δῖος
 δῖος τὴν κλῆν ὡς τὰ εἶρηκε. καὶ ἐπὶ ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς.

¶ Περὶ τῶν εἰς οὐς, κατὰ λήεις ὁπῶκα μελεῖται.

Τὰ εἰς οὐς θηλυκὰ ὀνόματα πόλεων, περιήσουσιν ἅλα βωρ κλίνονται ὁμοίως τῷ ἀρσενικοῖς, εἰ μὴ ἐβραϊκῶς εἴηεν. οἷον, ἡ ὀποῦς, τῆς ὀποῦβος. ὁ καὶ ἡ ἀνθεμοῦς, τῆς ἀνθεμῶνος. ἡ Ἰαπεζοῦς, τῆς Ἰαπεζοῦβος. ἡ κῶρα σπύς, τῆς κερσποῦρος. Τὰ εἰς οὐς πάντα θηλυκὰ ἰσοσύλλαβα ὄντα, εἰς αὐτοῖσι τῶν γενικῶν, ὡς εἴρηται.

¶ Περὶ τῶν εἰς υς βαρύνων, κατὰ λήεις ἀνεκα μελεῖται.

Τὰ εἰς υς θηλυκὰ βαρύνοντα πάντα τοῦ ὅτι ἔχοντα, ὅτι καὶ ἡ ἀνθεμοῦς τοῦ οὐς ποιοῦσι τῶν γενικῶν. οἷον, πίτυς, πίτυος. χέλυς, χέλυσος. γένυς, γένυος. ἀμάμαξος, ἀμαμάξου. καὶ ἀμαμάξουδος παραλόγως ἡ σαρφῶς ὡς φασιν εἴρηκεν. ὕδαρ εἶται κώμυς, κώμυθος, καὶ κόρυς, κόρυθος, ὅτι τοῦ θος ποιοῦντα τῶν γενικῶν. καὶ τῆς μὲν κώμυθος δ' ἔμν, ἐκτείνεται ἐν ταῖς παλαιαῖς κατὰ τὸν καλὸν. πᾶσα γὰρ γενικὴ εἰς θος, μακροπαραληκτεῖ. οἷον, ὄρνιθος. μὲν μύθος, δέ λλιθος. ἐπιβεβαιῶ μέντοι καὶ δ' ἐν πέμπτῳ εἰδυλλίῳ τοῦ Θεοκρίτου ἔπος, καὶ μαλακῶ χέρβιο καὶ λαν κώμυθα δὶ δωμι. μακρὸν γὰρ δ' ἔμν, τοῦ πέμπτου δεκτύλου ὄντος. τῆς δὲ κόρυθος συνέλλεται, ὡς πολλὰ κίς ζητῶν δῆρσις παρὰ ποιηταῖς. καὶ ἐν τῷ ἐ τῆς ἰλιάδος τοῦ ποιητοῦ, δαίε οἰκὸς κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἀνέμαθον πῦρ. Τὰ δὲ ὅτι καὶ ἀνθεμοῦ τοῦ οὐς κλινόμενα, κοινῶς εἰς ἡν μόνον ποιοῦσι τῶν αἰτιατικῶν. οἷον, πίτυς, πίτυν. χέλυς, χέλην, εἰ μὴ ποιητικῇ ἀδείᾳ εὐρήσεις εἰς αὐτά.

¶ Περὶ τῶν εἰς υς ὀξύτων.

Τὰ εἰς υς ὀξύτῳ θηλυκὰ συνεσταλμένον τὸ ὅτι ἔχοντα, ὅτι καὶ ἡ ἀνθεμοῦς κλίνονται, καὶ εἰς αὐτὸν μόνον ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν. οἷον, χλαμύς, χλαμύδος, χλαμύδα. πηλαμύς, πηλαμύδος, πηλαμύδα. κροκύς, κροκύδος, κροκύδα. Τὰ δὲ ὀξύτονα καὶ ὀξυπώμενα, ἔχοντα μὲν τὸ ὅτι μόνον μακρὸν ἐν τῇ ὀνομαστικῇ, ἐν δὲ ταῖς παλαιαῖς βραχὺ, ὅτι καὶ ἀνθεμοῦ τοῦ οὐς φασὶν τὴν γενικὴν. οἷον, νηλὺς, νηλῦος. ὀζύς, ὀζύος. ἐριννὺς, ἐριννύος. τηθύς, τηθύος. ἐδντύς, ἐδντύος. σφύς, σφύος. ὀφρύς, ὀφρύος. ἐξαίρεται ἀγλὺς, ἀγλύθος, ὁ περιφερὴς καὶ τετυπημένος λίθος. καὶ ταῦτα δὲ κοινῶς εἰς ἡν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν. οἷον, ὀζύω. ὀριννῶ. σφρῶ. ὀφρῶ. ὡς παρὰ τῷ ὁμηρικῷ κοῖνῳ τῷ ἐσημῶσά μιν λέγοντι, κάππεσεν ἐν τ' ἐν ὄρεσι περὶ σερελῶ σφύα θάμνος.

ἔτι δὴ ῥηται καὶ νηδὺς συσελλόμενον, καὶ ἄλλ' ἄτ' αὖ ὁμοια.

Περὶ τῶν ἐχόντων δύο σύμφωνα.

Τὰ ἔχοντα δύο σύμφωνα θηλυκῇ, ἀπάνι ἀείσι. καὶ εἰ μὴν ἔχουσιν
πρὸ αὐτῶν α, εἰς τοσ' ποιούσι τὴν γενικὴν, ὡς προείρηται. οἶον, ἢ
δάμαρς παλαιὸν, δάμαρρς. ἢ ἄλς ῥ, ἄλδς, ἄλι, ἄλα, ὅζαιρείται.
εἰ δὲ μὴ ἔχουσιν α, εἰς τοσ' ποιούσιν. οἶον, τίρως, ἱέρωνος, πόλις.

Περὶ τῶν εἰς ὡς, κατὰ λήεις εἰκνῆς.

Τὰ εἰς ὡς θηλυκῇ, καὶ κοινῇ, βαρύτονα, καὶ περὶ αὐτῶν μέλη, καὶ
προπαροξύτονα ἀτ' ἵκῃ, εἰς ὡ ποιούσι τὴν γενικὴν, ὡς εἴρηται.
οἶον, ἢ ἄλως. ἢ ἔως. ἢ κέως. ἢ κῶς. ὁ καὶ ἢ ὀκιδῶς. ὦν βεῖς αἰλίαι κῆς
δύρησις χωρὶς ν. ἔω. κῶ. κέω. Δύο δὲ ὁξύτονα θηλυκῇ, ὀρίσκοι
ται κατὰ κρᾶσιν εἰς οὐσ' ποιούντα τὴν γενικὴν. οἶον, ἢ αἰδῶς, τῆς
αἰδῶς, οὐς. ἢ ἡῶς, τῆς ἡῶς, οὐς. ἢ δὲ ἢ σόφου δῶς δ' ἀγαθῇ, ἀρ' παῖς
δὲ κῆκῃ, ἀκλιτορ.

Περὶ τῶν εἰς †, κατὰ λήεις εἰκνῆς πρώτῃ.

Τὰ εἰς † θηλυκῇ, ἢ τὸ π' ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις, ὡς εἴρηται
ἐν τῇ σ' ἀρσενικῇ, οἶον, ἢ δ' †, τῆς δ' ὡδός, ἢ φωνῇ. ἢ λαίλα†, τῆς λαίλα
πας, ἢ τὸ β, οἶον, ἢ φλε†, τῆς φλεβός. χέρνι†, χέρνιβος. ἢ δ' φ.
οἶον, κένυ†, κένυφος.

Περὶ τῶν κατὰ λήξεων τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων.

Τμήμα πέμπτον.

ΤΟΥΤΩΝ οὕτως εἰρημνύων, ἐπὶ μένον ἀν' εἰ κ' ἡ περὶ τῶν κατὰ λή
ξεων τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων διαλαβεῖν. ὦν τελικῇ ἐξ εἰσίν. α. ι.
υ. ν. ρ. σ. οἶον, τὸ βῆμα. τὸ μέλι. τὸ πῶν. τὸ ξύλ. τὸ ὕδωρ. τὸ δέπας.
τὸ δὲ ἐκείνο, καὶ τῶν, καὶ αὐτὸ, καὶ ἄλλο, καὶ τιοῦτο, καὶ ἱσοῦτο,
καὶ τηλικούτο, ἀπέβαλον τὸ ν' ἐθ' ἀτ' ἵκῃ. ὀρίσκοιται μὲν τὸ καὶ
μετὰ τῶν. διὸ οὐκ ἔστι τὸ ο τελικὸν οὐδετέρου ὀνόματος.

Περὶ τῶν εἰς α οὐδετέρων, κατὰ λήεις πρώτῃ.

Τὰ εἰς α οὐδετέρα σιωπευαλ μένον ἔχουσιν τὸ α. ἢ περιττὸς ὅλλα
βαδόντα, εἰς τοσ' ποιούσι τὴν γενικὴν. οἶον, δ' βῆμα, τῶν βήμαρς.
τὸ κύμα, τῶν κύμαρς. δ' δῶμα, τῶν δώμαρς. πάν δὲ οὐδετέρων μο
νογενῆς εἰς α, πρὸ τῶν α μ' ἔχει. οἶον, βῆμα. γράμμα. ποίημα. δ'
γαρ μέγα, διγενές, καὶ ἐπερόκλιτον. τὸ μέγα. τοῦ μεγάλου. τῶ
μεγάλω. τὸ μέγα. τὸ δὲ καὶ ῥα πεπονηθὸς, ἀπὸ τῶν καὶ ῥηνον γενεός.
ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν ἔχει. ἔστι δὲ καὶ ἐπερόκλιτον. τὸ κῆρα. τοῦ
κράτος. τῶν κρατί. τὸ κῆρα. καὶ ἢ κράς. τῆς κράτος. τῇ κρατί. τὴν
κῆρα.

μὲν μακρὰ παρὰ λήγουσι, ἀλλ' ὅτ' ἔοσ' ποιούσι τὴν γενικὴν. οἷον,
 δ' αὖτε, τοῦ αὐτοῦ. ὃ ἄνθρωπος, ὃ ἄνθρωπος. ὅθεν αἰρεῖται ὁ νάπυ, τοῦ νά
 πυος, καὶ πῶρ μακρὸν ὁ νά ἔχον. εἰ δὲ βραχέα παρὰ λήγουσι, οἷον, ὅ
 υος κλίνονται. οἷον, ὁ γόνυ, ὁ γόνυος, καὶ κατὰ μετὰ θεσιν, γονύος.
 καὶ ὁ γούναος, τοῦ γούνατος. ὅθεν καὶ γούνατα. ὁ δούρυ, ὁ δούρυος.
 καὶ κατὰ μετὰ θεσιν, δουρύος, καὶ ὁ δούραος, τοῦ δούρατος. ὅθεν καὶ ὁ
 δούραος, τοῦ δούρατος. ὅθεν οὐτὰ δούρατα. καὶ ὁ δούρος, τοῦ δούρεος, καὶ
 δούρος. τῷ δούρει, ὅθεν καὶ ὁ ἀριστοφάνειος ἐκείνο σημεῖον. Σὺν
 δούρει καὶ σὺν ἀπώλει. τὰ δὲ οὐδέτερά τῶν ἱερῶν ἐπιθέτων, τὴν ἥ
 ἀρσενικῶν φυλάττειν κλίσιν. οἷον, ὁ ἡδύς, τοῦ ἡδέος. ὁ ὠκύς, τοῦ ὠ
 κέος. ὁ ἡμισυ, τοῦ ἡμίσεος. ὁ δὲ ἡσίοδος, γλάφυ περὶ ἡν
 γλάφυρον, κατὰ ἀποκοπὴν ἐγένετο. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς
 τελειότητος φωνήεντα ἐχόντων οὐδέτερον. ναὺ δὲ καὶ περὶ τῆς σύμφω
 να ἐχόντων λέγωμεν, καὶ πρῶτον περὶ τῆς πάντων. τὰ εἰς
 αὐτοῦ δὲ τερά ἐπίθετα ὄντα, κατὰ τὴν κλίσιν τῶν ἰδίων ἀρσενι
 κῶν κλίνονται. οἷον, ὁ πᾶν, ὁ παντός, ὅτι ὁ πᾶς, ὁ παντός. ὁ
 μέλας, ὁ μέλανος, ὅτι ὁ μέλας, ὁ μέλανος. ἔτι τὰ μετοχ
 ῆς. οἷον, ὁ τύψας, ὁ τύψαντος. ἔτι τὰ εἰς αὐτὰ ἐπιθέματα,
 καὶ μετοχῆς. οἷον, ὁ χαρὶς, τοῦ χαρίεντος. ὁ τέρας, ὁ τέρονος.
 ὁ τυφθὴν, ὁ τυφθέντος. ὁ πιθὴν, τοῦ πιθέντος. ὁ ζυγνῶν, ὁ
 ζυγνῶτος. ἔτι τὰ εἰς οὐκ. οἷον, ὁ δίπλωτος, ὁ δίπλωτος. ὁ τυ
 ποῦς, ὁ τυποῦντος. ὁ χρυσῶς, ὁ χρυσοῦτος. πᾶσι τῶν ἰσοσυλλά
 βων σωματικῶν. οἷον, ὁ ὀρεῖν, ἀπὸ ὅτεον. ὁ ὀρεῖν. ὁ χρυσῶν,
 ὁ ἀργυρῶν. ὁ χαλκῶν. ὁ σιδηρῶν. ὁ μολιβοδαῦ. ἀπὸ δὲ ἰσῶν ἐλάχον
 κλίσιν. οἷον, ὁ χρυσῶν, ὁ χρυσός, ὁ χρυσός, ὁ χρυσός, ὁ χρυσός, ὁ χρυσός,
 τὰ χρυσά, ἀπὸ τῶν χρυσῶν, ὁ χρυσός, ὁ χρυσός, ὁ χρυσός, ὁ χρυσός, ὁ χρυσός,
 καὶ ἀπλῶν. καὶ διπλῶν. καὶ ἱερῶν. καὶ τετραπλῶν. τὰ εἰς
 οὐκ. πάντα οὐδέτερά ἰσοσυλλάβως, εἰς οὐ ποιῶσι τὴν γενικὴν. οἷον,
 ὁ ἡλὸν, τοῦ ἡλίου. πᾶσι τῶν σημεῖων ἐν τῇ τετάρτῃ ἀ
 πλῇ κλίσει. τὸ πᾶσι δὲ ὅτε ἀπλῶν ὄντι, πᾶσι ποιῶσι. ὅτε δὲ συ
 γκεκλῶν, πᾶσι οὐκ. ἔτι καὶ ὁ ἀρῶν, ἀρῶν, καὶ ὁ ἀρῶν, ὁ ἀρῶν.
 τὰ εἰς αὐτὰ ὅτε τερά ἐκτασιν πεπονημένα, ἀπὸ τῶν εἰς οὐκ. οἷον,
 εἰς αὐτοῦσι τὴν γενικὴν ἀπὸ κῆδος, ὡς προείρηται. τὰ δὲ εἰς αὐ
 μετοχῆς σωματικῶν, περὶ ἧσιν ἡ ἀπὸ συλλάβως κλίνονται. οἷον, ὁ βοῶν,
 ὁ βοῶντος. τὰ εἰς αὐτοῦ δὲ τερά ὡς ἀπὸ δισύλλαβως, εἰς οὐκ. οἷον,
 τὴν γενικὴν. οἷον, ὁ λέων, ὁ λέωνος, ὁ ὄνυξ, ὁ ὄνυξ. ἀλφειῶν,

ἀλείφατος. καὶ ῥήαρ, καὶ ῥήατος. ὅθεν καὶ ῥήατα πολλάκις παρὰ τοῖς
 ἄλλοις δὴ ῥήσεις, καὶ παρ' Ἀράτω. καὶ ῥήατα δ' αὐτὸς ἀγινεῖ. καὶ καὶ
 ῥήατος καὶ τὰ συγκοπῇν, ἀπὸ τοῦ καὶ ῥήατος. τῶν δὲ δις συλλαβῶν
 τὰ μὲν φύσει μακρὰ παραλήγοντα, εἰς τοσὶν ὁμοίως ποιούσι τῶν
 γενικῶν. οἷον, ἡμαρ, ἡματός. εἶδαρ, εἶδατος. ἡπαρ, ἡπατός. οὐθαρ, οὐ
 θατός. τὰ δὲ βραχεῖα ἢ θέσει μακρὰ, εἰς τοσὶν ποιούσι τῶν γενικῶν.
 οἷον, ὕπαρ, ὕπαρος. θέναρ, θέναρος. νέκταρ, νέκταρος. ἄλκαρ, ἄλ
 καρος. σέσημείωται τὸ φρέαρ τοῦ φρέατος, καὶ σέαρ σέατος, ἃ
 πᾶρ σείαρ καὶ φρέαρ ἦεν. ὅθεν καὶ φρέατα μακρὰ. ἢ οἷα τὰ εἰς
 ἀρ φυλάττοντα ὅρ ἐν ταῖς παλαιοῖς, ἐτερόκλητά εἰσιν. οἷον, φρέ
 αρ, φρέατος, ἀπὸ τοῦ φρέας. σέαρ, σέατος, ἀπὸ τοῦ σέας. δέλεαρ,
 δέλεατος, ἀπὸ τοῦ δέλεας. ἡπαρ, ἡπατός, ἀπὸ τοῦ ἡπας. τὸ ὄναρ
 δὲ ἄλλοιον. ὅθεν καὶ Σινέσιος ἐν τῷ περὶ ἐνυπνίων, εἰ δὲ εἰσὶν ὕπνοι
 προσφῆται, καὶ τὰ ὄναρ θεάματα τοῖς ἀνθρώποις ὀρέγουσιν. ἔπι
 τα εἰς ἀρ παραληγόμενα τῶν μεγάλων ὡς φησὶν ὁ πολυμαθὴς Ἡ
 ρωδιανός, ἄκλιτά εἰσιν. οἷον, μῶμαρ, βῶμαρ, νῶμαρ. πάντα δὲ τὰ
 εἰς ἀρ, βραχὺ ὅτε ἔχουσι πανταχού. τὰ εἰς κρ σπανιότατα
 ὄντα, ἀπὸ τῆς εἰς ἀρ καὶ τὰ κρῶσιν γινόμενα, προαδέσει τοῦ οὐ ποῖ
 οὔσι τῶν γενικῶν. οἷον, τὸ κῆρ, τοῦ κηρὸς, ἀπὸ τοῦ κέαρ, κέαρτος. ὅθεν
 τοῦ κῆρος, ἀπὸ τοῦ κῆρ, κέαρτος. σῆρ, σερὸς, ἀπὸ τοῦ σέαρ, σέατος. ὅθεν
 καὶ ἡ ὀνομαστικὴ πεισάται. καὶ τὰ εἰς υρ σπανιότατα, ἃ π
 να προαδέσει τοῦ οὐ ποῖ οὔσι τῶν γενικῶν. οἷον, τὸ πῦρ, τοῦ πυρός.
 τούτου δὲ τὸ δίχρονον ἐν τῇ ὀνομαστικῇ μόνῃ ἐκτείνεται. ἐν δὲ ταῖς
 παλαιοῖς, συσέλλεται. τὰ εἰς ὦρ οὐδέτερά προαδέσει τοῦ οὐ ποῖ
 οὔσι τῶν γενικῶν, καὶ φυλάττουσι τὸ ὦ μέγα ἐν ταῖς παλ
 αῖς. οἷον, ὁ ἔλωρ, τοῦ ἔλωρος. ὁ τέκτωρ, τοῦ τέκτωρος. τὸ δὲ
 ἀριστοφάνειον μεμαγμένην σκῶρ ἐστίην, ἐτερόκλητον. σκαρὸς γ',
 σκαῖ, ἀπὸ τῆς σκῶς ὀνομαστικῆς. καὶ τὸ ὕδωρ δὲ ὕδατος ἐτερό
 κλητον, ἀπὸ τοῦ ὕδατος. ἐστὶ δὲ τὸ νῦν διχρῆσον, ὁ ὕδωρ. ὁ ὕδατος.
 τῶ ὕδατι. τὸ ὕδωρ. τὰ ὕδατα. τῆς ὕδατων. τοῖς ὕδασι. τὰ ὕ
 दाτα. ἀπὸ τοῦ, ὁ ὕδατος, τοῦ ὕδατος. ὁ γὰρ ὕδωρ, ὕδωρος ὡς φ
 λε ποιεῖν. ἐστὶ δὲ παρὰ ποιηταῖς καὶ τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος, καὶ ὕδους.
 ὅθεν καὶ καλλίμαχος, ἐστὶν ὕδωρ καὶ ταῖα. τῶ ὕδατι, καὶ ὕδατι. ὅθεν τὸ
 τοῦ Ἡσίοδου, γαῖαν ὕδατι φῦρειν. τὸ ὕδωρ δὲ ἐν μόνῃ τῇ ὀνομαστικῇ
 ἐκτείνεται τὸ δίχρονον. ἐν δὲ ταῖς παλαιοῖς, συσέλλεται. Σημειώση

δε καὶ τοῦτο ὁ παρ' λαμβάνει πολλοὺς, ὅτι τὰ εἰς ὧς πάντα, διὰ τοῦ
ω μεγάλου γράφονται. πάλιν τοῦ αἰῶρος. καὶ ὅρος. αἰῶρος. ὅθεν καὶ τὰ
ἀπ' αὐτῶν μόνον σωθήσεται διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. διον, χρυσά
ορ. μεγαλήτορ. οἱ οἱ καὶ πινὰ ἐβραϊκῇ ἀκλιτα ἐσημειώσαντο διὰ
τοῦ ο μικροῦ γραφόμενα. διον, ναβουχοδονόσορ. βοσός. βομός. ἔλα
γοδόμορ. καὶ ταῦτα μετὰ περὶ τῶν εἰς ρ. νῶ δὲ περὶ τῶν εἰς σ λέ
γωμεν. τὰ εἰς ας οὐδέτερον βραχὺ τὸ ας ἔχοντα πανταχού, εἰ μὴ
ἔχουσι τὸ ας καθαρόν, ἢ μετὰ τοῦ ρ, εἰς τοσ' ποιοῦσι τὴν γενικὴν
κοινῶς, καὶ εἰς ας ἰωνικῶς, καὶ εἰς ὧς ἀπικῶς. διον, τὸ κρέας, τοῦ
κρέατος. τὸ γῆρας, τοῦ γήρατος. περὶ ὧν ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν σωκρη
μελῶν ἐροῦμεν. καὶ τὰ εἰς λας δὲ εἰς ας τὸ ποιοῦσι τὴν γενικὴν.
διον, δ' ἄλλας, τοῦ ἄλλας. τὸ ἐρυσίπελας, τοῦ ἐρυσιπέλατος. εἰ μὴ
τοῦ ας ἄλλο σύμφωνον ἔχουσιν, ἀκλιτὰ εἰσιν. διον, τὸ δέμας. τὸ σέ
λας. βρέτας. λέπας. δέπας. εἰ μὴ που ποιητικῇ ἀδείᾳ, ὡς τὸ ὁμήρει
ἐκείνο, χρυσαίοις δὲ πάρεσσιν ἰωνικῶς, ἀλλ' ἐκείναις. εἰς ας οὐδέ
τερον ἐν ἔχουσιν, δ' αἰς, τοῦ αἰς, τὸ ἀλθρον. τὰ εἰς δὲ ἐπὶ τε
ἡγεῖν ὄντα, τὴν τῶν ἰδίῶν ἀρσενικῶν φυλάττουσι κλίσιν. διον, τὸ δι
γενῆς, τὸ διγενέος, οὗς. τὰ εἰς ος οὐδέτερον σωκρημελῶν ὄντα, εἰς
ους κατὰ κράσιν ποιοῦσι τὴν γενικὴν. διον, τὸ τέλος, τοῦ τέλους,
ους. ὧν ὁ ἡγεῖται οὐδὲ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν σωκρημελῶν λελέξεται.
σημειώσκει δὲ τὸ ὀφείλοσ, καὶ τὸ ἡδὸς, ἀκλιτα. τὰ δὲ εἰς ος μέγιστοι,
περὶ τοσούτῳ κλίονται. διον, τὸ τετυφός, τοῦ τετυφώτος. εἰς
ὧς δὲ τετραδύο εἰσι περὶ τῶν μελῶν, ἀπερὶ διὰ τὸς ποιοῦσι τὴν γεν
ικὴν. διον, τὸ φῶς, τοῦ φωτός. τὸ δῶς, τοῦ δώτος. ὅθεν τὸ ὠτίον, τοῦ ὠτίου.
δ' δὲ χρέως τοῦ χρέω, ἀπικόν. εἰς ους οὐδέτερον δ' οὗς ἔχουσιν
ἀκλιτον. εἰ δὲ καὶ δ' οὐας, τοῦ οὐατος. ὅθεν καὶ οὐατα. Γεῖ μὴ
οὐα τὸ ἀπὸ τῶν κλίσεων, καὶ ἡγεῖται τοῦ τῶν πῶσεων αὐτῶν, καὶ
καταλήξεων τῶν γενῶν, ὡς διόν τε καὶ ἐν τῷ παρόντι δυσχεσά
τω καὶ ἐρηται. ἐπὶ μελῶν δ' αὖ εἴη νῦν καὶ περὶ τὴν σωκρημελῶν
κλίσεων διαλαβάν, ἵνα δ' περὶ ὀνόματος τέλους ἔχῃ.

Περὶ τῶν πέντε κλίσεων τῶν σωκρημελῶν ὀνομάτων.

Τμηματικόν.

Τῶν ὀνομάτων ὡς εἴρηται, τὰ μετὰ ἀπὸ τῆς ἀπαθῆς καλῶνται,
ὅσα μὴ ἐπιδέχονται πάλιν, σωαίρεσιν λέγω, καὶ κράσιν. τὰ δὲ, σωκ
ρημελῶν, καὶ ἐμπαθῆ, ὅσα τὸ πάλιν ἐπιδέχονται. τούτων δὲ τὰ μὴ
καλοῦνται ὀλοπαθῆ, ὅσα ἰσοσύλλαβα ὄντα, τὸ πάλιν ἐν πάλιν

μισθονδ. ὡς δὲ οὐ μὴδε. ὡς ἀριστοφανδ. καὶ τὰ μὲν κύρια καὶ ἐπίθετα βαρύν
 ὄνα, προσπαροξύνον) ἔχουσι τὴν κλητικὴν. οἷ, ἀριστοτελ. μεγαλήτερος
 τὰ ὅ ἐπίθετα ὀξύτρονα, ὀξύτρον). οἷ, ὡς οὐσεβέος. ὡς ἀληθές. οἱ ἀθηναῖοι ὅ
 τ' εἰς ἡσυχυρίων εἰς ἡσυχιστὴν κλητικῶν. οἷ, ὡς δημοθένης. ὡς ἀριστοφάν
 νη. οἷ ὅ τ' ἀρχὴ τ' κλέος συντεθείμελυν, ὁμοίαν ποιῶσι τῇ ὀνομαστικῇ. οἷ,
 ὡς ἡρακλῆος. καὶ οἷ τ' ἐπίθετων ὁμοίως. οἷ, ὡς ἀληθής. ἡ ὀνομαστικὴ δυνί
 κη καὶ ἡ κλητικὴ, ἀρχὴ τ' δουκὲς Ἰσοπῆ τ' εἰς εἰ. ὅς δημοθένης, τὸ δημοθέ
 νει, ὡς δημοθένης ἰωνικῶν, καὶ κατὰ κράσιν κοινῶν, δημοθένης. τὰ δ' αὖτε εἰς
 αὐτὰ ὅσα εἰς ἡ κλητικῶν). ἀπαντιώματα τὰ εἰς δὲ λίφθοπον ὡς παρ' αἰγίνῃ
 ὅς παρὰ κρητῶν, τὸ πόλιν ἀρχὴ τ' πόλεως, καὶ τὰ ῥίχαι ἀρχὴ τ' ταίχους. ἡ γὰρ
 ριχὴ ἀρχὴ τ' ὀνομαστικῇ, Ἰσοπῆ τ' εἰς οἶν. οἷ, τὸ δημοθένης. τοῖν δημοθέ
 νέων ἰωνικῶν, καὶ δημοθέων κοινῶν. ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ καὶ ἡ κλητικὴ
 κη, ἀρχὴ τ' ὀνομαστικῇ δυνί κης προάδει σ. τὸ δημοθένης, οἱ δημοθένης, οἱ
 δημοθένης ἰωνικῶν. καὶ κράσει δημοθένης. τὰ δ' αὖτε εἰς αὐτὰ ὅσα εἰς δὲ
 λίφθοπον κρητῶν). τὸ ὅ τ' κοῖνον αὐτῶν δευτέρῳ ἀκλῆες ἐξ ὁμῶν ἐπεὶ
 ὁ δένος ἔαστο) αὐτῶν, ἀρχὴ τ' ἀκλῆες ἐγένετο κατὰ συγκοπὴν δὲ δ' μέ
 ῖον. ἡ γενικὴ, τ' δημοθέων, καὶ κράσει δημοθέων. ἡ δουκὴς, ὅς δημο
 θένης, ἀρχὴ τῆς δουκῆς προάδει σ. καὶ ἰωνικῶς δημοθένης. ἡ αἰ
 ἰατικὴ, ἀρχὴ τῆς αἰἰατικῆς ἐνικῆς, προάδει σ. δημοθένης, δημοθε
 νέας. ἡ ἀμφινος ἀρχὴ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, Ἰσοπῆ ὅς εἰς α. ὅ
 δὲν καὶ τὸ συννημελύνον δημοθένης δ' τῆς δὲ λίφθοπου. εἰ γὰρ ἐκείθεν
 ἐγένετο, ἐγράφετο αὐτῶν τοῦ η, ἐπεὶ δὲ τὸ καὶ εἰς ἡ κρητῶνται. σημεῖον
 ση δὲ καὶ τοῦ ὅς οἱ ἀρχαῖοι ἀθηναῖοι, ὡς γόγραπται, ὅς τ' εἰς ἡσυχυρίων
 καὶ ἐπίθετων ἀρχὴ ὅς εἰς οἶν συντεθείμελυν ἐποίησαν ὀνομαστικῶν πληθυν
 τικῶν εἰς αἰ, καὶ εἰς αὐτὰ ἀπακτικῶν. οἷ, οἱ ἀριστοφάναι, τ' ἀριστοφάνας.
 οἱ δημοθένης, τοῦς δημοθένας. οἱ ἐπίπετοι, ὅς ἐπίπετοι. οἱ δουδε
 κῆται, τ' δουδεκῆται. τὰ δὲ δηλυτὰ καὶ κοινὰ χηματίσεις τούτων ὅ
 κατόν. περὶ ὅ τ' εἰς οἶν λεκτέον, ἀφ' ὧν καὶ τὰ εἰς οἶν δηλαῆςται. τὸ
 τεῖχος. ὅς τεῖχος ἰωνικῶν, καὶ τεῖχος κοινῶν, καὶ τεῖχος δουρικῶν, ὡς περ
 δρέβους αὐτῶν δρέβους παρὰ ὅ τ' ὀνομαστικῇ αὐτῶν τῆς ἰλιάδος, ἐξ δρέβους
 ἄγονται κύνα συγκροῦ ὅς αἰδο. τὸ τεῖχει, καὶ τεῖχει. ὅς δ' οὐρον αὐτῶν,
 ἀρχὴ τῆς ἀπείρας, ἀπείρας, οὐς. ἀπεί, καὶ κράσει τ' αὐτοῦ εἰς ἡ, ἀπῆ. τὸ τεῖ
 χος, ὡς τεῖχος. τὸ τεῖχει, καὶ κράσει τεῖχιδ' αὐτῶν. ὅς τ' ταίχους, ἀρχὴ τ' τα
 εἰχες ἀρχαῖ). ὅς τ' ὀνομαστικῇ καὶ παρὰ ὅ τ' ὀνομαστικῇ ὅς φαίνω, καὶ παρ' ὅ
 φαῖ αὐτῶν ἀργοναυτικῶν, κῶμα δ' ἀφ' ἀρχαῖς μαρτυρεῖται πλεονεξία ὅς οὐ
 κρητῶν, ἀρχὴ ὅς οὐκ ἀποκοπὴν ἐγένετο. ὅς οὐκ ὅς, τῶς οὐκ ὅς. ὅς οὐ
 ὅς, ὅς οὐκ ὅς. τοῖν τεῖχιδ' αὐτῶν, καὶ τεῖχιδ' αὐτῶν. ὡς τεῖχει, καὶ τεῖχει. τὰ τεῖχει,
 καὶ τεῖχει. ὅς τ' ἀργοναυτικῶν τῶς οὐκ ὅς, οὐκ ὅς προλιποῦμαι, ἀρχὴ ὅς

ἄρα κατ' ἐκτασὶ ἐγένετο. Σημείωσθ' ὅτι τὰ χρέα κατὰ συγκοπήν, ἀπὸ τῶν
 χρέων. καὶ τὰ κλέα, ἀπὸ τοῦ κλέος. ὁθεν καὶ τὸ αβραχὺ ὄζειν ὡς φαίνεται
 ἀπὸ τῆς ἐπιτομῆς. ὁ δὲ ποιητὴς πολλὰ κλέα καὶ ἐν τῷ ἱλιάδῳ, τῇ ὅγε θυμὸν
 ἐτόρπεν, ἀλλ' οὐδ' αβραχὺ κλέα ἀνέσθ'. τὸ δ' αβραχὺ, εἰς τὴν ὅν τοῦ δακτύλου.
 τοῦ τῶ ὁμοίως καὶ ἀπολλωνίου ὁ κληθεὶς μὴ ῥόδιος, ἀλλ' ἐξανορθὸς ὅν, ἀπὸ
 ῥέμενος τῷ ἀργοναυτικῷ οὕτω φησὶν, ἀρχόμενος σὺ φοῖβε, παλαίει
 νέων κλέα φάτω. τῶν τειχέων, καὶ τειχῶν. οἷος τειχεσι κοινῶς, καὶ τειχέσσι
 ἰωνικῶς, ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐνικῆς, ποτὶ τὸ οἷος, καὶ προσάσσεισι. προσά-
 θεται δὲ ἡ καὶ τῷ βιαιώτατος δοτικῶς. οἷος, ὅρεσπιν, ἀντὶ ὅρεσι. καὶ σήθε
 σπιν, ἀντὶ σήθεσι. καὶ ὅχεσπιν, ἀντὶ ὅχεσιν, ἢ φησι διδυμοσ. ὁ δὲ τρέφων
 εἰς ἀνέμενος λέγει μὴ ἐν δοικῶς, ἀλλὰ γενικῶς ἐνικῶς. τὸ γὰρ
 κατ' ὅρεσπιν, ἀντὶ ἀπὸ τοῦ ὅρεος. καὶ τὸ ὅχεσπιν, ἐκ τοῦ ὅχεος. ὁμοίως τί
 θεται καὶ ἐν τῷ ἄλλαισι πᾶσι. καὶ περὶ μὲν τούτων, ἄλλος. ἔπειθ' ὁ δὲ τὰ
 εἰς ἡς κύρια ἀπὸ τοῦ κλέος συντεθειμένα ἰδίαν ἱνα ἔλαχον κλίσιν, λεκ-
 τέον ἀντὶ καὶ περὶ αὐτῶν, ὡς παράδειγμα ὁ ἀνορθὸς ἡρακλῆος ἔσται.

Περὶ τῶν εἰς ἡς ἀπὸ τοῦ κλέος συντεθειμένων.

τὰ εἰς ἡς σύνθετα ἀπὸ τοῦ κλέος, εἰ μὴ ὥσπιν ἐπίθετα, μίαν κλίσιν ἐπὶ τε
 λῆ ἔχουσιν. οἷος, ὁ θυκλῆος, τοῦ θυκλέος, καὶ θυκλεοῦς. εἰ δὲ ὥσπιν κύρια, μί-
 αν μὲν ἐπὶ τε λῆ, καὶ ἐτέραν συννηρημένῃ οὕτω. κλίσις ἐπὶ τε λῆς.

Ὁ ἡρακλῆος παρὰ ποιητῶν, καὶ παρὰ τοῦ ἀρχαιοτάτου ὁρφέος ἐν ἀργοναυ-
 τικῷ, ἡρακλῆος δ' ἡ πείγεται ἀντὶ ὑλῆς καὶ εὐαύλου. ἡ γενικῆ, τοῦ
 ἡρακλέος, ὡς παρὰ αὐτῶν, Σωδὲ οἱ ἡλθ' ἐτάρος ἡρακλέος θείοιο. καὶ κρά-
 σαι τῷ ἀνέε εἰς ἡ, ἡρακλῆος, ὡς παρὰ αὐτῶν, πρῶτα ὅτι οἶδα εἶναι ἡρακλῆ-
 ος θείοιο. καὶ ἡρακλέος, ὡς παρὰ αὐτῶν, καὶ ῥα τὸ ἡρακλέος ἔχον πόθ'. καὶ
 ἡρακλέος. ἡ δοτικῆ, ὡς ἡρακλέει, καὶ ἡρακλέϊ, καὶ ἡρακλῆϊ. ἡ αἰτιατικῆ,
 τῷ ἡρακλέα, καὶ ἡρακλέα, καὶ ἡρακλέη, καὶ ἡρακλῆ, καὶ ἡρακλέω, καὶ ἡρα-
 κλῆα. ἡ κλητικῆ, ὡς ἡρακλέος κοινῶς, καὶ ἡρακλέος κατὰ συναίρεσιν, καὶ ἡρα-
 κλῆος κατὰ ἀποκοπήν, ἀπὸ τῶν ἡρακλέος. καὶ ἡρακλέη ἀπὸ τῆς ὀνομα-
 στικῆς διυτικῆς, τῷ ἡρακλέε, καὶ ἡρακλέε, καὶ ἡρακλέη, καὶ ἡρακλῆ. ἡ γενικῆ διυ-
 τικῆ, τῷ ἡρακλέοι, καὶ ἡρακλέοι, καὶ ἡρακλῆοι, καὶ ἡρακλῶν. ἡ κλητικῆ
 ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ. ἡ ὀνομαστικῇ πολλὴ θυτικῆ, οἱ ἡρακλέε, καὶ ἡρακλέ-
 ες, καὶ ἡρακλῆες. ἡ γενικῆ, τῷ ἡρακλέων, καὶ ἡρακλέων, καὶ ἡρακλῆων. ἡ δο-
 τικῆ, τῷ ἡρακλέσι, καὶ ἡρακλῆσιν. ἡ αἰτιατικῆ, τῷ ἡρακλέας, καὶ ἡρα-
 κλέας, καὶ ἡρακλῆας, καὶ ἡρακλῆας. ἡ κλητικῆ ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ. καὶ
 ἡ μὲν ἐπὶ τε λῆς κλίσις, αὐτῇ. ἡ δὲ συννηρημένη, ἡ δὲ. κλίσις συννηρημένη.

Ὁ ἡρακλῆος. τοῦ ἡρακλέος, καὶ ἡρακλῆος. ὡς ἡρακλέϊ, καὶ ἡρακλῆϊ. τῷ ἡρα-
 κλέα, καὶ ἡρακλῆ, καὶ ἡρακλῆω. ὡς ἡρακλῆς, καὶ ὡς ἡρακλῆ. τῷ ἡρα-
 κλέε, καὶ ἡρακλῆ. τῷ ἡρακλέοι, καὶ ἡρακλῶν. ὡς ἡρακλέε, καὶ ὡς ἡρακλῆ.

Δ iii

οἱ ἡρακλέες, καὶ ἡρακλεῖς, καὶ ἀπικῶς ἡρακλᾶς. τῶν ἡρακλέων, καὶ ἡρα-
κλῶν. τῶν ἡρακλέων. τοῦ ἡρακλέως, καὶ ἡρακλῆ, καὶ ἡρακλῆος ἀπικῶς.
ὡς ἡρακλέος, καὶ ὡς ἡρακλεῖς. οὗ ὁ ῥητορικῶς ὅτω κλινεῖς. ὁ ἡρακλῆς. τῶν
ἡρακλέων. τῶν ἡρακλεῖς. τῶν ἡρακλέων. ὡς ἡρακλῆς. ὁμοίως καὶ ὁ θεμιστοκλῆς.
τῶν θεμιστοκλέων. τῶν θεμιστοκλεῖς. τῶν θεμιστοκλέων. καὶ ὁ περικλῆς. τῶν περικλεῖ-
ος. τῶν περικλεῖς. τῶν περικλέων. περὶ τῶν δευτέρων κλίσεως τῶν πολυπαθῶν.

Ἡ δευτέρα κλίσις τῶν πολυπαθῶν συνηρημένων ὀνομάτων, καὶ ἰδιώμα-
τα ἐχόντων, διότι καὶ τὰ λήξας ἔχει, εἰς ἰς ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν
ὀνομάτων, καὶ εἰς ἰουδαίων. οἷον, ὁ ὄφις. ἡ πόλις. ὁ καὶ ἡ φίλος πολίς. τὸ
σῖνιπ. ἡ ὀνομαστική, ὁ ὄφις. ἡ γενική, τῶν ὄφις. τὰ δ' εἰς ἰς προσθητορικῶς
βραχυπαράληκτα, μὴ ὄντα παρῶνυμα, μὴ διηγετέληκτα, εἰς ὁμοθε-
ρον ποιεῖσι τὴν γενικὴν. οἷον, ὄφις, ὄφις. μάντις, μάντις. πόσις, πόσις
ος. καὶ ὄφις ἰωνικῶς ἀπὸ τῶν κοινῶν, ὅτι καὶ τῶν ἰωνικῶν. καὶ ὄφις ἀπικῶς ἀπὸ
τῶν ἰωνικῶν, καὶ ἔκτασιν τῶν εἰς ὦ. ὁ δὲ καὶ ἡ προπαροξύνη. ἡ δὲ ἰωνική, τῶν ὄφις
κοινῶν. καὶ κράσει τῶν δύο τῶν βραχίων εἰς ἓν μακρόν, ὄφις. καὶ ὄφις ἰωνικῶς,
καὶ ὄφις καὶ ἀσυναίρετον κοινῶς καὶ ἀπικῶς. ἡ αἰτιατική, τῶν ὄφις
μόνον κοινῶς, ὅτι καὶ ἡ γενική μόνον εἰς ὦς, ὅτι καὶ ἡ αἰτιατική εἰς ἰν.
ἡ κλητική, ὡς κοινῶς, καὶ ὡς ὄφις ἀπικῶς. ἡ ὀνομαστική δυνική, τῶν ὄ-
φις κοινῶς, καὶ ὄφις ἰωνικῶς, καὶ ὄφις καὶ κράσειν. ὡς παρὰ δὲ μοσθένης, δὲ
μοσθένης, εἰ καὶ οἱ οὐ παραδέχονται. ἡ γενική, τῶν ὄφις κοινῶν, καὶ ὄφις
οἱ ἰωνικῶν, καὶ ὄφις ἀπικῶς ἀπὸ τῶν ἰωνικῶν, καὶ ἔκτασιν τῶν εἰς ὦ. ὡς πα-
ραφορμῶν καὶ τῶν ἰωνικῶν. προπαροξύνη ὅτι ἔθελον ἀπικῶς. ἡ κλητική, ὁμοίως τῇ
ὀνομαστικῇ. ἡ ὀνομαστική πληθυντική, οἱ ὄφις κοινῶς. καὶ κράσει ἰωνικῶς καὶ
εἰς ἰ μακρόν, ὄφις. καὶ ὄφις ἰωνικῶς, καὶ ὄφις καὶ κράσειν. ἡ γενική,
τῶν ὄφις κοινῶς, καὶ ὄφις ἰωνικῶς, καὶ ὄφις ἀπικῶς ἀσυναίρετως.
τῆς γὰρ γενικῆς ἐνικής ἀσυναίρετον ὄφις, ἀσυναίρετος καὶ ἡ γενική δυνική
καὶ πληθυντική τυγχάνει. ἐκείνη δὲ συναίρου μὲν καὶ αὐτὴ συναί-
ρουσα. ἡ δὲ ἰωνική, τῶν ὄφις κοινῶς, καὶ ὄφις ἰωνικῶς. ἡ αἰτιατική, τῶν
ὄφις. καὶ κράσει τῶν ἰ καὶ εἰς ἰ μακρόν, ὄφις. καὶ ὄφις ἰωνικῶς,
καὶ ὄφις καὶ κράσειν. ἡ κλητική, ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ. καὶ παρὰ μὲν
τύπων, ἄλλως. ἐπειδὴ ὅτι ἡ πόλις τῆς αὐτῆς κλίσεως οὐβὴ δύρεται παρὰ
ποιηταῖς ὅτι φορὰς πνῆσας, λέξω καὶ περὶ αὐτῆς μετὰ τῶν ἄλλων
μάτων τῇ ποιητῶν, ἵνα μὴ δῶ τοῖς ἀμαθέσι δυνεῖρατα διηγεῖται.
ἡ πόλις. τῆς πόλιος κοινῶς, καὶ πόλιος ἰωνικῶς, καὶ πόλιος ἀπικῶς,
καὶ πόλιος παρὰ ποιηταῖς, ὡς φασιν οἱ παλαιοὶ ἀπὸ τῆς πόλιος ὅτι
τοῦ ἰ εἰς ἡ αἰολικῶς, καὶ ἀπὸ τῆς πόλιος καὶ ἔκτασιν. τοῦτο ὅτι πολλὰ
καὶ ἄλλοις παρὰ τοῖς ἄλλοις, καὶ παρὰ τῶν ὀφείει ἀρσενικαῖς, ἢ
φύρεται δ' ἀπὸ τοῦ δυνεῖρατος πόλιος. καὶ παρὰ τῶν ποιητῶν ὅτι

τῶ α τῆ σ δ' α λ υ σ ε ἰ α σ , νηῦς δέ μοι ἤλ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος. καὶ
 πόλιν δ' α λ υ σ ῶ σ, οἱ μοι ὡς παρὰ θεόγονι δι' ᾧ μετὰρεῖ ἐν γνωμολογί
 ας, τῆς δὲ πόλιν ἵνα σοι λαοὶ ἐν δ' α λ υ σ ῶ σ. καὶ πάλιν, εὐδοκί, φυλακὴ ὅ
 τ' α λ υ σ φυλάσσεται μελλήσει. τῆ πόλιν, καὶ πόλιν, καὶ πόλιν, καὶ πόλιν, καὶ
 πόλιν καὶ ὁμοίότητά τῆς πόλιν, ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν ᾧ γ τῆς ἰλιό
 ος, παρ' ἵτε σὺ μέγα πῆμα, πόλιν τε, παντὶ τε δῆμῳ. ἐν οἱ μέντοι ἀγνο
 οῦντες τὰ μέγα, ἢ χρῆτον ποιεῖντες, πόλιν ἰσχυροὺς δ' ἴδω, τὰ παλαιὰ
 ἐσφαλμένα νομίζοντες. ἀλλὰ τῶς μετὰ σουσι τὰ τὸ δ' α λ υ σ ῶ σ
 κοῖνται ἐπὶ, ἐν οἱς οὐκ ἐν τῶ ἐκ τῶ πόλιν. ὅ τ' ἐκ τῶς, ἢ ποινδῆος, ἢ ποινδῆος
 ος. ὅ τ' ὁ πᾶντιον πάλιν, ὅ τ' ἐκ τῶς μετὰ σουσι τὰ τῶς α λ υ σ ῶ σ, ὅς
 ἐν τῶ, τῶς δὲ ἐπὶ γινώσκοντες ἐπὶ ἴδω ἀλλ' ὅθεν. ὅ τ' κοῖνται ἐν ᾧ πρῶτον
 τ' αὐτοῦ ποιήσας, ὅ τ' φησὶ, τῆς γ' ἴδω τέκνα καὶ ἀνέροισι ἀμὲν πόλιν. καὶ
 πάλιν ἐν ᾧ ἴδω, οἱ δ' α λ υ σ ῶ σ μετὰ παρὰ πριάμοιο πόλιν. ἢ αὖ
 πάλιν, τῶς πόλιν κοινῶς, καὶ πόλιν παλαιὰς εὐρον παρὰ ᾧ κοῖνται.
 καὶ ἐν ᾧ πρῶτον, κείνον ὅ τ' ἀμὲν πόλιν ποδὶ καὶ ἐρπον ἴδωσι. καὶ ἐν
 ᾧ ἴδω, ὅς πριάμοιο πόλιν διέπραξε δ' ὅλβιον ἄσιν. καὶ πάλιν ἐν ᾧ
 αὐτῶ, ὅς οἱ γὰρ πολεμοιο ποδὶ πριάμοιο πόλιν. ἐπὶ, εἰ μὴ πεπταμέ
 νησι πύλιν ἐπέχυντο πόλιν. καὶ παρ' ἡσίοδω ἐν ἀσπίδι, ὅς τῆς κρήδε
 μνον ἔχει, ῥέεταί τε πόλιν. ἢ δὲ ποιήσας τ' ὁμοεικωτάτου κοῖντου ἢ δὲ
 πολλῶν χρόνον πᾶσιν ἀγνοῦσιν, καὶ οἱ ἡφανισμένη. ὅ τ' θεοσεβέστατος
 βηλαίων ὀνικαῖος, καὶ διναλὶς, ποινδουλαῖος, ὅ τ' ἀντ' ἀγαθὸς, καὶ ὅν
 τως σφῶς, καὶ ἴδω ὁμοεικῶς ἔστω, ἰσὸς θεός φῶς, ἀλλὰ τε πλεῖστα ἐφ' ἡμῶν
 καὶ τῶν τῶν ὅ τ' ἀπονύσας ἀνασώσας, τοῖς βουλομένοις μετέδωκεν.
 καὶ καὶ αὐτὸς πάλιν ἴδω πόλιν, καὶ δὲ ἀγαθὴν τύχην κτησάμενος, δῆμο
 σίως ἀναγνώσσομαι μετὰ τὰ ἀργοναυτικὰ τ' σφοῦ ὀρφέως. ἀ δὲ πάλ
 λιν καὶ μετὰ τῶν, μόλις ποτὲ αὐτὸς ἐν μεδολαῶν δ' α λ υ σ ῶ σ
 τα, ἐκ τῶς ἀσ τῶ, καὶ τῶς ἀλλοῖς μεταδύσ, δῆμοσι δ' ἀναγνώσκω, πολ
 λῶν καὶ λαγίων νέων φοιτῶντων. καὶ νῦν ἐσ τὰ ἐκ τῶς δ' α λ υ σ ῶ σ ἐλλή
 νων ἀντιῶ ὁ ἡγεμονεύς ἐκείνος ὀρφέως. ἀλλ' ὅ τ' ὁ πριάμοιο ἐπὶ
 νέλθω. ἢ κληῖν, ὅ τ' πόλιν κοινῶς, καὶ ὅ τ' πόλιν ἀπ' ἱκῶς. ἢ ὀνομα
 στικὴ δ' α λ υ σ, τὰ πόλιν, καὶ πόλιν, καὶ πόλιν καὶ τὸ εἶωθός. ὅ δὲ παρὰ
 ἀλγὴν τῶ σφραγικῶ γούτω τῶ πόλιν, ἀρχαῖον, καὶ πόλιν. ταῖν
 πόλιν, καὶ πόλιν, καὶ πόλιν. ἢ κληῖν, ὁμοίᾳ τῆ ὀνομαστικῆ. ἢ
 ὀνομαστικὴ πλεονεκτικὴ, αὖ πόλιν, καὶ πόλιν, καὶ πόλιν, καὶ πόλιν,
 ὅ τ' πόλιν. ὅθεν καὶ ὁ ὀρφέως ἐν ἀργοναυτικῶς, ποινδῆος ἐκ τῶς
 ρῆος ἡσίοδω δὲ οἱ εἰσὶ πόλιν. ἢ γινώσκοντες, τῶν πολλῶν, καὶ πολλῶν, καὶ
 πόλιν, καὶ πολλῶν. ὅθεν καὶ διονύσιος ὁ ποινδῆος τῆς, ἢ ὀρέων ἢ πέ
 ζαν ἢ ποινδῶν πόλιν. τὰς πόλιν, καὶ πόλιν, καὶ πόλιν. τὰς

ποταμός, κὴ ποταμός, κὴ ποταμός, κὴ ποταμός, κὴ ποταμός. ὁ δὲν κὴ τὸ ὄρφι
 κὴν, μέμωιν ἐς ἡγάδελω πλάγας, ἱεράς τε πόλεις. Ἡ κλητική ὁμοία
 τῇ ὀνομαστικῇ. τὸ σίνησι. τὸ σινήπιος κοινῶς, κὴ σινήπιος ἰωνικῶς, κὴ σινήπις
 ἀττικῶς. τὸ σινήπι, κὴ σινήπι, κὴ σινήπει, καὶ σινήπει. τὸ σίνησι. τὸ σινήπι.
 καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. ὅτις ἀνῶθεν, φυλαττομένων τῶν κατὰ λήξεων τῶν οὐ
 δειτέρων ὀνομάτων. οἷον, τὰ σινήπια, καὶ σινήπι, καὶ σινήπια, κὴ σινήπι. τὸ
 σινήπιων, καὶ σινήπιων, καὶ σινήπιων. τοῖς σινήπιοι, καὶ σινήπιοι. τὰ σινή
 πια, κὴ σινήπι, κὴ σινήπια, κὴ σινήπι. δύρεται ἢ κὴ τὸ κόμμι, τὸ κόμμιδος,
 ὡς τὸ σεσημειωμένον παρὰ τῷ ἀκροβύλω, τὸν πλάκοντα κόμμι δι
 ἐμέλιτι διεκόσμη. ἔτι κὴ τὸ πέπρι, τὸ πέπριδος, κὴ τὸ κενάβαρι, κὴ
 ἡ κενάβαρις. τὸ σίμμι, κὴ ἡ σίμμις. ὁ δὲν κὴ τὸ λεγόμενον ἐκείνο ἔπος,
 καὶ τὸ μέλαιναν σίμμι ὁ μμαθράφοις. Γερε τῆς δῖτης κλίσεως.
 Ἡ δῖτη κλίσις τῶν ὀλιγοπαθῶν μίαν κατὰ λήξιν εἰς δύο ἔχει ἀρσενικῶν
 ὀνομάτων. οἷον, βασιλῆς. τυδεύς. ζεύς, διός, δῖι, δία, ὡς ζεύς τερόκλιτον,
 ἀπὸ τῆς δευτέρου διός ἀρχαίου. κὴ ζεύς, τοῦ ζεύς. κὴ ὁ ζεύς, τὸ ξηρὸς παρὰ τῷ
 ἡταις. ὁ γυνεὺς δὲ, κὴ ὁ γυνεὺς, τὰ ὁμοία, μετὰ ἀρσενικοῦ μόνου ἀρ
 θρου λεγόμενα, ἀμφοτέρων, κὴ τὸν πατέρα, κὴ τὴν μητέρα σημαίνουσιν.
 οἷον, ζεύς γονεὺς. τοὺς τοκέας. κοινῶς δὲ τὰ εἰς δύο ὀξύνον. οἷον, ἀχιλλεύς.
 πηλεύς. αἰολικῶς ἢ βαρύνον. ἀχιλλεύς. πηλεύς. Ἡ ὀνομαστικὴ, ὁ βασι
 λῆς. ἢ γενικὴ, ζεύς βασιλέως κοινῶς, κὴ βασιλέως ἀττικῶς κατ' ἐκτασιν
 τὸ εἰς ὡμέγα, κὴ βασιλῆος ἰωνικῶς, κὴ βασιλῆος δωρικῶς, ὡς περ ὁ δὲ
 ασεὺς λαβὼν κύσε χεῖρ ἢ χερσὶν, ἀντὶ τῆς ὀδυσσεύς. Σημείωσιν ὅτι τὰ εἰς
 δύο, ὡς φέρεται κλίνον. οἷον, ὁ ἀχιλλεύς. τὸ ἀχιλλεύς κοινῶς, κὴ ἀχιλλεύς
 ἀττικῶς, κὴ ἀχιλλεύς κατὰ τὴν παλαιᾶν ἰωνίαν, κὴ ἀχιλλεύς παρὰ τοῖς
 νεωτέροις, κὴ ἀχιλλεύς προπαροξυτόνως κατὰ τὴν παλαιᾶν αἰολίαν, κὴ
 ἀχιλλεύς παρὰ τοῖς νεωτέροις, κὴ ἀχιλλεύς βοιωτικῶς, ὡς περ δεῦς, δι
 ός. κὴ δωρικῶς κὴ ἰωνικῶς, ἀχιλλεύς περιπατωμένως. ἀχιλλεύς ἢ βαρυν
 νῶς, αἰολικῶς. ἔτι τὰ εἰς δύο ἀποβάλλουσι τὸ υ ἐν ταῖς παλαιαῖς. οἷον,
 βασιλῆς, βασιλέως. τυδεύς, τυδέως. ἐξαίρεται ὁ ἀρβύς. τὸ ἀρβύς. ὡς ἂν
 ρβύ. τὸν ἀρβύα αἰολικῶς. ἔτι τὰ εἰς δύο μὴ καβαροῦ ὄντος τοῦ ἐν τῇ τε
 νικῇ οὐσυναιρούν. οἷον, βασιλέως. ἀχιλλεύς. καβαροῦ ὄντος, συναιροῦν
 ται ἔθ' ἀττικῶς. οἷον, ὄρεσις, ὄρεσις, ὄρεσις. πειρεὺς, πειρεῖως, πει
 ρεύς. σεριεύς, σεριεύς, σεριεύς. τὰ τριῶν δὲ παραλόγως εἰς ἅποιοι
 τὸ αἰτιατικῶν. οἷον, τὸ ὄρεσις. τὸ πειρεῖς. τὸ σεριεύς. Ἡ δοτικὴ, τῷ βασιλεῖ κοι
 νῶς, κὴ βασιλεῖ ἰωνικῶς, κὴ βασιλεῖ κατὰ συναιρέσιν ἀττικῶς. Ἡ αἰτιατικὴ,
 τὸ βασιλέα κοινῶς ἀπὸ τῆς γενικῆς. ὁ δὲν κὴ τὸ ἀβραχὺ ὡφελον ἔχει. ἢ γὰρ
 εἰς ὅς γενικὴ ὁμόχρον) τὸ αἰτιατικῶν εἰς ἅχει. οἷον, αἶαντος, αἶαντα. πη
 λέως, πηλέα. οἱ μὲν τοὶ ἀθηναῖοι ἀπὸ τῆς βασιλέως ἁματιζοντες τὸ αἰτια

ονομάτων, εἰς ὧς καὶ εἰς ὧς ληπόντων, οἶον, ἡ αἰδώς, ἡ λητώ. Ἰστέον δὲ ὅ
 τι πάντα τὰ εἰς ὧς ληυα, ὁξύνονται, οἶον, λητώ, κληώ. ὁράτω. καὶ λυ
 τώ, σαπφώ, ὁμοίως καὶ τὰ εἰς ὧς ὀνισκόμενα, ἡ ὧς, καὶ αἰδώς, καὶ ἄλλα
 ἡ δ' αὖτε ἡ θεσιν αἰδώς, ὅτι θεοκρίτου διδάσκαλος φιλητάς εἴρηκε. τὸ δὲ
 ἡ σόδου δὲ αὖτε ἄλλα, ἡ κληῖον. ἡ λητώ, τῆς λητός ἰωνικῶς, καὶ ληῶν
 κρινῶς καὶ τὰ κρεῖσσιν. τῆς λητός, καὶ κατὰ συναίρεσιν λητοῖ. τὴν λητός,
 καὶ κρεῖσει λητῶ ὁξύνονται, αἱ δ' αἰδώς καὶ ἡ εἰς ὧς ὁξύνονται ὁμοίως τῇ
 ὀνομαστικῇ, μόναι ἢ εἰς ὧς περιπατῶν. οἶον, αἰδώς, ἡ δὲ. οἱ αἰολεῖς ἢ βαρύ
 νουσι τὰς αἰτιατικὰς, λήτω καὶ ὁράτω λέγοντες. οἱ ἢ ἰωνοὺς εἰς οὐν ποί
 οῦσι τὰς τριῶν αἰτιατικῶν, ὁθεν καὶ ἀργαῶν εὐρήσεις παρὰ ἅπολ
 λωνίω τῷ ποιητῇ, καὶ παρὰ ὅτι ἰωνικῶς τῷ ἡροδότῳ ἰωῶ τῷ ἰνάρῳ,
 καὶ ληῶν. ἡ κληπικῇ, ὡς λητοῖ κοινῶς περιπατῶμεν, καὶ ὡς λητῶ παρὰ
 ποιητῶν ὁξύνονται, καὶ παρὰ ἅπολλωνίω αἱ τῷ δῖ τῷ ἡ ἀργοναυτῇ
 ἢ εἰ δ' ἄγε νῦν ὁράτω παρὰ ἑῖς αἶσα, καί μοι ἐνίσταται. τὰ λητώ, ταῖν λη
 τῶν. ὡς λητώ. αἱ λητοῖ. τῇ λητῶν. ταῖς λητοῖς, τὰς λητός, ὡς λητοῖ αἱ
 πωαίρεται. εἰ δὲ ναὶ ἢ εἰ ὅτι τινες ἐνόμισαν εἶναι κλίσιν τῷ ἴσοσύλλα
 βον ἀπὸ λῶ αἰολικῶν. οἶον, ἡ λητώ, τῆς λητός, τῇ λητῶ. τὴν λητῶν. ὅθεν
 καὶ τὰ δυνῆκα καὶ τὰ πλεονάζοντα ἰωνοῦ τὴν ἐλαχρὴν κλίσιν. ἡ πέμπτῃ
 κλίσιν τῇ ὀλιγοπαθῶν εἰς αὐτὴν καὶ εἰς αὐτὴν λήγει διώματα ἐχρῆται.

Περὶ τῆς πέμπτῃς κλίσιν.

Τὸ κρέας. τὸ κρέας κοινῶς, καὶ κρέας ἰωνικῶς, καὶ κρέας ἀπὸ
 κῶς. τὸ κρέας κοινῶς, καὶ κρέας ἰωνικῶς, καὶ κρέας ἀπὸ κῶς. τὸ κρέας. ὡς
 κρέας. τὸ κρέας, καὶ κρέας, καὶ κρέας. τὸν κρέας κοινῶς, καὶ κρέας ἰων
 ικῶς, καὶ κρέας ἀπὸ κῶς. καὶ ἡ κρέας ἀνέγνων. ὡς κρέας, καὶ κρέας,
 καὶ κρέας. τὰ κρέας κοινῶς, καὶ κρέας ἰωνικῶς, καὶ κρέας ἀπὸ κῶς, ἢ αἱμα
 κρῶντος. τὸ ἢ καλλιμάχῃ ἐκείνο, κρέας λυγρὸς, ἀπὸ τῆς κρέας γέγονε
 κατὰ ἀποκοπήν. ὁθεν καὶ τὸ ἀβραχύνει. ὁμοίως καὶ τὸ ὀρφικὸν ἐκείνο ἐν
 ἀργοναυτικῶς, Σίτον καὶ μέθυ λαχρὸν ἔχειν, σὺν δὲ κρέας πολλά. τῶν
 κρέας κοινῶς, καὶ κρέας ἰωνικῶς, καὶ κρέας ἀπὸ κῶς. τῶς κρέας. τὰ
 κρέας, καὶ κρέας, καὶ κρέας. ὡς κρέας, καὶ κρέας, καὶ κρέας. ὁμοίως καὶ
 τὸ γήρας. τὸ γήρας κοινῶς, καὶ γήρας ἰωνικῶς, καὶ γήρας ἀπὸ κῶς.
 τὸ γήρας, καὶ γήρας, καὶ γήρας. τὸ γήρας. ὡς γήρας. Ἐπὶ καὶ τὸ κέρας.
 τὸ κέρας, καὶ κέρας, καὶ κέρας. ὁ αἱματισμὸς δὲ τῶν πάντων (αἱ
 φῆς ἐκ τῶν κρέας, καὶ περὶ μὲν τῆς συνημελῶν ὀνομάτων, αἱ λῆς, νῦν
 ἢ καὶ περὶ τῶν ῥήματα τὸν αὐτὸν λέγωμεν ἴσως.

ΠΕΡΙ ῬΗΜΑΤΟΣ.

Ῥῆμά δὲ μέρος λόγου κλητὸν ἐν ἰδίῳ μετὰ ῥηματισμοῖς δια-
φύρων χρόνων δηλωτικὸν, μετ' ἐν ὁρμῇ, ἢ παθούσῃ, ἢ οὐδετέρω τι-
νι προσώπων σημαντικόν. Πόθεν δὲ αὐτῷ τὰ παρὰ τὸ μὲν α, κὴ
ποσαχῶς συντάσσεται, ἐν τῷ πρότερον εἴρηται. νῦν δὲ τεχνολογί-
κῳ περὶ τῷ ῥηματισμοῦ αὐτοῦ λεκτέον. ¶ Περὶ τοῦ τύπῳ.

Τύπῳ ποίου μέρους λόγου ὄντι, ῥήματα. Ποίᾳς ἐκλίσεως, ὁρμῇ
κῆσ. Ποίᾳς διαθέσεως, ἐν ὁρμῇ κῆσ. Ποίου χρόνου, ἐν ἐστῶτος. Ποί-
ας συζυγίας, πρώτης τῶν βαρυτόνων. Τετάρτων δὲ οὐσῶν, ἐν συ-
νότῃ πρώτῃ ὄντι ἢ πρὸ τοῦ ω, β, ἢ π, ἢ φ, ἢ π, ἔχουσιν. ὧν ὁ μὲν μέλ-
λων, εἰς 4. ὁ δὲ παρακείμενος, 7 φ ἔχει. ¶ Δευτέρᾳ ὄντι ἢ πρὸ τοῦ ω,
γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ ζ, ἢ δύο ας. ἔχουσιν. ὧν ὁ μὲν μέλλων, εἰς 5. ὁ δὲ
παρακείμενος, 7 χ ἔχει. ¶ Τρίτῃ ὄντι ἢ πρὸ τοῦ ω, δ, ἢ θ, ἢ δύο τῆ, ἢ
ζ, ἢ δύο ας, ἢ ὡ καὶ ἀρὸν ἔχουσιν. ὧν ὁ μὲν μέλλων, εἰς 6. ὁ δὲ παρα-
κείμενος, 8 κ ἔχει. ¶ Τετάρτῃ ὄντι ἢ πρὸ τὰ τέσσαρα ἀμετάβολα
ἔχει πρὸ τοῦ ω. ὧν ὁ μὲν μέλλων παρὰ τὸ μὲν ας, ὁ δὲ ἀμετάβο-
λον φυλάττει μετὰ συστολῆς τῆς παραληγουσῆς. ὁ δὲ παρακείμενος,
7 κ. ¶ Δεῖ δὲ εἰδέναι ἵνα ἡ δοκοῦσα ἐν τούτοις σύγχυσις διγνώσῃ γέ-
νοιτο, ὅσα τῶν εἰς ζῶ ἢ δύο ας ῥημάτων, ποιῶσι τὸν μέλλοντα εἰς ξῶ,
τῆς δευτέρας ἐστῶτος συζυγίας. ὅθεν εἰς σω, τῆς τρίτης. Διακριτέον
δὲ αὐτὰ οὐ πῶς ὡς καὶ ἐν τῷ πρώτῳ προείρηται. Τὰ εἰς ζῶ ὑποδ-
δισύλλαβα, εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἶον, θανείζω, θανείσω.
συρίζω, συρίσω. βαδίζω, βαδίσω. χωρίς τ' οἰμώζω, οἰμώξω. σπρίζω,
σπρίξω. αἰάζω, αἰάξω. σενάζω, σενάξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω. ἀλα-
πάζω, ἀλαπάξω. θρυλλίζω, θρυλλίξω. Τὰ δὲ δισύλλαβα πᾶσι
μὲν εἰς ξῶ τὸν μέλλοντα ποιεῖ. οἶον, παύζω, παύξω, καὶ παύσω ἀπὸ
κῶσ. κράζω, κράξω. σπράζω, σπράξω. πᾶσι δὲ εἰς σω. οἶον, κτίζω, κτί-
σω. φράζω, φράσω. πρίζω, πρίσω. ἴζω, ἴσω. ἔτι τὰ εἰς δύο ας,
ἀπὸ ἀπὸ κῶσ ὅθεν δύο τῆ γράφεται, εἰς ξῶ τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν.
οἶον, ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω, ὀρύξω. νύσσω, καὶ νύττω, νύξω. πᾶσι τῶν σε-
σημῶν μελῶν εἰς ὅσους τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. ἅ τῆς τρίτης ἐστῶτος
συζυγίας. οἶον, πλάσσω, καὶ πλάττω, πλάσω. ὅθεν ἀόριστος ἔπλεσα.
ἐρέσσω, ἐρέσω. ἰμάσσω, ἰμάτω. ἰνάσσω, ἰνάσω. πᾶσι πᾶσι. λβύσσω,
λβύτω. θλάσσω, θλάτω. ἔτι καὶ ἀπὸ τ' ἀνύω, ἀνύτω, ἔπειτα ἀνύττω.
καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρύω, ἀρύτω, καὶ ἀρύττω. ὅθεν καὶ τὸν μέλλοντα εἰς σω
ποιοῦσι. καὶ ὅθεν εἰδέναι δεῖ ὅτι τεληθεῖς σύμφωνά πᾶν τῶν

π. φ. π. π.

γ. κ. κ. κ.

δ. θ. τ. ε. π. ω. ζ.

λ. μ. ρ. ρ.

Πᾶν ῥήμα οἶας αὐ εἰκονίζεσθαι καὶ καταλήξεως, ἢ ἀπὸ φωνῆς
 ὅς ἀρχεται, ἢ διφθόγου, ἢ συμφώνου. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ φωνῆς ὅς, ἢ
 μεταβολικοῦ, ἢ ἀμεταβόλου. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ ἀμεταβόλου, δηλονό-
 τι, ἡ, τ, υ, ὦ, ὅδε μία ῥοπή γίνεται ἐν ᾧσι παρωχημένοις. οἶον, ἡ χῶ,
 ἡ χυν, ἡ χνικα, ἡ χνικη. ἡ χσσι, ἡ ξεύα, ἡ ξευαν. ἡ ξδουα, ἡ ξδουεν, ἡ ξδουα, ἡ
 βείζω, ὕβριζον, ὕβριτα, ὕβρικα, ὕβριτα. ὠφελῶ, ὠφέλουν. ὠφέλη
 καὶ ὠφελῆκαν, ὠφέλησα. ταῦτά τοι καὶ ἀμεταβόλα προσηγόρευται.
 τὸ δὲ ὕβριζω, καὶ ἡ ξδύα, καὶ τὰ ὅμοια, ἐμὲν δὲ ἀπὸ τῶν, τίσει μακρὸν
 τὸ δίχρονον ἔχει. ἀπὸ τῶν παρωχημένων, φύσει μακρὸν δὲ λόγῳ πάντες

κειμελῶ. οἶον, ὠρων, ἑώρων. ὠρακα, ἑώρακα. ὠνῶμαι, ἑωνέμω, ἑώ
νημαι. ὅ δὲ ξυνέηκε καὶ ἔειπε, ποιητικά. Εἰ σὶ δὲ καὶ τινα ὧν ἡ βίτη
συσέλλεται. ἀλήλημαι, ἀλάλημαι. ὑφῆφασμαι. ἐρήρηναι, ἀπὸ τοῦ
ἐρείδω, ἠρῆκα, πρὸς ἀνὴρ διαστολῶ τοῦ ἐρήρικα, ἀπὸ τοῦ ἐρίζω γίνο
μελῶ. Εἰ δὲ τὸ ῥῆμα ἀρχεται ἀπὸ διφθόγῃ, ἢ ἀπὸ βεπτήσ, ἢ ἀπὸ
ἀβέπτου. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ ἀβέπτου, δηλονότι, βυ, ει, ου, ἔδει μία βόπη
γίνεται ἐν τοῖς παρωχημένοις. οἶον, εὐδῶ, εὐδῶν, καὶ ἠυδῶν ἀπῆκως.
εἰκάζω, εἰκάζον, καὶ ἠεκάζον ἀπῆκοι. οὐρῶ, οὐρου. Εἰ δὲ ἀρχεται
ἀπὸ βεπτήσ, δηλονότι, αι, αυ, οι, γίνεται ἡ αὐτὴ βόπη τῶν μετὰ
βολικῶν φωνηκῶν. εἰ μὲν ἀπὸ βῦ αι, βέπεται τὸ αἰσ η, καὶ τὸ
ι ὑπογράφεται. ὅθεν καὶ τὸ διφθόγος ὅστις ταχιστὴ. αἶρω, ἠρῶ.
ἠρῆκα, ἠρῆκην. ἠρα ἀόριστος πρῶτος ἀνυπαρξιακός, ἀπὸ τῆς ἀρῶ μέλλοντος
γινόμενος. ὁμοίως καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ, ἐπαίρω, ἐπαίρων, ἐπαίρα χωρίς
τοῦ ι. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς αυ, βέπεται τὸ αἰσ η. αὐλίζω, ἠυλίζον. ἠυλι
κα. ἠυλίκα. ἠυλισα. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς οι, βέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ὦ μέγα,
καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. οἰκτεῖρω, ὠκτεῖρον. ὠκτεῖρα. πολλὴ τῆς οση
μέγα μελῶν ἀβέπτων. οἰῶμαι. οἰῶσθι, τὸ ἐμονῶσθι. οἰμῶ, οἰμῶσα. οἰ
νῶ, οἰνησα. οἰνίζω, οἰνίζον. οἰσρῶ, οἰσρῆκα. οἰωνίζομαι, οἰωνίζομαι.
οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκοποῦν. οἰωνοπολῶ, οἰωνοπόλουν. οἰακίζω, οἰα
κίζον. οἰακνομῶ, οἰακνομῶ. οἰακνοσφῶ, οἰακνοσφῶν. αἰοῖ καὶ
τὸ οἰαίνω καὶ οἰκουρῶ ἐσημέωσαντο. Εἰ δὲ ἀπὸ συμφώνως ἀρχεται
τὸ ῥῆμα, ὁ παρατακτικὸς καὶ ἀόριστος πρῶτος καὶ διούτερος πρὸς λαμ
βάνσιν ε, ὅπως αὐξήσιν συλλαβικῶν καὶ λδμεν. τραφῶ, ἔτραφον.
ἔτραφα. ἔτραφον. οἱ δὲ ἀπῆκοι αὐξήσιν ἐπ' αὐξήσει ποιούντως, ἡδυ
νάμω, ἀνὴρ ἐδυνάμω, καὶ ἡβουλόμω, ἀνὴρ ἐβουλόμω, καὶ ἡμε
λον, ἀνὴρ ἐμελον λέγουσιν. ὅτε δὲ ὁ παρατακτικὸς ἀρχεται ἀπὸ μα
κρᾶς φύσει ὥς τὸ τῶν ἀπὸ φωνῆεντος ἀρχομένων, ἀπὸ τῆς αὐτῆς
ἀρχεται καὶ ὁ παρακείμενος. ἠγόραζον, ἠγόρακα. ὠνόμαζον, ὠνό
μακα. ὅτε δὲ ἀρχεται ἀπὸ μακρᾶς. θέσει ὡς ὑπὸ τῶν ἀπὸ δύο
συμφώνων ἀρχομένων, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχεται καὶ ὁ παρακείμε
νος. οἶον, ἐφθάρων, ἐφθαρακα. ἔσπειρον, ἔσπερακα. ὅτε δὲ ὁ παρατα
κτικὸς ἀρχεται ἀπὸ βραχείας ἢ κοινῆς, ὥς ὑπὸ τῶν ἀπὸ συμφώνων
ἀρχομένων, ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος. ἄφρον, αὐτὸ τοῦ
πρώτου συμφώνου τοῦ ἐνεστώτος μετὰ τοῦ ε. ἐτυπῶν, τέτυφα. ἔ
λεγον, λέλεχα. ἔγραφον, πέγραφα. ἔπλωον, πέπλωκα. χωρίς τῶν
ἀρχομένων ἀπὸ γν, καὶ γρ. γνωρίζω, ἐγνώριζον. ἐγνώρικα. ἔσκηπῶ,
ἔσκηπε.

ἐξηγήσου. ἐξηγήσου. ἄλλ' γὰρ ἡχοφάνειαν τῶν δύο γούνα
 διαπλασάζονται. καὶ πολλὴ τῇ ἀρχῇ μελῶν ἀρχὴ ὅλ' ἐπὶ αὐτὴν
 αἰτίαν. ῥαπίξω, ἐρράπει. διαπλοῦν ἢ τὸ ρ αὐτοῖς παρὰ τοῖς ῥή
 τοις. παρὰ τοῖς ταῖς δὲ πολλὰς ὅλ' τὸ μέτρον ἐκ βάλλεται τὸ
 ἐν αὐτοῖς παρῶχη μελῶν. τὸ δὲ ῥερωτῶ μελῶν ἀντὶ ἐρρωτῶ μελῶν,
 ἡχοτὰ μετὰ θεσιν. ἢ ῥεραπισμῶν ὡς τῶ, ἀντὶ ἐρραπισμῶν. ἢ ῥερεῖ
 φθαι ἐπος, ἀντὶ ἐρρίφθαι παρὰ Πινδάρῳ. καὶ ἄλλα ποιήματα. ἄρ
 τὸ μέτρον ἐγχείρη. καὶ πολλὴ τῇ ἀρχῇ μελῶν ἀπὸ διαπλῶν, ζ, ξ, ι.
 ζῶ, ἐξήκη. ξέω, ἐξέκη. ιάλλω, ἐΐαλη. τὰ δὲ ἀρχὴ δασέων, θ, φ, χ
 ἀρχὴ μελῶν, ἀνὰ διαπλασάζονται μὲν, ῥέπονται δὲ τὰ δασέα εἰς
 τὰ αὐτοῖς γινῶνται ιαχί. τὸ μὲν θ, εἰς τ ῥέπεται. θεωρῶ, τε, θεωρή
 η. τὸ φ, εἰς π. φωνῶ, πεφώνη. τὸ δὲ χ, εἰς κ. χωνύω, κεχώνυ. ὅ
 τε δὲ ὁ ἀετῶς ἀρχεται ἀρχὴ λ, ἢ μ, οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον παρὰ
 κεί μενον ἐκβολῇ τοῦ πρώτου ἀμεταβόλου, καὶ προσλήψι τοῦ ι.
 λήβω, λήψω, λέληφα κοινῶς, καὶ εἰληφα ἀττικῶς. μείρομαι, με
 ροῦμαι, μέμαρμαι, καὶ εἰμαρμαι. ὁθεν καὶ εἰμαρ μενῆ. ὅτε
 δὲ ὁ παρακεί μενος ἀρχεται ἀρχὴ συμφώνου, μετὰ τοῦ ἀνὰ διαπλα
 σασμοῦ βραχεῖαν ἔχει τῶ ἀρχοῦσιν, τέτυφα. ἢ κοινῶς, δύο συμφώ
 νων ἐπο μελῶν. ὦν τὸ μὲν πρώτων, ἄφωνον. ὅ δὲ δεύτερον, ἀμετά
 βολον. τέτυφα. πέπληκα. σημεῖται τὸ μέμνημαι, κέκτημαι,
 καὶ ἐκτῆμαι ὀφείτῃ. πέπταμαι, πέπταμαι, εἰ καὶ μὴ ἔχωσιν ἀμε
 τάβολον μετὰ τὸ ἄφωνον, ὁμῶς ἀνὰ διαπλασάζονται ὡς τὰ ποιῶν
 τα κοινῶς συλλαβῶν. ἔτι εἰ μὲν ὁ μέλλων ἀρχεται ἀρχὴ συμφώ
 νου, ἴσο συλλαβῆ αὐτῶ ὁ κρινὸς παρακεί μενος. ἀγοράσω, ἡγόρακα.
 ὁμόσω, ὁμόκη. εἰ δὲ ἀρχὴ συμφώνου, πῶρι πῆψι. τύψω, τέτυφα. πο
 ῖσω, πεποίηκα. ὁ ὑπὸ πῶσι τέλικος ἐν τοῖς ἀρχὴ φωνήεντος ἀρχὴ μέ
 νοις ἴσο συλλαβῆ καὶ ὁμοχρονεῖ τῶ παρακειμένῳ. ἡγόρακα, ἡγοράκη.
 ἐφθάρηκα, ἐφθάρην. ἐν δὲ τοῖς ἀρχὴ συμφώνων ἀρχὴ μενῶν ὑπὲρ τὰς
 τὴ παρακειμένου συλλαβὰς, προσλαμβάνει αὐξήσιν συλλαβικῶν.
 τέτυφα, ἐπετύφην. γέγραφα, ἐγγράφην. μεγεθύνεται ἢ πολλὰ
 κισ ἐν τοῖς ἀττικῶς τοῖς ἀρχὴ βραχεῖας ἀρχὴ μενῶν. ὁμώμοκα, ὡ
 μωμόκη. ἀκήκοα, ἡκήκη. τὸ ἢ ἐλήλυκα, ἐληλύκη, ἐλήλυθα, ἐληλύ
 θην, ἀλήλιφα, ἀληλίφην, οὐ μεγεθύνονται. καὶ ταῦτα μὲν ἐκ βῆ
 ῥων μαθητῶν ἤρωσιανου πῶρι τῇ παρῶχη μενῶν γενικῶς. νῦν
 ἢ εἰδικῶς πῶρι πάντων τῶ χρόνων τεχνολογίαν. περὶ ἀετῶς.
 ὁ ἀετῶς, τύπτω. τὸ τυ, ιαχί. πινῶ γὰρ τῇ εἰς πῶ τῶν παρὰ

E

λήγουσι. ἰὺ πῖω. κρύπῖω. κύπῖω. οβρύπῖω. ἔτι δὲ ἰν, ὁξεία. μακρὸν
γὰρ πρὸ μακροῦ προξύνεται. τὸ πῖω, μέγα. πᾶν γὰρ ῥῆμα εἰς ὦ
εἴτε βαρύτονον, εἴτε περισώμενον, ἀφ' ὧν ὦ μέγαλου γράφεται.
ἔστι δὲ καὶ τυπῖω δὲ περισώμενον, ἰν πῖσω ἀπῖκως. τὸ δούτερον
ἰν πῖδς, ἀφ' ὧν πρῶτον, ἀμοιβῇ ὦν εἰς δς. καὶ αἰολικῶς ἰν πῖης,
τῆς δ' εἰς η̄ξεπομλύης. οἱ δὲ δωριεῖς τὸ ι τῆς διφθόγης ἐκβάλλοντες,
ἰν πῖδς λέγουσιν. ὅθεν καὶ θεόκριτος, ἀδὺ δὲ καὶ ἰν συρίσθις, ἀνὶ
συνείδς. τὰ δὲ δένυερα καὶ βίτα τῶν ὀριστικῶν, ἀφ' ὧν τῆς δ' διφθόγης
γράφεται. τὰ δὲ τῶν ὀγκτικῶν, ἀφ' ὧν τῆς οἱ διφθόγης. τὰ δὲ τῶν ὕ
ποτακτικῶν, ἀφ' ὧν ἡ ὕπογεγραμμένου. τὸ βίβιν τύπῖαι, ἀφ'
τοῦ δαυτέρου, ἐκβολῇ τῶν σ. καὶ αἰολικῶς, τύπῖη ἀφ' ὧν ἡ.
τὸ δυνικὸν πῖθον οὐκ ἔστιν, ὅτε τὸ πῖθιν ἰνικὸν πῖθον προσώπων
εἰς μὲν λήγῃ. τὸ δαυτέρου καὶ βίθιν ὁμοφώνως ἀφ' ὧν πῖθιν
πικοῦ δαυτέρου ἀμοιβῇ τοῦ τε εἰς ὦν, τύπῖετε, τύπῖεθιν, ἰν πῖεθιν.
οἱ δὲ αἰολεῖς ἀριθμὸν δυνικὸν οὐκ εἰχον. οὐς καλῶς ποιήσαντες οἱ ῥω
μαῖοι ἐμμήσαντο. οἱ δὲ ἀθηναῖοι ἐφεύρον. ὅθεν καὶ ὁ δυνικὸς ἀριθ
μὸς ἀφ' τοῦ πῖθιν πικοῦ σχηματίζεται. εἰ δὲ βούλῃ, καὶ ἀφ' ὧν
ἐνικὸν σχηματίσεις. ὁμοφώνουσι δὲ τὰ δυνικὰ, ὡς εἴρηται, ὅτε τὸ πῖθ
θιν πικὸν βίθιν προσώπων εἰς ι ἢ εἰς αἰ λήγῃ. τὸ πῖθιν πικὸν πῖθ
τον ἀφ' ὧν ἐνικὸν πῖθον, συστολῇ τῶν εἰς ο, καὶ προάδει τῶν μὲν. τύ
πῖω, τύπῖομεν. καὶ δωρικῶς, τύπῖομεθ, βροπῇ τοῦ ν εἰς σ. τὸ πῖθ
θιν ἰνικὸν δαυτέρου ἀφ' ὧν πῖθον, βροπῇ ὦν εἰς ε, καὶ τοῦ μὲν εἰς
τε. ἰν πῖομεν, ἰν πῖετε. τὸ βίθιν ἰν πῖουσιν, ὁμοφώνως τῇ δυνικῇ
πῖθιν πικῇ τῆς μελοχῆς ἀπ' αὐτῆς γινόμενον, ἢ ἀφ' ὧν δυνικῶν,
ἀμοιβῇ ὧν εἰς ουσι. καὶ δωρικῶς, ἰν πῖοντι, ὡς πῖθ πλέκοντι
πῖθ πινθάρω, ἀνὶ πλέκονσι. καὶ βωνὶ, ἀνὶ βωῶσι. καὶ γελῶντι,
ἀντὶ γελῶσι. τὰ δὲ εἰς σι καὶ εἰς ε βίτα πρόσωπα ἐπομνίου μὲν
φωνήεντος, ἐφέλκυσσι. συμφώνου δὲ, οὐ. ἀπῖκως δὲ, καὶ συμφώνου
ἐπιφθόρομνίου. ἰωνικῶς δὲ, οὐ.

Περὶ παρατακικοῦ.

Ὁ παρατακικὸς ἀφ' τοῦ ἐνεστώτος, ἀμοιβῇ τοῦ ὦ εἰς ο, καὶ πρὸς
θέσει τοῦ ε τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ὅτε τὸ ῥῆμα ἀφ' συμφώνου
ἀρχεται, τύπῖω, ἐτυπῖον, ἢ ἀφ' τῆς γενικῆς μετοχικῆς, ἐκβολῇ
τοῦ τος, ἰν πῖοντος, ἐτυπῖον. καὶ κατ' ἀφαίρεσιν, τύπῖον παρὰ ποί
ταῖς. τὸ δαυτέρου ἐτυπῖδς ἀφ' τοῦ πῖθον, βροπῇ ὧν εἰς θς.

τὸ δῖον ἔτυπεν, ἀπὸ τοῦ δαυτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. καὶ κατ' ἴωνα, ἵν' ἴπτεσκον. οἱ γὰρ αὐτοὶ ἀφαιρουῦτες τὸ ε τῆς αὐξήσεως, καὶ προσῆλθεν
 τὸ τῷ δῖτῳ προσώπῳ τοῦ παραταπικοῦ καὶ ἀορίστου δαυτέρου τῷ
 βαρυτόνῳ πρὸς τὸ ε σκ, τύπτεσκε λέγουσι, καὶ λέπεσκε, καὶ λάβεσκεν. ὁ
 μοίωσ καὶ τῷ δῖτῳ τῆς πρῆτης συζυγίας τῷ περιπαυμένῳ, καὶ τῆς
 πρῆτης τῷ εἰς με. κρίεσκε, τίθεσκεν. ὁ δὲ παραταπικὸς τῷ δαυτέρῳ
 συζυγίας τῷ περιπαυμένῳ τὸ α ἔχει. μυκῶ, ἔμυκον, μύκεσκεν.
 ὡσώπως καὶ ὁ παραταπικὸς καὶ ἀορίστος δαυτέρος τῷ εἰς με. ἴ-
 σημι, ἴσησ, ἔσησ, ἔσασκε. τὰ δὲ τῆς δῖτης τῷ παρπαυμένῳ
 καὶ τῷ εἰς με, τὸ ο μικρὸν ἔχουσιν. ἐχρύσω, χρύσοσκεν. ἐλίδων, δίδ-
 οσκε. τὰ δὲ τῆς τετάρτης τῷ εἰς με, συσέλλει μόνον τὸ δίχρονον
 πρὸς τοῦ σκε. ἐζύγνυ, ζύγνυσκεν. ἔδν, δύσκεν. ὁ δὲ ἀορίστος πρῶτος
 βαρύτητος, καὶ παρπαυμένους, εἴτε τῷ εἰς με, τὸ α φειλόμενον ἔχει
 ὡς δῖτῳ. οἶ, πλάττοσκε. τρατάσκε. κρίεσκε. βοήεσκε. χρυσάεσκε.
 καὶ ταῦτα μὲν οἱ ἴωνες. οἱ δὲ ποιηταὶ, κοῖα μίμησιν ἱούτων καὶ
 τοῖς δῖσι προσώποις προσῆλθεσι σκε, χαίρεσκον, χαίρεσθε, χαίρε-
 σκε λέγουτες. τὸ δυνικὸν δαυτέρον ὁμοίως ἀπὸ τοῦ δαυτέρου παλη-
 θυντικοῦ, ἀμοιβῇ τοῦ τε εἰς τον. τύπτετε, τύπτειν. τὸ δυνικὸν δῖ-
 λον, τυπτέτην ἀνομοιογενεταλῆκτως τῷ δῖτου τοῦ παληθυντικοῦ, οὐ-
 τε εἰσι, οὐτε εἰς αὐλῆγοντες. τὸ παληθυντικὸν πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἐνι-
 κοῦ πρώτου προαδέπει με. ἔτυπτον, ἐτύπτομεν. καὶ ὁωρικῶς, ἐτύ-
 πτομεθ. τὸ δαυτέρον ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τοῦ μὲν εἰς τε, καὶ
 τοῦ ο εἰς ε. ἐτύπτομεν, ἐλύπτετε. τὸ δῖλον παληθυντικὸν ἔτυπτον
 ὁμοφώνως τῷ ἐνικῷ πρώτῳ. ὅτε γὰρ ἡμετέροι τοῦ παρωχημένου
 εἰς ὡς λήγει ὁ ξυλονουμένη, τότε τὸ παληθυντικὸν δῖλον ἰσοσυλλαβεῖ
 τῷ πρώτῳ. τελύφαμεν, τελύφασιν, ἐτελύφαιμεν, ἐτελύφειν,
 ὅτι ὁ τετυφῶς. ὅτε δὲ μὴ, τὸ δῖλον ἐλλείπει τοῦ πρώτου μιᾶ συλ-
 λαβῇ. ἐλύπτομεν, ἔτυπτον. ἐλύφαμεν, ἔτυφαν. ἐτύπομεν,
 ἔτυπον. χηματίζεται δὲ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, ἐκβολῇ
 τοῦ ρος.

περὶ παρακείμενου.

Ὁ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, τύτω, τέτυφα. ὅτε γὰρ ὁ
 μέλλων τὸ τ, ὁ παρακείμενος τὸ φ ἔχει. ὅτε δὲ τὸ ξ, ὁ παρακείμενος
 τὸ χ. ὅτε ὁ ἐκείνος τὸ σ, ὁ παρακείμενος τὸ κ. ὅτε ὁ μέλλων πρὸς τοῦ
 ὡ ἀμετάβολον ἔχει, τότε καὶ ὁ παρακείμενος αὐτὸ ἔχει πρὸς τοῦ
 κα. οἶον, ἔαλω, ἐλάληκα. κερῶ, κέκρικα. μολωῶ, μεμόλυκα,

τοῦ ν ἐς γ ῥα πέντος **Δ**· τὴν ἐπιφορὰν τοῦ κ . πῶλῶ ἧ' σισημῶμέ
 νων ἡμαρτημένων . νενέμηναι . δεδέμηναι . βεβρέμηναι . κεινόμεναι . το
 τέμηναι . τεῖνέμηναι , τοῦ κ πλεονάζοντος ὅθεν δ' μηδέποτε ῥομ πρὸς ἧ
 κ δύνεισκεσθαι . ὁμοιωταί τὰ εἰς νω δισύλλαβα ἢ ἰ ἢ φ διφθόγῳ ἢ υ
 παραλήγοντα , ἀποβάλλοντα ῥο ἀμετάβολον πρὸς τοῦ κ . κρίνω ,
 κέκειναι . κτείνω , κέκταται . πῶλύνω , πέπλυνται . παρὰ ποιηταῖς δὲ
 πρὸς τίθεται , ὅθεν κλίνθη , καὶ διακλινθήμεναι ἦδη . Ἐν ὅ πα
 ρακείμενος τὴν αὐτὴν τῷ μέλλοντι παραλήγουσιν ἔχει . τυφῶ , τέ
 τυφα . γράφω , γέγραφα . πῶλῶ τῇ δισυσλλάβῳ τῆς τετάρτης
 συζυγίας καὶ ἡμᾶς τῷ ε παραληγόντων , ἐν τούτοις ῥέπεται ῥο ε
 εἰς α ἐν τῷ παρακειμένῳ . ἀπέρω , ἔσπαρται . σελῶ , ἔσταται . καὶ ἔστι
 χρεῖς τῇ δισυσλλάβῳ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῷ ε
 παραληγόντων , ἐν τούτοις γὰρ ῥέπεται κατὰ ἀφικονὺς ῥο εἰς ο .
 οἶ , πέμψω , πέπεμφα κοινῶς , καὶ πέπομφα ἀφικῶς . ἔστρω , ἔστρε
 φα , καὶ ἔστροφαι . θρέψω , τέθρεφα , καὶ τέροφα . βρέξω , βέβρεχα , καὶ
 βέβροχα . λέξω , λέλεχα , καὶ λέλοχα φθουρολογικῶς . τοῦ δὲ τέτυ
 φα , καὶ κέκυφα ῥο κυ μακρὸν , ἀπὸ τοῦ μέλλοντος . τοῦ δὲ τέτυται καὶ
 λέλυται βραχὺ , καὶ πῶρ τοῦ θύσω καὶ λύσω ἐκτετακμένου .
 Ὁ δὲ εἰς ἡ παρακείμενος μακρὰ παραλήτων , εἰ ἀποβάλλει ῥο κ ,
 συσέλλει τὴν παραλήγουσιν ἐθειωνικῶς . βέβηται , βέβαια . τέθνηται ,
 τέθναται . δέδοται , δέδοται . γέγνηται , γέγονα . καὶ ἰωνικῶς τετύφεται , ὥς
 πῶρ ἐσθήκα , ἀντὶ ἔσθηται . τὸ δευτέρον τέτυφας , ἀπὸ τῆς πρώτου , προ
 οὔσει . τέτυφα , τέτυφας . τὸ τρίτον ἀπὸ τῆς δευτέρας ἢ πρώτου , ῥο πῆ
 τοῦ α εἰς ε . τὰ δυνῆται , τετύφατον , τετύφατον , ὁμοφώνως ἐκ τοῦ
 πῶλῳ τῇ νωκοῦ δευτέρου ὁμοίως ὅθεν ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ ἐν ἡ πρώτου
 προοὔσει . τὸ πῶλῳ τῇ νωκοῦ πρώτου τετύφασιν , ἀπὸ τοῦ ἐν
 κοῦ πρώτου , προοὔσει . καὶ ὁμοίως τετύφασιν , ὥς πῶρ ,
 τὸν πᾶνα διδοίκαμεν . τὸ δευτέρον ἀπὸ τοῦ πρώτου , ἀμοιβῇ τοῦ
 μιν εἰς τε , τετύφασιν , τετύφατε . τὸ τρίτον εἰς σι , τετύφασι , τοῦ
 σι βραχέος ὄντος , καὶ τοῦ α μακροῦ . τὰ γὰρ εἰς ασι ῥίτα , ἐκτείνουσι
 ῥο α . τετύφασι , τετύπασι . πῶλῳ τοῦ λελόγηται , καὶ ἐτέρων παρὰ
 ποιηταῖς **Δ**· ὅθεν μέτρον σιωπῆς αλ μένων . οἱ δὲ δυνῆται ἐσθήσαντι λέ
 γουσιν , ἀντὶ ἐσθήσαντι . καὶ ὁμοίως ἐσθήσαντι , ἀντὶ ὁμοίως ἐσθήσαντι .

Περὶ τοῦ μέσου παρακειμένου .

Ὁ μέσος παρακείμενος τέτυπα , ὅθεν τοῦ π ῥηματικοῦ τοῦ
 ἀπὸ τοῦ ἐν ἡ πρώτου . πῶρ οὐ οὐτω εἶδεναι δεῖ , ὅτε ὁ ἐν ἡ πρώτου διδόνται

πολὺ συμφώνου ἐκφύεται, ἄλτ' ἢ αὐτὸ καὶ ὁ μέσος κοινὸς
 παρακείμενος. οἶον, λέγω, λέλογα. πείθω, πέπειθα. λείπω, λέ-
 λοιπα. ὅτε δὲ ὁ ἐνὲς ὁ ἄλτ' ὅνο συμφώνων ἐκφύεται, τότε ὁ μέ-
 σος παρακείμενος φυλάττει τὸ συμφώνον τοῦ ῥηματικοῦ, ὃ πρὸ
 ἀπὸ τοῦ ἐνὲς τοσ παράγεται. ἀπὸ τοῦ κλέπτω, κλοπὴ τὸ ῥηματι-
 κόν, ὁ μέσος παρακείμενος, κέκλοπα. ἀπὸ τοῦ τύπτω, τύπος τὸ
 ῥηματικόν, ὁ μέσος παρακείμενος, τέτυπα. ἀπὸ τοῦ βλάπτω ἢ
 βλάβω, βλάβη, ὁ μέσος παρακείμενος, βέβλαβα. εἰ δὲ τὸ ῥημα-
 τικὸν ὅνο σύμφωνα ἔχει ἀπὸ τοῦ ἐνὲς τος, φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ μέ-
 σος παρακείμενος. οἶον, ῥέγκω, ῥόγκος, ὁ μέσος παρακείμενος,
 ῥέρογκα. ὅτε δὲ ὁ ἐνὲς πρὸ τοῦ ὦ, ζ, ἢ ὅνο ἔχων εἰς ξω τὸν
 μέλλοντα ποιῇ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ γ' ἔχει. κράζω, κρά-
 ξω, κέκραγα. πλῆσσω, πλήξω, πέπληγα. ὅτε δὲ ὁ ἐνὲς πρὸ τοῦ
 ὦ, ζ' ἔχων εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιῇ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ
 δ' ἔχει, φράζω, φράσω, πέφραδα. ὅτε δὲ ὁ ἐνὲς σιωθαράως προσφύε-
 ται, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ὁμοίως, ἀκούω, ἤκουα. παραλή-
 γου (ὅν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ μέσος τῷ πρῶτῳ. τέτυφα, τέτυπα. πέ-
 πληγα, πέπληγα. ὅτε ἢ ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι ὕρεθῃ, εἰ μὴ
 μόνον, ἔπεται εἰς ο μικρὸν ἐν τῷ μέσῳ παρακείμενῳ. λέξω, λέλο-
 γα. τέξω, τέρηα. γυνῶ, γόγωνα. εἰ δὲ ἐν τῇ δ διφθόγῳ, ὁμοίως τὸ ε' ἔ-
 πεται εἰς ο, καὶ τὸ ι προσγράφεται. πείθω, πείσω, πέπεικα, πέπει-
 θα. εἶδω, εἶσω, εἶκα, οἶδα, οἶδασ, οἶδαδα, καὶ οἶδα. τὰ δὲ εἰς ἐν
 λ δισύλλαβῳ τηροῦσι τὸ ἐν τῷ μέσῳ παρακείμενῳ. μέλω, μελῶ,
 μέμελα. καὶ ῥοπῇ τοῦ ε εἰς η, μέμηλα. ὅθεν μεμηλῶς. τέλω, τε-
 λῶ, τέτελα. ὅτε δὲ ὁ ἐνὲς ἄλτ' ὅνο ἀμεταβόλων ἐκφέρε-
 ται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ πρῶτον ἀμετάβολον ἔχει.
 κέμνω, κέημα. τέμνω, τέτεμα. ὅτε δὲ ὁ ἐνὲς τῇ αὐ δι-
 φθόγῳ παραλήγει, τότε ἔπεται ζ' α τῇς διφθόγου εἰς η ἐν ᾧ
 μέσῳ παρακείμενῳ, καὶ ζ' ι προσγράφεται. φαίνω, πέφηνα.
 χαίρω, κέχηνα. ὅτε δὲ ὁ μέλλων πρὸ τῆς αὐτῆς ἐνὲς τοσ μιᾶς
 συλλαβῆς, τότε καὶ ὁ παρακείμενος τοῦ μέσου πρὸ τῆς αὐτῆς. ἀνώγω,
 ἀνώγησα, ἠνώγηκα, ἠνώγα. δουρῶ, δουρήσω, δεδούρηκα, δέ-
 δουπα. κτυπῶ, κτυπήσω, ἐκτύπηκα, ἐκτυπα. ἔπι πολλα-
 κιστοὶ αὐτοὶ παρακείμενοι ἢ μέσοι, γέγραφα, ἔληφα. ἔτι τό-
 τε ἐπὶ λιμνάνουσι οἱ μέσοι παρακείμενοι, λύπηκα ὃ ἐν ὀργῇ κῶς

Ἰοπῆ τῷ μελῇ εἰς τῷ. τὸ τεῖρον ἐπετύφειν, ἀπὸ τῷ πρώτῳ, Ἰο-
 πῆ τῷ μελῇ εἰς τῷ. δὲ δὲ ἤθελεν, καὶ παρὰ λήφειν, καὶ ἀκμήσειν,
 καὶ ἄλλα παλαιοὶ τῷ ἀπὸ τῷ, χωρὶς. τοῖσι τῷ καὶ δὲ ἐπετύφειν αὐτὸ
 ἐπετύφειν, καὶ εἰσῆκε αὐτὸ εἰσῆκεν, καὶ δὲ εἰσῆκε μελῇ, εἰσῆκε τε, εἰσῆκε
 τῷ χωρὶς τῷ. φυλάττει δὲ ὁ πρῶτος ὑπὸ πρῶτον τέλειος καὶ μέσος
 τὰ τῷ παρὰ μελῶν, τέτυφα, ἐτετύφειν. τέτυπα, ἐτετύπειν. παλ-
 αῖον τοῖσι μελῶν. οἶδα, ἤλαφν, καὶ ἤλαφν δὲ ποιητῶν. καὶ εἶχε, μέ-
 σος ἦα, καὶ μέσος ὑπὸ πρῶτον τέλειος, ἦεν. ὅθεν δὲ ἐπὶ τῷ, προσήεν. εἰσ-
 ηκε, εἰσῆκεν. ἐολπαι, ἐώλπειν. ἐοργα, ἐώρειν. ἐοικα, ἐώκειν. ὁ μέ-
 σος ὑπὸ πρῶτον τέλειος ἐτετύπειν, πεις, πει, λῆ τῷ πει τὰ τὸν πα-
 ρακεί μελῶν χρηματίζομενος. φυλάττει δὲ αἰετὸν σίμφωνον τῷ μέ-
 λῳ παρὰ μελῶν, τέτυπα, ἐτετύπειν. τέτηκε, ἐτέτηκεν.

Γερεῖ ἀορίστου πρώτου.

ὁ ἀόριστος πρώτος ἐτυπῆα, ἀπὸ τῷ μέλλοντος πρώτου, Ἰοπῆ τῷ αὐ-
 τοῦ α, καὶ προοδεῖ τὸν σωτήριον εἰς τῷ συλλαβικῇ αὐξήσεως, ὅ-
 τε δὲ ἡμαρτῆται ἀπὸ συμφωνου. ὅτε ὁ ἀπὸ φωνήεντος, γίνεται αὐ-
 ξησις χρονικῇ, καὶ ὅτε ἰσοσυλλαβεί τῷ μέλλοντι, ἀρρῶσω, ἡρῶρεν
 σα. Παρὰ λήγει δὲ ἡ φύσει μακρῶς ὡς ἐποίησα, ἡ δέσει ὡς ἐπλε-
 ξα, ἡ φύσει καὶ δέσει, ὡς ἡμῶς, ἡ δέσει παρὰ ποιητῶν δὲ τῷ μέ-
 λῳ, ὡς ἐτέλεσα. ἔχει δὲ τελειῶν ἡμίφωνον ἐπὶ α. τ, διον, ἐτυπῆα. ε,
 διον, ἐλεξα. σ, διον, ἐποίησα. λ, διον, ἐσφλα. μ, διον, εἵμαι. ν, δι),
 ἐμεινα. ρ, διον, ἐπειρα. φυλάττει δὲ αἰετὸν σίμφωνον τῷ μέλλον-
 τος διον, λέξω, ἐλεξα. παλιν τῷ σεσημῶ μελῶν, ἡσω, ἡσκα, αὐτὸ ἡ-
 σκα. ἡνεγκα, αὐτὸ ἡνεγξα. εἶπα, αὐτὸ εἶλα. ἐθίκα, αὐτὸ ἐθισα. ἐδωκα,
 αὐτὸ ἐδωκα. ἔπι τῷ αὐτῷ παρὰ λήγειν ἔχει τῷ μέλλοντι,
 ποιήσω, ἐποίησα. τέλεσω, ἐτέλεσα. παλιν τῷ ἀορίστου τῷ τετάρ-
 τῳ καὶ ἡμῶς συζυγίᾳ μακρῶς παρὰ λήγειν. τῷ γὰρ μέλλον-
 τος αὐτῶν πρῶτον μελῶν ὄντος, καὶ βραχυπαρὰ λήγειν, ὁ ἀό-
 ριστος προοδεῖ μακρῇ, ἡ δέσει τὸ α εἰς η, νεμῶ, ἐνείμα. ἀπειρῶ, ἐ-
 ἀπειρα. σελα, ἐσφλα. λαλα, ἐλῆλα. φανῶ, ἐφηνῶ. οἱ δὲ ἰωνοὶ δὲ η
 εἰς α, δέποντες, ἐφανα αὐτὸ ἐφηνῶ, καὶ ἐμίνα αὐτὸ ἐμίνα, καὶ ἐ-
 χανῶ, αὐτὸ ἐχηνῶ, καὶ ἐθῶρμανῶ, αὐτὸ ἐθῶρμηνῶ, καὶ ἐσῆμανῶ, αὐτὸ ἐσῆ-
 μηνῶ λέγουσιν, ὡς πρὸν χρών) ὅ οἱ ἀθηναῖοι. τὸ δὲ αὐτὸν ἐτυπῆα ἀπὸ
 τῷ πρώτου, προοδεῖ σ. δὲ ὁ πρώτος τῷ ἀορίστου, ἐραχὺ ὅτι. τὸ τεῖτ),

E iii

ἐτυψεν. καὶ ἰαχὰ λαοὶ ἤλα. ἐτύψατο, ἐτύψατην. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε,
ἐτύσαν.

Περὶ Δουτέρου Ἀορίσου.

Ὁ Δουτέρου Ἀορίσου ἐτυπν, φωνῇ μόνον διαφθόρων τῷ πρῶτον. λή-
γει δὲ εἰς ὦν, δ' σύμφωνον τῷ μέσῳ παρακειμένου συλγῶν, διχρόνῳ
παραλήγῳ, ἐτυπον, ἔλαβον, ἔλιπον ἐπὶ τοῖς βαρυτόνοις. ἀπὸ τῶν πε-
ρισπωμένων, καὶ διφθόγων, κῆ, ᾠ. Ὅσα οὖν εἴρηται ὑπὲρ τῷ μέσῳ
παρακειμένη, ὡς ὑπὲρ τῷ Δουτέρου Ἀορίσου ἐκλήσεται, εἰ καὶ περι-
τὸν δόξῃ. εἰ μὲν γὰρ ὁ ἀνέως δι' αἰὶς ἀπλοῦ σύμφωνος ἐκφέρεται, δὲ
τῷ αὐτοῦ ἀμφοτέρω. λέειτω, λέλοιπα, ἔλιπον. φθέρω, ἐφθόρα, ἐ-
φθόρον. εἰ δὲ ὁ ἀνέως δι' αἰὶς ἀπλοῦ σύμφωνος ἐκφέρεται δι' οὗ τὸ ῥηματι-
κὸν ἐκφέρεται, δι' τῷ αὐτοῦ καὶ ἀμφοτέρω. σκαπῶ, σκαφῇ, ἐ-
σκαφα, ἐσκαφον. εἰ δὲ δι' τῷ ξ' ἢ δὴ ὡς ὁ ἀνέως ἐκφέρεται, τό-
τε ὁ μέσος παρακείμενος καὶ Ἀορίσος Δουτέρου ἀκολουθεῖ τῷ μέ-
λωντι. καὶ εἰ μὲν ὁ μέλων δι' τῷ ξ' ὡς πρὸς τὸ μέτρος παρακείμε-
νος δι' τῷ γ', οὕτω καὶ ὁ Ἀορίσος Δουτέρου, κρᾶζω, κρᾶξω, κέ-
κραγα, ἐκκραγν. νύσσω, νύξω, νένυγα, ἐννυγν. εἰ δὲ ὁ μέλων δι' τῷ
σ' ὡς πρὸς τὸ μέτρος παρακείμενος δι' τῷ δ', οὕτω καὶ ὁ Ἀορίσος
Δουτέρου, φᾶζω, φᾶσω, πέφραδα, ἐφράδῃ. εἰ δὲ ὁ ἀνέως δὲ δὴ ὡς ἀμε-
ταβόλων ἐκφέρεται, δὲ τῷ πρῶτον κῆ, ὅτι ἐκφέρεται. κῆμνω, κῆμα,
ἐκμαον. τέμνω, τέταμα, ἐταμν. εἰ γὰρ ἀνέως δὲ κῆ, ὅτι ἐκφέρεται τῷ
φθέρῃ, ὡς αὐτὸν ἐκφέρεται ἐκφέρεται. ἀκούω, ἤκουα, ἤκουον. Ἐπὶ
ὁ Ἀορίσος Δουτέρου ἀπὸ βαρυτόνων θεμῶν γινώμῃ, βραχυπρόσληκτε,
τύπτω, ἐτυπον. πῆδω, ἐπαθον. τέλχω, ἐτυχον. διὸ εἰ μὲν ὁ ἀνέως
ἔχει τιτὼ δὴ διφθόγγον, ἀποβλήσεται δ' ἐπὶ αὐτῆς ἐπὶ τῷ Δουτέρῳ
Ἀορίσῳ. φλύγῳ, ἐφυγον. πέσσω, ἐπυθον. εἰ δὲ ὁ ἀνέως ἔχει τιτὼ αἰ,
ἀποβλήσεται τὸ τὴν αὐτῆς ἐπὶ τῷ Δουτέρῳ Ἀορίσῳ, κείω, ἐκον. φαί-
νω, ἐφανον. εἰ δὲ αὐτὸν ἀποβλήσεται τὸ υ, παύω, ἐπαον. εἰ δὲ οὐ, δ' υ,
ἀκούω, ἤκουον. εἰ δὲ εἰ διφθόγγῳ, δ' ε. λέειτω, ἔλιπον. εἰ δὲ η, ἴε πε-
ταί εἰς α, λήβω, ἔλαβον. χωρεῖς τῷ δισυλλάβῳ τῆς πέμπτῃς συ-
ζυγίας τῇ βαρυτόνῳ, ἀπὸς ἀποβλήσεται δ' ἐπὶ τῷ μέλωντι,
καὶ δ' εἰς α ἴε πεταί ἐν τῷ Δουτέρῳ Ἀορίσῳ, κείρω, κέρω, ἐκ-
ρον. ἀπείρω, ἀπερῶ, ἄπαρον. ἐν δὲ τοῖς ὑπὲρ δισυλλάβοις δ' ἐπὶ μέ-
νον ἐκβλήσεται. ἐγείρω, ἠγῶρον. ἀείρω, ᾄδον. ὁ φείλω, ὁ φέλων.
Ἐπὶ κῆ, ὅτι ἐπὶ τῷ εἰς δισυλλάβοις ἐνεστὶν ἡ μόνον, ἡ μῶν
τῷ ἐν διφθόγῳ εἰ, ὡς ἐπὶ τῷ περὶ τῶν δ' εἴεταί εἰς α, εἴτε ἀ-
μετάβολον περὶ γὰρ τῷ εἴτε ἐπὶ φθέρῃ, κείρω, ἐκρον. φθεί-

ρω, ἐφθαρον. σέλλω, ἔταλαν, ὅθεν ἐστάλη. Δέρω, ἐδάρων, ὅθεν ἐδάρη. τέ-
μορο, ἔταμον. παρῖον, ἔπαρτον, καὶ ἐπάρτον κατὰ μετὰ θεοῖν. δέ-
ρω, ἐδάρκον, καὶ ἐδάρκον. σρέμορο, ἐδράμον, καὶ δράμω. ὅθεν τὸ δι-
σράμηναι. κλέπῳ, ἐκλεπόν. πλέκω, ἐπλάκον. βέβω, ἐβέβων. βέ-
φω, ἐβέβον. ὡς ἐπὶ πλάττειται εἴρηται, ὅθεν τὰ σεσημειωμένα ὑπὸρδι
σύλλαβα. ἔπι ὁ ἀόριστος διδύτρωσ ἀρῶ μὲν βαρυτόντος θέματος γι-
νόμενος, ἰσοσυλλαβῇ τῷ ηὐφῶ. τυπῶ, ἐτυπῶ, ἐτυπον. λείπῳ, ἐ-
λῆψα, ἐλίπον. ἀρῶ δὲ πῶρρω μόνον, ἐμείλει τῷ ηὐφῶν μιᾷ συλ-
λαβῇ. ὀδυνῶ, ἐδύνωσα, ἐδύνων. μυκῶ, ἐμύκησα, ἐμύκων. καὶ
ὅτε ὁ μέλλων ἰσοσυλλαβῇ τῷ ἐνεσῶν, τό τε καὶ αὐτὸς τῷ ηὐφῶ. ὅτε
ὁ μέλλων πῶρρη δύνῃ, καὶ αὐτὸς ἐλλείπει. τῶν ἑξῶς ἐχόντων, δι-
ρῶν ἀόριστοι, διδύτρωσ ἀρῶ μοι μακροπῶρρα ληκίζοντ. καὶ διδύτρωσ
μὲν βαρύνοντες, ὅθεν. εὐφῶ. εὐφῶν. ἡλῶν. ἡλῶν. ἡλῶν. ἡλῶν. ἡλῶν.
ἡλῶν, ὅθεν τὸ ἔαδε. ὡν οἱ μὲν λῶν τῷ ἀρχέσει. οἱ δὲ, πρὸς αὐτῷ τῷ
ὁ δὲ ἡλῶν, ἀρῶ τῷ ἡλῶν κατὰ συγκοπὴν. πῶρρω μὲν οἱ ὑπὸρδι
σύλλαβοι δύνῃ, μακροπῶρρη δύνῃ πῶρρα ληκίζοντες, χραισμῶ, ἐχραισ-
μῶ. ὀδυνῶ, ἐδύνων. κλυτῶ, ἐκλυτῶν. τυπῶ, ἐτυπῶ. μυκῶ, ἐμύκων.
ὀλιπῶ, ὀλιπῶν. βλάτῳ, ἐβλάτῳ. ἀμαρτῶ, ἡμαρτον. ἀνῶν, ἡνῶν.
γον. ἀγῶν, ἡγῶν. ἡγῶν, ἡγῶν. ἡγῶν, ἡγῶν. ἡγῶν, ἡγῶν. ἡγῶν, ἡγῶν.
ἐφενον, καὶ ἐφον. καὶ ὁ ἡνῶν, ἀρῶ τῷ ἐνέγκω. καὶ ὁ ἐδάρων. ἐπῶ-
ρον. ἐδάρκον. καὶ ὁ ἐπλάκον. σωμαπῶ, ἀρῶ τῷ πλάττει. ἐπλάττει
δὲ ψυχῶν. τὸ δὲ κατὰ πλάττει. ὅθεν ἡγορ, ὁ ποιητὴς ὑπὸ ψυχῆς
διαθέσεως ὅθεν τὸ μέλλον ἐπλάττει. ἔπι ὡς φησὶν ὁ φιλόπονος τὰ ἐ-
χόντα δύο σύμφωνα πῶρρω μὲν, μακροπῶρρη πῶρρα ληκίζοντες
ἐχόντες φῶνται, ἡ δύνῃ, χραισμῶ, ἐχραισμον. βλάτῳ, ἐβλάτῳ. τὰ δὲ
μὴ ἐχόντα δύο σύμφωνα, βραχύνῃ, μυκῶ, ἐμύκων. τυπῶ, ἐτυπῶν.
ὁμοσῶ δὲ ὁ δυνῶν ποιῇ, καὶ τὸ ἀνῶν, ἡνῶν. τὸ δὲ δι-
τῶν) ἐτυπῶ. τὸ τείρον, ἐτυπῶ. ἐτυπῶν, ἐτυπῶν. ἐτυπῶν, ἐτυπῶν.
πῶν, ἐτυπῶν κατὰ τὸν παρὰ ταπῶν. τὸ δὲ ἔξεν ἀντὶ τῶν, βοιω-
τῶν. τὸ δὲ ἐπλάττει. ὅθεν ἡλῶν, καὶ ἐμάτῳ, καὶ τὰ τῶν
τα, χαλκῶν εἰς διαλέκτου εἰς ὁμοίότητά τῶν ἐπλάττει.

Γεῖν τῷ ηὐφῶν μέλλοντος.

ὁ μέλλων ηὐφῶν ἀρῶ τῷ ἐνεσῶν, καὶ σωμαρῶν αὐτῷ, τὰς
αὐτὰς συλλαβὰς ἔχων, εἴτε ἀρῶ φωνῶν ἀρῶνται, εἴτε ἀρῶ συμ-
φώνου βαρύνοντος ὡν. ὅθεν, ἀρῶν, ἀρῶν. τυπῶ, τυπῶ. γρά-
φω, γράφω. τὰ δὲ εἰς ἑν λῶ βαρύνοντα, πῶρρη δύνοντα μέλλοντα

θριούσι. μέλω, μελήσω. θέλω, θελήω. οφείλω, οφείληω. ἔπι ὁ αὐ-
ξώ, αὐξήω, καὶ ἔλψω, ἐλήω, καὶ ἀλέξω, ἀλεξήσω, ὅτι παρὰ πα-
λαιόσ' πδρ' αὐτῶ μελνα ὄντα, οἱ ἀθιναῖοι βαρύνοντα πεποιήκασιν.
ἔτι πάντα τὰ πδρ' αὐτῶ μελνα, θιώ, ποιήω. βοῶ, βοήω. χρυσῶ, χρυ-
σώσω. ρύναντίον δὲ ὑδὶ τοῖς εἰς με γίνεται, ἐκ βολῆς μελνίου ρύ-
αία διπλοσασμος, τίθιμι, θήσω. δίδωμι, δώσω. φυλάττω ὁ μέλ-
λων τὴν παραλήγουσιν ἑὶ ἰδίου ἐνέστωτος, τὴν πῶ, τὴν ψω. γρά-
φω, γράψω. λείπω, λείψω. πλύνω τῇ τῆς τετάρτης καὶ ἡμᾶς συ-
ζυγίασ' τῇ βαρύνοντων. τούτων γὰρ οἱ μέλλοντες ἀποβαλόμενοι
ἐν ἀμεταβόλῃ, ἢ δ' ἰ τῆς διφθόγγου, ἵνα τὴν παραλήγουσιν συ-
σείλωσι, ἴαλμα, ἴαλω. φαίνω, φανῶ. ἀπείρω, ἀπερῶ, καὶ ἔτι πλῆ-
τ' σεσημειωμένων, πλέω, πλεύσω. ῥέω, ῥεύω. χέω, χεύσω. πύτων
γὰρ οἱ μέλλοντες προσλαμβάνουσιν υ, ἀρχαίων ἐνέστων γινό-
μενοι, χεύω. ῥέω. ἔτι καὶ καίω, καύσω, καὶ κλαίω, κλαύσω, ἀρχ-
τῆς καύω, καὶ κλαύω. ἢ ὅτι τῶν ἀθηναίων ἐκβαλλόντων δ' ἰ τῶ ἐνέστω-
τος, καὶ καὶ κλέω λεγόντων, πλεονάζει υ ἐν τῷ μέλλοντι.
ἔτι οἱ ἀθιναῖοι ὑδὶ τῶν εἰς ζω βαρυνόντων ὑπὲρ δις μιλλῶν, ἔρα-
χὺ φέσει δ' ἰ ἐχόντων, ἀποβολῇ ρύσ' πδρ' αὐτῶ μελνον μέλλοντα
ποιοῦσιν. δίων, νομίζω, νομίζω κρινῶς, καὶ νομῶ ἀπὸ τῆς. βαδίζω,
βαδίσω, καὶ βαδίω, καὶ βαδιοῦμαι ἐύρηται. ἀρχνίζομαι, ἀρχνί-
σομαι, ἀρχνιοῦμαι. δ' δὲ δανείζω δὲ διφθόγγου γράφομενον, δα-
νείσω, δανείω, καὶ οὐδανείω, ὥς τὸ ποτέ τις τῶν ἀμαθῶν πλουσίων
εἶπε παρ' Ἀθιναίοις ἐκκλησιαστικοῖς πδρ' δανείον, εἰπὼ δανείω ὑμῖν
δ' ἀνθρῶς Ἀθιναῖοι χρήματα. ὅπρ' ἀκούσμετες, καὶ θορυβήσμετες.
οὐ μένοντες ἴν' ἄλγον αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ δ' δανείον ἀπεδέξαίτο, ἕως τίς
παρὰ αὐτῶ εἶπεν ἐκείνῳ, δανείω εἰπέ. καὶ τότε ἐκείνου δανείω εἰπόν-
τος ὑμῖν χρήματα, ἀπεδέξαντο καὶ ἐτίμησαν. ὁμοίως καὶ οἱ δὲ
εἰς τὸν βαρυντόντες καὶ πδρ' αὐτῶ μελνόντες μέλλοντας πδρ' αὐτῶσι,
τὴν ψω, καὶ ποιησὺν λέγοντες. οἱ δὲ αἰολεῖς ἰόντων ἰόντων ρύσ' πδρ' αὐτῶ-
μελνόντες μέλλοντας βαρύνοντες, προσηέντες σ, κείρω, κέρω, κέρσω.
φθείρω, φθέρω, φθόρῳ. ἔτι σεσημειώται δ' ἴεω, θρέψω, ἴε-
χω, θρέξω, οὐ σωαρχέμενα τοῖς ἐνέστωσιν. ἔτι ὁ ἔξω διαφύγει ἴ-
εχω καὶ τὸ πνέμα, εἰς διαφορὰν ρύσ' ἔξω ἐπιρρήματος ἡλυμέ-
νου. ἔτι πᾶς μέλων πρὸ ρύσ' ἢ ἴεχει, ἢ ἴεσ, ἀσ' εἴρηται, ἢ
εἴτι τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. ἔτι πᾶς μέλων βαρύντονος
πλύνω τῇ τῆς τετάρτης συζυγίασ', ἢ ἴσιν τὴν παραλήγουσιν ἔχει
τῶ ἐνέστωτι, ἢ μείζονα, ἴν' πῶ, ἴν' ψω. λέγω, λέξω. δ' δὲ τῶ δὲ ἐλάτ

ὁ ἀνεὼς ἢ παραταλινὸς τῆ ὑποταλινῶ ἀρχῇ τῆς ἐλιδας ἀρχῆς
μεταποιήσει τῆς ἐλάτης, ἐτυπὼν, ἐὰν τυπῶ. τὸ δαύτερον, ἐὰν τυ
πῆς λῆ τῆ κῆ ἢ ὑποταλινῶ ἀρχῇ τῆ ὀρειτικῆς δαυτέρως, ὅπῃ τῆ εἰς
η, προσγραφόμενος ἢ τῆ ἰ. τυπῆς, ἐὰν τυπῆς. τὸ δῖτον ἀρχῇ τῆ ὀρειτικῆς
δῖτ' ὁμοίως, τυπῆς, ἐὰν τυπῆς. καὶ ὅλ' αὖτε εἰς ὡς ὑποταλινῶ εἰς
ης τὸ δαύτερον καὶ εἰς η δῖτον ποιεῖ μετὰ τῆ προσγραφόμενου
ι. πλὴν τῇ τῆς δαυτέρως καὶ δῖτης συζυγίας τῇ ὑποταλινῶ
ων. ἐκεῖνα γὰρ φυλάττεισι τὴν ἀλφουσαν τῇ ἐλιδων ὀρειτικῶς.
βοᾶς, βοᾶ, ἐὰν βοᾶς, ἐὰν βοᾶ. χρυσοῖς, χρυσοῖ, ἐὰν χρυσοῖς, χρυσοῖ.

ἔτι καὶ τὸ διδῶσ, ἐὰν διδῶσ, ἐὰν διδῶ μετὰ τοῦ προσγεγραμμέ-
νου. τοῦτο δὲ ἐρχέτο εἰς διὰ κρείσσιν τῶν συζυγιῶν. τὰ δυνάμει, ἐὰν
τύπῃτον, τύπῃτον ὁμοφώνως ἀνὰ ῥυθμῶν, ἀλλὰ τοῦ ἐὰν τύπῃτε.
τὸ δίδω, ἐὰν τύπῃτε, ἀλλὰ τὸ ἐὰν τύπῃ, προαδέσει μεν. τὸ δεύτερον,
ἐὰν τύπῃτε. τὸ δίδω, ἐὰν τύπῃσιν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον. ὡσαύτως καὶ τὰ λ-
λα ἀλλὰ τὸ ἰδίῳ ἀρῶ, ἀλλὰ τὸ τέτυφα, ἐὰν τετύφω, τετύφῃς, τετύ-
φῃ. ἀλλὰ τὸ τέτυπα, ἐὰν τετύπω, τετύφῃς, τετύφῃ. ἀπὸ τὸ ἐτυψα, ἐ-
ὰν τυψα, τυψῃς, τυψῇ, ἀλλὰ μέλλοντος. ἀλλὰ τὸ ἐτυπον, ἐὰν τύπω, τυ-
πῃς, τυπῇ. ἀλλὰ ῥυθμῶν καὶ διδύτου μέλλοντος ἔσονται καὶ
καὶ οὐ γίνονται δὲ ῥυθμῶν ἀορίστου ἀνὰ περιλαβῆν. Δεῖ ὅτι καὶ τοῦτο
εἰπεῖν εἰ καὶ τοῖς θεωρητικοῖς ἀνέκει, ὅτι τὰ ἔσονται καὶ ἐξ ἑτέρων
ὀνομασίας. βῆσ ἀλλὰ τῆς σημασίας, δύο ἀλλὰ τῆς σωτάξεως, καὶ μία
ἀλλὰ τῆς φωνῆς. ἀλλὰ τῆς σημασίας λέγονται ἀλλὰ τελεσιμῶν, οἷον, δύο
μοι χρήματα ἵνα ὠνόμασι βιβλία. ἀπολογισμῶν, ἔσονται ἀπὸ περὶ
λόγου ἵνα ἡμῶν. διδύτου, ἐὰν λῶσμαι, ὑγαίνω. ἀλλὰ ὅτι τῆς σω-
τάξεως καὶ ὡσαύτως ὑποτακτικῶν καὶ ἐπιθετικῶν, διότι ὑποτάσσον
καὶ ἐπιθετικῶν τῶν οἰκείων σωτάξεσιν. ἵνα ὁφθαλμοῖς. ἐὰν. ἀλλὰ δὲ
τῆς φωνῆς λέγονται ἐκτελεσμένα, διότι ῥυθμῶν ὁριστικῶν φωνῆν ἐκτελεσ-
μένους. τυπῶμαι, ἐὰν τύπωμαι. ἔτι καὶ καὶ ὡσαύτως ἀπὸ τῆς
τακτικῆς καὶ ὑποτακτικῆς ἀπέναντι ὄντα, ἐὰν πρῶτον μόνον προσώπων πλη-
θυντικῶν διείσκειν δὲ τῶν μεγάλων γραφόμενα. ἀλλὰ ἀτελεσμένη
μεν, καὶ ὡσαύτως. ἀλλὰ ἀνθρώπων κτείνωμεν, καὶ πάντα δείξωμεν ῥυθμῶν
λοισ, τῶν σωτάξεων νοσημένων. καὶ δὲ ὅτι αὐτὰ ὑποτακτικῶν, ὅτι διὰ
τῶν ὑποτακτικῶν ποιῇν. ἀπὸ μὲν αὐτῶν. περὶ ἀπαρεμφάτων.

Ὁ δὲ ἐκείνους τῶν ἀπαρεμφάτων ἀλλὰ τὸ δίδω τυπῇ, προαδέσει ν
τύπῃ. καὶ ὡσαύτως, τυπῇ. καὶ ὡσαύτως, τυπῇ. καὶ ὡσαύτως, εἴτε
ἀπολικῶς, τυπῇ. ἀλλὰ ῥυθμῶν τέτυφε, τετυφῇ, προαδέσει ναι.
ἀλλὰ ῥυθμῶν τέτυπε, τετυπῇ. ἀλλὰ τὸ ἐτυψα ἀορίστου, τυψα, προαδέσει
ν. ἀλλὰ ῥυθμῶν ἀορίστου διδύτου ἐτυπον, τυπῇ. περιπατώμενος, καὶ τυ-
πῇ, καὶ τυπῇ, καὶ τυπῇ. ἀλλὰ ῥυθμῶν μέλλοντος πρῶτον τυψα,
προαδέσει ν τυψῇ, καὶ τυψῇ, καὶ τυψῇ, καὶ τυψῇ. ὁ διδύτου
μέλλοντος τυπῇ περιπατώμενος ἀλλὰ τὸ ὑπεῖ, προαδέσει ν. καὶ ὑ-
πῇ, καὶ τυπῇ, καὶ ὑπῇ. ὁμοίως καὶ τὰ περιπατώμενα, καὶ
εἰς με, περιπατώμενα, δέμενα, ὅπου ἀπὸ ἀπὸ πλῶς ἐκείνους. ἔτι εἰδὲ
ναὶ εἰδὲ ὅτι τὰ εἰς ἡ ἀπαρεμφάτα, ὡς γέγραπται, οἱ ἀπολῆς βαρυτό-
νος ὅτι τοῦ ἡ ἐκφέρουσι, φιλῇν ἀνὰ φιλῇν, καὶ τὰ εἰς αὐτὴν εἰς αὐτὴν, γε

λαῖς, ἀντὶ γε λαῶν· καὶ τὰ εἰς οὐμ, εἰς οἷς· ὑψοῖς, ἀντὶ ὑψοῦν· ὀρθοῖς, ἀντὶ ὀρθοῦ· ταῦτα δὲ πάντα λήγει εἰς ἓν, πολλῶ πού παρακλήμενός καὶ ἀσπίτου πρώτου εἰς αἰ· Περὶ μετὰ χθ'.

[illegible]

ὁ ἀνέως ἡ ὀριζικοῦ παθητικοῦ τύπτομαι, ἀρὸς ἑνὶ ἰδίᾳ ἀνδρ
 ῖνικου τύπτω, συζολῇ ῥυτῶ, καὶ προαδέσει μου. προπαροξύνεται
 δὲ, τῆς παρὰ ληγουσῆς βραχέας οὐσις. αὐτῆς δὲ μακράς, προπερι
 ᾠσται. ποιούμαι. καλοῦμαι. τὸ δούτερον τύπτῃ δὲ ἑνὶ ἡ, ἀρὸ
 τοῦ τύπεται ῖτου, ἐμβολῇ ἑνὶ τ, καὶ κράσει ῥυτῆ καὶ αἰς ἡ. ὁ δὲ
 καὶ ῥῃ η, προγράφεται. ῥῃ δὲ δούτερον τῇ παθητικῶν δὲ τῆς ἡ
 διφθόγου καὶ ταχυστικῆς γράφεται. πλὴν τῇ σεσημειωμένων,
 βούλομαι, βούλῃ. οἶμαι, οἶφ. ὀφλομαι, ὀφλῃ. ἔομαι, ἔει, καὶ κράσει, εἰ. οἱ
 δὲ ἀπῖκοι πάντα τῆς διφθόγου ἔγραφον. ὁ δὲ ὁρῶν ἐπιβεβαιῶ
 ῃ τῇ παλαιῶν βίβλων γραφή. καὶ ἰωνικῶς τύπτει, ἀρὸ τοῦ τύ
 πεται ῖτου, ἐμβολῇ ῥυτ. τὸ ῖτον τύπεται ἀρὸ ῥυτ πρώτου
 τύπτομαι, ῖοπῃ τοῦ μῆτος. ἢ ἀρὸ ἑνὶ δούτερον καὶ ἀνάλυσιν τῶν
 κεκραμμένων, καὶ προαδέσει τ. τὸ δούτῶν πρῶτον τυπόμενον

λαμβάνουσι σ. οἶ), σβέω, ἐσβεσμαι. ζέω, ἔζεσμαι, ἀκινύω, ἡ κινουμαι.
κελεύω, κεκέλευσμαι. κρούω, κέκρουσμαι. κλέω, κέκληφμαι, καὶ κέ-
κλειμαι. οἱ δὲ, οὐ. βασιλεύω, βεβασιλεύσαμεν. ἰππεύω, ἰππευομαι.
κυριεύω, κεκυρίδμεν. τυραννέω, τετυραννίδμεν. ὁ δὲ παθῆναι
κὼς παρακείμενος ἀπὸ τῆς εἰς ω γινόμενος, τιμὴ αὐτὴν παραλή-
γουσαν ἔχει τῷ εὐδρυγικῷ, τέτυφα, τέτυμμα. πεποίκισα, πεπόι-
κημαι. πᾶν τῇ ἀπὸ διουλλάβων τῆς πρώτης καὶ δουτέρας συ-
ζυγίας τῇ βαρυνόντων. οὗτοι γὰρ ἀναλαμβάνουσι τὸ εἰς ο παρὰ
ληγούσης τοῦ ἐνέσωτος, ὃ πᾶν πέποιται εἰς ο μικρὸν ἐν τῷ εὐδρυγ-
ικῷ παρακειμένῳ ὥς εἴρηται ἐπειρήσει. λέγω, λέλογχα, λέλεγ-
μαι. πώλεκα, πέπωκα, πέπηγα. καὶ χρεὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ
μετ' ἐπιπλοκήσιν συμφώνου. ταῦτα γὰρ πέπουσι τὸ εἰς α. ἤρξατο,
ἔρξατο, ἔρξαμαι. ἔφατο, τέθηκα. ἔφατο, ἔφατο. σεση-
μέωται τὸ βρέχω, βέβροχα, βέβρεγμα. ἐπὶ καὶ τὸ διδοῖναι διδο-
μαι ὑπὸ τῆς εἰς μι συσέλλεται ὑπὸ παθητικοῦ. τὸ δὲ τίθειμαι,
ἀπὸ τοῦ τίθειναι βοιωτικοῦ. τὸ δούτερον τέτυμαι ἐκ τοῦ τέτυπαι
δίτου, ἵσομαι τοῦ πῆ εἰς ι. καὶ ἐμὲν πρὸς τὸ δύρεθ' οὐ ἐν τῷ δίτω
προσώπων, πέπει) τὸ εἰς σ, καὶ δ' ἐν σ ἀποβάλλει, καὶ οὕτως γίνεται τὸ
δούτερον. γράψασαι, γράψαι. τετέλεσαι, τετέλεθαι. εἰ δὲ δύρε-
θ' πρὸς τὸ τ ἀμετάβολον, πέποιται δ' εἰς σ ἐν τῷ δούτέρῳ, καὶ τὸ
ἀμετάβολον φυλάσσεται. ἔσταλται, ἔσταλται. ἔπαρται, ἔπαρ-
ται. μεμόλωται, μεμόλωται. ἐπὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνδρυγικικοῦ μέλ-
λοντος, οὐ δ' σύμφωνον φυλάσσεται ἐν τῷ δούτέρῳ προσώπων. τύ-
πω, τέτυπαι. λέξω, λέλεξα. εἰ δὲ ἐπερον σύμφωνον εἴη, προσλαμβά-
νεται σ. ποιήσω, πεποίησα. κενέω, κέκρισα. τὸ δὲ τὸν τέτυπαι
ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἵσομαι τῷ εἰς ται. καὶ ὠφέλιον εἶναι τέτυπαι,
ἀλλ' ἐπάτη τὸ μὲν πρὸς τὸ θῶπον. τὰ γὰρ φίλα φίλων προηγεί-
ται, καὶ τὰ δεσπία δεσπίων. ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου. καὶ ἐμὲν ἐν
τῷ δευτέρῳ εἴη τὴν διπλών, ἐν δ' εἰς τὴν προσλαμβάνεται δ' ἰ-
στίν. τέτυπαι, τέτυπαι. λέλεξα, λέλεκται. εἰ δ' ἐν τῷ δευτέρῳ εἴη σ
ὅ πᾶν ἔχει καὶ τὸ πρώτον, ἢ ρ, ἢ λ, φυλάσσεται αὐτὸ καὶ ἐν δ' εἰς τὴν.
ἡκουσμαι, ἡκούσμαι, ἡκουσται. ἔπαρμαι, ἔπαρμαι, ἔπαρται. ἔσταλ-
μαι, ἔσταλμαι, ἔσταλται. εἰ δὲ πρὸς τὸν καὶ ἐπερον εἴη μετέστηκον
ἀπὸ τοῦ δὲ του ἐν τῷ δούτέρῳ καὶ πρώτῳ, πρὸς τὸν προσλαμβάνεται
τὸ χαρακτηριστικόν. ἔρραμαι, ἔρρανται, ἔρρανται. πέφαμαι,
πέφανται, πέφανται. εἰ δὲ τὸ πρώτον πρὸς τὸ μὲν οὐδὲν ἔχει, δὲ δὲ τὸ

ἵστον

τείτον πρὸ τῆς τ, ἀποκρίνεται, ἀποκρίνεται. τὸ δυνάμει πρῶτον τετύμενον, ἐκ τῆς πληθυντικοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τῆς α εἰς ον. τὸ δαυτὸρον καὶ τείτον τέτυφον, ἀπὸ τῆς δαυτάρου πληθυντικοῦ. τὸ πληθυντικὸν πρῶτον, ἀπὸ τῆς ἐνικοῦ πρώτου. τὸ δαυτὰρ) τέτυπε, καὶ διδωφώναν τέτυφε. τὸ τείτον κοινῶς μὲν ὁρίζεται ὡς τὴν αὐτοτάξιαν, ὅτε πρὸ τῆς τ τῆς τρίτου προσώπου ἐνικοῦ ἄλλοι σύμφωνον εἴη, ἢ ῥων π. ὅσον, τέτυπαι. η, ὅσον, λέλεκται. σ, ὅσον, εἰργασαι. ἐπὶ καὶ τὰ ἀμετάβοχα, λ, ὅσον, ἐφαλται. ν, ὅσον, μεμόλωται. ρ, ὅσον, ἐσπαρται. ἐν κύτοις γὰρ τείτον πρόσπων πληθυντικὸν γενέσθαι οὐχ ἴόν τε. ἢ χρῆσις δὲ αὐτὸ ἀνακληροῖ ὡς μεταχρησ, καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματός. ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ ὑπόσω τελικῶ, τε τυμ μέντοι εἰσὶν, ἀπὸ τῆς τέτυπται. καὶ κεκαρμέντοι εἰσὶν, ἀπὸ τῆς κερνται. ἰωνικῶς δὲ εἰσται ἵνεταί, τετύφαται, καὶ γεγραφαται, ἀπὸ τῆς ἐνικοῦ τρίτου, ὅθεν τῆς π εἰς φ τὸ ἀντιστοιχεῖν, καὶ ἔπειθ' εἰσεῖται τῆς α. ἄλλως καὶ τὰ παλαιούσης, οἱ ἰωνοὶ τὰ τείτα πρόσπων τῆς παθητικῆς οὕτω ποιοῦσιν, ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῆς ἐνικοῦ τοῖς ἑξῆσι πρὸ τῆς τ ψλὸν, βέλονται αὐτὸ δ' ψλὸν εἰς τὸ ἀντίστοιχόν αὐτοῦ, καὶ ποιοῦσι τείτον πληθυντικὸν, προθέσει τῆς α, νένηπαι, νενίφεται. εἰ μὲντοι εἴη δ' κοινὸν εἰς τὰ βαρύτρονον, τότε τὸ ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τῆς αται δ' χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τῆς μέσου παρακειμένου, θέβασαι, πεφράσθαι, ὅτι θέφασθαι. οἱ μὲντοι ἀπὸ πρῶτων μὲνων φύσει μακρότερὰ παραλήγουτες, ταύτην συζέλλουσιν πρὸ τῆς αται εἰς τὴν ὀφθαλμίνην συζελῶ, πεφρίνται, πεποιέται. τῆς τρίτης δὲ πρὸ τῆς τ μηδὲν ἔχοντος, γίνεται δ' τρίτον κοινῶς, πεφρίνται, ἀποκρίνεται. ἀπὸ δὲ τῆς τέτυπαι, γίνεται ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, τετύφομαι, τετύφη, τετύφεται, καὶ τὰ δ' τύφομαι χημαζέομαι, μιᾶς συλλαβῇ πρὸ τῆς αίων τῆς παθητικοῦ παρακειμένου. ὅλη χάρις δὲ αὐτὸς τῷ μέσῳ μέλλοντι πρῶτον συνόρεται, ὅτε ἡ αὐτὴ ἀρχή σου εἴη μέλλοντι καὶ παρακειμένῳ. τοῦτο δὲ γίνεται ὡς τῆς ἀρχῆς μὲνων ἀπὸ τῆς ἀμεταβόλων φωνηέντων, η. ι. υ. ω. ὅσον, ἰξύσομαι, ἰξύσομαι, ἰξύσομαι. ὑβείσομαι, ὑβείσομαι, ὑβείσομαι. Ἐπὶ δεῖ γνώσκων καὶ ἄνω, ὅτι ὡς τῆς ἀρχῆς μὲνων ἀπὸ ι καὶ υ, ὁ μὲν μέσος μέλλων αὐτὰ βραχέα ἢ θέσει μακρὰ ἔχει. ὃ δ' μετ' ὀλίγον μέλλων ἀπὸ τῆς παθητικοῦ παρακειμένου μακρὰ.

Περὶ παιδικοῦ ἀσείσου πλῆρου.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.6.10/a

τὸ ἐρῶσθην, τὸ ἐρῶμαι μὴ ἔχοντος κοινῶν δὲ δ' σέσωμαι, ἐσω-
θῆν.

Περὶ τῶν δούλων ἀδείσων.

Ὁ παλαιὸς δούλος ἀδείσων ἐτύπην ἀφ' ἧς, ἀφ' ἧς ἐτύπουν
δούλου ἀδείσων, ἴσως ἢ ὅν ἐστιν. ὁ δὲν καὶ δ' σύμφωνον αὐτῷ
φυλάτῃ, ἐτύπουν, ἐτύπην. ἐβλαβον, ἐβλάβην. ἐφθαρων, ἐφθάρην.
τὸ δούλον, ἐτύπην. τὸ τρεῖς ἐτύπην, κατὰ τὸ πρῶτον. ἀφ' ἧς
ἐτύπην, μέλλων πρῶτος παλαιὸς, τυφθίσσεται, σπασταί. ὁ
ἀφ' ἧς ἐτύπην, τυφθίσσεται, σπασταί, κατὰ δ' τύφωμαι. ὁ μέ-
σος ἀδείσων πρῶτος ἐτύφωμαι, ἀφ' ἧς ἐτύφω, προαδέσει μιν. τὸ δού-
λον ἐτύφω, ἀφ' ἧς ἐτύφω τρεῖς ἐμβολῇ τοῦ τ, καὶ κρᾶσει
τοῦ αὐτοῦ εἰς ὡ μέγα. καὶ ἰωνικῶς ἐτύφω, ὡς πρὸς ἴφω, ἀντὶ ἴφω.
τὸ τρεῖς ἐτύφω, ἀφ' ἧς τοῦ πρῶτου. καὶ ἰσλαβόμοιως τοῖς πρῶτοις
μέσσοις. μέσσοι δούλοι ἀδείσων ἐτύφωμαι, ἀφ' ἧς ἐτύφω, πρὸς
δέσει μιν. τὸ δούτερον, ἐγύπουν. καὶ ἰωνικῶς, ἐγύπουν. καὶ δωρικῶς,
ἐτύπουν. τὸ τρεῖς ἐτύπουν, καὶ ἰσλαβ. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὸ τρεῖς
τοῦ πρόσωπον εἰς ἑνὶ ἀφ' ἧς τοῦ αὐτοῦ, ὅτε δ' δούτερον εἰς ὡ, ἐτύφω, ἐγύ-
πουν. ὅπου δὲ εἰς ἀφ' ἧς τοῦ εἰς, ἐκεί δ' δούτερον εἰς δ, ἐτύπουν, ἐγύ-
πουν. ὁ μέσος μέλλων πρῶτος ἐτύφωμαι, ἀφ' ἧς ἐτύφω, ἀφ' ἧς ἐτύφω,
συσπῆν τοῦ ὡ εἰς ο, καὶ προαδέσει μιν. τὸ δούτερον ἐτύφω, κατὰ
τοῦ πρῶτου γράμματος. τὸ τρεῖς ἐτύφω, καὶ ἰσλαβ κατὰ τὸν
ἐνέστωτα. ὁ μέσος μέλλων δούτερος ἀφ' ἧς ἐτύφω, ἀφ' ἧς ἐτύφω,
ἐκεί δ' εἰς ο, καὶ προαδέσει μιν, τυφθίσσεται, σπασταί. ἰσ-
λαβ, ἰσλαβόμοι. ἀφ' ἧς, ἀφ' ἧς. τοῦτο ὁμοίως καὶ οἱ δωρικῶς
πρῶτος εἰς δ μέλλοντας, ποιηθῆναι, ἀντὶ τῆς ἰσλαβ. καὶ τὸ
κρᾶσει, καὶ κρᾶσει, ἀντὶ κρᾶσει. τὸ δούτερον τυφθίσσεται, καὶ ἰσ-
λαβ. τὸ τρεῖς ἐτύφω, τυφθίσσεται, τυφθίσσεται, τυφθίσσεται, τυ-
φθίσσεται. τὸ δὲ μέσοι μέλλοντες, καὶ μέσοι ἀδείσων, ἐπὶ τῶν παλαιῶν ὡς
ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἀφ' ἧς ἐτύφω, ἀφ' ἧς ἐτύφω, ἀφ' ἧς ἐτύφω, ἀφ' ἧς
ἐτύφω. πολλὰς δὲ καὶ πάσας.

Προσσηκί.

Ὁ νέος καὶ παλαιὸς τοῦ προσσηκί, τὸ δούτερον ἰσλαβ, ἐκ
ἧς ἐτύφω δούτερος κατὰ ἀφ' ἧς. καὶ ἰωνικῶς, ἰσλαβ, ὁ δωρικῶς
ἐτύφω. τὸ ἰσλαβ τὸ ἰσλαβ, ἐκ τοῦ ἐτύφω ἀφ' ἧς ἐτύφω, ἰσλαβ τοῦ
τ εἰς θ, ὁ προαδέσει σ. τὸ δούτερον ἐτύφω ἀφ' ἧς ἐτύφω, ἰσλαβ τοῦ
ο μιν, ἀφ' ἧς ἰσλαβ. τὸ τρεῖς ἐτύφω, ἀφ' ἧς ἐτύφω, ἀφ' ἧς ἐτύφω,
κατὰ τὸν ἐκεί. τὸ παλαιὸν δούτερον ἰσλαβ, ἀφ' ἧς ἐτύφω, ἀφ' ἧς
ἐτύφω. τὸ τρεῖς ἐτύφω, ἀφ' ἧς ἐτύφω, ἀφ' ἧς ἐτύφω, ἀφ' ἧς ἐτύφω.

z ii

λ_1
 λ_2
 λ_3
 λ_4
 λ_5
 λ_6
 λ_7
 λ_8
 λ_9
 λ_{10}
 λ_{11}
 λ_{12}
 λ_{13}
 λ_{14}
 λ_{15}
 λ_{16}
 λ_{17}
 λ_{18}
 λ_{19}
 λ_{20}
 λ_{21}
 λ_{22}
 λ_{23}
 λ_{24}
 λ_{25}
 λ_{26}
 λ_{27}
 λ_{28}
 λ_{29}
 λ_{30}
 λ_{31}
 λ_{32}
 λ_{33}
 λ_{34}
 λ_{35}
 λ_{36}
 λ_{37}
 λ_{38}
 λ_{39}
 λ_{40}
 λ_{41}
 λ_{42}
 λ_{43}
 λ_{44}
 λ_{45}
 λ_{46}
 λ_{47}
 λ_{48}
 λ_{49}
 λ_{50}
 λ_{51}
 λ_{52}
 λ_{53}
 λ_{54}
 λ_{55}
 λ_{56}
 λ_{57}
 λ_{58}
 λ_{59}
 λ_{60}
 λ_{61}
 λ_{62}
 λ_{63}
 λ_{64}
 λ_{65}
 λ_{66}
 λ_{67}
 λ_{68}
 λ_{69}
 λ_{70}
 λ_{71}
 λ_{72}
 λ_{73}
 λ_{74}
 λ_{75}
 λ_{76}
 λ_{77}
 λ_{78}
 λ_{79}
 λ_{80}
 λ_{81}
 λ_{82}
 λ_{83}
 λ_{84}
 λ_{85}
 λ_{86}
 λ_{87}
 λ_{88}
 λ_{89}
 λ_{90}
 λ_{91}
 λ_{92}
 λ_{93}
 λ_{94}
 λ_{95}
 λ_{96}
 λ_{97}
 λ_{98}
 λ_{99}
 λ_{100}

Γεῖ ἀπαρεμφάτων.

[illegible][illegible]

ἐν τῷ ἀνέστῳ καὶ παραταπῶ. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις χρόνοις ὡσαύτως
τοῖς βαρυτόνοις κλίνεται. ὥστε εἴς οὐδὲ κλίνειν ἔχουσιν ὅτι τὸ πᾶν
καὶ τὸ πᾶν οἰμαι. θεμέλιον ὄντα πάντων τῶν ῥηματικῶν, ἀπὸ τῶς καὶ
ταύτα κλίνει. ὁ δὲ ἐκείνων ὁ λιγυρῶν, καὶ τῶν ἀπειροσέστων, καὶ ὁ
κύριος αὐτοῦ κενὸς ἔσται. χωρεῖς γὰρ ἀρχῶν καὶ θεμελίων τὰ πᾶν
τα κενά. κράσις τῆς πρώτης.

Ἄι δὲ κρᾶσεις τῆς πρώτης συζυγίας ἐξ ὁριστικοῦ, προστακτικοῦ,
ὀγκητικοῦ, ὑποτακτικοῦ, ἀπαρεμφατοῦ, καὶ μετοχῶν, οὕτως γί-
νονται. τὸ ἐ καὶ ὦ, εἰς ὦ κρινάται. τὸ ἐ καὶ εἰ, εἰς εἰ. τὰ δύο
εἰ, εἰς εἰ. τὸ ἐ καὶ ο, εἰς ο. τὸ ἐ καὶ χ, εἰς ου. τὸ ἐ καὶ οἰ, εἰς οἰ. τὸ
ἐ καὶ η, εἰς η. ποίεω, ὦ. ποιέεις, εἰς. ποιέει, εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς.
εἰς. εἰς. ὁ παρακείμενος, πεποίηκε. ὁ ὑποτακτικός, ἐπεποίη-
κεν. ὁ ὀγκητικός, ἐποίηκε. ὁ μέλλων, ποιήσω. χρονικός μόνον ἐν ἰσ-
τοῖς καὶ ἐγκλιτικῶς, ἵνα μὴ τὸ πάρος μείζον τῷ ὄντι γέναιτο.
ἡ κλίσις γὰρ τῶν πολλῶν τε ἄλλοις εἴρηται, καὶ μοι ἐν τῇ πρώτῃ.
ὅ, τε σχηματισμὸς ὁ αὐτὸς τοῖς βαρυτόνοις. ποίεε, εἰς. ποιέτω, ποίει-
τω. ποιήκει, πεποίηκε. ποίησον, ποιήτω. τὸ ὀγκητικόν, ποίειμι,
ποιοίμι. καὶ ὁ πᾶν τῶν εἰς ἡν αἰολικῶς, ποιήην, ης, η. ἔτω καὶ βο-
άοιμι, βοῶμι, βοῶην, ης, η. καὶ χρυσόοιμι, χρυσοίμι, χρυσώην, ης, η.
πεποιήκοιμι. ποιήσοιμι. ποιήσεται. ποιήσονται. ὕποτακτικῶς, εἰς. εἰς.
εἰς. εἰς. ποιέεις, ης. ποιέει, η. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς.
ποῖς. ποίειν. πεποιηκέναι. ποιήσαι. ποιήσιν. ὁ ποιέων, ὦν. ἡ ποιέουσα,
ποιέουσα. τὸ ποιέον, ὦν. ὁ πεποιημένος, ὁ ποιήσας. ὁ ποιήσας. Πάθητικῶς.

Ποιέομαι ποιέμαι, ἐπαθητικόν. ποιέη, η. ποιέει, εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς.
ἐποιέει. πεποιέμαι. ποιέται. τὸ παθητικόν ἐν ἰσῷ πεποιέται καὶ
ἰσῶς, καὶ ἰωνικῶς πεποιέται, ἀπὸ τῆς ἰσῶς ἐν ἰσῷ, ὁ πᾶν τῶν εἰς, ὁ
παθητικῶς τῶν α. πᾶν τῶν ἰσῶς ἐν ἰσῷ τῶν παθητικῶν παρακείμενου
ἔχων πρὸ τῆς φωνῆς μακρόν, ἵεπον αὐτὸ εἰς βραχὺ, τὸ ἰωνικόν τε
τον ποιέει, προσεγένετο καὶ, πεποίητο, πεποιέται. διὸ οἱ πόρρω αὐτῶν
οἱ μακρὰ πᾶν ἀλήγητες, ταύτην συσέλασιν εἰς τὴν ὁ φθλομένην
συσολῶ. βεβόηται, βεβοάται. κεχρύσωται, κεχρυσάται. εἰ δὲ βέ-
λη, καὶ ἀπὸ τῆς ἰσῶς παθητικῶν, ἀμοιβῇ τῶν εἰς α, ὥς πρὸς ἰσῶν, οἱ
τυφλοῖατο, πεποιήθη, πεποιέται, τὸ φθλομένης συσολῆς γινομέ-
νης, ἐπεποιήμην, πεποιήθην. ἐποιήθην, ποιηθήσομαι. ἐποιήθην, ποι-
ήσομαι. ποίει, οὐ. πεποιήθην. ποιήθητι. ποιήθην. ποιήσιν, ποιήσιν.
πεποιήμην. ποιηθείην. ποιηθείσιν. ποιηθείμην. ποιηθείμην. εἰς. εἰς.

ὠμιαι, ὠμιαι. ἐὰν πεποιῶμαι, ἐὰν ποιῇτω. ἐὰν ποιήσωμαι, ἀντὶ μέλ-
 λοντος πάντοτε. ποιέωται, εἶαζ. πεποιήαζ. ποιηθῆναι. ποιήσας.
 ποιήσεαζ. ὁ ποιέμενος, ὁ ποιημένος. ὁ ποιηθείς. ὁ ποιη-
 σάμενος. ὁ ποιησόμενος. σημεῖωμεν τὰ δισύλλαβα ἀδυνάτω καὶ
 τείτω προσώπων συναίρεσιν μὴ πλάγην. νέω, νέεις, εἶς. νέει, εἶ. πλέω,
 πλέεις, εἶ. πλέω, πλέεις, εἶς. πλέει, εἶ. χέω, χέεις, εἶς. χέει, εἶ. καὶ ὡς
 τοῖς παθητικαῖς ἐν τείτω, πλείται. ῥέται. Ὡς δὲ δέται μὲν τοῦτο.
 Δυνάτω δὲ ἢ δέται ῥά κω προσφύρομεν, ἐν τῇ παραληγούσῃ τῇ μέλ-
 λοντος καὶ τῇ ἄλλων χρόνων ῥά κω ἢ εἶχει, οὕτως. Ὅτε ὁ ἐνεστὼς
 αὐτῶν πρὸ τῷ ὡ ἢ ἔχει, ῥά τε ὁ μέλλων ῥά κω παραλήγει. ἐδ, ἐάτω.
 θεῶ, θεάτω. ἀνιδ, ἀνιάτω. ὀρυθεῶ, ὀρυθειάτω. ἄμοιῶ, ἄμοιιάτω. κοι-
 νῶς, Ὡς ἄμοιήσω ἰωνικῶς. Ἐν τῇ παραληγούσῃ τῷ ο, ἀκροῶ,
 ἀκροάσω. ἰζαίρεται βοῶ, βοήσω. γῶ, γῶσω. ἀλῶ, ἀλήσω, Ὡς ἄ-
 λῶσω. Ἐπὶ τὰ εἰς ῥά κω δὲ μίαν συλλαβὴν, πῶ, πῶσω. φῶ, φῶσω.
 ῥῶ, ῥῶσω. γῆρῶ, γῆρῶσω. ξῦρῶ, ξῦρῶς. ξῦρεῖ γὰρ ἐν ῥῶ τῷτο.
 Ἐν τῇ εἰς ῥά κω δὲ μίαν συλλαβὴν τῷ ε παραληγόμενα, γλῶ,
 γλῶσω. ἐλῶ, ἐλῶσω. Ἐπὶ τὰ εἰς ῥά κω καὶ ῥά κω μονοσύλλαβα, μὴ
 ποιοῦντα παραρῥα εἰς με, ὄρω, ὄρώσω. κλῶ, κλῶσω. φλῶ, φλά-
 σω. θλῶ, θλῶσω. Ἐπὶ ὅτε ὁ ἐνεστὼς τῷ υ παραλήγει, τό τε Ὡς μέλ-
 λον ῥά κω, ἐπῶ, ἐπῶσω. λυῶ, λυῶσω. δυνῶ, δυνῶσω. Ἐπὶ τὰ εἰς ῥά κω
 μὲν ἢ μὲν ἀσυνμφώνου κατὰ σύλληψιν, εἴτε κατὰ διάταξιν, συλῶ,
 συλήτω. κραιπαλῶ, κραιπαλήτω. ὁμοκλῶ, ὁμοκλήτω. ποδαρῶ,
 ποδαρήτω. χολῶ, χολήτω. μελαγχολῶ, μελαγχολήτω. ἀχολῶ,
 ἀχολήτω. πλῶ, πλῶσω. χαλῶ, χαλῶσω. ἰλῶ, ἰλῶσω. Ἐν τῇ εἰς ῥά κω καὶ
 ῥά κω πρῶτα εἰς με τῶν τῶν, χρῶ, χρῶτω, ὅτι χρῆμι. πρῶ, πρῶτω,
 ὅτι πρῆμι. τλῶ, τλῶσω, ὅτι τλήμι. Ἐπὶ τὰ εἰς ἄλλοις σύμφωνον ἢ
 γοντα, σμῶ, σμῶσω. κνῶ, κνῶσω. ζῶ, ζῶσω. νικῶ, νικήτω. πεινῶ, πεινά-
 τω. διλῶ, διλήτω. κυβῶ, κυβῶσω. πμῶ, πμῶσω. ἡβῶ, ἡβῶσω. ἴψῶ,
 ἴψῶσω. ἴψῶ, ἴψῶσω. σιγῶ, σιγῶσω. σιωπῶ, σιωπήτω. σπῶ,
 σπῶτω, Ὡς ἀπολῶ. σπῶ δὲ σπῶτω, Ὡς ἀσπῶ, ἀσπῶσω. Ἄι κρῶ-
 σεις τῆς ἀδυνάτου συζυγίας εἰσὶν αὐταὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐνδὲρ καὶ
 καὶ παθητικαῖς. τὸ α Ὡς, εἰς ὡ κερᾶται. ῥά κω ἐν δὲ διφθόγῳ
 γῶ, εἰς α ὑπογεγραμμένον. ῥά κω ἐ, εἰς α μακρόν. Ὡς α καὶ ο, εἰς
 ὡ. καὶ τὸ α καὶ ου, εἰς ὡ. τὸ α καὶ εν, εἰς αν. τὸ α καὶ οι, εἰς
 ὡ ὑπογεγραμμένον. τὸ α καὶ η, εἰς α. ὁριστικῶς. βοῶ, ὦ. βοῶς,
 ἄτ μὲν τῶ προσγεγραμμένον. ὡσαύτως καὶ τὸ βοᾷ, ἄτ. ἐβόα-

ον,ων. ἐβόαον, ας. ἐβόαε, α. βεβόηκα. ἐβεβοήκειν. ἐβόησα. βοήσω.
 βίαε, α. βοάειτω, άτω. βεβόηκε. κέτω. βόησον. σάτω. βοάοιμι, ώμι.
 βοάοις, ώς. βοάοι, ώς μετ' ἑ. καὶ αἰολιγός, βοώλυ, ης, η. βεβοή-
 κοιμι. βοήθαιμι. βοήσεται. βοήσοιμι. Ἐάν βοάω, ώ. βοάησ, άς. βο-
 αή, ά. ὁμοίως τῷ οἰσιγῶν. Ἐάν βεβοήκω. Ἐάν βοήσω. βοάειν,
 άν. βεβοηκέναι. βοήσται. βοήσιν. ὁ βοάων, ών. ὁ βεβοήκας. ὁ βο-
 ήσας. ὁ βοήσων. βοάομαι, ώμαι. βοάη, ά. βοάεται, άται. ἐβοά-
 μιν, ώμιν. βεβόημαί. ἐβοήθην. βοηθήσομαι. ἐβοησάμην. βοή-
 σομαι. βοάου, ώ. βεβόησ. βοήθητι. βοήσται. βοαοίμην, ώμην. βε-
 βοοίμην. βοηθείην. βοησάμην. βοησοίμην. Ἐάν βοάωμαι, ώμαι.
 Ἐάν βεβοάωμαι. Ἐάν βοηθῶ, Ἐάν βοήσωμαι. βοάεται, άται. βε-
 βοήσται. βοηθήναι. βοήθω. βοήσεται. ὁ βοαόμενος, ώμενος.
 ὁ βεβοημένος. ὁ βοηθείς. ὁ βοηθόμενος. ὁ βοησόμενος. τείτη δὲ
 ἢ αἴτ' ἢ οὐ πεφύρομεν, ἐν τῇ παραληγοῦσιν τῷ μέμονος καὶ
 τῇ ἄλλων χρόνων τῷ ὡ μεγάλῳ παραλήγει. ἐπὶ τῷ πλείοντι.
 ἐν ὁλίγοις δὲ τῷ ὡ μικρῷ οὐπωσιν. ὅτε τὰ τῆς τείτης ῥήματα
 ἐχρῶν περὶ πλείονος ῥήματι, τότε τὸ ὡ μέγα διήρσεις ἐν τῇ
 παραληγοῦσιν τῷ μέμονος. χρυσάω, ώ. χρυσάσω, ὅτε χρυσός. ἀργ-
 ράω, ώ. ἀργύρωσω, ὅτι ἀργύρος. γυλάω, γυλάσω, ὅτε γύλος. χερσάω,
 χερσάσω, ὅτε χεῖρ. πυράω, πυράσω, ὅτε πῦρ. σεφάω, σεφάσω, ὅτι σέφα-
 νος. ὀρτάω, ὀρτάσω, ὅτε ὀρτός. σρεβλάω, σρεβλάσω, ὅτι σρεβλός. ηξ-
 υφ, ηξυφάσω, ὅτι ηξυφός. ταπεινάω, ταπεινώσω, ὅτι ταπεινός. Ὁ ἄλλα
 πάλι πολλὰ. πάλιν ὁλίγοντι τῶν ἢ ἐχόντων τὸ ὡ μικρόν. ἀρόω, ἀρό-
 σω, ὁ μῶ, ὁ μῶσω. ὀνῶ, ὀνόσω. βόω, ώ. βόσω. ὁ πῶρ καὶ ἐν τῷ ἄλλοις χρό-
 νοις ἔστιν ἰδεῖν. Αἱ δὲ κράσεις τῆς τείτης οὐπωσιν ἐχρῶν. τὸ ὡ καὶ
 εἰς ὡ κερνάται. τὸ ὡ καὶ οἱ, εἰς οἱ. τὸ ὡ καὶ εἰς εἰς. τὰ δύο οἱ, εἰς
 οἱ. τὸ ὡ καὶ εἰς οἱ. τὸ ὡ καὶ η, εἰς οἱ. χρυσάω, ώ. χρυσάω, ώ.
 οἱς. χρυσάει, ἢ. ἐχρυσάσων, οἱ. κεχρύσθη. ἐκεχρύσκειν. ἐχρυσάσται.
 χρυσάσω. χρύσει, ου. κεχρύσται. χρύσασον. χρυσάοιμι, οἱμι. κε-
 χρυσάοιμι. χρυσάμαι. χρυσάσεται. χρυσάσοιμι. Ἐάν χρυσάω,
 ώ. χρυσάησ, οἱς. χρυσή, οἱ ὁμοίως τῷ οἰσιγῶν. Ἐάν κεχρυσάω.
 Ἐάν χρυσάσω. χρυσάειν, οἱ. κεχρυσάσται. χρυσάσται. χρυσάσιν.
 ὁ χρυσάων, ών. ὁ κεχρυσάσας. ὁ χρυσάσας. ὁ χρυσάσων. χρυσάο-
 μοι, οἱμαι. ἐχρυσάομην, οἱμην. κεχρύσωμαι ἐκεχρυσάμην. ἐ-
 χρυσάθην. ἐχρυσάσμαι. χρυσάσμαι. χρυσάου, ου. κεχρύσωσο.
 χρυσάθη. χρύσωται. χρυσάοιμην, οἱμην. κεχρυσάμην. χρυσά-

θείλω. χρυσώμαι. χρυσώσθαι. ἔαν χρυσώμαι, ὦμαι. χρυ-
σώσθαι. χρυσώμαι, οὐται, ὦ χρυσώμαι. ἔαν κε χρυσώμαι. ἔαν χρυ-
σώσω. ἔαν χρυσώσωμαι. χρυσέωμαι, οὐδαι. κε χρυσώωμαι. χρυ-
σώσθαι. χρυσώω. χρυσώωμαι. ὁ χρυσόμενος, οὐμενος. ὁ
κε χρυσώμενος. ὁ χρυσώω. ὁ χρυσώωμαι. ὁ χρυσώωμαι.

Περὶ τῆς εἰς με.

Τούτων οὐτως ἐχόντων, καὶ πρὸς τῇ εἰς με λέγει μεν βραχύτα-
τα, ὧν αἱ συζυγίαι, ὡς ἐγνώσκει, τέσσαρες εἰσι. τούτων ἡ πρώτη, ἀπὸ
τῆς πρώτης τῇ πρὸς μεν, πρὸς με, τίθεται. ἡ δὲ δεύτερη, ἀπὸ
τῆς δευτέρας, ἰσάω, ὦ, ἰσάωμαι. ἡ τρίτη, ἀπὸ τῆς τρίτης, διδῶ, ὦ,
διδῶμαι. ἡ δὲ τέταρτη, ἀπὸ τῆς τέταρτης, βαρύνω, μέλει, παρ-
εργάζομαι. καὶ ἡ μεν πρώτη καὶ δευτέρα, τῶν παραλήγουσιν. ἡ δὲ τρίτη,
ὦ. ἡ δὲ τέταρτη, τῶν κοινοῦ δ' αὐταῖς ἐν τῷ μέλλοντι ἀποβ-
λεν τῶν πρώτων συλλαβῶν. ἰσάωμαι, ἰσάω. ἰσάωμαι, ἰσάω. διδῶμαι,
διδῶ. καὶ ἐν μὲν τῇς ἀπὸ τῆς πρώτης, μακρὰ παραλήγουσιν. ἐν ὧς τοῖς
παρὰ τῆς πρώτης, βραχέα, τίθεται, ἰσάωμαι, ἰσάω. διδῶμαι,
διδῶ. ζεύγωμαι, ζεύγωμαι. εἰμήπου, εἰμήπου. ἀπὸ τῆς πρώτης, ἰ-
σάω. ἐν τῇς παρὰ τῆς πρώτης γένεσι, ὡς τίθεται. ἀπὸ τῆς πρώτης, ἰ-
σάω. ἰσάω. οἱ δὲ αἰολεῖς ἰσάωμαι, ἰσάωμαι λέγουσι. καὶ τὰ μεν εἰς
με, ἐν μεν ὧς ἐνεσὼν καὶ παρὰ τῆς πρώτης καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης, ἰσάω
ἐλαχρόν κλίσι. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις χρόνοις, ὁμοιοῦσιν ὡς βαρύν-
οις κλίνονται. ἀπὸ τῆς ἄλλων δὲ καὶ ὡς μαθεῖν. ὁμοιοῦσιν δὲ
αὐτῶν τὰ δευτέρα πρὸς με ἀπὸ τῆς πρώτης, ὡς πρὸς με εἰς σ-
τίθεται, τίθεται. ἰσάωμαι, ἰσάω. διδῶμαι, διδῶ. ζεύγωμαι, ζεύγω.
τὰ δὲ τρίτα, ἀπὸ τῆς δευτέρας, πρὸς με. τίθεται, ἰσάω, καὶ τί-
θεται πρὸς με. ἰσάω, ἰσάω. διδῶ, διδῶ. ζεύγω, ζεύγω. τὸ
δεύτερον καὶ τρίτον τῇ δυνάμει, ἀπὸ τῆς δευτέρας πρὸς με, ὡς
πρὸς με εἰς σ, ὡς πρὸς καὶ τὰ βαρύνοντα. τίθεται, τίθεται, ἰσά-
ω. ἰσάω, ἰσάω. διδῶ, διδῶ. ζεύγω, ζεύγω. τὸ
πρὸς με καὶ τρίτον τῇ δυνάμει, ἀπὸ τῆς πρώτης πρὸς με, με-
ταποιήσει τῆς ληγούσης, καὶ συσπλῆναι τῆς παραληγούσης. ἢ ἀπὸ
τῆς μετοχικῆς γένεσις καὶ τὰ παλαιούσιν. τίθεται μεν. ἰσάω μεν. διδῶ
μεν. ζεύγω μεν. τὸ πρὸς με καὶ τρίτον ἀπὸ τῆς πρώτης, ὡς
πρὸς με εἰς σ, τίθεται μεν, τίθεται. ἰσάω. διδῶ. ζεύγω.

τὸ πλῆθὺν ἡκὺν τείρν' ὁμοφώνως ταῖς μελοχρῆσιν δοῦκαῖς πλῆ-
 θυν ἡκῶν, ἡθεῖσιν. ἰσᾶσι. διδύσι. ζυγνύσι. καὶ ἰωνικῶς, ἡθεῖσι. διδύ-
 ασι. ζυγνύασι. ὅ δ' ἐ' ἴσημι, ἰσᾶσι ποιεῖ δ' ὁμοφώνῳ. ἐπὶ καὶ ἰσᾶσιν ἀπ' ἰ-
 κῶς ἐκ συναρτέσεως, καὶ ἀρτέσεως, καὶ τὰ ὁμοῖα. ὁ παρατακτὴς ἀπ' ἡ-
 ᾗ ἐκαστῶρος, ὅπῃ τὸ μ εἰς ν, προσδέσει τ' συναρτέσεως ἀνέξεως, πῆ-
 θημι, ἐπίθλω. ἴσημι, ἴσην. διδύμι, ἐδίδων. ζυγνύμι, ἐζύγνυν. τὸ
 δαύτῳρον ἀπ' τῆς πρῶτου, ὅπῃ τὸ ν εἰς σ. τὸ τείρν' ἐκ τοῦ δαυτέ-
 ρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοιοπῶς τῷ ἐκαστῷ τι.
 ὁ παρακείμενος ἀπ' τοῦ μέλλοντος, θήσω, τέθεικα. σῆθε, ἔστακα. δά-
 σω, δέδωκα. ὁ ὑπερσυντέλικος ἀπ' τοῦ παρακείμενου καὶ τὰ
 βαρύνοντα, ἐπεθείκειν. ἐσάκειν. ἐδεδώκειν. καὶ ἐπεθείκειν,
 βοιωτικῶς, ὅπῃ τὸ ν εἰς εἰ. ἄρ' ἂν εἰρωδῇ, ἀντὶ ἡρώδου. ὅθεν καὶ
 ὁ τέθιμαι. ἀπ' εἰ. καὶ δὲ ἔστακα. ὅθεν τ' α, εἰς διαφορὰν τ' ἔστηκα, ἀπ' ἡ-
 ᾗ ἐσῆκα. ὁ ἀόριστος ἡρώδου, ἐθήκα. ἔστησα. ἔδωκα. ὁ ἔθηκεν, ἀντὶ
 ἔθηκεν, καὶ ἔδωκα, ἀντὶ ἔδωκα. ἔξω τῶν κατόνοσ. μεθ' ὧν καὶ ὁ ἔθηκεν
 σημειώται ἐν τοῖς εἰς μί, ἄρ' ἂν εἰπά, καὶ ἡνεκα ἐν τοῖς βαρύν-
 οντοισι. ὁ ἀόριστος δαύτῳρος, ἐθλω, θησ, θη, ἀπ' ἡ. τὰ δὲ λοιπὰ,
 ἀπ' ἡ. ἔσθην, ἔσθω, ἔσθω, ἔσθω, ἔσθω, ἔσθω, ἔσθω, ἔσθω, ἔσθω, ἔσθω, ἔσθω, ἔσθω,
 ὅθεν τὰ εἰς μί ὑπερδισύλλαβα μελὶ ὄντα, προσπαροξύνονται. τίθη-
 μι. δίδωμι. δισύλλαβα ὅ, ὅξύνονται. εἰμί. φημί. ἡμί. ἐγκλινόμε-
 να δὲ, ὅξύνονται. καὶ σὺνθετα, προσπαροξύνονται. σύμφημι. πάρε-
 μι. ὅ δ' εἰμι ὁ πορδύομαι, προσπαροξύνεται. καὶ τὰ μετὰ τῆς ἡρώ-
 τος καὶ δαυτῳρος, ἀνέλλιπῃ. τὰ δὲ τῆς τείρης πλῆθ' ἡ δίδωμι,
 ἐλλίπῃ. τὰ δὲ τῆς τετάρτης, μέχρι παρατακτοῦ. τῶν δὲ προστα-
 κτικῶν τὰ μελὴ, εἰς δι ἀπ' τῆς γλυνῆς τῆς δίδωμι μετοχῶν ἄννοιαι,
 ἐκβολῇ τ' ν, καὶ μετὰ ποιήσει τῆς ἐλάττης εἰς δι. πιδένω, ἡθεῖτι,
 ἀντὶ πιδέτι. πιδέτω. θένω, θέτι, καὶ θές, θέτω. ἰσάνω, ἰσάτι, ἰσά-
 τω. σάνω, σῆτι, σήτω. διδύνω, δίδωτι, διδύτω. δύνω, δύτι, καὶ δύς,
 δύτω. ζυγνύω, ζύγνυτι, ζυγνύτω. τὰ ὅ εἰς ὦν εἰς ε, ὡς τὰ
 βαρύνοντα, τέθεικα, τώ. ἔστακα, ἐστακέτω. σῆσον, σῆσάτω. δέδωκα, τώ.
 τῶν ὅ δὲ κτικῶν τὰ μί, εἰς ἡν ὡς τὰ παθητικὰ τ' πρῶτον καὶ δαυτέ-
 ρου ἀορίστου, πιδείλω, ησ, η. θείλω, ησ, η. ἴστω, καίλω. διδοίλω, δοίλω.
 τὰ δὲ, εἰς μί ὡς τὰ βαρύνοντα, τεθείκοιμι, κοίς, κοί. ἐσάκοιμι.
 σῆθαιμι τὸ κοινόν, σῆσεια τὸ αἰολικόν. δεδώκοιμι, θήσοιμι. σῆσοιμι.
 (δῶσοιμι. τῶν δὲ ὑπερτακτικῶν

γλ' παῖδας δ' ἀμαρτάνειν. τὸ μὲν περὶ ὀνόματος ὕψι δὲ καὶ μεδίο-
λάνω, ἡδὲ φραγίσκου σφοδρίως καὶ ἡγμένους, ἀεὶ ὡσεὶ φιλίστου
φάρουχίνου, ὁ βαρβαρολογίου καὶ χαλκίου, καὶ βωνίνου καὶ βομ-
βεικίου, οἷοι χειρόμενος, καὶ τοὺς καλόντας τῶν ῥημάτων προσέ-
τεκε. τῇ τῇ ὁκτώ μερῶν καὶ λόγου ἐπὶ καὶ τῇ ὁμάδῃ αὐτοῦ
θείσῃ. οἱ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἡρμοζον. ἔπειτα ἀπὸ θεολογίας, χιλιο-
σῶ, ἐξήκοσθ' αὖτε. καὶ δὲ περὶ ῥήματος, ἐκδιδακτὴ μὲν ἐκεῖ,
ὕψι δὲ ὅτι αὐτὰ ἐν μεσότητι τῆς σκελίδας. ἐπὶ καὶ
καὶ περὶ σωτάξεως τῶν ῥημάτων κατὰ λατρίαν,
καὶ ἄλλα ἴσα. ἔπειτα χιλιοσῶ, τετρακοσιοσῶ,
ἐξήκοσθ' ὁγδοσῶ. ἔτι δὲ τυχεῖς ὡς
περὶ τὸ πρῶτον.

ὑμῶν, καὶ αἰολικῶν, ὑμῶν. ἢ καὶ ἀναλογίαν ἢ ὀνομαστικὴν δυνικὴν ὑμῶν.
 ἢ γυνικὴν, ὑμῶν, ὑμῶν, καὶ ὑμῶν, καὶ αἰολικῶν, ὑμῶν. ἢ δὲ
 πικὴν ὑμῶν, περὶ αὐτῶν μὲν ἢ μὲν παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὅξυτον μὲν ἢ
 πολλαῖς παρὰ τοῖς βαρκοῖς πηταις, ὅτε τὸ ἐν βραχὺ ὅτι καὶ δὴ
 εἰκῶς ὑμῶν, καὶ αἰολικῶν ὑμῶν. ἢ αἰτιατικὴν, ὑμῶν, ὑμῶν. καὶ δὴ
 εἰκῶς καὶ αἰολικῶν, ἄμμι. διαφύρουσι δὲ τὰ πηθηντικῶν τῶν δὴ
 τῶν προσώπων τῶν πηθηντικῶν τῶν πρώτων, ὅτι ἐκεῖνα μὲν ἀπὸ τῶν
 ἢ γράφονται, ταῦτα δὲ ἀπὸ τῶν πηθηντικῶν, ὑμῶν. τὸ δὲ
 τῶν προσώπων ἢ ὀνομαστικῶν καὶ παλαιούσιν, καὶ ὅς. ἢ γυνικὴν, κοί-
 νῶς μὲν, οὐ. ἰωνικῶς δὲ, ἔο, καὶ ἔο. ἀπικῶς, ἔθεν. καὶ δὴ εἰκῶς, ὅς. τὸ
 δὲ ἐμοῖο, καὶ σοῖο, καὶ οἴο, οὐ γίνονται ἀπὸ τῆς πρώτου τύπων, ἀλλ' ἀπὸ
 τῶν κτητικῶν, ἐμοῦ, σοῦ, οὐ, ἔθεν ἰωνικῶν. ἢ δὴ πικῶν, δι. καὶ προαδέσει, ἔοι.
 ἢ αἰτιατικῶν, ἔ. ὅθεν ἔθεν, καὶ ἔε. κλητικῶν δὲ οὐκ ἔχει. οὐδὲ γὰρ τῶν
 ἀπὸ τῶν καλῶν. ἢ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυνικὴ, σφῶε σφῶ, ἢ περ
 αἰ ἐκ τῶν αἰτιατικῶν λαμβάνεται. οἶον, τὸς τ' ἀπὸ σφῶε θεῶν, ἀντὶ αὐ-
 τούσ. ἢ γυνικὴ καὶ δὴ πικῶν, σφῶειν, σφῶειν, καὶ σφῶν. ἢ ὀνομαστικὴ πηθ-
 ηντικῶν, σφῶει σφῶει, καὶ σφῶε δὴ εἰκῶς. ἢ γενικῶν, σφῶων σφῶων, καὶ
 σφῶων. ἢ δὴ πικῶν, σφῶσι, καὶ σφῶν. ἢ αἰτιατικῶν, σφῶας, σφῶας. καὶ αὐ-
 ται μὲν αἰ πρώτου τοῦ αὐτῶν μίαι, ἀφ' ὧν παρὰ τῶν ἐκ τῶν κτη-
 τικῶν ἢ γυνικῶν κληνόμεναι.

ΚΤΗΤΙΚΑΙ.

Ἀπὸ τῆς ἐμοῦ γυνικῆς τῆς πρώτου τοῦ, παρὰ τῶν ἐμῶν. ἐμῶν.
 ἐμῶν. Ἀπὸ τῆς σοῦ τῆς δὴ πικῶν προσώπων, σός. σή. σή. αἰ καὶ ὁρη-
 κῶς, τεός, τεός, τεόν λέγονται. Ἀπὸ τῆς οὐ γυνικῆς τῆς ἰόν, ἐός. ἐή. ἐόν.
 Ἀπὸ τῆς νῶν ὀνομαστικῆς δυνικῆς τῆς πρώτου προσώπου, νῶ. τῶν, νῶ.
 τῶν, νῶ. λέγονται δὲ ὅταν δύο μῶνοι μετέχῃ τῆς κτήματος.
 Ἀπὸ τῆς σφῶν ὀνομαστικῆς δυνικῆς τῆς δὴ πικῶν προσώπου, σφῶ. τε-
 ρος, σφῶ. τῶν, σφῶ. τῶν. ὡσαύτως καὶ αὐταὶ ὅταν δύο μετέχῃ
 σι τῆς κτήματος. Ἀπὸ τῆς ἰόντος προσώπου αὐτῶν μίαι οὐ παρὰ γί-
 νεται. ὅ γὰρ ὅτι ὀνομαστικὴ ἀφ' ἧς πᾶν χησέ. ὅ γὰρ σφῶε, αἰτιατικῶν
 ὅτι. Ἀπὸ τῆς ἡμῶν ὀνομαστικῆς τῆς πρώτου προσώπου, ἡμέ. τῶν, ἡμέ-
 τῶν, ἡμέ. τῶν. ἀπὸ τῆς ὑμῶν δὴ πικῶν, ὑμέ. τῶν, ὑμέ. τῶν, ὑμέ. τε-
 ρον. αὐταὶ δὲ λέγονται ὅτε πολλοὶ μετέχῃ τῶν κτήματος. Ἀπὸ
 τῆς σφῶν σφῶσι τοῦ ἰόντος, σφῶ. τῶν, σφῶ. τῶν, σφῶ. τῶν. παρὰ
 ποιηταῖς δὲ εἰσι καὶ ἄλλαι κτητικαὶ αὐτῶν μίαι καὶ τῶν ἀκο-
 λουθίαν τούτων, ἀμῶν, ἀμῶν, ἀμῶν, ἀντὶ ἡμέ. τῶν, ἡμέ. τῶν, ἡμέ-
 τῶν. καὶ ὑμῶν, ὑμῶν, ὑμῶν, ἀντὶ ὑμέ. τῶν, ὑμέ. τῶν, ὑμέ. τῶν. καὶ σφῶς,
 σφῶς,

αὐτὴ, αὐτὸ. καὶ δὲ αὐτὸν, αὐτῶν, αὐτὸν διασπνόμενα, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ.
ἐαυτῶν, ἐαυτὸν καὶ ἀφαιρέσιν. ὅθεν καὶ ἡ διασεία φυλάττεται.

Γεῖ σιν δέ τιν·

[illegible]

θητων . οι δε τινι αφοριαν των εβλων ην διδασκα
λουν ουχερωδς μανθανειν τα θβαια τα εδωκα

ται. Ἐρρώδα οἱ ἀναπνώσκοντες, καὶ μέ-
μνηθε. ἐν μεδιοχάνῳ, ἔπει χλι

ဝ၃၃, ၃၃၃၃၃၃၃၃,

Εξήκοστω.

κῶνταιν ἴνου λυθακρίως τῷ βυζαντίῳ πῶδε τῇ ὑπογραμμέ
νων φωνηέντων . οἱ μεσσηνὴ τῆς σικελίας συνετέθη.

πολλῶν ὄντων καὶ χρυσίμων τῆς πρακτικῆς γραμματικῆς, οὗ
οἶμαι καὶ τὸ πῶδε τῇ ὑπογραμμέων φωνηέντων εἶδεναι, τίνα
καὶ τίνα λόγῳ ὑπογράφονται, μέρος δὲ ὁρθογραφίας καὶ ἐτυμο-
λογίας. ὁ πῶδε καὶ τῶς φωνῆς νῦν ὀλιγογραφῆται διὰ τὴν ἀγνοίαν,
ὡς πῶδε καὶ ἄλλα πολλὰ, ὁμοῖον τῶς παλαιῆς πῶδε φωνῆς ὡς εἰδέ-
ναι, καὶ χρῆσθαι. τουτὶ δὲ ἀπὸ τῆς γραφῆς τῇ παλαιῶν βίβλων
καταμαθεῖν ὅστις οὐδενὸς δει. εἰ γὰρ ἀχρεῖον ὡς, οὐκ αὖτε πρὸς γρα-
φὴν. ὅτε οἱ γραμματικοὶ διεσπασμένως λόγους ἐποιοῦν. ταῦτά τινι
δὲν ὡς ἴδεν τὰ παρ' ἄλλοις, καὶ τὰ ἐν τῷ μεγάλῳ ἐτυμολογικῷ γρ-
γραμμῆς, δι' ὧς φέλειαι τῇ νέων ἀφ' ἐραχέων ἐπιστημώσασθαι,
ἵνα ἀπὸν εἶδεναι ἐχρῖεν πῶδε τοῦτων, καὶ μὴ αἰεὶ ὀρίοντο. εἰ δ' αὖτε
ἐπιτελεῖ ἡ ῥητορικὴ παραλέληπται, οὐ θαυμάζειν χρὴ. ὁ γὰρ πρὸς
δέμῳ μὲν πᾶσις ἐπιμελείας πῶδε πάντων εἰπεῖν, ἀλλ' αὖτε γρ-
δῖως πῶδε τῇ μνημονομῆς. ἀφ' ὧν τὰ λοιπὰ δι' ἐραχέως μα-
θεῖν ὀρέσεται.

Περὶ τῇ ὑπογραμμέων φωνηέντων.

Τὰ νῦν ὑπογράφόμενα φωνηέντα οἱ παλαιοὶ πρὸς γραφῇ,
ἀπὸ τῇ διφθογῶν τὸ εἶναι ἐχρῖτο. διὸ καὶ διφθογγικὰ χρῆσται
καὶ ὡς ταῦτα. καὶ τὸ μὲν α ὑπογράφόμενον, διωαμειαι τυγχάνει ὄν-
ωσπύτως καὶ τὸ ἄλλοις, Ἰοπη τῶς α εἰς η, καὶ τῇ ὑπογραφο-
μενίου. τὸ δὲ ω ὑπογράφόμενον, διωαμειοι τυγχάνει κατ' ἐκτα-
σιν τῇ ο εἰς ω, καὶ τῇ ὑπογραφομενίου. ὅθεν εἰπεῖν τινὰ μὲν καὶ
Ἰολικῶς καὶ ὄνι ὑπογράφεται, ἵνα δ' ἀφ' ἐτυμολογίας. ἀλλὰ ὅτε πα-
ρὰ τῇ ἐκτάσει, ἢ κρᾶσει, ἢ σωμαρίσει, ἢ σωμαλοιφῇ, ἢ Ἰοπη. ὀλίγα
δ' ἄλλα καὶ παρὰ τὸν καὶ ὁμοίωσιν ἄλλων. πῶδε ὧν λεκτέον ἀρ-
ξομενίοις ἀπὸ τῶς α.

Περὶ τῶς α.

παντὶ α δὲ ἡκῆος ἐν ἡκῆος ὁπρὶς αὐτῇ ἡ γλῶσσο ὑπογράφεται. ἢ αἰ-
νεία. ἢ πυθαγόρεα. ἢ μαία. ἢ μαρία. ἢ ἡμῶς. ἢ κρέα, ἀπὸ τῇ κρέα
καὶ α σωμαρίσει. ὅθεν καὶ οἱ γραμματικοὶ ἐν τῇ ὁμοίᾳς διφθῇ διακρίσει χρῶν-
τη. αὐτῇ, αὐτῇ. ἔτι παντὶ α τῇ διφθογῶν καὶ Ἰοπη προσώπῳ τῇ
ὀριστικῇ καὶ ὑποτακτικῇ τῇ διφθογῶν συζυγίας τῇ πῶδε αὐτομῆς ῥη-
μῇ, Ἰοαῖς, βοᾶς. βοᾶει, βοᾶ. ὀρᾶς, ὀρᾶς. ὀρᾶι, ὀρᾶ. τὸ α τῇ εἰς
α καὶ ῥὸν κερνῆται, καὶ τὸ ὑπογράφεται. ἐὰν βοᾶς, βοᾶς. ἐὰν
βοᾶι, βοᾶ. ὡσπύτως καὶ τῇ διφθογῶν τῇ παθητικῇ, βοᾶμαι, ὤμαι.
βοᾶμαι, ὤ. καὶ τὰ α πρὸς ἐμφατῇ τῇ ῥιότῃ ἀναλόγῳ ὑπογραμμῆς

Η ΙΙ

ἀνέγνωμεν. βοᾶν. οὐραν. ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιφορὰν τῶν οὐ παρὰ
 δέχονται οἱ τοῦ ἡμετέρων γράμματι καὶ, καὶ ὅτι ἐκ τῶν τεύχων
 τῶν παρὰ τὸν αὐτὸν ὁμιλῶντες. ἄδης, ἄδον, ἄδῃ, καὶ τὰ λοι
 πὰ ὑπογράφονται, ἀπὸ τῶν αἰδῶν καὶ τὰ κρᾶσιν. ὁ δὲν καὶ τὸ α ἐκτεί
 νεται. τῶν δὲ πρὸ τοῦ τῶν συσέλλεται, αἶς, αἶδον. αἶδον, αἶδον.
 αἶδον, αἶδον, αἶδον. ὅθεν δὲ δὴ λαν ἀπὸ τῶν ὀνητικῶν ἐκτείν.
 ἀπὸ τῶν αἶδων ἰωνικῶν καὶ τὰ κρᾶσιν. ὁ δὲν καὶ τὸ α μακρόν. τῶν δὲ αἶ
 δων, βραχὺ, καὶ τῶν αἰδῶν, καὶ αἰδῶν. ἄσμα ἄσματος, ἀπὸ τῶν αἶδων, ἡσ
 μαι. αἶς ὑπογράφεται παρὰ ταῖς παλαιαῖς βίβλοις, ἀπὸ τῶν αἶ
 δῶν. παρὰ ποιηταῖς δὲ συσέλλεται. ἰαδῖωσ ἀπὸ τῶν ἰωνικῶν
 ῥηϊδίωσ, ἰοπῆ τῶν ἰοῖα, καὶ τῶν ἰοῖα ὑπογράφονται. ὡσαύτως καὶ
 ῥαδῖωσ, ῥαδῖα, ῥαδῖον. ὁ καὶ ἡ ῥαδῖον, καὶ τὸ ῥαδῖον. ῥαδῖος, ῥαδῖα, ῥαδῖον,
 καὶ ῥαδῖα. ῥαδῖον. ῥαδῖον. ῥαδῖον. ῥαδῖον. ῥαδῖον. ῥαδῖον. ῥαδῖον. ῥαδῖον.
 τὰ ἀπὸ τῶν ῥαδῖον. ἡ γὰρ πρῶτος, πρῶτος, πρῶτος. πρῶτος. ῥαδῖον.
 ῥαδῖον, ῥαδῖον, ῥαδῖον, ῥαδῖον. ὁ δὲν καὶ τὸ α ἐκτείνεται.
 ῥαδῖον, ἀπὸ τῶν ῥαδῖον βραχύνειν. δαδῖον, δαδῖον, δαδῖον, ὅτι δαδῖον
 παλαιαῖς, ἀπὸ τῶν δαδῖον. ὡσαύτως καὶ θραδῖον, θραδῖον, θραδῖον,
 ὅτι θραδῖον καὶ θραδῖον. ὁ δὲν ἰωνικῶν, ὀρηκῶν ἀκρόκομοι. καὶ θραδῖον
 καὶ θραδῖον, ἡ ἐπαρχία καὶ θραδῖον. εἴτε θραδῖον αἶμα, ὁ δὲ
 τῶν θραδῖον. διμοσίον, ἀντὶ διμοσίον. ἰδῖον, ἀντὶ ἰδῖον. βίον, ἀντὶ
 βίον. παρὰ ῥηϊσίον, καὶ πάντα τὰ ῥηϊσίον ἐκτείνεται καὶ τὰ ῥηϊ
 σῖον ἐκτείνεται, ὑπογράφεται.

περὶ τοῦ η.

χρήζω ὑπογράφεται, ἀπὸ τῶν ἰωνικῶν χρήζω. καὶ κληίζω, ἀπὸ τῶν
 κληίζω. ληϊσῖον, ληϊσῖον, ἀπὸ τῶν ληϊζῖον, ληϊσῖον, καὶ ληϊσῖον. ληϊσῖον, λη
 σῖον. ληϊσῖον. καὶ κληῖον. θραδῖον καὶ θραδῖον, ἀπὸ τῶν θραδῖον. ἡ τορ
 ἡ τορὸς ἰωνῶν ὑπογράφονται, ἀπὸ τῶν αἶδων παρὰ γοντες. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν αἶ
 δων ἀναλογῶν τῶν, ὅχι ὑπογράφεται. τῶν, μουσῖον, σκυθῖον, ἐλόνῖον,
 σοφῖον, καὶ παρὰ τῶν ὀνητικῶν ἐκτείνεται ἡ ληϊσῖον, ὑπογράφεται.
 ὡσαύτως τῶν ὀνητικῶν, ἀντὶ τῶν. μουσῖον, ἀντὶ μουσῖον.
 νύμφησιν, ἀντὶ νύμφησιν. καὶ παρὰ τῶν ἰωνικῶν ληϊσῖον ἐκτείνεται.
 ῥαδῖον, ἀπὸ τῶν α ἐκτείνεται διφθόγγου ἐκτείνεται, καὶ τὸ ἰ ὑπογράφεται.
 ῥαδῖον, ἀπὸ τῶν αἶδων. ῥαδῖον, ῥαδῖον, ῥαδῖον, ἀπὸ τῶν αἶδων.
 ῥαδῖον, ῥαδῖον, ῥαδῖον, ῥαδῖον, ῥαδῖον, ῥαδῖον, ἀπὸ τῶν
 ῥαδῖον. ῥαδῖον, ἀπὸ τῶν αἶδων. ῥαδῖον, ἀπὸ τῶν αἶδων. καὶ πάντα τὰ διφθό
 γγουσιν. εἴ τι τῶν ῥαδῖον, ῥαδῖον, καὶ πάντα τὰ διφθόγγουσιν.

ὅ πα τῇ πα θετικῶν κοινῶν καὶ ἀποθετικῶν ἐνέστων εἰς ἡ λή
 ρωντα. ἀπὸ γὰρ τοῦ τείρου γίνεται. τύπεται γὰρ, καὶ ἐκβολὴ τῆ
 τ, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η, ὑπογράφουμένου καὶ τῷ ι. ὁμοί-
 ωσιν καὶ τῇ μελλόντων, τύπῃ, γράφῃ, ποιήσῃ, τυπῇ. ἔτι πάντα ἰσά
 δούτῳ καὶ τείτα ἐνέστω τῇ ὑποτακτικῶν διαφόρων συζυγιῶν εἰς
 ἡ λήγοντα, ἔαν τύπῃς, τυπῇ. ἔαν τετύφῃς, τετύφῃ. ἔαν τύπῃς,
 τῇ. ἔαν ποιήσῃς, ποιήσῃ. ἔαν ἔλθῃς, πῇ. ἔτι τὰ δούτῳ τῇ πα
 θετικῶν κοινῶν καὶ ἀποθετικῶν. ἔαν τύπῳμαι, τυπῇ. ἔαν ἴω
 ῶμαι, τυπῇ. ὁμοίως δὲ πάρος καὶ τὸ μέμνη ἰωνικῶν, αὐτὶ μέμνησαι.
 κείθῃ, αὐτὶ κείθῃ. δύνῃ, αὐτὶ δυνάσσαι. κέχῃνα, ἀπὸ τοῦ χείνω,
 χείνω, κέχῃνα. καὶ πέφῃνα, ἀπὸ τοῦ φαίνω. ὅτε γὰρ ὁ ἐνέστω παρὰ
 λήγει τῇ αἰ διφθόγῳ, τότε τὸ α εἰς η ῥέπεται ἐν τῷ μέσῳ παρὰ
 κειμένῳ, καὶ τὸ ι τῆς διφθόγου ὑπογράφεται. διδῃτῃ, ἀπὸ τοῦ
 διαιτῶ, φημι φῆσ, ἀπὸ τῆς φᾶσ. ἡ δὲ κοινῶν, ἀπὸ τοῦ εἶδω, ῥωθῇ τοῦ ε
 εἰς η. καὶ τοῦ ἡδὲ τὸ ἡρῶν ὑπογράφεται, ἀπὸ τοῦ κοινοῦ κατ' ἐκτασιν.
 ὡπῶ τωσιν καὶ τὸ ἦεν, ἐπῆεν, προσῆεν, ἀπῆεν, ἀπὸ τοῦ εἶω κοινοῦ. ἐπῇ
 μεν, ἀπὸ τοῦ ἐπείω. ἦα, ὅτι ἦτα. ἐκῃα ἰωνικῶν, ἀπὸ τοῦ καίω. κῃω-
 μεν, ἀπὸ τοῦ καίω μεν. κῃα μενοι, αὐτὶ καίοντες. ἦθεν, ἦσεν, ἀπὸ τοῦ ἄδω.
 ἦ μῃ, αὐτὶ τῇ ἐμῃ. ἄνδρων ἀνδρόνος, καὶ τὰ λαίπα, ἀπὸ τοῦ αἰείδω κατ'
 ἐκτασιν. γῆδιον, ὅτι γῆιδιον. ἦων ἡόνος, ὅτι ἦϊών. αἰζῆδος, ὅτι αἰζῆϊς,
 ἀπὸ τοῦ αἰεῖ ζῆν. ζῆσ' ἔῃ ἰωνικῶν, ἀπὸ τοῦ ζάω, ᾧ, ζάωσ, ᾧ, ζάω, ᾧ. καὶ ζῆς,
 ζῆ, ῥωθῇ τῷ α εἰς η. ἔῃ πεινῆς, πεινῇ. διτῆς, διτῇ. καὶ ζῆω ὑπογράφεται
 μεν ὡς ἀνὰ λόγῳ ἀνέγνωμεν, πᾶσι οὐ παρὰ δέχονται αἰοῖ τῇ ἡ-
 μετέρων διτῇ τῶν ἐπιφορῶν τῷ ν, καὶ διτῇ τὸ ἀπὸ τοῦ τείρου τῇ παρὰ
 ταυκοῦ αὐτὸ χηματίζην. μεμνήσκω, ὅτι ἡ αἰολεῖς μεμναίσκω λέ-
 γουσι. λῆς ποῦ τῶν νυμφῶν λῆσ' αἰσθλε, ἀπὸ τοῦ λῶ, λείω. καὶ ἄλλα
 παμῶρα. κῆφα, αὐτὶ καὶ εἶπα. ἦθεν, αὐτὶ εἶδεν. ἐπῆεν, αὐτὶ ἐλθεῖν. ἦ
 νορ, ἦνα, ἦνο, αὐτὶ ἐκείνορ, ἐκείνη, ἐκείνο. ἔτι τὰ ἰωνικῶν ὁμηρικῶν.
 μῆν', αὐτὶ μοῖον'. μῆονία, αὐτὶ μαιονία. μετήωρα, αὐτὶ μετ' αἰώρα.
 κρήνην, αὐτὶ κρηναῖον. καλλιπάρηοι καὶ μιλοπαρῆοι, ἀπὸ τοῦ παρῆ-
 ᾶσ. τελέας ἐν τῷ βῆσ, αὐτὶ τελείας. ὁπῶπῃ, αὐτὶ ὁπῶπει.
 δεδῆφ καὶ δέδῃν, ἀπὸ τοῦ δαίω. ἡομεν, αὐτὶ εἰομεν. τῇ, ἀρῆρω, καὶ τῇ,
 αὐτὶ ταύτῃ, καὶ τῇ, αὐτὶ γάβε, ἀπὸ τοῦ τῶ. τὰ εἰς ἡ ἐπὶ ῥέματα
 ὑπογράφονται. ἄλλῃ. πάντῃ. πῇ. ὅπῃ. κρυφῇ. σπουδῇ. εἰκῇ. ἡσυχῇ. κρ-
 μιλλῇ. φλαχῇ. πανταχῇ. διπλῇ. τειπλῇ. τετραπλῇ. πενταπλῇ.
 ταύτῃ. αὐτὶ ἦνι. καὶ ἡ, αὐτὶ ὅπου, ἀπὸ τοῦ εἶχῃ. εἰ δὲ ἦν καὶ δευ-

ἀνέω γὰρ ὅσ' ἀπὸ πάντων, ἀπὸ τῆς ἀνείρου. ἐπαρύνου καὶ πεπαρώ-
 κηται, ἀπὸ τῆς παροινῶ. ὥρμαινέει ὑπογράφουσιν, ἀπὸ τῆς οἰμοῖ κατ' ἐκ-
 τασιν. θωή, ὅτε θωή. ὅθεν καὶ ἀθῶος, ὁ ἀξήμιος. ἡδῶμι, ἀπὸ τῆς ἡεῶμι,
 οἶμι. βιώλω καὶ ἀναβιώλω, ὡς δύκτιχα. καὶ ἰκῶ, καὶ μελεῖται. θρώ-
 σκω, ἀπὸ τῆς θρωῖσκω εἰς πηδῶ. ὅθεν θρωσμός, ὁ ὑψηλὸς ὅπως, οἷον εἰ θω-
 ρισμός. κολωδὸς ὁ θόρυβος, ἵνα εἴς ὑπογράφουσιν ἐν μολεῖται ἡν τεσ-
 ἀπὸ τῆς κολοιῶν τῶν ὀρνέων. καὶ κολωδῶ, ὡς θόρυβῶ. πλώζω, ὅτε πλώ-
 ζω. χρώζω, ὅτε χρώζω. πρῶζον εἰς προχρυσινόν, ὅτε πρῶζον. πρῶ-
 λω ὑπογράφεται, ὅτι ἀπὸ τῆς πρῶ, πρῶτος, πρῶτα. καὶ ἰω ἰκῶς, πρῶ-
 λω κατ' αἰνῶτα κινῶ πᾶσιν, ἀφ' οὗ πρῶτω ἐπὶ ῥήμα. πρῶτα κατὰ
 παρὰδου ὑπογράφεται, ὅτι πρῶτα. καὶ δὴ λον ὅτε κυανο-
 πρῶτοις ἀνέγνωμεν. φώζην καὶ καίην, ὅτε φώζην. καὶ-
 κλω εἰς ἐπὶ ῥήμα ὑπογράφεται ἀπὸ δοτικῆς πνό-
 μενον, καὶ ἄλλα πηλά. ἔρρωθε οἱ ἀνθρώποι
 σκοπτε, καὶ μέμνηθε. Ἐν μεσσηνί τῇ
 σικελίᾳ εἶπε ἀπὸ θεογονίας χι-
 λιοσῶ, τετρακοσιοσῶ,
 ἐβδομηκοσῶ.

Συμπάντος καὶ τερμαχίου.

Ἰὼ Κωνσταντίνου μαθὼν πολυειδέα τέχνην,
 ὄρεο γράμματι καὶ σὺ λατὴν εἰς ἄκρον.
 Οὐ νέμισσ' ὡς δαὲς γράσῃ πολλὰ ἀμφοτέρωθεν
 Τὸν σφόν ἐλλάνων καὶ γονῆα πονεῖν.

Ἐνέτιμος παρ' ἡλίου οὐκ ἀνδρὶ προσο-
 μίου ὡς καὶ ἐν ἄλλοις.

Quæ inter imprimendum euenere errata.

Διόρθωσις τῶν τῆς δε τῆς βύβλου ἀμαρτημάτων.

•α•

ἐν τῇ·β·σελίδι τῆς·γ· φύλλου, γράφε τὸ δὲ γινώ.
ἐν τῇ·α·τῆ·δ· ὁ διορθῶ.
ἐν τῇ·α·τῆ·ζ· λογία.

•β•

ἐν τῇ·α· τοῦ·ε· κε χρύσωσιν, σωγ.
ἐν τῇ·α· τοῦ·ζ· ἐάν σῆσωμαι, σῆσιν, σῆσινται.

•γ•

ἐν τῇ·β· τοῦ·β· ἐν τοῖς γάρ.
ἐν τῇ·α· τοῦ·ε· ἀεὶ δὲ ὁ παθητικὸς.
ἐν τῇ·α·τῆ·σ· διοιν, λείψω, λείψω.
ἐν τῇ αὐτῇ λείψα, λείψα.
ἐν τῇ·β· τοῦ·η· βίς· τε βίς· πολλάκις· ὁ λογίσις.
ἐν τῇ αὐτῇ· τὰ δὲ ἐκλογῆς, διοιν, μὴ οὐν γε, τὰ δὲ ἀποβῆ πῆκτα, διοιν,
ἡράκλεις.
ἐν τῇ αὐτῇ, ὁ περὶ λέγει, τὰ δὲ, βίσις τοῦ, γράφεται καὶ ἀνέσεως.

•δ•

ἐν τῇ·β· τοῦ·α· ἐκβόλῃ· τοῦ·σ· καὶ προοδεύει.
ἐν τῇ·α· τοῦ·β· ἡ παρὰ βόλῃν σημαίνουσα.
ἐν τῇ αὐτῇ, βελτίων, ἀρτίων, κρείττων.
ἐν τῇ·β· τοῦ·γ· νῦν δὲ περὶ τῆς σωτάξεως.
ἐν τῇ·α· τοῦ·σ· ἀντὶ φύσεως.

•ε•

ἐν τῇ·α· τοῦ·γ· μέλλων, χρώσω, χύω, καὶ χύνω, μέλλων χύσω, χωνύω,

μέλων χῶσω,
ἐν τῇ·β·ρῦ·γ·ἀμβροσία.
ἐν τῇ·β·ρῦ·δ·ρ·η· πρὸ τοῦ·ι·οὐχ οὐρίσκειται, εἰ μὴ ἀχρὸ κλίσεως.
ἐν τῇ·α·ρῦ·ε·πλὴν τοῦ ὁκόσιος ὁκόσιος.
ἐν τῇ·β·ρῦ·ε·πρὸ τοῦ·η·φ·δίφθογγος, ἐλλείπει ρυτὴ, ἡ·αυ·δίφθογγος
ψαλοῦται, δῖον, αὐλόσ.
πλὴν, αὐτὴ, αὐρῦ, ἀντὶ ἐαυτοῦ.

·Α·

ἐν τῇ·β·ρῦ·β·τὰ δὲ προαιρετικὰ.
ἐν τῇ αὐτῇ ἐπι καὶ τὰ ἐφετικὰ.
ἐν τῇ·β·ρῦ·γ·παύμπολλα.
ἐν τῇ·α·τοῦ·ε·ἀπαλλάττωσε.
ἐν τῇ·β·τοῦ·ς, ὅτε τὰ ρον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπατατῇ πρὸ ἐαυ
τοῦ ὀνομαστικῆν πάχου(ξ),
ἐν τῇ·β·τοῦ·ζ·ὅ(ξ) πρὸ ἐαυτῶν ὀνομαστικῆν ἀπατατοῦσι,
ἐν τῇ·β·ρῦ·η·λημῶ λήμας.
ἐν τῇ·β·τοῦ·ι·καὶ μιᾷ καταλήξει.
ἐν τῇ·α·ρῦ·ια·ἐπιλάττωμαι, πρόσωμαι, καὶ τὰ ὁμοία· ἀνυπότακτα ἐν ὁρ
γῇ πικὰ καλοῦνται.

·Α·

ἐν τῇ·α·ρῦ·β·ὡς γέγραπται.
ἐν τῇ·α·τοῦ·ε·μοῦσα, πείνα.

·Β·

ἐν τῇ·α·τοῦ·ζ·ἡ·λ·ἐλθουσι πρὸ αὐρῦ.
ἐν τῇ αὐτῇ, ἀλλὰ ὅς, ἀλλὰ ὅς ἐγένετο.
ἐν τῇ·β·ρῦ·η·τούτοις πρὸς τιθέμενον.

·Γ·

ἐν τῇ·α·τοῦ·γ·δῖον, ἡ δὲ ὠρυξ.

ἐν τῇ·β·ροῦ·Δ·προοδέσει·ροῦ·οὐ·ποιοῦσι·
 ἐν τῇ·α·τοῦ·ε·καρχηδών, καρχηδόνος·
 ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἐν λιβύῃ·
 ἐν τῇ·β·ροῦ·ζ·γῆρυς, γήρυος·
 ἐν τῇ·α·τοῦ·η·μέρμινθος·

·Δ·

ἐν τῇ·α·ροῦ·α·πινί·πινά·
 ἐν τῇ·α·ροῦ·ε·φθεῖσθαι ὁμως·

·Ε·

ἐν τῇ·β·τοῦ·β·καὶ ἐπὶ χερσὶ·
 ἐν τῇ·α·ροῦ·ς·καὶ τυφάντων διὰ·ροῦ·ν·
 ἐν τῇ·β·ροῦ·ζ·ὅθεν καὶ τὸ·ι·προς τὰ φεταί·

·Ζ·

ἐν τῇ·α·τοῦ·β·καὶ κράσι τοῦ·αο·εἰς·ω·μέγα, ἐτύψω·
 ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἰωνικῶς τύπτω·
 ἐν τῇ·α·ροῦ·ε·πεινώ, πεινήσω·
 ἐν τῇ·β·ροῦ·ζ·χίλιος ὦ, τεσσαρεσὶς ὦ·
 ἐν τῇ·α·ροῦ·η·κὴ γίγνεται·ἐμείο·ποτέ δὲ·θεν·

·Η·

ἐν τῇ·β·ροῦ·Δ·ὄρσοο τραμματικῆς·

Ordo quaternionum, si separatim a latino
græcum fore placuerit.

α	κρεμάζω λον· πνύσω τέρος, ἔφυν,	ἐν ταῖς κλη δίων βόμβυξ μαρτύρος,
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ· ἔπιτομή κλητική δὲ νεταῖν ἔνυ	Λ·	Δ·
·β·	προσίμιον· μα· ἔπι· λὰ καὶ ἐράσθαι κὴν προσώπου πῖρα καλῶ· μισέομαι	καρὰ καὶ· ἀλείφατος· ταῖς πῖώσεσιν οὔρεα κατ'
ἡ τυπούσα μλνῆ, τό τε ποίεοι θον, βοαοίμην	Λ·	Ε·
·γ·	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ σης, νεφεληγε τὸ ὠμέγα· ὀξεῖα· μα	ἐρηγόρου τοῦ ἱόν ἐ πλου συμφώ τοπῆ τοῦ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ κδν· ἡν ληθε κοινῶς, καὶ κράζω·	Ζ·	
·δ·	Β·	Ζίτον προ τὸ ἐράσθαι φθείαν· δὴ οὔτε περὶ
στατικά ἡδύτερος ας, βαρεῖαν σιν πρόστι	λῆγει· χω δύρηνται δὲ λαϊσ, καὶ ὄντα φυλάτ	Η·
·ε·	Γ·	σφῆ, σφόν· ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
	καυλαπύγων	

Ordo quaternionum, si separatum latinū a græco fore placuerit.

a	A.	F
ALDVS. Denomine famī famī hic cyclops.	Pathah. hateph medium & mitto. fero lauo manus repeto a te demeſt pri/ Illudor.	ritum ut ui timant. uer n in g. uer. ptm̄ perfe. uerberauit.
b	B	G
ſes. ſet. uer. medius ao optatiua acti clamaueras raueram.	CONSTANTINI dendum, & con biſyllaba. ralis nomina uocatiuum.	in min, & & attice per De infinitis in præſenti
c	C	H
duorum ita ſcripſeram ut ſtrepo Deprimo	pluriſyllabo ninis compo ladæ. etiam gnum cete.	uos & eo. ipſa ipſum legimus.
d	D	m
mei ipſius cuſ æaci De uerbali punctum cum in compoſitione	perbiſyllaba cion onis o rex fontis fert ut ſtur multiſyllaba	De literiſ ALPHABETVM e cum tenui w cum iota
e	E	n
eo futurum. liquefacio. cipiens aſpira	quidem longa autem & hoc moſthenes. hi hercules	non ualde neq̃ audi neq̃ abiicias ne alterum.
		Hebra. Aldus ſtudioſis

Ordo quaternionum, si latinum græ-
co inferere quis uoluerit.

α α

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.
ALDVS.
ἐπιτομή
De nomine
κλητική δὲ
famīs fami
νε ταῦν βυ
hic cyclops.

b c.

ses. set uer.
ἡ τυ ποῦσα
medius ao
μὲν, ὅτε
optatīna acti
ποιέοισιν,
clamaueras
βοῶσιν
raueram.

γ c

ΠΕΡΙ ΤΗΣ
duorum ita
κεν· ἡ ὑλησας
scripseram
κοινῶς, καὶ
ut strepo.
κράζω.

De primo.

d λ.

mei ipsius.
σαπικᾶ
cus æaci
ἡ δὲ τέρος
De uerbali
ας, βαρεῖαν
punctum. cum
σιν πρόσ τι
in compositione

ε c.

κρεμάζω
eo. futurum
λων· πνύσω
liquefacio
τέρος, ἐφυν,
cipiens aspira

A. A.

προίμιον.
medium, &
μα· ἐπ·
mitto. fero.
λαὶ καὶ ἐράσσει
lauo manus
κλιν προσώπῳ

repeto a te

πᾶρα λαῶ.
dem est pri
μισόμοι
illudor. in cu.

A B.

CONSTANTINI
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
dendum & con
σησ· νε φεληγω
bifyllaba.
ὁ ὠμέγα·
ralis nomina
ὀξεῖα· μα
uocatiuum.

B C.

λήγει· χω
plurifyllabo.
ὄρηνται δὲ
ninis compo.
λανος, καὶ
ladæ. Etiam
ὄντα φυλάτ
gnum cete

D r.
perbisyllaba
ηδισαπύτων
cion onis
ον ταῖς κλη
o rex fontis
διον βόμβυξ
fert ut stur.
μαρ' υροσ
multisyllaba.

Δ E.
κάρα. καί.
quidem longa
ἀλείφαρος.
autem & hoc
ταῖς πῶσιν
moisthenes.
οὔρεα κατ'
hi hercules

F E.
ritum ut ui-

ἐρηγόρου.
timant uer,
τὸ ζῖον ἐ'
n in g uer.
πολλοῦ συμφώ
ptm perfe.
ζοπή τοῦ
uerberauit,

Z G.

ζῖον πρὸ
in min, &
τοῦ ἐρρώσθην
& attice per
φθεῖεν. δῆ
De infinitis.
οὐτὲ περὶ
inpræsenti

H H.
uos & τοι
σφῆ, σφόν.
ipsa ipsum

Κωνσταντίνου
legimus.

m.

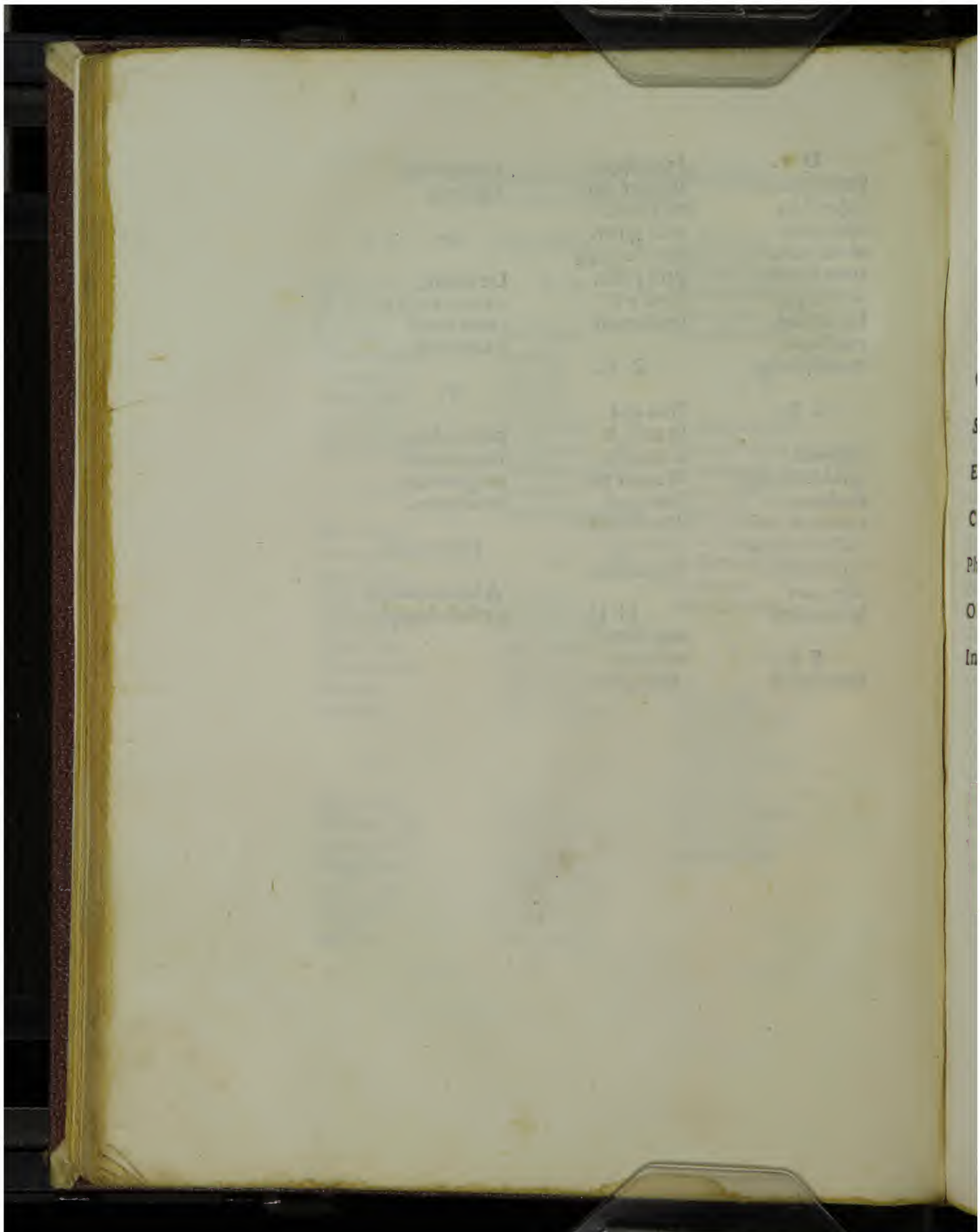
De litteris
ALPHABETVM.
e cum tenui
ω cum iota.

n.

non ualde.
neque audi
neq; abiicias
ne alterum.

Hebraicum.

Aldus studiosis
pathah. hateph.

De literis græcis ac diphthongis & quæadmodū ad nos ueniāt. 209

Abbreviationes, quibus frequentissime græci utuntur. 216

Oratio Dominica & duplex salutatio ad Beatiss. Virginem. 218

Symbolum Apostolorum. 219

Euangelium diui Ioannis Euangelistæ. 220

Carmina Aurea Pythagoræ 220

Phocylidis Poema ad bene, beate q; uiuendum. 225

Omnia hæc cum interpretatione latina. *al. i. / dist. pagina. 1*

Introductio perbreuis ad hebraicam linguam. 230

Aldus Manutius Romanus Studiosis adolescentulis. S. P. D.

Nihil prætermittere est animus, quod utile credamus futuriis, qui græce discere concupiscunt, optimeque scire latine. Quam obrem græcas literas, ac diphthongos, earumque nomina, & poetastatem, ac quemadmodum in latinum transferatur cum exemplis ad id accommodatis annotauimus. addidimus etiam abbreviationes scitu quidem pulcherrimas. Et quia operæpretium existimaui⁹ scire uos græce salutationem Angeli ad Beatissimam Virginem, exulumque filiorum Euxæ ad eandem, nec uero Diui Ioannis Euangelium, In principio erat uerbum. Item Symbolum Apostolorum, hæc omnia cum latina interpretatione imprimenda curauimus. Addidimus carmina Pythagoræ cognomento, ob ipsorum excellentiam, & diuinas admonitiones, aurea. Phocylidis item præcepta sanctiss. quem antiquis Ethographis annumerat Iocrates, quæ si placuisse cognouero, habeo longe meliora, maioraque, quæ postea Deo fauente condonabuntur. Omnem enim uitam decreuimus ad hominum utilitatem consumere. Deus est mihi testis, nihil me magis desiderare, quam prodesse hominibus, quod & ante acta uita nostra ostendit ubicumque uiuimus, & ostensuram speramus (quando id uolumus) in dies magis quandiu in hac lachrymarum ualle, & plena miseriæ uiuimus. Dabo igitur operam, ut quantum in me est, semper proficiam. nam & si quietam, ac tranquillam agere uitam possumus, negotiosam tamen eligimus, & plenam laboribus. Natus est enim homo non ad uoluptates, bono, & docto uiro indignas, sed ad laborem, & ad agendum semper aliquid uiro dignum. non torpeamus igitur, non uitam in otio, uentri, somnoque, & reliquis uoluptatibus indulgentes, transeamus ueluti pecora. Nam (ut inquit Cato) Vita hominis prope uti ferrum est. ferrum si exerceas conteritur, si non exerceas, tamen rubigo interficit, ita si se homo exerceat, consumitur si non exerceat, torpedo plus detrimenti affert, quam exercitatio.

Valete.

ALPHABETVM GRAECVM,

Literæ apud græcos sunt quatuor & uiginti

Α α ἄλφα Alpha.a. Β β βῆτα Vita.b.
 Γ γ γάμμα Gamma.g. Δ δ δέλτα Delta.d.
 Ε ε εῤῥῶν Epsilon.e. Ζ ζ ζῆτα Zita.z.
 Η η ἥτα Ita.e.longum. Θ θ θῆτα Thita.th.
 Ι ι ἰῶτα Iota.i. Κ κ κάππα Cappa.c. Λ λ
 λάμβδα Lambda.l. Μ μ μῦ My.m. Ν ν ἄσ Nū
 Gni.n. Ξ ξ ξῖ Xi.x. Ο ο ομικρὸν Omicron.o.
 Π π πῖ Pi.p. Ρ ρ ρῶ Rho.r. Σ σ σῖ
 Sigma.s. Τ τ τῖ Ταῦ Taf.t. Υ υ
 ὕψιλον Ypsilon.y. Φ φ φῖ Phi.ph. Χ χ χῖ
 Chi.ch. Ψ ψ ψῖ Psi.pf. Ω ω ωμέγα Omega.
 o.magnum.

De diuisione literarum graecarum.

Diuiduntur hæ quatuor & uiginti literæ in duas partes in uocales & consonantes. Vocales sunt septem.

Α α. Ε ε. Η η. Ι ι. Υ υ.
 Diuiduntur septem uocales in tres partes, in semper longas, semper breues, & communes.

Vocales semper longæ duæ.

η ω
 Vocales semper breues duæ.

ε ο
 Vocales communes tres.

De diphthongis proprie & improprie.

Diphthōgi ex uocalibus sunt. sunt autem diphthongi proprie & improprie.

Diphthongi proprie sunt sex.

ΑΙ αι ἄλφαιῶτα. Alpha iota. ΑΥ αυ ἄλφαιῦψιλον.
 alpha ypsilon. ΕΙ ει εἰῶτα. eiota. ΕΥ ευ εἰῦψιλον.
 epsilon ypsilon. ΟΙ οι οἰῶτα. oiota. ΟΥ ου οἰῦψιλον.
 epsilon ypsilon.

m ii

Diphthongi improprie item sex.

ἄλφα μετὰ τῷ ἰώτῃ ὑπογεγραμμένον .i. alpha cum iota subscripto sic αῖ. ἥτα μετὰ τῷ ἰώτῃ ὑπογεγραμμένον .i. ita cum iota subscripto sic ηῖ. ὦ, μέγα μετὰ τῷ ἰώτῃ ὑπογεγραμμένον .i. o mega cū iota subscripto sic ωῖ. ὤ μετὰ τῷ ἰώτῃ περιγεγραμμένον, idest ypsilon cū iota adscriptio sic υῖ. ὦ μέγα ὤ μετὰ τῷ ἰώτῃ, idest omega ypsilon sic ωυῖ. ἥτα ὤ μετὰ τῷ ἰώτῃ, ita ypsilon sic ηυῖ.

De consonantibus.

Consonantes sunt decem & septem.

β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ. Quæ diuiduntur in duas partes semiuocales & mutas. Semiuocales sunt octo. ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ. Rursus semiuocales diuiduntur in duas partes in duplices & in immutabiles. Duplices sunt tres. ζ ξ ψ. Immutabiles quatuor. λ μ ν ρ.

Sigma uero remanet semiuocalis Mutæ sunt nouem β γ δ κ π τ θ φ χ. quæ secantur in tres partes. In tenues, aspiratas, & medias.

Tenues sunt tres.

κ π τ.

Mediæ item tres.

β γ δ.

Rursus aspiratæ tres.

θ φ χ.

Et sciendum tres tenues κ π τ. habere suas aspiratas, θ φ χ. Medias uero, β γ δ. .Habet igitur κ suam aspiratam. χ & mediam γ. ω uero habet suam aspiratam, φ. & mediam, β. τ habet suam aspiratā, θ. mediam uero, δ. Cōstituantur autē sic.

κ	γ	χ
Tenues, π	Mediæ, β	Aspiratæ, φ
τ.	δ.	θ.

Quæ tantam habent inter se cognationem, ut tenuis sæpe trāse at in suam aspiratam & mediam. Item aspirata in tenuem, mediam q̄. Rursus media ī tenuē, atq̄ aspiratā, quod facile patet exēplis. κ transit in suam aspiratam, χ. in fine dictionis sequente uocali aspirata, ut οὐχ οὐτως ἔστι, pro οὐκ ἔστιν οὐτως. primum ἔχ habet χ quia supra, ὁ, est aspiratio. secundum uero, κ, quia sequitur

ε. cum tenui. & πεποίηχ' ὅπδρ ἐκέλευσας pro πεποίηχ' ὅπδρ ἐκέλευσας.

τ transit in θ. ut αἰδέσθαι θ' ἰδρῆα. pro αἰδέσθαι τε ἰδρῆα. sic in καθέσθαι ex κατὰ καὶ ἔσθαι abiicitur alpha κατὰ θλίψιν, & τ. transit in θ. quia inuenit supra ε. aspirationem. Idem fit in κατέζομαι, καθὲρ, ex κατὰ καὶ ἔζομαι, κατὰ καὶ ὅ.

π item transit in φ sic ὑφ' αἶ. integrum est ὑπὸ αἶ sed κατὰ θλίψιν fit ὑφ' αἶ. & quia π inuenit supra ε. aspirationem transit in suam aspiratam φ, & fit ὑφ' αἶ. sic ἐφ' ὅπως, ὅβ' ἐπὶ καὶ ὅπως. ἐφ' ὅ, ὅβ' ἐπὶ καὶ ὅ. ἐφορέω, ἐκ τῆς ἐπὶ καὶ ὀρέω. sic per q̄ multa alia. Hanc transmutationē pulchrū est deprehendere in coniugationibus. nam idcirco prima coniugatio barytonorum habet φ aspiratā ante α. in praterito, q̄a ī præsenti est uel π tenuis. uel β media uel πτ. uel ipsū φ. ut λέπω, λέλφα. λέβω, λέλφα. τύπτω, τέτυφα. ῥάφω, ῥεγραφα. in futuro uero γ. quæ est π σ. α. β. π. φ. πτ. ut τύψω pro τύπω. Eodem modo secunda coniugatio barytonorū ideo habet in praterito χ, quia in præsenti est γ media uel κ tenuis uel κγ. uel ipsum χ. ut λέγω, λέλεχα, πλέκω, πέλεχα. πύκνω, πέτεχα. λέγω, λέλεχα. In futuro uero transeunt in ξ, q̄a ualet qd κ tenue, & σ. ē n. ξ κσ. ut λέξω, πλέκσω. mutat etiā aspiratā ī suas tenues in prīs geminātib⁹ primā sic, φύω, πέφυκα. χαλέπω, κεχαλέφα. θαυμάζω, τεθαύμαχα, quod fit ad euitandam cacophoniam idest dissonantiā. præterea in prateritis passiuis mediæ pro aspiratis ponuntur ante μαι. γ pro x ut λέλεχα, λέλεγμαi. β pro φ ut τέτυφα deberet esse passiuū prateritum τέτυβμαι, sed quia ante μ non admittitur β, transmutatum est β in μ, ut, τέτυμμαι pro τέτυβμαι. γέγραμμου pro έγγραβμαι. Rursus mediæ transeunt in aspiratas sic, λέλεγμαi, ἐλέχθω γ in χ. τέτυμμαι pro τέτυβμαι, ἐτύφθω β in φ. Item in tenues ut λέλεγμαi, λέλεκται γ in κ. τέτυμμαι pro τέτυβμαι τέτυπται β in π. Quod & nos facimus græcas literas in nostras commutantes, quod paulopost, ubi quo nam modo græcæ literæ in nostras transeant, ostendemus.

De potestate literarum omnium, & diphthongorum.

Α. α. facit a ut ΑΛΛΑ ἄλλα alla. ΑΓΑΘΟΣ ἀγαθός Agathos.

m iii

Β β facit u ut ΒΑΡΒΑΡΟΣ. βάρβαρος. uaruaros.
 ΒΑΒΑΪ βαβαὶ uauē. Γ γ facit g ut ΓΕΓΡΑΦΑ γέγραφα.
 gegrapha Δ δ facit d ut ΔΔΙΔΑΛΟΣ δαίδαλος dædalos.
 Ε ε facit e ut ΕΓΩ ἐγώ ego. Ζ ζ facit z ut
 ΖΑΘΕΟΣ ζαθεος zatheos. Η η facit i longum ut ΦΗ
 ΝΗ. φήνη phini. Θ θ facit th ut ΘΑΝΑΤΟΣ θα-
 νατος thanatos. Ι ι facit i ut ΙΑΚΧΟΣ ἱακχος
 iacchos. Κ κ facit c ut ΚΟΡΥΔΩΝ κορύδων co-
 rydon. Λ λ facit l ut ΛΑΛΟΣ λάλος lalos. Μ μ
 facit m ut ΜΟΡΜΟ μορμό mormo. Ν ν facit
 n ut ΝΑΪ. ναὶ næ. Ξ ξ facit x ut ΞΑΝΘΟΤΡΙΞ ξαν-
 θότριξ. xanthotrix. Ο ο facit o paruum ut ΟΒΕΛΙΣ
 κος ὀβελίσκος. oueliscos. Π ρ π ρ facit p
 ut ΠΑΠΠΑ πάππα pappa. Ρ ρ facit r ut ΡΩ-
 ΜΗ ῥώμη. rhomi. Σ σ facit s ut ΣΑΡΞ σὰρξ sarx.
 Τ τ facit t ut ΤΑΛΑΝΤΟΝ. τάλαντον. talanton.
 Υ υ facit y ut ὙΜΝΟΣ ὕμνος hymnos. Φ φ
 facit ph ut ΦΙΛΟΣ φίλος philos. Χ χ. facit
 ch ut ΧΡΙΣΤΟΣ χριστος Christos. Ψ ψ facit ps ut
 ΨΕΛΛΙΖΟΜΑΙ ψελλίζομαι psellizome.
 ΨΕ ψε. pse. Ω ω facit o longum ut ΩΚΛΑΨΩ οκα-
 χτων chiton.

De potestate diphthongorum.

ΑΙ αι facit æ ut ΑΙΓΙΣ. αἴγισ argis. ΑΥ αυ facit
 af medium inter b & f ut ΑΥΤΙΚΑ, αὐτίκα africa ΑΥ
 ΛΗ, αὐλή auli. ΕΙ ει. ē. facit i longum ut ΕΙΣ, εἰς.
 is ΕΙΚΩΝ, εἰκὼν. icon. ΧΕΪΡ, χεῖρ. chir. ΕΥ ευ facit
 ef medium inter b & f, ut ΕΥΓΕ, εὐγε efge ΘΗΣΕΥΣ, θε-
 σεύς. thiseus. ΟΙ οι facit i longum, ut ΟΪΜΟΙ οἶμοι ini.
 ΟΥ ου, ὄ, ὄ. facit u uocalem longam ut ΟΥΚ ΟΥΝ, οὐκ ἔν. ucin.

De potestate diphthongorum improprie.

α cum i subscripto facit a ut ἈΘΑΘΙΟΠΙΑ ἀθathiopia. ἄδω ado.
 η cum i subscripto facit i longum, ut Τῆ μουσῆ. ti musi
 νηξήδεξ nirides.

ω cum iota subscripto facit o longum, ut παλινοσσία, pali-
no.sia. τῷ ἀνθρώπῳ, to anthropo. ueteres uero non subscribe-
bant iota, sed adscribebant sic ἰδὲ αἰνεία, to ænia, τῆς μοῦσῃς, ti-
muli. ἰδὲ φιλία, tragodia. quod in codicibus antiquis licet uide-
re, minore tamen iota α η ω literis quibus adscribitur & eius-
dem ferè q̄titatis, cuius est apud nos, quod subscribitur, quæ anti-
qua scribendi consuetudo adhuc remanet in grandioribus lite-
ris sic ἰδὲ λόγῳ, To Logo. τῆς μοῦσῃς, Timusi. μαίαι, māa.
Υ cum iota sic Υἱ facit i longum, ut ἄρρυια ἄρ-
ρυα harpyia. μῦια μῦα myia ἡ τετυφῖα, τῆς τετυφῖας.
in tetyphyia tis tetyphyias.

ΗΥ ηυ facit ib medium inter b & u consonantem, ut ἡυδα
προσηυδα ibda pro sibda. αὐλέω ηὐλεον ηὐλητα ηὐλήκεις
ἡύλησα auleo ibleō iblica iblichin iblisa ηυω facit ob mediū
inter b & u consonantem, ut ὡ γ το ε ὠ γ το ε ostos pro αὐτόσ.
& θωυμαστος thofinastos pro θαυμαστος qua diphthongo iones
utuntur pro αυ.

Quæ admodū literæ, ac diphthongi græcæ in latinū transferan-
tur. Α α mutat in a, ut κάλας calathus. Interdū in e ut τάλαν-
τον talētum. Item in i, ut κανίστρον canistrum. Item in o, ut μάρ-
μαρον marmor. κυρλός corylus. & in u, ut Ἡρακλῆς Hercules
hyperthesi τῆς .α. Et in æ diphthongum, ut ἄσκληπιός æscu-
lapius. Β β mutatur frequentissime in b, ut φῶβος, phœbus. βάρ-
βαρος, barbarus. aliquando in p ut βαβαί, papæ. quāquam
& græci παπαί dicunt. Item in ph, ut θρίαμβος, triumphus.
Γ γ mutatur in g, ut γόβιος, gobius. γένος, genus, uertitur eti-
am in n, in iis dictionibus quæ apud græcos commutarunt
in γ sequentibus γ κ χ ξ ut ἄγγελος, angelus. αἶψα γογος,
diphthongus. ἄγκυρα, ancora. ἀγχίση, anchises. σφίγξ,
sphinx. Quoniam ante γ κ χ ξ non admittitur
apud græcos, mutatum est in γ. quod Romani rursus in n com-
mutarunt. Et si antiqui græcam orthographiam obseruantes
Aggelus. diphthoggus scribebant p duplex gg. Δ δ comutat in
d, ut δίδω, dido. δαίμων, dæmon. Interdum in h, ut δῖς,
bis, & in l ut Ὀδυσσεύς, ulysses. sicut apud nos, ut sedē, s.lla.
nam d & l inuicem sibi cedunt.

m iiii

Epsilon μετατρέται e breueut ἐγὼ ego. γενεῖς genesis.
 z remanetut ζάκυνθος zacinthus. ζέφυρος zephyrus. Inter
 dum mutatur in geminū sicut μάζα massa. πατείω patissio.
 n est e longum ut πηνελόπη Penelope. πηνελόπη Penelo
 pes. Ἡρακλῆς Hercules. interdum mutatur in a longū ut μήτηρ
 mater. νῆις nais. φήμη fama. σῖνηπι sinapi. θρήκη thrace.
 Item in æ diphthongum ut κηρόσ. cæra σκηνή scena σκηνόπηγα
 scenophegia. ἡθική aethica. θ mutatur in th aspiratum. ut
 θρήκη thrace. θυρόσ thyrsus. Interdum in suam tenuem, idest
 t. ut θείαμβος triumphus. Item in suam mediam, idest d ut
 θεός deus. θεά dea. i mutatur in i, modo lōgum, modo breue
 ut ἀγχίσησ anchises, νεστέιδης nestorides. κ mutatur in c,
 ut κέκος cacus. κωκυρόσ. Cocytus. interdum in suam mediam
 g, ut κέβιος gobius. κύκνος cygnus. ἄγνος agnus. Item in
 p ut λύκος. lupus. λ. mutatur in l. ut πάλλας Pallas
 λυγξ lynx. λύρα lyra. λυξ lux. λωτός lotus, μ mutatur
 in m ut γραμματικός, grammaticus. σέμμα stenmia, μέ
 μνημι. memini. μελπομένη. melpomene. ν uertitur in
 n ut ναύς, naus. νῆις nais. νύξ nox. νυκτέλιος. nyctelius.
 ξ uertitur in x ut ξενοφών. Xenophon. ξένιον. xenium. Omi
 cron uertitur in o breueut Ὀλυμπος olympus. Item in u ut
 Ὀδυσσεύς, ulysses. πορφύρα. purpura. συρακούσιος, Syracusius
 δωρενός. nam κοινῶς, συρακούσιος dicitur. sed frequens muta
 tio est o in u in fine dictionis, ut κύπρος. cyprus. Ὀμηρος. Ho
 merus. πῆλιον, pelium. Ἴλιον, ilium. interdum in e. γόνυ ge
 nu. πρὸ αἰωλινός pes. nam κοινῶς πούσ dicitur. ἀλέξανδρος,
 Alexander. κέπερος caper. π mutatur in p ut πασφάη,
 Pasiphaë. πάπποι pappi. πάππα Pappa. interdum in suam
 aspiratam, quæ est apud nos ph, ut τροχαιον, trophæum. λαπί
 θαι, laphithæ. ὑψίλη hyphyle. Item in suam mediam, quæ
 est apud nos b ut πύξος, buxus. ἄψυρτος absyrtus. nam † est
 ps ut ἄρα† arabs. ρ uertitur in r, ut ῥήτωρ. rhetor. ubi
 sciendum omnem dictionem, quæ apud grecos scribitur per. ρ.
 in principio dictionis, transferri a nostris in r cum aspiratione,
 ut ῥέα rheia σ. mutatur in s ut σίσυφος Sisyphus. interdum
 in x, ut αἶας aiach. πίστις pistis. ubi imitatur doctes, qui pro

σύμμαχος ξύμμαχος dicunt. Item in. τ. ut σύ τι. σέ te. quod
 item donicum est. dores enim pro θάλασσα θάλαττα dicunt.
 πῆμδρον pro σημερον. τὺ pro σύ. τ. uertitur in t ut ῥοία
 troia. τάνταλος tantalus. inuenitur etiam mutatum in f, sigma
 precedente ut ὄσται ossa. υ. plerumque remanet ut ἰσώ-
 νυμος Hieronymus. σωάνυμον, synonymum. transit etiam in u
 ut ῥώμυλος Rhomulus. πύξος buxus. πορφύρεος purpureus. σύς
 sus. δύο duo. κυβερνήτης gubernator. φυγή fuga. βόβης botrus.
 μῦς mus. γένυ genu. φ. uertitur in ph. ut φιλόσοφος philo-
 sophus. aliquando etiam in f. ut φυγή fuga. φήμη fama. Item in
 suam tenuem, ut σφαῖρα sphaera, & in suam mediam, ut ἄμφω,
 ambo. χ. mutatur in e cum aspiratione sic ch, ut χρύσης
 Chryses. χρυσόμομος chrysostomus. χριστός Christus, quæ litera,
 quia figuram habet x nostri, sunt qui putant cum sic scribitur
 Xps per x & p scribi latinas literas, cum ea, quæ x uidetur, sit
 χ, & quæ uidetur p, sit ρ, & q̄q̄ fere semper legim⁹ in sacris literis.
 Christus sic scriptum Xps, græce tamen scribatur, cum sic scribi/
 tur. latine uero scribendum est per ch aspiratum sic Christus. Eo
 dem modo decipiuntur in IHS credentes hanc literam H
 aspirationem esse, cum sit ita græca uocalis, quæ est e productū
 tam apud nos, q̄ apud græcos, ut ΙΗΣΟΥΣ IESVS Item
 quia græci etiam sic scribunt, κ. literam. idest ita, quæ
 est simile nostræ longiusculæ aspirationi, latini sic scribunt, ihs
 quod uulgus per aspirationem scribi existimat. Quoniam
 in sermonem de aspiratione incidimus, illud annotatione di-
 gnum existimaui⁹ acceptam esse aspirationem nostram ἀπό
 τῆς ἀσείας καὶ ψιλῆς Accentibus græcis. Nam illi dāsi
 an sic notant & psilem sic. quos accentus in
 unum coniungentes Romani fecerunt eam aspirationem, qua
 nos in grandiusculis utimur literis, Qui tamen accentus
 nunc fere exoleuerunt apud græcos, quorū loco iuniores hisce
 utuntur, ut ἀσεία habeat figuram c
 nostri, sic ψιλῆ uero ο inuersi sic. Et
 hinc puto nos accepisse aspirationem, qua cursim scribendo uti-
 mur. Nā si addideris psilem denso, aspirationē facies, sed inflexā.
 Quamq̄ ætate nostra plures restam q̄ flexam scribentes notant,

Hanc nos aspirationem modo in s uertim⁹ ut ἕξ sex ἐπὶ α̅
 semptein ἐρπιλον Serpillium, modo in u ut ἑσπέρα Vesp-
 pera. αὐρὸς Venetus, sed frequenter in nostram aspiratio
 mem ut ὕμνος hymnus. Ἡσίοδος Hesiodus. Ὅμηρος
 Homerus. ⁊ mutatur in ps ut αἰθίοι aethiops. ἰδὼ
 ὁδομάρτυρ pseudomartyr. ἡλῶρον psilorum. Aliquā
 do transfit in b ut ἀράβι arabs ἀβυσσός absyrtus. Ome-
 ga transfit in o longum ut ὠκεανὸς Oceanus. εἰδῶλον, idolum.

Quonam modo diphthongi græcæ ad nos ueniat.

αι mutatur in æ diphthongum ut αἰνείας Aeneas ἐβραῖ-
 ος hebræus. παλαίστρα palæstra. παιάν. pæan. in
 terdum diuiditur ut αἶας aiæx, μαῖα, maia.
 αυ uertitur in au ut αὐλή aula. θησαυρὸς thesaurus sed
 aduerte ne te decipiant Nicolaus Menelaus, & similia, in quibus
 non est diphthōgus au, sed sunt duæ syllabæ, quia sunt a græ-
 cis in αοο ut νικῶχαιος, μινέχαιος.

ει mutatur uel in e longum ut ἀχιλλεύς Achilles.
 καλλιόπεια Calliopea, uel in i longum ut νείλος Nilus
 θάλεια Thalia εἰδῶλον Idolum.

ευ Mutatur in eu diphthongum nostram ut Θεσπύς The-
 seus εὐγε Euge. εὐρος. Eurus.

οι mutatur in œ diphthongum ut Φοῖβος Phœbus
 οἶνοφόρον œnophorum.

ου mutatur in u longam ut μουσα musa οἰδίπους œdi-
 pus.

De diphthongis improprie.

α cum ita subscripto transfit in æ diphthongum ut τῇ λήδα
 huicledæ ⁊ cum iota subscripto transfit in æ diphthongū
 ut τῷ ποιητῇ huic poetæ. ω cum iota subscripto tran-
 sit in œ diphthongum ut ἡ κομωδία hæc comœdia ἡ τραγωδία
 hæc tragœdia.

ABREVIATIONES PER PVLCHRA ESCITV, QVI

bus frequentissime graeci utuntur indifferenter & in principio & in medio & in fine uersus.

• facit *av* ut *μοῖο* *μῆδιν*. • facit *αὐ* cum accentu graui ut *τὴν δια*
φορεῖ *διεφορεῖ*. • facit *αὐ* ut *τῆς ἡμέρας*. • facit *αὐ*
 cum accentu circumflexo ut *τῆς διαφορῆς*, *τῆς διαφορᾶς*. • fa
 cit *αις*, ut *ταῖς μοῖς*, *ταῖς μουσῆς*. • uero facit *αἶς* cū accentu
 circumflexo, ut *τῆς μοῖς*, *ταῖς μουσῆς*. • facit *εἰς*, ut *αἶαν*, *αἶαν*
πας. • facit *εν*, ut *τύπωμα*, *τύπωμα*. • uero facit *ων* cum accen
 tu graui, ut *ἡμῶν*. • facit *ης*, ut *τῆς μουσῆς*, *μουσῆς* uel sic
μοῖς *μουσῆς*. • uero cum accentu circumflexo facit *ης*, ut *τῆς*
μουσῆς. • facit *ην* ut *τὴν πλενολόπην*, *πηνολόπην*.
 • uero cum graui accentu, facit *ην*, ut *τῆς* *πηνολόπην*. • facit
ισ, ut *φύσις*, *φύσις*. • facit *ιν* ut *τὴν φύσιν*, *φύσιν*. • facit *ης*
 ut *ὁὐδὲν* *δὲν*, *δὲν* *δὲν* *δὲν* • uero facit *εἰς* cum accentu circum
 flexo ut *ὁὐδὲν* *δὲν*, *δὲν*. • facit *ον*, ut *τὸν λόγον*, *λόγον*. • fa
 cit *ον* cum accentu graui ut *τῆς* *δὲν* *δὲν*. • facit *ων* ut *τὸν λό*
γον, *λόγον*. • uero facit *ων* cum accentu circumflexo, ut *τῆς* *μουσῆς*,
τὸν μουσῆς. • facit *ως*, ut *τῆς φύσεως*, *φύσεως*. • uero facit *ως*
 cum circumflexo, ut *πῶς*, *πῶς*. • supra literas sic *αὐθροπῆς*, facit
ος, ut *λόγος* *λόγος*, cum graui uero accentu positum supra literas
 facit *ος* ut *χρῆς*, *χρῆς*. • facit *εν*, ut *λέγῃ*, *λέγειν*. • ue
 ro facit *εν*, ut *εἰπῇ*, *εἰπῇ*. • facit *οις*, ut *τοῖς λόγῃς*, *λόγῃς*.
 • uero facit *δισ* cum circumflexo, ut *τοῖς θνητῇς*, *θνητῇς*.
 • facit *ου* ut *ὁὐδὲν* *λόγῃς*, *λόγῃς*. • uero facit *ου* cum graui ut *τῆς*
θνητῇς, *δὲν* *θνητῇς*. • positum supra literas facit *ται*, ut *λέγει*
ται, *λέγει*, *λέγει*. • uero in contextu facit *ται*, ut *λέγει*
ται, *λέγει*. • facit *σθαι*, ut *τύπωμα* *τύπωμα*. • facit *δε*, *καὶ*
 uel sic *καὶ* uel sic *καὶ* uel sic *καὶ* uel sic *καὶ* uel sic *καὶ*, facit *καὶ*.
καὶ uel sic *καὶ* uel sic *καὶ* uel sic *καὶ* uel sic *καὶ*, facit *καὶ*. *καὶ* uel sic *καὶ*,
 uel sic *καὶ* facit *εἰς*. *αὐ* uel sic *αὐ* uel sic *αὐ* facit *αὐ*, ut *αὐ* *αὐ*, *αὐ*
αὐ. • facit *ερ*, ut *πᾶν* *πᾶν*, *πᾶν*, facit *περ*. • facit *ερ*, ut
πᾶν *πᾶν*, *πᾶν*. • facit *εν*, *μὲν* uel sic *μὲν*, uel sic *μὲν* facit *μὲν*.
ω facit *ιν*, ut *τὴν* *κῆρυ*, *κῆρυ*. *ω* uel sic *ιν* facit *ιν* ut *ἡ* *γυνή* *γυνή*.
ερ uel sic *ερ*, facit *τρ* ut *τῆς* *πατρῶς*, *πατρῶς*, *πατρῶς*. • facit *στ*.

ut σοῖχος, σοῖχος. ω facit. οπ. ut πεινῶ, πεινῶ. θ facit σθ.
 ut ἐσθλός, ἐσθλός. ω facit σσ, ut γλῶσσα, γλῶσσα. χ facit σχ
 ut χῆμα, σχῆμα. ς facit ου. ut λόγος, λόγος. υ facit ευ. ut εὖγε,
 εὖγε. ϕ uel sic ei facit ει ut λέγειν, λέγειν. τ facit πι
 ut τῶ γράμματι. γράμματι. τ facit τα. ut τὰ γράμματα
 γράμματα. τ facit τῆς ὑδὶ uel sic ῥ facit ἐπί. ῥ facit
 τοῦς. ῥ facit τοῦς. ῥ facit τε. ε facit σε. αω
 facit σεω. ut τῆς φύσεως φύσεως. ζ facit εζ, ut λέγειν λέγειν
 ποδὶ facit ποδὶ. π facit πρὸς. ρ facit σύν. ρ facit σαν.
 τῶς facit περ. ῥ facit τοῦ. ῥ uel sic ῥ uel sic οὖν facit οὖν.
 οἶ facit οἶον. ἀ facit ἀπὸ. δ facit ἄ. uel sic δ facit ἄ. uel sic
 οἶ facit οἶα. μ facit μετὰ. μ cum uocali supra facit τυπὸς
 μ facit τυπὸς, uel sic τυπὸς, τυπὸς. μ facit μεθὰ
 ut τυπὸς μεθὰ τυπὸς μεθὰ. μ facit μάτων. ut τῶν γραμμάτων
 γραμμάτων. ῥ facit ὅπ. ζ facit τι. ζ uel sic ρ uel
 sic ρ facit το. ζ uel sic ζ uel sic εἶναι facit εἶναι. φ facit φι.
 ει. facit ρι. ι facit υσι ut τυπὸς υσι τυπὸς υσι. ι facit
 ὑπὲρ. ι facit ὑπὲρ. π facit πτ. π uel sic π facit ππ.
 ρ facit γγ. υ facit υρ. υ facit ηρ. φ facit φρ.
 η. facit ελ. η facit ελ. α facit αλ. per duplex αλ
 ut ἀλῆα ἀλῆα. γ uel sic γν facit γν. ut γένος γένος. ορ
 facit ευρ ut οὐρος, οὐρος. ω facit ω ut πῶς πῶς. α facit α
 ut τῆς πῶς πῶς πῶς πῶς. υ facit υ ut φῶς φῶς, υ
 facit υ. ut μῦς, μῦς. τ facit ττ ut γῆα, γῆα.

218.

17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538

поучеѣ.

Amen.

Ἀμήν.

Ἀποσποῖς ^δ ἀγγέλου πρὸς τὴν ἀπωτάτην πρὸ ^δ θένον.

ἐτεκεσ τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ἑτερος.

μετὰ τῆς πόροσιν ἰαυτὴν, ἡμῖν ἀνὰ δόξον. ὦ ἐπίφης, ὦ δὲ ἀνὰ λαίχνη

ω γλυκοσιμὲ ο dulcis παρθένε μαρία. uirgo Maria.
Σύμβολον Symbolum τῆς Ἀποστόλων. ἡ postolorum.
Credo in unū deū patrem omnipotentem factorem cœli &
πιστεύω εἰς ἑνὰ θεόν, πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
terræ. uisibiliū q̄ oīum, & inuisibiliū. & in unū dñm Iesū Xp̄m
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων. καὶ εἰς ἑνὰ κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
filium Dei, unigenitum. ex patre natum ante
τὸν ἦδὲ τῷ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τῷ πατρὶ ὁ γεννηθέντα πρὸ
omnia secula. lumen de lumine. Deum uerum de Deo
πάντων τῆς αἰώνων. φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ὁληθινὸν ἐκ Θεοῦ
uero. genitum nō factum cōsubstantialē patri. per quem
ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐκ ἐκ γενέτας, ὁμοούσιον τῷ πατρί, δι' οὗ τὰ
omnia facta sunt. qui propter nos homines & propter no-
στράτην salutem descendit de cœlis. & incarnatus ē de spirī
τέρῳ ἁγίῳ καὶ τελεθρόντα ἐκ τῆς ἑρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνύ
tū sancto & Maria Virgine, & homo factus est. cruci
μαρτυροῦ ἀγίου, καὶ μαρτύρου τῷ πρὸς τὸν, καὶ ἀνθρωπώθεντα. σταυρω-
fixus, que p nobis sub Pontio Pilato. & passus & sepultus est,
γέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἡς ποντίου πιλάτου, ὁ παθόντα, καὶ ταφέντα,
& surrexit tertia die secundum scripturas, & ascendit in
ἁλυσάντα ἡς ἡμῶν ἡμῶν καὶ τὰς γὰρ φῶς, καὶ ἀνελθόντα εἰς
cœlos & sedet a dextris patris. Et iterum
ἐκ οὐρανοῦ, καὶ καὶ θεόμεινον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, καὶ πάλιν
uenturus est cum gloria iudicare uiuos & mortuos, cui⁹ regni
δρόμεινον μετὰ δόξης κρῖναι ζώντα καὶ νεκροί, ὅς τ' βασιλείας
non erit finis. & in spiritum sanctum dñm uiuificantē, qui
οὐκ ἔστι τέλος. καὶ εἰς τὸ πνύμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ
ex patre & filio procedit, Qui cū patre & filio si-
ἐκ τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ ἐκ πορευόμενον, τὸ ἐν πατρί καὶ υἱῷ συμ-
muladoratur & conglorificat, qui locutus ē per pphetas. in
πνευματικῶν μενον, ὁ σωθεὶς ὁ μενον, τὸ λαλῆσαν δὲ τῷ πνεύματι. εἰς
unā scām catholicam & apostolicam ecclesiam. Cōfiteor unū
μίαν ἁγίαν καὶ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. ὁμολογῶ εἰς
baptisma in remissionē peccatorum expecto resurrectionē mortuorum
ἐκ τῆς ἰσμῆς εἰς ἀφεσιν ἁμαρτιῶν. πνευματικῶν ἀγάσαςιν νεκρῶν,

καὶ ζωὴν καὶ αἰτὴν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. seculi.

Εὐαγγέλιον Euangelium τῷ ἁγίῳ sancti Ἰωάννου. Ioannis.

In principio erat uerbū, & uerbū erat apud deū & deus erat uerbū
 ἐν ἀρχῇ· ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ὡς πρὸς τὸ θεῖον, καὶ θεὸς ὁ λόγος.
 hoc erat in principio apud deū. omnia per ipsum facta sūt. & sine
 ὧς ὡς ἀρχῇ πρὸς τὸ θεῖον. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς
 ipso factū est nihil qd factū est. In ipso uita erat, & uita erat lux
 αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ὁ γένον. αὐτῷ ζῶν ὡς, ὡς ἦν τὸ φῶς
 hominum, & lux in tenebris lucet & tenebrae eam nō comi
 τῶν ἀνθρώπων, ὡς τὸ φῶς αὐτῆς σκοτίας φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὴ οὐ κα
 phēderūt. fuit homo missus a deo, nomen ei
 τέλει βεβ. ἐγένετο ἀνθρώπου ἀπεσταλμένου πρὸς θεόν, ὄνομα αὐτοῦ
 Ioānes. hic uenit in testimoniū, ut testificaretur de lumine,
 Ἰωάννης. ὧς ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.
 nō erat ille lux, sed ut testificaretur de lumine. Erat lux
 οὐκ ὡς ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. ὡς τὸ φῶς
 uera q̄ illuminat oēm hominē uenientē in hūc mūdū.
 καὶ ἀληθινὸν, ὃ φωτίζει πάντα τὸν ἄνθρωπον ὃς ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.
 In mundo erat & mūdus per ipsū factus est, & mundus eum nō
 αὐτῷ κόσμῳ ὡς, ὡς ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ
 cognouit. In ppria uenit, & sui eum nō recepunt. Quotquot
 ἔγνω. εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, ὡς οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. ὅσοι
 aūt recepūt eū, dedit eis potestātē filios dei fieri credēti
 δι' ἐλπίδα αὐτοῦ, ἵνα κεν αὐτῷ ἰσχύσιν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύ
 bus in nomine eius. q̄ nō ex sanguinib' neq; ex uoluntate car
 ποσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκ
 nis, neq; ex uoluntate uiri. sed ex deo nati sunt. Et uerbū caro
 κῶς, ὃ ἐκ θελήματος ἀνθρώπου, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγενήθη. καὶ ὁ λόγος ἐμὲ
 factū est, & habitauit in nobis, & uidimus gloriā eius gloriā
 ἐγένετο, ὡς ἐσκήνωσεν αὐτῇ μὲν, ὡς ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὃς ἔστι
 quasi unigeniti a patre plenum gratiæ & ueritatis.

ὡς μονογενὲς πρὸ πατρὸς, πλήρη χάριτος καὶ ἀληθείας.

AVREA CARMINA PYTHAGORAE.

ΧΡΥΣΑ ἔπη τοῦ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Immortales quidem primum deos lege ut dispositi sunt

ἀθάνατοι μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ ὡς διακρίνται.

Cole, & uenerare iusiurandum, deinde Heroes illustres.
 τίμα, καὶ σέβου ὄρκον, ἐπειθ' ἤρωας ἀγανούς.
 Et terrenos uenerare dæmones legitime sacrificans.
 τοὺς τε καὶ ταχθονίους σέβου δαίμονας ἄνομα βέζων.
 Et parentes honora, & proxime natos.
 τοὺς τε γυνεῖς τίμα, τοὺς τ' ἄλγισ' ἐκπεγαῶτας.
 Sed ex aliis uirtute fac amicum quicumq; optimus.
 τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ φιλοῦ φίλον ὅς τις ἄριστος.
 Benignis autē pare sermonibus, operibusq; utilibus.
 πράξι δ' εἴκε λόγισ', ὅρ' οἰσὶτ' ἐπωφελίμοισι.
 Neq; odio habe amicum tuum peccati causa parui
 μήδ' ἐχθαίρει φίλον σὸν ἀμαρτάνδης εἰνεῖα μικρῆς
 Quoad possis. potentia enim necessitatem prope habitat.
 ὅφρα δυνῇ. δυνάμει γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει.
 Hæc quidem sic scito, dominari uero assuesce his.
 ταῦτα μὲν ἔπος ἴδι. κρατεῖν δ' εἰδήσεις τῶνδε.
 Venti quidem primum, & somno, luxuriæq;
 γαστρὸς μὲν πρόστα, καὶ ὕπνου, γυνέης τε,
 Et iræ. facies autem turpe unquam neq; cum alio,
 καὶ θυμοῦ. πρὸς ἑξές δ' αἰχρόν ποτε μήτε μέτ' ἄλλο,
 neq; separatim. omnium autem maxime pudeat te tui ipsius.
 μήτ' ἰδίη. πάντων δὲ μάλιστα αἰχρύνει σωτὸν.
 Tum iustitiam exerce opere q; uerbo q;
 εἴτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ὅρ' γὰρ τε, λόγῳ τε.
 neq; stulte te ipsum habere in re ulla assuesce.
 μήδ' ἀλογίτως σωτὸν ἔχειν πᾶσι μηδὲν εἰδήσει.
 sed cognosce quidem quod mori fato datum est omnibus.
 ἅλλα γὰρ μὲν ὥς θανέειν πᾶσι πρῶτον ἄπασι.
 pecunias autem aliquā quidē possidere aima, aliquādo pdere.
 χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φίλοι, ἄλλοτ' ὀλεσθαι
 Quot q; diuinis fortunis mortales dolores habent,
 ὅσα τε δαιμονίησι τύχαις βροτῶν ἀλγὺ ἐχούσιν,
 horum si partem habeas æquo animo fer. neque ægre seras.
 ὧν ὅν μοι γὰρ ἔχεις, πρῶτον φόβει, μήδ' ἀγανάκτει.
 curare autē decet quoad possis. sic autem considera
 ἰσθαι δὲ πρὸς πεινυγῶν δυνῇ. ὧδε δὲ φράζειν.

non ualde bonis istorum multum fortuna prebet.
 οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς ῥύτων πολὺ μοῖρα δίδωσι.
 molti autem hominibus sermones, mali q̃ & boni
 πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι διδασίτε καὶ ἐσθλοὶ
 accidunt, quibus neq; obstupeſce, neq; sane permittas
 προσπίπῃς, ὧν μὴ τ' ἐκπῆσαι, μὴ τ' ἀρ' ἐάσεις
 implicari te ipsum, mendacium autem si quod dicatur,
 ἐργάζου σαυρόν. Ἄνδρες δ' ὡς περὶ λέγεται,
 æquo aīoferas. Quod autem tibi dicam in omni perficiatur
 πᾶσι ὡς ἔχ'. ὁ δέ τις ἐρέω, ὡς πᾶσι τελέω.
 nullus neq; sermone te decipiat, neq; facto.
 μηδὲς μήτε λόγῳ σε πείπῃ, μήτε τι ἐρίῳ.
 fac neq; dic quod tibi non melius est.
 πρῆξαι μὴ δ' εἰπεῖν, ὅ, τι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι.
 consule autem ante opus, ut non stulta sint.
 βουλεύου δὲ πρὸ ὅ, τι ποῶς μὴ μωρὰ πέληται.
 timidi, facere q̃ dicere q̃ stulta, proprium uiri,
 δειλοῦ τ' οἱ πρῆξαι τε λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρόσ.
 sed ea perfice quæ te non postea dolore afficiāt.
 ἀλλὰ τὰ δ' ἐκτελέειν, ἃ σε μὴ μετέπειτ' ἀνίησι.
 fac autem nihil quæ non scis. sed docere
 πρῆξαι δὲ μηδὲν τῷ μὴ πείσασθαι, ἀλλὰ διδάσκου
 Quæcunq; necesse est, & delectabilissimam uitam sic perages
 ὅσα χρεῶν, ὅ τ' ὀρθότατον βίον ὧδε διαλέξαις.
 neq; sanitatis circa corpus negligentiam habere oportet,
 οὐδ' ὑγιείνης τ' ὡς οὐδὲ σώμ' ἀμελεῖν ἔχειν χρῆ.
 Sed potus q̃ mensuram, & cibi, exercitiorum q̃
 ἀλλὰ ὥς οὐ τε μέτρον, καὶ σίτου, γυμνασίων τε
 fac. mensurā autē dico hanc, quæ non te dolore afficiat.
 ποιῆσαι. μέτρον δὲ λέγω τόδ', ὅ μὴ σ' ἀνίησι.
 assuesce autē uiuendi modum habere purum, firmum.
 εὐθιζου δὲ δικάπτειν ἔχειν καθεαῖρον, ἄθρυπτον.
 Et caue hæc facere, quæcunq; inuidiam habent.
 καὶ περὶ τὰ ἑξ ὅ γε ταῦτα πρῆξαι, ὅ, τὰ φθόνον ἔχει.
 Ne expende extra tempus tanquam bonorum ne scius.
 μὴ διαπαντὶ παρὰ καὶ ὅ, ὅποια καλῶς ἀδικήματα.

neq; liberalis sis. mensura autē omnibus optima.
 μήδ' ἀνελούθδρος ἴσθι. μέδον δ' ἥν' παῖσιν ἀρίστον.
 fac antē ea quæ te non lædant, considera autem ante opus.
 πρῆναι δὲ ταῦθ' ἅ' σε μὴ βλάψῃ. λόγισαι δὲ πρὸ ὅργου.
 neq; somnum mollibus in oculis suscipe
 μήδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὀμμοσι πρὸς δέξασθαι,
 ante quam diurnorum operum ter unumquodq; percurras.
 πρὶν τῇν ἡμερῶν ὅργον τρεῖς ἔλασιν ἐπελθεῖν.
 quo trāsgressus sum? quid uero feci? qd̄ mihi decēs nō p̄fectū ē?
 πῇ παρέβην, τί δ' ἔρεξα, τί μοι δεῖον οὐκ ἐτελέσθην;
 incipiens autem a primo percurrere & postea.
 ἀρ' ἐμνῶσ' δ' ἀπὸ πρῶτου, ἐπέεσι καὶ μετέπειτα.
 mala quidem opatus, reprehendere, bonis uero latere.
 δειχθῆναι ἐκπρήξας, ἐπιπλήσας. χρῆσθαι δὲ, τὸ ἔργον.
 hæc labora. hæc meditare. hæc oportet amare te,
 ταῦτα φρονεῖ. ταῦτ' ἐκμελέτα. κόπων χρὴ δρᾷν σε.
 hæc te diuinæ uirtutis ad uestigia ponent
 ταῦτά σε τῆς θεῆς ἀρετῆς εἰς ἵχνια θήσει.
 nā per nostræ animæ dantem quaternionem
 καὶ μὰ τὸν ἀμετέραν ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὺν
 fontem perennis naturæ. sed uade ad opus,
 παρὰν ἀειδαίου φύσεως. ἀλλ' ἔρχου ἐπ' ὅργον,
 deos precatus perficere, his autem obtentis
 θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσει. κόπων δὲ κρατήσας,
 cognosces immortaliumq; deorum, mortaliumq; hominum
 γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
 consistentiam ut singula prætereunt, ut tenentur.
 σύστασιν. ἢ τε ἔλασται διόρχεται, ἢ τε κρατεῖται.
 cognosces aut quatenus fas est naturam in omni similem,
 γνώσῃ δ' ἢ θεῖμ' ὅστι φύσιν πᾶσι παντὸς ὁμοίω,
 ut neq; insperanda speres, neq; te quid lateat.
 ὥς τέ σε μήτε ἀεὶ λπ' ἐλπίζειν, μή τέ τι λήθειν.
 cognosces autē homines spontanea detrimēta habentes.
 γνώσῃ δ' ἀνθρώπων αὐθαιρέτα πῆματ' ἐχθρίας.
 miseri qui bona prope cum sint, non uident,
 τλήμονες, οἳ τ' ἀγαθῶν πλείους ὄντων οὐκ ἐσορῶσιν,

neque audiunt. solutionem autem malorum pauci norunt.
 οὐτε κλύουσιν. λύσιν δὲ κακῶν παύροισιν οἶσσι.
 talis fortuna mortalium lædit mentes. sed cylindris
 ὅση μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας. οἱ δὲ κυλίνδροις
 ex alis in alia feruntur, infinita nocumenta habentes.
 ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρονται, ἀπείρονα πῆματ' ἔχοντες.
 molesta enim comes lis nocens latet,
 λυγρὴ γὰρ συνοπαδὸς ὅρις βλάπτουσα λέληθε,
 insita. quam non oportet adducere. cedendo uero fugere
 σύμφυτος, ὃν οὐ δεῖ προΐεν, εἰκνυτά δὲ φύγειν.
 Iupiter pater ut a multis malis quiescas omnes.
 ζεῦ πάτερ, ἢ πολλῶν τε κακῶν παύσειας ἀπαντας,
 Vel omnibus ostendas qua nam forte utantur.
 ἢ πᾶσιν δείξαις, οἷω τῷ δαίμονι χρώνται.
 Sed tu confide, quoniam diuinum genus est mortalibus.
 ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ὅσι βροτοῖσιν,
 Quibus sacra afferens natura ostendit singula.
 οἷς ἴδρα προφύροντα φύσις δαίμωνιν ἔχουσα.
 Quorum si quid tibi curæ est, uincens quæ te iubeo
 ὧν εἶσοι. ἔμμεσι, κρητήσεις ὧν σε κελεύω
 medicando, animam autem laboribus istis liberabis
 ὕδακείσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ πόνου σαώσεις.
 sed abstine ciborum, quos diximus, inque purgationibus,
 ἀλλ' ἐργον βρωτῶν, ὧν ἐπομην, ἃ τε καθαρμοῖς,
 inque liberatione animi dii iudica, & cōsidera singula
 ἃ τε λύσει ψυχῆς κρήνον, καὶ φράζου ἔχουσα
 auriga iudicio constituto de super optimo
 ἡνίοχον γνώμωσῃσας καὶ πύπρην ἀρίστην.
 si autem relicto corpore ad æthera liberum uenias,
 ἢν δ' ἀφελείας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλδύθρον ἐλθῇς,
 Eris immortalis deus, incorruptibilis, non amplius mortalis.
 ἔσσεαι ἀθάνατος, θεὸς, ἀμβροτος, οὐκέτι θνητός.

Finis aureorum Carminum Pythagoræ.

τέλος τῶν χρυσῶν ἐπῶν. τῷ πνυθαγόρου.

n ii

VERSUS IN PHOCYLIDEM.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ Τὸν ΦΩΚΥΛΙΔΗΝ.

Phocylides decentem uiuens uitam,
ὁ Φωκυλίδης ὁπρεπῆ ζήσας βίον,
Vt Christi discipulus, ut apostolus magnus,
ὡς χριστομύστης ὡς ἀποστόλος μέγας,
Vt auditor dei uaticiniorum.
ὡς ἀκροατὴς τῷ θεοῦ θεωσιμμάτων,
Et Antistes optimorum operum.
καὶ μυσταγωγὸς τῷ ἀρίστων πρᾶκτέων,
Euangelice hæc dicit & scribit,
ὁ ἀγγελικὸς ταῦτα γράφει καὶ γράφει,
utilia existentia iis qui in uita.
ὅχρηστα τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.
IN EVNDEM ALTERI.

ΕΙΣ Τὸν ἈΛΥΤὸν ἕτεροι.

Hæc iustitijs sanctis dei consilia declarat
ταῦτα δίκης ὁσίησι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Phocylides uirorum sapientissimus. diuina dona.
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος, ὁ λεία δῶρα.

Phocylidis poema admonitorium.

Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν.

Neq; nuptias furare, neq; masculam uenerem excita.
μήτε γαμοκλοπέδν, μήτ' ἀρσενὰ κύπριν δρῖναι,
neq; fraudes sue. neq; sanguine manum pollue.
μήτε δόλους ἐάπῃν, μήθ' αἷματι χεῖρα μαιάννν,
ne ditare iniuste. sed ex iustis uiue.

μὴ πλᾶττειν ἀδίκως, ἀλλ' ὀρίων βιογύειν.

Contentus sis presentibus, & alienorum abstine.

ἀρκεῖσθαι παροῦσι, καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.

Mendacia ne dicas, sed uera omnia loquere,

ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐπὶ τῷ μα πάντα ἀγορεύειν.

Primum deum cole, deinde autem tuos parentes.

πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.

Omnibus iusta tribue, neq; iudicium ad gratiam trahe.

πᾶσι δίκαια νέμειν, μήδε κρείσσιν ἐς χάριν ἔλκειν.

neq; abiicias paupertatem. iniuste ne iudices personam.
 μὴ ῥίψῃς πενίην, ἀδίκως μὴ κρίνε πρόσωπον.
 Si tu male iudicaueris, te deus postea iudicabit.
 ὡς σὺ κακῶς διῴκησῃς, οὕτως θεὸς μετὰ πείρα διῴκει.
 Testimonium falsum fuge. iusta loquere.
 μαρτυρεῖτω ψευδῆ φάσκειν, τὰ δίκαια ἀγρόβην.
 Virginitatem custodi. fidem uero in omnibus serua.
 παρθενίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐν πάσι φυλάσσειν.
 mensuras tribue iustas. bona autem in mensura omnibus.
 μέτρα νέμεν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἐνδὲ μέτρον ἅπασιν.
 Bilancem ne feri alteri iugem, sed æquam trahe.
 σαθρὸν μὴ κρῖν ἐτδρόζον, ἀλλ' ἴσον ἔλκειν.
 Neque peieres neq; inscipienter, neque sponte.
 μήτ' ἐπιρκήσῃς, μήτ' ἀγῶς, μήτε ἐκοντῷ.
 Peieratorem odit deus immortalis quicumq; iurauerit.
 ψεύδορμον συγίει θεὸς ἀβροτος, ὅς τις ὁμώσῃ.
 Semina ne furare. execrandus quicumq; sumit.
 σπέρμαλα μὴ κλέπτειν, ἐπράσιμος ὅστις ἀρῆται.
 mercedem laboranti da, ne preme pauperem.
 μισθὸν μοχθήσαντι δίδου, μὴ θλίβε πένητα.
 linguæ mentem adhibe. celabile uerbū in mentibus tene.
 γλῶσση νοῦν ἐχέμεν, κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἶχεν.
 neq; iniustū facere uelis, neq; iniustitiam facere sinas.
 μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' οἷον ἀδικολύτα ἐάσῃς.
 mendico statim da, neq; cras uenire dicas.
 πτωχῷ δ' αὐτὸς δίδου, μὴ δ' αὐρεὸν ἐλθέμεν εἰπῇς.
 impleta tua manu, misericordiam indigenti præbe.
 πληρώσας σέο χεῖρ, ἔλεον χηλὸν ἐπαράχου.
 dedomū in domum suscipe, & cæcum duc.
 ἀστρον εἰς οἶκον δέξαι, καὶ τυφλὸν ὁδηγεῖν.
 Naufragos miserare. quoniā nauigatio est incerta.
 ναυηγῶνς οἰκτεῖρον, ἐπεὶ πλόος ὅστις ἀδηλας.
 manum lapso da. salua uero permiserum uirum.
 χεῖρα πεσόντι δίδου, σώσον δ' ἀποδύσαντα ἀνδρα.
 Communes passiones omniū. uita, trochus, instabiles diuitiæ.
 κοινὰ πάθη πάντων. ὁ βίος, τροχός. ἀσταρὸς ὁ λαβός.

Diuitias habens, tuam manum egenis porrige.
 πολλοῦτον ἔχων, σὴν χεῖρα πενήτευσιν ὀρεξέον.
 quæ tibi dedit deus, ex iis indigentibus præbe.
 ὧν σοι ἔδωκε θεὸς, οὗτων χρήσουσι παράχρυν.
 sit communis uniuersus uictus, & concordia omnia.
 ἔστω κοινὸς ἅπασιν ὀβίος, καὶ ὁμύφρονα πάντα.
 ensem accingitor nō ad cædem, sed ad defensionē.
 εἴ ποτε ἀμυνέμεθα μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἀμυναν.
 utinā autē nō egeas neq; iuste neq; iniuste.
 εἴ ποτε δὲ μὴ χρεῖσιν μήτ' ἐνόμα, μήτε ἀδίκως.
 si enim occidas inimicum, tuā manum polluis.
 ὡς γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρὸν, σέο χεῖρα μιαίνει.
 agri uicinantis abstinae, neq; transgrediaris.
 ἀγροῦ γειτονίου τοῦ ἀφ' οὗ, μὴ δ' ἀρ' ὑπὲρ βῆς.
 omnium modus optimus, prætergressiones uero malæ.
 πάντων μέτρον ἀρίστον, ὑπὲρ βασιῶν δ' ἀλεειναί.
 neque ullum crescentem fructum lædas arui.
 μηδὲ πν' αὐξόμενον καρπὸν λαβήσῃ ἀρέρης.
 sint æqui honorii aduenæ inter ciues.
 ἔστω γενόμενοι ἐπὶ λυδοὶ καὶ πολίηταις.
 omnes enim paupertatem experimur multiuagam.
 πάντες γὰρ πενήτης πειρώμεθα τῆς ἐλυσσώδους.
 regio uero nullū firmum habet solum hominibus.
 χώρα δ' οὐδὲ βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
 Auaritia mater malitiæ uniuersæ.
 ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἀπάσης.
 Aurum semper dolus est & argentum hominibus.
 χρυσὸς αἰεὶ δόλος ὅστις καὶ ἀργυρὸς ἀνθρώποις.
 o aurum malorum princeps uitiperda omnia minuens
 χρυσὲ κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων.
 Utinam non mortalibus esses nocumentum amabile.
 εἴ ποτε σὺ μὴ θνητοῖσι χλιέσθαι τῆμα ποθὲν.
 tui enim causa pugnae q; prædæ q; cædes q;
 σοὶ γὰρ ἐκκλή μάχαι τε, λεηλασίαι τε, φόνοι τε.
 inimici uero filii parentibus, fratres q; germanis.
 ἐχθροὶ δὲ τέκνα γονέων, ἀδελφοὶ τε συαίμοις.

Aurea multa pl.

ne alterum cales corde intellectum alia dicens.
 μήδ' ἔτ' ὅροι καθύπερθε κραδίη νόον, ἀλλ' ἀγορεύων.
 neq; sicut saxatilis polypus secundum locum inuteris.
 μήδ' ὡς περὶ σφυῖος πολὺ ποσσὶ κατὰ χεῖρας ἀμείβου.
 qui spontaneus iniuriatur, malus uir, sed ex necessitate,
 ὅς τις ἐκθὺν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνὴρ. ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης,
 non dicam finem. consilium autē dirige cuiusq;
 οὐκ ὀρέω δ' τέλ' οὐ βουλήν δ' οὐθ' ἡνέκατος.
 neq; superbi sapientia, neq; robore, neq; in diuitiis.
 μὴ γαυρῶ σοφίῃ, μὴτ' ἀλκῇ, μὴτ' ἐνὶ πλούτῳ.
 unus deus est sapiens, fortis, simul & prædines.
 εἷς θεὸς ὅς τις σφὸς, διωκτὸς, ἅμα καὶ πλούτολβος.
 neque præteritis malis consumere tuum cor.
 μήδε παροχρυσέουσιν κακοῖς ψυχὴν πόν' ἦτορ,
 non amplius enim potest factum esse infectum.
 οὐκ ἔτι γὰρ δυνάσκει δ' τετυγμένον εἶναι ἄτυκον.
 ne præceps ad manum, frena uero feram iram.
 μὴ προπετής ἐς χεῖρα, χαλίν' δ' ἄγχιον ὀργῇ.
 sæpe enim percutiens inuitus necem perfecisti.
 πολλὰ γὰρ πλῆθ' ἐκείνων φόρον ἔξετέλεισας.
 sint communes passiones. nihil magnum, neque superbum.
 ἔστω κοινὰ πᾶσι, μηδὲν μέγα, μήδ' ὑπερὸ πλόν.
 non bonum abundans est mortalibus utilitas.
 οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἐφυθνητοῖσιν ὄνειαρ.
 multæ enim delitiæ ad immoderatos trahunt amores.
 ἡ πολλὴ δὲ ψυφὴ, πρὸς ἀμέσους ἔλκει βρωτάς.
 superbificant uero multæ diuitiæ. & ad iniuriam augent.
 ὑψαυχὶ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος, καλὸς ὑβριν ἀέξει.
 furor subiens insaniam exitialem parat.
 θυμὸς ὑπὲρ ῥέμενος, μανίῳ ὀλοόφρονα τεύχει.
 ira uero est appetitus, supergrediens autem iracundia.
 ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπὲρ βαίνουσα δὲ μῆνις.
 æmulatio bonorum, bona, malorum uero, mala.
 ζῆλος τῶν ἀγαθῶν, ἐσθλός. φάλαγξ δ' ὑποδργός.
 audacia malorū perniciofa, multū auget uero bona laborātes.
 τόλμα κακῶν, ὀλότης. μέγ' ὀφέλει δ' ἐσθλὰ πονούντας.

n iiii

honestus amor uirtutis, sed ueneris dedecus auget.
 σεμνὸς δ' ὥς ἀρετῆς, ὅδε κύπριδος αἶχρ' ὀφέλκει.
 iucundus, mitis uocatur inter ciues.
 ἡδὺς, ἀγανόφρων κηλήσκειται ἐν φιλήταις.
 mensura quidē comede & bibe, & fabulare.
 μέτρω μὲν φαγέειν, ἐπιεῖν, ἐμυθολογέειν.
 omnium mensura optima. excessus autem malus.
 πάντων μέτρον ἀρίστον, ὑπερβασία δ' ἀλεεινή.
 ne inuideas bona sociis, ne notam inuuleris.
 μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἐταίροις, μὴ μοῖμον αἰάτῃς.
 iniuudi cœlestes, & inter se sunt.
 ἀφθονοὶ οὐρανίδαι καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.
 non inuidet luna multo melioribus solis radiis.
 οὐ φθονεῖ μήνη πάλυ κρείσσον ἡλίου αὐγαῖς.
 non terra cœlestibus sublimitatibus infra ens.
 οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι, νόβτεν ἐούσα.
 non flumina pelagis. semper aut concordiam habent.
 οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν. αἰεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
 si enim discordia beatis esset, non polus stetisset.
 εἰ γὰρ εἰς μαχίρεσσιν ἔλω, οὐκ ἂν ὅλος ἔστω.
 temperantiam uero exerce. turpibus uero operibus abstine,
 σωφροσύνην δ' ἀσκεῖν, αἰσχρῶν δ' ὄψιν ἀπέχεσθαι.
 ne imitare malitiam. iustitia uero deleta uindictam.
 μὴ μιμοῦ κακότητα, δίκην δ' ἀπάλειπον ἄμωαν.
 Persuasio quidē enim utilitatē, lis uero litem regenerat.
 πειρῶ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ὅστις δ' ὄψιν αὐτιφυτεύει.
 ne crede citissime, ante quā uere finem uideas.
 μὴ τοῖσενε τάχιστα, πρὶν ἀρεκέως πέρασ' ὄψιν.
 uincere bene operantes in pluribus decet.
 νικῶν δὲ δόδοντας ὑδὶ πλεόνεσσιν ἡγήσεται.
 bonum hospitare potius frugalibus mensis,
 καλὸν ξενίζειν ταχέως λιπαῖσι ἡσπείραις,
 quā plurimis, dolosis, morantibus prater tempus
 ἢ πλείοις, δολίαισι, βραδυνοῦνται παρὰ καιρόν.
 nunquam scenerator amarus fias uiro pauperi.
 μηδέποτε χρήστης πικρὸς γλὺν ἀνδρὶ πένετι.

neque quis aves nidi simul omnes capiat.
 μή δέ τις ὄρνιθας καὶ λίκας ἅμα πάντα ἐλέστω.
 matrem uero relinquant ut habeas rursus ipsius pullos.
 μητὲρ δ' ἐκ περλίπῃς, ἵν' ἔχῃς πάλι τῆςδε νεοττοῦς.
 nunquam iudicare imperitos uiros finas.
 μηδέποτε κρίνῃς ἀδελφίμονας αἰσβας ἐλθεῖν.
 sapientiam sapiens dirigit, artes uero coartifex.
 τὴν σοφίαν σοφὸς ἱθύνη, τέχνας δ' ὁμότεχρος.
 non capit magnam doctrinam indoctus audiendi.
 οὐ χωρεῖ μέγα λω διδασκῆναι ἀδίδακτος ἀκούειν.
 non enim sane intelligunt nunquam bona edocti.
 οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέ ποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.
 neque mensipetas assentatores fac socios.
 μήδε παρρηγόρους καὶ χάριτας ποιεῖσθαι ἐταίρους.
 multi enim potus & cibi sunt sodales
 πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιος εἰσιν ἐταῖροι,
 tempus captantes ut satiari possint.
 καιρὸν θωπεύοντες ἐπὶ κορέσασθαι ἔχουσιν.
 dolentes uero paucis, & multis, omnes inexpleti.
 ἀχρόμενοι δ' ὀλίγοις, καὶ πολλοῖς, πάντες ἀπληστοί.
 populo ne crede multimora est turba.
 λαῶ μή τίς σευ, πολύποτος ὕδιν ὁμιλῇ.
 populus, & aqua, & ignis, irretentilia omnia.
 λαὸς, καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ, ἀνετάχεται πάντα.
 neque frustra apud ignem sedens diminuas carum cor.
 μήδε μάτην ὑπὲρ πῦρ καθίσθης μινύθης ὀλίγον ἤτορ.
 mensurā uero fac deis. nam mensura est optima.
 μέτρα δὲ τεύχε θεοῖσι, δ' ἄνδρες μέτρον ὕδιν ἀρίστον.
 terram impertire in sepultis mortuis.
 γαῖαν ἐπιμοιρεῖσθαι ἀταρχέυτοισι νεκύεσσιν.
 ne tumulum mortuorum refodias, neque non uidenda
 μὴ τύμβον φθιμύων ἀνορύξῃς, μή δ' ἀθάτα
 ostendas soli, & dæmonici iram excites.
 δαίμωνος κελίῳ, θάλαμῳ νιον χόλον ὀρσῃς.
 non bonum compagem resoluiere hominis.
 οὐ καλὸν ἀρμόνίῳ ἀναλύνειν ἀνθρώπου.

& celeriter autē ex terra speramus in lucem uenire.
 ἢ πάλιν δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν εἰς φάος ἐλθεῖν.
 reliquæ defunctorum, postea uero dei sunt.
 λείπεται ἀποχορμύων ὁπίω δὲ θεῶν τελέθονται.
 animæ enim manent incorruptibiles in mortuis.
 ψυχὰς γὰρ μένουσιν ἀκέραιοι ἐν φθιμένοις.
 spiritus enim est dei usus mortalibus & imago.
 πνῦμα γὰρ ἔστι θεοῦ χρῆσις θνητοῖς καὶ εἰκὼν.
 corpus enim ex terra habemus. & omnes ad ipsam.
 σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, καὶ πάντες εἰς αὐτὴν
 soluti puluis sumus. aer uero iterū spiritum assumpsit.
 λυόμενοι, κύνες ἐσμὲν. ἀὴρ δ' αὐτὰ πνῦμα δέδεκται.
 diuitiis ne parcas. memento quod mortalis es.
 πλούτου μὴ φοῖδον, μέμνησο ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
 non licet apud Plutonem diuitias habere, & pecunias ferre,
 οὐκ ἐν εἰς Ἄιδην ὄλβον ἔχειν, καὶ χρῆματ' ἄρξασθαι.
 omnes æquales mortui. animis uero deus dominatur.
 πάντες ἴσοι νέκυες. ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
 Communia testa domorū. æterna, & patria infernus.
 κοινὰ μέλαθρα δόμων, αἰώνια, καὶ πατρίσ' ἄδης.
 communis locus omnibus, pauperibusq; & regibus.
 ἕνός χοῖρος ἅπασι, πένησί τε, καὶ βασιλεύουσιν.
 nō multum homines uiuimus tempus, sed ad tempus.
 οὐ πολὺ αἰθρώπῃ ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ὠδὴ καὶρό.
 anima uero immortalis & infenscibilis uiuit semper.
 ψυχὴ δ' ἀθάνατος ἐὼς ἀγήρας ζῇ διὰ παντός.
 neque malis doleas, neque exultes gaudio.
 μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' οὐκ ἐπαγάλλεο χάρμῃ.
 sæpe in uita & sperantibus infidum.
 πολλάκις ἐν βίῳ καὶ θαρσέαλέοισιν ἄπιστον.
 tempori serui ne contrafla uentis.
 καιρῷ χρῆσθαι, μὴ δ' αὖτις πνέειν αἰέμοισι.
 nocuentū & dolentibus, mali solutio uenit cito.
 τῇμα καὶ ἀχθομένοισι, κακοῦ λύσις ἤλυθεν ἄφνω.
 ne magniloquentia rabiens, mentem debaccheris.
 μὴ μεγαληγορεῖς θυφῶν, φρενὰ λυσσώθεις.

272
 beneloquentiam exerce, quæ ualde omnes iuuabit.
 δειπλώσῃ ἀσκήν, ἥλυσ' μάχα πάντα δ' ἰκτεῖ.
 telum sane sermo uiro incidentius est ferro.
 ὁπλον τοῖ λόγῳ ἀνδρὶ τ' ἰσχυρότερον ἔστι σιδήρεον.
 arma cuique tribuit deus, naturam aeripetam.
 ὁπλον ἐκείνῳ νέμε θεὸς, φύσιν ἡρόδοιτον.
 auib' quidē multam uelocitatem, robur' q' leonibus,
 ὄρεσι μὲν πολλὴν ταχυτήτ', ἀλκυὶ τελευσει,
 tauris uero per se suis cornibus, aculeos apibus
 ταύροις δ' αὐτοχύτεις κεράεσσιν, κέντρα μελίπαις
 innatum adiutorium dedit. ratio uero propugnaculū hoīb',
 ἐμφυτον ἄλγεα ἔδωκε. λόγῳ δ' ὄντι ἀνθρώποις.
 sed dei spiræ sapientiæ ratio est optima.
 τῆς δὲ θεοπνεύτου σοφίης λόγῳ ἔστιν ἀρίστος.
 melior forte est sapiens uir.
 βέλτερος ἀλκίαν τοσούτου σεσουσιμώου ἀνὴρ.
 agros & urbes sapientia, & nauem gubernat.
 ἀγροὺς καὶ πόλιν ἀσσοφία, καὶ νῆα κυβερνᾷ.
 non iustum uelare iniustum uirum impunitum,
 οὐχ ὅσον κρύπτειν τὸν ἀτάκτατον ἀνδρα ἄτιτον,
 sed oportet maleficū auersari necessario.
 ἀλλὰ χρ' ἡκατόβροτον ἀποδοπτάμεν ἀνάλγητον.
 sæpe commoriuntur malis coassuētentes.
 πολλὰ καὶ σωθνήσκουσιν ἡκατόοι οἱ συμπαρόντες.
 furam ne accipias furtiuum uirorum depositum.
 φαρῶν μὴ δέξῃ κλοπὴν ἀνδρῶν παραθήκην.
 utrique fures & receptor & furator.
 ἀμφοτέρω κλοπῆς, καὶ ὁ δέξεται, καὶ ὁ κλέπτει.
 portionem omnibus tribue, æqualitas uero omnibus optima.
 μοῖραν πᾶσι νέμεν, ἰσότης δ' αὖ πᾶσιν ἀρίστη.
 incipiens parce omnibus, ne postremum indigeas.
 ἀρχόμενος φάσθαι πάντων, μὴ τέλει ἐπιλάβῃς.
 ne iumentū mortalis cibum secundum mensuram sume.
 μὴ κτήνους θνητοῦ βρώμην κατὰ μέτρον ἐλάβῃς.
 iumentum uero si inimici ceciderit in uia coallua.
 κτήνος δ' ἐχθροῦ πείσῃ καὶ ὁδὸν, σωέγειρον.

errantem q̄ hominem, & mariuagum, neque deuities.
 πλῆζόμενον περὶ βροτὸν καὶ ἀλίττοπον μήδ' ὑπαλύξῃς.
 melius pro inimico adipisci amicum beniuolum.
 βέλτερον ἀντ' ἐχθροῦ τυχεῖν φίλον διμελόντα.
 incipiens malum abscinde, ulcus' que sana.
 ἀρχόμενον πηχὸν καὶ πτῖν, ἔλκυστ' ἀκέσασθαι.
 neque feriuoram edas carnem, uelocipedibus uero
 μὴ δέ τι θηριοβόρον θάισι κρέας, ἀργίησιν δέ
 reliquias linque canibus, feris ab feræ edantur.
 λείψανα λείπε κυσὶ. θηρῶν ἄρ' θήρεσσ' ἐδώνται.
 uenena ne strue. magicis libris abstine.
 φάρμακα μὴ τεύχεα, μαγικὰ βιβλῶν ἀπέχεσθαι.
 pueris tenellis ne corripas manum uiolenter.
 νηπιόχους ἀπαλοῖς μὴ μαρτῇ χεῖρα βιάσῃς.
 fuge discordiam & litem, bello adueniente.
 φύγε διχασσίῳ καὶ ἔριν, πολέμου προσόντα.
 ne malo benefeceris. seminare & que est in mari.
 μὴ κακὸν δοῦν ἄλλῳ, σπείρειν ἴσον ἐς ἐνὶ πόντῳ.
 operare laborans ut ex propriis uiuas.
 ἐργάζου μοχλῶν, ὥς ἐξ ἰδίων βιοτεύῃς.
 omnis enim iners uir uiuit furtiuis a manibus.
 πᾶς γὰρ ἀδρῆς ἀνὴρ, ζῶν κλοπῇ μόνον ἀπὸ χειρῶν.
 neque alterius ex epulo edas reliquias mensæ,
 μὴ δ' ἄλλου παρὰ θαύρος ἐδοῖς σκυβαλισμα παρῆς,
 sed ex domesticis uictibus comedas in contumelias.
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν οἰκείων βιόπων φάγῃς ἀνύβριτος.
 si uero quis uō didicit artem, fodiat ligone.
 εἰ δέ τις ἐδιδάκηκε τέχνῳ, σκάπτῳιτι δικάλλῃ.
 adest uitæ omne opus cum laborare uelis.
 ἐστὶ βίω πᾶν ἔργον, ἐπὶ μὲν μοχλεῖν ἐξέλησθαι.
 nauta si nauigare uelis, latum mare.
 ναυτίλος εἰ πλεῖν ἐθέλῃς, εὐρέϊα θάλασσα.
 si uero terribiliorum gubernare, longa sane arua.
 εἰ δὲ γαυρονίῳ μὲν πλεῖν, μακρά τοι ἀρῶνται.
 nullum sine labore est uiris facile opus.
 οὐδὲν ἀνδρὶ μακάριον πλεῖν ἀσφράσιν ὀππότες ἔργον.

neq; ipsis beatis. labor autem uirtutem ualde auget.
 οὐδ' αὐτοῖς μακίρῃσι. πόνος δ' ἀρετῇ μέγ' ὀφέλλει.
 formicæ terræ reconditas relinquentes domos,
 μυρμηκὲς γαίης μυχάρῃσι πρὸ λελοιπότες οἴκοις,
 ueniunt uictus egentes quando rura
 ὀρθνται βιόριο καὶ χρημύοι, ὅπως τ' ἀρουραὶ
 fruges tonsa fructuum implent areas.
 λήϊα κερὰ μλναι καρπῶν πλῆθυσιν ἀλφάει.
 ipsæ autē tritici nouitritum onus habent,
 οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νεοτελεβέει ἀλφει ἐχρῶν
 aut ordeorum. semper uero ferens ferentem sectatur.
 ἢ κριθῶν. αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει,
 exastate ad hyemem cibum suum auferentes.
 ἐκ θέρους πρὸ χειμῶς βορῇ σφετέρῃ ἐπάροντες
 infatigabilē, genus autem paruum est multum laborans.
 ἄρκυν. φύλον δ' ὀλίγον, τελέθει πολύμοχον.
 laborat autem aeriuada, optimilaborq; apīs.
 καὶ μν δ' ἡρόφοιρος, ἀριστοφῶς τε μέλισσα,
 aut petrae curuæ per cauernam, uel calamis,
 ἢ πέτρῃ κοίλῃ κατὰ χερσῶν, ἢ δυνάκεσσιν,
 aut quercus antiquæ super concauo intra aluearia
 ἢ σφυδὸς ἀγυγίης κατὰ κοιχῶδος ἐνδοθι σύμβλον,
 examinibus infinitatem super flores cæridomificans.
 σμήνεις μυελότητι κατ' ἀνθεα κηροδομοῦσα.
 ne maneat cælebs ne ingnominis pereas.
 μὴ μένησ' ἄγαμος, μὴ πωσ' ὄνυμος ὀλῃαι.
 da aliquid naturæ & ipse. gigne uero rursus, sicut genitus es.
 ὅς πε φύσει καὶ ντῶς, τέκε δ' ἔμπαλιν ὥς ἐλχέσθης.
 ne lenocineris Vxorem, tuos filios polluens.
 μὴ προαφγέσθης ἄλλοχον, σέο τέκνα μιάνων.
 non enim pariunt filios similes mœchica cubilia.
 οὐ γὰρ τίκει παῖδας ὁμοίου μοιχῇ λέκτει.
 nouercam ne tange secunda cubilia patris.
 μητρὶν μὴ ταύε γινώσκοντα λέκτα γυνῆος.
 matrem uero sicut honora matris uestigia uadentem.
 μητρίαν δ' ὥς πῶμα τῇ μητρί ἵχλια εἰσίν.

ne sororis in abhorrendum ueni cubile.
 μή δὲ κασιγνήτης ἐς ἀδ' Ἰσοφον ἐλθέμεν δύνῃ,
 neq; in pellicaribus patris cubilibus miscearis.
 μή δ' ἑὸν παλλακῶσι παῖδ' ἀλεχέαισιν μιγείης.
 Neque Vxor corrumpat infantem foetum intra uentrem.
 μή δὲ γυνὴ φθείρη βρέφος ἐμβρυον αἰδομένη γαστέρος.
 neque cū pepererit canibus iaciat & uulturibus dilaniationes
 μή δὲ τεκούσα κυσὶ ῥίψῃ, ὅ γιν' ἐλθοῦσα.
 neque quis suæ mulieri prægnanti manum iniiciat.
 μή δὲ πρὸς ἢ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάληται.
 neque rursus proligena unquā seca masculum puerum.
 μή δ' αὖ παυδογόνον ποτὲ τέμνειν ἀρ' σὺνα κοῦρον.
 neque brutis animalibus initorium ad cubile ueni.
 μή δ' ἀλόχοισι ζώοις βαπτέειν εἰς λέχος ἐλθεῖν.
 neque iniuriā afficias mulierem erubescendis cubilibus.
 μή δ' ὕβριζε γυναῖκα ἐπ' αἰχμητοῖς ἀλεχέαισιν.
 neq; transgrediare cubilia naturæ in uenerem ex legem.
 μή παραβῆς δυνάε' φύσεως εἰς κύπτεον ἀδισμον.
 neque ipsis feris masculus complacuit ad coitum.
 οὐδ' αὐτ' οἷς θήρεσσ' ἀρ' σὺν σωέβαδιν ἐς δύνῃ.
 neque fœminæ cubile uiroꝝ imitentur.
 μή δὲ τι θαλύττοραι λέγ' ἀνδρῶν μιμήσωντο.
 neque in amorem mulierum omnis tuas incontinentem.
 μή δ' ἐς ὄρωπα γυναῖκας ἀπάε' ῥέδους ἀνάγειν.
 non enim amor deus est. passio uero obscura omnium.
 οὐ γὰρ ὄρωε θεός ἐστι, πάθος δ' αἰδύλον ἀπέντων.
 neq; aut fratrum Vxorū ad strata accede.
 μή δὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἑὸν δέμνια βαίνειν.
 ama tuam Vxorem. quid enim iucundius & melius,
 σὺ γὰρ περὶ ἀλόχου. τί γὰρ ἡδύττονον καὶ ἀρ' ἴσον
 quam cum uiro mulier sapit cara, senectam usque?
 ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρῃ,
 & maritus suæ uxori? neque cadat in medio discordia.
 καὶ πόσος ἢ ἀλόχος; μή δ' ἐμπίση ἀνδρα νείκος.
 neque aut quis inde sponsatim per uim puellæ permisceatur.
 μή δὲ ποσ' ἀμνήσεται βίη κοῦρῃ γείη.

neq; Vxorem malam tuis domibus induc.
 μη δὲ γυναικα κακὴν σοῖσιν οἰκοῖσιν ἄγεσθαι.
 feruis uero Vxori, malae gratia causa dotis.
 λαβύσας δ' ἀλόχῳ, λυγρῆς χάριν εἶνευ φέρει.
 equos generosos inquirere quidem in domum,
 ἵππους δ' εὐγενέας διζέσθαι μὲν κατὰ οἶκον,
 Tauros q; alticeruices, sed catulos perferos
 ταύρους δ' ὑψιτένοντας, αἰτὰρ σκυλάκων παναγρίους,
 ducere uero non bonam contemnimus desipientes.
 γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν δοιδάνομεν ἀφρονέοντες;
 neque mulier malum uirum renuit, si diues sit.
 οὐδὲ γυνὴ κακὴν ἀνδρὶ ἀπαναίνεται ἀφρονὸν ὄντα.
 neque nuptiis nuptias alias ducas in nocumento nocumentū.
 μη δὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἀγῆς, πῶς πῆματι πῆμα.
 filiis ne difficilis sis, sed mitis esto.
 παισὶ μὴ χαλεπαίνε τοῖς, ἀλλ' ἥπιος Ἶσθι.
 Si uero quid puer peccet, prohibeat filium mater,
 ὡς δὲ πὶ παῖς ἀλίγη, κωλύετω ἡτέρα μήτηρ,
 uel ualde senes generis, aut populi seniores
 ἢ καὶ πρεσβύτεροι γυνῆς, ἢ δημογέροντες.
 ne in masculo filio nutri cincinni gratia capillum.
 μὴ μὲν ἐπ' ἀρσενι παιδὶ τρέφειν πλοκαμίδος χάριν.
 ne uerticem plices. neque uittas tortuosas corymborum.
 μὴ κερυφλὼ πλέξῃς, μήθ' ἀμματα λατὴ κορυμβῶν.
 masculos non decet coma. delitiae uero mulieribus.
 ἀρσενὸν οὐκ ἐπέοικε κόμη. χλιδὰ δὲ γυναικί.
 pueri aut pulchri custodi iuuenilem horam.
 παῖδες δ' εὐμόρφου φερεῖν νεότητιον ὥρην.
 multi enim infaniunt ad masculam miltionem amoris
 πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἀρσενὰ μίαν ὁρώς.
 uirginem autem custodi multiclauibus thalamis,
 πρὸ θενικλῶ δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοις.
 neq; ipsam usque ad nuptias ante domos conipici sinas.
 μὴ δέμιν ἄρτι γάμον πρὸ δόμου ἐφθῆναι ἑάσης.
 pulchritudo difficilis custoditu est filiarum parentibus.
 κάλλος δυστήρητον ἐφύ πατέρων τοκέων.

cognatis amorem tribuas sanctamq; concordiam.
 συγγενέσιν φιλόπτητα νέμοις, ὅσῳ θ' ὀμνύοιαν.
 uenerare canitempores cede uero senibus
 αἰθεῖσθαι πολιορκότατους, εἴκειν δὲ γέρονσιν
 sede & honoribus omnibus, ætati uero similem
 ἑορῆς καὶ γέροντων πάντων. γυνεῇ δ' ἀτάλακτον
 senem coætaneū patris æquis honoribus uenerare.
 πρέσβω ὁμήλικα παῖδός ἴσθις τιμαῖς γέραιε.
 uentris debitam portionem præbe seruis.
 γαστρὸς ὀφελόμενον δασμὸν παρέχου θράκοισι.
 seruo ordinata tribuas, ut tibi secundum animum sit.
 δοῦλω τακτὰ νέμοις, ἵνα καὶ κατὰ θυμὸς εἴη.
 signa ne scribas improperans seruum.
 στίγματα μὴ γράψῃς ἐπονείδιστον θράσκοινα.
 seruum ne lædas quid maledicens ad dominum,
 δοῦλον μὴ βλάψῃς τίς, καὶ κατηγορέων πρὸς ἀνέκτα.
 accipe et consilium a seruo beneficiente.
 χάριβαν καὶ βουλὴν παρ' οἰκέτου θυφρονέοντος.
 castitates animæ tuæ corporis sunt purgationes.
 ἀγνείαι ψυχῆς σου σώματος εἰσι καθαρμοί.
 hæc iustitiæ mysteria magna degentes,
 ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, διὰ βιβύντες,
 uitam perficite bonam usq; ad senectutis limen.
 ζῶντες ἐκτελείετε ἀγαθὴν μέχρι γήραος εὐδῶ.

Finis Phocylidæ Carminum, & deo gratia.
 τέλος τῶν τῶ Φωκυλίδου ἐπῶν, καὶ θεῷ εὐχα.

ALDVS LECTORI.S.

Si forte nescieris studiosè lector quonam modo, quæ græce imprimenda curauimus cum interpretatione latina ordinanda sint, ut pagina paginæ respondeat, & uersus uersui, utpote qui uideas separatos quinterniones græcos ab iis, qui latinâ ipsorum continent translationem, sic accipe posse te pro arbitrio tuo latinum græco insertare, & ex duobus quinternionibus unum, & ex uno, duos facere, si prius tamen aduerteris ut latina pagina semper græcæ opponat. Et quia binæ eæ, quæ in singulorum quinternionum medio sitæ sunt paginæ abundabant, quoniam nullas habebant oppositas græcas, quas latinas ostenderent, operæpretium duximus aliquid græce lectu dignum cum latino e regione in ipsis, ne perirent, imprimendum curare, quod si euenerit, ut ibi esse non potuerit, quod græce imprimebatur, quærendum reliquum in sequentium quinternionum medio. Cur uero curauimus ut latinum a græco separari queat, non te fugiat a nobis ob id factum, ut & doctis, qui nullo egent adiumento legendis græcis, & græcarum literarum rudibus, qui, nisi latinum e regione in græcis operibus uiderint, a græcorum librorum lectione deterrentur, satisfaceremus. Vale.

COMPENDIVM OCTO ORATIONIS PARTIVM ET
ALIORVM QVORVNDAM NECESSARIORE EDITVM

A CONSTANTINO LASCA

RE BYZANTINO.

De diuisione literarum

Liber primus.

Itera est pars minima uocis indiuidua.

Sunt autem litteræ uigintiquatuor. a. b. g. d. e.

z. th. i. c. l. m. n. x. o. p. r. s. t. y. ph. ch. ps. o. qua-

rum uocales quidē septem a. e. ita i. o. paruū y.

tenue & o magnū. Cōsonātes autē septēdecim.

b. g. d. z. th. c. l. m. n. x. p. y. s. t. ph. ch. ps.

Sed uocaliū lōgæ quidē duæ. ita & o magnū.

Breues autem duæ etenue. & o. paruū.

Ancipites uero tres, a. i. y. Ex quibus diphthongi pro-

prie qdē sex fiunt. *ai. au. oi. ou. ei. ou.*..abusiue autem quatu-

or. *æ. œ. y.*.. Sed cōsonātiū semiuocales octo. z. x. ps. l.

m. n. r. s. Quarum duplices tres z. x. ps. liquidæ autem quatu-

or. l. m. n. r. Mutæ uero nouē b. g. d. c. p. t. th. ph. ch. q̄æ tenues

tres c. p. t. A spiratæ tres th. ph. ch. Mediæ uero tres b. g.

d. Ex diuisis autem his literis syllabæ fi-

unt ut pe. unde dictiones ut petrus, ex quibus Oratio ut petrus legit.

De syllaba.

Syllaba est comprehensio ad minimum duarū literarū. Abusi-
ue uero & uocales syllabæ dicuntur.

Diuiditur autem

syllaba in tria, in longam ut heros, in breuem ut oratio

in communem ut mats.

De dictione.

Dictio est pars minima constructæ orationis diuisibilis.

De Oratione.

Oratio ē dictionū cōpositio sententiā pfectā declarās. huius autē
ptes octo. nomē. uerbū picipiū. Articulus. pnomē. ppositio ad
uerbiū. cōiunctio. hæc declinabiles qdē quq̄. nom. uerbū parti
cipiū. articul⁹. pnomē. Indecliabiles autē tres ppositio aduerbiū
coniunctio.

Denomine.

Nom ē ps orōnis dclibabilis substātiā ppriā uel cōem significās
Accidunt autem ipsi quinq. genus. species figura. numerus. ca/
sus.

De generibus.

Genera qdē sunt quīq. masculinū ut hic bon⁹. fœmi. ut hæc bo
na. neutrum ut hoc bonum. cōe ut hic & hæc homo. pmiscuū
ut hæc aq̃la & hæc hirundo, qd̃ una uoce & uno artic. mascu. uel
fœminino declarat duo genera

De speciebus.

Species autē duæ primitiua ut magnus, deriuatiua ut magnani
mus

De figuris

Figuræ autem tres simplex ut equus, composita ut philippus.
decomposita ut philippides

Denumeris

Numeri autē tres singularis ut bonus dualis ut boni bono plu
ralis ut boni

De casibus

Casus autem quinq. nominatiuus gtūs dtūs accusatiuus & uo
catiuus. Quorū recti & directi duo uocant nōiatiuus & utūs
recte. n. stātes rectā substātiā significāt. alii āt obliq.

De accētib⁹

Accentus est extensio uocis literatæ. Sunt autem accentus de
cem acutus graui s̃ circumflexus longus breuis, den
sus tenuis, inuersio, subunio, & subdistinctio

De articulo

Articulus est pars orationis declibabilis præposita declinationi
nominum, et postposita. huius autem aliqui. præpositiui ut hic
hæc hoc, aliqui suppositiui ut q̃ quæ quod. Accidunt autē ei tria
genus numerus casus

Articuli præpositiui masculini.

Nominatiuus hic. gtūs huius. datiuus huic. actūs hūc. Nomin a
tiuus & actūs hi hos. genitiuus & datiu⁹ hōrū his. Nōiatiuus hi
genitiuus horum. datiuus his. accusatiuus hos

Articuli fœ. Hæc hui⁹ huic hæc hæc has hæc his hæc hæc his hæc

Articu. neutri Hoc hui⁹ huic hoc. hæc hōrū his, hæc rū his hæc

Articu. suppositiui mas. Qui cui⁹ cui quē. q̃ quos. q̃ rū qb⁹ quos.

Fœminini. Quæ cuius cui quā. quæ q̃s quæ quæ quibus quas

Neutri. Quod cui⁹ cui quod quæ quæ q̃ quorum quibus quæ

Vocatiuus aut nullus articulū habet. o. n. aduerbiū est uocandi.

De diuisione nominum.

Nominum aliqua quidem flectuntur æqualiter ut æneas æneæ
aliqua uero inæqualiter ut aiex aiadis. Et æqualia de
clinant quod tria. Sed inæqualia unice. Quæ & quæ declinatōes
sunt. Quæ alia prima uocat, alia secūda, alia aut tertia, alia aut quæ
ta. Sed quinta inæqualis.

7. 95.

Prima declinatio.

Prima declinatio est æqsyllabicoꝝ masculinoꝝ nominū in as desinēti
um & in is masculinoꝝ & cōiū. quorū gtūs i. u. dtūs in alpha uel in ita
secūdū uocalē noīatiui. accusatiuus in n. cū uocali
nominatiui.

Noīatiuus hic æneas. gtūs huius æneæ. dtūs huic æneæ, accusati
uus hunc ænean. utūs o ænea cōmuniter & o æneas attice. Noīa
tūs & actūs æneæ, æneas. gtūs, & dtūs æneæ æneis. utūs o æneæ
ntūs hi æneæ. gtūs hoꝝ æneæ. dtūs

his æneis. accusatiuus hos æneas. uocatiuus o æneæ.

Hic Chryses. hui⁹ chryfæ. huic fæ. hūc chrysen. o chryse cōiter &
o chryses. attice. chryfæ chryfas o chryfæ. hi chryfæ hoꝝ farum.
his chrysis. hos chryfas o chryfæ.

Hic & hæc latro. huius & huius. nis. huic & huic. ni. hunc & hanc
latronem. o. latro. hi & hæ hos & has. o. latrones. hi & hæ. latro
nes. horum & hæ. latronū. his & his latronibus hos & has latro
nes o latrones.

Secunda declinatio.

Secūda declinatio est æqsyllabicoꝝ fœminorū nominū in alpha
& in ita desinentium, quorū gtūs in. is. dtūs in ita. accusatiuus in
n. cum uocali. nominatiui

Hæc musa hui⁹ fæ. huic fæ. hūc. fam. o musa. musæ musas. musæ
musiso. fæ. hæ. musæ. hæ. musæ. his musis. has musas o musæ.

Hic honor. huius ris. huic. ri. hūc. rē. o honor. hi hos honores ho
rū nōrū. his rib⁹. o. res. hi honores. hoꝝ. rū. his bus. hos res. o res.

Nota quod sola in alpha longum & in alpha purum, & in. ra.

& in. da. & in. tha. desinentia nomina fœminina seruant alpha in
genitiuo & datiuo ut Minerua mineras minerae. Maia maias

maie. Dies diei diei. Leda ledas ledæ. Martha mar

thas marthæ. alia autem omnia mutant alpha in ita in genitiuo
& datiuo. ut musa musæ musæ, sitis sitis siti. fames,

famis fami.

Tertia declinatio.

Tertia declinatio ē æq̃syllaboꝝ masculinoꝝ & fœmininoꝝ cōmuniū & p̃miscuoꝝ uominū attiquoꝝ desinētiū in os & neutrorum in on. Quoꝝ genitiuus & datiuus in o. actūs in n cum uocali nominatiui.

Hic menela⁹ h⁹ menelai huic menelao hūc menelaū o menelae. hi menelai hos menelaos o menelai. hi menelai horum menelaorum. his menelais hos menelaos o menelai.

Hæc area h⁹ areæ huic areæ hæc areā o area. hæ areæ has areas o areæ hæ areæ hæ arearum his areis has areas o areæ.

Hic & hæc ferax huius & huius feracis.

Hoc ferax. h⁹ racis. huic feraci hoc ferax o ferax hæc & hæc cia o feracia. hæc feracia. horū feraciū. his feracib⁹ hæc feracia o feracia.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio ē æq̃syllaboꝝ masculinoꝝ & fœmininoꝝ cōiū & p̃miscuoꝝ nōinū desinētiū ī os, & neutroꝝ ī on, quoꝝ gtūs in u. datiuus in o. accusatiuus in n. cum uocali nominatiui.

Nic sermo h⁹ nis huic oni. hūc nem. o mo cōiter. & o mo attice. hi hos. nes o sermones hi sermones hoꝝ sermonū. his nib⁹. hos sermones. o sermones.

Hæc Via. h⁹ uiæ. huic uiæ. hæc uiā. o uia cōiter. & uia attice. hæ uiæ. has uias. o uiæ. hæ uiæ hæ uiæ. his uiis has uias. o uiæ.

Hic & hæc homo. hui⁹. & hui⁹ hoīs. huic & huic homini. hūc & hanc hominem. o. homo & o homo.

Hæc aquila. huius aquilæ. huic aquilæ. hanc aquilam. Hoc lignū. h⁹ gni. huic gno. hoc gnū. o gnū. hæc ligna hoꝝ rū o. ligna. hæc ligna hoꝝ lignoꝝ his lignis. hæc ligna. o ligna.

Nota aū q̃ ī neutris nōib⁹ tres casus sunt similes in omni numero, nominatiuus accusatiuus & uocatiuus.

Quinta declinatio.

Quinta declinatio est omniū inæqualiū nominum masculinorū, & fœmininoꝝ & neutroꝝ cōium & p̃miscuoꝝ diuersas terminatiōes habētiū, quoꝝ gtūs ī os. dtūs ī iota. actūs in alpha.

Hic Ajax. hui⁹ aiacis. huic aiaci. hunc aiacē. o ajax cōiter, & o ajax attice. hi hos aiaces. o aiaces. hi aiaces. horum aiacum. his aiacibus. hos aiaces o aiaces

Hæc Turtur. h⁹ turis. huic turi. hæc turē. o turtur. hæ has turtu

res. o. turtures. hæ turtures, harum turturum, his turturi bus
has turtures. o turtures Hic gradus, huius gradus, huic gra-
dui. hunc gradum o gradus, hi gradus. hoc graduū o gradus.
hi gradus horum graduū, his gradibus, hos gradus, o gradus.
Hic & hæc amās urbis, hui⁹ & huius amātis urbis. hic coru⁹ h⁹ ui

Terminationes diuersæ nominum quintæ declinationis.
Hic thoas, hui⁹ thoātis, huic āti, hūc thoātē, o thoas. & o thoas
Hic laches, huius lachetis. huic lacheti hūc lachetē o laches.
Hic paris, huius paridis, huic paridi, hūc paridē & parin, o pa-
ri & o paris.

Hic gratiosus, hui⁹ gratiosi, huic gratioso, hūc gratiosū, o se &
o gratiose & o gratiose.

Hic uelox h⁹ cis huic ci & loci. hūc uelocē & cē, o uelox & uelox

Hic racemus. huius racemi, huic racemo hunc racemum.

Hic bos, huius bouis, huic boni, hunc bouē & bouem o bos.

Hic sudor, huius sudoris, huic sudori. hunc sudorem.

Hic heros, huius herois, huic heroi hunc heroem, o heros.

Hic Sal huius salis huic sali hunc salem o sal.

Hic Tiryns hui⁹ tiryntis huic tirynti hunc tiryntem.

Hic pæan huius pæanis huic pæani hunc pæanem.

Hic pastor huius pastoris huic pastori hunc pastorem.

Hic græcus huius græci huic græco hunc græcum.

Hic delphin huius delphinis huic delphini hunc delphinem.

Hic phorcyn huius phorcynis huic phorcyni hunc phorcynem.

Hic theon huius theonis huic theoni hunc theonem. o theon.

Hic xenophon huius xenophontis huic xenophonti.

Hic thorax huius thoracis huic thoraci hunc thoracem.

Hic rapax huius rapacis. hæc formica huius formicæ.

Hic stimulus huius stimuli hunc stimulo.

Hic pdix huius pdicis. hoc cocleare hu⁹ coclearis. huic cocleari.

Hic lepus huius leporis huic lepori hunc leporem.

Hæc peluis huius peluis huic pelui hanc peluin.

Hic æther huius ætheris. hic iber huius hiberis huic iberi.

Hic nestor huius nestoris huic nestori hunc nestorem.

Hic arabs huius arabis. hic aphricus huius aphrici huic aphrico.

Hic homo huius hominis huic homini

Hic cyclops huius cyclopi huic cyclopi hunc cyclopem o cī
 clops. Fœminina.
 Hæc agragas huius agragantis huic agraganti hanc agragātē.
 Hæc Trœzen huius trœzenis huic trœzeni.
 Hæc Salamin huius salaminis huic salamini.
 Hæc gortyn huius gortynis huic gortyni hanc gortynem.
 Hæc columba huius columbæ huic columbæ.
 Hæc philomena huius philomenæ huic. menæ. hanc. menam.
 Hic fulcus huius sulci huic sulco hunc sulcum.
 Hæc calx huius calcis huic calci hanc calcem.
 Hæc uulpes huius uulpis huic uulpi.
 Hoc poculum huius poculi huic poculo.
 Hoc flagellum huius flagelli huic flagello.
 Hæc flamma huius flammæ. huic flammæ.
 Hic currus huius currus huic curru.
 Hæc uxor huius uxoris huic uxori.
 Hæc manus huius manus huic manui hanc manum.
 Hæc mater huius matris & matris huic matri & matri. hanc ma-
 trem o mater.
 Hæc lampas huius lampadis huic lampadi.
 Hoc cōuiuiū hui⁹. uiui. hic puer. hæc puella. hui⁹. eri. hui⁹. ellæ.
 Hic amor huius amoris huic amori.
 Hæc ira huius iræ huic iræ hanc iram & iram.
 Hic puluis huius pulueris huic pulueri.
 Hæc clavis huius clavis huic clavi hanc clauim & clauim.
 Hæc chlamys huius chlamydis huic chlamydi.
 Hæc erinnys huius erinnyis huic erinnyi.
 Hæc gena huius genæ huic genæ Hæc uxor huius uxo-
 ris huic uxori. hoc mare hui⁹ maris. hæc tiryns hui⁹ tiryntis.
 Hæc uox huius uocis. hæc uena huius uenæ Neutra.
 Hic gradus h⁹ gradus huic gradui hūc gradū. hoc mel h⁹ mellis.
 huic melli. hic grex h⁹ gregis. huic gregi. hæc hasta h⁹. stæ. &
 stæ. hoc omne huius oīs. hoc atrū huius atri. hoc gratiosum
 huius gratiosi. hoc positū hui⁹ positi. hoc uerberatū h⁹ turi.
 Hoc iungēs huius iungētis. hoc maius hui⁹ maioris. hoc fœlix.
 huius fœlicis. hæc esca huius escæ. hoc hepar huius hepatis.
 Hoc nectar huius ris. hoc cor hui⁹ cordis. hic ignis huius ignis.
 a iiii

ΖΗΤΕΙ Τὸ ΛΟΙΠὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

CEBETIS THEBANI TABVLA

Orte fortuna deābulabamus ī Saturni facello, ī quo cū
 f pleraq; alia munera intuebamur, tum posita erat
 & tabula quædā pro delubro, ī qua erat pictura qdā pe-
 regriā, & fabulas habēs peculiāres, q̄s n̄ poteram̄ cōiicere qnā &
 qn̄ fuisset. Neq; n. ciuitas uidebat nobis eē, qd̄ pictū erat, neq; ual-
 lum, sed ambitus erat in ea habens alios ambitus duos,
 hunc qdē maiorem, hūc uero minorē. erat aut̄ & porta ī priō se-
 pto. in porta uero turba uidebat nobis multa astare. intra uero
 septum multitudo quædā mulierū uidebat. In īgressu uero pri-
 mi uestibuli, & septi senex quidam astans uidebatur
 q̄si īperare aliqd īgrediēti turbæ. addubitatib⁹ uero nobis d̄ cō-
 mento inter nos multo tēpore, senex qdam assitens, nihil ab-
 surdi patimini o hospites inqt, ambigētes de pictura hac. non n.
 indigenæ multi norunt quid nam hoc commentum queat, neq;
 enī est nr̄æ ciuitatis munus, sed hospes quidam olim profect⁹ est
 huc hō cordat⁹, & grauis sapiētia, sermōe uero, & ope pythago-
 ricā quandā, & parmenidicā æmulatus uitā, q & sacellum hoc, &
 picturā dedicauit Saturno. Num igitur inquam ego & ipsum
 uirū nosti uidēs? Etiam admiratus sum inquit ipm̄ multo tem-
 pore. Iunior n. cum esset, multa, & studiōsā differebat, & de hoc
 figmento saepe ipsum audiueram narrantem. Per
 Iouē ergo īquā ego, nisi aliquod tibi magnū negociū fuerit, ex-
 pone nobis, ualde n. cōcupiscimus audire quæ nam ē fabula. nō
 inuitus o hospites iqt, Sed hoc oportet uos audiri, qm̄ piculi qp-
 piā hēt enarratio. qd̄ nā īquā ego. qm̄ si attēti fueritis iqt, & ītel-
 ligetis dicta, prudentes, & felices eritis, sin minus, imprudentes,
 & infelices. & tristes, & rudes facti, male uitam de-
 getis. Est enī narratio similis sphingis ænigmati, quod illa pro-
 ponebat hominib⁹. si. n. ipm̄ ītellexisset q̄spiā, salu⁹ erat, si uero ne-
 sciuiisset, interficiebatur a Sphinge. Eodem modo & in narra-
 tione hac. Nam insipientia hominibus sphinx est. Innuīt
 at̄ & hæc. qd̄ bonū, qd̄ malū, qd̄ neq; bonū, neq; malū ē ī uita. hæc
 igitur nisi quis intelligat, interimitur ab ipsa nō penitus, sicut a
 Sphinge deuoratus interiit, sed paulatim in tota

Quærere reliquum, in medio sequentis quaternionis. 22

Hic tract⁹ hui⁹ tract⁹. hæc aqua hui⁹ aquæ. hic ai⁹ hui⁹ ani⁹
Hic sal huius salis. hæc massa huius massæ. hic murus hui⁹ mu-
ri. hoc uerberans huius uerberatis. hoc lumē huius luminis. Et
hæc quidem de simplicibus declinationibus. nunc autem de cō-
tractis dicamus. ¶ De Contractis declinationibus.

Sunt & aliæ quinque declinationes contractæ appellatæ a
quinta declinatione per synæresin & crasin factæ.

Synæresis autem est duarum uocalium seruatarū cōiunctio,
ut Demostheni. ni. Crasis est duarū uocaliū mutatarū cōiunctio.
ut Demosthenē. nem. uel unius. ut demosthēis. nis. Priā flexio.

Priā decliatio ē cōtractoꝝ masculinoꝝ & fœmininoꝝ & cōiū.
nominū desinētiū ī is. & neutroꝝ in. es. & ī os. Quoꝝ genitiu⁹.
per. os. existens ionice in. us. cōmuniter contrahitur.

Hic Dēosthenes. h⁹ henis. nis huic dēostheni. ni. hūc nem. nē
o demosthenes & o demosthenes. hi nes horum demosthenū.
nū. o dēosthenes. nes. Hi dēosthenes. nes hoꝝ num. nū. his dēo-
sthenibus. hos demosthenes. nes. o demosthenes. nes.

Hæc T⁹ remis. h⁹ remis. is. huic. remi. i. hāc. t⁹ remē. mem.
Hic & hæc Verax. hui⁹ & h⁹. racis. cis. huic & huic ueraci. ci. hūc
ueracem. cem. o uerax. & o. uerax. hi & hæ ueraces. hoꝝ & hæ.
cium. o ueraces. ces. hi & hæ ueraces. hoꝝ & harum ueraciū. his
& his ueracibus. hos & has ueraces. ces. o. ueraces. ces.

Hoc Verax. h⁹ ueracis. cis. huic ueraci. ci. hoc uerax. o. uerax.
hæc ueracia. horum. ueracium. o. ueracia. hæc ueracia.

horum ueracium. his. ueracisius. his ueracib⁹ hæc ueracia. o cia.
hic mur⁹ h⁹. muri. ri. huic muro. ro. hūc murū. o. mure. hi mu-
ri. hoꝝ muroꝝ. o muri. hi muri. hoꝝ murorum his.
muris. hos muros. o muri.

Secunda declinatio.

Secūda decliatio ē cōtractoꝝ masculinoꝝ & fœmininoꝝ & cō-
muniū & p̄miscu. nō inū ī is. d̄sinētiū. & neutroꝝ ī i. quoꝝ g⁹ūs
per ios cōmuniter. & eos ionice & eos attice fit.

hic serpēs h⁹ tis. cōiter & serpētis ionice & serpētis attice huic
serpenti. hūc serpētem. solum. o serpens cōiter & o serpens attice
hi serpentes. hoꝝ serpentum & tum. & tum. o serpentes & tes.
hi serpētes. hoꝝ serpētum. &. pētū. & serpētū his serpentibus &
tib⁹. hos serpentes. & serpētes. o serpētes. & o serpētes.

hæc Ciuitas. huius ciuitatis. cōiter &. tatis. ionice & tatis. atti

ce huic ciuitati. & ciuitati. hanc ciuitatem solum. o ciuitas &
o ciuitas. hæ ciuitates. harum ciuitatum & tatum. &
tatum. o ciuitates & tates. hæ ciuitates. & tes. harum
ciuitatū & ciuitatum & tatum. his ciuitatibus & tatib⁹. has ciui/
tates. tes & ciuitates. tes o ciuitates tes & ciuitates tes

hoc Sinapi h⁹ sinapis Cōiter & sinapis Ionice & sinapis Atti/
ce huic sinapi. pi & napi. pi. hoc sinapi. o sinapi. hæc sinapia & sina/
pia. pia. hōr sinapium his sinapibus. & pibus. o sinapia &. o sina/
pia. pia. hæc sinapia. pia & sinapia. pia. hōr sinapiū & piū & sina/
pium. his pibus & sinapibus. hæc sinapia. pia. & sinapia. pia. o sina/
pia. pia. & o sina pia. pia.

Nota autem q̄ contracto singulari genitiuo ut in
prima declinatione, contrahitur & genitiuus dualis & plu a-
lis, illo autem non contracto sicut in secunda declinatione.
neq; ipsi contrahuntur

Tertia declinatio

Tertia dēclinatio ē cōtractōr masculinor nōinū ius desinētiū
quor ntūs p eos. cōmuniter. & ios. Ionice. & eos attice fit

Hic rex huius regis. cōmuniter. & regis ionice. & regis
attice. huic regi regi & regi. hunc regem & regem. o rex
& o rex. hi reges & reges reges. horum regum. & re/
regum o reges & reges. reges. hi reges. reges. & reges. horum
regum & regum. his regibus. & regibus. hos reges. reges.
& reges. o reges reges. & reges.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio ē cōtractōr fœminor nōinū in ō & in os.
desinentiū quor gtūs p eos cū sit, in us. per crasin fit.

Hæc latona. hui⁹ latonæ. huic latonæ. hæc latonā o latonā hæ
latonæ. hæc nax. o nax. hæc latonæ. hæc nax. his latonis. has la/
Hic pudor. h⁹. doris. huic dori. hūc dorē. o (tonas. o latonæ.

Pudor. hi pudores. hōr dorū. o. dores. hi dores. horū. rū. his
pudorib⁹ hos pudores. o pudores.

Quinta declinatio.

Quinta declinatio est cōtractōr neutror nominum in as.
& in ras desinentium, quor gtūs per atos cōmuniter & aos io-
nice. & os. attice fit.

Hæc Caro hui⁹ carnis cōmuniter & carnis Ionice & carnis
attice. huic carni & carni & carni. hanc carnem o caro.
hæcarnes & carnes & carnes. harum carniū. his car/
nibus o carnes & carnes & carnes. hæ carnes, & carnes. & carnes

hæc carniū. & carniū, & carniū. his carnib⁹. has nes, & carnes &
carnes, o carnes, & carnes, & carnes.

Hoc cornu hui⁹ cornu cōiter, & cornu ionice & cornu attice.
huic cornu, & nu, & cornu, hoc nu o cornu, & reliq̄ similiter car-

Nota q̄ in. oos. nomina contrahuntur (ni.
in oībus casibus.

Hæc mens. huius mentis. huic menti.
hæc. mētē. o mēs. hæ mētes. hæc mentiū, o mentes hæ mentes.
hæc mentiū his mentibus. has mētes o mentes. sic & nauigatio.
& fluxus. & color. & simplex. & duplex. &

triplex. quoq̄ & neutra contrahunt. Hoc simplex simplex.
hui⁹ simplicis huic simplici hoc simplex hæc simplicia hoꝝ sim-
plicium his simplicibus hæc simplicia o simplicia. Item

cōtrahūt & i. ys. acutifona & grauisōa, acutifōa hic suaui⁹ h⁹ sua-
uis huic auī. & ui. hūc suaue. & auē. o uis & uis. hi suaues hoꝝ ui-
um. his suaui⁹ o aues hi aues & ues. hoꝝ uiū his uib⁹ hos ues &
ues. o suaues & o ues. grauisōa uero hic racem⁹ h⁹ mi. huic mo-
hūc racemū. & mū. o raceme & ceme. hi mi hos mos. o racemi
hi cemi. mi. hoꝝ racemoꝝ his mis. hos mos mos. o racemi mī

Hæc nauis. h⁹ nauis & nauis & uis. huic naui & ui. hæc nauē &
uem & uem. o nauis & uis hæ ues & ues & ues. harum nauium.
& uium & uium. his nauib⁹ & uibus & uibus has ues. & naues.
& naues. & ues. o naues & naues & naues

Hæc anus. huius anus & anus. huic anui & anui. hanc anum
& anum. o anus & anus. hæ anus & anus harū anuum & anuum
& anuum. his anibus & anibus. & anibus. has anus & anus o
anus & anus

De contractionibus & mistionibus

E & o in u diphth. miscuntur ut demosthenis nis longū o &
e in u miscunt ut boues, e & i in e iota contrahuntur ut de-
mostheni ni. e & a in singulari actō in ita uertuntur ut de-
mosthenē nem, i plurali uero i e iota diphthōgū, ut demosthenes
nes. Duo ee in nominatiuo duali in ita uertuntur, ut Demo-
sthenes sthenes. in plurali uero in e iota, ut demosthenes nes. e
& o iota i o iota uertunt. ut dēosthenū nū. e & omega i ω uertū-
tur ut demosthenum sthenum. e & a in nominatiuo & accusa-
tuo & uocatiuo contractorum neutroꝝ in ita cōmiscuntur, ut
hi muri ri. hæc uera ra. Duo breuia iota. i unū longum cōuertun-
tur. ut huic serpēti ti. i & e i iota lōgū uertuntur ut serpentes tes.

iota & alpha. in iota lōgū cōtrahunt ut serpentes. Duo o in. u. cō-
trahuntur ut latonæ. o & iota in o iota contrahuntur. ut latonæ
o & a in o miscentur ut latonam. A & o in o miscentur ut
carnis iota & alpha in alpha longum miscentur, ut carni.
a & e i a lōgū cōmiscent ut carnes. a & o, o iota di-
phthōgi in o mega conuertuntur. sed iota adscribitur ut carni
um. A & o i omega cōuertunt. ut carniū, y & e in y lon-
gu m uertunt, ut racemi. I tē ypsilon & alpha. ut racemos

De numeralibus nominibus.

His sic dictis scire oportet qd unum significantia nume-
ralia noīa, singulariter solū flectūt, quæ uero duo, dualiter. quæ at
plura, pluraliter. sic. unus, unius, uni, unum. una unius uni, u-
nā, unū. uni, uni. unū. Duo duorū & duarū i sceminio, & duo, nō
solum dualiter dicitur, sed & pluraliter, sic

Hi duo hæ duæ, hæc duo, duorū, duobus, duos, duas duo

Tres trium tribus tres. tria trium tribus tria.

Quatuor quatuor quatuor quatuor. Quatuor quatuor
q̄tuor quatuor.

A q̄tuor aut usq; ad cētū oīs nūerus īdeclīabilis est.

ab articulis uero discernimus genera & casus, ut

hi qnq; horū qnq; his quinq; hos quinq; hæ quinq; hæ qnq; his
qnq; has quīq; hæc quinq; horū quinq; his quinq; hæc quinq;. Si-
militer & sex & septem & octo & nonem & decem & reliqua. A-
ducentis autē declinat omnis numerus pluralis trigeneriter, ut
hi ducenti horū dūcentorū his ducentis hos duceutos. hæ dūcen-
tæ hæ dūcentarū his dūcētis has dūcētas hæc dūcēta horū dūcen-
torū his ducentis hæc ducenta. Similiter & trecēti. quadringenti
quingenti sexcenti septingenti octingenti noningenti mille
duo millia tria millia quatuor millia quinq; millia & reliqua.

Determinationibus adiectiuorum.

A diectiuorū aliqua quidē in as. ut hic omnis huius oīs hæc oīs
huius oīs hoc omne huius oīs. A liqua aut ī is ut hic & hæc uerax
huius ueracis & hoc uerax huius ueracis. A liqua autē in,
in ut hic & hæc mollis huius. lis. & hoc. molle. huius lis, A liqua
aut ī. is. ut hic graciosus huius graciosi. hæc gratioſa huius oſæ
hoc gratioſū huius oſi. A liqua at ī. is. ut hic & hæc amās patriæ h⁹
amantis patriæ & hoc amans patriæ huius amantis patriæ.

A liq̃ autē i. os. ut hic fortis hui⁹ fortis. hæc fortis hui⁹ fortis hoc forte hui⁹ fortis hic sapiēs hæc sapiēs hoc sapiens & attice hic & hæc philosoph⁹ & hoc philosophū. Hic & hæc elegās & hoc elegans Oportet autem scire q̃ in os purum adi estiuā faciunt fœmininum in a ut fortis fortis eloquens eloquens. præter octauus octaua, quæ autem non in os purum, in ita, ut sapiens, bonus bona. præter habētia rho. ut terribilis, terribilis. Aliqua uero in us ut hic & hæc multipes huius multipedis & hoc multipes huius multipedis Simplex autem simplex sic declinatur Hic simplex huius simplicis, huic simplici, hunc simplicem, & reliqua ut dictū ē hæc simplex hui⁹ simplicis. hoc simplex hui⁹ simplicis. similiter & aureus aurea aureum. argenteus argentea argenteum. æneus ænea æneum. plumbeus plumbea plumbeum. quæ ionice aureus aurea aureum dicuntur, & argenteus argentea eū. Aliq̃ uero i. ys. ut hic dulcis hæc. cis. hoc. ce. hic & hæc illacrymis. aliqua autē in. on. ut hic & hæc fœlix huius & huius felicitis. & hoc felix huius felicitis. Aliq̃ autem in os, ut hic & hæc ferax hui⁹ & hui⁹ acis & hoc ferax hui⁹ acis. Solū uero qdā tres suscipit articulos. quidā cuiusdā cuidā quendam. quædam cuiusdā. quoddam cuiusdā. Sed de declinatione nominum satis. nunc autē de uerbo dicamus.

De Verbo.

Verbū ē pars orōnis declinabilis cū diuersis tēporib⁹ actionē uel passionē uel neutrū qdā significās. Accidunt autē ipsi octo. modus genus siue affectus. species. figura. nūerus. persona. tēpus & coniugatio.

De modis.

Modi sunt quinq̃. Indicatiuus ut uerbero. Imperatiuus ut uerbera, Optatiuus ut utinā uerberē. Subiūctiui ut si uerberē. Infinitiui ut uerberare.

De Generibus

Genera sunt quinq̃. Actiuum ut uerbero. passiuum ut uerberor. neutrū ut sanus sum. cōe uel mediū ut uiolo uiolor. deponens ut pugno.

De Speciebus

Species autē primitiua ut irrigo, deriuatiua ut irrigo. De Figuris Figuræ autem tres simplex ut fero composita, ut infero decomposita ut adinfero.

Numeri

Numeri autē tres singulaais ut uerbero dualis ut uerberatis, pluralis ut ut uerberamus.

De Personis

Personæ autem tres prima ut uerbero secunda ut uerberas tertia ut uerberat.

De temporibus

Tempora autem sex. præsens ut uerbero præteritum imperfectum ut uerberabam. præteritum perfectum ut uerberaui. præteritum plusquamperfectum ut uerberaueram. indefinitum ut uerberaui futurum ut uerberabo.

De Coniugationibus.

Coniugationes autem tredecim, sex graui sonorum, tres circumflexorum & quatuor eorum quæ in mi. Prima

Prima coniugatio est barytonorum uerborum desinentium in uita pi phi pi ta, ut libo dilecto scribo uerbero. quorū futurū in psi ut libabo delectabo scribam uerberabo præteritum perfectum in phi, ut libaui, delectaui, scripsi uerberaui.

Secunda.

Secunda est desinentium in gamma cappa chi cappata, ut dico plico curro pario. quorū futurū in xi ut dicā, plicabo, currā, pariā. præteritum perfectum in chi, ut dixi plicui cucurri peperī.

Tertia.

Tertia est desinentium in d th unum t cōiter & duo tt attice. ut cāto, impleo perficio. quorū futurum in s, ut cātābo, implebo, perficiā. Præteritum perfectum in c, ut cecini, impleui, perfeci.

Quarta.

Quarta est in z & duo ss cōmuniter. ut dico sodio. & aliqua in zo. interdum quidem xi. in futuro habent. ut ludo ludam. clamo clamabo. iugulo labo, pūgo pungā, gemo gemā. ploro. plorabo. suspiro suspirabo. firmo firmabo. lamētortabor. populo populabor. ululo ululabo, quorū præteritum perfectum chi habet, interdum autem sigma in futuro habet. ut dico dicā. cōdo cōdā. porto portabo. uado uadam. certo certabo. grācissō grācissabo. philippissō philippissabo. quorū præteritum perfectum cappa habet. Sed in sso ut plurimum in xo futurum faciunt, ut sodio sodiam.

percutio percutiam. quorū præteritum perfectum chi habet ut fodi percussī. Excipiunt hæc in so futurum faciētia. ut lorouerbero lorouerberabo. do fortitudinē dabo fortitudinē. fingo gā. spgo gā. uideo debo remigo rēigabo. quorū præteritum perfectum cappa habet.

Quinta.

Quinta est quatuor imutabiliū lambda. mi. gni. rho. ut canto. pasco. tribuo. iudico. semio. quorū futurum præteritum perfectum eadē imutabile circumflexum est penultimam breuem habens imutabilem. uel iota diphthōgi abiiciēs. ut cātābo. pascā iudicabo semiabo. præteritum perfectum

stum in cappa ut cecini. paui. iudicaui, seminaui. Sexta.

Sexta est in omega puz ut equito, nauigo, regno, audio.

Quorū futurū ī sigma, ut eqtabo, nauigabo, regnabo, audia. Præteritum pfe. in cappa. ut equitaui, regnaui, audiui, cōmuniter & audiui attice. His sic habentibus scire oportet qd omne uerbū uel ī o grauisonum desinit, ut uerbero, scribo, uel in o circūflexū. ut facio clamo. uel in mi. ut pono sto. de qbus dicēdum, & primum de declinatione barytonorum.

guisoni
Volūm w Mi.
Circūflexū

VERBVM INDICATIVVM ACTIVVM CONIUGATIONIS PRIMAE VARYTONORVM

Præsens.

Verbero. ras. rat. uerberatis uerberant. uerberamus. uerberatis. rant. Præteritū imperfectum Verberabam. bas. bat. uerberabatis. bant. uerberabamus. tis. bant. Præteritum perfectum uerberaui. sti. uir. uerberaui stis runt. uerberauimus. uerberaui stis. ueberarunt. Et medium per pi. Verberaui. sti. uir. uerberaui stis. runt. uerberauimus. stis. runt. Præteritum plusq̄ perfectum uerberauerā. ras. rat. uerberaueratis. uerberauerunt. beraueramus. beraueratis. rant. Et medium per pi. Verberaueram. ras. rar. beraueratis. berauerant. uerberaueramus. tis. rauerant. Aoristus primus. uerberaui. sti. berauit. uerberaui stis. runt. uerberauimus. uir stis. runt. Aoristus scds. uerberaui. sti. berauit. stis. rūt. uerberauimus stis. uerunt. Futurum primum. uerberabo. bis. bit. uerberabitis. būt. uerberabim⁹ bitis būt. Futurū scdm. Verberabo uerberabis bit. berabitis rabūt. uerberabimus berabitis bunt.

Imperatiua actiua præsens uerbera uerberet, uerberate rent, berate uerberent, Præteritum perfectum uerberato tu, uerberato ille, uerberatote, ranto, uerberatote. beranto. Et medium per pi. uerberato tu. rato ille. ratote. ranto. uerberatote ranto. Aoristus primus Verberato tu. rato ille. uerberatote ranto. ratote. ranto, Aoristus secundus, Verberato tu. rato ille beratote, ranto. ratote. ranto Optatiua actiua, Præsens

Verberatem res ret, raretis berarent, uerberaremus uerberaretis. rarent. Primum perfectū & plusq̄ perfectū, Verberauiſſe. ses.

ses. fet. uerberauissetis. sent. Verberauissemus. setis. uerbera-
 uissent. & medium per pi. Verberauissem. ses. set.
 uerberauissetis. sent. uerberauissemus. setis. uissent.
 Aoristus primus. Verberauissem. ses. set. uissetis. sent. Te-
 mus. setis. sent. Acolicus. Verberauissem. ses. set.
 uerberauissetis. sent. semus. setis. sent. Aoristus secundus.
 Verberauissem. ses. set. Futurum primum. uerberē. res. uerbe-
 ret. Futurum secundum. uerberem res. ret. Subiunctiua acti-
 ua. Præfens. Si uerberem. res. ret. si retis. be-
 rent. si remus. retis. rent. Præteritum perfectum.
 Si uerberauerim. uerberaueris. rit. si ueritis. rint. si uerbera-
 uerimus. tis. rint. Et medium per pi. Si uerberauerim.
 ris. rit. si ueritis duo. rint duo. si uerberauerimus.
 tis. rint. Aoristus primus. Si uerberauero. ris. rit. Ao-
 ristus secundus. Si uerberauero. ris. rit. Infinitiuua actiua.
 Præfens. Verberare. Præteritū perfectū uerberauisse. Et mediū
 per pi. rauisse. Aoristus primus. uerberare. Aoristus. secundus ra-
 re. Futurū primū. uerberatū esse. Futurū. ii. uerberatū ire. Nota *dualis nūj R^a*
 q̄ plurali prima persona actiuorum & neu-
 trorum uerborum in men desinente, deficit dualis prima per-
 sona. Insuper plurali tertia persona desinente in iota, uel
 in alpha iota, duales secundæ & tertiæ psonæ similes sūt. q̄n ātali-
 ter habent, dissimiles sunt. Insuper futura in impera-
 tiuis & subiunctiuis non sunt. aoristi autem futuro-
 rum significationem habent. De participio
 Participiū est pars orationis declinabilis pprietatis nominis &
 uerbi particeps. Accidunt autē ei octo genus. species. figura.
 numerus. casus. tempus. affectus & coniugatio
 Participia actiua Præfens
 Hic uerberās hui⁹ uerberātis. Hæc uerberās hui⁹ tis. Hoc uerbe-
 rans huius uerberantis Præteritum perfectū & plusq̄perfectum.
 q̄ uerberauit. eius qui uit. quæ uerberauit. eius quæ. auit. q̄d uer-
 berauit. eius q̄d uit. Et medium per pi. qui uerberauit eius qui
 uit. ea quæ uerberauit eius que uit. quod uerberauit. eius q̄d uit.
 Aoristus prim⁹. q̄ uerberauit. eius q̄ uit. q̄ uerberauit. eius q̄ uit.
 q̄d uerberauit. eius quod uit. Aorist⁹ scd⁹. q̄ uerberauit. ei⁹ q̄ uit.
 b

participium

Quæ uerberauit. Quod uerberauit. Futurum primum.
Hic uerberatur⁹ huius tui. Hæc ratura hui⁹ turæ. Hoc turū h⁹ tu
ri. Futuræ scdm. Hic uerberaturus huius tui. Hæc tura
hui⁹ uerberaturæ. Hoc uerberaturū hui⁹ tui. Oportet at scire q
participia actiua & neutra in masculino & neutro genere
scdm quintā simplicē declinant declinationē, sed fœminina scdm
secundam. Indicatiua passiua. Præsens.

Verberor. uerberaris beratur uerberamur uerberamini beran
tur. uerberamur ramini berant. Prīm impfectū. Ver
berabar. berabaris rabatur uerberabamur uerberabamini banf.
uerberabamur mini uerberabanf. Præteritū pfectū. Vapu
laui uisti uit. uapulauimus uapulauistis. uapulauerunt. uapula
uimus stis. uerberati sunt. & ionice uapulauerunt.

Post paulo futurū Verberabor. beris. bitur. Præteritum
plusq̄ perfectum. Vapulauerā ras rat. uapulaueramus uapulaue
ratis uerant. uapulaueramus uapulaueratis. uerberati erant. &
ionice uapulauerant. Nota autem q singulari tertia per
sona passiuī præteriti perfecti & plusq̄ perfecti ante ras
consonantem habere propter iconcinnitatē nō fit tertia psona
pluralis, usus autem eam supplet per participium & substan
tiuum uerbum. Aoristus primus. Vapulauī sti uit uapula
uistis uapulauerunt. uapulauimus uapulauistis runt. & secū
dus per pi. Vapulauī sti uit. pulauistis uapulauerūt. uapulauimus
stis runt. Futurum primum. Verberabor beris uerberabi
tur. Et scdus. p pi. uerberabor beris berabiſ. Medius aoristus
primus. Verberauī sti uit. uerberauimus uerberauistis uer
berauerunt. uerberauimus stis uerunt. Medius aoristus secun
dus. Verberauī sti uit. uerberauimus uerberauistis uerunt.
uerberauim⁹ uistis uerūt Mediū Futuræ primū. uerberabo bis.
bit. Medium futurū secundū. uerberabo uerberabis bit.

Imperatiua passiua. Præsens.

Verberare retur. beramini rentur. uerberamini berentur.

Prīm pfectum & plusq̄ pfectum. uerberator tu. tor ille. minor
uerberantor. minor. berantor. Aoristus primus. uerberator tu.
uerberator ille. minor. rātor. minor uerberantor. Et secundus
per pi. Verberator tu tor ille. minor. rantor. minor uerberātor.

15
Medius aoristus primus. Verbera beret. uerberate. berent bera
te. berent. Medius aoristus secundus uerbera ret. uerberate be
rent. uerberate uerberent. Optatiua passiuā. Præsens.

Verberarer uerberareris. raretur. beraremur. remini uerbe
rarent. beraremur mini uerberarent. Præteritū perfectū. Verbera
tus essem. esses. esset. berati essetis essent. uerberati essemus
essetis. sent. Postpaulo futurum, Verberer. uerbereris. beretur.
Aoristus primus. Vapulauissem ses set. uapulauissetis uissent.
uapulauissemus. uapulauissetis. sent. Et secundus per pi. Verbe
rer. uerbereris. uerberetur. remini. rētur. remur remini uerberen
tur. Futurum primum. Verberer uerbereris. retur.
Futurū secundū. Verberer. reris retur. Medius aoristus primus
Verberauissem. ses set. uerberauissemus rauissetis uerberauissent
uerberauissemus setis sent. Medius aorist⁹ secundus. uerberauissem
ses set. Medium futurum primum. Verberē uerberes ret.

Medium futurum secundum. Verberem uerberes ret.

Subiunctiua passiuā. præsens.

Si uerberer. uerbereris. retur. si uerberemur. mini. uerberen
tur. si uerberemur uerberemini. rentur. Præteritū perfectū. Verbera
tus si fuerim fueris fuerit. si fueritis fuerint. uerberati si
fuerimus tis rint. Aoristus primus. Si uapulauero. ris rit. si ua
pulaueritis rint. si uapulauerimus. ritis rint. Et secundus per
pi. Si uapulauero. ris rit. si uapulaueritis uerint. si uapulauerimus
uapulaueritis rint. Medius aorist⁹ prim⁹. Si uerberauero ris ue
rit. Medius aoristus secundus. Si uerberauero ris rit.

Infinitiua passiuā. præsens.

Verberari. Præteritū perfectū uapulauisse. Postpaulo futurū uapula
tumire. Aorist⁹ primus. Vapulauisse. Et secundus per pi uapulauisse.
Futurū. i. uerberatūiri. Futurū. ii. uerberatūiri. Medius aori
st⁹. i. uerberat. Medi⁹ aorist⁹. ii. uerberare. Mediū futurū primū
uerberatūmire. Mediū futurū secundum uerberatūmire.

Participia passiuā. præsens.

Hic uapulās huius uapulantis. hæc uapulans huius uapulātis.
hoc uapulans huius tis. Præteritū perfectum hic uerberatus.
huius uerberati. hæc uerberata huius uerberatæ. hoc uerberatū
huius uerberati. Postpaulo futurū. hic uerberandus. hæc uerbe

b ii

rāda. hoc uerberādū. Aoristus primus. hic uerberatus hui⁹ rati.
 hæc uerberata huius uerberatæ. hoc uerberatū hui⁹ rati. Et scd⁹
 per pi hic uerberat⁹ huius rati. hæc uerberata hui⁹ ratæ. hoc ratū
 huius uerberati. futurū primū. hic uerberādus. hæc uerberanda
 hoc uerberandum. Et secundū per pi. hic uerberādus. hæc uerbe
 rāda. hoc uerberādū. Medius aoristus prim⁹. q uerberauit. q uer
 berauit. qd uerberauit. Medi⁹ aorist⁹ scd⁹. Qui uerberauit q uer
 berauit. qd ruit. Mediū futu⁹ primū. hic uerberatur⁹. hæc uer
 beratura. hoc uerberatur⁹. Mediū futu⁹. ii. hic uerberatur⁹ hæc
 uerberatura. hoc uerberaturum. Nota q participia passi
 ua & cōia & deponentia in masculino & neutro genere de
 clinantur scdm quartā simplicem declinationē, pter primū & se
 cundum aoristum inæqualiter declinatos in masculino & neu
 tro genere, foemina secundum secundam simplicem. Et de
 declinatione barytonorum satis. Nunc autē de circumflexis di
 camus.

De circumflexis uerbis

Circumflexa uerba a sexta coniugatione barytonorum
 per synæresim fiunt. ut facio. facio. Sunt autem horum coniuga
 tiones tres. Quarum prima per eo profertur. ut facio ci. &
 in penultima futuri & omnium præteritorum. præter
 præteritum imperfectum ita habet. ut feci feceram. feci faciam
 præter quædā per eso futu⁹ facientia uelut pficio pficiam. pdo
 pdā. sapio sapiā. & piā. laudo laudabo. & laudabo. sufficio suffi
 ciā. uoco uocabo. iduor iduar & iduar. Laboro rabo & labora
 bo.

Indicatiua actiua. Præsens

Facio. facis. facit. facitis duo faciunt duo. faci
 mus facitis citis. faciunt. unt Præteritum imperfectū faciebam
 faciebas faciebat. faciebatis. duo faciebant. duo facieba
 mus. faciebatis faciebant. Præteritum perfectum fe
 ci fecisti fecit. præteritum plusq̃ perfectum feceram ece
 ras rat. Aoristus primus. Feci fecisti fecit.
 Futurum faciam facies faciet.

Imperatiua actiua. præsens.

Fac faciat. facite duo. faciant duo. facite
 faciant. præteritum imperfectum facito tu fa
 cito ille. Aoristus. facito tu. facito ille.

Optatiua actiua, præsens.

Facerem faceres ret. faceretis facerent.
 faceremus faceretis facerent. Præteritum perfectum
 fecissem fecisses fecisset. Indefinitum. fecissem fe-
 cisses fecisset. & aolice fecissem fecisses fecisset.

Futurum faciam facias faciat.

Subiunctiua actiua præsens.

Si faciam facias faciat. si faciatis faciant.
 si faciamus faciatis faciant. Præteritum perfe-
 ctum cum fecerim feceris fecerit. Aoristus primus. si fece-
 ro feceris fecerit. Infinitiuum actiua, præsens.

Facere. Præteritum perfectum fecisse. Aoristus primus, fe-
 cisse. Futurum factum ire. Participia actiua. Præsens.

Hic faciens huius facientis. hæc faciens huius facien-
 tis. hoc faciens huius facientis. Præteritum perfectum qui
 fecit. Quæ fecit. Quod
 fecit. Aoristus primus. Qui fecit. Quæ
 fecit. Quod fecit. Futurum, Hic facturus. hæc factura. Hoc fa-
 cturum. Indicatiua passiuua. Præsens.

Fio fis fit. simus duo. si-
 tis duo sunt duo. simus fitis si-
 unt. Præteritum imperfectum. Fiebam fiebas
 fiebat. fiebamus duo. fiebatis duo. fiebant.
 fiebamus fiebatis fiebant. Præteritum perfe-
 ctum. Factus sum factus es factus est. facti sumus facti
 estis facti sunt. facti sumus facti estis facti sunt. Post pau-
 lo futurum. Fiam fies fiet. Præteritum plusq̃ perfe-
 ctum factus fuerā. factus fueras. factus fuerat. Aoristus pri mus
 Factus fui. factus fuisti. factus fuit. Futurū primum. Fiam. fi-
 es. fiet. Medius Aoristus primus. Feci. fecisti fecit.
 Medium futurum primum. faciam facies faciet.

Imperatiu a passiuua.

Præsens.

Fi fiat fite duo. fiant duo. fi-
 te fiant.

Præteritum perfectum. Fito tu. fi-
 to ille. Aoristus primus. fito tu, fito ille. Medius Aoristus. i. faci-
 to tu, facito ille. Optatiua passiuua, præsens.

Fierem fieres fieret. fieremus duo.

b iii

fieretis duo. fierent duo. fieremus fieretis
fierent. Præteritū perfectum. Factus essem. factus eēs factus
esset. Post paulo futurum. Fiam fias fi-
at. Aoristus primus. Factus essem factus esses. factus eēt. Futurū
primum. Fiam fias fiat. Medius Aoristus
primus. Facerem faceres faceret. Medium futurum pri-
mum. Fiam fias fiat. Subiunctiua passiua, Præsens.

Si fierem fieres fieret. Si fieremus duo.
fieretis duo. fierent duo. Si fieremus fieretis
fierent. Præteritum perfectum, Si factus fuero fueris fuerit.
Aoristus primus. Si factus fuero fueris fuerit.

Medius aoristus primus. Si factus fuero fueris fuerit

Infinitiua passiua, Præsens

Fieri. Præteritum perfectum, factum fuisse. Post pau-
lo futurum factumiri. Aoristus primus. fieri. Futurum
primum, factumiri. Medius aoristus primus facere. Medium fu-
turum primum facturum esse, Participiua passiua, præsens.

Qui fit, eius qui fit. Quæ fit,
eius quæ fit. Quod fit eius
quod fit. Præteritum perfectum. Hic factus. Hæc fa-
cta. Hoc factum. Post paulo futurum. Hic faciendus
Hæc facienda. Hoc faciendum. Aoristus primus. Hic fa-
ctus. hæc facta hoc factum. Futurum primum. Hic faciendus.
hæc facienda. hoc faciendum. Medius Aoristus primus.

Qui fecit. Quæ fecit. Quod fecit. Medium
futurum primum. Hic facturus. Hæc factura. Hoc facturum.

De secunda declinatione circumflexorum.

Secunda coniugatio circumflexorum per ao profertur.
ut clamo. facio. & in penultima futuri ita uel
alpha habet. ut clamabo. faciam.

Indicatiua actiua, Præsens.

Clamo clamas, clamat. clamatis clamant.
clamamus clamatis clamant. Præteritum imperfectum.

Clamabam clamabas clamabat. clamabatis clamabant.

clamabamus clamabatis clamabant. Præteritum perfectum.

Clamaui clamabamisti clamauit, Præteritū plusq̃pf. Clamauerā

clamaueras clamauerat. Aoristus primus. Clamaui uisti uit.

Futurum clamabo bis bit. Imperatiua actiua, praesens

Clama clament. clamate. clament. clamate.

clament. Praeteritum perfectum, Clamato tu. clamato ille. Aoristus primus clamato tu clamato ille. Optatiua Actiua, praesens

Clamarem clamares clamaret. clamaretis clamarent.

Clamaremus clamaretis clamarent. Praeteritum perfectum. clamauiissem. uisses uisset. Aoristus. i. clamauiissem sses sset.

æolicus clamauiissem uisses uisset. Futurum clamen clames clament.

Subiunctiua Actiua, praesens.

Si clamarẽ clamares clamaret. Si clamaremus clamaretis rẽt

Si clamaremus clamaretis clamarent. Praeteritum pfectum.

Si clamauerim ris rit. Aoristus primus. Si clamauero ris rit.

Infinita Actiua, praesens

clamare. Praeteritum perfectũ clamauiisẽ Aoristus pr mus clamauiisẽ. Futurum clamatum ire. Participia actiua, ipraesens.

Hic clamans huius clamantis. hæc clamans huius clamantis. hoc clamans huius clamantis. Praeteritum perfectũ

Qui clamaui, Quæ clamaui, qd clamaui. Aorist⁹. i. Qui clamaui, q clamaui, qd clamaui. Futur⁹. hic clamatur⁹ hæc tura hoc clamaturum. Indicatiua passiua, praesens.

Clamor clamaris clamatur. clamamur clamamini clamantur. clamamur clamamini clamantur. Praeteritum imperfectum. clamabar clamabaris clamabatur clamabamur clamabamini clamabantur. clamabamur clamabamini clamabantur

Praeteritum perfectũ clamatus sum es est. Post paulo futur⁹.

Clamabor. beris bitur. Praeteritum plusq perfectum clamatus fuerã fueras fuerat. Aorist⁹. i. Clamatus fui fuisti fuit.

Futur⁹ primũ clamabor beris bitur. Medius Aorist⁹ primus clamaui clamauiisti uit. Mediũ futurum primũ clamabo bis bit. Imperatiua passiua praesens.

Clamare clamentur clamamini clamentur.

clamamini clamentur. Praeteritũ perfectum clamator tu clamator ille. Aoristus. i. clamator tu. tor ille. Medi⁹ aori. i. clamator tu clamato ille. Optatiua passiua, praesens.

b iiii

Clamarer clamareris .clamaretur clamaremur duo
clamaremini duo.clamarentur duo.clamaremur clamaremini
clamarentur. Præteritum perfectum. Clamatus essem eēs ef-
set. Post paulo futurum clamer.clameris.clamet.

Aoristus prius clamarer clamareris clamaref. Futurum .i. cla-
mer clameris clamet. Medius aoristus primus clamem cla-
mes clamet. Medium futurum primum clamem clames clamet.

Subiunctiua passiuā, præsens.

Si clamarer clamareris clamaretur. Si clamaremur
clamaremini.clamarentur. Si clamaremur
clamaremini clamarent. Præteritum perfectum si clamatus fu-
erim fueris fuerit. Aoristus .i. si clamatus fuero ris rit. Me-
dius aoristus primus. Si clama uero maueris rit.

Infinita passiuā, præsens,

Clamari. Præteritum perfectum clamatum eē. Post paulo Fu-
turum clamatum iri. Aoristus primus clamatum eē. futurum primum. cla-
matum iri. Medius aoristus .i. clama uisse. Medium futurum .i. cla-
matum iri. Participia passiuā, præsens.

Qui clamatur, eius qui clamatur. Quæ clamatur,
eius quæ clamatur. Quod clamatur, eius quod cla-
matur. Præteritum perfectum. Hic clamatus. hæc clamata. hoc
clamatum. Post paulo futurum. hic clamandus hæc claman-
da. hoc clamadum. Aoristus prius. hic clamatus hæc clamata hoc
clamatum. Futurum primum. hic clamadus hæc clamada. hoc cla-
madum. Medius Aoristus prius. Qui clama uit. qd clama uit. qd cla-
ma uit. Medium Futurum .i. hic clamatur. hæc clamatura. hoc cla-
matum.

De tertia Coniugatione.

Tertia coniugatio circumflexorum per oo. profertur ut
inauro, & in penultima futuri o mega habet ut inau-
rabo. præter aro arabo. Iuro iurabo unio unia. Nutrio nutriā.
conqueror conquerar. Indicatiua passiuā, præsens.

De auro deauras deaurat. deauratis duo. deaurant duo.
deauramus deauratis deaurant. Præ-
teritum imperfectum. Deaurabā deaurabas deaurabat. deaurabatis
deaurabant. deaurabam us deaurabatis deaurabant.

Præteritum perfectum. Deaurauī. uisti. uit. Primum plusquamperfectum deau-

raueram ras rat. Aoristus primus deaurauisti deaurauit. Futurum. deaurabo, deaurabis, deaurabit.

Imperatiua actiua Præsens.

Deaura, deauret deauretis. deaurent. deaurate. deaurent. Præteritum perfectum deaurato tu, deaurato ille. Aoristus primus Deaurato tu. deaurato ille.

Optatiua actiua Præsens.

Deaurarem deaurares. deauraret. deauraretis. deaurarent. deauraremus deauraretis. deaurarent. Præteritum perfectum. Deaurauissem deaurauisses deaurauisset. Aoristus primus. Deaurauissem deaurauisses deaurauisset. Aeolice deaurauissem deaurauisset. Futurum deaurarem deaurares deauraret

Subiunctiua actiua Præsens.

Si deaurarem. deaurares deauraret. si deauretis. deaurent. Si deauraremus deauretis deaurent. Præteritum perfectum. Si deauraueris deauraueris deaurauerit. Aoristus primus.

Si deaurauero raueris rauerit. Infinitiua actiua Præsens. deaurare. Præteritum perfectum deaurauisse. Aoristus primus. deaurauisse. Futurum deauraturus. Participia actiua Præsens.

Hic deaurans huius rantis. Hæc deaurans huius deaurantis. hoc deaurans huius deaurantis. Præteritum perfectum

Qui deaurauit. Quæ deaurauit.

Quod deaurauit. Aoristus primus. Qui deaurauit.

Quæ deaurauit. Quod deaura

uit. Futurum hic deauraturus huius deauraturi. hæc deauratura huius deauraturæ. hoc deauraturum huius deauraturi.

Indicatiua passiua. Præsens.

Deauror. deauraris. deauratur deauramur deauramini. deaurantur. deauramur deauramini deaurantur. Præteritum imperfectum deaurabar deaurabaris deaurabatur deaurabamur deaurabamini deaurabantur. deaurabamur deaurabantur. Præteritum perfectum deauratus fui. deauratus fuisti. deauratus fuit. Post paulo futurum deaurabor. deauraberis. deaurabis. Præteritum plusquamperfectum. Deauratus fueram deauratus fueras deauratus fuerat. Aoristus primus deauratus fui fuisti fu-

b iiii

βίω καὶ κερταίρε· καὶ θά πωρ οἱ ἰδί τῶ μαρία παραδιδόμενοι· αὐ δὲ πρὸς
 γυνῶ, ἀνάπαλιν, ἡ μὲν ἀφροσύνη ἀπόλυται, αὐτὸς δὲ σώζεται, καὶ
 μακρῶς, καὶ θυγατέων γίγνεται ἐπὶ παντὶ τῷ βίῳ· ὅμως οὕτω προσέ-
 χετο, καὶ μὴ παρακούετο· ὡς ἡράκλεις, ὡς εἰς μεγάλην τινα ἐπιθυμί-
 αν ἐμβέβλητος ἦεν, εἰ ταῦθ' οὕτως ἔχει· ἀλλ' ἐστὶν ἔφη οὕτως ἔχον-
 τα· οὐκ ἀν' φθάνοισι γίνωνται διηγουμένους, ὡς ἡμῶν προσεξόντων οὐ πα-
 ρότρως, ἐπεὶ πωρ καὶ τὸ ἐπιτίμιον τοιοῦτόν ὄσιν· ἀλλὰ βῶν ὅν ῥά β-
 ὀδον ἱνα, καὶ ἐκτείνασθαι πρὸς τὴν γραφήν, ὅρατε ἔφη τὴν περίβολον τῆ-
 τον; ὁ δὲ μὲν ἔειπε πρῶτον δεῖ εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι καλεῖται ὁ ῥῶς οὐ-
 τος βίος· καὶ ὁ ὄχλος ὁ πολλὸς ὁ παρὰ πλὴν πύλιν ἐφεστὼς οἱ μέλλοντες
 εἰς πορεύεσθαι εἰς τὴν βίον, οὐκ οἶσιν· ὁ δὲ γυρῶν ὁ αὐτὸς ἐστὶν ὡς
 χέρπην τινα ἐν τῇ χειρὶ, καὶ τῇ ἐτέρᾳ ὡς περ δεικνύων τί, οὗτος δαί-
 μων καλεῖται· πρὸς τὰ τῆς τῆς εἰς πορεύομενοις, τὴν δὲ αὐτὸς ποί-
 ῶς αὐτὸς εἰσέλθωσιν εἰς τὴν βίον, καὶ δεικνύει ποῖαν ὁδὸν αὐτοὺς δεῖ βα-
 λίξιν, εἰ σώξεται μέλλουσιν ἐν τῷ βίῳ· ποῖαν ὅδον κελεύει βαλίσ-
 ξειν, ἡ πῶς ἔφη ἐν τῷ ὁρᾷ εἶπε παρὰ πλὴν πύλιν θρόνον ἱνα κείμενον
 καὶ τὴν τὸν τοῦ θρόνου, καὶ ὅν εἰς πορεύεται ὁ ὄχλος, ἐφ' οὗ κατέστηται
 γυνὴ πεπλάσμενη τῷ ἥθει, καὶ πιθανῇ φαινομένη, καὶ ἐν τῇ χειρὶ ἔχου-
 σα ποτήριον τί; ὁρᾷ, ἀλλὰ τίς ὄσιν αὐτὴ ἔφη· ἀπὸ τῆς καλεῖται φη-
 σιν, ἡ πάντας τοὺς ἀνθρώπους πλανῶσα· εἶπε τί πράττει αὐτὴ; ὅτι
 εἰς πορεύομενους εἰς τὴν βίον ποτίζει τῇ ἐαυτῆς δυνάμει· ἵνα δὲ ἴ-
 ὅσιν τὸ ποτίζει; πλάττει ἔφη, καὶ ἄγνοια εἶπε τί, πῶς τὸ τοιοῦτον
 εἰς τὴν βίον· πότερον οὕτω πάντες πίνουσι τὴν πλάττειν, ἢ οὐ; πάντες πῶ-
 νουσιν ἔφη, ἀλλ' οἱ μὲν, πλάττειν, οἱ δὲ, ἡττον· ἐπεὶ δὲ οὐχ ὁρᾷς ἐνδον τῆς πύ-
 λης πλάττειν, ὅς τινι γυναικῶν ἐταίρων παντοδαπὰς μορφὰς ἔχουσιν;
 ὁρᾷ· αὐτὴ γὰρ γυνὴ δόξα, καὶ ἐπιθυμία, καὶ ἡδοναὶ καλοῦνται· ὅταν
 ὅν εἰς πορεύεται ὁ ὄχλος, ἀναπνεύσιν αὐτὴν, καὶ συμπελέκειν τὴν πρὸς
 ἑαυτὸν, εἶτα ἀπάγουσι· καὶ ὅτι ἀπάγουσιν αὐτοὺς; αἱ μὲν εἰς τὸ σώξεται
 ἔφη, αἱ δὲ, εἰς τὸ ἀπολλύεται· καὶ πλὴν ἀπὸ τῆς· ὡς δαίμονες ὡς χαλεπὸν
 τὸ πῶμα λέγεισιν· καὶ πλάττει ἔφη ἐπὶ πλάττειται ὡς ἰδί τὰ βέλπ-
 στα ἄξουσιν, καὶ εἰς βίον δύσχεμονα, καὶ λυσίτελη· οἱ δὲ πλάττει πλὴν ἄγνοιαν,
 καὶ τὴν πλάττειν, ὅν πεπλάσκει παρὰ τῆς ἀπάτης, οὐχ ὁρίσκουσι ποῖα
 ὄσιν ἡ ἀληθινὴ ὁδός, ἡ ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ πλανῶνται ἐν κῆ, ὡς περ ὁρᾷς,
 καὶ ὅτι πρὸτερον εἰς πορεύομενους ὡς περιάγοντας, ὅτι ἂν αὐτὴν δεικ-
 νύωσιν· ὁρᾷ τοῦ θρόνου ἔφη· ἡ δὲ γυνὴ κείνη τίς ὄσιν, ἡ ὡς περ τυφλή· καὶ

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

uita absunūt, quēadmodū ii, q̄ ad suppliciū traditi sūt. Si uero q̄s
intelligat contra, insipientia, perditur ipse uero saluus est, &
beatus, & foelix sit in tota uita. Vos igitur atten-
dite, & ne obaudite. O hercules, ut in magnā quādā cupida-
rem inieciſti nos, si hæc ita habent. sed habent inquit ita.
Non præuenies igit̄ narrando, quādo nos attendemus diligen-
ter, postq̄ & multa talis est. accepta igitur uir-
ga quadam, & ducta ad picturā, uidetis ne inquit septum hoc?
uidemus. hoc primum oportet scire uos uocari locum hunc
uitam, & turbam multam ante hostium astantem
ingressuros in uitā esse. Senex uero supra astant habens
chartā quādam in manu, & altera tanq̄ ostendens q̄ppiam, hic ge-
nius uocatur. Iubet. n. ingrediētibus quid oportet eos facere,
ut ingrediant̄ in uitam, & ostendit qualem uiam eos oportet in-
cedere, si seruandi sunt in uita. qualem igitur uiam iubet i-
re, aut quō iq̄ ego? Vides ne iqt̄ iuxta portā soliū qd̄ā positū
in loco eo, p̄ quem ingreditur turba, in quo sedet
mulier ornata moribus, & persuasibilis apparens, & in manu ha-
bēs poculū qd̄ā? uideo, sed q̄ nā est ea iquā? deceptio uocat̄ in-
quit, omnes homines seducens. Tum quid facit hæc?
Ingressiēs i uita bibeſ cōpellit quoad e⁹ fieri pōt. hæc aut̄ q̄ nā
est potio? error inqt, atq; ignorātia. Tū qd̄? epota hac ingrediunt̄
in uitā. num igitur omnes bibunt errorē, an minime? omnes bi-
bunt iqt, sed aliq̄ plus, aliq̄ minus. præterea nō ne uides itra por-
tā multitudinē qd̄ā muliere meretricū diuersas formas habētiū?
Video. hæc igit̄ opiniōes, & cōcupiscētiæ, & uoluptates appellāt
cū igitur ingreditur turba, profiliunt hæc & complectuntur
singulos, deinde abducunt. Quo nā abducūt eos? aliæ ad salutē
inquit, aliæ ad interitum per deceptionē. O admirāde q̄ difficilē
portionem narras. Atq; omnes inquit pollicentur ueluti ad opti-
ma ducturæ, & ad uitā felicē, ac cōducibilē ipi uero ob ignorātiā
& errorē, quem ebiberunt a deceptione, nō inueniūt quæ nam
sit uera uia i uita, sed errant temere, quemadmodum uides
& prius ingredientiēs ueluti circumuagantes, quo ipsæ mon-
strauerūt. uideo hoc iquā, sed mulier illa quæ nā ē, quæ ut cæca, &

Quere reliquum in medio sequentis quaternionis.

23
it. Futurę primũ. deaurabor. beris. biſ. Medius Aoriftus pri-
mus. deaurai deauraiſti deaurauit. Medium futurę primũ
Deaurabo deaurabis deaurabit.

Imperatiua paſſiua Præſens

Deaurare. deauretur. deauraminor. deaurant or.
deauraminor deaurantor. Præteritum perfectum De-
aurator tu. rator ille. Aoriftus primus deaurator tu rator ille.
Medius aoriftus primus deaurato tu. deaurato ille.

Optatiua paſſiua præſens.

Deaurarer. deaurareris. raretur. raremur
remini. rentur. deauraremur, deau-
raremini. deaurarentur. Præteritũ pfe. Deauratus eſſem de/
auratus eſſes. eſſet. Poſtpaulo futurum deaurer deaur eride/
auretur. Aoriftus primus. Deauratus eſſem eſſes eſſet.

Futurum primum. Deaurer deaureris deauretur. Mediũ

Aoriftus primus. Deaurem deaures deauret. Medium
Futurum primum. deaurem deaures deauret.

Subiunctiua paſſiua præſens.

..s Si daaurer deaureris deauretur. Si deaure/
mur. deauremini deaurentur. Si deauremur
dearemini. dearentur. Præteritum perfectum ſi
deauratus fuerĩ fueris fuerit. Aorift⁹ primus. Si deaurat⁹ ro
eris erit. Medius Aoriftus primus. Si deaurauero deaura-
ueris deaurauerit.

Infinitiua paſſiua præſens.

deaurari. Præteritum imperfectum deauratum eſſe. Poſtpau-
lo futurę deauratũ iri. Aoriftus primus, deauratũ eſſe. Futurę
primũ deauratũ iri. Medius Aoriftus. i. deauraiſſe. Mediũ Fu-
turum primum. Deauratum ire. Participia paſſiua. Præſens.

Qui deauratur, eius qui deauratur.

Quæ deauratur

eius quæ deauratur. Quod deauratur, eius quod deau/
ratur. Præteritum pfectum. Hic deauratus. hæc deau-
rata. hoc deauratum. Poſtpaulo futurę. Hic deaurandus
Hæc deaurâda. hoc deaurâdũ. Aoriftus primus. Hic deaura/
tus. hæc deaurata. hoc deauratũ. Futurę primum. Hic deau-
randus. hæc deaurâda. hoc deaurâdũ. Medius aorift⁹ primus.

Qui deaurauit. Quæ deaurauit. Quod deaurauit. Mediũ

22
Futurū primū. hic deauraturus. Hæc deauratura. hoc deauraturus

Oportet autē scire quod raro inueniunt media præterita. pf. & secundi aoristi in prima & secunda coniugatione circumflexorum ut pulso pulsaui pulsaui. strepo strepui strepui. mugio mugui mugui. Iuuo iuui iuui. Labor lapsus sum peccoco peccaui germino aui. expello iuuas, expuli iuuas. Sed in tertia nequaquam. De in mi uerbis.

In mi uerba a circumflexis uerbis fiunt. sunt autem horum coniugationes quatuor, quarū prima a prima circumflexorū fit, ut pono, pono. habet uero ita in penultima actiui, e autem in penultima passiui, ut pono po, nor.

Indicatiua actiua, præsens

Pono ponis ponit ponitis ponunt. ponimus ponitis ponunt. & Ionice ponunt. Præteritū perfectum ponebā ponebas ponebat ponebatis ponebant. ponebamus batisbant. Præteritum per se. posui posuisti posuit. Præteritū plusquamperfectum posueram posueras rat. Scribunt autē per e iota diphthongum more boetico.

Aoristus prius posui posuisti fuit. p posui extra regulā, similiter & dedi & misi & tuli & dixi. hæc. n. non seruauerunt consonantem proprii futuri. Aoristus secundus posui fuisti fuit. fuistis runt. fuimus posuistis posuerunt. Futurū ponam pones ponet.

Imperatiua actiua, præsens

pone ponat. ponite, ponant, ponite ponant. Præteritum per se. pōnito tu pōnito ille. aoristus. ii. pōnito uel pōnito. pōnito

Optatiua actiua, præsens

ponerē ponerēs poneret. poneretis rent. poneremus retis ponerent & ponerent. Præteritum perfectum posuissē fēs fēt.

Aoristus secundus posuissē fēs fēt. Futurū ponā ponas ponat.

Subiunctiua actiua, præsens.

Si ponam. ponas ponat, si ponatis ponant. si ponam ponatis ponāt. Præteritū perfectum si posuerim posueris erit. Aoristus secundus si posuerim eris erit. Infinitiua actiua, præsens ponere. Præteritū perfectum posuisse, Aoristus secundus posuisse. Futurum positurum esse. Participia actiua, præsens. d

Qui ponit, Quæ ponit, Quod ponit. Qui posuit, Quæ posuit, quod posuit

A ori. ii. q posuit. q posuit. qd posuit Futurū hic positurū hęc po-
situra hoc positurum. Indicatiua passiua, præsens

Ponor poneris ponitur ponimur. ponimini. ponuntur. po-
nimur ponimini ponuntur. Ptm ipse. Ponebar nebaris
batur. ponebamur ponebamini ponebantur. ponebamur
bamini bantur. Præteritū perfectum positus sum. positus es.
positus est. Post paulo futurum ponar poneris ponetur. Præ-
teritū plusq̄ pfe. positus fuerā ras rat. Aoristus primus. po-

positus fui fuisti fuit, futurum primum ponar poneris tur. Me-
dius aoristus secundus posui posuisti posuit. Medium futurū
primum ponam pones ponet. Imperatiua passiua, præsens

Ponere ponatur, ponimini ponantur, ponimini ponan-
tur. Præteritū pfectū ponitor tu ponitor ille. Aorist' primus po-
nitor ponitor. Medius aoristus secundus ponito & ponito ponat

Optatiua passiua, præsens

Ponerer reris retur. poneremur poneremini ponerentur.
poneremur remini rentur. Præteritū pfe. positus essem esses
esset. Post paulo Futurum ponar ponaris natur. Aoristus
primus positus essem esses esset. Futurū primū ponar naris nāf.
Medius aorist' scds posuissē sēs sēt. Mediū futurū primū.

Ponam ponas ponat Subiunctiua passiua, præsens.
Si ponar ponaris ponatur. Si ponamur ponamini ponan-
tur, si ponamur ponamini ponanf. Præteritū pfectū. Si po-
situs fuerim eris erit. Aoristus primus. Si positus fuero eris erit.

Medius Aoristus secundus. Si posuero posueris posuerit.

Infinitiua passiua, præsens

Poni. Præteritū perfectum positum esse, Post paulo. Futurū
positum iri. Aoristus primus positū esse Futurū primum po-
sitū iri. medius aorist' .i. posuisse. Mediū futurū .ii. positurū esse.

Participia passiua, præsens

Qui ponitur quæ ponitur quod ponitur. Præteritū perfectū
Hic positus hęc posita hoc positum. Post paulo futurum
Hic ponendus hęc ponenda hoc ponendum. Aori-

stus primus hic positus hęc posita hoc positū. Futurū primum

Hic ponendus hęc ponenda hoc ponendū Medius A o-
ristus secundus. Qui posuit quæ posuit quod posuit. Mediū fu-
turū primum hic positurus hęc positura hoc positurum

De secunda cōiugatione uerborū in mī.

Secunda coniugatio eorum quæ in mī, sit a secunda cōiugatione flexorum. ut statuo. habet autem ita in penultima actiui, alpha uero in penultima passiui, ut statuo statuo.

Indicatiua actiua, præsens.

Statuo tuis tuit. statuis tuis statuunt. statuimus tuis tuis. Præteritum imperfectum statuebas bas. batis. bant. bamus batis bant.

Præteritum perfectum statui tui tuit, & nō extitit ad differentiam extitit ab exiitō facti. similiter & præteritum plusquamperfectum statueram statueras rat. Aoristus primus statui tui tuit. Aoristus secundus statui tui tuit. tuis tuis. statuimus istis runt. Futurum statuam statuas statuat.

Imperatiua actiua, præsens.

statue statuat statuite, statuant. statuite statuant.

Præteritum plusquamperfectum statuito tu tuito ille. Aoristus primus statuito tu tuito ille. Aoristus secundus statuito tu statuito ille. Optatiua actiua, præsens Statuerem statueres statueret. retis rent. statueremus statueretis statuerent & statuerent. Præteritum perfectum statuissem sses statuisset. Aoristus primus statuissem statuisset statuisset. Aoristus secundus statuissem sses statuisset. Futurum statuam statuas statuat. Subiunctiua Actiua, præsens

Si statuam statuas statuat. si statuas tuis tuis. si statuam tuis tuis tuis. Præteritum perfectum statuissem sses statuisset. Aoristus primus statuissem sses statuisset. Aoristus secundus statuissem sses statuisset. Futurum statuam statuas statuat.

Si statuo, ris rit. Aoristus secundus. Si statuo, ris rit.

Infinita actiua, præsens.

Statuere. Præteritum perfectum statuisse. Aoristus primus statuisse. Aoristus secundus statuisse. Futurum statutum ire.

Participia actiua, præsens.

Hic statuens huius entis. hæc ens huius entis. hoc ens huius entis.

Præteritum plusquamperfectum qui statuit, quæ statuit, quod statuit. Aoristus primus qui statuit, quæ statuit, quod statuit. Aoristus secundus qui statuit, quæ statuit, quod statuit.

Qui statuit, quod statuit. quod tuit. Aoristus secundus qui statuit, quæ statuit, quod statuit. Futurum hic staturus hæc statura hoc statutum.

Indicatiua passiua, præsens.

Satuor statueris itur statuimur tumini tuntur, statuimur statuimini tuuntur. Præteritum imperfectum Statuebar baris, statuebas batis. Statuebamur bamini bant. bamur bamini bantur. Præteritum perfectum statutus sum es est. Post paulo futurum statuar statueris statuetur. Præteritum plusquamperfectum statutus fueram fueras fuerat.

Aoristus primus statutus fui fuisti fuit. Futurū primū statuar
statueris statues. Medius aoristus primus statui statuisti statuit.
Medium futurum primum statuam statues statuet.

Imperatiua passiua, præsens.

Statueſ statuaſ statuamini statuamini. statuimini statuamini. Præ
teritū pf. statutor tu. tutor ille, Aorist⁹ pri. statutor tu. tutor ille
Medius Aoristus primus statuito tu statuito ille.

Optatiua passiua, præsens.

Satuerer reris. statueretur. statueremur eremini rētur statuere
mur mini renſ. Præteritū pfectum statutus fuisset sses sset.

Postpaulo Futurum. Statuar statuaris statuatur. Aoristus
primus, statutus essem esses esset. Medius aorist⁹ pri. statuissem
statuisses sset. Futurū primum statuar statuaris atur. Mediū
futurum primum statuam statuas statuatur.

Subiunctiua passiua, Præsens.

Si statuar statuaris statuatur. si statuamur mini antur, si sta
tuamur amini antur. Præteritū pfectū si statutus fuisset isseſ fu
isset Aoristus pri. si statutus ero. eris erit. Medius aoristus pri.
si statuero statueris statuerit. Infinitiua passiua, præsens
statui. Præteritum pfectum statutum eē. Postpaulo futurum.
statutum iri. Aoristus primus statutum eē. futurū primum statu
tum iri. Medius Aoristus pri. statuisse. Mediū futurū primū sta
turum esse.

Participiua passiua præsens.

Qui statuitur, quæ statuitur. quod statuit. Pri⁹ pf. Hic sta
tutus. Hæc statuta. Hoc statutū. Aorist⁹ pri. Hic statut⁹. hæc sta
tuta. hoc statutū. Futurum primū hic statuendus hæc statuenda
hoc statuendū. Medius Aoristus pri⁹ hic statutus hæc statuta
hoc statutū. Medium futurū primū hic staturus hæc statuta
hoc statutum. De tertia cōiugatione eorum quæ in mi.

Tertia coniugatio eorum quæ in mi fit a tertia circumfle
xorum ut do do. habet qdem o mega in penulti
ma actiui, sed omicron in penultima passiui ut
do. dor.

Indicatiua actiua, præsens

Do das dat, datis, duo dant, duo damus datis dant
& Ionice dant Præteritum imperfectum dabam dabas
dabat. dabatis dabant. dabamus dabatis dabant

Præ

teritum perf. dediſti dedit. Præteritum pluſquam perf. dede-
ram dederas dederat Aoriftus primus dedi dediſti de-
dit Aorift⁹ ſec. dedi diſti dedit dediſtis dederūt dedimus ſtis rūt
Futurum. Dabo dabis dabit. Imperatiua Actiua Præſens
da det date duo. dent d uo date dent. Præteritum
perfectum. dato tu. dato ille. Aoriftus ſec. dato tu. uel dato. dato
Optatiua actiua præſens.

Darem dares daret. daretis' duo. darent duo. daremus da-
retis darent & darent. Præteritu m perfectum. dediſſem de-
diſſes ſſet. Aoriftus ſec. dediſſem ſſes ſſet. futurum dem des
det. Subiuoſtiua actiua præſens.

Si dem des, det ſi detis duo dent duo. ſi demus, de-
tis dent. Præteritum perf. ſi dederim riſ rit Aoriftus
ſecundus ſi dederō riſ rit. Infinitiu actiua præſens
Dare. præteritum perfectum dediſſe Aoriftus ſecundus dediſſe.
futurum daturum eſſe. Participia actiua præſens
Hic dans hæc dans hoc dans. præteritum perfectum, qui dedit
quæ dedit, quod dedit. Aoriftus ſec. q dedit. quæ dedit qd dedit
futurum hic daturus. hæc datura. hoc daturum

Indicatiua paſſiua præſens
Dor daris & dare datur. damur duo, mini duo. dantur duo.
damur damini dantur. Præteritum impfectū. Dabar daba-
ris & dabare dabatur dabamur bamini bantur. daba-
mur bamini bantur. Præteritum perfectum datus ſum datus es
datus eſt. Poſt paulo futurum dabor daberis dabitur
Præteritū pluſq̄ perf. datus fuerā fueras fuerat Aoriftus primus
datus fui fuiſti fuit, futurum primum dabo dabis dabit.

Medius aoriftus ſecundus dedi dediſti &
dediſti dedit. Medium futurum
primum dabo dabis dabit. Imperatiua paſſiua præſens
Dare & dare detur. damini dentur damini den-
tur Præteritum perf. dator tu dator ille Aoriftus pri dator tu
dator ille Medius aoriftus ſecundus da, & da, det

Optatiua paſſiua præſens
Darer dareris daretur daremur daremini rentur. da-
remur mini darentur Præteritum perf. datus fuiſſem fuiſſes fu-
iſſet. Poſt paulo futurum der deris detur

Aorist^{us} primus datus fuisset fuisset fuisset. futur^{us} prim^{us} deris detur. Medius aoristus scds. dedissem fides fides. Medi^{us}. Futurum primum dem des det.

Subiunctiva passiva, praesens

Si deris detur. si demur demini dentur. si demur demini dentur. Praeterit^{us} perfectum si datus fu- rim fueris erit. Aorist^{us} prius si datus fuero eris erit. Medius aoristus scds si dederō dederis dederit.

Infinita passiva, praesens

Dari. Praeterit^{us} perfectum datum esse. Post paulo futurum datum iri. Aoristus primus datum fuisse. Futur^{us} prim^{us} datu^{us} iri. Medius Aoristus scds datu^{us} ēē. Medi^{us} futur^{us} prim^{us} daturu^{us} esse.

Participia passiva, praesens

Qui datur quae datur quod datur. Praeteritum perfectum. Hic datus. haec data. hoc datum. Post paulo futurum hic dandus haec danda hoc dandum. Aoristus primus. hic datus haec data hoc datu^{us}. Futur^{us} prim^{us} hic dandus haec danda hoc dandum. Medius Aoristus secundus quid dedit quae dedit. qd dedit. Medi^{us} futur^{us} prim^{us}. Hic daturus, haec da- tura, hoc daturum. De quarta coniugatione eorum quae in mi.

Quarta coniugatio eorum quae in mi, fit a sexta coniugatione barytonorum uerborum in yo desinentium. ut Iungo iungo habet autem y psilon in penultima actiui, & passivi, ut Iungo iungor.

Indicativa actiua praesens.

Iungo iungis iungit. iungitis iungunt. iungimus iungitis iungunt & Ionice iungunt. Praeterit^{us} imperfectu^{us}.

Iungebam bas bat. iungebatis iungebant. iungebamus iungebatis iungebant. Alia autem tempora defecerunt, nam ea quae quartae, usque ad prim^{um} imperfectu^{us} inflectunt. Impatiuum iunge iungat. Infinitiuum iungere. Participium.

Hic iungens haec iungens hoc iungens.

Indicativa passiva praesens.

Iungor iungeris iungitur. iungimur iungimini iunguntur. Iungimur iungimini iungunt. Pr^{imum} imperfectum. iungebar. baris. iungebatur iungebamur iungebamini iunge- bantur. iungebamur iungebamini iungebant. Impatiuum.

Iungere iungatur. iungimini iungantur iungimini iun-
gantur. Infinitum Iungi. Participia qui iun-
gitur quæ iungitur. quod iungitur.

Substantiuum uerbum, præsens.

Sum es est, estis sunt. sumus estis sunt. Præteritum imperfectum & præteritum perfectum fui fuisti fuit, fuistis fuerunt. fuimus fuistis fuerunt. Præteritum plusquamperfectum fueram fueras fuerat. Futurum ero eris erit & erit erimus eritis erunt. erimus eritis erunt. Imperatiuum es esto. este sint. este sint & sint. Optatiuum essem esses esset essetis essent & essent. Futurum.

Sim sis sit. simus sitis sint. simus sitis sint.

Subiunctiuum si fuero fueris fuerit. fueritis rit. Si rimus ritis rint.

Infinitum esse. Futurum fore Participia.

Hic ens huiusmodi estis. Hæc ens huiusmodi estis. Hoc ens huiusmodi estis. Futurum. Hic futurus huiusmodi futuri hæc futura huiusmodi futura. Hoc futurum huiusmodi futuri. Sed de declinatione uerborum satis.

Nunc autem de coniugatione temporum & mutationibus uocalium & diphthongorum, & formatione temporum & quibusdam necessariis regulis dicemus.

Su: 75: 4.

DE COGNATIONE TEMPORVM ET MV TABI
LIBVS, & IMMVTABILIBVS VOCALIBVS, & DI-
PHTHONGIS, ET DEFORMATIONE
TEMPORVM, ET NON NVLLIS RE
GVLIS NECESSARIIS

De cognatione temporum

CVM tria sint principalia tempora uidelicet praesens
praeteritum perfectum & futurum, a quibus fiunt alia
tria, p^{ti}m imperf. & p^{ti}m plusq^qperfe. & indeterminatum, tres
cognationes sex uidentur temporum. praesentis & pra-
teriti imperfecti. p^{ti}m perfecti & plusq^q perfecti, fu-
turi & indefiniti. Vnde & p^{ti}m imperfectum praesentis seruat
consonantem ut scribo scribebam, p^{ti}m plusq^qperfectum pra-
teriti, perfecti ut scripsi scripseram. A oristus, futuri. ut scri-
bam scripsi. Sunt autem finales futuri tres psi. xi. sigma. praeter
immutabiles & tres p^{ti}orum perfectorum phi, chi cappa, Vnde si
futurum psi habet praeteritum perfectum phi, ut scribam scripsi
Si uero futurum xi, p^{ti}m imperfectum chi, ut dicam, dixi. Si autem
futurum sigma, praeteritum perfectum cappa ut implebo impleui, &
in immutabilem autem, & etiam contracta & in mi, in ca faci-
unt p^{ti}m perfectum.

De omni uerbo.

Omne uerbum uel a uocali incipit, uel diphthongo, uel conso-
nante. Si quidem a uocali uel mutabili uel immutabili.

De ab immutabilibus uocalibus incipientibus.

Si qdē ab immutabili uidelicet ita. iota. y. o magno nulla mutatio
fit in praeteritis ut resono resonabam resonui resonueram nui.
aucupor bar. aucupatus sum fueram fui. Iniurius sum. erā. fui. fu-
eram. Iniurius fui. Iuuo. iuuabam, iuui iuueram iu-
ui. hae & immutabiles appellatae sunt quoniā non mutantur.

Si uero uerbum incipit a uocali mutabili, siue uertibili
uidelicet a, e. o. fit mutatio in praeteritis quod temporale
augmentum uocamus, & si incipit ab a, mutatur cōmuniter
alpha in ita ut perficio pficiebā perfeci pfecerā pfeci. Excipit de-
suesco scebam & abhorreo abhorrebam propter concursum

duorū ita & spiro, qđ spiro, bā. ne ĩcidat in ibā & audio, qđ audio
diebam ne coincidat in ibam, quod ibam. Si autem ab e ĩcipit
similiter mutatur e ĩ ita ut misereor. miserebar. misert⁹ sū. fuerā.
tus sum. Prater notata in quibus manens e p̄silon assumit
iota ut habeo beba. dico ceba. capio capieba. sto stabā. sequor se-
q̄bar. dimitto teba. cōuiuor conuiubar serpo pebam serpo ser-
pebam. traho heba. traho heba. traho heba. cōsuesco sceba. cō-
suesco, sueui. induo indutus sum. operor bar. Si ab o, mutatur
omicron in omega ut nomino nabam. nominaui nomi-
nauerā nominaui. Apud poetas autē hęc sine augmento siue in-
mutabilia manēt pp metꝛe more ionico ut audiuit, p audiuit. in-
pultit pro impultit. nominauit pro nominauit.

De Attico praterito perfecto.

Quando autem uerbum incipit a mutabilibus his uocalibus,
attici faciunt proprium prateritum p̄fectū actiuum, & passiuum,
& medium, principales duas literas præsens addentes
communi praterito p̄fecto, & tertiam syllabā corripientes tetra-
syllabi si longa sit, ut audio, audiui communiter, & audiui at-
tice. ungo unxi communiter & unxi attice. uenio ue-
ni communiter, & ueni attice. Mediū p̄t̄m perfectum. fero tui
li communiter & tuli attice. Iuro iuravi communiter & iu-
raui attice perdo perdidit & perdidit. fodio fodi & fodi
perdo perdidit mediū p̄t̄m perfectū & attice pdidit, similiter & in
passiuis ut uñctus sum firmatus sum firmatus sum
in qbusdā uero solū addūt e ut ĩpulsus sum ĩpulsus sum emi emi
emebam emebam. uidi, uidi, uidebam. iussi. iussi. Sed in-
tellexit & dixit poetica. ĩueniūt āt qđā quoꝛ tertia syllaba ñ cor-
ripitur ut erraui firmaui a firmo & excitaui excitaui
ab excito.

De a diphthongis incipientibus uerbis

Si āt a diphthōgo ĩcipit uerbū uel a mutabili uel ab ĩmutabili
Si ab ĩmutabili uideli cet *du. et. ou.* nulla mutatio fit dormio dor-
mieba & bā attice. cōiector etabar. mīgo mīgeba, si āt a mutabili
uidelicet *au. eu. ui.* fit eadem mutatio mutabilium uocalium.

Si ab *au.*, mutat a in ita & i subscribitur, unde & *u.*
diphthongus est impropria, ut tollo lebā sustuli lerā. Si autē ab
au., mutat alpha in ita ut modulator modulabar. modular⁹ sū, mo-

c

dulat⁹ fuerā. latus sum. si āt ab. *oi.* mutat⁹ o micrō i o mega & iota
subscribitur. unde & *ω.* diphthongus est impropria ut mi
sereor rebar misertus sum. prāter excepta immutabilia ut so.
lus sū, solus fuit ploro, aui, ebrio aui. uinū emo emi. infanio iui.
auguror auguratus sum, auguror auguratus sum. auguror
auguratus sum. temonem rego, rexi. temonem rego rexi. te.
monē dirigo, xi. qdā uero & tumeo & domū guberno notauerūt

De a consonantibus incipientibus uerbis.

Si uero a cōsonante incipit uerbum. Ptm̄ impf. & Aoristus
primus & secundus assumunt e. quod syllabicum in/
crementum uocamus ut scribo scribebam scripsi scribebam.

De Prāterito perfecto, & quando geminat.

Quando autem Ptm̄ pfectū horū incipit a longanatura, uel po
sitione, ab eadē incipit & Ptm̄ perfectum ut emebam e/
mi, rumpebam rupi. seminabam seminaui. qñ autē incipit a bre
ui uel communi, geminatur ptm̄ perfectum per consonan
tem prāsentis ut uerberabam uerberaui dicebam dixi. libabā li/
baui. scribebam scripsi. sculpebam sculpsi. lauabam laui. prāter
incipientia a gno & gri ut cognosco scebam, cognoui.
Vigilo uigilaui. propter enim cacophoniam non geminantur
& incipientia ab rho ut exerceo rhetoricam exercui. sed ma.
culata, & alia, poetica. & incipientia a duplicib⁹ zita, xi, psi, ut uiuo
uixi serueo serbui. canto, cecini. Sed ab aspiratis thita phi chi in
cipientia geminant⁹ qdem, sed uertunt⁹ aspirata i tenues. quoq³
thita in ta uertitur ut speculor. speculatus sum. phi in. pi. ut uo/
co uocaui. chi in cappa ut digero digessi, Cum uero, prāsens
incipit a lambda uel mi, attici faciunt proprium Ptm̄ perfe. ab.
iectione primi λ. & mi, & abundantia iota ut capio capiam ce.
pi cōmuniter & cepi attice fortior sortiar sortitus sum & titus sū
fortior, titus sum sortiar sortitus sum, & titus sum, unde fatū. Cū
uero Ptm̄ perfectum incipit a consonante, breuem habet in
cipientem, uel cōmunem. notantur uolaui cecidi possedi
mem i ni. licet. n. nō habeāt mutam ante imutabilem, tamen sa/
ciunt communem syllabam.

De Prāterito plusq̄ perfecto.

Ptm̄ plusq̄ perfectum uero assumit e augmentum ut scripsi

scripserā.uerberani,uerberaueram.

De augumēto cōpositoꝝ neborum.

Istis sic habētibus, oportet scire, quod cū p̄positiones nil plus uerbo significant in compositione, fit consuetum au-
gmentum in principio uerbi ante p̄positionem, ut dico di-
cebam. dormio dormiebam. purgo purgabā. Cū uero plus eo si-
gnificant, fit augmentum post p̄positionem in principio uer-
bi, ut obaudio obaudiebam, peiero peierabam, laudo laudabā,
describo describebam, significo significabam. in his autem īgre-
diente augmento abiicitur uocalis p̄positionis.

Sed incipiētia a p̄positiōibus more artico extrīsecus faciūt aug-
mentum ut suplico supplicabam. dubito dubitabam. Sed
turbo turbabam. & corrogo corroborebam, & tolero tolerabam,
& d̄bacchor abar. tus sū & iudico ut arbiter. iudicaui ut arbiter,
duplex augmentum faciunt. Item quædam a dys & eu in-
cipiētia intrīsecus augēt ut facile credo facile credebā. placeo
placebā. beneiuro beneiurabā. beneficio afficio. afficiebam. nun-
tio nuntiabam. his sic dictis formandum esset &
tēpora specialiter, & quasdā regulas necessariissimas māifestādū

De formatione temporum.

A uerbero pñ perfectum uerberabā, mutatione o in on, ad/
dito e augmenti, uel a uerberantis abiectione tos.
& additione e. seruat autem omnia præsensis.

De præterito perfecto.

Præteritum perfectum a futuro mutatione o in alpha, & psi in phi. Vnde qñ futurum psi habet, Prtñperfe. phi. habet autem eandem penultimam futuro ut uerberabo uerberaui scribā scripsi, faciam feci, dabo dedi, præter dissyllaba uerba quintæ coniugationis e penultimantia. hæc n. e. futuri in a uertunt in præteritopf. ut tondeo tondebo totondi. semino seminabo seminaui, mitto mittā misi, interficio interficiam interfeci. & præter dissyllaba primæ & secundæ coniugationis barytonorum. hæc. n. mutāt e in o more attico, ut dico dicam dixi cōmuniter, & dixi attice. plico plicabo plicui communiter & plicui attice. mitto mittam misi communiter & misi attice. irriigo irrigabo irrigaui.

c ii

communiter & irrigaui attice. Omne autē ptm̄ pfectum in ca.
longa penultimans, si abiicit cappa, corripit penulti
mā more Ionico, ut sto steti. steti. ascēdi. ascēdi. mortu⁹ sū. iterii
timui timui genui genitus sum. De medio.

Mediū ptm̄ pfectū uerberaui p pi. de quo sciēdū, q^u quādo p̄
sens p unā simplicem cōsonantē profert p eandē & mediū prae
teritū perfectum ut dico dixi. suadeo suasi. linguo liqui

Quando autē praesens p duas cōsonātes, pferē, tūc mediū pteri
tū perfectum seruat consonantem uerbalis quod a praesenti
deducitur, ut a furor furtum uerbale, medium praeteritū perfe
ctū furatus sum. A uerbo forma, mediū pteritū perfectum. uer
beraui a noceo nocumentū nocui mediū ptm̄ perfe. quod & ab
obsum nascitur. Si autē uerbale duas consonantes habet ex prae
senti, seruat easdem & medium pteritū pfe. ut a sterto sternuta
mētū medium ptm̄ perf. stertui. cū uero praesens finiens in zita
uel duo sigma in xi futurum facit, tunc mediū ptm̄ perfectum
gāma habet ut clamo clamabo clamaui percutio pcutiā pculsi.

Cū uero praesens i zo desinēs, i sigma futurū facit, delta mediū
Praeteritū perfe. hēt ut dico dicā dixi. Quando autē, p̄sens pu
re profertur & mediū praeteritū perfectum similiter, ut audio au
diui cōmuniter, & audiui attice, penultimā autē eandē habet me
diū ptm̄ pfectū primo praeterito perfecto, ut uerberaui uerberaui.
percussi percussi, neui neui. Quādo at iuentū fuerit e i dissyllabo
futuro, si solum, mutatur in o in medio praeterito perfecto ut
dicā dixi. pariā peperī. gignā genui. seminabo seminaui. corrupā
corrupi. Si autē cū iota i diphthōgo e iota similiter e mutat i o, &
iota ascribitur, ut suadeo suadebo suasi suasi cognosco co
gnoscaui noui scio, cedo cedā cessi, & attice uisus sū. Sed dissyllaba
in unū. l. seruant e etiā in medio ptō perfecto. ut curo curabo
curaui, & curaui conuersione e in ita unde curans. finiam fi
niui. Quādo autē p̄sens p duas imutabiles, pferē, tunc mediū prae
teritū pfectū alpha imutabilē habet, ut laboro laboraui. icido in
cidi. Quādo autē p̄ns u diphtōgo penultiat cōuertit alpha i ita i
medio praeterito pfecto, & iota subscribit ut appareo apparui o
scito oscitauī, furo insaniui scio sciui. Cum uero futurū supe
rat syllabis praesens, tūc ptm̄ perfectū, mediū praeteritū perfectum

ut strepo strepam strepui strepui. pulso pulsabo pulsau
 saui pulsaui, impero imperabo imperaui imperaui. Item saepe
 eadem sunt prima präterita & media, ut scripsi cepi.

De präterito plusquamperfecto.

Präteritū plusq̄ pfectū a präterito pf. mutatiōe alpha in in a d
 iuncto e augmenti ut uerberaui uerberaueram uerberaui uer
 beraueram, seruat autem omnia präteriti perfecti.

De Aoristo primo.

Primus aoristus a primo futuro mutatione o in alpha ut
 uerberabo uerberaui. hēt aut eadē pēultimā futuro & uel natura
 longa penultimat ut feci uel positione ut plicui uel natura & po
 sitiōe ut retribui uel positione apud poetas ut finiui. hēt at finales
 semiuocales septē. p̄si ut uerberaui xi ut dixi s ut feci. lābda ut mī
 si. mi ut tribui, gni ut iudicaui rho ut seminaui. seruat aut semper
 consonantem futuri ut dicam dixi faciam feci no
 tantur dedi posui tuli misi dixi extra regulā. ueniebam autē pro
 ueniebā boetorū mutatiōe c in xi ut uenerūt pro uenerūt. No
 tabis autē & quintæ cōiugationis. Aoristos primos natura lōga
 penultimantes. quando futurū eorū circumflexum hēt. e. aoristus
 assumit. i. ut pascam pasci seminabo seminaui mittam misi
 corrūpā corripui. Cū uero a solū habet futurū, mutat ipsum in ita
 aoristū ut cātabo cātui gaudebo gauisus sū. Cū at a. ab a iota di
 phthongo præsens, similiter uertit ipsum ī ita, uel seruat ipsū lō
 gū ut appareo apparebo apparui, hio hiabo hiaui. significo signi
 ficabo significauī & significauī & calefeci & tepeseci longo
 ente.

De secundo aoristo.

Secundus aoristus in on desinit ut uerberaui seruans con/
 sonantē mediū präteriti pfecti. Quæcūq; igit dicta sunt de eo, &
 de aoristo secundo dicetur. Cum præsens per unam simplicē cō
 sonantem profertur, per eandem & secundum präteritū pfe. &
 secūdus aoristus ut deficio defeci defeci. Cum uero præsens per
 duas consonantes profertur per quam uerbale profertur per
 eandem & mediū präteritū perfectum & secūdus aoristus. ut fo
 dio effossio fodi effodi. noceo nocumentum nocui ob
 fui. Cum uero præsens in zo uel in sso desinens in xi. Futurū fa
 cit, mediū präteritū perfectū & secūdus aoristus gāma habēt ut

c iii

clamo clamabo clamaui clamaui clamaui. fodio fodiã fodi fo-
 di. Cum uero præsens in zo desinens in so futurum facit, delta
 mediũ præteritum perfectũ & secundus aoristus habent ut dico
 dicam dixi dixi, Cum uero medium præteritum perfectum pure
 profertur similiter & aoristus ut audiui audiui. Item cum se-
 cundus aoristus a barytono, themate factus æquisyllabat pri-
 mo ut uerberaui uerberaui, audiui audiui, sed a circumflexo fa-
 ctus minuitur ut strepo strepui strepui mugio mu-
 giui mugiui. iuuo iuui iuui labor la-
 psus sum lapsus sum. strepo strepui strepui strepui. iubeo iussi ius-
 si. Item secundus aoristus disyllabus & hyperdisyllabus siue
 a barytono siue circumflexo themate fit, breui de-
 finit ancipiti penultimans ut uerberaui scripsi reliqui. & si
 este y psilon diphthongus in præsentii abiicitur eius
 in secundo aoristo ut fugio fugi cõpos sũ cõpos fui uenio ueni
 si autem æw, y psilon ut sedo sedaui. similiter si ē e iota abiicit e
 ut relinquo reliqui psuadeo psuasi iuuo iuui. Etia si ē alpha iota
 abiicitur iota ut ostendo ostendi. uro uffi. scio sciui. Si uero.
 est ita mutatur in a, ut capio cepi, patior passus sum. fortior for-
 titũ sũ, comedo edi mordeo momordi. Cũ uero mediũ p̃m̃p̃f. a
 immutabilem habet a præsentii duas immutabiles habẽte factũ
 similiter & secundus aoristus alpha habet ut laboro laboraui la-
 borauī domo domui domui. Incido incidi incidi. Quãdo aut̃ i
 disyllabis p̃sentibus inuẽtũ fuerit e uel solũ uel cũ iota imutabili
 præcedente uel subsequente ut plurimum uertitur e in
 a in secundo aoristo ut mitto misi. Incido incidi exco-
 rio excoriaui populo popular̃ sum. & latus sũ, uideo uidi & ui-
 di furor furatus sum plico plicui uert̃o uerti nutrio nu-
 triui irriigo irrigaui tondeo torondi corrupo corrupe semino se-
 minaui. His sic habentibus innenti sunt aoristi secundi a cir-
 cunflexis longa penultimantes ut iuuo iuui la-
 labor lapsus sũ germino germinaui expello expuli pecco pec-
 caui turbo turbaui, iubeo iussi & etiam a barytonis.
 ut dixi cepi traxi uidi ueni inueni ueni egi tuli uul-
 neratus sum corporaliter, stupui autem anima occidi.

De primo futuro.

Futurum primum a præsenti, & coincipit ei ut scribo scribam dico dicam easdē syllabas habēs. Sed in unū lābda desinentia barytona superans futurum faciunt ut curo cura; bo. uolo uolam debeo debebo. Etiam augeo augebo facit. & elixo elixabo & auxiliior auxiliabor quoniā apud ātīquos circumflexa entia Athenienses barytona fecerunt. retinent quidem circumflexorum declinationem. Etia omnia circumflexa ut facio faciam clamo clamabo, in auro iaurabo. sed in mi cōtrariū patientia abiiciunt in principio geminationem in futuro ut sto stabo. do dabo. retinet uero futurum penultimam proprii præsantis ut scribo scribam relinquo relinquam præter quintæ coniugationis barytonorum. huius. n. futura abiiciunt unam immutabilem uel iota diphthongi. ut pe, nultimam ipsorum breuem faciant, ut cano canā uulnero uulnerrabo ostendo ostendam semino seminabo & præter notata ut nauigo nauigabo fluo fluā fundo fūdā. spiro spirabo. nā hōge futura assumunt ypsilon ab antiquis præsantibus facta nauigo fluo fundo spiro. Etiam & uro uram & ploro plorabo uel ab uro & ploro, uel qm̄ atheniēsib⁹ abiiciētib⁹ iota præsantis uro & ploro dicētibus superabūdat ypsilon ī futuro. Etia athenienses in in zo barytonis superbisyllabis breue iota habentibus abiectiōe sigma circumflexū futurū faciūt ut puto putabo cōmuniter putabo attice. porto portabo portabo exerceor exercebor exercebor uado uadam uadam.

De secundo futuro.

Secundum futurum uerberabo circumflexum a secundo aoristo unde & cōsonantē ipsius semper retinet. coicipit āt primo futuro. & quidem de actiuis satis, nunc autem de passiuīs dicamus.

De formatione passiuorum.

Præsens uerberor a uerbero mutatione o magni in o paruum & additione me.

De præterito imperfecto.

Præteritū imperfectū ab actiuo præterito imperfecto. additiōe mi ut uerberabā uerberatus sum. ponitur autē īcipiētibus a cōsonātibus e augmentū. Sed attici augmentū ī augm. faciētes uolebā pro uolebam. & poteram pro poteram, & etiam debebam pro

c iiii

μαινομένης εἶναι δοκούσα, καὶ ἐσηκῆα ἀπὸ λίθου πινὸς στρογγύλου;
 καλεῖται μὲν ἐφ' ἑκαστῇ τῇ τυχῇ· ἐστὶ δὲ οὐ μόνον τυφλή, ἀλλὰ καὶ μαινομένη, καὶ
 κωφή· αὐτὴ οὖν τὴν ὁρῶν ἔχει; πῶς πορεύεται πανταχοῦ ἐφ' ἡμῶν, καὶ
 παρ' ὧν μὲν ἀρ' ἀπέρχεται τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἐτέρους δίδωσι, παρὰ δὲ τῶν
 αὐτῶν πάλιν ἀφαιρεῖται παραχρῆμα, ἀδίδωκε, καὶ ἄλλοις δίδω-
 σιν εἰκὴ, καὶ ἀβεβαίως· διὸ καὶ ἡ σήμερον καλεῖται μινύει πῶς φύσιν αὐτῆς.
 ποῖον τοῦτο ἐφ' ἡμῶν; οὐκ ἀπὸ στρογγύλου λίθου ἐσηκον· εἴτα ἡ εὐχρη-
 σμαίνει; ὁ ποῦν ἀσφαλῆς, οὐδὲ βεβαία ἐστὶν ἡ παρ' αὐτῆς δόσις· ἐκπύ-
 σεις γὰρ μεγάλαι, καὶ σκληραὶ ἰσχύονται, ὅταν τις αὐτῇ τῶν δυνάμεων· ὁ δὲ
 ὄχλος ὁ πολὺς οὗτος ὁ πᾶσι αὐτῇ ἐσηκῶς τὴν βούληται, καὶ τίνος
 καλοῦνται, καλοῦνται; μὴ οὗτοι ἀπὸ τοῦ λυδοῦ· αὐτοῖσι γὰρ ἐφ' ἡμῶν, αὐτῇ
 ἀρ' ἡμῶν· πῶς οὖν οὐχ ὁμοίαν ἔχουσι πῶς μορφῇ, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν,
 δοκούσι χαίρειν, οἱ δὲ ἀθυμοῦσιν ἐκτετακότες τὰς χεῖρας; οἱ μὲν δο-
 κῶντες ἐφ' ἡμῶν χαίρειν, καὶ γελᾶν αὐτῶν, οἱ εἰληφότες ἡ παρὰ τῆς τύ-
 χης εἰσὶν· οὗτοι δὲ καὶ ἀγαθὴν τύχην αὐτῶν καλοῦσιν· οἱ δὲ δοκῶντες
 κλαίειν, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτετακότες, εἰσι παρ' ὧν ἀφείλετο, ἀδίδω-
 κε πρότερον αὐτοῖς· οὗτοι δὲ πάλιν καλεῖται τὴν αὐτῇ καλοῦσι·
 τίνα οὖν ἐστὶν ἀδίδωσιν αὐτοῖς, ὅτι οὕτως οἱ μὲν λαμβάνοντες, χαί-
 ρουσιν, οἱ δὲ ἀποβαλόντες, κλαίουσιν; ταῦτα ἐφ' ἡμῶν παρὰ τοῖς πολλοῖς
 ἀνθρώποις δοκεῖ εἶναι ἀγαθὰ· ταῦτα δὲ ἴνα ἐστὶν; πολλοὶ δὲ σκληροὶ καὶ
 καὶ δόξα, καὶ δύναμις, καὶ τέχνη, καὶ τυραννίδες, καὶ βασιλείαι, καὶ
 τὰλλα ὅσα βούλονται παραπλήσια· ταῦτα οὖν πᾶσι οὐκ ἐστὶν ἀγαθὰ;
 περὶ μὲν βούλων ἐφ' ἡμῶν, καὶ αὐτοῖς διαλεξόμεθα, νῦν δὲ περὶ τῶν μυθο-
 λογῶν γενώμεθα· ἐστὶν οὕτως· ὁρᾶς οὖν ὥς ἀνὰ παρέλθοις πῶς πύλλω
 ταύτην, ἀνώτερον ἄλλον περίβολον, καὶ γινώσκας ἐξω τοῦ περιβάλλοντος
 ἐσηκῆας κεκοσμημένους ὥς περὶ ταῖς ῥαμνίσιν; καὶ μάλα· αὐτῇ
 τοίνυν, ἡ μὲν ἀκράσια καλεῖται, ἡ δὲ ἀσωτεία, ἡ δὲ ἀπλησία, ἡ δὲ κο-
 λακεία· τὴν δὲ ἐφ' ἡμῶν αὐτῇ; παρατηροῦσιν ἐφ' ἡμῶν εἰληφό-
 τας τὴν παρὰ τῆς τύχης· εἴτα τί, ἀνάστηδ' αὐτοῖς, καὶ συμπαρόντων αὐτοῖς,
 καὶ καλοῦσιν, καὶ ἀξιοῦσι παρ' αὐτῶν μνῆναι, λέγουσιν· οὐκ εἶναι
 ἐξουσίαν ἡδύν, καὶ ἀπονον, καὶ κακοπαθεῖν ἔχοντα οὐδὲ μίαν· ἐάν οὖν
 τις περὶ τῆς αὐτῇ αὐτῶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἡδὺν παθεῖν, μέχρι μὲν ἴσως
 ἡδὺς δοκεῖ εἶναι ἡ διαβίβη, ὥς ἀνὰ γαργαλίζῃ τὸν ἄνθρωπον, εἴτ' οὐκ
 ἐστὶν· ὅταν τὴν ἀνάνη· καὶ ἀνέειπεν ὅτι οὐκ ἦν οὐδὲν, ἀλλ' ὅπως αὐτῇ καλῶς
 οἴετο, καὶ ὑβρίζει· διὸ καὶ ὅταν ἀναλώσῃ πάντα, ὅτε ἔλαβε παρὰ τῆς

ζήτει γὰρ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

infana quædam uidetur, & insistit super lapide quodā rotūdo?
Vocatur inquit fortuna, est autem non solum cæca, sed &
īfana, & surda. hæc itaq; qd operis hēt? obābulat quocūq; iqt &
aliis eripit facultates, aliis tradit, ab iis-
demq; rursus aufert illico, quæ tradiderat, & aliis tra-
dit temere, & incōstater. ideo & signū bene idicat naturam ipsius.
quod nā hoc iquā ego? qm̄ sup lapide rotūdo insistit. tū qd hoc
significat? qm̄ incertum, & instabile est eius donum. Calami-
tates. n. magnæ, ac asperæ fiunt cum quispiam ei crediderit.
Turba uero multa hæceam circumstans, quid uult, & qui
nā uocatur? uocant hi qdē incōsulti. petit autē unusq; iporū
quæ consumat. quō igitur nō simili sunt aspectu, sed hi quidem
uidentur gaudere, hi uero tristantur extensis manibus? Qui
uident inquit gaudere, & ridere ex ipsis, qui acceperūt aliqd a for-
tuna sunt, hi uero & bonā fortunā ipsam uocant, qui aut uident
flere, & manus extendere, hi sunt, a quibus abstulit quæ de-
dit prius p̄sis, hi autē rursus malam fortunam ipsam appellant.
Quæ igitur sunt quæ dat eis, quandoq; sic hi quidē acceptis læ-
tantur, hi uero amissis deflent? ea inquit quæ a multis
hominibus uident esse bona. Ea ergo quæ sunt? Diuitiæ scilicet
& gloria & nobilitas & filii & tyrannides, & regna, &
alia quæcūq; his similia. Hæc igitur quomodo nō sunt bona?
De his inquit alias disputabimus, nunc in fabulæ nar-
ratione simus. sit ita. Vides igitur ubi præterieris portam
hanc, superiorem alium ambitum, & mulieres extra ambitum
constitutas ut meretrices solent? ac ualde. Harum
itaq; hæc incōtinētia appellat, hæc luxuria, hæc auaritia, hæc aſſe-
ratio. Cur igitur hic astant hæ? Obseruat inquit eos, qui accepe-
runt aliquid a fortuna. Tum qd? Exiliūt, atq; amplexantur eos,
& adulantur, & rogant ut apud eos maneant, dicentes uitam
habitueros iucūdā, & sine labore. & molestiā habētē nullā. Si igr̄
quispiā persuasus fuerit ab ipsis ingredi in uoluptatē, tanniper
suauis uidet eē ea cōuersatio, quoad titillauerit hōmē. postea n̄
est. ubi. n. respuerit, intelligit non comedisse, sed ab ipsa come-
stū, & iūria affectū. Quāobré & cū cōsūpserit oīa, quæ accepit a

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

debebam dicunt.

De passiuo præterito perfecto.

Passiuum præteritum perfectum ab actiuo mutatione pha in me ut uerberaui uerberatus sū. Cū uero actiuū ante alpha phi habet passiuum desinens semper in me ante m assumit aliud m ut scripsi scriptus sum uerberaui uerberatus sum. cū uero actiuum habet chi, passiuum assumit gamma ut plicui implicitus sum. Cū aut actiuum habet cappa, si qdē longa penultimat a circumflexo themate ens, passiuum nihil assumit ut facio feci factus sum. clamo clamaui clamaus sum. Si autem breui penultimat passiuum assumit sigma ut perficio perfeci perfectus sum. Item cum in ca præteritum pfe. a barytono themate fit tertiæ & quariæ coniugationis similiter passiuum assumit sigma ut persuadeo persuasi persuasus sum. calcitro calcitraui calcitratus sum. quintæ autē coniugationis ab in lo & ro facti ante m, seruant inmutabile ut cano cantatus sum, semino seminat⁹ sū. Sed i no ut plurimum mutant n in g in actiuo præterito perfecto. Qm̄ n āte gāma uel cappa uel xi uel chi, i gāma mutat ut fœdo daui. inqno inquinai. hoc aut cōuersum gāma i gni, uertit cōmuniter in mi in passiuo præterito perfecto ut fœdaui fœdatus sum pollui pollutus sum attici uero mi in sigma uertentes fœdatus sum & pollutus sum dicunt. Sed sextæ coniugationis præteritorū pfe. hæc qdē assumunt sigma, ut extinguo extict⁹ sū ferueo ferui inbeo iussus sum pulso pulsatus sū hæc uero nō. ut regno regnatus sum. semper aut passiuū præteritum pfe. ab iis quæ in o factum, eandem penultimam habet actiuo ut uerberaui uerberatus sum. feci fact⁹ sum psuasi persuasus sum præterea quæ a dissyllabis primæ & secundæ coniugationis barytonorum. hæc enim accipiunt penultimam præsentis quæ uertitur in o micron in actiuo præterito pfe. ut dictum est more actico ut dico dixi dictus sum. furor furatus sum furatus sum & furatus sum iuenitur. & itē præter habētia rh o cū complicatione consonantis. horū. n. passiuā pterita pfecta mutant e in a ut uerto uerti uersus sum, nutrio nutritus sum uerto uerti uersus sum. notatur irrigo irrigaui irrigatus sum, & item dedi datus sum.

De Præterito plusq̃perfecto.

Præteritum plusquā perfectū ab actiuo cōuersione me in min
assumit autem e augmentum ut & actiuum, retinens
omnia præteriti perfecti ut uerberatus sum uerberatus fuerā scri.
ptus sum scriptus fueram.

De passiuo primo aoristo.

Passiuus primus aoristus a passiuo præterito perfecto
mutatione me i thin desinens semp in thin. & si qdē ptm̃ pfectū
incipit a consonante uel diphthongo abusua, coincipit
ipsi & aorist⁹ ut armat⁹ sum armat⁹ sū sublat⁹ sū sublat⁹ sum. si āt
incipit præteritum perfectum a consonante, abiicit aoristus
consonantem geminationis ut factus sum factus fui, uerbe-
rat⁹ sum uerberat⁹ fui, & iuentā cōsonātē āte mi passiuī pteritip-
fecti retinet ut gaudis sum, gaudis fui, cātatus sū, cantatus fui
Præter ferbui ferbui. nisi fuerit mi uel gāma. Cum. n. inuētū sit
phi mutatum, uertit ipsum in phi ut uerberaui uerberat⁹ sū uer-
berat⁹ sum scripsi script⁹ sū script⁹ sū. Cū uero gamma a chi mu-
tatum uertit ipsum in chi ut dixi dictus sum dictus sum. Sed
inquatus sū & fœdatus sum hēt gni pp illationē thita. Eandē
penultimam habet aoristus passiuo præterito perfecto ut uer-
beratus sū uerberatus fui. factus sū fact⁹ fui. Præter iuent⁹ sum in
uētus fui. unde & iuentor & laudat⁹, sū fui, & corrūpo ptus sū cor-
ruptus fui & memini memini assumens. f. & sal-
uatus sum saluatus fui abiiciens ipsū. Sed ualui nō a corrūpo sed
a ualeo. & præter habeo habeo habui habitus sum habit⁹ sū & a
tollo circumflexa ut destruct⁹ sum destruct⁹ sum ablatus sum ab-
latus sum. & præter habētia rho cū cōplicatiōe cōsonātiū & uer-
tentia e psilon in alpha in passiuo præterito pfe. ut uersus sū uer-
sus sum nutritus sum nutritus sum. Nota memini memini.
cuius contrarium saluatus sum saluatus sum.

De passiuo secundo aoristo.

Passiuus secundus aoristus ab actiuo secundo ao-
risto mutatione on in in, unde & illius retinet consonantem ut
uerberaui uerberatus sum.

De medio aoristo primo

Medius primus aoristus ab actiuo primo additione

mihi ut uerberaui uerberaui. De medio aoristo secundo.

Item medius aoristus secundus a secundo additione mi ut uerberaui uerberatus sum scripsi scriptus sum.

De medio futuro primo.

Medium futurum primum ab actiuo mutatione o ma' gni in o paruum & additiōe me ut uerberabo uerberabo scribā scribam.

De medio futuro secundo.

Medium futurum secundum ab actiuo secundo futuro mutatione o in u & additione me ut uerberabo uerberabo. cā tabo cantabo seminabo seminabo. Itē post paulo futurum a secunda persona passiuī präteriti perfecti ut uerberatus es. uerberabor & a uerberatus est aoristo primo futurū primum uerberabor beris bitur. & a uerberatus est aoristo secundo futurum secundum uerberabor beris bitur.

De barytonorum coniugationibus.

His sic formatis dicendum sane esset & de barytonorū cōiugationib⁹, q̄s sex entes apud antiquos si q̄s quatuor faciet nō utiq; erraret. hęc priā ē ante o mega uita uel pi uel phi uel π habēs ut sacrifico liquo scribo icido. quorū futurū āte o mega psi habet ut sacrificabo relinquā scribam icidā. Ptm p̄se. āte alpha phi ut sacrificauī, reliqui. scripsi. incidi.

Secunda.

Secunda ē ante ω g uel c uel chi uel ct uel z uel duo ω habēs ut dico plico habeo pario ludo fodio. Quorum futurum ante o xi habet ut dicam plicabo habebo pariam ludam fodiam. präteritum perfectū ante alpha chi habet ut dixi plicui habui peperī lusi fodi. Oportet autem scire q̄ quæcunq; in zo uerborum faciunt futurum in xo secundæ, sint cōiugationis, quæcunq; aut in so, tertiæ. discernimus uero ipsa sic. In zo superbi. syllaba in so futurum faciunt ut mutuo mutuabo. fistula cano fistula canam uado uadam leuo leuabo spero sperabo calcitro calcitrabo præparo præparabo dominor do. minabor. congruo congruam rapio rapiam. sine plo. ro plorabo firmo firmabo lamētor lamētabor suspiro rabo. ululo ululabo. populo populabor. nugor nugabor. Sed disyllaba aliquādo quidem in xo futurū faciunt ut ludo ludā &

ludā attice clamo clamabo. iugulo iugulabo. Aliquādo āt īso
ut ædifico bo. dico dicā. icido securi icidā. sedeī facio faciā. Etiā
in duo sigma quæ attice per duo tascibuntur, in xi futurum
faciunt ut sodio & sodio fodiam. pungo & pungo p ungā pter
notata in unum sigma futurum facientia, quæ tertiæ
sint coniugationis, ut fingo fingam. unde fin
xi. aoristus primus remigo bo. flagris cedo cedam. fortisco abo.
spargo gam uideo uidebo uideo uidebo.

Tertia.

Tertia ē ante o d uel th uel duo taf uel z uel duo. ff. uel o purum
habens, ut canto impleo perficio dico fingo audio, quorum
futura ante o mega sigma hēt, ut cātabo īplebo pficiā dicā fingā
audiam. p m p se. ante alpha cappa habet, ut cecini impleui per/
feci dixi finxi audiui. & circumflexa.

Et Item

in mi, in ca præteritum perfectum faciunt. Nota autem q a
perficio factum est perficio. deinde pficio attice. & ab haurio hau-
rio & haurio, unde & in so talia futurum fa-
ciunt.

Quarta.

Quarta est ante o quatuor īmutabiles lam bda mī gni rho ha
bens ut canto tribuo iudico semino. quorum futurum circumfle-
xum ante o mega ipsam immutabilem retinens corripit penul-
timā īmutabilem uel iota diphthongi abiiciēs. ut canā tribu-
am, iudicabo. semiabo. P t m p se. āte alpha cappa hēt & āte cappa
īmutabilem. ut cecini seminaui.

Nota autem tribui

assumens ita. tribui. n. debebat esse, sed propter dissonantiam
additum ē ita. sic & incido icidam incidi. ædifico ædificabo ædi-
ficaui fremo fremam fremui. Item notantur in no di.

syllaba non retinentia īmutabilem. ut iudico iudicabo iudi-
caui. lauo lauabo laui. in polluo autem polluam pollui
& inquino inquabo inquinavi uertit gni. ī gāma seq̃nte cappa.

De circumflexis.

His sic dictis etiam de circumflexis dicamus

quibus tribus entibus, prima per eo prolata in penultima
futuri ita uel epsilon habet.

Cū. n. præsens lōga penultimat
tunc & futura ita penultimat ut facio faciā. iuenio iueniā. habito
habitabo. seruo seruabo. certo certabo. excipitur dominor na/
bor. uico uicā, uerecūdor bor. laudo. dabo. uñ & laudo & dabo

A pud aut antiquos laudabo & laudabo, uñ & Homerus uerbum laudantes Vlyssis diuini. Cum uero præsens breui penultimat, tunc futuræ aliquando ita hêt ut amo amabo itelligo intelligâ, aliquñ aut e, ut pficio pficiâ. uoco uocabo pdo pdâ. Aliq autê utrûq; habêt, ut gesto gestabo & gestabo. laboro laborabo & laborabo. sapio sapiam & sapiam. Sed penultimam futuri retinet præteritum perfectum & plusq; perfectum & aoristus in omni coniugatione circumflexa. Secunda.

Secunda per ao prolata aliquando alpha, aliquando autem ita in penultima futuri habet, sic. In o mega purum præcedente e uel iota per afo futurum faciunt, ut dimitto mittâ. miror, bor, doleo dolebo. rubesco rubescâ. muto autem mutabo ionicum. Etiam penultimantia o ut audio. audiâ. excipit clamo clamabo. lugeo lugebo. trituro triturobo & rabo. Etiam in ro supra unam syllabam non præcedente consonante ut traseo trasibo. pinso pinsam. senesco senescâ. rado at radis. Item in lo supra syllabam e penultimantia ut rideo ridebo. impello impellâ. Itê quæ i ro & lo monosyllaba nō facientia deriuatiua in mi ut facio faciâ incido incidâ rûpo rum pam. frango frangam. Sed penultimantia y per iso futuri faciunt ut pmitto pmittâ. populo labor. populo bor. Etia i lo sola uel eum consonante p comprehensionē siue p diuisionē ut prædor dabor crapulo crapulabor. irascor irascar melancholicus sū melâcholic⁹ ero exerceo exercebo clamo clamabo podagra patior podagra patiâr. Excipit deprimō dprimâ ligo bo. Itê in ro & lo deriuatiua i mi faciētia. ut uaticinor cinor uaticinabor emo emo emam. impleo impleo implebo. tolero tolero tolerabo. Item i aliâ cōsonāten desinentia ut purgo. bo scalpo scalpam. uiuo uiuam uinco uincâ gubernabo honoro, bo. pubesco bescam delitior tiabor. uindemio bo sitio tiam. taceo bo taceo racebo sequor sequar. euello euellâ. euello autê euellam. e. uello.

¶ Tertia.

Tertia est per oo prolata in penultima futuri o magnum uel o paruum habet. Quæcūq; igitur uerba habent præexistens uerbale o magno penultimant in futuro, ut aurum, inau ro, inaurabo. argentū argento

argentabo. gypsus gypso fabo. māus, mancipio bo. ignis igne
examino igne nabo. Corona coronō nabo. rectus dirigo gā pra
uus torqueo torquebo. malus uexo uexabo. humilis hu
milio hūiliabo. quæcūq; uero nō habēt, penultimāt o micro. ut
iuro iurabo aro arabo uitupero uituperabo. his sic dictis qua
tuor sunt & eæ quæ in mi. Quarum prima ita habet in pe
nultima actiui præsents & futuri & aoristi ut pono po
nā posui. Sed posui posuerā p e iota diphthōgū scribit moī bo
ætoꝝ. Et secūda autē ita habet. ut sto stabo steti. steti autē præte
ritum perfectum, & non steti ad differentiam extiti, ab existo fa
cti. & amplius Ptiñ plusq; pf. steteram. Tertia autē o magnū ut do
dabo dedi dederam dedi. Quarta uero y psilon
ut cōiungo. Nota autē in his duo unum quidem, quia in futuro
prima syllaba præsents aufertur, ut pono ponam sto
stabo. do dabo. Alterum uero quoniam in passiuīs corripitur
penultima ut pono ponor. sto stor. do dor.
iungo iungor. Sed de his ut possibile fuit
nobis, breuiter & utiliter introducendis dictum est. Sed in de
uerbo terriō libro, latius dicetur.

De uerbis usq; ad præteritū imperfectū declinatis

Per ano uerba barytona usq; ad præteritū ipse. declinan
tur. ut accipio accipiebam. disco discebam. lateo late
bam. Item per atho & etho. & ytho ut ulciscor ulciscer
bar. ardeo ardebam minuō minuebam. Insuper in uo haben
tia ante uita cōsonantē uel e ut circūuerto tebam colo colebam
Item in sco ut placeo placebam uendo uendebam præ
ter morior moriar. & fugio fugiam. Sed docebo non a
doceo, sed a doceo.

Item per ino supra duas sylla
bas, ut iterrogo iterrogabam splendeo splēdebam. Itē pio deri
uatiua a præsenti uel futuro ut ab inuenio consequor conse
quebar. Perficio pficiā bam. a comedam comedo debam bella
bo bello. uidebo uideo. Item per. yo. supra duas sylla
bas facientia in mi deriuatiua. & etiam ab ipsis dedu
cta ut conglutino conglutino. Iuro iuro. perdo perdo. Item
omnia quintæ coniugationis secundum ueteres Pri
mam syllabam geminatam habentia. ut luceo lu

cebam murmuro murmurabā. Itē ante o mega duas cōsonātes
habentia p cōnexionem, quarum secunda imutabilis esset ut cu
ro debeo surgo mordeo. Etiam in o purum .y. diphthongo
penultimantia, ut coeo. uio. Item in do, ante do, n
habentia ut uoluo. sacrifico.

De pronomibus.

Pronomen est pars orationis declinabilis pro nomine assum
pta. huius autē aliquod primitiuū, aliquod possessiuū, aliqd de
mōstratiuū, aliqd relatiuū, aliquod cōpositū. Accidūt at ipsiq̃
tuor. Genus. Numerus. Casus. Persona.

De primitiuis primæ personæ.

Ego mei mihi me. nos nostrum. nos nostrum nobis nos
Secundæ personæ. tu tui tibi te. uos uestrum. uos uestrum.
uobis uos. Tertiæ personæ. ō sui sibi se. sui se. σφ̄ ε̄ σ
sui sibi se.

De possessiuis.

Possessiua autem a primitiuis deriuata, Oſto, meus tuus
suus noster suus noster uester, quæ tri
generice declinantur. meus mea meum. tuus tua tuum. & ma
ſculia qdē & neutra secūdū quartā declinant declinationē, Sed fœ
minina secundum secundam.

De Demonstratiuis.

Demonstratiua autem duo hic ille trigenerice & ipsa de
clinata sic hic huius huic hunc o tu. hi horum o
uos. hi horū his hos o uos. hæc huius huic
hanc o tu. hæ harum o uos. hæ. harum,
his. has. o uos. hoc huius huic hoc o tu.
hæc horum o uos. hæc horum his hæc o uos.
ille illius. illa illius. illud illius.

De Relatiuo.

Relatiuum autem unum trigenerice dictum sic. Ipse ipse
ipsi ipsum. ipsi ipforum. ipsi ipforum ipsis ipsos. i.
ipsa ipse ipsam. ipsa ipfarum. ipsa ipfarum ipsis
ipsas. ipsum ipse ipsi ipsum. ipsa ipforum. ipsa ipforum
ipsis ipsa. proprium enim huius trium psonarum significatio. i
ipse enim pro ego tu ille.

De Compositis.

Composita autem tria nominatiuos non habentia

Primæ personæ.

meiipſius mihiipſi. meiipſum. meiipſius mihiipſi meiipſam
meiipſius mihiipſi meiipſum. *Secundæ personæ.*
tuiipſius tibiipſi teipſum. tuiipſius tibiipſi teipſam. tuiipſius
tibiipſi teipſum. Et quidem primæ & ſecundæ personæ uſq;
huc ſolum ſeſtuntur, Sed tertiæ & pluraliter, con-
iunctimq; ſimul & diuiſim ſic.

Tertiæ.
Suiipſius. ſibiipſi. ſeipſum. ſuiipſius ſibiipſi ſeipſam. Suiipſius
ſibiipſi. ſeipſum. Suiipſorum & ſuiipſorum ſibiipſis & ſibi-
ipſis. ſeipſos & ſeipſos.

De præpoſitionibus
Præpoſitio ē pars orationis indeclinabilis præpoſita omnibus
orationis partibus & icōpoſitiōe & cōſtrictiōe. Præpoſitiōibus
oſto & decē entibus, Sex ſūt monosyllabæ. in. in. ex. cū. ad. āte.
Duodecim autē diſſyllabæ. p. ſecundū. p. cum. apud. cōtra. in.
circum. circum. ab. ſub. ſuper. Sed de harum cōſtricti-
one in fine compendii dicemus.

De Aduerbio.
Aduerbiū ē pars orationis indeclinabilis iuxta uerbū dicta uel
poſt dicta. Huius autē aliqua uocantur temporis ut nunc. tunc.
rurſus. tunc. quandiu. uſq;. quādo. quādo poſtea. poſtea. hodie
cras. heri, quod & heri diciſ. Iam. diu. ſemp. Aliq; autē loci ut
ſupra. infra. extra. intra. intus. prope. longe. cōtra. humi. ibi. un-
de. ulterius. longe. Aliqua autē q̄litate ut bene. bene. iucūde. ſa-
pienter. canine. racematim. gregatim. Hæc autē quæcunq; ſūt a
genitiuo plurali & mediocritatis appellantur ut ſapienter
a ſapientibus. bene a bonis. Aliqua autem quantitatis. ut ſemel
bis ter quater. Aliqua autē cōgregatiōis. ut ſimul una collectim
cōfertī. Aliq; at exhortatiōis. ut eia age age age agite. Aliq; at di-
uiſiōis ut ſine abſq; diuiſim. Aliq; at exceptiōis ut p̄ter. Aliq; aut
ordis ut deiceps deiceps. Aliq; ſimilitudinis ut ſicut ſicut ſicut ſi-
cut. Aliqua ſeparatiōis ut Ita q;. Aliqua cūparationis ut magis
min⁹. aliq; expoſitiua ut uidelicet uideli. uideli. uidelicet. ut. aliq;
quantitatis īfinitæ & qualitatis. ut aliquomodo quomōcunq; a
liquomodo utcunq; utcunq;. Aliqua ſublatiōis ut
raro mīme uix. aliq; electiōis qn īmo. aliq; d̄p̄catiua ut herc. apol.
Aliqua gentilia ut græce romane hebraice. ſyriace. troiane. ar-
menice. Aliq; remiſſiōis ut uix uix. Aliq; aut dubitatiōis ut for-
ſan. Aliq; organica ut mordicus. cū calce. Aliq; depoſitiua & p̄-

d

ōstitutiua ut esto. Aliq̄ itētiōis, ut ualde nimis ualde maxīe ue
 hemēter. Aliq̄ remissiōis ut paulatī sēsim. Aliq̄ cōfirmatiōis ut
 uidelicet certe sane equidem. Aliqua affirmatiōis ut
 nā. Aliqua autem iuratiōis ut per. per. Aliqua abiuratiōis ut
 per. Aliqua negatiōis ut nō nequaq̄ minime. Aliq̄ aut. phibī
 tiōis ut ne neutiq̄. Aliqua aut euētus ut forsitan forte fortuitur
 Aliq̄ itērogatiōis ut unde ubi qñ quomō. Aliq̄ demōstratiōis
 ut en ecce. Aliqua uocatiōis ut o. Aliqua declaratiōis ut
 ueluti. Aliqua positiōis. ut legēdū nauigandū. scribēdū sciēdū
 Aliqua doloris ut o heu heu heu. Aliqua admiratiōis papæ
 papæ. Aliqua terroris ut a. Aliqua diuinitatis ut euce euan.
 Accidit ei species & figura hæc quidem primitiua uelut
 nunc. hæc deriuatiua ut nunc & hæc quidē simplex uelut diu. hæc
 uero composita ut iandiu.

De Coniunctionibus.

Coniūctio est pars oratiōis ideclinabilis cōiungēs alias ptes
 oratiōis in sententiā cū ordine. huius aut aliæ qdem copulatiuæ
 ut qdem autem et sed at. aliæ autem disiūctiuæ ut q̄ id est, aliquæ
 aut cōtinuatiuæ. ut si. siq̄dē qdē siq̄dē. Aliæ aut subcōtinuatiuæ
 ut quoniam quoniā quoniam quoniā. Aliæ aut causales ut. ut.
 ut ut. propter. quoniā. n. quod. quoniā. aliæ aut dubitatiuæ ut
 forsitan poltea an nunquid. aliæ autem collectiuæ ut igit sed uege
 igitur ergo itaque. ergo. aliæ autem completiuæ ueluti
 qdē qdē qdē qdē qdē qdē qdē qdē qdē. aliæ at possibiles ut
 utiq̄. aliæ aut discretiuæ siue collectiuæ ut igitur utiq̄. aliæ ad/
 uersatiuæ, ut tamen quamuis quanq̄ tamen. Accidit autem
 ei figura, hæc quidē simplex, ut postq̄, hæc aut composita, ut post
 quam. his sic cognitis, consequens esset & de aliis
 quibusdam necessariis dicere, & primū de speciebus deductoriū.

De speciebus deriuatiuorum.

Species deriuatiuorum septē. Pbronymicū possessiū. Com
 paratiuum Superlatiuiū diminutiuiū denominatiuiū & uerbale.

De Patronymico,

Patronymicum nomen proprie est, quod a patre formatum
 filium patris significat, ut a peleus pelci pelides
 Achilles. Abusue autem & ab auo dicitur, ut æa

cus æaci æacides idem. huius autem, aliqua masculina, aliq̃ autē
fœminina. Et qd̃ masculinor̃ tres termiatiōes sūt, dis cōis ut
pelides. on. ionica. ut peleon. adios ut hyrradi⁹. Cū autē geni-
tius nõ is definit in os uel in us uel in os, tunc i idis cōiter for-
matur patronymicum. Peleus pelei peleides & per synære-
sin pelides. Demosthenes d̃mosthenis d̃mosthenides. Agame-
mnon agamēnonis agamēnonides. Itē si genitiuus definit in u
quartæ declinatiōis ens, nō penultimans iota, in idis formatur
patronymicum ut priamus priami priamides. Tantalus
tantali tantalides. Si autem ipse penultimat iota, in adis forma-
tur patronymicum ut sol solis heliades.

Item primæ
declinatiōis in adis formāt, ut æneas æneæ, æneades. hippotes
hippotæ tades. Omne āt patronymicū definit uel i iota ut Satur-
nius uel e iota diphthōgo ut pelides p̃ synæresin. uel alpha ut æ-
neades, uel o iota diphthōgo p̃ synæresin ut pātoides pāthœdes
Sed fœmininor̃ tres terminatiōes sunt. as. is. ni. & qdā i as & is a
propriis masculinis formantur abiectiōe di, ut Helias ab heli-
ades priamis apriamides. Sed in ni æolica ens a geni-
tuo formatur ut adrastine, ab adrasto. Acrisione ab
acrisione.

De Possessiuo.

Possessiuū nomē est possessionē alicui⁹ rei significās. Termi-
atiōes āteī⁹ duæ cos ut music⁹. Cui⁹ termiatiōes tres iota ut music⁹
a ut cyprian⁹. y ut fœminin⁹. Et os. cui⁹ terminatiōcs sex iota ute
loquēs euthectore⁹ ei ut heraclī⁹ æ ut roman⁹ oi ut uarius ω
ut paternus.

De Comparatiuo.

Cōparatiuū nomē ē p̃ qd̃ cōparatio fit ad eiusdē generis, & di-
uersi gñris. termiatiōes āt ip̃s⁹ duæ. on anomala ut maior melior
& eros communis, ut ditior. prudentior formatur autem a
triū genē nōibus, quæcūq; magis itētionem suscipiunt. Sed a
desinētib⁹ in os abiectiōe sigma, & additiōe teros formāt ut ut
mansuetus mansuetior. Antiquus antiquior. utilis uti-
lior prudēs prudētior. Itē a neutro eor̃ q̃ in is duū genē. ut
uerum uerior diligens diligentior. fortunatum fortunatior.

Item ab in on & in is & in us ut castus casti. Casti-
or grātiosus grātiosior, beneuolus beneuolētior. & a participio
ut robustior. Item ab in ys non seruato sigma ut suauis

suauior. acutus acutior. grauis grauior. & a uerbis facta ut melior & melior, & a præpositionibus & aduerbiis ut superior. propior. Construuntur autem genitiuo ut Achilles erat fortior Aiaçe, & idem erat robustior troianis. & datiuo excessum significanti, ut Croesus fuit di-
tior Cyro centum talentis.

De Superlatiuo.

Superlatiuū nomen est per quod superlatio fit. terminationes autem ipsius duæ tates in teros comparatiui ab ipso formata. ut mansuet⁹ mansuetior mansuetissim⁹. prudēs prudētior prudētissimus. diligēs diligentior diligentissimus. gratiosissim⁹. beneuolētissimus. supremus. acutissimus. & istos in omni comparatiui anomalum, ut bonus melior optimus. malus peior uel peior pessim⁹. magnus maior maxim⁹. bon⁹ melior melior melior melior. optimus. optimus. optimus. multus. plus plurim⁹ iucūdus iucūdior simus. uelox uelocior uelocissim⁹. puus minor uel minor minimus. Inimic⁹ inimicior inimicissim⁹. turpis turpior turpissimus. facilis faciliior limus. amicus amiciior amicissimus. Construuntur autem superlatiua genitiuo ut Homerus fuit sapientissimus omniū poetarū. Item quæ per oteros & otatos. si quidē habeant ante o syllabam breuem per o magnum scribuntur ut sapiens sapientior sapientissimus, si uero longam naturam uel positionem per o micro ut mansuet⁹ mansuetior tissimus. gloriosus gloriosior gloriosissimus.

De Diminutiuo.

Diminutiū nomen est diminutionem primitiui significans hui⁹ autem aliquid quod masculina. aliquid autem foemina aliqua autem neutra a propriis & appellatiuis deducta. Et quidem masculinorum terminationes sunt quinque as ut Menas. on ut morion ax ut lapillus scos ut homuncio. los ut nauta. Sed foemininorum duæ is ut ancillula & sci ut ancillula. Sed neutrorum terminationes octo in omni desinentiū ni ut obsoniū ci ut adolescētulus dri ut fermūcul⁹ lli ut adolescētulus phi ut aialulū chni ut ciuitacula. pi ut ho nullulus di ut caruncula.

De Denominatiuo.

Denominatiuum nomen est a uo mine deductum ut Theon a deus. Tryphon a delitiis. Plato a latus.

De Verballi.

Verbale autem similiter a uerbo deriuatum ut intelligens
ab intellectus sum & philemon ab amatus sum.

De subiectis speciebus nomini.

Insuper nominum aliqua quidē propria uocant ut Socrates.
Plato. Alia at appellatiua ut hic & hæc homo. hic & hæc uirgo.

Alia aut adiectiua ut fortis. fortis. fortis. sapiēs sapiens sapiēs.

Alia aut ad aliqd. ut pater fili⁹. seru⁹ dñs. Alia at tāq ad aliqd
ut nox dies mors uita. Alia aut gentilia ut phryx perles. Alia
aut interrogatiua ut qs, q̄lis, quantus, qualis. Alia aut infinita
ut q̄sq. q̄cūq. q̄tuscūq. Alia at collectiua ut popul⁹ chor⁹ turba

Alia autem partitiua ut alter. uterq. quisq. alius. partiuntur
autē hæc q̄drifariā. unus ex duobus ut alter. duo ad unū ut uter/
q. unus ex multis ut alius. & multi ad unum ut quisq.

Alia autē cōtentiua ut Lauretū. Cubiculū. Oliuetū. Alia at tāq cōtē
tiua ut deceptor. potio ex melle & uino. Alia factitia ut phlesu⁹
stridor sibili. Alia at gñralia ut aīal plāta. alia at specialia ut bos
equus canis. Alia autē ordinalia ut primus secūds Alia aut nu
meralia ut unus duo tres. Alia autem absoluta ut deus ra
tio angelus. Alia aut cōsubstātia ut igneus lapideus quernus

Alia autem homonyma ut aiāx telamonis & aiāx oi
lei. Alia uero synonyma siue multinoīa ut ensis mucro spatha
machæra gladius. Alia aut nominifera ut grandiluctus. Alia
autem binomina ut alexander qui & paris. scamāder qui & xan
thus. Alia at cognomiā ut terræquasi⁹ neptunus. & pheb⁹ apol
lo.

De accentibus.

Accentus est extensio literatæ uocis uel tenor ad quem cāta
mus. Sunt autē accentus decem ut dictum ē & diuidunt in qua
tuor in tonos in tempora in spiritus & in passionēs. Toni
sunt tres acutus grauis & circumflexus, quibus utimur in
dictionibus. omnis. n. dictio suscipit tonū unū uel in ultima uel
penultima uel antepenultima. in ultima quidem susci
pit acutum, grauem & circumflexum. acutum quando suscipiēs
fuerit icōtractū ut spectator. bon⁹. graue similiter ut oliuetū lau
retū & maxie in cōsequentia. oīs. n. nominatiuus & accusatiuus
incontractus p se ipsum acuitur. in consequentia autem p acu
d iii

to grauem suscipit. Circumflexum autē cū suscipiēs fuerit longum a contractione ut a lumen lumen & a xenophoon xe/
 riophon. Omnis enī synæresis ex acuto & graui circumflexū facit
 In penultima autem acutum & circumflexū acutū qdē cum uel
 suscipiens fuerit breue ut laches sermo supra. n. breuem circum-
 flexus non ponitur uel cū suscipiens longum & post ipsū lon-
 gum ut aeneas chryses. longa. n. ante longam penacutur. uel
 cum fuerit positiōe longū ut perses. supra. n. positiōe lōgū circum-
 flexus non ponit. Circumflexus uero cū suscipiēs fuerit natura
 longum & post ipsum breue ut maia terra musa. omne. n. na-
 tura lōgū ante breue positum circumflectitur. In super & si cōtra-
 ctione longum fit ut clamatur. fit. In antepenultima autem
 semp acutū pōimus. ut philosoph⁹ philocalus. āte duas. n. sylla-
 bas semper acutus ponit. In tépora longū & breue qbus utebāt
 antiqui in bitemporeis ut signis declarantes longum & bre-
 ue ut audio incito incito A res. In spiritus aspiratum & tenuem
 quibus utimur i uocalibus & diphthōgis. Omnis. n. dictio a uo-
 cali uel diphthōgo īcipiēs uel attenuat uel aspirat. Quō āt hoc fit
 in de spiribus libro Georgii cheroboschi quærendum. aspi-
 rat āt & r ī pīcipio dictiōis ut rhetor. rhetorice duobus ētib⁹ u-
 bicunq; fuerint primum attenuat & secundū aspiratur secundū
 ueteis ut īsandū & gror⁹. In passiōes. auersionē. subunionē. subdi-
 stinctionē. utimur aut auersione in passionib⁹ dictionum in fine
 sequente uocali pro quatuor literis. pro breui alpha ut
 utiq; hic. pro utiq; hic. pro e psilo ut age dic. pro age dic. pro
 o micro ut hoc meū. pro hoc meū pro breui iota ut in littoribus
 pro i littoribus. Poetæ aut. p alpha iota & o iota diphthōgo hac
 utuntur ut uolo ego & heu quam tristor. subunione autem uti-
 mur in coniunctione duarū dictionum natura diuisarū. & in cō-
 positis nominibus ut ab initio primū philosophus. philodorus
 Subdistinctione autem utimur in distinctionibus cōiunctarū di-
 ctionum ut quodcunq; & q; in interrogationibus cū puncto ut tu
 hæc dicis?

De puncto.

Punctum est sententiæ perfectæ signum. Diuidit aut i pfectū
 punctum. mediū & suppunctū. Perfectū punctū ē qñ sentētia per-
 fecta est. Medium cum sententia medians & imperfecta. Sup

punctum cum pendens & quærit reliquum.
De Locis tonorum.

Loci acuti tres ultima penultima & ante penultima. habens acutum in ultima uocatur acutitonum ut spectator. habens in penultima penacutitonum, & grautitonum ut aiax. habens in antepenultima antepenacutitonum & grautitonum ut Philodemus. Locus grauis unus ultima. & omnis aut dictio ipsum suscipiens secundum æqualitatem legitur. Est autem tonus syllabice & non proprie.

Loci circumflexi duo ultima & penultima. habens circumflexum in ultima uocatur anflexum ut Demophon. habens in penultima antanflexum ut populus hortus. Sed de tonis quidem satis, nunc autem de constructione præpositionum dicamus necessaria ante introductionem. ¶ De præpositionibus quibus casibus construuntur & quod significant.

De monosyllabis. In In semper datiuo construuntur in quodam declarans. ut in domo. in agro. attice autem & genitiuo per defectum datiuum. ut in inferni pro in loco inferni. apud poetas autem dicitur in & in sed in uim est habet.

In In quæ attice in dicitur accusatiuo construuntur in templum. in forum. attice autem & genitiuo per defectum accusatiui ut in magistri pro in domum magistri. utimur autem hac in inanimatis ut eo in forum.

Ex Ex quæ & ec dicitur semper genitiuo construuntur ut ex ferro ex senatu. habet autem x sequente uocali, cappa uero sequente consonante. Cum.

Cum Cum quæ & cum attice dicitur datiuo soli construuntur consensus significans ut cum Deo, cum Ioanne.

Ad Ad genitiuo & datiuo & accusatiuo construuntur. genitiuo quando a persona significet motum ut a deo bona. pro a, uel quando In iuramento ponitur ut fac amore dei. uel coram significat. ut coramque deis immortalibus, coramque mortalibus hominibus. uel officium ut non est officium medici sapientis. datiuo autem quoniam prope ut prope pedes. ad hoc. Accusatiuo uero quando mo-

præpositionum tractatus.

d iiii

tum ad aliquod animatum ut pluri mum significet ut ad Io/
annē uel unionem ut cū deo pro cum deo uel rationē quādā ut
duo ad quatuor, sic quatuor ad octo. uel exem-
plum ut ad tibiā canit. Ante

Ante semper genitiuo construitur locum & tempus significans
ut ante ianuam, ante persicum bellum fuit troianum.

De Disyllabis. Per.

Per Accusatiuo communiter construitur ut p^rē uiam per
exercitum per ciuitatem pro in uia per exer-
citur in ciuitatem. Sed auro cum sceptro, poeticum, pro
cum.

Secundum.

Secundum genitiuo & accusatiuo cōstruit. genitiuo qdē cū
illationē & accusationē significet ut sacrilegus Nestor⁹ cōtra o-
mnes bonos & sapientes & dicit & scribit, uel super &
circa quid ut super terra sedeo, sed ab olympi cacuminibus
iratus pro ab. accusatiuo autē cū similitudinē ut secundū Demo-
sthenē scribit. secūdū Homerū uel tēpus, ut nō tēpō fuit homo
sapiens uel motum ut secundum naues achiuorū. Per.

Per genitiuo & accusatiuo construitur genitiuo quidē actio-
nem uel medium significans, ut per te hoc fiat. per so-
rum ibat. accusatiuo autem ut propter pecunias omnia
fiunt & medium raro ut perq; arma & nigrum sanguinem.

Cum.

Cū genitiuo & datiuo & accusatiuo cōstruit, genitiuo qdem
quum unionē significat, ut tecū. datiuo autē idē poetice. ut cum
tertiis regnabat. accusatiuo aut quum postea. ut post te ego ue-
ni.

Apud.

Apud genitiuo & datiuo & accusatiuo construitur in geni-
tiuō quidem quum ab aliquo motum significat ut apud regē iu-
stitia. datiuo autem cum iuxta cum animato ut apud rei-
gem sedet. apud te uersor. accusatiuo autem quum uel prope c/
inanimato, ut apud mare. uel motum ad aliquid ut apud te uen-
tio uel propter quid. ut apud iniuriam ultio uel extra. ut prater
Iustum facit. & prater sententiam contingit. Pro

Pro genitiuo construitur pro te pro illo pro multis.

In cōpositione autem interdum æquū significat. ut æq̄ deū polyphemū. p̄ æquideū. Interdū autē cōtrariū ut antichrist⁹ atide⁹ opinio quæ contraria deo.

In

In genitiuo & datiuo & accusatiuo cōstruit. genitiuo quidē quum supra significat. ut animalia in terra. uel tempus. ut principe Pythocle. uel circa qd & ī aliquo. ut in multorū. uel motū at tice. ut in regione. Datiuo autē cum causam. ut causa boni cō tionabatur uel supra ut in carina naui. uel post ut post hæc & alia narrabat. uel qualitatem quandam ut in pontifice ecclesiæ negocia uel insidias ut in populo pro cōtra populū. Accusatiuo autē qñ motū significat ut ad attī cam ibat. uel dolum ut in nos impetum fecit.

De

De genitiuo & datiuo & accusatiuo cōstruit. Genitiuo qdē quando cām significat ut pugno pro te. datiuo autē quasi idem poetice ut timui de flauo Menelao. Etiam & fluēt de hastapro in. & de turri pro circa. Accusatiuo autē quādo circū & circa poeticum & cōgregatiuum ut circum ciuitatē exercitus quid ad me negocium?

Circum.

Circum idē significans & similiter cōstructa est huic de. V sita tior quidem de. sæpe autem apud poetas simul ponuntur ut He/ stor autem circumuertebat pulchripilos equos.

Ab

Ab semper genitiuo cōstruitur a loco motum signifi/ cans ut ab urbe a iusto.

Sub

Sub genitiuo & dō & accusatiuo cōstruit genitiuo qdē cū uel causam significat ut propter morbū non ambulat. uel sub ut sub ueste. datiuo autem & accusatiuo idem ut sub arbore & sub arborem. & miles sub imperatorem.

Super.

Super genitiuo & accusatiuo cōstruitur. genitiuo qdē cū uel auxilium significat ut sup Ctesiphonte oratio. uel causam ut super quibus dixi iterum dicā. uel supra ut supra fumum ponit clauū. Accusatiuo autē cum plus uel ulterius significat ut supra hominem sapit super thracen macedonia. Accidunt autem præpositionibus quinq. acui. in breuem desinere. præter in & ex. usq. ad duas syllabas augeri. per le/ nem consonantē proferri. præter circum. non attenuari. præter sub & super.

Nam ypsilon præcedens dictionem aspi-

d iiii

τύχης, αἰακάζει ἰαυταῖς τῇ γυναιξὶ δουλεύειν, καὶ πάλιν ὑπομνήσκει,
 καὶ ἀχρημονεῖν, καὶ ποιεῖν ἐνέκεν ῥούτων ὅσα ὅτι βλαβερὰ· οἷον, ἀφαιρε-
 ρεῖν, ἰδρυσθεῖν, ὑποθροῖν, προσδιδόναι, ληΐζεσθαι, καὶ πάνθ' ὅ(α) ῥού-
 ρις παραπλήσια ὅταν ὅν πόντα αὐτοῖς ἀπολείπει, παραδίδουν
 τῇ τιμωρίᾳ· ποῖα δὲ ὅστιν αὐτῇ; ὁρᾷς ὁπίσω πὶ αὐτῶν ἐφη ὡς τῶν θυ-
 ρίων μικρόν, καὶ ῥόπον σενόν τινα, καὶ σκοτεινόν; οὐκοῦν καὶ γυναικὸς
 αἰχρά, καὶ ῥουπαρά, καὶ ῥάκη ἢ μφιεσμένα δοκοῦσι σωεῖναι· καὶ μά-
 λα αὐτὰ τοῖνυ ἐφη, ἢ μὲν πῶ μάστιγα ἔχουσα, καλεῖται τιμωρία,
 ἢ ὅ πῶ κεφαλὴν ἐν ὅτῃς ῥόνασιν ἔχουσα, λύπη· ἢ ὅ τὰς ῥίχας τίλλας
 (ἐξ αὐτῆς, ὁ δαυὴ· ὁ δ' ἄλλος ὅστις ὁ παρεστηκὼς αὐτῇς λυσσιδῆς ἔστι,
 καὶ λεπτὸς, καὶ κυμνός, καὶ μετὰ ταῦτά τις ὁμοία αὐτῇ αἰχρά, καὶ
 λεπτὴ, ἢ ὅστις; ὁ μὲν, ὁ δὲ ῥόμος καλεῖται ἐφη, ἢ δὲ, ἀδελφὴ αὐτῇ, ὅθεν
 μία· ῥούτοις ὅν παραδίδεται, καὶ μετὰ ῥούτων συμβιῶσι τιμωροῦ με-
 νος, εἶτα πάλιν ἐν ταῦθα εἰς ἕτερον οἶκον εἰσπύεται εἰς πῶν κακοδα-
 μονίαν, καὶ ὡς ῥὺν λοιπὸν εἶον καὶ αἰσθάνεται ἐν πάσῃ κακοδαμονίᾳ,
 αὐτὴ ἢ μετάνοια αὐτῇ ἀπὸ τῆς τύχης σωαντήση· εἶτα τίς ἴσκειται;
 εἰ αὐτὴ ἢ μετάνοια αὐτῇ ῥυαντήση, ὅς αἰετὶ αὐτῇ ἐκ τῶν κακῶν, καὶ συ-
 νίστησιν αὐτῇ ἐτέραν δόξαν, καὶ ἐπιθυμίαν, πῶν εἰς πῶν ἀληθινῶν πα-
 ρείαν ἄγουσαν· ἀμα δὲ καὶ πῶν εἰς πῶν ἄδουδ παρδείαν καλουμένην· εἶ-
 τα τίς ἴσκειται; εἰ αὐτὴ μὲν φησι πῶν δόξαν ταύτην προσδέχεται πῶν ἄφα-
 ρεν αὐτῇ εἰς πῶν ἀληθινῶν παρδείαν, καὶ θαρθεῖς ὑπὲρ αὐτῆς, σώζε-
 ται, καὶ μακάριοι, καὶ εὐδαίμων ἴσκειται ἐν παντὶ τῷ βίῳ, εἰ δὲ
 μή, πάλιν παλαιᾶται ὡς τῇς ἄδουδ δόξας· ὡς ἡράκλειος, ὡς μέ-
 γας ὁ κίνδυνος ἄλλος οὐκ ἔστι· ἢ ὅς ἄδουδ παρδεία, ποῖα ὅστιν ἐφ' αὐτῇ ἔτι;
 ὁρᾷς ῥὺν ἕτερον περὶ βόλον ἐκείνον; καὶ μάλα ἐφ' αὐτῇ ἔτι· οὐκοῦν ἐξω-
 τοῦ περιβόλου παρὰ πῶν εἰσοδόν, γυνή τις ἐσηκον, ἢ δοκεῖ πάντῃ καθα-
 ρά, καὶ εὐτακτος εἶναι; καὶ μάλα ταύτην ῥόινω οἱ πολλοί, καὶ εἰ καὶ οἱ
 πῶν ἀνθρώπων, παρδείαν καλοῦσιν· οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ ἄδουδ παρδεία
 ἐφη· οἱ μὲν τοῖς σωζόμενοι ὁπότεν βούλωνται εἰς πῶν ἀληθινῶν πα-
 ρείαν ἐλθεῖν, ὡς πρῶτον παρὰ ῥόνονται· πότερον οὖν ἄλλη ὁδὸς οὐκ
 ἔστιν ἢ πῶν ἀληθινῶν παρδείαν ἄγουσα; ἔστιν ἐφη· οὐκ ἔστι δὲ οἱ ἀνθρώ-
 ποι οἱ ἔσω ῥὺν περιβόλου ἀναγκάμπτοντες, τίνες εἰσίν; οἱ τῇς ἄδουδ πα-
 ρείας ἐφη ὁρᾷσθαι ἢ παρὰ τῇ μύθῳ, καὶ οἱ ὁμοῖοι μὲν τῇς ἀληθινῆς πα-
 ρείας σιωποῦν· τίνος οὖν καλεῖται οὐκ ἔστι; οἱ μὲν, ποικιλεῖται ἐφη·
 οἱ δὲ, ῥήτορες· οἱ δὲ, διαλεκτικοί· οἱ δὲ, μουσικοί· οἱ δὲ, ἀριθμητικοί· οἱ δὲ,

ζῆται ῥὺν λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

Fortuna cogitur ipsis mulieribus seruire, & omnia sustinere,
& turpis esse, & facere gratia ipsarū quæcūq; sunt punitiosa ut sur-
ripere, sacra legere, peierare, prodere, deprædari, & oīa, quæ his
similia. Vbi igitur omnia ipsis defecerint, traduntur
supplicio. quod nā id est? uides retro quandā ex ipsis iqt tāq; se-
nestrā paruā, & locū angustū quēdā & obscurū? igitur & mulieris
turpes, & sordidæ, & panno oblitæ esse uidentur. maxi-
me. Ex his igitur iquit quæ flagellū tenet, uocatur punitio,
quæ uero caput ī genibus habet mœstitia, quæ autem capillos e-
uellit suos, dolor. Sed alius hic præassistens ipsis deformis qdā
& macilentus, & nudus, ac deinde quædam similis ei turpis, &
macilēta, q̄ siā ē? hic qdē luct⁹ uocat iqt, illa uero soror ei⁹, mœ-
stitia. his itaq; traditur, & cum his, uiuens crucia-
tur. Tū rursus hic in aliam domum abiicitur ad infor-
tunium, & ibi reliquam uitam traducit in omni infelicitate
nisi poenitentia ei a fortuna occurrat. Tum quid fit?
Si poenitentia ei occurrat, eripit ipsum a malis, & im-
primit ipsi aliam opinionem. & desiderium quod ad ueram di-
sciplinam ducat, simul uero & ad eā, quæ falsa disciplina uocat
Tum quid fit? Si inquit opinionem hanc suscepit, quæ du-
cit ipsum ad ueram doctrinam, purgatus ab ea sal-
uus fit, & beatus, & felix fit in omni uita, sin-
minus, rursus decipitur a falsa opinione. O Hercules q̄ ma-
gnū periculū aliud hoc. Sed falsa disciplīa quæ nā ē inq; ego? nō
uides aliud septum illud? ac ualde inquam ego. Igitur extra
septū apud īgressum, mulier quædā assistit, quæ uidet multū pu-
ra & bene morata esse? atq; apprime. hanc igitur pleriq; & stulti
homines disciplinam uocant, non est autem, sed falsa disciplina
inquit, Qui sane salui sunt cum uolunt ad ueram disci-
plinam proficisci, huc primum ueniunt. Num itaq; alia uia non
est ad ueram doctrinam adducens? est inquit. Hi uero homi-
nes intra septum declinantes, qui sunt? falsæ discipli-
næ inquit amatores, decepti, & opinati cum uera discipli-
na familiaritatem habere. Qui igitur uocatur hi? alii poetæ iqt
alii oratores, alii dialectici, alii musici, alii arithmetici, alii

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

atur. Sunt aut & multa aduerbia genitiuo cōstruēta ut extra
 sine, sine prāter satis intus intro. Sed congregatiua datiuo. sed
 positiua datiuo & accusatiuo. & quibuscunq; casibus sua constru
 untur uerba. sed per & per accusatiuo & quidem per ut
 plurimum negat, sed per affirmat & hęc quidem
 introducendis satis ut in compendii specie. Sed in secundo la
 tius de nomine & uerbo tractabimus.

Finis compendii.

DE PASSIONIBVS DICTIONVM EXIIS QVAE GRAMMATICI TRYPHONIS

Dictionū passionēs in duo generalissima diuiduntur quātitatē
 & qualitātē, & quidē quātitatis species. defect⁹ & supabūdātia
 Sed qualitatis transpositio. Ambobus autem simul cōuenienti
 bus sectio fit. Sunt autem ut summatim dicā, passiōes quinq;. Sup
 abūdātia, defectus trāspōitio trāssūptio. sectio. Supabūdātia
 Supabūdātia igit ē supfluitas tēporis uel tēporis elemētis uel
 lementis. Defectus.

Defect⁹ aut cōtra tēporis uel tēporū elemētis uel elemētis di
 minutio.

Transpositio.

Transpositio aut ē elementi mutatio ex pprio ordine ad alte
 rius ordinis. ut facta pro facta & cor pro cor fortitudo pro
 fortitudo. uocat aut & immutatio & suppositio. Trāssūptio.

Transumptio autem est elementi mutatio ut debilis pro de
 bilis sanguipotior pro sanguipotior. Sectio.

Sectio at ē cōpositi sermōis resolutio ī duas distiōes ut alta ci
 uitas pro alticiuitas harum autem quinq; passionum aliquae
 in species secant. Et supabūdantia & defect⁹. aliquae uero sunt
 insecabiles. Sed superabundantiae species sunt nouem. Additio
 geminatio. productio. porrectio. diuisio. interpositio
 duplicatio. Parempiosis & proschematismus. Sed

indigentiae species sunt nouem. Aphæresis. arsis. Systole. Synco
 pe. Synalœpha. Ellipsis. paralepsis Echhlipsis &
 apocope. Aduersatur igitur additio quidem aphæresi. Ge.

minatio autem arsi. Productio systolæ. porrectio syncopæ:
diuisio synalophae. interpositio. defectui, duplicatio. pa-
rellipsi. paremptosis ecthlipsi. proschematismus apo-
copæ.

Additio.

Additio igitur est additio elementi in principio sylla-
bæ. ut uua passa pro uua spica pro spica simul prosimul.

Geminatio.

Geminatio autem est primarum uel secundarum syllabarum per
easdem consonantes, uel similes alterna prolatio. fit autem in
aduerbiis & participiis & nominibus. abundat autem apud quos
onas & æoles ut laborassent pro laborassent accidissent pro ac-
cidissent cōiutatorius, p cōiutatorius. uerū, puerū. Productio.

Productio est quādo correptæ bitēporeæ producunt, uel bre-
ues in longas similes earum mutantur ut bonus bonus pu-
ella puella.

Epectasis.

Epectasis est supabūdātia syllabæ in medio eiusdē accētus cū
non generalis obseruatio prohibeat ut munitū pro munitū fra-
ter pro frater bellica pro bellica.

Diæresis.

Diæresis est syllabæ resolutio uel disunctio i duo. Sed passio
ionum & thessalorum ut puer pro puer. cauum pro cauum
sagitta pro sagitta.

Parenthesis.

Parenthesis est additio uocalis in medio non facientis sylla-
bam. ut spirantes, pro spirātes. uacua, p uacua. morbus, p morb⁹
hospes pro hospes. ueniens pro ueniens. sed passio ionum.

Diplasiasmus.

Diplasiasmus est eiusdem consonantis additio in medio nō
efficientis syllabam. quoniam pro quoniam. satis pro satis me-
dium pro medium dic pro dic. quando pro quando. sed passio
ionum.

Paremptosis.

Paremptosis est additio consonantium in medio non perfi-
cientium syllabam ut ciuitas pro ciuitas bellum pro bel-
lum.

Proschematismus.

Proschematismus est additio syllabæ in fine. Est autem
quatuorlinguarum proprius ut uerbis pro uerbis, musis pro
musis personæ pro personæ. ego pro ego. Dicendum autem
de defectu.

Defectus.

Defectus est ablatio in principio elementi. in festū pro festum terra pro terra ille pro ille. Sed hæc passio Ionum.

Arsis.

Arsis est abiectio in principio geminata syllabæ ut iaci pro iaci. suscipi pro suscipi uulneratus pro uulneratus.

Systole.

Systole est quādo productæ bitēporeæ corripunt, uel longæ uel breues earum mutantur ut alma pro al-
ma aridum pro aridum.

Syncope.

Syncope est abiectio syllabæ in medio, ut infelix pro infelix. opacum pro opacum.

Synalœphe.

Synalœphe est duarum syllabarū ad uocalem unio abiectio-
ne tonog. Fit aut per modos septē. Simples quidem tris per
elisionē. p. crasin. per synæresin. Cōpositos aut quatuor per
elisionem & crasin. Per elisionem & synæresin. per crasin &
synæresin. per elisionem & crasin & synæresin. Per elisionem
aduersum me, pro aduersum me. p. crasin. mea pro mea. per synæ-
resin. neresdes pro nereides. per elisionem & crasin, & ego pro &
ego. per elisionem & synæresin, me subit pro me subit
per crasin & synæresin. æpolus pro æpolus. per elisionem &
crasin & synæresin. in æthiopia pro in æthiopia

Ellipsis.

Ellipsis est abiectio uocalis in medio non facientis syllaba-
m cruentare senem pro senem.

Parellipsis.

Parellipsis est quando una aliqua geminatarū consonantiū
omittitur pulchrius pro pulchrius. citius pro citius.

Ecthipsis.

Ecthipsis est abiectio unius consonantis inter primam & ul-
timam syllabam non faciētis syllabam sceptrum pro sceptrum.

Apocope.

Apocope est aphæresis syllabæ in
fine ut domus pro domus. Apol-
linē pro apollinē. Neptunū
pro Neptunum.

DE ANOMALIS VERBIS
PER ORDINEM LITERARVM

Principium Alpha.

Sicco unde aoristus primus siccatus fui & siccatus fui
Miror futurum mirabor aoristus primus miratus fui. me-
dius aoristus miratus fui.

Ago futurum agam. aoristus secundus egi & attice e-
gi. Præteritum perfectum egi. & attice egi

Dico futurum dicam Aoristus dixi Præ-
teritum perfectum dixi a dico

Cano futurum canam. Aoristus cecini.

Eligo. futurum eligam. præteritum perfectum elegi.
aoristus elegi. medius aoristus secundus elegi ab eligo.

Capio capio futurum capiam.

Sentio futurum sentiam præteritum perfectum sensi.
medius aoristus sensi & sentio sentio.

Pecco præteritum imperfectum peccabam & plus minime. fu-
turum peccabo. præteritum perfectum peccaui. Aoristus secun-
dus peccaui a pecco pecco.

Aperio futurum aperiam aoristus aperui attice.

Odio sum futurum odio ero præteritum perfectum o-
dio fui medius aoristus odio fui & odio sum odio sum.

Augeo & augeo futurum augebo tanquam ab antiquo the-
mate augeo augeo aoristus primus auxi & augeo præ-
teritum imperfectum augebam.

Capio aoristus secundus cepi a capio participium hic captus
capti.

Induo & induo futurum induam

Lego præteritum imperfectum legebam solum futurum le-
gam. præteritum perfectum legi. Aoristus secundus.
legi a lego & lego lego.

Moueo castra. futurum mouebo castra

Exclamo futurum exclamabo. medium præteritū pfectū ex-
clamaui. aoristus secundus exclamaui.

Respiro futurum respirabo. aoristus respiravi a re-
spiro antiquo.

Rescindo & rescindo. futurum rescindam a rescindo
 Euello futurum euellam.
 Capior futurum primum capiar a capior
 Capiar captus fui. aoristus secundus captus fui. a capio capio.
 Renuo aoristus renui
 Sufficit futurum sufficit aoristus suffecit.
 Dimitto futurum dimittam. Aoristus dimisi
 Conuerto futurum conuertam. Mediū præteritū pfectū cō-
 uerti.
 Explico & explico futurum explicabo ab
 explico explico.
 Recipio futurū recipiam. quoniā habeo aspiratur mutat pi
 in phi. præteritum perfectum recepi. aoristus secundus recepi
 a recipio recipio.
 Aufugio aufugio unde aoristus primus aufugi.
 Ostendo & ostendo futurum ostendam ab ostendo.
 Perdo perdo futurum perdam præteritū perfectū perdidi &
 attice perdidi & perdo perdam perdidi & at-
 tice perdidi & perdo & perdo.
 Extinguo & extinguo, futurum extinguam. Aoristus
 secundus extinxi
 Abscindo futurum abscindam & abscindam Aoristus es-
 ndus abscidi
 Extendo futurum extendam
 Fruor futurum fruor.
 Amoueo futurum amouebo.
 Deploro futurum deplorabo a ploro Antiquo.
 Concilio futurum conciliabo & impersonale placet. P ræ/
 teritum imperfectum placebat
 Inhonoro futurum inhonorabo.
 Peruenio futurum perueniam Præteritum perfectū perueni.
 Medius aoristus perueni.
 Euolo aoristus euolaui. Medius aoristus euolaui.
 Tristor futurum tristabor aoristus primus tristatus su m.
 Principium Vita
 Mitto futurum mittam Aoristus misi.

50

Præteritum perfectum misi a mitto mittam,
 Germino & germino. aoristus germinavi,
 Clamo Futurum clamabo.
 Volo futurum uolam Præteritum perfectum uolui.
 uolueram uolui. Principium Gamma
 Duco uxorem future ducā uxore aoristus primus duxi uxorem
 Gigno Futurum gignam. Medius aoristus primus genui.
 Lætor future lætabor. Medium præteritum perfectum lætatus sū & lætor bor.
 Senesco & senesco Futurum senescam.
 Vigilo futurum uigilabo. Medium Præteritum perfectum uigilaui.
 Præteritum plusquam perfectum uigilaueram.
 Fio & fio Futurum fiam a Fio
 Præteritum perfectum factus sum medius aoristus primus
 feci. medius aoristus secundus factus sum. medium præteritum perfectum factus sum. a gigno gignam.
 Cognosco cognoscebā & plus, minime. Future cognoscā. Præteritum perfectum cognoui. Aoristus. ii. cognoui a cognosco. sco, & cognosco.
 Principium Delta.
 Diuido futurum diuidam, & Scio sciam. Inquiro.
 Mordeo mordebam future mordebo. Aoristus. ii. momordi.
 a mordeo.
 Domo futurum domabo.
 Scio futurum sciam. Aoristus sciui.
 Oportet futurum oportebit. aoristus oportuit.
 Oportet præteritum imperfectum oportebat. Infinitum oportere.
 Timeo future timebo. Præteritum perfectum timui. Præteritum plusquam perfectum timuerā. Medium præteritum perfectum timui. medium præteritum plusquam perfectum timueram.
 Ligo futurum ligabo & ligabo.
 Rogo futurum rogabo. Præteritum perfectum rogavi a rogo rogo.
 Suscipio futurum suscipiam. Præteritum perfectum suscepi. medius aoristus primus suscepi.
 Combussi a comburo medium præteritum perfectum.
 Discingo & discingo futurum discingā a discingo. discingo.
 Sortior aoristus secundus sortitus sum a fortior.
 Doceo docebam, & plus nequaquam. Futurum docebo a doceo.
 Aoristus primus docui.

Aufugio & aufugio. aoristus primus aufugi & aufugi.
 Corruo, futuro Corrumpan. medium ptum pfectum corrupi.
 Existimo existimo, futuro stabo ab existio. aorist⁹. i. existiui
 Sed existiui ab existimo existimo
 Facio facio. futurum faciam. Præteritum perfectum feci. aori-
 stus primus feci.
 Subeo & subeo & subeo. futurum subibo. aoristus secundus.
 a subeo. Principium e
 Sino. sino futurum sinam. aoristus primus sinui.
 Cucurri a curro curra. aoristus secundus cucur-
 ri a curro.
 Criminor criminor. futuro criminabor. Ptm pf. criminat⁹ sum.
 Erigo. futurum erigam. aoristus primus erexi.
 Infundo. futuro infundam. ab in fundo. aoristus primus.
 infudi & infudi & olice.
 Scio. futuro sciam medium Præteritū pfectū sciui. Præteritū plu-
 sū pfectū sciuerā. debebat autē esse sciuerā. uertit autē e i ita &
 iota subscibitur.
 Dixi aoristus prim⁹. & dixi aoristus secundus a dico non in usu.
 Annauigo. futurum annauigabo a nauigo.
 Venio, futuro ueniam. medium Præteritum perfectum ueni &
 attice ueni. Aoristus secundus ueni & ueni uenisti uenit.
 Interrogo futuro interrogabo. medius aoristus interrogaui
 Sedeo futurum sedebo. aoristus primus sedi
 Exuro & exuro attice. futurum exuram.
 Teneo unde aoristus secundus tenui
 Sortitus sum, mediū ptm pfe. a sortior sortior sortit⁹ sum & sor-
 titus sum uel a sortior sortiar sortit⁹ sum. & sortitus sum.
 Incido futurum incidam. Præteritum perfectum inci-
 di. Aoristus secundus incidi.
 Incendo Futurum incendam. Curo. Futurum curabo.
 Sperau a spero. Mediū præteritum pfe. speraui & speraui.
 Laudo. Futuro laudabo. Ptm pfe. laudaui. aoristus laudaui.
 Dico futurum dicam. Præteritum perfectum dixi.
 Inuenio futuro inueniā. Præteritum perfectum inueni. aoristus
 secundus inueni ab inuenio inuenio.
 Vado futuro uadā Præteritū pfe. iui. mediū præteritum pfe. iui.

82

Præteritum plusq̃ perfectum, iueram.
 Habeo. futurę habeo. Præteritū pfectū habui. aoristus .ii. habui
 ab habeo, beo, & qdē habeo attenuat, Sed habeo aspirat ad diffe
 rentia extra aduerbii attenuati. Principium Zeta.
 Iungo & iungo, futurum iungam a iungo.
 Cingo & cingo futurum cingam. Principium Ita.
 Iueram præteritum plusq̃ perfectum iueras iuerat ab eo
 Tristauit a tristo.
 Inclino futurum inclinabo. Principium Thita.
 Sepelio futurum sepeliam. Aoristus sepeliui.
 Volo futurum uolam. Aoristus uolui, & uolo uo
 lam. Aoristus uolui.
 Morior moriebar futurę moriar Ptūm pfectum mortuus sum
 Aoristus secūdus mortuus sum. Optūm moriar. ¶ finitum mori.
 Principium iota.
 Peruenio Futurum perueniam. Aoristus .ii. perueni. præte
 ritum perfectum perueni a peruenio.
 Placo Futurum placabo. Medius Aoristus primus placui
 Volo. Medius aoristus primus uolui uolauisti uolauit.
 Vidi aoristus secundus poeticus a uideo & a uideo uidi
 purus. Principium Cappa.
 Incendo & incendo Futurum incendam.
 Sedeo & sedeo Futurum sedebo
 Sedeo Futurum sedebo.
 Subuerto subuertam. Aoristus secundus subuerti a subuerto.
 Purgo. Aoristus secundus purgaui.
 Demitto, Aoristus primus demisi.
 Clango. Futurū clangā. aoristus primus claxi. Præ
 teritum perfectum claxi.
 Laboro & laboro. aoristus secundus laboraui ptūm perfectum
 laboraui a laboro. Futurum laborabo.
 Tondeo. Futurum tondebo aoristus primus totondi. Præte
 ritum perfectum totondi.
 Satio satio & satio & satio. Fututum satiabo
 Clamo. Futurę clamabo, Præteritum pfectū mediū Clamaui
 Aoristus secundus clamaui.

Suspēdo & suspēdo. suspendo & suspendo. futurū suspendā.
Abscōdit⁹ sū & abscōdit⁹ fui, ab abscōdor, uel abscōdor ātīquo
Principiū Lambda.

Sortior. futurum sortiar a sortior. sortior Aoristus
secundus sortitus sum. Mediū ptm pfectū sortitus sum a for-
tior. futurum sortiar. Aoristus secundus sortitus sum.

Capio capiebam futurum capiam a capio unde
Aoristus secundus cepi. Præteritum perfectum cepi & attice
cepi. Præteritum plusquam perfectum ceperam.

Lateo latebam. Futurum latebo a lateo. medium
Præteritum perfectum latui. Aoristus secundus latui. Præte-
ritū perfectū absconditus sum. medius aoristus secūdus latui.

Reliquo futurū relinquam. Aoristus primus reliq Aoristus
secundus reliqui. Principium mi.

Infanio. Medium præteritum perfectum infaniui.

Disco discebam futurum discam a disco disco.
præteritum perfectum didici. Aoristus secundus didici a
disco.

Pugno Futurum pugnabo a pugno. Medius ao-
ristus primus pugnaui.

Partior. medium ptm pfectum. partitus sum & partitus sum
Curo futurum curabo a cu ræ est, præteritum pfectum. curæ fuit
futurum curæ erit

Recordor, a recordor. Præteritum plusq̃ perf. meminera. Ao-
ristus primus memini. Futurum primum recordabor

Maneo futurum manebo. Aoristus primus mansi. Præ-
teritum perfectum mansi.

Curavi. medium præteritum perfectum a curo.

Promptus fui. Medium præteritum pfe. a promptus sum.

Misceo & misceo. Futurum miscebo.

Abstergo Futurum abstergam. Principium. Ni.
Nuo. Futurum nuam.

Pasco. Ptm pfe. paui. Aoristus primus paui. Prīcipiū. Xi

Intelligo Futurum intelligam. Aoristus itellexi & itellexi.
Principium o

Oleo Futurū olebo. Medium præteritū pfe. olui & attice olui

EO. Futurum ibo. Medium präteritū pfectum iui.
 Puto & crasi puto putas putat. Futurum putabit. **AO.**
 ristus primus putavi.
Scio a scio. Medium präteritū perfectum
 lamentor futurū lamētabor. **Aorist⁹** primus lamētatus sum.
Iuro & iuro & iuro iuro. Futurum iurabo & iurabo
 präteritū perfectum iuravi & attice iuravi.
Ululo Futurum ululabo.
Abstergo. Futurum abstergam.
Inquino. Futurum inquinabo.
Debeo. Futurū debebo & debeo debebo. **Pm̄** perfe-
 ctum debui. **Aoristus** debui.
Video. Futurum uidebo. **Aoristus** primus uidi.
Video uideo, präteritū perfe. uidebam. bā attice. **Pm̄** perfe.
 uidi. präteritū plusq̄ perfectū uiderā. **Principium.** **P.**
Prætereo präteritū imperfectum præteribam.
Adsum ades adest.
Patior patiebar futurum patiar a patior. Präteritū perfe-
 ctum passus sum. **Aoristus** secundus passus sum a patior.
Mitto futurū mittam. Präteritū perfectum misi. **Inde**
 finitum primum misi.
Extendo futurum extendam. Präteritū perfectum extendi.
Digero & digero & digero poetice. futurum digeram.
Acquiro acquiro. futurum acquirā. präteritū pfe. acquisiui.
Penetro. futurum penetrabo. **Aoristus** primus penetraui.
Horui ab horreo Futurum horrebo. präteritū perfectū qui
 peccauit horui.
Figo & figo futurum figam. **Aoristus** fixi a
 figo.
Bibo bibebam. futurum bibam präteritū perfectū bibi, **ao.**
 ristus secundus bibi.
Cado. futurum cadam. präteritū perfectum cecidi. **AO.**
 ristus secundus cecidi
Incendo. futurum incendam.
Fingo fingam. Futurum fingam. **Aoristus** primus. **Finxi.**
Nauigo futurum nauigabo a nanigo, sic & spiro, fu-

c

turum spirabo.
 Vendo quod uendo. Futurum uendam. Præteritū pfe. uédidi.
 Præmitto præmisi. medius aoristus primus.
 Extendo futurum extendam.
 Accurro futurum accurram. Aoristus secundus ac/
 curri ab accurro
 Populo. Aoristus secundus populatus sum.
 Volo uolo. medius aoristus primus uolaui.
 Timeo. futurum timebo.
 Interrogo futurum interrogabo ab interrogo. præteritum /
 perfectū iterrogaui. Aorist⁹ scdus iterrogaui. Principiū Ro.
 Facio futurum faciam.
 Rumpo & rumpo. Futurum rumpam.
 Roboro & roboro. Futurum roborabo.
 Valeo Futurum ualebo præteritum perfectum ualui ua /
 luidi ualuit. Imperatiuum ualeat ualete ua /
 lento. Principium Sigma.
 Extinguo futurum extingua & extingam. Aoristus secundus
 extinxi ab extinguo.
 Cōcitor. Aoristus. i. cōcitatatus sum. Aoristus scdus cōcitaui.
 Putresco. Aoristus putruui.
 Libo Futurum libabo. Aoristus primus libaui.
 Stillo & stillo. Futurum stillabo.
 Gemo & gemo Futurum gemam.
 Pugno Futurum pugnabo
 Sterno Futurum sternam Aoristus primus Straui.
 Sterno futurum sternam. Aoristus primus strauui.
 Misceo. Futurum miscebo. Præteritum perfectum miscui
 Contingo Futurum contingam. Præteritum perfectum con /
 tigi. Aoristus primus contigi.
 Cohibeo cohibeo futu⁹ bebo. Aorist⁹. ii. cohibui. Vñ Impe /
 ratiuum cohibe cohibeto. Principium Gamma.
 Præteritum perfectum Mortuus sum & mortuus sum a' morior
 Seco Futurum secabo. Aoristus secundus secui.
 Fabrico. Aoristus secundus fabricaui.
 Extendo futu⁹ extendā. Aoristus. ii. extēdi. Vnde hic extēdēs.

Liquefacio. futurę liquefaciam Præteritum pfectum liquefeci
 Pario Futurum pariam. Aoristus secundus peperit.
 Vulnero uulnerabā. Futurę uulnerabo. aorist⁹ prim⁹ uulneraui
 præteritum perfectum uulneratus sum a uulnero uulnero.
 Soluo & soluo. Futurum soluam.
 Tolerō tolero futurę tolerabo. Aorist⁹ secūd⁹ toleraui a tolero
 Nutrio. Futurū nutriam. Aoristus primus nutriui. mediū præ-
 teritum perfectum nutriui.
 Timeo. futurum timebo
 Sum eram. Futurum ero a fabrico. Præ-
 teritum pfectū fui a consequor consequor. Aorist⁹ secūdus.
 fui. Principium ypsilu.
 Sustineo. Futurę sustinebo pñm pfectū sustinui. Aoristus
 secundus sustinui.
 Promitto futurę promittam. Præteritum perfectum promisi
 medius aoristus secundus promisi.
 Subeo futurum subibo. Aoristus subii a subeo.
 Priuo. Futurum priuabo.
 Dormito Futurum dormitabo.
 Pluit futurum pluet. aoristus primus pluuit. Principium phi
 Dico præteritum imperfectum dicebam & amplius non.
 Fugio futurum fugiam. Medium præteritum perfectum fugi.
 Aoristus secundus fugi
 Fero futurum feram a fero præteritum perfectum tuli. Ao-
 ristus primus tuli. Aoristus secundus tuli a fero.
 Dico cis cit. dicitis duo. dicūt duo. dicim⁹ citis cūt. Futuro dicā.
 Aoristus primus dixi. Aoristus secundus dixi. Infi-
 nitū dicei.
 Præuenio pueniebā futurę pueniā a præuenio Præteritum per-
 fectum præueni. Aoristus primus præueni. Aorist⁹ secūdus
 præueni a præuenio. Participium hic præueniens.
 Corrumpto futurum corrupā. Præteritū pfectū corrupe Mediū
 præteritum perfectum corrupe.
 Tabesco futurum tabescam.
 Cruento & cruento futurum. cruentabo.
 Produco futurū pducā. pñm pfectū produxi. Aoristus se-

e ii

cundus produxi a produco. Principium chi.
 Gaudeo futurum gaudebo. Aoristus gausus sum.
 Sæuio futurum sæuiam. Aoristus sæuiui.
 Fundo futurum fundam a fundo. Aoristus fudi.
 Coloro futurum colorabo. Principium psi.
 Cano futuræ canam præteritum perfectum cecini. Aoristus
 primus cecini. Principium o mega.
 Pello & pello futurum pellam & pellam.
 Emo emam futurum emam præteritum perfectum emi
 & emi attice unde emptus.
 Cōcitaui a cōcito futuræ cōcitabo. Aoristus primus cōcitaui
 & per syncopen cōcitaui uel cōcito cōcitabo cōcitaui æolice.

FINIS ANOMA

LORVM

VERBO

RVM

De Spiritibus.

Quot spiritus? duo densus & lenis. Omnis dictio a uo-
 cali uel diphthongo incipiens aspiratur uel attenuatur. Sed a
 cōsonantibus solū rho in principio dictiōis ens aspirat ut rhetor.

Quando aut sunt duo primū qdē attenuat, secūdū aut aspirat
 apud antiquos ut aduerbium. Nota uniuersaliter quod
 nominatiui spiritus retinetur & in reliquis casibus. Et in
 uerbis uero spiritus thematis seruatur. & in iis quæ ab illo
 inflectuntur, ut pecco peccabam traho trahebam. præter
 habeo habebō qd ipræsenti qdē attenuat, in futuro uero aspira-
 tur ad differentiam extra quod est aduerbium. In uerbis
 in præteritis e psilon præcedens & excidens atte-
 nuatur, sicut scripsi scripsi. si præcedit quidem non decedit
 autem, spiritum præsentis habet ut sto stabo steti qui stetit.

Omnis articulus a uocali incipiens aspiratur ut hic hæchi hæ.

Omne pronomen ab e psilo incipiens attenuatur ut ego pter
 se & quæ ex eo, ut seipsum. ab alia autem uocali in,

incipiens aspiratur ut hic hæc præter. ipse & quæ ab eo
ut homicida sui, p se quid faciens. Omnis præpositio a uocali in
cipiens attenuatur ut ab per, præter. sub & super. Omnis Con-
iunctio a uocali incipiens attenuatur ut sed. si quoniam. præter
causales nam causales omnes aspirantur ut ut. pro-
pter. ut. præter ut. Deriuatiua si retinent principium. spi-
ritum proprii primitiui habent ut amo amor ulcero ulcus.
præter sudor a laboro quod est laboro. simula simul. series
a nesto. carcera prohibeo.

Peraphæresin tenuis con-
sonantis facta relatiua aspirantur ut tantus quantus tunc quādo
præter tunc quando tunc quando. Aeolica omnia attenuant
nam æoles ignorant aspirationem. Numeralia omnia aspi-
rantur ut unus sex septem præter octo nouem & quæ ex ipsis ut
octuagita nonagita. a siue itēsiōē significat siue priuationē siue
simul siue malum siue modicum siue abundat attenuat. præter
catena ex priuatiuo alpha. & soluo & infernus ex priuatiuo
alpha & uideo. Sed cōgregatiuū alpha aspirat. simul. uniuersus
Principium Alpha.

Alpha ante alpha attenuatur ut Aaron. intangibilis.

Alpha ante uita attenuatur ut innocuus nisi rho inferatur ut
ancilla.

A ante gamma attenuatur ut agon. præter castus & sanctus &
ab his deducta ut sanctitas.

Alpha ante delta attenuat ut canto præter ifernus & adultus

Alpha ante epsilon attenuatur ut aquila aerem

Alpha ante zeta psilē hēt ut iæmulus. pter ueneror qđ ē ueneror

Alpha ante theta iota cappa attenuatur ut plus moueor arx.

Alpha ante lambda attenuatur ut alius unguo nisi mi inferatur
ut salitus & præter sal salis capio quod est capio satis.
salio. area. catena. halicarnasus. salio.

Alpha ante mi, attenuatur ut plaustrum præter simul. pecco
cōcertatio funis qđ ē funis placēta matula. cōsonāte aut illa.
ta cū mi semper attenuatur ut circum ambrosia indumentum

Alpha ante gni attenuatur ut per præter placeo quod ē placeo

Alpha ante xi & o micron attenuatur ut dignus ensis qđ ē ensis

Alpha ate pi psilen habet ut ab præter semel simplex uniuersus

c iii

γεωμέτραι· οἱ δὲ ἀστρολόγοι· οἱ δὲ ἡδονικοί· οἱ δὲ περὶ πατητικοί· οἱ δὲ κρι-
 πτικοί· καὶ ὅσοι ἄλλοι γύρῳ εἰσὶ παραπλήσιοι· αἱ δὲ γνωαῖκος ἐκείναι
 αἰδοκοῦνται περιτέχων ὁμοιοταῖς πρώτοις, ἐν αἷς ἐφης εἶναι πλὴν ἀκρά-
 σιαν, καὶ αἱ ἄλλαι αἱ μετ' αὐτῶν, ἴνδον εἰσὶν; αὐταὶ ἐκείναι εἰσιν ἐφῆ· ὅ-
 τερον οὖν καὶ ὧδε εἰς πορεύονται· νῆ δία καὶ ὧδε, ἀπαντίως δὲ, καὶ οὐ χι-
 ῶς πῶρ ἐν τῷ πρώτῳ πῶρι βόλῳ· πότῳρον οὖν καὶ αἰδοῦσαι; καὶ ἐφῆ·
 ἐπὶ μὲν γὰρ καὶ ἐν γύρῳ ἢ πόμα, ὃ ἐπὶ πῶρον παρὰ τῆς ἀπάτης, καὶ ἡ
 ἀγνοία μὲν νῆ δία, καὶ μετ' αὐτῆς γὰρ ἀφροσύνη, καὶ οὐ μὴ ἀπέλθῃ
 ἀπ' αὐτῶν, οὐθ' ἡδῶς, ὅθ' ἡ λοιπὴ κακία, μέχρις αὐτῶν ἀπογόντες τῆς
 ἡδονῆς παρὰ δὲ αἰσῶν, εἰσελθόντες εἰς πλὴν ἀληθινῶν ὁδῶν, καὶ πίωσι πλὴν γύ-
 ρου καὶ θάρκελῳ διώκῃ· καὶ ἐκβάλλωσι τὰ κακὰ πάνθ' ὅσα ἐχρυσί,
 καὶ τὰς δόξας, καὶ πλὴν ἀγνοίαν, καὶ πλὴν λοιπῶν πᾶσαν κακίαν· ὅτε αὖ,
 οὐτῶ σωθήσονται· ὧδε δὲ μὲν ὄντες παρὰ τῆς ἡδονῆς παρὰ δὲ αἰσῶν,
 ἀπολυθῆσονται, οὐδὲ ἐλπίδι αὐτῶν κακῶν ὅθεν ἐνενεχθῶν τούτων πῶν
 μαθημάτων· ποῖα οὖν αὐτῇ ὁδῶς ὅστιν, ἡ φέρουσα ἡδὴ πλὴν ἀληθι-
 νῶν παρὰ δὲ αἰσῶν, ὁρᾷς ἐφῆ αὖ τῶν τῶν πινᾶ ἐκείνων, ὅπου οὐδεὶς ἐπιγα-
 ρικεῖ, ἀλλ' ὁρῆμοσ' δοκεῖ εἶναι; ὁρᾷ· οὐκοῦν καὶ θύραν ἵνα μεκραί-
 ηται ὁδὸν πῶν παρὰ τῆς θύρας, ἡ πῶν ὁ γὰρ ὁ γὰρ αὐτῶν, ἀλλὰ πᾶν ὁ λῆ-
 γοι πορεύονται, ὡς περὶ δυνάσιν ὁδῶν, καὶ ἰαχίαι, καὶ περὶ δυνά-
 εἶναι δοκῶν; καὶ μάλα ἐφῆ· οὐκοῦν καὶ βουλόμην ἡδὴ πλὴν ἀλη-
 κεῖ εἶναι, καὶ ἀνὰ βίαν πᾶν, καὶ κρημνοὺς ἐχρυσὸν ἐν τῇ κακίᾳ
 πῶν βαθεῖς; ὁρᾷ· αὐτῇ γίνεσθαι ἡ ὁδὸς ἐφῆ, ἡ ἀγνοία πρὸς πλὴν ἀλη-
 θινῶν παρὰ δὲ αἰσῶν, καὶ μάλα γε χαλεπὴ προσοδῆν· οὐκοῦν καὶ αἰσῶν
 περὶ τὴν βουλὴν ὁρᾷς πᾶν μετὰ ἄλλῳ, καὶ ἡδὴ πλὴν κληρῶν ἀπό κρη-
 μνον; ὁρᾷ ἐφῆ· ὁρᾷς δὲ καὶ γνωαῖκος δυνάσιν καὶ κακίας ἡδὴ τῆς πῶν
 λι παρὰ τῆς, καὶ οὐκ ἐκ τῶν τῶν σώματι, καὶ ὡς ἐκτετακται τὰς χεῖρας
 πρὸς τῶν; ὁρᾷ· ἀλλὰ τίνος καλῶνται ἐφῆ αὐταὶ; ἡ μὲν, ἐκ τῆς
 τῶν καλῶνται, ἐφῆ· ἡ δὲ, καὶ τῶν αἰσῶν· εἰσὶ δὲ ἀδελφοί· ἡ οὖν τὰς χεῖ-
 ρας ἐκτετακται οὐτῶ πρὸς τῶν; παρὰ καλοῦσιν ἐφῆ τῶν παρὰ
 πῶν μὲν οὐδὲ τὴν τῶν θάρρειν, καὶ μὴ ἀποδηλῶν, λέγουσιν, ὅτι
 βραχὺ ἐπὶ δὲ καὶ τῶν αὐτῶν, εἴτα ἡδὴ οὐσιν εἰς ὁδὸν καλῶν· ὅταν
 δὲ παραγίνονται ἡδὴ πλὴν πῶν, πῶν ἀναβαίνουσιν; ὁρᾷ γὰρ ὁδὸν
 φέρουσαν οὐδὲ μίαν ἐπὶ αὐτῇ· αὐταὶ ἀπὸ τῶν κρημνοῦ πρὸς καλῶν
 βαίνουσιν; καὶ ἐλκῶσιν αὐτῶν αὖ πρὸς ἐαυτάς· εἴτα κελεύουσιν αὐτῶν
 διαναπαύεσθαι, καὶ μετὰ μικρὸν διδύκωσιν ἰσχύ, καὶ θάρσος, καὶ
 ἐπαγγέλ-

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

geometrae, alii astrologi, alii uoluptuarii, alii peripatetici, alii critici, & quicunque alii his sunt similes. mulieres autem illae quae uidentur circuncurrere similes primis, in quibus ais esse incōtinentiam, & aliae cum ipsis quae sunt: ipsae illae sunt inquit. Nū igitur & huc ingrediuntur? Per Iouem & huc, raro autē, & non uelut in primo ambitu. Nunquid igitur & hae opiniones? nae inquit. Immo enim & in his poculum, quod ebiberunt a deceptiōe, ac ignorantia manet per Iouē, & cum ea insipientia, ac non discedet ab ipsis neque opinio, neque reliqua malitia, donec obliti falsae disciplinae ingrediantur in ueram uiam, & bibant huius purgatoriam uirtutem, & abiecerint mala omnia quae habent & opiniones, & ignorantiam, & reliquam omnem prauiatē. Tūc sic salui fient. hic autem manentes apud falsā eruditionē nō unquam absoluentur, neque deerit ipsis malum ullum gratia horum studiorum. Quae igitur haec uia est ducens ad ueram disciplinam? Vides inquit supra locū illum, ubi nemo inhabitat, sed desertus uidetur esse? Video. Igitur & ianuā quandā paruā, & uiam quandā ante ianuā, quae non multū frequentatur, sed pauci eunt, quod tanquam difficilis ascensu & aspera, & saxosa esse uideatur? & ualde inquam ego. Igitur & collis quidā excelsus uidetur esse, & ascensus angustus ualde, & praecipitia habens hinc inde profunda? uideo. haec igitur est uia inquit ducens ad ueram disciplinam, & saneque difficilis uisu. Itaque & supra circum collem uides petram magnam circum circa praeruptā? uideo inquit. uides igitur & mulieres duas insistentes supra petram splendidas, & bonae habitudine corporis, & quomodo extenderunt manus alacriter? uideo, sed quae uocantur inquit hae? altera quidem continentia appellatur inquit, altera cōstātia, sunt autē germanae. Cur igitur manus extenderunt sic alacriter? hortantur inquit aduenientes in locum confidere, & non timere, dicentes breui adhuc oportere tolerare ipsos, dein uenturos in uiam bonā. Cū igitur peruenerint ad petram, quomodo ascendunt? uideo. n. uiam ferentem nullam ad ipsam? ipsae a praecipitio descendunt, & trahunt ipsos supra ad seipsas. hinc iubent eos quiescere, & paulo post contribuunt fortitudinem, & audaciam & promit

Quare reliquum in medio sequentis quaternio nis.

tener tango.
Alpha ante rho attenuatur ut arabs, nisi. mi. sequatur uel. pi, ut
currus rapio præter mollem.
Alpha ante sigma attenuatur semper ut exerceo. urbs.
Alpha ante tau attenuatur ut sine præter quæ pro quæ &
alter pro alter,
Alpha ante ypsilon, phi, cappa attenuatur ut spuma achiuus altus
Alpha ante psi attenuatur ut post præter hapsis mēbra q̄ membra.
Alpha ante o mega attenuatur ut flos. Regulæ Epsilon.
Epsilon abundans in principio dictiois præsentis spiritum assumit
ut uideo uidebam uidebam uidebam uiginri uiginri.
Epsilon ante alpha aspiratur ut se ipsum præter uer. bonox. si.
Epsilon ante uita attenuatur ut ieci. Præter septimus septua/
ginta hebræus.
Epsilon ante gamma attenuatur ut excito.
E ante d attenuatur ut Edo præter pauimentum quod pauimentum sedebit
pro sedebit sedes.
Epsilon ante epsilon attenuatur ut facile pro facile. præter deside/
rium quod desiderium.
Epsilon ante zeta aspiratur ut sedeo.
Epsilon ante ita non inuenitur nisi a declinatione ut bonus pro
bono a bonus.
Epsilon ante theta attenuatur ut consuetudo.
Epsilon ante iota attenuatur ut similis.
Epsilon ante Cappa aspiratur ut hecuba præter socer. Induciæ.
Epsilon ante lambda uel unum uel duplex psi hēt ut arguo. eloquus ni
si cappa inferatur ut traho & præter græcus caliditas. hellepon/
tus. helenus helene palus capio uerto helicon uermis.
Epsilon ante. mi. attenuatur ut empedocles.
Epsilon ante. n. attenuatur. propter autem & unius excipitur.
Epsilon ante. xi, attenuatur. ut licet præter sex habebo habebis. habitus
deinceps.
Epsilon ante omicron aspiratur ut festum.
Epsilon ante. pi. attenuatur ut uerbum præter sequor.
Epsilon ante rho. psi hēt ut cōtendo præter septum. mercurius. ros.
facio.

Epsilon ante sigma attenuatur ut ultimus. præter habetia ipsum cum
ta. ut conuiuior.

Epsilon ante ta. attenuatur ut annus. præter paratus alter socius.

Epsilon ante ypsilon attenuatur ut bonus.

Epsilon ante chi & phi attenuatur ut ephesus habeo. præter solidus

Epsilon ante psi. aspiratur ut coquo

Epsilon ante omega aspiratur ut mane. præter sum quod est sum.
& permitto. De Ita.

Ita ante alpha a declinatione solum inuenitur ut iui pro i/
ui.

Ita ante uita aspiratur ut hebe. præter paululum pro
paululum quod a pleonasmio fit. nam ita abundat.

Ita ante gamma aspiratur ut puto præter diuinus.

Ita ante delta psilen habet. ut iam præter lætor uoluptas suauis.

Ita ante epsilon zita ita theta iota attenuatur ut sol mos iuuenis.

Ita ante cappa aspiratur ut minime præter quiete pro qui-
ete.

Ita ante lambda attenuatur ut fatuus præter clauus sol.

Ita ante mi attenuatur ut dies præter dies domesticus dimidiū
iaculator quod est iaculator.

Ita ante gni attenuatur ut si. quando.

Ita ante xi non inuenitur nisi a declinatione ut ago egi.

Ita ante o micron attenuatur.

Ita ante pi attenuatur ut epirus. præter iecur.

Ita ante rho attenuatur ut paulatim præter herodes. Iuno. herodianus.
heron. hercules herodotus heros herophilus.

Ita ante sigma. aspiratur. ut Hesiodus quæ missio lætat? sū præter
dicunt pro dicunt, & quæ a declinatione ut comedi fuisti

Ita ante ta. attenuatur ut cor præter uinco uinco.

Ita ante ypsilon attenuatur ut bonus bonus.

Ita ante phi attenuatur ut spuma quod est spuma. præter Vul-
canus. Hephæstion.

Ita ante psi non inuenitur nisi a declinatione ut incendo incendi

Ita ante chi attenuatur ut sono. sono

Ita ante omega attenuatur ut aurora.

Regulæ de iota.

Iota ante alpha uita gamma attenuatur.

Iota ante delta attenuatur ut uideo. nisi rho inferatur ut firmo præter sciens.

Iota ante epsilon attenuatur ut ire præter sacer accipiter.

Iota ante zeta attenuatur ut sedeo.

Iota ante iota attenuatur ut medicus medicus præter mitto.

Iota ante theta attenuatur ut ithaca

Iota ante iota non inuenitur.

Iota ante cappa attenuatur ut icarus præter sufficiens supplico peruenio peruenio.

Iota ante lambda attenuatur ut ilium præter propitius.

Iota ante mi siquidem inferatur uocalis aspirat ut desiderium si autem consonans attenuatur.

Iota ante gni attenuatur ut indus.

Iota ante xi & omicron attenuatur ut uiscum iolaus.

Iota ante pi unum quidem attenuatur per duo uero aspiratur.

Iota ante sigma attenuatur ut æqualis nisi tau inferatur ut sto. præter iter.

Iota ante tau ypsilon phi chi psi omega attenuatur ut italia iynx fortiter piscis ips. io.

Regulæ de o micro.

Omicron per superabundantiā additū aspirat. quomocumq. u. ter.

Omicron ante alpha uita gamma attenuatur ut mulier uerulū acernus

Omicron ante delta attenuatur ut Vlysses præter uia.

Omicron ante zeta theta attenuatur ut oleo uelum.

Omicron ante cappa attenuatur ut ocium. præter qualis quātus

Omicron ante lambda attenuatur ut perdo. præter totus pila tractus. nauis.

Omicron ante mi attenuatur ut iuro præter similis tamen. clamor. coetus.

Omicron ante gni. attenuatur ut asinus

Omicron ante xi. attenuatur ut acutus.

Omicron ante pi attenuatur ut fructus præter scutum.

Omicron ante rho attenuatur ut mons præter uideo terminus & præter in quibus cappa uel mi cū rho sequitur ut portus impetū facio iu

ro ordo.

Omicrō ante sigma si qdē uocalis sequat̃ aspirat̃ ut sanctus p̃ter
ofiris. si autem consonans attenuatur ut legumen.

Omicrō ante tau attenuat̃ ut sonitus p̃ter quod quādo quādo

Omicron ante. phi. chi. psi. attenuat̃ ut serpens uehiculum sero.

Omicron ante o micron. ypsilon. o mega non inuenitur.

De ypsilo

Ypsilon aspirat̃ semp siue ante uocalē siue ante cōsonantē. p̃ter
æolica. nam æoles ignorant aspirationem.

De o megalo.

O mega attenuat̃ semp ut pello hūerus & reliqua p̃ter hora
& quæ ab eo ut formosus sic morior.

De diphthongis.

Alphaiota diphthōgus ī ultra unā syllabā dictionibus attenuat̃
ut æuum. erumnæ nisi mi inferatur ut sanguis p̃ter capio
eligo.

E iota diphthōgus attenuat̃ ut in p̃positio temere. p̃ter tego
fatum uestis uestis uestis indutus unususq; series carcer.

Eypsilo diphthōg⁹ attenuat̃ ut bene p̃ter illumio illumio & ī
flammo. Inuenio inuenio.

O iota diphthongus in ultra unam syllabam dictiōib⁹ attenuat̃
ut uinum p̃ter uia. ouis autem ex ouis attenuatur.

O ypsilon diphthongus attenuat̃ ut nequaq; p̃ter quoniā cau
salem coniunctionem & cuius pro cuius. & sic aduerbium &
hic pronomen.

FINIS CVM DEO
SANCTO
DE SPI
RITIB⁹.

Proæmium secundi.

Post cognitionē octo partium orationis consequens esset de constructione quorundam uerborū tractanti aliqua ex ipsis actiua, aliqua passiuā dicere, aliqua neutra communia & deponentia, quotq; modis horum transitio fit, ut statim introductionis naturam uerborum edocti themata scribere inciperant, & græcam uocem degustent, antequam poetæ audiant. Sed huiusmodi materia ab Apollonio difficili, & Syngelo studioso generaliter tractata est, a Maximo autem Planude, & aliis specialiter, non per genera, sed per lingarū ordinē, ad quos, cū tēp⁹ fuerit, i curreſ discipulos oportet diligētius omnia scituros. hic enim non multitudo uerborum, sed paucorū quorundam per genera transitio tradita ē, qb⁹ reliq; uolenti conferre licebit.

Constantini Iascharis Byzantini de Constructione quorundā uerborum per genera, Liber secundus.

Quoniā nobis sermo de uerbo, definiendum ē primū ipsum, deinde diuidendū. Verbū igit ē pars orōnis declinabilis ī propriis trāsfigurationibus diuersorū tēporū demonstratiua, cū actiōe, uel passione, uel neutralitate psonarū significatiua. Huius aut aliqd psonale ut dico. scribo, aliquod ipsonale ut oportet, oportet, & aliquod uoluntatem, & rem significat ut scribo. lego. aliquod uoluntatem solum, ut uolo. uolo, aliquod rem solum ut infinita, uerberare. uerberari. Item uerborum quædam cum ntō constructa per se perfectionem significāt, ut Aristoteles deambulat, Theon uiuit quæ appellantur incōpositæ pditiones, quædā uero cū eo cōstructa nō significāt p se pfectionē ut Socrates amat. deest quem, quæ uocantur minores pditiones. Quædam uero cū obliquo posita obliquā pfectā orationem perficiūt, ut Socratem pœnitet, quæ uocantur incongruentiæ. Quedā aut cū obliquo constructa obliquā pfectā orationem non perficiunt ut Socrati curæ est. deest enim cuius, quæ uocantur minores incōgruentiæ. Item genera, siue dispositiōes uerbi, quinq;. Actiuum. passiuum. neutrum. commune, siue

medium, & deponens, & actiuum quidē desinens semp in o format passiuum in me, ut diligo diligor, quod & transitium, & rectum, & factiuum uocatur. passiuum uero desinens in me, passionem significat ab actiuo factam. quod ut plurimū medium fit, uocatur autē & supinū. Neutrū autem proprie desinens in o, nō format passiuū, neq; actionem, neq; passionem significat, unde & intransitium, & absolutum appellatum est. Diuiditur autem in substantiuum, ut sum. sum. sum. in perse neutrum ut uiuo. ditesco. in totum actiuum, siue per se actiuum ut ascendo, descendo. in perse passiuum, siue per se passum, siue sui passiuum, siue totum passiuum, ut doleo. patior. cōe āt, siue mediū desinēs ī me, aliqñ qdē actionē aliqñ uero passionem significat, ut uiolo amicum, & uiolor ab eo. Deponens autem proprie desinens in me, non formatur ab actiuo, ut plurimum autem actionem significat, quod passiuē qdem scriptū dicitur, significans autem actionē. ideo & p se actiuū uocatur ut pugno obsto. contrarius sum. raro autem & passionem signiat. quare & perse passum uocatur, ut fio corumpor, quod corumpor. Sed de his in propriis locis dicemus, cū speciales ipsorū cōstructiones māifestabimus. nūc āt primum de denominationibus uerborum, & de generali ipsorum cōstructione secundum doctum Apollonium dicamus.

De denominatione uerborum, & generali cōstructione secundum antiquos
Quæ cum accusatiuo.

Verborum quæ ad corporale affectionē referuntur, cū accusatiuo construuntur ut exerceo. tero. remitto. lauo. traho. uiolo. irriigo. uerbero. soluo. ligo. percutio. interficio. uro. cōburo. meto. offendo. multo. noceo, quod animæ, & corpori cōmune. Itē quæ ī aīalē, & morale affectionē. amo. diligo amo. iustifico. iurior. psū cōtūelior. tristifico. dolorifico. cōuitior. maledico. Item demonstratiua, siue laudatiua appellata celebro. laudo. laudo. benedico. magnifico. canto. cano. glorifico. benedico. Item adoratiua. honoro. colo. adoro. acclamo. adolor. blandior. ueneror. uerecundor. ue-

A

neror. Item delusiua deludo. decipio. seduco.
cauillor. fraudo. laeto. ludo. derideo. Item
obtentiuā. habeo. custodio. seruo. teneo. cogo. prohi/
beo. impello. uinco. Item excogitatiua, & opinatiua, & cogni/
tiua. puto & existimo. deprehendo. suspicor. opinor. au/
tumo. Item interrogatiua, & percontatiua, & quæsitua, ut
serutor. percontor. exquiro. Interrogo. interrogo. Inuenio. Itē
miseratiua. lugeo. ploro. fleo. lamentor. ululo. miseresco.
miseror. Item uocatiua uoco. uoco. clamo. appello. nomi/
no. Item scitiua ædifico. coriicido. aurifundo.
medicor. Item hortatiua siue impulsua, ut conso/
lor. irrito. hortor. impello. incito. Item præ/
ceptorā, & affectiua. doceo. erudio. moderor. suadeo.
frigefacio. calefacio. sicco. humetto. dispono. Item supplica/
tiua. supplico. supplico. deprecor. supplico. Item com/
merciorum significatiua. uendo. uenundo. uendo. e/
mo. emo. emo. confero. Item naturalia. prodnco. au/
geo. gigno.

Quæ ad genitiuum.

Sensitiua uero, siue p sensum apprehensua appellata cum ge/
nitiuo construuntur, sentio, & sentio. audio. gusto
olfacio. tango, quæ sæpe etiam cum accusatiuo. Sed
uisus sola cū accusatiuo. uideo. aspicio. cōsidero. uidi. Scdm. n.
doctum Apollonium alii sensus per immissionem fa/
cti, hoc est ex exterioribus in se ipsos accepti, agunt,
uisus autem per emissionem, hoc est a seipso in res uisas
actum mittit. Item participatiua passionis, ut amo cu/
pio. curo. curo. parco. Item cogitatiuaq; &
possessiua cogito. curam gero. curo. fruor. parti/
cipo. communico. memini. Item dominatiua, siue possessiua. re/
gno. dominor. dñor. tyrannisso. potestate utor. dñor. dux sum.
princeps sum. dominor. qd dñor. Itē differentiua, differo. se/
paro. Item distantiua. absum. disto.

Quæ ad datiuum.

Sed acquisitiua uocata cum datiuo construuntur, do. dico.

mitto. fero. porto. gratificor. dono. Item reac/
 quilitiua, ut contradico. dubito. Item contrapersuasiua, ut
 contendo. litigo. luctor. bello. certo. contrarior. pu-
 gno. Electiua autem, & uoluntaria ut rerum signi/
 ficatiua cum infinitis ceu rerum significatiuis construuntur.
 ut praeligo legere. uolo scribere. uolo doce-
 re. Item & desideratiua cum assumptione articuli, desi-
 dero legere. cupio discere. his sic denomi-
 natis, & constructis generaliter ab antiquis,
 Iuniores plurimas species constructionis uerborum fecerunt,
 quas cum nos legerimus i sex species contraxim⁹, quarum Prima i ac-
 cusatiuum. Secunda in datiuum transit. Tertia in geni-
 tiuum. Quarta post accusatiuum in alium accusatiuum. Quin-
 ta post accusatiuum, in datiuum. Sexta post accusa-
 tiuum in genitiuum. de quibus dicendum est i copedii specie, & primu de
 iis, quae in accusatiuum transeunt.

Quae in accusatiuum primae speciei.

Verbum actiuum proprie desinens i o mega, & formans pas-
 siuum in mae ut diligo diligor hoc autem sexfariam constru-
 ctio, Prima species actiuorum postulat ante se no-
 minatiuum personae agentis, qui natura in omni uerbo pra-
 intelligitur, & post se accusatiuum personae patientis, ut pra-
 ceptor diligit discipulum. Amo. Praeteritum imperfectu a-
 mabam. Primum perfectum amaui. Indefinitum amaui. Futuru
 amabo. construitur etiam cum dno, qn aliqd sufficere significat
 ut stat factis, pro contentus est. Diligo. Praeteritum per-
 fectum dilexi. Indefinitum dilexi. Futurum diligam. constru-
 tur etiam cum infinitiuo, cum solet significat. ut solet
 legere, pro solet. Amo. Indefinitum amaui. Futurum ama-
 bo pro amo cu actio. Amo aut id qd pmaneo, & acquiesco cu da-
 tiuo. Desidero. primum pfectu desiderauui. Indefinitu desiderauui
 future desiderabo. sed amo plus q diligere significat. & diligo qd e
 pnt, desidero uero absente. Amo at uniuocu ens ut plurimu in
 calumnia accipitur. & ppter ea cu gto construitur inquit Apol-
 lonius, cu at boni gra positu e plusq diligere significat. Vnde &
 bonum regem aiunt non solum ab hominibus diligi, ue-

A ii

rum etiā amari. Odio habeo. ptm̄ perfectum. odi. Indefinitum
odi. Futurum odio habeo. Lædo. Indefinitum læsi. Futu-
rū lædā. Verbero. Indefinitū uerberaui futuꝝ uerberabo. Dis-
soluo. Ptūm perfectum. dissolui. Indefinitum dissolui. Futu-
rum dissoluam. pro deleo. Diuerto autem ad hospitium, &
diuerto apud hospitem, pro hospitor. unde & diuersorium
tēporaria habitatio. Habeo iæquale, cuius futuꝝ habeo. præ-
teritū pf. habui Secundū indefinitum habui ab habeo. cuius fu-
tuꝝ habebo. habeo at id q̄ possideo, qđ teneo. qđ hīto. qđ porto
qđ pello. habeo qđ possum, cū Infinitiuo. habeo facere, pro pos-
sum, habeo qđ affect⁹ sū. cū aduerbio & gtō. bene hēo. & sic sen-
tētiā habeo, & bene ualeo corpore, & bene ualeo corpus, &
bene habet mihi quidam. pro cōmodus mihi ē. habeo uero te p̄
tango cōmune cum genitiuo. Admiror. præteritū pfe. admi-
ratus sum. Indefinitū admiratus sum. futu. admirabor, p laudo.

Miror uero de uiro, ad accusationem, & amplius miror ui-
rum raro. Laudo ad deum. Indefi. laudaui. Futurum. lau-
dabo. Laudo uerbis. Indefini. laudaui. Futu. laudabo. Lau-
do scripto. Indefinitum. laudaui. Futurum laudabo.

Æmulor, qđ laudo, & imitor, & inuideo. Indefi. æmula-
tus sum. Futu. æmulabor. Cognosco inæq̄le. Ptūm ip̄f. cogno-
scebam, & amplius non. Sed a cognosco & cognosco. ptm̄ perf.
cognoui. Secundū indefi. cognoui. Futu. cognoscam, & etiam
lego libellum. & discerno. & cognosco. ignosco uero
tibi peccatum. & condemno tuam ineruditionem. & pœnitet
factorū. despero autē aliqñ qđ cū gtō, aliquādo uero cū accusa-
tiuo. Video ptm̄ imperfe. uidebam. præteritum perfectum ui-
di. Item uideo, & uidi. Indefinitum secundum. Decipio. Inde-
finitum decepi. Futuro, decipiam. Inhonorō, Indefinitū ihono-
raui. Futurum inhonorabo. mitto, ptm̄ imperf. mittebā. Futu-
rum mittam. Indefinitum secundum mi si, ptūm perfectū mi si
a percutio, cui⁹ Futuū percutiam. eodē mō & destruo, & crimi-
nor. cōmitto autē & appono cū datiuo. Impono uero tibi hoc
similiter & tingo. mergo. Iudico. Diuidico, & adiu-
dico, & recenseo. & adiudico. porto. exquiro. cōgrego. suffoco
iaculor. mœstifico. dolorifi. piscor. ūgo. accedo, & accēdo ignē.

lauo manus ante prandium. abluo uero post prandium. (cal-
po mordeo. domo. inesco. iudico. iustum facio iniurior. pro-
bo, & reprobō, & alia permulta, de quibus dicere non
pntis cōsideratōis. sufficiēter. n. ab aliis dictū ē p alphabetū, & a
Maximo Planude in libro de transitivis, & intransitivis.
Sciendum q̄ his uerbis ponitur datiuus ante accusatiuum,
gratiā, uel acquisitionē significās, ut diligo tibi filiū. uerbero tibi
puerum uidelicet tibi gratificans, & post accusatiuum ponit̄ da-
tiuus instrumentaliter. diligo te tota anima. peto te malis, s̄pe
autem & genitiuus deficiente gratia. diligo te uirtute odi
te prauitate. miror te mente.

Quæ in datiuum secundæ speciei.

Secunda species actiuorum exigit ante se nominati-
uum personæ agentis, & post se datiuum personæ pa-
tientis, ut eruditus Aldus maxime iuuat græcorū studiosos im-
primens libros. In uo præteritum perfectum iuui. Inde,
finitum iuui. Futurum iuuabo. Bello. Indefinitum bel-
laui. Futurum bellabo. quod & cum accusatiuo construitur.
Sed de bello cum accusatiuo. & commito alterum cū altero, pro
hostem facio. Fascino. Indefinitum fascinaui. Futurū fa-
scinabo, pro inuideo. Calumnior autem te, pro calumnior, & in-
crepo. Inuideo. Indefinitum inuidi. Futurum inuidebo.
Credo. credidi. credam. Diffido. diffisus sū. diffidam. Mini-
stro. ministraui. ministrabo. similiter & ministro,
& ministro. & ministro. turbo. disturbo. Inde-
finitum turbaui duplex habens augmētū, futurū turbabo, & tur-
bo te. Illudo tibi. Indefinitum illusi. Futurum illudam.
accuso. Futurum accusabo. & accuso te cæde. Inspicio.
Insidior. Incūbo id quod cōuersor. lucroraūt id quod colligo
pecunias cum accusatiuo crucio, quod punio. punio. pro pu-
nio cū accusatiuo. ulciscor, & ulciscor. qđ iuuō & punio. obuio.
& alia plurima. Sciēdum in his poni datiuum instrumētāliter,
ut iuuō te armis, & genitiuum defectiue, ut dictum est. Iuuō te
ob uirtutem. bello te ob malitiam. Inuideo tibi felicitate.
pro causā.

Quæ in genitiuum tertiæ speciei.

Tertia species actiuorum exigit ante se nomina,
A iii

tiuum personæ agentis, & post se genitiuum personæ pati-
 entis, ut illustriss. imperium uenetorum imperat & Cre-
 tæ. Impero. Indefinitū imperaui. Futurū imperabo. qđ regno &
 imperium facio. & incipio librum, medium. Regno. Inde-
 finitum regnaui. Futurum regnabo. Regnifico uero te apud
 diuinam scripturā, pro regem te facio. pari modo & herifico te,
 & dominifico te, pro herum & dominum te cōstituo. dominor.
 Indefinitum dominatus sum. Futurum dominabor. ducor. du-
 xi. ducam. possum. potui. potero.
 dominor. pro dominor. uinco aut te, pro uinco. Accuso te,
 pro contra te contionor. & accuso te cæde, & etiam cædis.
 negligo. neglexi. negligam. cogito & excogito te,
 & te sæpe. paruifacio te, pro paruifacio. paruife-
 ci. Futurum despiciam. ponitur autem & in his datius instru-
 mentaliter. dominat̃ populo armis. & genitiuus defectiue dñā-
 tur illis crudelitate, & ingratitude.

Quæ post accusatiuum in accusatiuum

Quarta species.

Quarta species Actiuorum postulat ante se nomi-
 natium agentem, & post se accusatiuum patientē, post quē aliū
 accusatiuum, ut Constantinus in Messana Siciliæ docet
 suos discipulos poeticas, & rhetoricas disciplinas. Doceo
 te grammaticam, & doceo te sermones. præteritū imperf. doce-
 bam. & amplius nō. Nā quæ in sco usq; ad ptūm imperf. decli-
 nantur, a doceo autem non in usu, docui, docebo. Erudio
 te disciplinam. Indefinitum erudiui. Futurum erudiam. Mo-
 neo te admonitionis. Indefinitum monui. Futurum monebo
 multo te aureo. & etiam aureo. multaui. multabo. Fu-
 ror tibi uestē. Præteritum perfectū furatus sum. Futurū furabor
 Cælo te mea. priuo te pecuniis, & etiam pecu-
 niis. priuaui. priuabo. Aufero, & aufero
 ate libros, & etiam libros. & aufero tibi hoc, & au-
 fero tibi hoc. præteritum perfectum abstuli. Futurum auferam.
 Item induo te uestem, & circuminduo te, & exuo, & dein-
 duo. Initio te mysteriis. exigo a te pecunias.

repeto a te debitum & alia plurima.

Quinta species quæ post accusatiuū datiuū.

Quinta species actiuorum requirit ante se nomina,
tiuum agentē, & post se accusatiuum, post quē datiuum uel ex
contrario ut do tibi librum. nuntio tibi hoc nuntia-
ui nuntiabo. significo tibi noua. significauī significabo. do tibi
pecunias. dedi. dabo. dico tibi sermonem. & dico te sermo-
nibus studere. dixi. dicam. facio tibi bonum cōmuniter. & facio
tibi bonum attice. feci feci faciam. facio tibi hoc,
& facio tibi hoc attice Feci faciam. porto tibi aureum.
& porto te in agrum. accipio autem te commune, pro ac-
cipio portauī portabo. fero tibi Canem, & fero ipsum in
tuam domum. intuli tuli. feram futurum a fero. duco tibi
hominem, & duco te in ciuitatem. scds aoristus duxi, & attice
duxī. futurum ducam. nota autem fero de inanimatis, Sed
duco de animatis. porto autem de utroq;. remitto tibi
depositum, & remitto te simpliciter & remitto tibi debitum.
pro absoluo. remisi, remittam. mitto tibi literas, & mitto
te ad Romam. Præteritum perfectum misi, mittam futurum.
scribo tibi Epistulam. & ex contrario, scribo te Ciuibus
& scribo te, pro accuso, unde & scripsit homi-
nem impietate uel transgressionibus. mitto tibi literas, &
res, & mitto te in hortum. sacrifico deo sacrificium e-
xangue sacrificauī. sacrificauī. sacrificabo.

Sexta species quæ post actūm gtm.

exta species, & ultima actiuorum petit ante se
nominatiuum agentem. & post se accusatiuum. post quē gtm,
uel ex ipsa natura uerbi resoluti in nomen, a quo
genitiuus fit, ut dignor te honore pro dignum puto, te ho-
nore, Denudo te bonis pro nudum te statuo, uel intellecta
extra præpositione defectiue, ut soluo te uinculis uide-
licet a uinculis expello te domo, pro e domo.
Dignor te honore, pro dignū te iudico honore, & dignor te, p

A liii

rogo. & rogo te imprimere libellum. rogaui. roga-
 bo. nudo te principatu pro nudum te constituo. nuda-
 ui. nudabo. minuo te socio, pro minorem ostendo
 minui. minuam. expertem facio te cedis. pro innocentem te
 facio. uacuo te pecuniis. pro uacuum te facio.
 impleo te bonis, pro plenum te facio. Impleo phia-
 lam aqua. Saturo te cibo. In his & similibus fit
 uerbi dissolutio in nomen, & uerbum, ut dictum est, In
 sequentibus autem deficit præpositio. Sedo te malis, & quiesco
 te ludere. & etiam ludere. Indefinitum sedauī. Futurum
 sedabo. Persequor te, pro quaero. & expello te domo, pro
 expello. & accuso te furto, pro accuso. quod & expello
 dicitur. pello te ab urbe. & expello te ab altari.
 excludo te a domicilio. leuo te onere. le-
 uo te debito. absoluo te grauibus. pro absoluo.
 abeo uero a te, pro discedo. unde o amice discedi
 te a me, pro abite. libero te seruitute
 impiorum. produco tibi uiam. eripio te ab igni
 excito te & excito te a somno. Purgo te forde
 suspendo te pede. & commerciorum significantia uide-
 licet uendo equum decem aureis. & uendo bouem tritico
 & uendo domum centum talentis. & emo mau-
 rum triginta libris. & emo. & emo, uel per simi-
 litudinem priorum, quoniam pretium in genitiuo, & i datiuo in
 quibusdā, uel p defectū p præpositiōis attice, ut quibusdā uisum est,
 quod non placet. Et principales species constructionis hæ,
 in quas & quæ uidentur quidē, sed nō sunt, referuntur. nam au-
 dio tuos sermones suscipio tuum modum. eadem est, quod
 prima in accusatiuum transiens. nam uerbum in accusa-
 tiuum transit. genitiuus autem uel ab accusatiuo fit, uel a præ-
 positione in quibusdā. uel defectine. Itē ab accusatiuo in ge-
 nitium idem est qd per defectū causa. admiror te ob prudētiā.
 laudo te ob mentem. admiror te sapientia. hæc autem & con-
 uersitæ ponuntur. admiror tuam prudentiam. laudo tuā mentē
 miror tuam sapientiam. Item quod ab accusatiuo in datiuum. I

dem est primæ. uel instrumentali. ut retribuo te muneribus. accipio te mensa. uel resolutorie, ex æquo te Herculi. assimilo te Achilli, pro similem te illis iudico. Etiam in accusatiuum solum transiens post quem ponimus genitium cum præpositione, ut audio poetam a Constantino. hoc autem & cum accusatiuo aliter. secerno lolium a tritico. traho furem ab asylo. Quæ uero a datiuo in genitiuum, eadem est secundæ in datiuum transeunti. ut dubito de tuo principatu, & de principatu. Ignosco tibi ob dementiam defectiue. Sed opus est mihi pecuniis resolutorie, per idigētia mihi est pecuniæ. particeps sum tecum gloriæ. pro particeps tibi fio gloriæ. participo tecum passionis. pro particeps tibi fio passionis. & etiam participo tuam passionem. unde & illud comici, non enim participabas pares plagas mecum. His sic dictis consequens esset eodem modo & de passiuis tractare.

De Passiuis. prima species.

Verbum passiuum proprie est quod desinens in *mæ* ab actiuo formatum, passionem significat. amor, quia amo. uincor, quia uinco. plurima autem passiuia communiter accipiuntur actionē, & passionē significantia, more attico, & maxie quæ uocantur media tempora eorum, & si pleraque in actiuum uerunt. Passiuo autem sexcufariam constructo ut & actiuo, prima species ipsorum exigit ante se nominatiuum personæ patientis, & post se genitiuum personæ agentis cum interueniente præpositione, a uel ab uel ab ut discipulus amatur a magistro. Notandum quod sicut in actiuis præintelligitur nominatiuus agens, sic in passiuis patiens. & quemadmodum in actiuis obliquus patitur, sic & in passiuis agit cum præpositione, & contingit conuerti extremis. magister amat discipulum. discipulus amatur a magistro. & docetur ab eo, & iuuatur ab ipso.

Amor	amatus	sum	amabor
Diligor	dilectus	sum	diligar
Amor	amatus	sum	amabor
Desideror	desideratus	sum	desiderabor.

A v

Odio habeot	odio habitus	sum	odio habebor
Offendor	offensus	sum	offendar
Verberor	uerberatus	sum	uerberabor.
Dissoluo	dissolutus	sum	dissoluar
Habeor	habitus	sum	habebor.
Admirationi sum.	Admirationi	fui	admirationi ero.
Laudor	laudatus	sum	landabor.
Laudor	laudatus	sum	laudabor.
Laudor	laudatus	sum	laudabor.
Emulationi sum.	æmulationi	fui.	æmulationi ero.
Cognoscor.	cognitus	sum.	cognoscar
Videor	uisus	sum	uisus sum
Decipior	deceptus	sum	decipiar.
Inhonoror	inhonoratus	sum	inhonorabor
Iaciot.	iactus	sum	iaciar, sic & mergor
Iudicor.	baiulor.	torqueor	tristificor. mœstificor.

alia similiter secundum passiuorum formam. oportet autē scire, in passiuis poni datiuum idem significantem, qđ genitiuus cū præpositione, ut amor tibi, pro a te. Item instrumentaliter, petor malis, & genitiuum defectiue. sicut in actiuis, Amor a te uirtute, uel ob uirtutem. odio habeor prauitate, pro causa. Item proprium passiuorum conceptiue assumere accusatiuum, cum patientem locū significant, ut uulneror pedem. delector mentem.

Secunda species.

Secunda species passiuorum postulat ante se nominatiuum personæ patientis, & post se genitiuum personæ agentis cum conueniente præpositione. Iuuor iutus sum. iuuabor.

Bellor	bellatus	sum	bellabor.
Fascior	fascinatus	sum	fascinabor.
Inuideor	inuisus	sum	inuidebor.
Credor	creditus	sum	credar.
Non credor	nō creditus	sum	non credar
Ministror.	ministratus	sum	ministrabor.
Perturbor.	perturbatus	sum	perturbabor.

80
Illudor. incusor insidiis afficior. offendor, &
alia. Similiter & hæc sequuntur quæ sunt primæ. adiu-
uor tibi, pro a te. bellor armis. credor bo-
nus. non credor malus. Inuideor felicitate.

Tertia species.

Tertia species passiuorum postulat ante se con-
suetum nominatiuum patientem, & uost se genitiuum cū præpo-
sitione, ut Sicilia dominatur a rege Aragoniæ.
Dominor dñatus sum. dominabor. Regnor. regnatus sum
regnabor. Regnor regnatus sum. regnabor. Im-
peror. imperatus sum. imperabor. in potestate sum. in pote-
state fui. in potestate ero.

Dominor dñatus sum dominabor

Accusor accusatus sum accusabor.

Negligor. neglectus sum negligar.

Cogitor. cogitatus sum. cogitabor.

Paruipendor paruipensus sum paruipendar

Ponuntur & his eadem regnor tibi, pro a te.
Tyrannissor a te armis. & defectiue. paruipendor in
gratitudine negligor, parsimonia.

Quarta species.

Quarta species passiuorum postulat ante se nomi-
natiuum patientē, & post se genitiuum agentē. post quē existētē
accusatiuum in actiuis. ut discipuli docentur a
Constantino grammaticam. Doceor a te orationes. do-
ctus sum. doctus sum, docebor. doctus sum. & doceor tibi
rhetoricen, pro a te. & illud comici. nisi ad præceptorem certe
te per Iouem o miser. pro ad magistrū nisi docendum. Instru-
ora te eruditionem. Instructus sum instruar. Admoneor
a te admōitiōis honeste uiuēdi. dāno afficior a te aureo & aureo
priuor a te pecuniis. priuor a te li-
bris, uel libris. priuatus sum. priuabor. priuor a
te ueste, uel ueste. priuatus sum priuabor. priuatus sum
doctrina & sermonib⁹, quos possidere potuissem, & neglexi. pri-
uatus sum aut meis inuitus. Induor a te tunicam, & circum idu-
or. & exuor. Initior a te sacris literis. Exi-
gor a te pecunias. Postulor a te debitum.

A vi

ἐπαγγέλλονται αὐτοὺς κοῦσῃσι πρὸς πλὴν ἀληθινῶν παιδείαν, καὶ
 δεικνύουσιν αὐτοῖς πλὴν ὁδὸν, ὥς ἐστι καλὴ τε, καὶ ὁμαλὴ, καὶ εὐπρόσφυτος,
 καὶ καθεαυτὰ παντὸς κακοῦ, ὥς περ ὁρᾷς· ἐμφαίνει νῆ δία ὁρᾷς ὅν ἐφη
 καὶ ἐμπροσθεν ἄλλοις ἐκείνου ὅσων τινα, ὅς δοκεῖ καλὸς τε εἶναι, καὶ
 λειμωνοειδὴς, καὶ φῶτι πολλῶν καταλαμπόμενος; καὶ μάλα· κοῦσανοῖς
 ὅν καὶ ἐν μέσῳ τοῦ λειμῶνος περὶ βολὸν ἐτόδρον, καὶ πύλλω ἐτέραν; ἐστὶν
 οὕτως· ἀλλὰ τίς καλεῖται ὁ ῥόπος ὅτος; εὐδαίμωνων οἰκητήριον ἐφη·
 ὧς γὰρ ὁρᾷ βούσιν αἰετρεταὶ παῖσαι, καὶ ἡ εὐδαίμωνις· εἶον ἐφην
 ἐγώ, ὥς καλὸν τὸν ὅσον εἶναι· οὐ κοῦν παρὰ πλὴν πύλλω ὁρᾷς ἐφη, ὅτι
 γυνὴ τίς ὅστι καλὴ, καὶ καθεσκηκίᾳ ῥ' πρόσσωπον, μέση ἢ καὶ κεκερμέ-
 νῃ ἢ δὴ τῇ ἡλικίᾳ, πολλὴν δ' ἔχουσα ἀπλήν καὶ καλλωπισμόν, ἐσηκε ἢ
 οὐκ ἔστι σρογύλου λίθου, ἀλλ' ἔστι τετραγώνου ἀσφαλῶς κειμένου,
 καὶ μὲν ταύτης, ἀλλὰ δὲ οὐδεὶς, συγκατέροσθ' τινὲς δοκοῦσιν εἶναι; ἐμ-
 φαίνει οὕτως ἔχειν· τοῦτων βίνω ἢ μὴ ἐν τῷ μέσῳ, παιδεία δὲ ἢ δὲ,
 ἀλήθεια ἢ δὲ, πειθώ· τί δὲ ἐσηκεν ἔστι λίθου τετραγώνου αὐτῇ; σημεῖ-
 ον ἐφη, ὅτι ἀσφαλὴς τε καὶ βεβαία ἢ πρὸς αὐτὴν ὁδὸς ὅστι βίος ἀρε-
 κνουμένων, καὶ τῶν διδωμένων ἀσφαλὴς ἢ δόσις τοῖς λαμβάνουσιν· καὶ
 τίνα δὲ ἢ δὲ, ἀλλ' ὁδὸν αὐτῇ, θαρσύνει καὶ ἀφοβία ἐφη ἐκείνοσ· ταῦτα
 δὲ ἵνα δὲ ἢ δὲ, ἐπιστήμη ἐφη τοῦ μηδὲν ἀν' ποτε δεινὸν παθεῖν ἐν τῷ βίῳ·
 ἢ ἀκλεις ὥς καλεῖται ἐφ' ὧν τὰ δῶρα· ἀλλὰ τίς ἐνεκεν, ἐξω τοῦ πῶδε-
 βόλου ἐσηκεν οὕτως; ὅπως τοῦς παρὰ γνομῶνας ἐφη θεραπέυῃ, καὶ
 πρὶν πλὴν καθεαυτὴν διδάμναι, εἴθ' ὅταν καθεαυτῶσιν οὕτως αὐτοῦς
 εἰσάγει πρὸς τοὺς ἀρετάς· πῶς τοῦτο ἐφ' ὧν ἐγώ· οὐ γὰρ σωίημι· ἀλλ'
 λατρεῖς ἐφη· ὥς αὖ, εἴ τις φιλοζήμως καὶ μὴ ἐν τῷ γίγνεσθαι, πρὸς ἰα-
 τρὸν ἀν' δὴ πῶν γνομῶνας, πρὸς τὸν καθεαυτὴν οὐκ ἐβόλε· πάντα ἰα-
 νοσοποιούτα, εἴτα οὕτως αὖ αὐτὸν ὁ ἰατρός εἰς ἀν' ἀληθινὴν καὶ ὑπέραιαν κα-
 τέστησεν, εἴδῃ μὴ ἐπείθετο οἷς ἐπέταττον, εὐλόγως αὖ δὴ πῶν ἀπαυδαῖς
 ἰζώλετο ἔπειθ' τῆς νόσου· ταῦτα σωίημι ἐφ' ὧν ἐγώ· τὸν αὐτὸν τοῖ-
 νω ἰσοῦν ἐφη καὶ πρὸς πλὴν παιδείαν, ὅταν ἴς παρὰ γίγνηται, θερα-
 πείναι αὐτόν, καὶ ποτίζει τῇ ἐαυτῆς διωάμῃ, ὅπως ἐκκαθάρῃ πρῶ-
 τόν, καὶ ἐκβάλλῃ τὰ κακὰ πάντα, ὅσα ἔχων ἦλθε· ποῖα ταῦτα; πλὴν ἀ-
 γνοίαν, καὶ τὸν πᾶν, ὃν ἐπεπώκει παρὰ τῆς ἀπάτης, καὶ πλὴν ἀ-
 λαζονείαν· καὶ πλὴν ἐπισυμμίαν· καὶ πλὴν ἀκρεσάαν· καὶ τὸν θυμόν· καὶ
 πλὴν φιλαρπυρίαν· καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὧν ἀνέπλησθη ἐν τῷ πρῶ-
 τῳ περὶ βόλῳ· ὅταν οὖν καθεαυτῇ, πῶν αὐτὸν ἀρξέται; ἐνδοῦν ἐφη
 πρὸς πλὴν

ζητεῖ τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραγώνου.

promittunt eos constituere in ueram eruditionem. & ostendunt eis uiam esse pulchramq; & planam, & permeabilem & puram omni malo, ut uides. Ostendit per Iouē. uides igitur etiam ante lucum illum locū quendam, qui uidetur pulcherq; eē, & prati specie, & lumine multo splendētē. & ualde. animaduertis itaq; etiam in medio prati ambitum alium, & portam aliam. est ita. sed quis uocatur locus hic? fortunatorum domicilium inquit hic enim uersantur uirtutes omnes, & felicitas. Esto inquam ego perpulchrū locum esse. Igitur apud portā uides inquit mulierē quandam esse pulchram, & constanti facie, mediaq; & manifestā iam ætate. habitūq; habētē simplicē, & ornāmētū. cōsistit at non super rotundo lapide, sed quadrato tute posito, & cum ea alias duas esse. filiaē quādam uidentur esse. apparet ita esse. harum igitur, quæ in medio, eruditio est. Alia uero ueritas, alia persuasio. Cur uero cōsistit sup lapide qdrato hæc? si gnum inquit, qd securaq; & firma quæ ad eam, uia est accedentibus, & datorum secura donatio accipientibus. & quæ sūt, quæ tribuit hæc. cōfidētia, & itrepiditas inquit ille. Hæc autē quæ sunt? Scientia inquit nihil unq; graue patiēdi in uita. O Hercules qd pulchra inq; dona. Sed quare extra ambitum consistit ita? ut accedentes inquit curet, & bibere faciat purgatoriā uim, Inde ubi purgati fuerint, sic eos introducat ad uirtutes. Quomō hoc inquam ego? nō. n. itelligo, sed itelliges inquit. quēadmodū siqs grauit̃ ægrotans ad medicum profectus, primum purgatoriis exegit omnia morbi cātia, deinde sic ipm medic⁹ i cōualescētiā & sanitatē cōstituit, si uero non paruit iis, quæ iusserat, merito repulsus peremptus est morbo. hæc itelligo inquam ego. eodem modo igitur inquit & ad disciplinam cum quis peruenerit, curat ipsum, & bibere facit suam uirtutem. ut purget primum, & eiiciat mala oīa, quæ habēs uenerat. Quæ hæc? Ignorantiam. & errorem, quem ebiberat a deceptione, & arrogantiam, & concupiscentiam, & intemperantiam, & furorē, & auaritiam, & reliqua omnia, quibus oppletus fuerat in primo ambitu. Cum igitur purgatus fuerit, quo ip̃ sū mittit? itro inquit ad

Quare reliquum in medio sequentis quaternionis.

Quinta species.

Quinta species passiuorum postulat ante se nominatiuum patientem, & post se consuetum genitiuum, & qui erat in actiuis datiuum, ut libellus missus est mihi a te.

Nuntior. nūtiatus sum. nuntiabor. nuntior. nūtiatus sū, nuntiatum sum. nuntiabor. tribuor. datus sum. datus sū. dabor. dicor. dictus sum. dicar. fio. factus sum. faciam. & facta est ab illo oratio, pro ab illo composita est. fiam. fio. fi, am. portor. portatus sum. portabor. feror. latus sum. ferar. ducor. ductus sum. ductus sū. ducar. desideror de, fideratus sum. cupitus sum, cupiar. mittor. missus sum. mittar. scribor. scriptus sum. scribar. mittor. missus sum. mittar. sacrificor. sacrificatus sum. sacrificabor.

Sexta species.

Sexta species postulat ante se nominatiuum patientem, & post se consuetum genitiuum, post quē existentē accusatiuum in actiuis. Quidā dignus existimat a rege honore. dignum putor honoī. p dign⁹ iudicor honoī. dign⁹ putat⁹ sū putat⁹ sū. putabor. nudor. principatu. nudatus sum. nudabor. minuo socio. diminutus sum. diminuar. absoluo accusatione. uacuor pecunia. impleor bonis. impletur phiala aqua. satior cibo. in omnibus resolutorie ut dictum est. sedor malis. expellor domo. expellor ab urbe. excludor domo. leuor onere. leuor debito. liberor seruitute, & liberor a te, pro discedo liberor malis. producor uia. eripior ab igni. suspendor pede. purgor sorde. & de passiuis, hæc sunt autem & quædam uerba quæ in actiuis in tribus personis flectuntur, in passiuis autem in tertia solum, ut semino terram. terra seminatur ab agricolis. Aro agrum. ager aratur a solitis. meto segetes. segetes metuntur a messoribus. fodio uites. uites fodiuntur a fossoribus. suo uestem. uestis sinitur a sartoribus. nauigo mare. mare nauigatur a nautis. habitamus ur/

bem urbs habitatur a nobis. habitare facio locum. locus ad habitum dum datur a nobis. Item sunt quedam uerba, quorum tertia solum persona inuenitur in deo intellecta. nungit. tempestat. irrorat. pluit. tonat. & tonant. nebulæ comicus inquit. fulgurat. fulget. fulminat.

De Neutris uerbis. Substantiua.

Neutrum uerbum est proprie definitum in omni, & non formas passiuum in me ut uiuo. ditesco. sanus sum. patior. erubesco. huius autem quedam substantiua uocantur, quæ & ante se, & post se nominatiuum postulant, ut ego sum indoctus, tu es doctus. ille est iustus. atque etiam attice cum genitiuo, ille est ex iustis, ex bonis. Sum. es. est. Eram. eras. erat. fueram. fueras. fuerat. ero. eris. erit. & erit. superstes sum, pro adhuc uiuo. inest uero mihi, & licet mihi hoc. & simul est, & adest, & adest mihi quidam. participat autem mecum diuitiarum. participatio mihi est diuitiarum, impersonaliter. Sum. In definitum sui. Futurum, ero. a quo & existentium inuenitur passiuum. Sum pro sum. & assequor hoc, pro assequor. Etiam extiti, pro sum. & perficio similiter. Sed sum, & sum. & sum, poetica. Sed talia substantiua, & participia assumunt attice. Si fueris praesens, scribe. Sin uero absens fueris, redi.

Per se neutra.

Per se neutra autem uocantur, quæ ante se nominatiuum per se neutralitatis postulant, uiuo. & uiuo uitam attice, uixi. uiuam sed uiuificabis me transitium, diuinæ est scripturæ. ditesco ego, pro diues sum. dito uero alium, pro diuitem facio, transitium. sanus sum ego. & sanus sum corpore. & corpus conceptiuum. Sano uero alium, transitium. prudens sum ego, pro prudens sum. prudentifico uero alium. purus sum, pro purus sum. purifico uero alium. uirgo sum. uerus sum. felix sum. felix sum. felix sum. pius sum. impius sum in deum.

Neutra transitua.

Quedam uero uocantur neutra transitua, quæ ante se nominatiuum postulant, & post se accusatiuum cum praepositione. Ascendo in montem, descendo in campum. conscendo in nauim, & etiam conscendo nauem. ueni in urbem. ueni in forum.

uado in studium. Inueniuntur autem & proficiscor, & proficiscerer deponentia. accedo ad opus. deambulo in hortum. eo præceptori. & eo in præceptorium. curro, quod simpliciter curro. & curro ad præceptorem, similiter & curro & curro ad præmium. & adeo periculum capitis uio in ciuitatem. occurro in iudicium. transfugio ad hostes. frequento forum, eo ad hoc, pro discedo.

Neutra acquisitiua.

Quædam autem uocantur neutra acquisitiua, quæ ante se nominatiuum postulant, & post se datiuum acquisitionem significantem. Seruio tibi. seruiui. seruiam. cedo, & decedo, pro decedo. placeo tibi, & displiceo tibi. & placeo Inuenitur. Iuuo, pro iuuo. auxilior. sequor. gratificor commune. hëo tibi gratiã. hëo tibi gratiã. ago tibi gratiã, gracũ. cõuersor pareo. consentio. occurro. occurro. occurro.

Neutra possessiua.

Quædam autem uocantur neutra possessiua, quæ ante se nũm postulant, & post se genitiuum. Indigeo libris, pro indigentia habeo. & uolo lucrari, pro uolo. expers sum cibi. abundo amicis. Indigeo uestibus pro priuor. & dubito hanc questionem pro in dubitationem propono. careo pecuniis. assequor propositum, & assequor. Frustror spe. aberro uia pro aberro. & pecco peccatum. fruor bonis. & præterfruor. & superfruor, quæ raro, & cum accusatiuo. Fruar, fruebar & fruebar attice.

Neutropassiuua.

Quædam autem uocantur neutropassiuua, siue sui passiuua, & per se passa, quæ ante se nominatiuum postulant. & significant sui passionem, & post se uarios casus. Patior ab inimicis. doleo pro tristor. & doleo malis amicorum. uel super malis. & doleo caput conceptiue. doleo caput, tibi uero non est cura. Lator pro lator. & gaudeo felicitate amici, uel sup felicitate, uel ob felicitatẽ, & gaudeo lectione, pro incumbo. Gaudeo dices, non gaudeo, sicut Datis Persa exultimans atticissare. a quo datismus error. qm̃ primus dixit gaudeo.

ægroto, & ægroto tudie. ægroto tudie dñbilitor tate cōceptiue
lippio lippitudinibus. esurio. sitio. inebrior. inebrio alium. fa-
mesco. esurio. lippio. mœreo. quod mœreo. erubeo. palleo.
senesco. & senesco. morior fleo. & fleo mortuum. eodem mo-
do & lugeo, & lachrymo conceptiue. horreo. tremo. fugio.
& reus sum cædis, pro accusor. fugio autem latrones, & timeo
mortem. & timeo inimicos, siue propter latrones, & inimicos,
intellecta extrinsecus per præpositione conceptiue, Sic enim ui-
detur dicere, docto Apollonio. Notandum in huiusmodi etiā
uariam constructionem inueniri, & passiuas uoces licentia
diuina scripturæ. & poetarum, q̄b⁹ licet cōem cōsuetudinē imitari.

De mediis uerbis.

Cōmune uerbū siue mediū est desinēs in me, & interdū qdē a-
ctū, interdū uero passionē significat, & actū qdē significans acti-
ue construes secundum species actiuorum. & passionē uero, pas-
siue. ut uiolo amicum, & uiolor ab amico. a-
go hominem, & agor ab homine. porto
uirum. & portor ab eo. Oportet autem scire pura communia
pauca esse, Sed plurima passiuia communiter accipi more atti-
& quæ appellantur media tempora ipsorum ut uer-
bero pro uerbero, & uerberor. uerberaui pro uerberaui, &
uerberatus sum. uerberabo, pro uerberabo, & uerberabor, & alia
similiter ut usus postulauerit. peto. petam, pe-
tii. mercede conduco. mercede conducam. condux. curo.
curaui. curabo. fingo. finxi. fin-
gam. laudo. laudaui. laudabo. facio. fe-
ci. faciam. amo. amaui. amabo. gi-
gno. genui. gignam, & alia permulta existentia
quæ cōstrues ut sensus oratiōis postulauerit. sciendū etiā & hoc
q̄ ex iis quæ uocantur media tempora, aliqua actiue scribuntur ut
uerberaui. & uerberauerā, ideo & i actiuis ordinata sūt, aliq̄ uero
passiue, & in passiuis ordinata, ut uerberaui uer-
beraui. uerberabo & uerberabo. de q̄b⁹ uariæ opiniōes nostrorū
grammaticorum. alii enim dicunt media uerba semper actū &

passionē significare, alii uero & si media dicunt, attamē aliq̄ qdē actum, aliqua uero passionem. ut uerberaui & uerberabā, actum sed liquefactus fui, & fueram, passionem, & feceram actionem. sed lotus sum passionem. alii autem hac fuerunt opinione, quod duo media tempora quæ actiue scribuntur. plerunq; uergunt in passiuū, ut liquefactus sum, fuerā. īfaniui, īfaniuerā. sed quæ scribuntur passiue quatuor plerunq; uergunt in Actiuum. feci. faciam. laudaui laudabo. inueniuntur autem passiue accepta. opus est autem magis diligentia in his, q̄ arte.

De deponentibus Actiuis.

Deponens uerbum proprie est, quod passiue scribitur actum autem significat ut pleraq; raro uero & passionem, & actum significans per se actiuum appellatur, passionem uero, per se passum. Hoc autem sexcusariam constructo, sicut & actiua, prima species postulat ante se nominatiuum agentem, & post se accusatiuum patientem.

Prima species deponentium.

Causorte, & causorte malitiæ. & causor hoc huius. pro causam puto. accuso, & accuso te ingratitude. & accuso te accusatione illud Comici. Increpo autem te. Animaduerto. possideo. amplector quod amo, & saluto. Accipio, & suscipio tuum morem. spectro. coniecto. prædor. ulcisor, quod punio. existimo id quod puto. & puto te bonum esse. dux sum aut, id qd dñor, cum genitiuo. & dux sū tibi uiæ. p præo. enarro scripta, & subenarro, & introduco tibi, hoc pro admoneo. Scio idem quod cognosco cogito. considero idem quod cogito. expurgo idem quod excuso. pasco. affirmo. fructum capio. medeor renuo. inficior. lædote, & te. deterreo idem quod terreo. machinor. astute facio. Imitor. Interrogo. idē qd ītelligo, & audio. Interrogo idē qd īterrogo cū gtō. īterrogo pro interrogo. obscure loquor. uaticinor. Interficio pro occido.

Secunda species.

Secunda species deponentium postulat ante se nominatiuum, & post se datiuum, pugno tibi, aduersor tibi. & tueor, adisto. Contendo tibi, aduersor sermonibus tuis. Incumbo. & Incumbo sapientiae precor & deprecor deum. & precor, pro homine pro quo precem facio. contra precor autem te & deprecorte. Imprecor autem te. Irascor tibi, Irascor tibi, sequor te, & sequere me puelle, illud Comici, Congregor tibi, Concilior tibi, Vtortuis, & tua illud autem uis sepe numero passue, tolero te respondo tibi interrogatus, respondeo tibi accusatus, conuictor tibi, & te raro. Componor tecum, & oppono tibi & Impono tibi, & suppono tibi hoc.

Tertia species.

Tertia species deponentium postulat ante se nominatiuum & post se genitiuum. Cupio te dimitto te Cupio, opto hoc est cupio, adsto, & supersto & disto. Curo & curo tuas res. memini rei, & etiam rem raro, utilitatem assecutus & assecutus disciplinas sentio & sentio, odor, ro, gusto. tango, quae autem sunt sensus saepe & cum accusatiuo. Sentio hoc est cognosco. cum participio, cognosco latus extra tempus & si ad alteram personam fertur cum accusatiuo cognosco te faciet hoc. sentio hoc est sensum habeo cum genitiuo. sentio sermonum suauitatem. pari modo & gusto. odor. appeto, praui deo. praecognosco. Coniecto. Curo. hoc est curam habeo. parco hoc est accurate loquor & misereor. Audio res naturales. Abstineo carniū. obliuiscor tui, & te. Experio te. assero, & uendico tua. indigeo tui & indigeo tui iustis idest propter iusta.

Quarta species.

Quarta species deponentium requirit ante se nominatiuum, & post se accusatiuum. post quem, alium. Exigo a te pecunias. Hoc uero & medium esset. redimo te a tributo. aufero autem eruditionem, uel sermones quos uales possidere, paruifeci, priuatus autem sum meo Inuitus. aufero a te pecunias uel pecu

nias. facio tibi malum attice, & facio tibi malum communiter.

Quinta Species.

Quinta species deponentium postulat ante se nominatiuū, & post se accusatiuū, post quē datiuum. uel conuersiue. dono tibi librum, & dono te libro. dono tibi equum. remitto tibi debitum. annuntio tibi uictoriam. Duco te uia. accusa te accusazione. Polluceor tibi pecunias sine rogatu. Promitto uero tibi hoc & promitto non rogatus. efficio tibi hoc. communico tibi, & imptio tibi mea.

Sexta Species.

Sexta species deponentium postulat ante se nominatiuum, & post se accusatiuum. post quem, genitiuum eligo, & præligo uitam morte. eripio te a periculo. Remoueo te a calumnia libero te debito. redimo te a pœna commuto uinum tritico, emo seruum uiginti minis. emo librum decem ducatis emo uestem multo.

De deponentibus passiuis.

Deponens passiuum est significans per se passionem, & postulans ante se nominatiuum patientem, & post se, genitiuum, & alios casus, sicut a quodam. conuersor uero cū quodā & suprahoc consumor. & corrumpor. uenio ad hoc. pro eo. doleo, & doleo malis amicorum. delector, & delector bonis exulto tibi, gratia mali, & gratulor tibi boni gratia. exulto super bio. iaceo. pauper sum. lætor. dormio sedeo. doleo. ocior. mentior ego, & decipio te, pro decipio. mentior uero contra te, timeo. & timeo inimicos, siue propter inimicos conceptiue, ut in neutropassiuis. similiter & reuereor. & caueo, & erubesco, & quæcunq; construuntur cum accusatiuo sciendum multa communia uerba habere etiam actiua, & plurima passiuia communia fieri. Item deponentium actiuorum, quædam actiua habere aliud quid significantia. cū uero actū significāt, nequaquam significare passionē nisi solū in indefinitis. susceptus sum, tutatus sum, & in præteritis, perfectis raro. his autē maxie accedunt quæcunq; media indefinita

92
habent. Item multa uerba ad infinitum reddunt
cōstructionē. Impotēs sū scribere ob senectutē. erubescō q̄rē iu
uenis existens. Possum currere. Cupio discere. uideris bonus
esse. Periclitor mori. & periclitatur pro uidetur. cogi
to meos ipsius nutrire filios. Item multa uerba
in nomen, & infinitiuum transeunt. præpono uitam
morti. præligo magis uiuere, q̄ mori. recuso ex
peditionem, & recuso bellare. Noui literas, & noui
scribere. Item multa uerba in nomina transeunt non
sine præpositione. Accedo ad urbem. proficiscor ad
hoc. Venio ad te. eo ad Ioannem. de
bacchor in conuiuas. & alia plurima. Sed de per
sonalibus hæc, nunc dicendū ē pauca & de impersonalibus.

De impersonalibus uerbis.

Impersonale uerbum est qđ caret tripersonatu, & una ter
minatiōe hunc complet. Oportet me legere. oportet te audire.
oportet illum studere. Postulant aut impersonalia diuersos ca
sus post se, & duos accusatiuos saepe post infiniti
uum unum ex uerbi natura, alterum uero ex natura
infinitiui, ut oportet præceptorem diligenter docere
suos discipulos, & oportet discipulos amare, & honorare ma
gistrum. oportet me amare te. & oportet te redamare me, & in
similibus eodem modo, cum maxime uerbum ī accusatiuū fert.

Præsens oportet. P̄t̄n̄ imp̄f̄ oportebat. Infinitiuū oportet p
decere. opus est mihi pecuniis. resolutiue pro opus est mihi
pecūia. Præsens oportet. præteritū ipse. oportebat. & oportebat
Infinitiuū oportere, pro decere. Quid uero opus ē amicis? pro
quis usus amicorum? decet filios honorare parentes, & de
cet me hoc, pro conuenit. decebat decere curæ. est mihi homo.
& cura est mihi hominis. & curæ ē mihi scribere. curæ erat, curæ
esse. cōuenit mihi hoc. & cōuenit mihi dormire. cōueniebat. cō
uenire. similiter & contingit. placet mihi bonum, & displicet
mihi malum. & placet mihi studere. & displicet mihi ludere.
cōfert mihi hoc. & cōfert mihi sanum esse. similiter & sufficit, &
(sufficit, & sufficit, &

sufficit. & congruit. & licet. contingit mihi hoc. & contingit mihi dormire die. uideſ mihi hoc & uideſ mihi optimū philosophari. & in aliis multis. licet mihi hoc. adest. pars est autem mihi huius, pro participatio est. eodem modo & i passiuā uoce contingit cras pluerē. Potest hodie hoc fieri. dicitur hoc. & dicitur amicum uenire. dictum est mihi hoc. & acquisitiua auditū est mihi. cognitū ē mihi, & auditū est ab illis. & hæc satis ut in breuitatis specie. Apud alios autem latissime hæc inuenietis. Valete qui legeritis, & mementote. in Messana Sicilia editum est. Anno a natiuitate dei millesimo quadringentesimo sexagesimo sexto.

De per se subiunctiuis, & in subiunctiuis uerbis.

Verborum aliqua per se subiunctiua uocantur, aliq̃ uero i subiunctiua, & per se subiunctiuor̃, aliqua qd̃ actiue aliqua uero passiuē proferuntur. pari modo & in subiunctiua. Sunt autem per se subiunctiua actiua, quor̃ uerbū grauatur, & participium acuitur, & infinitiuum circumflectitur. Horum singulares secundæ, & tertiæ personæ, & plurales primæ per se subiunctiue dicuntur, ut momordeo, qui momordit mordere. si, ris. rit, si momorderimus. cucurrero, qui cucurrit. currere, Si ris. rit. si cucurrerimus. latuero, qui latuit. latere. Si latueris. rit si rimus. bibero q̃ bibit. bibere. Si ris. rit. si rimus. eleuauero. q̃ eleuauit. eleuari. Si eleuaueris eleuauerit. Si eleuauerimus. Sic & alia plurima Passiue autem prolata, hæc, retentus fuero pro tentus fuero. abstinuero. puenero. fact⁹ fuero. oblitus fuero. præmissus fuero & huiusmodi. In subiunctiua actiua uocant, quor̃ indefinita nō seruant futuri consonantem. non habentes autē, neq; subiunctiua faciunt. dabo. dabis. dabit. dabimus. Inueniam. peccabo. dimittā. ponā. trāsibo. Itē i subiunctiua & habebō. bis. bit. ueniā. esniet. feram. res. ret. sic neq; passiuā media indefinita prima, neq; futura. eligam. perueniam. accendam. uolam. fiam. neq; attica futura quæ ab in zo, subiunguntur. delebo. portabo. cognoscam. certabo. uadam & cætera.

Finis.

ALDVS MANVTIVS RO. LECTORI SALVTEM

Et si eram typicis, literariisq; negociis impeditus, ac immerfus potius, tamē si Constantini Lascaris grammaticos libros ī latinū traducerem, non putaram multum difficultatis, laborisq; futurum. Sed plurimum certe fuit. Quandoquidem dum Constantini græcæ linguæ compendiarium facere latinum studeo, aduerti & Theodori Gazæ introductionem grāmaticā, & Apollonii cognomento difficilis, & cæterorum pleraque, a quibus Constantinus accepit, ī linguam nostrā transfere me oportere. Adde quod & nostri grāmatici euoluendi fuerūt, & Priscianus præcipue, quem latinum dicere Apollonium possumus. Nam si cum Prisciano Apollonium conferes, ubi de constructione tractauit (cætera enim Prisciani non poteris, quia non extat integer Apollonius) ad uerbum fere tralatumi a Prisciano Apollonium eleganter quidem, & erudite, cognosces. Quod, dum in Academia nostra Scipio Carteromachus pistoriensis homo & græce & latine doctus quibusdam Apollonium interpretaret, Nicolaus zudecus grauis philosophus, ac medicus, & acuto uir ingenio deprehendit habere igitur in manibus inter traducendum Priscianum maxime oportuit, ut quibus nominibus græcas quasdam dictiones latinas ille dixisset, & ipse dicerem. Sed me nullius unq; dum prosum, pigebit laboris. Habes præterea Cebetis Thebani tabulam & græce & latine in singulorum quaternionū medio cura nostra impressam, opusculū lectu digniss. & per q̄ utile. Id uero addidimus, tum ut prodessem studiosis, tum ne charta, quæ in singulorum quaternionum medio abun-
dasset, periret. Vale.

